

Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag

*Betänkande av Utredningen om
nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag*

Stockholm 2020

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2020:12

SOU och Ds kan köpas från Norstedts Juridiks kundservice.
Beställningsadress: Norstedts Juridik, Kundservice, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: kundservice@nj.se
Webbadress: www.nj.se/offentligapublikationer

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Norstedts Juridik AB
på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02).

En kort handledning för dem som ska svara på remiss.

Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remisser

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet
Omslag: Elanders Sverige AB
Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2020

ISBN 978-91-38-25031-0

ISSN 0375-250X

Till statsrådet Per Bolund

Regeringen beslutade den 16 maj 2019 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att lämna de förslag till lagändringar som krävs för att anpassa och komplettera svensk rätt till det nya EU-rättsliga regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag, bestående av en förordning och ett direktiv. I uppdraget ingår även att se över den nuvarande ordningen som ger svenska värdepappersbolag möjlighet att, med tillstånd från Finansinspektionen, ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen. (Se dir. 2019:22.)

Justitierådet Ann-Christine Lindeblad förordnades samma dag som särskild utredare.

Som experter förordnades fr.o.m. den 24 juni 2019 departementssekreteraren Johanna Demander, juristen Joakim Fick, seniora ekonomen Jenny Mannent, senior adviser Maria Olin och seniora juristen Anna Svensson.

Hovrättsassessorn Camilla Gensmann och juristen Johan Lycke anställdes fr.o.m. den 16 maj 2019 som sekreterare.

Utredningen, som tagit namnet Utredningen om nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag, överlämnar härmed sitt betänkande *Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag* (SOU 2020:12).

Utredningens uppdrag är härigenom slutfört.

Stockholm i mars 2020

Ann-Christine Lindeblad

/Camilla Gensmann
Johan Lycke

Innehåll

Sammanfattning	15
1 Författningsförslag.....	21
1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	21
1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.....	46
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar	78
1.4 Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)	82
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan	84
1.6 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)	85
1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank	86
1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.....	87
1.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	89
1.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker.....	91

1.11	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	92
1.12	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).....	94
1.13	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder.....	96
1.14	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	98
1.15	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat	102
1.16	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	103
1.17	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar	108
1.18	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.....	110
1.19	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna	114
1.20	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.....	116
1.21	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution	124
2	Inledning.....	129
2.1	Uppdraget	129
2.2	Utredningens arbete.....	130

3	Bakgrund.....	131
3.1	Inledning	131
3.1.1	Nuvarande kapitaltäckningsregler	131
3.1.2	Översyn av det nuvarande regelverket om kapitaltäckning	131
3.2	De huvudsakliga förändringarna	132
3.2.1	Ett nytt sätt att beräkna kapitalkraven.....	132
3.2.2	Inga krav på kapitalbuffertar och bruttosoliditet.....	133
3.2.3	Inga generella regler om bolagsstyrning	134
3.2.4	Likviditetsregleringen	134
3.2.5	Företagsgrupper.....	134
3.2.6	Många likheter med de befintliga reglerna.....	135
4	Några allmänna utgångspunkter	137
4.1	Anpassningar av svensk rätt	137
4.1.1	Vilka lagar?	137
4.1.2	Vilken nivå?.....	138
4.1.3	Terminologi	139
4.1.4	Den behöriga myndigheten	139
4.2	Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder	139
4.3	Terminologi i förslags- och bedömningsrutor.....	142
5	Tillämpningsområdet	143
5.1	Inledning	143
5.2	Värdepappersbolag.....	143
5.2.1	Regleringen i direktivet och förordningen.....	143
5.2.2	Specialregler för små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag	145
5.2.3	Genomförande i svensk rätt.....	145
5.3	Värdepappersbolag med tillstånd till inlåningskonton och kreditgivning	147
5.3.1	Bakgrunden till dagens regler	147
5.3.2	Behoven av inlåningskonton i dag	149

5.3.3	Inlåningskonton i förhållande till de nya reglerna	149
5.4	Fondbolag och AIF-förvaltare	153
5.5	Ändringar av tillämpningsområdet i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet	154
5.5.1	Genomförande i svensk rätt	155
6	Startkapital	159
6.1	Inledning	159
6.2	Reglerna i direktivet och gällande rätt.....	159
6.3	Genomförande i svensk rätt.....	161
7	Bolagsstyrning och riskhantering	167
7.1	Inledning	167
7.2	Gällande rätt	167
7.2.1	Dagens regler och bakgrunden till dem.....	167
7.2.2	Tillämpning av kraven på gruppnivå	170
7.3	Värdepappersbolagsdirektivet.....	171
7.3.1	Intern process för bedömning av kapitalbehov och riskbedömning.....	171
7.3.2	Intern styrning, insyn och riskhantering.....	172
7.4	Genomförande i svensk rätt.....	175
7.4.1	Kraven på individuell nivå.....	175
7.4.2	Kraven på gruppnivå	179
7.4.3	Proportionalitet.....	183
8	Ersättningsregler.....	185
8.1	Gällande rätt	185
8.1.1	Inledning.....	185
8.1.2	En kvot för rörlig ersättning	186
8.1.3	Finansinspektionens föreskrifter om ersättningssystem	187
8.1.4	Ersättningspolicy och ersättningssystem	190
8.1.5	Svensk kod för bolagsstyrning	190

8.2	Värdepappersbolagsdirektivet	191
8.2.1	Skälen för ändrade ersättningsregler	191
8.2.2	Tillämpningsområdet	192
8.2.3	Ersättningspolicy	192
8.2.4	Extraordinärt offentligt finansiellt stöd	193
8.2.5	Rörlig ersättning	193
8.2.6	Ersättningskommitté	193
8.3	Värdepappersbolagsförordningen	194
8.4	Genomförande i svensk rätt	194
8.4.1	Inledning	194
8.4.2	Generella ändringar	195
8.4.3	Ersättningssystem	196
8.4.4	Begränsningar för företag som åtnjuter offentligt stöd	200
8.4.5	Rörlig ersättning	201
8.4.6	Ersättningskommitté	207
9	Tillsyn	209
9.1	Gällande rätt	209
9.1.1	Inledning	209
9.1.2	Informationsskyldighet	210
9.1.3	Offentliggörande av information	211
9.1.4	Platsundersökningar	212
9.1.5	Tillsynsansvar på gruppnivå	213
9.1.6	Tillsyn över interna metoder	214
9.1.7	Rapporteringsplikt för revisorer	215
9.1.8	System och skydd för visselblåsare	216
9.2	Värdepappersbolagsdirektivet	219
9.2.1	Behöriga myndigheter och deras befogenheter ...	219
9.2.2	Tillsynsprinciper	220
9.2.3	Undersökningsbefogenheter	220
9.2.4	Allmänt om översyns- och utvärderingsprocessen	222
9.2.5	Tillsyn över tillstånd att använda interna modeller	223
9.2.6	Krav på offentliggörande	224
9.2.7	Skyldighet att informera Eba	224

9.2.8	Tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå	225
9.2.9	Rapporteringskyldighet för revisorer och system för visselblåsare.....	229
9.3	Genomförande i svensk rätt.....	230
9.3.1	Allmänt om de behöriga myndigheterna.....	230
9.3.2	Administrativa förfaranden för kontroll av att reglerna efterlevs.....	231
9.3.3	Befogenhet att kräva information och utföra platsundersökningar.....	234
9.3.4	Tillsynens utövande	238
9.3.5	Tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå	239
9.3.6	Tillsyn över ersättningspolicy	243
9.3.7	Tillsynen över tillstånd att använda interna modeller	244
9.3.8	Särskilda krav på offentliggörande	245
9.3.9	Underrättelseskyldighet till Eba	247
9.3.10	Avgifter till Finansinspektionen	247
9.3.11	Rapporteringsplikt för revisorer	248
9.3.12	System och skydd för visselblåsare	249
10	Samarbete och informationsutbyte	251
10.1	Gällande rätt	251
10.1.1	Inledning.....	251
10.1.2	Samarbete och informationsutbyte.....	251
10.1.3	Tillsyn över bolag med moderföretag utanför EES	253
10.2	Värdepappersbolagsdirektivet.....	253
10.2.1	Allmänt om samarbete.....	253
10.2.2	Särskilda krav på samarbete och informationsutbyte	254
10.2.3	Tillsyn av myndighet i tredjeland.....	256
10.3	Genomförande i svensk rätt.....	257
10.3.1	Allmänt om samarbete.....	257
10.3.2	Samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter	259
10.3.3	Tillsyn av myndighet i tredjeland.....	264

10.3.4	Samarbetsarrangemang med tredjeländer för informationsutbyte.....	267
10.3.5	Samarbete med resolutionsmyndigheter.....	269
10.3.6	Tystnadsplikt samt uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare	270
11	Sanktioner och andra ingripanden	273
11.1	Gällande rätt.....	273
11.1.1	Inledning.....	273
11.1.2	Ingripanden enligt tillsynslagen.....	274
11.1.3	Ingripanden enligt lagen om värdepappersmarknaden.....	276
11.2	Värdepappersbolagsdirektivet	281
11.3	Genomförande i svensk rätt	283
11.3.1	Värdepappersbolagen och fysiska personer i ledningen.....	283
11.3.2	Holdingsföretag	285
11.3.3	Särskilt kapitalbas- och likviditetskrav samt övriga åtgärder.....	286
12	Övriga frågor	293
12.1	Ändringar i MiFID II	293
12.1.1	Företag från tredjeland.....	293
12.1.2	Tick-size.....	295
12.1.3	Behöriga myndigheters informationsutbyte.....	297
12.2	Ändringar som rör krishanteringsdirektivet	297
12.3	Ändringar i lagen om kapitalbuffertar	300
12.4	Ändring av artikel 21b.5 i kapitaltäckningsdirektivet	301
12.5	Övriga ändringar	301
12.5.1	Ändringar till följd av att tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet byter titel	301
12.5.2	Bemyndiganden i tillsynslagen	302
12.5.3	Övriga följdändringar av det nya regelverket	303

13	Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	307
13.1	Inledning	307
13.2	Värdepappersbolagsförordningen	307
13.3	Värdepappersbolagsdirektivet.....	308
13.3.1	Ikraftträdande.....	308
13.3.2	Övriga bestämmelser om ikraftträdande	309
14	Förslagets konsekvenser.....	311
14.1	Inledning	311
14.2	Vissa samhällsekonomiska konsekvenser	313
14.3	Konsekvenser för företag och enskilda.....	314
14.3.1	Tillämpningsområdet.....	314
14.3.2	Det nya regelverkets konsekvenser för företagen.....	318
14.3.3	Särskilt om värdepappersbolag med tillstånd till inlåningskonton och kreditgivning	320
14.4	Konsekvenser för staten.....	320
14.4.1	Allmänt	320
14.4.2	Konsekvenser för Finansinspektionen	320
14.5	Övriga konsekvenser.....	321
15	Författningskommentar	323
15.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	323
15.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag	344
15.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.....	371
15.4	Övriga författningsförslag	374
15.4.1	Förslaget till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173).....	375

15.4.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.....	375
15.4.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	376
15.4.4	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	376
15.4.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder.....	377
15.4.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	377
15.4.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	378
15.4.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.....	379
15.4.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.....	380
15.4.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution	381
15.5	Ändringar till följd av att tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet får ändrad titel	381

Bilagor

Bilaga 1	Kommittédirektiv 2019:22	383
Bilaga 2	Värdepappersbolagsförordningen.....	389
Bilaga 3	Värdepappersbolagsdirektivet	453
Bilaga 4	Parallelluppställning över genomförandet av värdepappersbolagsdirektivet	505

Sammanfattning

I dag omfattas vissa värdepappersbolag av samma EU-rättsliga regelverk om kapitaltäckning som kreditinstituten, dvs. av tillsynsförordningen¹ och kapitaltäckningsdirektivet². Resterande värdepappersbolag är undantagna från hela eller stora delar av regelverket. Under hösten 2019 antog EU ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag, bestående av en förordning ("värdepappersbolagsförordningen")³ och ett direktiv ("värdepappersbolagsdirektivet")⁴. Regelverket är anpassat till värdepappersbolagens egenart och syftar till att vara mer proportionerligt i förhållande till bolagens storlek, tjänster och grad av komplexitet. Detta betänkande innehåller förslag och överväganden till de lagändringar som behövs för att anpassa och komplettera svensk rätt till värdepappersbolagsförordningen och genomföra värdepappersbolagsdirektivet.

Utgångspunkten är att det nya regelverket är tillämpligt på samtliga värdepappersbolag. En del värdepappersbolag ska dock på grund av sin storlek, eller efter beslut av den behöriga myndigheten, tillämpa tillsynsförordningen och i vissa andra delar samma regler som kreditinstitut. Vidare undantas värdepappersbolag, som anses tillhöra kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, från tillämpningen av vissa delar av det nya regelverket.

Även om det nya regelverket täcker samma områden som reglerna i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet innebär det en

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

rad förändringar för värdepappersbolagens del. En av de huvudsakliga ändringarna är ett nytt sätt att beräkna kapitalkraven, vilket är anpassat till riskerna i den verksamhet som är typisk för värdepappersbolag. Vidare kan nämnas att det för merparten av värdepappersbolagen varken kommer att gälla något krav på kapitalbuffertar eller bruttosoliditet.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt nuvarande regelverk. Utredningen föreslår att inspektionen ska vara behörig myndighet även enligt det nya regelverket.

Det nuvarande kapitaltäckningsregelverket har för värdepappersbolagens del genomförts i svensk rätt i huvudsak genom lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ("tillsynslagen"), lagen (2014:966) om kapitalbuffertar och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Utredningen föreslår att anpassningarna av svensk rätt till det nya regelverket sker genom ändringar i nämnda lagar. När det gäller lagen om kapitalbuffertar innebär ändringarna att flertalet värdepappersbolag inte längre kommer att omfattas av den lagen.

Genom värdepappersbolagsförordningen ändras definitionen av kreditinstitut i tillsynsförordningen, på så sätt att den även omfattar vissa värdepappersbolag vars tillgångar uppgår till minst 30 miljarder euro. Utredningen föreslår att ett sådant bolag ska söka tillstånd hos Finansinspektionen som s.k. värdepappersinriktat kreditinstitut.

I utredningens uppdrag har även ingått att se över och analysera konsekvenserna av det nya regelverket i förhållande till den nuvarande ordningen som ger svenska värdepappersbolag möjlighet att, med tillstånd från Finansinspektionen, ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen, och ta ställning till om det finns skäl som motiverar att denna ordning behålls. Ordningen har inte sin grund i EU-rätten, utan är en nationell reglering som funnits i Sverige under lång tid. Utredningen konstaterar att det fortfarande finns ett behov från bolagens sida av att erbjuda inlåningskonton. Enligt utredningens bedömning finns det varken några principiella eller EU-rättsliga hinder mot att behålla ordningen, förutsatt att bolag med sådant tillstånd tillämpar tillsynsförordningen. Utredningen föreslår därför att ordningen behålls. Bolag med sådant tillstånd ska dock definieras som kreditinstitut i tillsynslagen och tillämpa vissa bestämmelser i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse i stället för motsvarande regler i lagen om värdepappersmarknaden.

Betänkandet innehåller i övrigt förslag beträffande reglerna om startkapital, bolagsstyrning och riskhantering, ersättning, tillsyn, samarbete och informationsutbyte samt sanktioner och andra ingripanden.

Kravet på startkapital för värdepappersbolag som ska driva en s.k. MTF-plattform, men inte handel för egen räkning, sänks markant. Även för vissa andra värdepappersbolag sker en sänkning, genom att dessa bolag hamnar i en annan kategori. Generellt sker det annars en viss höjning av respektive nivå för startkapital, utom när det gäller värdepappersbolag som ska ha inlåningskonton, där kravet oförändrat uppgår till fem miljoner euro.

De regler om bolagsstyrning och riskhantering som härrör från kapitaltäckningsregelverket ändras i några avseenden. Även de risker som bolagets verksamhet innebär för andra ska identifieras, mätas, styras, rapporteras, kontrolleras och täckas. Det föreskrivs inte längre att värdepappersbolag särskilt ska se till att bolagets kreditrisker inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. I stället ska värdepappersbolag i detta avseende särskilt beakta kundrisker. Vidare sker en ändring såtillvida att ett värdepappersbolags rörelse ska organiseras och drivas på ett sådant sätt att även bolagets ansvarskedjor kan överblickas. När det följer av värdepappersbolagsförordningen ska kraven på riskhantering tillämpas även på gruppnivå. Utredningen bedömer att de relativt detaljerade kraven på värdepappersbolags riskhantering i övrigt bör genomföras på föreskriftsnivå. Små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag undantas från kraven på soliditet, kapitalutvärdering samt riskhantering och därmed sammanhängande organisationskrav. Finansinspektionen får dock besluta att ett sådant värdepappersbolag ska tillämpa kraven avseende soliditet och kapitalutvärdering.

När det gäller reglerna om ersättning införs en bestämmelse om att värdepappersbolag, utom de som tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag, ska ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering. Utredningen föreslår vidare att den fasta kvot mellan rörlig och fast ersättning, som i dag gäller för ersättning till vissa anställda i värdepappersbolag, ska tas bort. I fråga om värdepappersbolagsdirektivets övriga regler beträffande ersättning, vilka är omfattande och detaljerade, gör utredningen bedömningen att dessa bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

När det gäller tillsynen över regelverket sker några ändringar beträffande Finansinspektionens befogenheter. Det föreskrivs t.ex. en skyldighet för inspektionen att, inför en undersökning hos ett utländskt värdepappersföretag hemmahörande inom EES och som inrättat en filial i Sverige, samråda med behörig myndighet i den medlemsstat som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget. Bestämmelserna om vilken myndighet som ska ansvara för tillsynen på gruppnivå ändras. Bland ändringarna kan nämnas att om det finns ett kreditinstitut i gruppen ska numera den myndighet som har tillsyn över detta på bolagsnivå ansvara för tillsynen på gruppnivå, även om moderföretaget är ett värdepappersbolag och även i det fall ett värdepappersbolag i gruppen har en större total balansomsättning än kreditinstitutet. Det införs nya regler om tillsynen över tillstånd att använda interna modeller för beräkning av visst kapitalbaskrav. Reglerna har i stor utsträckning sin förebild i befintliga regler om tillsyn över interna metoder. Utredningen gör i övrigt bedömningen att även värdepappersbolagsdirektivets detaljerade regler om vad tillsynen ska omfatta bör regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Beträffande reglerna om samarbete och informationsutbyte införs ett par tillägg i bestämmelserna om Finansinspektionens möjlighet att hänskjuta vissa frågor, som t.ex. rör förfarandet av en annan myndighet inom EES, till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning. Vidare införs nya bestämmelser om tillsyn när moderföretaget finns utanför EES. Om Finansinspektionen bedömer att tillsynen i tredjeland inte är likvärdig, ska inspektionen i vissa fall besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen i värdepappersbolagsförordningen. Utredningen föreslår att tystnadsplikten utvidgas till att gälla även för en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt värdepappersbolagsförordningen ska lämna uppgifter. Vidare utsträcks bestämmelsen om uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare till att även omfatta värdepappersinriktade holdingföretag. I övrigt gör utredningen bedömningen att värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser om samarbete och informationsutbyte bör genomföras på föreskriftsnivå.

När det gäller sanktioner är regleringen i värdepappersbolagsdirektivet i stort sett densamma som i kapitaltäckningsdirektivet med

den skillnaden att katalogen över överträdelser ändras något. De regler på förordningsnivå som ett värdepappersbolag kan bryta mot kommer nämligen att finnas i värdepappersbolagsförordningen i stället för i tillsynsförordningen. Den svenska regleringen anpassas till detta. För styrelseledamöter, verkställande direktör och ersättare för någon av dem i sådana värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen gäller sanktionsbestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Beträffande reglerna om särskilt kapitalbaskrav ändras villkoren för när Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett sådant krav. Vidare införs det en ny bestämmelse om att inspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha ytterligare kapitalbasnivåer. Finansinspektionen ska i denna situation se över den nivå som bolaget har fastställt och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller behöver justeras. Det införs en skyldighet för Finansinspektionen att, beträffande sådana värdepappersbolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om beslut om särskilda kapitalbaskrav och om förväntade justeringar avseende ytterligare kapitalbasnivåer. När det gäller särskilda likviditetskrav föreslås inga förändringar, bortsett från att vissa små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag undantas från tillämpningen av denna reglering.

Utredningen föreslår vidare följdändringar i en rad författningar som i dag innehåller hänvisningar till nuvarande EU-rättsliga regelverk. En del av dessa ändringar är endast föranledda av att tillsynsförordningen respektive kapitaltäckningsdirektivet får ändrad titel.

Genom värdepappersbolagsdirektivet sker ändringar i några andra EU-direktiv. Som en följd av detta föreslår utredningen bl.a. att reglerna om s.k. tick-size eller budsteg kompletteras, på så sätt att kraven på regler för minsta tillåtna prisändring inte ska hindra en börs från att matcha order av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden. Vidare ändras definitionerna av värdepappersbolag respektive kreditinstitut i lagen om resolution.

Den anpassning till värdepappersbolagens egenart som sker genom det nya regelverket bedöms få positiva konsekvenser för värdepappersbolagen, deras kunder och samhället i stort. För värdepappersbolagen kan vissa kostnader uppstå i samband med omställningen till det nya regelverket. Finansinspektionen kommer att behöva anpassa sin tillsynsverksamhet med anledning av det nya regelverket. Vidare

kommer genomförandet att ge upphov till ett visst initialt resursbehov avseende bl.a. arbete med nya föreskrifter och framtagande av metoddokument. Utredningen gör bedömningen att de merkostnader som kan uppstå för Finansinspektionen huvudsakligen bör rymmas inom befintliga ramar och hanteras genom omprioriteringar av befintliga resurser.

Med något undantag föreslås ändringarna träda i kraft den 26 juni 2021.

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 8 kap. 8 f § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 8 kap. 8 f § ska utgå,

dels att 1 kap. 4 a, 4 b och 5 §§, 3 kap. 6 och 7 §§, 7 kap. 1 §, 8 kap. 4, 5 och 35 §§, 8 a kap. 9 §, 8 b kap. 4 §, 12 kap. 7 §, 13 kap. 1 i §, 23 kap. 4 §, 25 kap. 1 d § och rubriken närmast före 3 kap. 7 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 2 kap. 1 c § och 8 kap. 1 a, 1 b och 4 c §§, och närmast före 2 kap. 1 c § och 8 kap. 4 c § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 a §²

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för åter-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

² Senaste lydelse 2019:419.

hämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmissbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

4 b §³

I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,

godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning publicera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

³ Senaste lydelse 2017:679.

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige eller ett sådant företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen,

leverantör av datarapporteringsjänster: en godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör), ett godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör) eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör),

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönsrättsliga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönsrättsliga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och
6. Europeiska investeringsbanken,
 - systematisk internhandlare*: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,
 - tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör)*: en fysisk eller juridisk person som har tillstånd för att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som anges i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument från handelsplatser och från en eller flera APA-leverantörer samt konsolidera rapporterna till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument,
 - tillväxtmarknad för små och medelstora företag*: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,
 - utländskt kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,
 - värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,
 - värdepapperscentral*: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler, och
 - värdepappersinstitut*: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappers-

rörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

5 §⁴

I denna lag betyder

algoritmisk handel: handel med finansiella instrument där en datoralgoritm automatiskt bestämmer enskilda orderparametrar med begränsat eller inget mänskligt ingripande,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i den ursprungliga lydelsen,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något annat land inom EES,

börshandlad fond: en fond där minst en andels- eller aktieklass handlas hela dagen på minst en handelsplats och med minst en marknadsgarant som vidtar åtgärder för att säkerställa att andels- eller aktiepriset på handelsplatsen inte i betydande grad skiljer sig från dess nettotillgångsvärde och, i tillämpliga fall, från dess preliminära nettotillgångsvärde,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.40 i värdepappersbolagsförordningen,

⁴ Senaste lydelse 2017:679.

direkt elektroniskt tillträde: ett handelsplatsarrangemang där en deltagare på en handelsplats ger en person tillåtelse att använda deltagarens handelskod så att personen elektroniskt kan vidarebefordra order avseende ett finansiellt instrument direkt till handelsplatsen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

kapitalbas: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.16 i värdepappersbolagsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.14 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitalbas: för andra värdepappersbolag än de som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag detsamma som i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen och för övriga företag detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

koncern:

1. i 8 a, 8 b och 25 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

2. i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättats av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående värdepappersbolags eller utländskt värdepappersföretags finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

likevid marknad: en marknad för ett finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, enligt en bedömning utifrån

1. den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsvolymen under ett antal marknadsvillkor,

2. antalet och typen av marknadsaktörer, och

3. den genomsnittliga storleken på skillnader mellan köp- och säljkurser (spreadar),

matchad principallhandel: en transaktion

1. där en mellanhand träder in mellan köpare och säljare på ett sådant sätt att mellanhanden under transaktionens utförande aldrig exponeras för marknadsrisk,

2. där båda sidor av transaktionen genomförs samtidigt, och

3. som genomförs till ett pris som innebär att mellanhanden inte gör någon vinst eller förlust, förutom tidigare tillkännagivna arvoden eller avgifter för transaktionen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
2. finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

multilateralt system: ett system där flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av värdepappersbolag och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

små och medelstora företag: företag som har ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 miljoner euro beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren,

startkapital: det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen, *startkapital*: för andra värdepappersbolag än de som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.1.18 i värdepappersbolagsförordningen, och i övrigt det kapital som avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

strukturerad insättning: en insättning enligt definitionen i 2 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, som måste betalas helt på förfallodagen enligt villkor som innebär att eventuell ränta eller premie ska beräknas utifrån

1. ett index eller en kombination av index, med undantag för ränteindex,

2. ett finansiellt instrument eller en kombination av finansiella instrument,

3. en råvara eller en kombination av råvaror eller andra icke-fungibla tillgångar,

4. en valutakurs eller en kombination av valutakurser, eller

5. andra faktorer,

strukturerade finansiella produkter: detsamma som i artikel 2.1.28 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

teknik för algoritmisk högfrekvenshandel: en teknik för algoritmisk handel som kännetecknas av

1. att infrastrukturen är avsedd att minimera fördröjning (latens) genom samlokalisering, närvarldskap eller elektroniskt höghastighetstillträde,

2. att systemet beslutar när en order ska initieras, genereras, styras eller utföras utan mänsklig medverkan för enskilda handelstransaktioner eller enskilda order, och

3. stor mängd intradagsmeddelanden som utgör order, bud eller annulleringar,

varaktigt medium: ett medel som

1. gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden och under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

2. möjliggör oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett värdepappersbolag i syfte att vidta åtgärder som bolaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

2 kap.

Värdepappersinriktat kreditinstitut

1 c §

Ett sådant företag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 c lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska söka tillstånd hos Finansinspektionen som värdepappersinriktat kreditinstitut.

Ansökan enligt första stycket ska göras senast:

1. när genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till minst 30 miljarder euro, eller

2. om bolaget ingår i en grupp, när det totala värdet av de konsoliderade tillgångarna i samtliga företag i gruppen som bedriver någon av de verksamheter som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till minst 30 miljarder euro.

Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut, om bolaget eller gruppen under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understiger de tröskelvärden som anges i andra stycket.

3 kap.

6 §⁵

Ett värdepappersbolag ska när verksamheten påbörjas ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

1. minst 5 000 000 euro om bolagets verksamhet ska innefatta mottagande av medel på konto enligt 2 kap. 2 § första stycket 8,

2. minst 730 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3, 6 och 8,

3. minst 125 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och

4. minst 50 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1 eller 5 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper.

Ett värdepappersbolag ska ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

2. minst 750 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6,

3. minst 150 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och

4. minst 75 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1, 2, 4, 5 eller 7 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper.

⁵ Senaste lydelse 2018:1226.

Ett värdepappersbolag som avses i första stycket 4 får som ett alternativ till startkapital ha

1. en ansvarsförsäkring med ett försäkringsbelopp om motsvarande minst 1 000 000 euro per skadeståndskrav och minst 1 500 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav,

2. en garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd, eller

3. en kombination av startkapital och försäkring eller garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd.

Om värdepappersbolaget är registrerat som försäkringsförmedlare enligt 2 kap. 3 § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, gäller dock i stället för första stycket 4 att bolaget ska ha ett startkapital som motsvarar minst 25 000 euro eller ha en ansvarsförsäkring eller en garanti eller liknande utfästelse som täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av verksamheten. Antingen ska försäkringsbeloppet uppgå till motsvarande minst 500 000 euro per skadeståndskrav och minst 750 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav eller ska bolaget ha en kombination av startkapital och försäkring eller garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd.

Startkapitalet ska för värdepappersbolag som avses i första stycket 2–4 vara sammansatt i enlighet med artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen och för värdepappersbolag enligt första stycket 1 sammansatt enligt artikel 72 i tillsynsförordningen.

Kapitalkrav under pågående verksamhetKapitaltäckning7 §⁶

Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i förordning (EU) nr 575/2013, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Kapitalbasen i ett värdepappersbolag som inte omfattas av bestämmelserna om kapitaltäckning och stora exponeringar enligt första stycket får inte understiga det belopp som enligt 6 § krävdes när verksamheten påbörjades. Om ett sådant värdepappersbolag har bytt redovisningsvaluta, gäller i stället att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som avses i 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Ett sådant värdepappersbolags alternativ till startkapital enligt 6 § andra eller tredje stycket får inte i värde understiga vad som krävdes när verksamheten påbörjades.

Bestämmelser om kapitaltäckning finns i tillsynsförordningen, värdepappersbolagsförordningen, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

⁶ Senaste lydelse 2017:1144.

7 kap.**1 §⁷**

Ett värdepappersbolag får inneha bara

1. egendom som behövs för att
 - a) driva värdepappersrörelse, och
 - b) tillhandahålla sidotjänster eller driva sidoverksamhet,
2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§ samt i *förordning (EU) nr 575/2013*, och
2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§ samt i *tillsynsförordningen eller värdepappersbolagsförordningen*, och
3. egendom till skyddande av fordran enligt 10–12 §§.

8 kap.**1 a §**

Det som sägs i 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ gäller inte för ett sådant värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Trots vad som sägs i första stycket får Finansinspektionen besluta att 3 § och 4 § tredje stycket ska tillämpas på ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som inte längre uppfyller kriterierna i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen ska underrätta Finansinspektionen och inom 12 månader börja tillämpa de bestämmelser som anges i första stycket.

⁷ Senaste lydelse 2014:985.

Undantaget i första stycket ska börja tillämpas när värdepappersbolaget under sex månader har uppfyllt kriterierna i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

1 b §

De bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, i stället för 8 kap. 3–8 §§ denna lag.

För den som ingår i ett sådant värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem gäller även 15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Av värdepappersbolagsförordningen framgår i vilken utsträckning bolag som avses i 1 kap. 5 a och 5 b §§ lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen. Även bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen.

Det som i tillsynsförordningen och lagen om bank- och finansier-

*ingsrörelse sägs om kreditinstitut
ska avse värdepappersbolag.*

4 §⁸

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *dess rörelse är förknippad med*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att *dess kreditrisker*, marknadsrisker, *operativa risker* och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.

Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *bolaget är eller kan bli exponerat för eller innebär eller kan innebära för andra*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att *dess kundrisker*, marknadsrisker, *företagsrisker* och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för *eller innebär eller kan innebära för andra*.

⁸ Senaste lydelse 2015:1032.

Ersättningssystem

4 c §

Ett värdepappersbolag ska ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

5 §

Ett värdepappersbolags rörelse *skall* organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Ett värdepappersbolags rörelse *ska* organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, *ansvarskedjor*, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

35 §⁹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, *ersättningssystem* och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

2. värdepappersbolags mångfaldspolicy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

3. de riktlinjer, regler och rutiner ett värdepappersinstitut ska upprätta och tillämpa enligt 9 §,

4. vilka system, resurser och rutiner ett värdepappersinstitut ska ha enligt 10 §,

5. vad ett värdepappersinstitut ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 11 §,

6. de processer för produktgodkännande och översyn ett värdepappersinstitut ska ha enligt 13 §,

7. den information ett värdepappersinstitut ska lämna enligt 14 § första stycket,

⁹ Senaste lydelse 2017:679.

8. de arrangemang ett värdepappersinstitut ska ha för att få information och för att förstå egenskaperna hos finansiella instrument och den fastställda målgruppen för instrumenten enligt 14 § andra stycket,

9. de arrangemang ett värdepappersinstitut som distribuerar finansiella instrument ska ha för urvalet av finansiella instrument och tjänster som erbjuds eller rekommenderas till kunder,

10. kraven för bedömning av kunskap och kompetens enligt 15 §,

11. dokumentation enligt 16 § och hur lång tid dokumentation ska sparas enligt 20 §, och

12. övervakning av handeln och kursbildningen enligt 21 §.

8 a kap.

9 §¹⁰

När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydnande filialer.

När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet *eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet* och de myndigheter som ansvarar för betydnande filialer.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat en koncernåterhämtningsplan till de myndigheter som anges i 3 § tredje stycket, ska inspektionen försöka komma överens med behöriga myndigheter som ingår i tillsynskollegiet för koncernen om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,

2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt värdepappersbolag eller ett utländskt värdepappersföretag som ingår i koncernen, och

3. tillämpningen av åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6 i krishanteringsdirektivet för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

¹⁰ Senaste lydelse 2015:1032.

8 b kap.

4 §¹¹

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i *samma direktiv* vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet *eller värdepappersbolagsdirektivet* samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i *kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet*, vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

¹¹ Senaste lydelse 2015:1032.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

12 kap.

7 §

En börs som är aktiebolag *skall* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *skall* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börserna har eller kan utnyttja. För en börs som är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *skall* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 2.

En börs som är aktiebolag *ska* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *ska* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börserna har eller kan utnyttja. För en börs som är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *ska* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 3.

13 kap.

1 i §¹²

En börs ska ha regler för minsta tillåtna prisändring för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en reglerad marknad som börserna driver.

Reglerna ska

1. kalibreras så att de återspeglar det aktuella finansiella instrumentets likviditetsprofil och den genomsnittliga skillnaden mellan köp- och säljkurs, med beaktande av möjligheten till rimligt stabila priser utan att i onödan hindra ännu mindre skillnader, och

2. på lämpligt sätt justera minsta tillåtna prisändring för varje finansiellt instrument.

¹² Senaste lydelse 2017:679.

Regler enligt första stycket ska inte hindra matchning av order av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden.

23 kap.

4 §¹³

Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,
2. en börs,
3. en svensk leverantör av datarapporteringstjänster,
4. en clearingorganisation,
5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och
6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt värdepappersföretag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 §, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i det land inom EES som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget.

25 kap.

1 d §¹⁴

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

¹³ Senaste lydelse 2017:679.

¹⁴ Senaste lydelse 2018:1399.

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 *eller* 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6 *eller* 8 §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att falla,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med artikel 28, 52 eller 63 i värdepappersbolagsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penning-

tvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i *tillsynsförordningen*, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till *Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen*,

15. låter bli att lämna information till *Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen*,

16. låter bli att lämna information till *Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen*,

17. låter bli att lämna uppgifter till *Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen*,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i *tillsynsförordningen*,

13. låter bli att lämna information till *Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen*, i strid med artikel 54.1 b i den förordningen,

14. låter bli att lämna information till *Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om koncentrationsrisker i strid med artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen*,

15. ådrar sig en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i *värdepappersbolagsförordningen*,

16. vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med artikel 43 i *värdepappersbolagsförordningen*, underlåter att hålla likvida tillgångar, eller

17. låter bli att lämna uppgifter till *Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med bestämmelserna i del sex i värdepappersbolagsförordningen*.

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, eller

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020 i fråga om 13 kap. 1 i § och i övrigt den 26 juni 2021.

2. För värdepappersbolag som har fått tillstånd enligt denna lag före den 24 december 2019 gäller kravet på ansökan om tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut enligt 2 kap. 1 c § från den 27 december 2020. Sådana bolag ska fram till dess lagen träder i kraft tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt de bestämmelser i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966)

om kapitalbuffertar som avser kreditinstitut. Av tillsynsförordningen följer att även den förordningen ska tillämpas.

3. För värdepappersbolag som vid ikraftträdandet av denna lag uppfyller kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen gäller undantaget i 8 kap. 1 a § första stycket omedelbart.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹⁵ i fråga om lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att nuvarande 3 kap. 5 § ska betecknas 3 kap. 6 §,

dels att 1 kap. 1, 2 och 6 §§, 2 kap. 1 och 3 §§, 3 kap. 1–5 §§, den nya 3 kap. 6 §, 4 kap. 1–4 §§, 5 kap. 1–6 §§, 6 kap. 1, 4, 5, 8, 10 och 11 §§, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1, 2 och 4 §§, 9 kap. 1 §, 10 kap. 2 § och rubriken till 5 kap. och den nya 3 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 5 a kap, nio nya paragrafer, 1 kap. 5 a och 5 b §§, 2 kap. 1 a–1 c och 2 a §§, 7 kap. 4 och 5 §§ och 10 kap. 1 a §, och närmast efter rubriken till 3 kap. och närmast före 3 kap. 5 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012¹⁶ (tillsynsförordningen).

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012¹⁷ (tillsynsförordningen) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013,

¹⁵ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

¹⁶ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

¹⁷ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

Lagen innehåller också bestämmelser som genomför delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG¹⁸ (kapitaltäckningsdirektivet).

(EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014¹⁹ (värdepappersbolagsförordningen).

Lagen innehåller också bestämmelser som genomför delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG²⁰ (kapitaltäckningsdirektivet) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU²¹ (värdepappersbolagsdirektivet).

2 §²²

I denna lag betyder

1. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,
3. *kreditinstitut*:
 - a. bank eller kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - b. Svenska skeppshypotekskassan,

¹⁸ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

¹⁹ EUT L 314, 5.12.2019, s. 1 (Celex 32019R2033).

²⁰ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

²¹ EUT L 314, 5.12.2019, s. 64 (Celex 32019L2034).

²² Senaste lydelse 2017:1151.

c. sådant företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

d. värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

4. värdepappersbolag: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag.

4. värdepappersbolag: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

5. systemrisk: detsamma som i 1 kap. 2 § 11 lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen.

5 a §

Av artikel 1.2 i värdepappersbolagsförordningen framgår att vissa värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen.

Enligt artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen kan Finansinspektionen, under de förutsättningar som anges i artikeln, tillåta att vissa värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen.

De värdepappersbolag som avses i första och andra styckena behandlas vid tillämpningen av denna lag som kreditinstitut.

5 b §

Finansinspektionen får besluta att kraven i tillsynsförordningen ska gälla för ett värdepappersbolag vars konsoliderade tillgångar, beräknat som ett genomsnitt över den senaste sammanhängande tolv-månadersperioden, uppgår till minst fem miljarder euro, och som utövar någon av de verksamheter som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden men som inte är råvaruhandlare eller utsläppsriktshandlare, om

1. värdepappersbolaget utövar verksamheten i en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om bolaget fallerar eller hamnar i kris,

2. värdepappersbolaget är en clearingmedlem, eller

3. Finansinspektionen anser att det är motiverat mot bakgrund av det berörda värdepappersbolagets verksamhet och dess storlek, art, omfattning och komplexitet med beaktande av

a. betydelsen för EU:s eller Sveriges ekonomi,

b. betydelsen av bolagets gränsöverskridande verksamhet, eller

c. bolagets sammanlänkning med det finansiella systemet.

För ett värdepappersbolag som avses i första stycket tillämpas det som sägs om kreditinstitut i denna lag.

Finansinspektionen kan bestämma att ett beslut enligt första stycket inte längre ska gälla och ska utan dröjsmål informera värdepappersbolaget om detta.

Ett beslut enligt första stycket ska upphöra att gälla om bolaget inte längre uppfyller det tröskelvärde som anges där, beräknat som ett genomsnitt över den senaste sammanhängande tolv månadersperioden.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål informera Europeiska bankmyndigheten om beslut enligt denna paragraf.

6 §

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att *förordningen* och denna lag följs.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och *värdepappersbolagsförordningen* och utövar tillsyn över att *förordningarna* och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet för att i enlighet med artikel 458 i tillsynsförordningen besluta om särskilda makrotillsynsåtgärder.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot institut gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

2 kap.

1 §

Finansinspektionen ska besluta att ett *institut* ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen och lagen

Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen och lagen

(2014:966) om kapitalbuffertar, om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt,

2. det i samband med en över- syn och utvärdering av *institutet* bedöms nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för och risker som institutet utsätter det finansiella systemet för, eller

3. det är sannolikt att *insti- tutet* inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt första stycket 1.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträ- delse är ringa eller ursäktlig, om *institutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vid- tagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verk- samhetstillståndet i stället ska återkallas.

(2014:966) om kapitalbuffertar, om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansierings- rörelse inte är uppfyllt,

2. det i samband med en över- syn och utvärdering av *kredit- institutet* bedöms nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för och risker som institutet utsätter det finansiella systemet för, eller

3. det är sannolikt att *kredit- institutet* inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt första stycket 1.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *kredit- institutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vid- tagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

1 a §

Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska upp- fylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt värdepappersbolagsförord- ningen endast om,

1. något av kraven i 8 kap. 3 §, 4 § första eller tredje stycket, 4 c

och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det är osannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få bolaget att rätta till bristerna inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka väsentliga risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och väsentliga risker som bolaget utsätter det finansiella systemet för,

3. bolaget, under normala marknadsförhållanden, inte skulle kunna avveckla positioner i handelslagret under kort tid utan att ådra sig betydande förluster,

4. granskningen av de interna modellerna enligt 5 a kap. visar att värdepappersbolagets brister avseende kraven för att tillämpa de interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer, eller

5. värdepappersbolaget vid upprepade tillfällen underlåter att skaffa eller bibehålla tillräckliga nivåer av ytterligare kapital enligt 1 b §.

Ett beslut enligt första stycket ska vara skriftligt och grunda sig på översyn och utvärdering av bolagets enskilda situation.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om värdepappersbolaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vid-

tagit åtgärder mot värdepappersbolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Finansinspektionen får fatta beslut enligt denna paragraf avseende ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen, om inspektionen anser att det är motiverat.

1 b §

Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasnivå, som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalkraven eller hotar bolagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt.

Finansinspektionen ska se över den nivå som bolaget har fastställt efter ett beslut enligt första stycket och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller behöver justeras. Om nivån behöver justeras ska inspektionen meddela bolaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

Första och andra styckena gäller inte värdepappersbolag som är små och icke-sammanlänkade

enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

1 c §

När det gäller sådana värdepappersbolag som avses i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution ska Finansinspektionen underätta berörda resolutionsmyndigheter om beslut enligt 1 a § om särskilt kapitalbaskrav och om förväntade justeringar enligt 1 b § andra stycket.

2 a §

Bestämmelsen i 2 § ska inte tillämpas på små och icke-samanlänkade värdepappersbolag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen för vilka beslut om undantag har fattats enligt artikel 43.1 andra stycket samma förordning.

3 §²³

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett institut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskrav som följer av ett

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller 1 a § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett kreditinstitut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskrav som följer av ett

²³ Senaste lydelse 2017:705.

beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

3 kap.

Kreditinstitut

1 §

Ansvaret för att kraven i 2 § uppfylls har det *institut*

1. som inte är dotterföretag till ett annat *institut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett sådant finansiellt holdingföretag, svenskt blandat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett *institut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag.

Om ett sådant holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderföretag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinstitutet som ansvarar för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera kreditinstitut eller till två eller flera värdepappersbolag, ansvarar det kreditinstitut respektive värdepappersbolag som har den största balansomslut-

Ansvaret för att kraven i 2 § uppfylls har det *kreditinstitut*

1. som inte är dotterföretag till ett annat *kreditinstitut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett sådant finansiellt holdingföretag, svenskt blandat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett *kreditinstitut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera kreditinstitut, ansvarar det kreditinstitut som har den största balansomslutningen för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

ningen för att de gruppbase-
rade kraven uppfylls.

2 §

Det ansvariga *institutet* enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse *eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden* uppfylls på grupp-nivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

Det ansvariga *kreditinstitutet* enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse uppfylls på grupp-nivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

3 §

Även om ett *institut* inte är det ansvariga *institutet* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *institutet* eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt *institut*, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

Även om ett *kreditinstitut* inte är det ansvariga *kreditinstitutet* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *kreditinstitutet* eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt *kreditinstitut*, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

4 §

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse *samt 8 kap. 4 § första stycket och 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden* om riskhantering och genomlysning.

Företaget ska även införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av företaget, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Värdepappersbolag

5 §

Den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

När artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig ska 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden tillämpas på en värdepappersföretagsgrupp i den utsträckning inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av det ansvariga företaget, besluta om undantag från kravet i första stycket, om företaget kan visa att en sådan tillämpning

strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Ledningen för ett finansiellt holdingföretag

Ledningen för ett finansiellt eller värdepappersinriktat holdingföretag

6 §

Den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag, ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

4 kap.

1 §

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbase-
rade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett in-
stitut,

2. *det finansiella holding-
företaget eller det blandade finan-
siella holdingföretaget är moder-
företag till ett institut men inte till
något motsvarande utländskt före-
tag inom EES,*

3. *det finansiella holding-
företaget eller det blandade finan-
siella holdingföretaget är etablerat
i Sverige och är moderföretag till*

Finansinspektionen ska utöva
tillsyn över att de gruppbase-
rade kraven är uppfyllda *eller för värde-
pappersbolagens del, i tillämpliga
fall, om villkoren i gruppkapital-
testet är uppfyllda, om*

1. moderföretaget är ett kredit-
institut,

2. *moderföretaget är ett värde-
pappersbolag och inget av dess
dotterföretag är ett kreditinstitut,*

3. *ett värdepappersföretag inom
EU är moderföretag till ett kredit-
institut och det i gruppen inte finns
något motsvarande utländskt före-*

institut och motsvarande utländska företag inom EES,

4. det finns två eller flera finansiella holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till både institut och motsvarande utländska företag inom EES, och ett institut är det dotterföretag som har den största balansomslutningen, eller

5. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag som inte är auktoriserade i det land inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

tag inom EES med en större total balansomslutning,

4. ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt institut inom EES,

5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till

a) ett kreditinstitut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,

b) ett kreditinstitut och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller

c) ett värdepappersbolag och det inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning eller något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES,

6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsyns-förordningen och ett kreditinstitut har den största totala balansomslutningen, eller, om det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande företag inom EES, ett värde-

pappersbolag har den största totala balansomslutningen,

7. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till

a) ett värdepappersbolag men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES, eller

b) ett värdepappersbolag och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller

8. det finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som är moderföretag till både värdepappersbolag och motsvarande utländska företag inom EES, och ett värdepappersbolag är det dotterföretag som har den största balansomslutningen.

I de fall annan myndighet än Finansinspektionen skulle vara tillsynsansvarig myndighet enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, ska Finansinspektionen trots det vara sådan myndighet, om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över fler än ett kreditinstitut inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är

högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land. I fråga om artikel 111.3 c i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, ska motsvarande gälla för värdepappersföretag om det inte inom gruppen finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Det som anges i första stycket 3, 5 b eller 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för kreditinstitutet. Det som anges i första stycket 5 c gäller inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för värdepappersbolaget.

Finansinspektionen ska även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det enligt 3 §.

I 7 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES och är ett motsvarande utländskt företag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

2 §

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 3–5, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 eller 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.

Detsamma gäller om det är olämpligt, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, att Finansinspektionen utövar den gruppbaserade tillsynen eller kontrollen av att villkoren i gruppkapitaltestet uppfylls enligt 1 § första stycket 7 eller 8.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att

I dessa fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansom-

yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

slutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

3 §

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller *och* den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå* att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*, ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

Detsamma gäller om det skulle vara olämpligt, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, att den gruppbaseade tillsynen eller kontrollen av att villkoren i gruppkapitaltestet upp-

fills utövas av den myndighet som enligt artikel 46.3–5 i värdepappersbolagsdirektivet ska utöva tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

I dessa fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, *det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES* eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

4 §

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 §, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga berörda behöriga myndigheter.

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 § *första stycket 1, 3 eller 4–6, och moderföretaget inte är ett värdepappersinriktat holdingföretag*, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga berörda behöriga myndigheter.

5 kap.

Tillsyn över interna metoder

Tillsyn över interna metoder
för kreditinstitut

1 §

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *institut* uppfyller ställda krav på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska särskilt uppmärksammas förändringar i *institutets* affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *kreditinstitut* uppfyller ställda krav på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska särskilt uppmärksammas förändringar i *kreditinstitutets* affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

2 §

Om det framkommer att ett *instituts* interna metoder enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att *institutet* åtgärdar metoderna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

Om det framkommer att ett *kreditinstituts* interna metoder enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att *kreditinstitutet* åtgärdar metoderna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 §

Om ett *institut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att *institutet*

Om ett *kreditinstitut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att *kreditinstitutet*

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga, eller
2. presenterar en åtgärdsplan för att i god tid åter uppfylla kraven och ange en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 §

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *institutet* inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om *institutet* inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *kreditinstitutet* inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om *kreditinstitutet* inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

5 §

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för *institutet* att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att *institutet* snarast förbättrar modellen.

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för *kreditinstitutet* att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att *kreditinstitutet* snarast förbättrar modellen.

6 §

Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *instituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att *institutets* metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

De korrigerande åtgärderna ska syfta till att målen i en intern metod upprätthålls.

Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *kreditinstituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att *kreditinstitutets* metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

5 a kap.

Tillsyn över interna modeller för värdepappersbolag

1 §

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett värdepappersbolag uppfyller ställda krav för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Vid bedömningen ska särskild vikt läggas vid förändringar i värdepappersbolagets affärsverksamhet och hur interna modeller används på nya produkter.

2 §

Om det framkommer att ett värdepappersbolags interna modeller enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att bolaget åt-

gärdar bristerna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 §

Om ett värdepappersbolag som beviljats tillstånd att använda interna modeller som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av modellerna, ska Finansinspektionen kräva att värdepappersbolaget

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga, eller

2. presenterar en åtgärdsplan för att uppfylla kraven och anger en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 §

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att värdepappersbolaget inom den angivna tidsfristen kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om värdepappersbolaget inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av de interna modellerna antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas

inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

5 §

Om det beträffande internmodellerna över marknadsrisk förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellerna inte är tillräckligt exakta, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för värdepappersbolaget att använda modellerna eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att värdepappersbolaget snarast inom en bestämd tidsram förbättrar modellerna.

6 kap.

1 §

Följande företag ska till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet,

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag än de som avses i 1,

1. företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet eller värdepappersbolagsdirektivet eller företag som ingår i en företagsgrupp på vilken ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen har fattats,

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag än de som avses i 1,

3. holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till holdingföretag med blandad verksamhet,

4. blandade finansiella holdingföretag, och

5. företag som fått i uppdrag av ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet *eller* blandat finansiellt holdingföretag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

5. företag som fått i uppdrag av ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandat finansiellt holdingföretag *eller värdepappersinriktat holdingföretag* att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

4 §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet *och artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.*

5 §

Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet *och artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.*

8 §

Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, göra undersökningar hos

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet *och* blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaseade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett institut eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som ingår i en grupp som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandade finansiella holdingföretag *och värdepappersinriktade holdingföretag* för att kontrollera den gruppbaseade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

10 §

En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag *eller* ett blandat finansiellt holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagens intresse.

En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § *eller artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen* ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagens intresse.

11 §²⁴

Ett finansiellt holdingföretag och ett blandat finansiellt holdingföretag är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

Ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag och ett värdepappersinriktat holdingföretag är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

7 kap.

1 §

Om ett *institut* inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett sådant finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt.

Om ett *kreditinstitut* inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett sådant finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt.

²⁴ Senaste lydelse 2018:1800.

4 §

Om ett värdepappersbolag, som inte står under tillsyn på grupp-nivå, ingår i en grupp med minst ytterligare ett värdepappersföretag och det gemensamma moderföretaget har sitt huvudkontor utanför EES, ska Finansinspektionen bedöma huruvida värdepappersföretagen står under tillsyn av tillsynsmyndigheten i landet utanför EES som är likvärdig med den tillsyn som anges i artiklarna 1–8 i värdepappersbolagsförordningen och i denna lag.

5 §

Om Finansinspektionen enligt 4 § bedömer att tillsynen inte är likvärdig ska inspektionen, för det fall den enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt, besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Finansinspektionen får kräva etablering av ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES och tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på detta företag.

Innan Finansinspektionen fattar beslut enligt första stycket ska samråd ske med övriga berörda behöriga myndigheter.

*Finansinspektionen ska under-
rätta de berörda behöriga myndig-
heterna, Europeiska kommissionen
och Europeiska bankmyndigheten
om åtgärder som den vidtar enligt
denna paragraf.*

8 kap.

1 §

Om ett institut eller ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga institutet eller företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett institut bryter mot tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutens verksamhet.

Om ett institut eller ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga institutet eller företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett institut bryter mot tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutens verksamhet.

2 §

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller* ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget

på det enligt tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag *eller* ett blandat finansiellt holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

4 §

Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller* ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen*, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

9 kap.

1 §

Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för

Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen* och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet

övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det institut som tillsynen avser.

enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen* och denna lag.

10 kap.

1 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om beräkningen av kapitalbaskraven och koncentrationsrisker.

2 §²⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som enligt 3 kap. 5 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen,

1. vilka krav som enligt 3 kap. 6 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag, *ett värdepappersinriktat holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen *respektive avses i arti-*

²⁵ Senaste lydelse 2018:1800.

kel 46 i värdepappersbolagsförordningen,

3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,

4. de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut,

5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av ett institut, och

6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar att 1 kap. 2 §, 3 kap. 3 §, 6 kap. 3 § och 10 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²⁶

I denna lag betyder

1. blandade finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. dotterföretag: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. ESRB: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. institut: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att

1. blandade finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att

²⁶ Senaste lydelse 2018:1957.

utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG,

8. *kärnprimärkapital*: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. *moderinstitut inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

11. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhällsekonomin,

12. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

13. *tillsynsförordningen*:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

13. *tillsynsförordningen*:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

a) utbetalning i form av en kontant utdelning,

b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

- c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

3 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

6 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

9. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.4 Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

Härigenom föreskrivs i fråga om kreditupplysningslagen (1973:1173) att 11 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §²⁷

När en kreditupplysning om en fysisk person lämnas ut, ska till den som avses med upplysningen samtidigt och kostnadsfritt sändas ett skriftligt meddelande om

1. vem som bedriver kreditupplysningsverksamheten och kontaktuppgifter till dataskyddsombudet, om ett sådant ombud krävs enligt artikel 37 i EU:s dataskyddsförordning,

2. ändamålen med och den rättsliga grunden för behandlingen,

3. vilka kategorier av personuppgifter som behandlas, varifrån uppgifterna hämtats och hur länge uppgifterna kommer att lagras,

4. de uppgifter, omdömen och råd som upplysningen innehåller om honom eller henne,

5. möjligheten att få tillgång till och rättelse av de uppgifter som rör honom eller henne,

6. vilka kategorier av mottagare som kan ta del av personuppgifterna och vem som har begärt upplysningen, och

7. möjligheten att framställa klagomål till Datainspektionen.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappers-

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag som avses i 8 kap. 1 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den

²⁷ Senaste lydelse 2018:1910.

företag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne

26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne

Första och andra styckena gäller också när en kreditupplysning lämnas om ett handelsbolag eller kommanditbolag.

Första–tredje styckena gäller inte kreditupplysningar som lämnas genom offentliggörande på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, utom när upplysningarna tillhandahålls ur en databas enligt 1 kap. 4 § yttrandefrihetsgrundlagen på sätt som avses i den paragrafens första stycke 2 a–c.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan att 3 a § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §²⁸

Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012²⁹ ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³⁰ ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

²⁸ Senaste lydelse 2014:971.

²⁹ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³⁰ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

1.6 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Häri genom föreskrivs i fråga om sparbankslagen (1987:619) att 9 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap. 1 §³¹

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³², lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³³, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

³¹ Senaste lydelse 2014:972.

³² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank att 4 kap. 4 a § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 a §³⁴

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbasead tillsyn enligt artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG³⁵.

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbasead tillsyn enligt artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG³⁶ eller artikel 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

³⁴ Senaste lydelse 2014:973.

³⁵ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

³⁶ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument att 3 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap. 1 §³⁷

Om ett företag som står under tillsyn av Finansinspektionen vill ingå avtal med ägaren till ett finansiellt instrument om att företaget ska ha rätt att förfoga över det finansiella instrumentet för egen räkning, ska avtalet slutas skriftligen i en för ändamålet särskilt upprättad handling som i någon läsbar och varaktig form är tillgänglig för parterna. Detsamma gäller om företaget medverkar till ett sådant avtal mellan andra parter. Det förfogande som avses ska anges noggrant.

Första stycket gäller inte om företagets motpart eller parterna i ett avtal som företaget medverkar till är

1. ett annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen eller ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får driva jämförbar verksamhet och som står under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ,

2. Riksgäldskontoret eller ett utländskt offentligt organ inom EES som är ansvarigt för eller deltar i förvaltningen av statsskulden eller är behörigt att föra konton för kunders räkning,

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska centralbanken,

4. en multilateral utvecklingsbank, Banken för internationell betalningsutjämning, Internationella valutafonden eller Europeiska investeringsbanken, eller

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut

³⁷ Senaste lydelse 2014:974.

och om tillsyn av kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG³⁸. 2006/49/EG³⁹.

Första stycket gäller inte heller om företaget är en sådan central motpart som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister⁴⁰.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

³⁸ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

³⁹ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

⁴⁰ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1 (Celex 32012R0648).

1.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag att 5 kap. 7 § och 6 kap. 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap. 7 §⁴¹

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁴² beaktas.

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁴³ beaktas.

6 kap. 3 §⁴⁴

I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med vad som följer av förordning (EU) nr 575/2013.

I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med vad som följer av förordning (EU) nr 575/2013 eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013,

⁴¹ Senaste lydelse 2014:975.

⁴² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

⁴³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

⁴⁴ Senaste lydelse 2014:975.

(EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Moderföretag som enligt *samma förordning* ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grupps konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Moderföretag som enligt *någon av de i första stycket nämnda förordningarna* ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grupps konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1570) om medlemsbanker att 11 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

1 §⁴⁵

En styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en medlemsbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en medlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁴⁶, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens stadgar.

En styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en medlemsbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en medlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁴⁷, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens stadgar.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

⁴⁵ Senaste lydelse 2014:976.

⁴⁶ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

⁴⁷ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

1.11 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) att 24 kap. 9 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

9 §⁴⁸

Ett företag som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av den förordningen.

Ett företag som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 eller av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av respektive förordning.

Ett svenskt försäkringsföretag som omfattas av 7 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller av lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av dessa lagar.

Ett utländskt försäkringsföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), får inte dra av ränteutgifter

⁴⁸ Senaste lydelse 2019:787.

på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför det direktivet.

Ett utländskt tjänstepensionsinstitut får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut. Vad som avses med ett utländskt tjänstepensionsinstitut framgår av 39 kap. 13 a §.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) att 4 kap. 11 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

11 §⁴⁹

Av var och en av Första–Fjärde AP-fondernas tillgångar, värderade till marknadsvärdet, får högst tio procent utgöras av fondpapper eller andra finansiella instrument utfärdade av en emittent eller av en grupp av emittenter med inbördes anknytning. Denna begränsning gäller inte

1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, och

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁵⁰ ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁵¹ ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

Med grupp av emittenter med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

⁴⁹ Senaste lydelse 2014:979.

⁵⁰ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

⁵¹ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

1. någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.13 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder att 2 kap. 10 och 11 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

10 §⁵²

Ett fondbolags egna medel får, trots vad som anges i 8 och 9 §§, inte understiga *ett* belopp som motsvarar 25 procent av bolagets fasta omkostnader för det föregående året eller, om bolagets verksamhet pågått i mindre än ett år, 25 procent av de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Om omfattningen av fondbolagets verksamhet ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av kapitalkravet enligt första stycket.

Ett fondbolags egna medel får, trots vad som anges i 8 och 9 §§, inte understiga *det* belopp som föreskrivs i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsyns krav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

11 §⁵³

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsyns krav

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsyns krav

⁵² Senaste lydelse 2017:1143.

⁵³ Senaste lydelse 2017:1143.

för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag samt i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.14 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse att 1 kap. 5 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §⁵⁴

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbanks och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

⁵⁴ Senaste lydelse 2018:1397.

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

10. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och sådant företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG,

2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.15 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat att 5 kap. 8 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

8 §⁵⁵

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁵⁶ för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁵⁷ för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

⁵⁵ Senaste lydelse 2014:984.

⁵⁶ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

⁵⁷ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

1.16 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:751) om betaltjänster att 1 kap. 4 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 4 §⁵⁸

I denna lag betyder

autentisering: ett förfarande där en betaltjänstanvändares personliga behörighetsfunktioner används och genom vilket en betaltjänstleverantör kan kontrollera betaltjänstanvändarens identitet eller ett betalningsinstruments giltighet,

autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,

bankdag: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,

betalare: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,

betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

betalkontodirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, i den ursprungliga lydelsen,

betalningsinstitut: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

betalningsinitieringstjänst: en tjänst för att på begäran av betaltjänstanvändaren initiera en betalningsorder från ett betalkonto hos en annan betaltjänstleverantör,

⁵⁸ Senaste lydelse 2018:175.

betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som enligt avtal används för att initiera en betalningsorder,

betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,

betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

betalningssystem: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

betalningstransaktion: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,

betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,

betaltjänstdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen,

debitera: att medel dras från ett konto,

elektroniskt kommunikationsnät: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,

elektronisk kommunikationstjänst: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen om elektronisk kommunikation,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstitut etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

grupp: en grupp av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i 1 kap. 4, 5 eller 5 a § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en grupp av företag som avses i artiklarna 4–7 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut och som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 10.1 eller artikel 113.6 eller 113.7 i tillsynsförordningen,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

inlösen av transaktionsbelopp: en betaltjänst där en betaltjänstleverantör accepterar och behandlar betalningsmottagarens betalningstransaktioner för att sedan överföra medel till betalningsmottagaren,

kapitalbas: detsamma som i 1 kap. 5 § 9 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kontobaserad betalning: en betaltjänst för kreditering av en betalningsmottagares betalkonto med en betalningstransaktion från en betalares betalkonto, som utförs av en betaltjänstleverantör som har tillgång till betalarens betalkonto, på grundval av en instruktion som lämnats av betalaren,

kontoförvaltande betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som tillhandahåller och förvaltar ett betalkonto,

kontoinformationstjänst: en onlinetjänst för att tillhandahålla sammanställd information om ett eller flera betalkonton som betaltjänstanvändaren har hos en eller flera andra betaltjänstleverantörer,

konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

kreditera: att medel tillförs ett konto,

kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kvalificerat innehav: detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

känslig betalningsuppgift: en personlig behörighetsfunktion eller annan uppgift som kan användas för svikliga förfaranden, dock inte kontoinnehavarens namn och kontonummer i sådan verksamhet som drivs av en leverantör av betalningsinitieringstjänster eller en leverantör av kontoinformationstjänster,

lagligen bosatt inom EES: en fysisk person som har rätt att bosätta sig inom EES i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet personer utan fast adress och personer som söker asyl inom ramen för Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet till denna av den 31 januari 1967 och andra relevanta internationella fördrag,

medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

obehörig transaktion: en transaktion som genomförs utan samtycke från kontohavaren eller någon annan som enligt kontoavtalet är behörig att använda kontot,

penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,

personlig behörighetsfunktion: en personligt anpassad funktion som betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren för autentiseringsändamål,

ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

referensväxelkurs: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,

referensräntesats: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,

registrerad betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som undantags från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,

stark kundautentisering: en autentisering som grundas på användning av två eller flera komponenter, kategoriserade som kunskap (något som bara användaren vet), innehav (något som bara användaren har) och unik egenskap (något som användaren är), som är fristående från varandra så att det förhållandet att någon har kommit över en av komponenterna inte äventyrar de andra komponenternas tillförlitlighet, och som är utformad för att skydda autentiseringsuppgifterna mot obehörig åtkomst,

startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

säker kommunikation: sådan kommunikation som uppfyller kraven i de tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 98 i betaltjänstdirektivet,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,

utgivning av betalningsinstrument: en betaltjänst hos en betaltjänstleverantör om att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och behandla betalarens betalningstransaktioner,

utländskt kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

valuteringsdag: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.17 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2011:755) om elektroniska pengar att 3 kap. 2 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §⁵⁹

Ett institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som lägst motsvarar startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 §. Institutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

1. Ett institut för elektroniska pengar som tillhör samma grupp som ett annat institut för elektroniska pengar, eller ett betalningsinstitut, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder, ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag får vid beräkning av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

2. Ett institut för elektroniska pengar som bedriver annan verksamhet i enlighet med 5 § får vid beräkningen av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen i den andra verksamheten.

3. För ett institut för elektroniska pengar som har bytt redovisningsvaluta får kapitalbasen inte understiga det högsta av de belopp

⁵⁹ Senaste lydelse 2019:768.

som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.18 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder att 1 kap. 10 §, 7 kap. 4 och 6 §§ och 9 kap. 4 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

10 §⁶⁰

Med ett *förvaringsinstituts behöriga myndigheter* avses följande. Om förvaringsinstitutet

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG: den myndighet som anges i 1 kap. 6 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034: den myndighet som anges i 1 kap. 6 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. är ett värdepappersföretag med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt

⁶⁰ Senaste lydelse 2017:701.

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034: de myndigheter som anges i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

3. är ett sådant institut som avses i 9 kap. 4 § första stycket 3: de myndigheter i institutets hemland som enligt nationell lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över sådana institut,

4. är någon som avses i 9 kap. 7 §: de myndigheter i det land inom EES där denne är etablerad och vilka, enligt nationell lag eller annan författning, har behörighet att utöva tillsyn över denne, alternativt det officiella organ som har behörighet att registrera eller utöva tillsyn över denne i enlighet med yrkesetiska regler, eller

5. är utsett som förvaringsinstitut för en icke EES-baserad alternativ investeringsfond enligt 9 kap. 5 § och inte omfattas av 1–4: de berörda nationella myndigheterna i det land där förvaringsinstitutet har sitt stadgeenliga säte.

7 kap.

4 §

En AIF-förvaltares kapitalbas får, trots det som anges i 2 och 3 §§, inte understiga *ett* belopp som *motsvarar 25 procent av dess fasta omkostnader för det föregående året eller, om AIF-förvaltarens verksamhet har pågått kortare tid än ett år, 25 procent av de fasta omkostnader som angetts i AIF-förvaltarens verksamhetsplan.*

Om omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet har ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av kapitalkravet enligt första stycket.

En AIF-förvaltares kapitalbas får, trots det som anges i 2 och 3 §§, inte understiga *det* belopp som *föreskrivs i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.*

Ett belopp motsvarande kapitalbasen ska investeras i likvida tillgångar och får inte innehålla spekulativa positioner.

6 §⁶¹

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag samt i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

9 kap.

4 §⁶²

Ett förvaringsinstitut för en EES-baserad alternativ investeringsfond ska vara

1. ett kreditinstitut som
 - a) har stadgeenligt säte inom EES, och
 - b) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,
 2. ett värdepappersföretag som
 - a) har stadgeenligt säte inom EES,
 - b) omfattas av kapitalkraven i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, och
- b) omfattas av kapitalkraven i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, och

⁶¹ Senaste lydelse 2017:1147.

⁶² Senaste lydelse 2017:701.

c) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, inbegripet för att tillhandahålla sidotjänster avseende förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till direktivet, och som har egna medel motsvarande det startkapital som anges i artikel 28.2 i *direktiv 2013/36/EU*, eller

3. ett annat institut som står under fortlöpande tillsyn och som den 21 juli 2011 hör till de kategorier som har godtagits såsom förvaringsinstitut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG.

Förvaringsinstitutet ska vara etablerat i den alternativa investeringsfondens hemland.

c) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, inbegripet för att tillhandahålla sidotjänster avseende förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till direktivet, och som har egna medel motsvarande det startkapital som anges i artikel 9.1 i *direktiv (EU) 2019/2034*, eller

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.19 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna att 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §⁶³

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, *och* 14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

⁶³ Senaste lydelse 2019:769.

15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och

16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.20 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2015:1016) om resolution att 2 kap. 1 § och 27 kap. 13 och 14 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §⁶⁴

I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

⁶⁴ Senaste lydelse 2018:2021.

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

kapitalbas: för kreditinstitut detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och för värdepappersbolag detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krisbanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europa-parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tillsynsförordningen: Europa-parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktieföretag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

värdepappersbolag: ett värdepappersföretag enligt artikel 4.1.22 i värdepappersbolagsförordningen som omfattas av det krav på startkapital som anges i 3 kap. 6 §

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen, första stycket 2 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

värdepappersbolagsdirektivet:
Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

27 kap.

13 §⁶⁵

Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer. För EES-filialer ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

⁶⁵ Senaste lydelse 2017:1312.

14 §

Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen.

Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen*.

Om inte annat följer av artikel 5.2–5.4 i förordningen om resolutionsavgifter, ska skulderna beräknas på det sätt som gäller för upptagande av skulder i balansräkning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

1.21 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

Häriigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution att 1 kap. 9 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

9 §

I denna lag betyder

1. *anknuten försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag om att distribuera försäkringsprodukter, om dessa produkter inte konkurrerar med varandra och avtalet innebär att försäkringsföretaget är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

2. *anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare*: en sidoverksam försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare om att distribuera sådana försäkringsprodukter som anges i 20 b och c, om avtalet innebär att försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren är ansvarig för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

3. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller annat utländskt organ som har behörighet att besluta om tillstånd för eller registrering av försäkringsförmedlare eller att utöva tillsyn över försäkringsförmedlare,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *EES-försäkringsförmedlare*: en utländsk försäkringsförmedlare vars hemland är ett annat land inom EES och som omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

6. *ersättning*: en provision, avgift eller annan betalning, inbegripet en ekonomisk ersättning av något slag eller eventuell annan finansiell eller icke-finansiell förmån eller ett incitament, som erbjuds eller betalas ut med avseende på försäkringsdistribution,

7. *filial*: en försäkringsförmedlares agentur eller filial som ligger i ett annat land inom EES än hemlandet,

8. *försäkringsbaserad investeringsprodukt*: en försäkring med ett förfallo- eller återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet, med undantag för

a) skadeförsäkring,
b) livförsäkring där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning, och

c) pensionsförsäkring,

9. *försäkringsdistributionsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411,

10. *försäkringsdistributör*: en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag,

11. *försäkringsförmedlare*: en fysisk eller juridisk person, med undantag för försäkringsföretag eller deras anställda, som mot ersättning bedriver försäkringsdistribution,

12. *försäkringsförmedlare från tredjeland*: en försäkringsförmedlare vars hemland inte omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

13. *hemland*:

a) om försäkringsförmedlaren är en fysisk person, det land där förmedlaren har sin hemvist,

b) om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, det land där förmedlarens säte ligger, eller, om förmedlaren enligt nationell rätt inte har något säte, det land där förmedlarens huvudkontor ligger,

14. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

15. *nära förbindelser*: det som avses i 1 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), med den skillnaden att det som anges där om försäkringsföretag i stället ska avse försäkringsförmedlare,

16. *pensionsförsäkring*: försäkringsavtal som har som främsta syfte att ge inkomst vid pensionering och som berättigar den försäkrade till vissa ersättningar,

17. *professionell kund*: en kund som avses i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

18. *rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys*: sådan rådgivning som avses i 4 kap. 2 §,

19. *rådgivning*: tillhandahållande av en personlig rekommendation till en kund, antingen på kundens begäran eller på initiativ av försäkringsdistributören, i fråga om ett eller flera försäkringsavtal,

20. *sidoverksam försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) den har inte försäkringsdistribution som huvudsaklig yrkesverksamhet,
- b) den distribuerar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en vara eller en tjänst, och
- c) de berörda försäkringsprodukterna omfattar inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd kompletterar den vara eller tjänst som förmedlaren bedriver som huvudsaklig yrkesverksamhet,

21. *skadeförsäkring*: en försäkring som är hänförlig till någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen,

22. *stora risker*: det som avses i 3 kap. 16 § andra och tredje styckena försäkringsrörelselagen,

23. *tjänstepensionsförsäkring*: en livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkringar som meddelas som tillägg till sådana försäkringar,

24. *svensk fysisk person och svensk juridisk person*: en fysisk eller juridisk person vars hemland är Sverige,

25. *varaktigt medium*: ett medel som

- a) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till kunden personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning

20. *sidoverksam försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, *i den ursprungliga lydelsen* – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

b) tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

26. *vårdland*: det land inom EES där en försäkringsförmedlare har en permanent närvaro eller ett etableringsställe eller tillhandahåller tjänster, och som inte är förmedlarens hemland.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2 Inledning

2.1 Uppdraget

Regeringen beslutade den 16 maj 2019 att ge en särskild utredare i uppdrag att lämna de förslag till lagändringar som krävs för att anpassa och komplettera svensk rätt till den nya EU-förordningen om tillsynskrav för värdepappersföretag¹ och genomföra det nya EU-direktivet om tillsyn av värdepappersföretag². Enligt kommittédirektiven ska utredaren, i den utsträckning det nya EU-direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att i nationell rätt ställa upp mer långtgående krav eller anpassa bestämmelserna till nationella förhållanden, sträva efter att slå vakt om den svenska värdepappersmarknadens funktionsätt. Det ska framför allt ske genom att analysera behovet av proportionalitet i olika avseenden, t.ex. i fråga om Finansinspektionens tillsyn över värdepappersbolag och krav på bolagsstyrning, och genom att analysera behovet av att införa mer långtgående krav, t.ex. i fråga om rörliga ersättningar för anställda i värdepappersbolag.

I uppdraget ingår även att se över och analysera konsekvenserna av det nya regelverket i förhållande till den nuvarande ordningen som ger svenska värdepappersbolag möjlighet att, med tillstånd från Finansinspektionen, ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen, och ta ställning till om det finns skäl som motiverar att denna ordning behålls. Vidare ska utredningen ta fram en parallelluppställning, dvs. en förteckning över de bestämmelser som genomför respektive artikel i det nya EU-direktivet i svensk rätt.

Regeringens direktiv finns i *bilaga 1*.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

2.2 Utredningens arbete

I utredningens arbete har deltagit experter från Finansdepartementet, Finansinspektionen, Max Matthiessen AB, Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen. Arbetet har bedrivits på sedvanligt sätt med regelbundna sammanträden med experterna. Under utredningstiden har fem sammanträden hållits, varav ett internt. Genom utredningens expert från Svenska Fondhandlareföreningen har i några frågor inhämtats synpunkter från en del värdepappersbolag.

Utredningen har, i enlighet med kommittédirektiven, samrått med Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (Fi 2018:12). I avsnitt 4.2 finns en kort redogörelse för den utredningens förslag.

3 Bakgrund

3.1 Inledning

3.1.1 Nuvarande kapitaltäckningsregler

Värdepappersbolag omfattas i dag på europeisk nivå av samma regelverk om kapitaltäckning som kreditinstituten, dvs. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag ("tillsynsförordningen") och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag ("kapitaltäckningsdirektivet").

Kapitaltäckningsdirektivet har i huvudsak genomförts i svensk rätt genom lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ("tillsynslagen"), lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Tillsynslagen kompletterar även tillsynsförordningen.

3.1.2 Översyn av det nuvarande regelverket om kapitaltäckning

Europeiska kommissionen har, i samråd med Europeiska bankmyndigheten (Eba) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), analyserat om det nuvarande regelverket har en lämplig utformning för värdepappersbolag. Analysen har utmynnat i slutsatsen att regelverket om kapitaltäckning behöver anpassas till värdepappersbolagens egenart och göras mer proportionerligt i förhållande till värdepappersbolagens storlek, tjänster och grad av komplexitet.

Av det skälet har ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag tagits fram. Liksom för kreditinstituten består regelverket av en förordning, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 ("värdepappersbolagsförordningen"), och ett direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU ("värdepappersbolagsdirektivet").

Det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag täcker samma områden som reglerna i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet, men innebär en rad förändringar för värdepappersbolagens del.

3.2 De huvudsakliga förändringarna

3.2.1 Ett nytt sätt att beräkna kapitalkraven

Dagens kapitaltäckningsregelverk är utformat med fokus på kreditinstitutens verksamhet. Kapitalkraven anger minimikrav på hur mycket kapital av olika slag som institut måste hålla vid varje tidpunkt för att täcka risker i sina tillgångar. Det är i huvudsak risker för förlust i samband med utlåning (kreditrisk) men även marknadsrisker och operativa risker. En viktig komponent för att komma fram till vad som är tillräckligt kapital är värderingen av tillgångarna och riskerna i dem. Stora delar av regelverket utgörs därför av regler om värdering av olika tillgångsslag och riskerna i dem. De riskvägda tillgångarna ska sedan täckas av kapital i viss omfattning. Tillgångarna i fråga utgörs till stor del av krediter (i vid bemärkelse) av olika slag, till olika motparter och med olika löptider, dvs. tillgångar som utgör en stor del av en banks balansräkning. Visserligen finns en del proportionalitetsregler och lättnader för värdepappersbolagen men själva utgångspunkten – relationen mellan kapital och riskvägda tillgångar, främst i form av krediter – är i flera delar inte särskilt relevant för värdepappersbolag, i synnerhet inte bolag som varken sysslar med kreditgivning eller egen handel med finansiella instrument.

Det nya kapitaltäckningsregelverket för värdepappersbolag har därför en helt annan utgångspunkt. Det är fortfarande fråga om att bolaget ska ha tillräckligt kapital, men inte i förhållande till riskvägda tillgångar, utan i förhållande till de risker (kundrisker, marknadsrisker m.fl.) som är förknippade med den verksamhet som är typisk för värdepappersbolag, t.ex. kapitalförvaltning, hantering av kunders order, egen handel och förvaring av kunders medel och finansiella instrument. I värdepappersbolagsförordningen finns regler för hur man beräknar omfattningen av de olika verksamheterna, som kallas K-faktorer i förordningen, och relationen till värdepappersbolagets kapitalbas.

Medan reglerna om vad värdepappersbolagets kapital ska vara tillräckligt i förhållande till är helt andra än reglerna för kreditinstitut, är reglerna om kapitalets kvalitet i många avseenden desamma. Det är i båda fallen fråga om att kapitalet ska ha en viss kvalitet och kapitalbasen ska bestå av kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital. Dessa delar av kapitalet definieras på samma sätt i tillsynsförordningen och i värdepappersbolagsförordningen, med vissa avvikelser och undantag i värdepappersbolagsförordningen, se artikel 9.

3.2.2 Inga krav på kapitalbuffertar och bruttosoliditet

I det nuvarande kapitaltäckningsregelverket ställs krav på instituten att ha extra kapitalbuffertar bestående av kärnprimärkapital för att stärka det finansiella systemets motståndskraft mot systemrisk. Det är fråga om kapitalkonserveringsbuffert, kontracyklisk kapitalbuffert, systemriskbuffert och kapitalbuffertar för systemviktiga institut. Genom det nya kapitaltäckningsregelverket för värdepappersbolag kommer buffertkraven inte längre att gälla för dessa, annat än i de undantagsfall då värdepappersbolaget är så stort och systemviktigt att det ska behandlas som ett kreditinstitut.¹

Det nuvarande regelverket ställer också krav på att instituten ska ha en viss bruttosoliditet. Detta mått anger institutens egna kapital i förhållande till deras totala tillgångar, inklusive åtaganden utanför balansräkningen och oavsett risk. Tanken med detta mått är att ut-

¹ I svensk rätt kommer kraven att gälla även för värdepappersbolag med tillstånd att ta emot medel på konto och kreditgivning, eftersom de i detta hänseende behandlas som kreditinstitut, se avsnitt 5.3.

göra en säkerhetsspärr till de riskviktade kapitaltäckningskraven. Något krav på bruttosoliditet ställs dock inte på värdepappersbolag enligt de nya reglerna.

3.2.3 Inga generella regler om bolagsstyrning

Liksom kapitaltäckningsregelverket för kreditinstitut ställer det nya regelverket för värdepappersbolag krav på företagens styrning, organisation och riskhantering. En viktig skillnad är dock att bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet innehåller de grundläggande kraven för att ett företag ska få tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut. Bland dessa krav ingår krav på företagets ledning och organisation. För värdepappersbolagens del återfinns dessa regler i MiFID och inte i värdepappersbolagsdirektivet. De regler i direktivet som finns avseende styrning och organisation är fokuserade på just riskhantering och kapitaltäckning och inte på bolagsstyrning i allmänhet.

3.2.4 Likviditetsregleringen

Liksom tillsynsförordningen innehåller värdepappersbolagsförordningen krav på bolagens likviditet. De nya reglerna innebär dock en förenkling i förhållande till de nuvarande reglerna. Ett värdepappersbolag ska ha likvida tillgångar motsvarande en tredjedel av kravet baserat på fasta omkostnader. Ett värdepappersbolag kan tillfälligt, efter godkännande av den behöriga myndigheten, minska mängden likvida tillgångar.

3.2.5 Företagsgrupper

Liksom i dagens kapitaltäckningsregler ska kraven enligt kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag, tillämpas på gruppnivå, om ett värdepappersbolag ingår i en företagsgrupp. Enligt värdepappersbolagsförordningen kan dock den behöriga myndigheten besluta att tillämpa vissa förenklingar och lättnader i kraven på tillräckligt enkla gruppstrukturer där det inte föreligger några väsentliga risker för kunder eller för marknaden som motiverar gruppbaserad tillsyn.

3.2.6 Många likheter med de befintliga reglerna

För att hantera kraven på tillräckligt kapital finns i dagens kapitaltäckningsregelverk en rad regler om offentliggörande av information om bolagets kapitalbas och metoder för att uppfylla kapitalkraven, hur tillsynen ska bedrivas både nationellt och i fråga om gränsöverskridande företagsgrupper och lämpliga sanktioner vid överträdelser. Motsvarande regler finns även i kapitaltäckningsregelverket för värdepappersbolag men anpassade efter det sätt på vilket de bolagen ska beräkna kapitalkraven. Exempelvis behöver små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag inte tillämpa kapitalkraven beräknade på K-faktorer. Kraven på riskhantering och tillsyn blir därför begränsade för sådana bolag.

4 Några allmänna utgångspunkter

4.1 Anpassningar av svensk rätt

Förslag: Anpassningarna av svensk rätt till värdepappersbolagsdirektivet och värdepappersbolagsförordningen ska huvudsakligen ske genom ändringar i befintliga lagar: lagen om värdepappersmarknaden, lagen om kapitalbuffertar och tillsynslagen.

EU-regler på nivå 1 (Europaparlamentets och rådets direktiv) ska genomföras genom bestämmelser i lag, utom i de fall ett sådant genomförande inte stämmer överens med dagens lagstiftningsstruktur, t.ex. regler om ersättningar och tillsynsmetoder.

För att åstadkomma ett direktivnära genomförande ska termer och begrepp som används i rättsakterna från EU också användas i svensk rätt.

Finansinspektionen ska vara den behöriga myndigheten enligt kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag.

4.1.1 Vilka lagar?

Det nuvarande kapitaltäckningsregelverket har för värdepappersbolagens del genomförts i svensk rätt i huvudsak genom tillsynslagen, lagen om kapitalbuffertar och lagen om värdepappersmarknaden. I korthet kan sägas att regler som fokuserar på kapitaltäckning och tillsyn på det området finns i tillsynslagen medan regler om startkapital, bolagsstyrning och sanktioner finns i lagen om värdepappersmarknaden. Lagen om kapitalbuffertar genomförde kapitaltäckningsdirektivets särskilda regler om olika kapitalbuffertar som saknar motsvarighet i värdepappersbolagsdirektivet.

Det nya regelverket gäller specifikt för värdepappersbolag. Kreditinstituten berörs inte. För att skapa en enhetlig reglering för olika

företagstyper utan att det påverkar reglerna som rör kreditinstituten, bör de nya reglerna genomföras inom ramen för den befintliga lagstrukturen, dvs. i fråga om regler som fokuserar på kapitaltäckning och tillsyn genom ändringar i tillsynslagen och i fråga om regler rörande startkapital, bolagsstyrning och sanktioner genom ändringar i lagen om värdepappersmarknaden. Vad gäller lagen om kapitalbuffer-tar ska flertalet värdepappersbolag utmönstras från tillämpningsområdet för den lagen, se avsnitt 12.3 om de bolag på vilka lagen ska fortsätta tillämpas.

4.1.2 Vilken nivå?

En utgångspunkt bör vara att en regel på nivå 1 i den europeiska regleringen (Europaparlamentets och rådets direktiv) bör genomföras genom bestämmelser i lag. Vissa artiklar i direktivet är emellertid mycket detaljrika. Det gäller exempelvis bestämmelserna om värdepappersbolagens ersättningspolicy och metoderna för den behöriga myndighetens tillsyn. I svensk rätt brukar regler på en sådan detaljeringsnivå inte förekomma i lagtext, utan återfinns i stället i föreskrifter från regeringen och myndigheter. Här kan man tänka sig två olika lösningar. Antingen kan den lagregel som ska genomföra en viss artikel i direktivet utformas mer generellt och regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, bemyndigas att föreskriva närmare bestämmelser, eller så tas direktivets artiklar, i all sin ordriktedom, in som bestämmelser i lagen. En lösning med en generellt utformad bestämmelse i lagen stämmer bättre överens med svensk lagstiftningstradition men har nackdelen att regleringen kommer att återfinnas på flera olika nivåer: den svenska lagen, nivå 2-regler från kommissionen och svenska myndighetsföreskrifter. Regelverk om ersättningssystem i finansiella företag har i tidigare lagstiftningsärenden ansetts lämpa sig mindre väl för en reglering i lag.¹ I stället har Finansinspektionen bemyndigats att meddela föreskrifter om de åtgärder som berörda företag behöver vidta. Det är också den modell som har valts för de ersättningsregler och bestämmelser om metoder för tillsyn som i dag härrör från kapitaltäckningsregelverket.² För att åstadkomma en sammanhållen svensk reglering vad gäller ersättningar

¹ Se prop. 2012/13:155 s. 260 f., prop. 2013/14:228 s. 182 och prop. 2015/16:170 s. 40 f.

² Se prop. 2013/14:228 s. 182 och 202 f.

och metoder för tillsyn bör samma lösning väljas för värdepappersbolagen (se vidare kapitel 8 och 9).

4.1.3 Terminologi

Det nya kapitaltäckningsregelverket för värdepappersbolag består av ett direktiv och en förordning som kommer att kompletteras av nivå 2-regler. Förordningen, och troligen flera av nivå 2-reglerna, kommer att vara direkt tillämpliga i svensk rätt. Dessa förordningar innehåller och hänvisar till gemensamma termer och uttryck. Det skulle medföra problem för tolkningen och tillämpningen av regelverket om svensk lagstiftning skulle avvika alltför mycket från direktivet och förordningen. Detta i sig är ett skäl att följa terminologin i direktivet. Man bör även beakta förändringstakten i den europeiska lagstiftningen. Under senare år har en mängd direktiv och förordningar på finansområdet antagits och ändrats. Även den kompletterande lagstiftningen (förordningar och direktiv från kommissionen) samt riktlinjer från Eba och Esma m.m. ändras i minst samma omfattning. Ett direktiv- och förordningsnära genomförande underlättar både anpassningen och tolkningen av de svenska reglerna i förhållande till de förändringar som sker på europeisk nivå. Utformningen av de svenska bestämmelserna bör därför överensstämma med direktivet så långt som det är möjligt.

4.1.4 Den behöriga myndigheten

Finansinspektionen är i dag den behöriga myndigheten enligt de nuvarande kapitaltäckningsreglerna och bör fortsätta vara det även i fråga om kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag.

4.2 Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder

Delvis parallellt med denna utredning har det bedrivits annat utredningsarbete på samma och angränsande lagstiftningsområde. Som delar av det s.k. bankpaketet antog Europaparlamentet och rådet under våren

2019 ändringar i tillsynsförordningen³ ("ändringsförordningen") och kapitaltäckningsdirektivet⁴ ("ändringsdirektivet"). I bankpaketet ingår även ändringar i regelverket om hantering av banker i kris.⁵ Regeringen beslutade i december 2018 att ge en särskild utredare i uppdrag att lämna förslag till de författningsändringar som krävs för att anpassa svensk rätt till ändringarna i regelverken. I december 2019 överlämnade Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (Fi 2018:12) sitt betänkande *EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder. Ändringar i regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris* (SOU 2019:60).

När det gäller kapitaltäckningsregelverket föreslår den utredningen bl.a. följande (se SOU 2019:60 s. 15 f., 226 f., 239 f. och 271 f.). Ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska kunna göras ansvarigt för kapitalkraven på gruppnivå. Det ska införas en skyldighet för dessa holdingföretag att ansöka om ett särskilt godkännande eller undantag från kravet på godkännande. Reglerna i fråga om det särskilda kapitalbaskravet ska ändras. Det ska införas ett särskilt kapitalbaskrav avseende bruttosoliditet, som ska utgöra ett parallellt krav till det riskvägda särskilda kapitalbaskravet. Möjligheterna att inom ramen för kraven beakta risker som institutet utsätter det finansiella systemet för ska tas bort. Finansinspektionens beslut avseende de särskilda kapitalbaskraven ska vara skriftliga. Vid sidan av dessa krav ska det införas riktlinjer för särskild kapitalbas som ska täcka risker och hantera framtida stressscenarier som inte täcks av övriga delar av kapitalkraven. Det ska av lagen om värdepappersmarknaden framgå att Finansinspektionen har tillsyn över att ägare och ledningen i värdepappersbolag uppfyller lämplighetskraven i lagen. Vidare ska det av tillsynslagen framgå att

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG.

Finansinspektionen får besluta att en person som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, som inte uppfyller lämplighetskraven för det, inte längre får ha en sådan position. Finansinspektionen ska också få kräva att en revisor eller en särskild granskare som åsidosatt sin rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen ska bytas ut. Reglerna om ansvarigt företag på gruppnivå och om vilken myndighet som ska ha tillsynsansvaret på gruppnivå ska ändras.

Den utredningen föreslår att de bestämmelser som redogjorts för i föregående avsnitt ska träda i kraft den 29 december 2020. Utgångspunkten är att ändringarna i tillsynsförordningen ska börja tillämpas den 28 juni 2021 (se artikel 3.2 i ändringsförordningen). I artikel 3.3–3.8 i ändringsförordningen finns undantag som i fråga om en rad artiklar föreskriver att bestämmelserna ska tillämpas från antingen en tidigare eller senare tidpunkt.

Eftersom värdepappersbolagen undantas från tillsynsförordningens och kapitaltäckningsdirektivets tillämpningsområde först genom värdepappersbolagsförordningen är förslagen från Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder naturligen utformade med utgångspunkten att även värdepappersbolagen omfattas av regelverket. Som framgår av de följande kapitlen lämnar såväl förevarande utredning som Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder i flera avseenden lagförslag beträffande samma paragrafer. Det gäller bl.a. bestämmelserna om riskhantering och ingripande i 8 kap. 4 § respektive 25 kap. 1 d § lagen om värdepappersmarknaden samt bestämmelserna om krav och tillsynsansvar på gruppnivå i 3 och 4 kap. tillsynslagen. Förevarande utredning har utgått från gällande rätt vid utformningen av författningsförslagen. Det kommer därför sannolikt vara nödvändigt att i den fortsatta beredningen i dessa avseenden överväga förslagen från båda utredningarna. I de fall där det framstår som relevant har förevarande utredning som ambition att i författningskommentaren till aktuella lagrum notera att förslag även finns från Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder.

4.3 Terminologi i förslags- och bedömningsrutor

För att underlätta läsningen har utredningen valt att för EU-rättsakterna använda kortformerna tillsynsförordningen, kapitaltäckningsdirektivet, värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet även när det gäller förslags- och bedömningsrutorna. I rutorna används också benämningen tillsynslagen för lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag. När det gäller övriga författningar avstår utredningen från att återge SFS-numret i rutorna.

5 Tillämpningsområdet

5.1 Inledning

Värdepappersbolagsdirektivet och värdepappersbolagsförordningen är tillämpliga på värdepappersbolag. Vissa värdepappersbolag ska dock på grund av sin storlek, eller efter beslut av den behöriga myndigheten, i vissa delar tillämpa samma regler som kreditinstitut. För en del andra värdepappersbolag, exempelvis bolag som ingår i en koncern där kapitaltäckningsregelverken för kreditinstitut eller försäkringsföretag är tillämpliga, och vissa små värdepappersbolag, finns specialregler avseende vilket kapitaltäckningsregelverk som är tillämpligt och i vilken omfattning. Även fondbolag och AIF-förvaltare omfattas till begränsad del av de nya reglerna. Slutligen kan ett svenskt värdepappersbolag få tillstånd att ta emot medel på konto vilket sätter bolag med ett sådant tillstånd i en särskild situation i förhållande till kapitaltäckningsregelverken. I detta kapitel behandlas de ändringar som behöver göras i svensk rätt för att anpassa den till värdepappersbolagsdirektivet och värdepappersbolagsförordningen vad gäller tillämpningsområdet.

5.2 Värdepappersbolag

5.2.1 Regleringen i direktivet och förordningen

Både värdepappersbolagsdirektivet och värdepappersbolagsförordningen är som huvudregel tillämpliga på den typ av företag som på EU-nivå benämns värdepappersföretag och i svensk rätt kallas värdepappersbolag (se artikel 2.1 i direktivet och artikel 1.1 i förordningen). Värdepappersbolag är företag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse, dvs. verksamhet som består i att yrkesmässigt tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet enligt lagen

om värdepappersmarknaden. Exempelvis får tillstånd ges för utförande av order på kunders uppdrag, portföljförvaltning, handel för egen räkning och investeringsrådgivning.

Från huvudregeln finns dock undantag. På värdepappersbolag som ägnar sig åt egen handel¹ eller garantigivning² och inte är en s.k. råvaru- och utsläppsrättshandlare³, ett företag för kollektiva investeringar eller försäkringsföretag och har tillgångar som uppgår till minst 15 miljarder euro, på bolags- eller koncernnivå, ska tillsynsförordningen och delar av kapitaltäckningsdirektivet fortsätta att tillämpas.⁴ Detsamma gäller i de fall tillgångarna inte uppgår till minst 15 miljarder euro men uppgår till minst fem miljarder euro och den behöriga myndigheten, förenklat uttryckt, har bedömt bolaget som systemviktigt och därför har beslutat att tillsynsförordningen och viss reglering från kapitaltäckningsdirektivet ska tillämpas på bolaget.⁵ Den behöriga myndigheten kan också tillåta värdepappersbolag som ingår i en företagsgrupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med tillsynsförordningen och som ägnar sig åt egen handel eller garantigivning att i stället för de nya reglerna fortsätta att tillämpa tillsynsförordningen och delar av kapitaltäckningsdirektivet.⁶

Det nuvarande kapitaltäckningsregelverket (tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet) är tillämpligt på kreditinstitut och vissa värdepappersbolag. Värdepappersbolag som inte har tillstånd att förvara kunders medel eller finansiella instrument⁷ och endast tillhandahåller en eller flera av investeringstjänsterna ta emot och vidarebefordra order, utföra order, portföljförvaltning eller investeringsrådgivning är dock undantagna från tillämpningsområdet, se artikel 4.1.2 c i tillsynsförordningen. Något sådant undantag finns inte i kapitaltäckningsregelverket för värdepappersbolag. De nya reglerna kommer således att vara tillämpliga på samtliga värdepappersbolag. Det finns dock undantagsregler för mindre bolag och för bolag som ingår i koncerner där andra kapitaltäckningsregler gäller för koncernen som sådan, se avsnitt 5.2.2.

¹ 2 kap. 1 § 3 lagen om värdepappersmarknaden.

² 2 kap. 1 § 6 lagen om värdepappersmarknaden.

³ Se artikel 4.1.5 i värdepappersbolagsförordningen.

⁴ Se artikel 1.2 a och b i värdepappersbolagsförordningen.

⁵ Se artikel 1.2 c i värdepappersbolagsförordningen.

⁶ Se artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen.

⁷ 2 kap. 2 § första stycket 1 lagen om värdepappersmarknaden.

5.2.2 Specialregler för små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag

Huvudregeln i värdepappersbolagsförordningen är att varje värdepappersbolag för sig ska uppfylla kraven i delarna 2–7 i förordningen (se artikel 5). Enligt artikel 6.1 kan den behöriga myndigheten dock besluta att undanta små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag (se definitionen av dessa i artikel 12 i värdepappersbolagsförordningen) från kraven i del 2 och 3 (avseende det egna kapitalets sammansättning och storlek), del 4 (om koncentrationsrisker) samt del 6 och 7 (om offentliggörande och rapportering). Förutsättningarna för ett sådant beslut är *att* värdepappersbolaget är ett dotterbolag till ett företag som står under tillsyn på gruppnivå enligt tillsynsförordningen eller enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen, *att* både värdepappersbolaget i fråga och dess moderbolag står under tillsyn av samma medlemsstat, *att* övriga inblandade behöriga myndigheter går med på det och *att* det egna kapitalet är fördelat på visst sätt mellan moder- och dotterbolag. Ett sådant värdepappersbolag kan även undantas från kraven i del 5 i tillsynsförordningen, om de ytterligare förutsättningar som anges i artikel 6.3 är uppfyllda. En motsvarande möjlighet till undantag, men enbart avseende del 6 i förordningen, finns i artikel 6.2 för dotterbolag till försäkringsbolag.

Förutsättningarna för den behöriga myndigheten att besluta om undantag och vad detta innebär framgår direkt av värdepappersbolagsförordningen och kräver inga lagstiftningsåtgärder.

5.2.3 Genomförande i svensk rätt

Förslag: Tillsynslagen kompletteras med bestämmelser som

- upplyser om att värdepappersbolag som uppfyller kriterierna i artikel 1.2 i värdepappersbolagsförordningen, samt värdepappersbolag för vilka Finansinspektionen har fattat beslut enligt artikel 1.5 i samma förordning, ska tillämpa tillsynsförordningen och anger att de bestämmelser i tillsynslagen som gäller kreditinstitut ska tillämpas, och

- ger Finansinspektionen rätt att, i enlighet med artikel 5 i värdepappersbolagsdirektivet, besluta att tillsynsförordningen och de bestämmelser i tillsynslagen som gäller kreditinstitut ska tillämpas på ett värdepappersbolag.

Bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden, som i dag enbart hänvisar till tillsynsförordningen, kompletteras med hänvisningar till värdepappersbolagsförordningen för de värdepappersbolag som inte omfattas av artikel 1.2 eller 1.5 i den förordningen.

I dag finns det inga svenska värdepappersbolag som har tillgångar som uppgår till minst 15 miljarder euro. Mot bakgrund av de befintliga värdepappersbolagens storlek och roll på den svenska marknaden är det antagligen inte aktuellt att av det skälet tillämpa tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet på dessa bolag. Dock måste svensk rätt anpassas så att den överensstämmer med de nya reglerna och Finansinspektionen har möjlighet att fatta de beslut som ankommer på en behörig myndighet.

Tillämpningsområdet för värdepappersbolagsförordningen kräver inga lagstiftningsåtgärder. Att den ska tillämpas på värdepappersbolag, med undantag för vissa stora bolag, följer direkt av förordningen. Likaså följer av förordningen (artikel 1.5) Finansinspektionens rätt att tillåta värdepappersbolag, som ingår i en företagsgrupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med tillsynsförordningen och som ägnar sig åt egen handel eller garantigivning, att i stället för de nya reglerna fortsätta att tillämpa tillsynsförordningen och de svenska regler som genomför kapitaltäckningsdirektivet. En bestämmelse som upplyser om detta bör dock tas in i lagen. I fråga om bestämmelserna i artikel 5 i värdepappersbolagsdirektivet, som ger rätt för den behöriga myndigheten att besluta att systemviktiga värdepappersbolag med tillgångar som uppgår till minst fem miljarder euro ska tillämpa tillsynsförordningen och de svenska regler som genomfört kapitaltäckningsdirektivet, krävs lagstiftningsåtgärder. En bestämmelse som ger Finansinspektionen möjlighet att fatta sådana beslut bör tas in i tillsynslagen. Därutöver behöver ändringar ske i de paragrafer i lagen om värdepappersmarknaden som i dag hänvisar till tillsynsförordningen (se t.ex. 1 kap. 5 §) så att hänvisningarna görs till värdepappersbolagsförordningen för de värdepappersbolag som inte omfattas av någon av de ovan beskrivna specialreglerna.

Vad gäller värdepappersbolagsdirektivet bör bestämmelserna i tillsynslagen justeras så att det görs en åtskillnad mellan kreditinstitut å den ena sidan och värdepappersbolag, som inte ska tillämpa tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet, å den andra. Regleringen är i dag utformad så att både värdepappersbolag och kreditinstitut är definierade som "institut".⁸

5.3 Värdepappersbolag med tillstånd till inlåningskonton och kreditgivning

Förslag: Möjligheten för svenska värdepappersbolag att få tillstånd för att ta emot kunders medel på konto behålls. Sådana bolag ska definieras som kreditinstitut i tillsynslagen, och i lagen om värdepappersmarknaden ska anges att bestämmelserna om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas i stället för motsvarande regler i lagen om värdepappersmarknaden. I den lagen ska också upplysas om att tillsynsförordningen gäller för dessa bolag.

5.3.1 Bakgrunden till dagens regler

Enligt svensk rätt kan ett värdepappersbolag få tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen.⁹ Möjligheten att ta emot medel på konto är utformad som en sidotjänst och tillstånd får endast ges tillsammans med tillstånd till sidotjänsten att lämna kunder kredit för att kunden, genom värdepappersbolaget, ska kunna genomföra en transaktion i ett eller flera finansiella instrument.¹⁰ Att ta emot medel på konto är dock ingen sidotjänst enligt MiFID, där utgångspunkten tvärtom är att ett värdepappersföretag måste hålla kunders medel avskilda. Det är i stället fråga om en svensk nationell reglering. Den svenska regleringen är utformad så att de krav som ställs på startkapital för värdepappersbolag med detta tillstånd är desamma som ställs på kreditinstituten.¹¹ Möjligheten för värde-

⁸ 1 kap. 2 § första stycket 2 tillsynslagen.

⁹ Se 2 kap. 2 § första stycket 8 lagen om värdepappersmarknaden.

¹⁰ 2 kap. 2 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden.

¹¹ 3 kap. 6 § första stycket 1 lagen om värdepappersmarknaden.

pappersbolag att ta emot medel på konto har funnits i svensk rätt under lång tid, åtminstone sedan 1970-talet. När svensk rätt började anpassas till den europeiska regleringen på området uppmärksammades avvikelsen mot både MiFID och dess föregångare ISD.¹² Enligt förarbetena till de lagändringar som anpassade svensk rätt till den europeiska regleringen var dock möjligheten att använda sig av inlåningskonton av stor betydelse för de svenska värdepappersbolagen och möjligheten att hålla sådana konton har därför behållits.¹³ I prop. 1994/95:50 behandlades utförligt frågan om värdepappersbolagens möjlighet att ta emot medel på konto i förhållande till den europeiska regleringen av kreditinstitut. Det konstaterades att ”någon allmängiltig och sammanhållen definition av begreppet kreditinstitut inte finns i svensk lagstiftning. Begreppet definieras i stället i de olika lagar där det används utifrån regleringens ändamål”.¹⁴ Den definition av kreditinstitut som man då hade att förhålla sig till återfanns i det s.k. första banksamordningsdirektivet (77/780/EEG). Enligt det direktivet var ett kreditinstitut ”ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning”, dvs. i sak samma definition av kreditinstitut som i dagens tillsynsförordning. Lagstiftaren konstaterade då att det skulle innebära flera nackdelar om värdepappersbolagen inte längre skulle kunna ta emot medel på konto. Det skulle innebära betydande störningar och svårigheter för bolagen av såväl finansiellt som praktiskt slag. Det skulle också kunna leda till att bolagen skulle komma att överväga att byta verksamhetsform och söka tillstånd att bedriva rörelsen i bankform (dvs. utan de begränsningar i inlånings- och kreditgivningsverksamheten som följer av värdepappersbolagsreglerna). Slutsatsen blev att utformningen av regleringen skulle ske på ett sätt som beaktade den svenska marknadens särskilda förhållanden. Detta skulle, enligt samma förarbeten, kunna uppnås om det för värdepappersbolag som bedrev sådan verksamhet infördes regler som uppfyllde kraven för kreditinstitut i europarättslig mening. Bolagen i fråga skulle då ”bli att anse som kreditinstitut enligt EG-direktiven”. En av de anpassningar som gjordes var att höja kravet på startkapital för dessa bolag, och det framhölls att bolagen

¹² Direktivet 93/22/EEG om investeringstjänster inom värdepappersområdet.

¹³ Se prop. 1994/95:50 s. 97 f. och prop. 2006/07:115 s. 326.

¹⁴ Prop. 1994/95:50 s. 101.

skulle anmälas för införande på den gällande listan över företag som i de olika länderna klassificeras som kreditinstitut.¹⁵

5.3.2 Behoven av inlåningskonton i dag

Utredningen har haft kontakt med några av de värdepappersbolag som i dag har den aktuella tillståndskombinationen.¹⁶ Enligt bolagen fyller möjligheten att hålla inlåningskonton en viktig funktion och är en förutsättning för att på ett effektivt sätt hantera kunders depåer och värdepapperstransaktioner över depåerna. I synnerhet när kunderna har kredit för värdepappershandel. Krediterna lämnas på de inlåningskonton som är kopplade till kundernas depåer, och inlåningen utgör en av finansieringskällorna för kreditgivningen. Om bolagen inte längre kunde tillhandahålla inlåningskonton skulle denna del av verksamheten behöva organiseras om i grunden, både vad gäller den praktiska hanteringen och finansieringen. Även vid primärmarknadstransaktioner – när bolaget är emissionsinstitut och bolagets kunder tecknar sig i emissionen – underlättar inlåningskonton verksamheten eftersom inlånade medel då kan användas för bolagets likviditetshantering. Möjligheten att hålla inlåningskonton och krediter innebär att bolagens verksamhet avseende handel med värdepapper över depå kan konkurrera med bankernas motsvarande verksamhet. Om tillståndskombinationen inte längre skulle vara möjlig skulle som nämnts hanteringen och finansieringen fördyras vilket i sin tur skulle riskera att försämra konkurrensen i detta marknadssegment och några av bolagen har anfört att de skulle överväga att söka tillstånd som bank om möjligheten att hålla inlåningskonton försvann. Behoven av inlåningskonton synes således vara desamma som i tidigare lagstiftningsärenden, och så även konsekvenserna av att möjligheten togs bort.

5.3.3 Inlåningskonton i förhållande till de nya reglerna

Ett värdepappersbolag som tar emot inlåning och lämnar krediter omfattas av definitionen av kreditinstitut i artikel 4.1.1 a i tillsynsförordningen. Frågan om sådana värdepappersbolag omfattas av för-

¹⁵ Prop. 1994/95:50 s. 99 f.

¹⁶ Det finns i dag fyra sådana bolag i Sverige.

ordningen på denna grund har dock inte haft någon större betydelse eftersom sådana värdepappersbolag i vart fall har omfattats på grund av artikel 4.1.2 i förordningens tidigare lydelse. Frågan kompliceras dock på grund av de ändringar i tillsynsförordningen som görs genom artikel 62 i värdepappersbolagsförordningen. I tillsynsförordningens nya lydelse definieras begreppet ”institut” (på vilka tillsynsförordningen är tillämplig) i artikel 4.1.3 numera som ”ett kreditinstitut som har auktoriserats enligt artikel 8 i [kapitaltäckningsdirektivet] eller ett företag som avses i artikel 8a.3 i det direktivet”. Det bör i sammanhanget nämnas att det finns en undantagsregel i kapitaltäckningsdirektivet, artikel 9.2, som innebär att ett företag kan bedriva inlåningsverksamhet utan att vara kreditinstitut, förutsatt att företaget står under nationell reglering till skydd för insättare och investerare. Innebörden av den artikeln torde vara att exempelvis värdepappersbolagen i fråga kan bedriva inlåningsverksamhet utan att ha tillstånd enligt artikel 8 i kapitaltäckningsdirektivet. Värdepappersbolagen i fråga har fått tillstånd enligt lagen om värdepappersmarknaden, medan artikel 8 i kapitaltäckningsdirektivet i svensk rätt tycks ha genomförts genom bestämmelser i lagen om bank- och finansieringsrörelse. Det går således inte att säga att bolagen har ”auktorerats enligt artikel 8” i kapitaltäckningsdirektivet. Det är möjligt att man ska tolka den nya definitionen av institut i tillsynsförordningen som alla kreditinstitut, oavsett om de har fått tillstånd enligt artikel 8 eller omfattas av nationell lagstiftning så att de enligt artikel 9.2 är undantagna från tillståndsplikten. Det framstår dock som en något djärv tolkning utan stöd i direktivets ordalydelse. Om tillståndskombinationen inlåningskonton och kreditgivning fortsatt ska tillåtas för värdepappersbolag bör också förutsättas att, liksom i dag, tillsynsförordningen tillämpas på bolagen. För att undanröja eventuella tveksamheter bör i sådana fall en lagregel utformas så att den uttryckligen anger att tillsynsförordningen ska tillämpas på bolagen i fråga.

Ett alternativ är att utmönstra möjligheten för värdepappersbolag att ta emot inlåning. Man kan fråga sig om det är rätt att ett företag som huvudsakligen ägnar sig åt värdepappersrörelse ska följa de kapitaltäckningsregler som primärt är avsedda för en helt annan typ av företag (banker) bara för att företaget använder inlåningskonton i stället för klientmedelskonton för att hantera kunders transaktioner. Det kan ifrågasättas dels om det principiellt är rätt, dels om det är rätt i förhållande till EU-reglerna.

Från principiella utgångspunkter kan man konstatera att de nya kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag är utformade för just den typ av verksamhet som värdepappersbolag ägnar sig åt. Exempelvis beror kraven på kapitalbasens storlek på faktorer såsom förvaltad kapital, omfattningen av kundorder och daglig handelsvolym. Om ett värdepappersbolag som tar emot kunders medel på konto tillämpade tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen skulle dessa, för värdepappersbolagens verksamhet specialanpassade krav, inte gälla för bolaget. Å andra sidan finns denna diskrepans också för de banker som har tillstånd till värdepappersrörelse. Bankerna kommer även i fortsättningen att omfattas av kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut oavsett hur omfattande värdepappersrörelsen är i förhållande till den traditionella bankverksamheten. Principiellt bör det inte göras någon åtskillnad mellan en bank som huvudsakligen ägnar sig åt värdepappersrörelse och ett värdepappersbolag som tillhandahåller inlåningskonton. Avgörande är att båda företagen tar emot inlåning från allmänheten och kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut är utformade bl.a. för att säkra kundernas möjlighet att få tillbaka sina pengar. Det är därför relevant att tillämpa reglerna både på banker och på värdepappersbolag med tillstånd att ta emot medel på konto. Man kan också konstatera att enligt de nya reglerna ska reglerna för kreditinstitut tillämpas på värdepappersbolag över en viss storlek och på bolag som den behöriga myndigheten anser systemviktiga (se avsnitt 5.2.1). EU-regleringen utgår således från att det i vissa fall är lämpligt att tillämpa reglerna för kreditinstitut även på värdepappersbolag.

En annan fråga är som sagt om detta är korrekt i förhållande till EU-reglerna. Ett svenskt värdepappersbolag med den aktuella tillståndskombinationen är, åtminstone vid första anblicken, EU-rättsligt både ett kreditinstitut (enligt definitionen i artikel 4.1.1 a i tillsynsförordningen) och ett värdepappersföretag (enligt definitionen i artikel 1.1 i värdepappersbolagsförordningen). Dock säger definitionen i artikel 1.1 i värdepappersbolagsförordningen att denna är tillämplig på värdepappersföretag som har fått tillstånd enligt MiFID II. Som nämnts är tillståndet för inlåningskonton inte ett tillstånd enligt MiFID II, vilket innebär att när ett företag får ett tillstånd för inlåningskonto, får företaget inte tillstånd som ”värdepappersföretag enligt MiFID II”. Detta synsätt överensstämmer också med hur frågan

har hanterats i tidigare lagstiftningsärenden.¹⁷ Det finns således varken några principiella eller EU-rättsliga hinder mot att det i svensk rätt även i fortsättningen ska vara möjligt för ett värdepappersbolag att få tillstånd att ta emot medel på konto, förutsatt att bolagen tillämpar tillsynsförordningen. Liksom tidigare är kreditinstitut i svensk rätt i sig ingen verksamhetsform som ett företag kan söka tillstånd för, utan olika verksamhetsformer som t.ex. bank och kreditmarknadsbolag har i lagstiftningen samlats under paraplybegreppet kreditinstitut. Också värdepappersbolag med tillstånd till kreditgivning och att ta emot medel på konto ska liksom tidigare betraktas som kreditinstitut i begränsad mening.¹⁸ På grund av de ändringar som skett i tillsynsförordningen avseende definitionerna av institut och kreditinstitut bör det faktum att tillsynsförordningen ska tillämpas följa av en uttrycklig svensk lagregel, se ovan. Detta innebär givetvis inte att ett sådant bolag kan bedriva samma typ av verksamhet som andra kreditinstitut, t.ex. banker. Ett värdepappersbolag får ta emot kunders medel på konto enbart för att underlätta värdepappersrörelsen, och kreditgivningen får endast ske för att kunden, genom värdepappersbolaget ska kunna genomföra en transaktion i ett eller flera finansiella instrument. Dessa begränsningar följer av lagen om värdepappersmarknaden.

Det kommer dock att innebära stora skillnader mellan värdepappersbolag som tar emot medel på konto och värdepappersbolag som tar emot medel med redovisningsskyldighet; den förra kategorin ska tillämpa de nuvarande reglerna i tillsynsförordningen medan den senare kategorin ska tillämpa de nya reglerna i värdepappersbolagsförordningen. Det är möjligt att värdepappersbolag som i dag har tillstånd att ta emot medel på konto av den anledningen väljer att avstå från detta tillstånd och i stället, om de inte redan har det, söker tillstånd för att ta emot medel med redovisningsskyldighet. Men detta bör vara upp till varje bolag att bedöma.

När kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag genomförs i svensk rätt uppstår ett behov av att skilja ut de värdepappersbolag som ska tillämpa de regler i tillsynslagen som gäller för kreditinstitut från övriga värdepappersbolag. I lagen om värdepappersmarknaden bör därför införas en bestämmelse i 8 kap. som innebär att bestämmelserna om styrning och kontroll i lagen om bank- och finansier-

¹⁷ Prop. 1994/95:50 s. 99 och prop. 2006/07:115 s. 326.

¹⁸ Se prop. 1994/95:50 s. 99.

ingsrörelse samt tillsynslagens bestämmelser om kreditinstitut ska tillämpas på värdepappersbolag med tillstånd för kreditgivning och inlåningskonton. För att undanröja eventuella tveksamheter om tillsynsförordningens tillämpning bör bestämmelsen också ange att den förordningen ska tillämpas.

Möjligheten för ett värdepappersbolag att ta emot medel på konto kommer även i fortsättningen att vara en svensk reglering som inte återfinns på EU-nivå vilket kan påverka möjligheterna att bedriva verksamheten i fråga i andra länder inom EES.

5.4 Fondbolag och AIF-förvaltare

Förslag: Bestämmelserna i 2 kap. 10 § lagen om värdepappersfonder och 7 kap. 4 § första och andra styckena lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ändras så att de i stället för att innehålla regler om kapitalbasens storlek i sak hänvisar direkt till artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen.

Värdepappersbolagsdirektivet innehåller två artiklar, 60 och 61, som ändrar artikel 7 i UCITS-direktivet¹⁹ och artikel 9 i AIFM-direktivet²⁰. De artiklar som ändras rör kraven på eget kapital under pågående verksamhet. I sak innebär ändringarna att det i UCITS- respektive AIFM-direktivet anges, att oavsett vilket kapital som krävs enligt de för respektive företagstyp unika reglerna i UCITS- och AIFM-direktiven, så får ett fondbolags eller AIF-förvaltares egna medel aldrig understiga det belopp som följer av artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen. I den artikeln anges i sin tur att beloppet ska uppgå till en fjärdedel av bolagets fasta omkostnader.

I den svenska lagstiftning som genomfört artikel 7 i UCITS-direktivet och artikel 9 i AIFM-direktivet anges i dag att fondbolagets/AIF-förvaltarens egna medel, oavsett vad som följer av de företags-specifika kraven, inte får ”understiga ett belopp som motsvarar 25 procent av bolagets fasta omkostnader”.²¹ Vidare anges i de svenska paragraferna, liksom i artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen,

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU.

²¹ 2 kap. 10 § första stycket lagen om värdepappersfonder och 7 kap. 4 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

dels att Finansinspektionen kan besluta om ändring av kapitalkravet om bolagets/förvaltarens verksamhet har ändrats väsentligt, dels vilket räkenskapsår som ska användas för beräkningen av de fasta omkostnaderna. De svenska paragraferna motsvarar alltså i sak artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen. Det är dock inte en lämplig ordning att i svensk lag ha bestämmelser som har samma innebörd som en bestämmelse i en direktverkande förordning. Det är olämpligt, inte bara från principiella utgångspunkter, utan även rent praktiskt. Om det inte i lagen hänvisas till den relevanta artikeln i förordningen uppstår en oklarhet om i vilken mån nivå 2-bestämmelser som anknyter till förordningens artikel är tillämpliga. Att sådana bestämmelser ska tas fram följer av artikel 13.4 i förordningen.²² Bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder (2 kap. 10 §) och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (7 kap. 4 § första och andra styckena) bör därför ändras så att de hänvisar direkt till artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen.

5.5 Ändringar av tillämpningsområdet i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet

Värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet innebär också ändringar i kapitaltäckningsdirektivet och tillsynsförordningen beträffande tillämpningsområdet för de rättsakterna. I tillsynsförordningen utvidgas definitionen av kreditinstitut till att omfatta, förutom företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning, även företag (utom råvaru- eller utsläppsrättshandlare, företag för kollektiva investeringar eller försäkringsföretag) som bedriver investeringsverksamheterna handel för egen räkning eller garantigivning/placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande, och det samlade värdet av företagets eller företagsgruppens tillgångar uppgår till minst 30 miljarder euro (se den ändrade artikeln 4.1.1 i tillsynsförordningen). Även definitionen av begreppet institut i artikel 4.1.3, som bestämmer tillämp-

²² Det finns i dag nivå 2-bestämmelser kopplade till motsvarande regel i tillsynsförordningen, som anger vad som ska ingå i bolagets fasta omkostnader, se artikel 34b i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/488.

ningsområdet för både tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet, ändras. Definitionen omfattar inte längre värdepappersföretag, utan med institut avses i stället kreditinstitut som har auktoriserats enligt artikel 8 i kapitaltäckningsdirektivet och företag som har auktoriserats enligt den nya artikeln 8a.3 i samma direktiv. Enligt artikel 8a.3 ska sådana företag som genom ändringen av artikel 4.1.1 i tillsynsförordningen omfattas av definitionen av kreditinstitut ansöka om auktorisation som kreditinstitut senast när genomsnittet av samtliga tillgångar (på företagsnivå eller konsoliderad nivå) beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till minst 30 miljarder euro (artikel 8a.1) eller inom ett år och en dag efter ikraftträdandet av värdepappersbolagsdirektivet.

Regleringen är genom ett flertal korsreferenser mellan tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet svår genomtränglig, men innebär i korthet att vissa mycket stora värdepappersbolag definieras som kreditinstitut i tillsynsförordningen och att därmed regleringen i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet i sin helhet är tillämplig på dessa företag. Företagen ska också söka tillstånd som kreditinstitut inom en viss tid.

5.5.1 Genomförande i svensk rätt

Förslag: Definitionerna av kreditinstitut i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse, 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 2 § första stycket 3 tillsynslagen, ändras så att de även omfattar sådana företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen.

Definitionen av värdepappersbolag i 1 kap. 2 § första stycket 4 tillsynslagen ändras så att den avser bolag med tillstånd enligt lagen om värdepappersmarknaden, vilka inte är kreditinstitut.

En ny bestämmelse tas in i lagen om värdepappersmarknaden om att sådana värdepappersbolag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen ska söka tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut inom de tidsfrister som anges i artikel 8a.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Definitionerna av kreditinstitut och värdepappersbolag

I svensk rätt finns definitioner av kreditinstitut, med lite olika innebörd, i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse, 1 kap. 2 § första stycket 3 tillsynslagen och 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden. De svenska definitionerna avviker från definitionen i den nu gällande tillsynsförordningen på så sätt att det i svensk rätt anges att ett kreditinstitut är bank och kreditmarknadsföretag (samt ytterligare företagstyper beroende på lagstiftningens syfte). Bank och kreditmarknadsföretag i sin tur är de företagstyper som i Sverige med stöd av sina tillstånd kan bedriva verksamhet som går ut på att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning (se om värdepappersbolag med tillstånd för inlåningskonton och kreditgivning i avsnitt 5.3). Denna del av definitionen i tillsynsförordningen har dock inte ändrats varför de nuvarande svenska definitionerna i dessa avseenden inte heller behöver ändras. Däremot bör definitionerna utvidgas så att de också omfattar företag enligt den nya artikeln 4.1.1 b i tillsynsförordningen, dvs. vissa värdepappersbolag vars tillgångar uppgår till minst 30 miljarder euro.

Även definitionerna av värdepappersföretag ändras i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. I artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen definierades tidigare värdepappersföretag som företag med tillstånd enligt MiFID II, med undantag för vissa sådana företag, eftersom tillsynsförordningen var tillämplig på vissa värdepappersföretag. Definitionen har nu renodlats så att den innebär att ett värdepappersföretag är ett företag (utom kreditinstitut) med tillstånd enligt MiFID II. För svenskt vidkommande innebär det att definitionen av värdepappersbolag i nämnda lagar bör ändras till att avse företag, utom kreditinstitut, som har fått tillstånd enligt lagen om värdepappersmarknaden. Av detta följer att företag som avses i den nya artikeln 4.1.1 b i tillsynsförordningen inte är värdepappersbolag, eftersom de är kreditinstitut.

Kravet på att söka tillstånd som kreditinstitut

Som nämnts avviker de svenska definitionerna av kreditinstitut från tillsynsförordningen på så sätt att kreditinstitut definieras som banker och kreditmarknadsbolag i stället för, som i tillsynsförordningen,

som företag som bedriver verksamhet som går ut på att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning. Det följer i stället av andra bestämmelser i lagen om bank- och finansieringsrörelse att ett kreditmarknadsbolag kan få tillstånd att bedriva verksamhet som går ut på att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning (3 kap. 1 § och 1 kap. 5 § 12 lagen om bank- och finansieringsrörelse) och att en bank, samt vissa andra företagstyper, får bedriva sådan verksamhet utan särskilt tillstånd (2 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse). Med bankrörelse avses i svensk rätt rörelse där det ingår betalningsförmedling via generella betalsystem och mottagande av medel som efter uppsägning är tillgängliga för fordringsägaren inom högst 30 dagar (1 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse). En bank har således fått tillstånd för sådan verksamhet och kan sedan också utan ytterligare tillstånd ta emot insättningar och bevilja krediter.

Artikel 8.a.1 i kapitaltäckningsdirektivet innebär att sådana värdepappersbolag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen måste söka tillstånd som kreditinstitut inom de tidsramar som anges i artikeln. Med kreditinstitut avses i kapitaltäckningsdirektivet sådana företag som bedriver verksamhet som går ut på att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning. Om man inte inför ett nytt begrepp för att definiera dessa bolag skulle regleringen innebära att dessa bolag skulle behöva söka tillstånd som bank eller för finansieringsrörelse. Det skulle i sin tur innebära att bolaget skulle få tillstånd till en helt annan verksamhet än den bolaget faktiskt bedriver. Som utredningen har förstått det är detta inte syftet med regleringen. Det är omfattningen och det slag av investeringsverksamhet bolaget bedriver som kan leda till att bolaget måste söka detta tillstånd. Och syftet är att tillsynsförordningen och de regler som genomför kapitaltäckningsdirektivet ska tillämpas samt att samma tillsynsmyndighet som har tillsyn över kreditinstituten ska ha tillsyn även över dessa värdepappersbolag (detta är inget praktiskt problem i Sverige eftersom Finansinspektionen har tillsyn över båda). Det anges visserligen i artikel 8.a.1 att bolagen i fråga ska söka tillstånd ”i enlighet med artikel 8” i kapitaltäckningsdirektivet. Detta bör mot bakgrund av vad som nyss anförts dock inte tolkas som att tillståndsförfarandet i sig eller övriga konsekvenser av tillstånd som kreditinstitut ska till-

lämpas. De aktuella bolagen bör således inte söka och få tillstånd varken för bank- eller finansieringsrörelse. I stället bör ett nytt begrepp införas i lagen – värdepappersinriktat kreditinstitut – som betecknar dessa företag. Företagen ska söka sådant tillstånd, men detta innebär inte att de kan bedriva någon annan verksamhet än den de har tillstånd för enligt lagen om värdepappersmarknaden, utan enbart att de regler som gäller kreditinstitut enligt tillsynsförordningen och de regler som genomför kapitaltäckningsdirektivet ska tillämpas.

Bestämmelserna om återkallelse av tillstånd i kapitaltäckningsdirektivet kompletteras med en regel (artikel 18.aa) som säger att tillståndet ska återkallas om företaget enbart bedriver sådan investeringsverksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen, och företagets samlade tillgångar i genomsnitt under en sammanhängande femårsperiod understigit de tröskelvärden som anges i artikeln (30 miljarder euro). Varken i tillsynsförordningen eller kapitaltäckningsdirektivet finns några uttryckliga regler om vad en sådan återkallelse innebär för företaget i fråga. En återkallelse på dessa grunder – i korthet att företaget har krympt sedan det var tvunget att söka tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut – bör rimligen leda till att bolaget återgår till att vara ett ”vanligt” värdepappersbolag.

Genom värdepappersbolagsdirektivet införs dels en ny artikel 66.1 aa i kapitaltäckningsdirektivet om att den behöriga myndigheten ska kunna ingripa med sanktioner mot den som inte söker tillstånd, dels en ny artikel 95a i MiFID II som innebär att den behöriga myndigheten för ett värdepappersbolag som ansökt om tillstånd före ikraftträdandet av värdepappersbolagsdirektivet och som omfattas av artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen ska underrätta den behöriga myndighet som meddelar tillstånd för kreditinstitut om bolagets samlade tillgångar. Den generella bestämmelsen om Finansinspektionens ingripanden i 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden ger inspektionen möjlighet att ingripa även mot den som inte efterlever bestämmelserna om att söka tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut varför några lagändringar för att genomföra artikel 66.1 aa i kapitaltäckningsdirektivet inte behövs. Artikel 95a i MiFID II tar sikte på situationer där olika myndigheter hanterar värdepappersbolag respektive kreditinstitut. I Sverige hanteras båda företags typerna av en och samma myndighet, varför några lagstiftningsåtgärder inte heller behövs avseende denna artikel.

6 Startkapital

6.1 Inledning

I detta kapitel behandlas de förändringar i kraven på startkapital som genomförandet av värdepappersbolagsdirektivet kommer att innebära.

6.2 Reglerna i direktivet och gällande rätt

Artikel 9 i värdepappersbolagsdirektivet innehåller bestämmelser om värdepappersbolagens startkapital. Genom direktivet ändras även artikel 15 i MiFID II så att artikeln anger att ett företag inte ska beviljas tillstånd om inte kravet på startkapital enligt artikel 9 i värdepappersbolagsdirektivet är uppfyllt.¹ Reglerna är, som i dag, utformade så att det ställs olika krav på startkapitalets storlek beroende på värdepappersbolagets verksamhet.

För ett värdepappersbolag med tillstånd till handel för egen räkning eller för verksamheten garantigivning avseende finansiella instrument och placering av finansiella instrument med ett fast åtagande² ställs enligt artikel 9.1 krav på ett startkapital som motsvarar minst 750 000 euro (i dag 730 000 euro) och detsamma gäller enligt artikel 9.4 för värdepappersbolag som har tillstånd att driva en OTF-plattform³ och på plattformen bedriver handel för egen räkning eller har tillstånd att göra det.⁴ Värdepappersbolag som har tillstånd för att ta emot och vidarebefordra order, utföra order på kunders uppdrag, portföljförvaltning, investeringsrådgivning eller placering av

¹ Artikel 15 i MiFID II hänvisade tidigare till tillsynsförordningen som i sin tur i artikel 4.51 hänvisade till artiklarna 28–32 i kapitaltäckningsdirektivet. Genom ändringen hänvisas numera direkt till artikel 9 i värdepappersbolagsdirektivet.

² 2 kap. 1 § 3 och 6 lagen om värdepappersmarknaden.

³ 2 kap. 1 § 9 lagen om värdepappersmarknaden.

⁴ Den egen handel ett värdepappersbolag får bedriva på en OTF-plattform som bolaget självt driver är begränsad enligt 11 kap. 2 b § lagen om värdepappersmarknaden.

finansiella instrument, men som inte har tillstånd att förvara kunders finansiella instrument eller ta emot medel med redovisningsskyldighet, ska enligt artikel 9.2 ha ett startkapital som motsvarar 75 000 euro (i dag 50 000 eller 125 000 euro). Andra värdepappersbolag än de som nämnts ska, enligt artikel 9.3, ha ett startkapital som motsvarar 150 000 euro (i dag 125 000 euro).

Dagens regler, som återfinns i 3 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden, är baserade på artiklarna 28–32 i kapitaltäckningsdirektivet. Bestämmelserna i det direktivet, och i den svenska lagen, innebär därutöver att de värdepappersbolag, för vilka det lägsta kravet på startkapital (50 000 euro) gäller, som alternativ till startkapital kan ha en ansvarsförsäkring eller garanti av viss omfattning eller en kombination av ansvarsförsäkring eller garanti och startkapital.⁵ För värdepappersbolag som är registrerade som försäkringsförmedlare finns också ansvarsförsäkring eller garanti, eller en kombination av ansvarsförsäkring/garanti och startkapital som alternativ till startkapital. Kraven på startkapital och försäkringens/garantins omfattning är dock lägre för den som är registrerad som försäkringsförmedlare än för övriga värdepappersbolag. Dessa alternativ finns dock inte i värdepappersbolagsdirektivet. Värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot medel på konto och för kreditgivning ska enligt 3 kap. 6 § första stycket 1 lagen om värdepappersmarknaden ha ett startkapital som motsvarar minst fem miljoner euro. Detta beror på att de i detta avseende betraktas som kreditinstitut och minimikravet på startkapital följer av artikel 12 i kapitaltäckningsdirektivet.

Enligt artikel 11 i värdepappersbolagsdirektivet ska ett värdepappersbolags startkapital bestå av sådana poster som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen, dvs. kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital.⁶ En motsvarande regel finns i artikel 28.1 i kapitaltäckningsdirektivet som ligger till grund för dagens reglering.

⁵ 3 kap. 6 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden och artikel 31 i kapitaltäckningsdirektivet.

⁶ Hänvisningskedjan är relativt komplicerad. Artikel 11 i värdepappersbolagsdirektivet hänvisar till artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen som i sin tur hänvisar vidare till tillsynsförordningen för definitionerna av kärnprimärkapital och annat primärkapital.

6.3 Genomförande i svensk rätt

Förslag: Bestämmelserna i 3 kap. 6 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden ändras så att

- kravet avseende startkapital gäller vid tidpunkten för beslut om tillstånd,
- värdepappersbolag med tillstånd till handel för egen räkning eller för verksamheten garantigivning avseende finansiella instrument och placering av finansiella instrument med ett fast åtagande ska ha ett startkapital som motsvarar minst 750 000 euro,
- värdepappersbolag som har tillstånd för att ta emot och vidarebefordra order, utföra order på kunders uppdrag, portföljförvaltning, investeringsrådgivning eller placering av finansiella instrument och som inte har tillstånd att förvara kunders finansiella instrument eller ta emot medel med redovisningsskyldighet, ska ha ett startkapital som motsvarar minst 75 000 euro, och
- övriga värdepappersbolag, inklusive bolag med tillstånd att driva en MTF-plattform, ska ha ett startkapital som motsvarar minst 150 000 euro.

Bestämmelserna i 3 kap. 6 § andra och tredje styckena lagen om värdepappersmarknaden, som gör det möjligt för vissa värdepappersbolag att i stället för ett visst startkapital ha en ansvarsförsäkring eller garanti, eller en kombination av ansvarsförsäkring/garanti och startkapital, utmönstras ur lagen.

En ny bestämmelse som anger att startkapitalet för de värdepappersbolag som inte har tillstånd att ta emot inlåning, ska bestå av de poster som anges i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen tas in som ett nytt andra stycke i 3 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden. För värdepappersbolag med tillstånd att ta emot medel på konto ska hänvisningen i stället ske till artikel 72 i tillsynsförordningen.

Bestämmelsen i 3 kap. 7 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden kompletteras med en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen och termen stora exponeringar utgår. Andra och tredje styckena utgår.

Bestämmelserna i 7 kap. 1 § samma lag om begränsningar i värdepappersbolagens möjligheter att inneha viss egendom kompletteras i punkten 2 med en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen.

Bestämmelsen i 12 kap. 7 § andra stycket samma lag justeras så att det krav på startkapital som ställs på en börs som driver en handelsplattform även i fortsättningen ska vara detsamma som det krav som ställs på ett värdepappersbolag som bedriver samma verksamhet.

Som nämnts finns i dag bestämmelser om startkapital i 3 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden. I paragrafen är värdepappersbolagen indelade i olika kategorier med olika nivåer för startkapitalet beroende på vilka verksamheter de har tillstånd för. Kategorierna stämmer inte helt överens med kategoriseringen i artikel 9 i värdepappersbolagsdirektivet. I svensk rätt gäller det lägsta kravet på startkapital endast bolag som ska ta emot och vidarebefordra order och tillhandahålla investeringsrådgivning (och inte förvara kunders medel eller värdepapper). I direktivet omfattas även de bolag som ska utföra order, tillhandahålla portföljförvaltning och placera finansiella instrument utan fast åtagande av det lägsta kravet. En annan skillnad är värdepappersbolag som driver en OTF-plattform och där bedriver, eller har tillstånd att bedriva, handel för egen räkning. I värdepappersbolagsdirektivet anges de bolagen i artikel 9.4 som en egen kategori vars startkapital ska uppgå till minst 750 000 euro. Avgörande är dock att de bedriver handel för egen räkning. Huvudregeln i MiFID II är att den som driver en OTF-plattform inte själv ska bedriva egen handel på plattformen.⁷ Från denna huvudregel undantas s.k. matchad principalhandel med vissa utpekade typer av finansiella instrument.⁸ I svensk rätt är regeln utformad som en regel för hur handeln på en OTF-plattform får bedrivas och ger inte det företag som driver plattformen en självständig rätt att där bedriva investeringsverksamheten egen handel. Det är möjligt att regleringen från MiFID II har genomförts på annat sätt i andra jurisdiktioner, men enligt svensk rätt kräver investeringsverksamheten handel för egen

⁷ Se artikel 20.1 i MiFID II, genomförd i svensk rätt genom 11 kap. 2 b § första stycket lagen om värdepappersmarknaden.

⁸ Se artikel 20.2 och 20.3 i MiFID II och 11 kap. 2 b § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden.

räkning särskilt tillstånd enligt 2 kap. 1 § 3 lagen om värdepappersmarknaden, och det är först om ett bolag har ett sådant tillstånd som bolaget kan bedriva sådan verksamhet på en OTF-plattform, med de begränsningar som följer av 11 kap. 2 b § andra stycket samma lag. Den svenska regleringen leder till att bolag som driver en OTF-plattform, och ska bedriva matchad principalhandel på plattformen, måste ha särskilt tillstånd för egen handel, vilket i sin tur innebär att bolagen hamnar i den kategori bolag för vilka kravet på startkapital är 750 000 euro. Någon särskild regel i den svenska lagen för dessa bolag behövs därför inte. Dock behöver nivåerna på kraven på startkapital justeras för respektive kategori så att de överensstämmer med nivåerna i artikel 9. I 3 kap. 6 § första stycket 2 anges i dag att nivån på startkapitalet gäller för bolag som ska bedriva verksamhet enligt 2 kap. 1 § 3, 6 och 8. Förutom att hänvisningen till 2 kap. 1 § 8 bör utgå bör *och* ändras till *eller*, så att det tydligt framgår att det är om bolaget ska driva någon av nämnda verksamheter som kravet på startkapital gäller. För värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot medel på konto och för kreditgivning sker dock ingen förändring; de betraktas fortfarande som kreditinstitut i detta avseende, se avsnitt 5.3, och ska ha ett startkapital som motsvarar minst fem miljoner euro. Kravet på startkapital i både artikel 15 i MiFID II och i artikel 9 i värdepappersbolagsdirektivet anger att bolaget måste ha det angivna startkapitalet för att få tillstånd. I den svenska lagtexten är kravet utformat så att det anger att bolaget ”ska när verksamheten påbörjas ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar ...”. Ordalydelsen ger intryck av att beskriva två olika tidpunkter: dels när verksamheten påbörjas, dels vid tidpunkten för beslut om tillstånd. För att undvika missförstånd bör bestämmelsen ändras så att det klart framgår att det endast är tidpunkten för beslut om tillstånd som är relevant.

De bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden som gör det möjligt för vissa värdepappersbolag att i stället för ett visst startkapital ha en ansvarsförsäkring eller garanti, eller en kombination av ansvarsförsäkring/garanti och startkapital (3 kap. 6 § andra och tredje styckena) utmönstras ur lagen, eftersom dessa alternativ inte finns i värdepappersbolagsdirektivet.

I dagens regler finns ingen bestämmelse som, liksom artikel 11 i värdepappersbolagsdirektivet, uttryckligen anger vad ett värdepappersbolags startkapital ska bestå av. En sådan bestämmelse bör tas in i

lagen om värdepappersmarknaden. För värdepappersbolag med tillstånd att ta emot medel på konto bör dock hänvisningen ske till tillsynsförordningen, eftersom bolagen i detta avseende ska behandlas som kreditinstitut.

I 3 kap. 7 § lagen om värdepappersmarknaden finns i första stycket en upplysning om att det finns bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar i bl.a. tillsynsförordningen. Stycket bör kompletteras med en hänvisning även till värdepappersbolagsförordningen, eftersom den kommer att gälla för de allra flesta värdepappersbolagen. Bestämmelsen bör också justeras så att upplysningen enbart tar sikte på kapitaltäckning, eftersom stora exponeringar inte är relevant för värdepappersbolag. I andra stycket i samma paragraf finns en bestämmelse som infördes i svensk rätt i samband med att den tidigare svenska utvidgningen av tillämpningsområdet för tillsynsförordningen upphörde att gälla (se prop. 2017/18:5 s. 79 f.). När tillsynsförordningen var tillämplig på alla värdepappersbolag fanns kravet på att upprätthålla en kapitalbas motsvarande startkapitalet i förordningen och det behövdes ingen uttrycklig bestämmelse om detta i lagen. När tillsynsförordningen inte längre gällde för vissa bolag krävdes en lagregel för detta. I värdepappersbolagsförordningen finns motsvarande krav i artikel 11.1 b och andra stycket i 3 kap. 7 § bör därför utgå ur lagen. Tredje stycket i 3 kap. 7 § handlar om de alternativ till startkapital som vissa bolag kan ha enligt nu gällande rätt. Eftersom utredningen föreslår att dessa alternativ ska utmönstras ur svensk rätt bör även 3 kap. 7 § tredje stycket utgå.

I 7 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden finns en bestämmelse om begränsningar av värdepappersbolagens möjligheter att inneha viss egendom. I punkten 2 finns en upplysning om att vissa sådana begränsningar även följer av tillsynsförordningen. Upplysningen bör kompletteras med en hänvisning även till värdepappersbolagsförordningen.

För en börs som driver en handelsplattform gäller samma krav på startkapital som för ett värdepappersbolag som bedriver sådan verksamhet. Detta följer av artikel 5.2 i MiFID II⁹ och har i svensk rätt reglerats i 12 kap. 7 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden genom en hänvisning till 3 kap. 6 § första stycket 2 samma lag. Genom ovan föreslagna ändringar i 3 kap. 6 § kommer kravet på startkapital för värdepappersbolag som driver en handelsplattform att återfinnas i 3 kap. 6 § första stycket 3, och hänvisningen i 12 kap. 7 § andra stycket bör därför justeras.

⁹ Se prop. 2006/07:115 s. 384.

7 Bolagsstyrning och riskhantering

7.1 Inledning

Liksom kapitaltäckningsregelverket för kreditinstitut ställer det nya regelverket för värdepappersbolag krav på företagens styrning, organisation och riskhantering. En viktig skillnad är dock att bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet innehåller de grundläggande kraven för att ett företag ska få tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut. Bland dessa krav ingår krav på företagets ledning och organisation. I kapitaltäckningsdirektivet finns därför regler om bolagsstyrning på ett övergripande plan, där frågor om riskhantering och kapitaltäckning är en del. För värdepappersbolagens del återfinns de övergripande reglerna om bolagsstyrning i MiFID och inte i värdepappersbolagsdirektivet. De regler som finns avseende styrning och organisation i det direktivet är fokuserade på just riskhantering och kapitaltäckning och inte på bolagsstyrning i allmänhet.

Reglerna om styrning och riskhantering omfattar också regler om företagens ersättningar till anställda. Dessa regler behandlas separat i kapitel 8.

7.2 Gällande rätt

7.2.1 Dagens regler och bakgrunden till dem

Förutom de grundläggande reglerna om bolagsstyrning som gäller alla aktiebolag, t.ex. i aktiebolagslagen (2005:551), finns lagreglerna om styrning och riskhantering i värdepappersbolag framför allt i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden. Kapitlet har rubriken ”Rörelse-regler” och innehåller en rad bestämmelser om värdepappersbolagens och värdepappersinstitutens styrning och organisation. Bestämmel-

serna har sin bakgrund dels i kapitaltäckningsdirektivet, dels i MiFID II.

Bestämmelserna i 8 kap. 3, 4, 5–8 och 8 f §§ härrör från kapitaltäckningsdirektivet medan de i 9–20 och 21–34 §§ härrör från MiFID II. I fråga om 8 kap. 8 b–8 e §§ härrör bestämmelserna från både kapitaltäckningsdirektivet och MiFID II på så sätt att artikel 9 i MiFID II anger att ledningsorganet (i svensk rätt styrelsen och verkställande direktören) ska följa artiklarna 88 och 91 i kapitaltäckningsdirektivet.

Bestämmelserna i 8 kap. 3, 4 och 5–8 §§ lagen om värdepappersmarknaden infördes i svensk rätt i samband med genomförandet av kreditinstitutsdirektivet 2007. De infördes ursprungligen som 1 kap. 6 c–6 h §§ i den då gällande lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,¹ och fördes, i samband med genomförandet av MiFID I, oförändrade över till 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden. Paragraferna utformades med förebild i motsvarande regler för kreditinstitut som i dag återfinns i 6 kap. 1, 2, 3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse. Bestämmelserna genomförde, för värdepappersbolagens del, artiklarna 22 och 123 samt delar av bilaga V i kreditinstitutsdirektivet, som motsvarar artiklarna 73, 74 och 76 i kapitaltäckningsdirektivet.

Enligt den inledande paragrafen, 8 kap. 3 § lagen om värdepappersmarknaden, ska ett värdepappersbolags rörelse ”drivas på ett sådant sätt att bolagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras”.² Vidare anges i 8 kap. 4 § tredje stycket att bolaget ska se till att riskerna inte medför att bolagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras, och att bolaget ska ha metoder för att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som täcker riskerna. Enligt samma stycke ska metoderna utvärderas för att säkerställa att de är heltäckande. Nu nämnda bestämmelser ansågs genomföra artikel 123 i kreditinstitutsdirektivet.³ Artikelns angår att ett institut ska ha metoder för att fortlöpande värdera och upprätthålla ett internt kapital som täcker de risker institutet är eller kan bli utsatt för. Artikelns angår också att metoderna regelbundet ska utvärderas för att säkerställa att de är heltäckande. Artikelns i sig nämner, till skill-

¹ Se prop. 2006/07:5 s. 48 f., 129 f. och 432.

² Lydelsen är densamma som i 6 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse, som fanns redan före genomförandet av kreditinstitutsdirektivet.

³ Prop. 2006/07:5 s 141. I förarbetena nämns även bestämmelsen om interna riktlinjer m.m. i 6 kap. 5 § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 kap. 8 § lagen om värdepappersmarknaden, den bestämmelsen behandlas dock separat längre fram i detta avsnitt.

nad mot 8 kap. 3 § lagen om värdepappersmarknaden, inget uttryckligen om att rörelsen ska drivas på ett sådant sätt att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras. Enligt förarbetena innebär dock den svenska bestämmelsen att risknivån ska anpassas till kapitalet, vilket bara är ett annat sätt att uttrycka kravet i artikel 123 på att kapitalet ska avpassas till risknivån.⁴ Sammanfattningsvis ansågs alltså 8 kap. 3 § tillsammans med 8 kap. 4 § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden genomföra artikel 123 i kreditinstitutdirektivet för värdepappersbolagens del. När kreditinstitutsdirektivet ersattes av kapitaltäckningsdirektivet ersattes artikel 123 av den likalydande artikeln 73.⁵ Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet behandlades dessa bestämmelser inte närmare, antagligen för att de inte ändrades, utan de omnämndes bara i samband med att de nya kraven på riskkommitté och oberoende riskkontrollfunktion behandlades.⁶

Medan 8 kap. 3 § och 4 § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden är inriktade på bolagens soliditet och processer för att värdera och upprätthålla kapitalet, handlar 8 kap. 4 § första stycket om riskerna som kapitalet ska täcka. Enligt bestämmelsen ska ett värdepappersbolag ”identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med”. Bolaget ska också ”se till att det har en tillfredsställande intern kontroll”. Vidare ska enligt 8 kap. 5 § ett värdepappersbolags rörelse organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.” Dessa paragrafer ansågs vid genomförandet av kreditinstitutsdirektivet tillsammans genomföra artikel 22.1 i det direktivet. Enligt artikeln ska ett institut ha ”effektiva styrformer, som bl.a. omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som kreditinstitutet är, eller skulle kunna bli, exponerat för och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda rutiner för administration och redovisning”. Artikel 22.1 i kreditinstitutsdirektivet ersattes av artikel 74.1 i kapitaltäckningsdirektivet.⁷ Artikel 74.1 innehåller, förutom detsamma som artikel 22.1 i kredit-

⁴ Prop. 2006/07:5 s. 140.

⁵ Se jämförelsetabellen i bilaga II till kapitaltäckningsdirektivet.

⁶ Se prop. 2013/14:228 s. 179.

⁷ Se jämförelsetabellen i bilaga II till kapitaltäckningsdirektivet.

institutsdirektivet, ett krav på institutens ersättningspraxis. Även artikel 74 nämns endast i förbigående i förarbetena till genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet.⁸ Också i detta fall är förklaringen troligen att några lagstiftningsåtgärder inte krävdes för de oförändrade delarna av artikel 74.

Både i artikel 73 andra stycket, om kapitalutvärderingen, och i artikel 74.2, om riskhanteringen, i kapitaltäckningsdirektivet finns proportionalitetsregler som anger att processer, rutiner och metoder ska stå i proportion till karaktären, omfattningen, komplexiteten m.m. av institutets verksamhet. För värdepappersbolagens del finns en gemensam proportionalitetsregel för både kapitalutvärderingsprocessen och riskhanteringen med samma innebörd i 8 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden. Det sägs visserligen inte uttryckligen i förarbetena,⁹ men paragrafen får anses utgöra det svenska genomförandet av artiklarna 73 andra stycket och 74.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

Enligt 8 kap. 7 § lagen om värdepappersmarknaden är styrelsen ansvarig för att kraven enligt 3–5 §§ är uppfyllda (dvs. kraven på riskhantering och kapitalutvärdering) och enligt 8 kap. 8 § ska styrelsen se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kraven i 3–6 §§ och för att i övrigt styra rörelsen. Även dessa bestämmelser härrör från kapitaltäckningsreglerna. I kreditinstitutsdirektivet fanns kraven på styrelsens ansvar i bilaga V till direktivet,¹⁰ och motsvarande krav finns i artikel 76.1 i kapitaltäckningsdirektivet.¹¹

7.2.2 Tillämpning av kraven på gruppnivå

Både tidigare gällande kapitaltäckningsregelverk och kapitaltäckningsdirektivet innebär att kraven på riskhantering ska uppfyllas såväl individuellt som på grupp- eller undergruppsbasis.

Bestämmelser om krav på gruppnivå finns i 3 kap. tillsynslagen. I 1 § regleras vilket institut som ansvarar för att uppfylla gruppbase-erade krav. Enligt 2 § ska det ansvariga institutet enligt 1 § se till att kraven på soliditet och riskhantering i 8 kap. 3 § och 4 § andra

⁸ Prop. 2013/14:228 s. 179.

⁹ Se prop. 2013/14:228 s. 180.

¹⁰ Se prop. 2006/07:5 s. 130.

¹¹ Se jämförelsetabellen i bilaga II till kapitaltäckningsdirektivet.

stycket lagen om värdepappersmarknaden uppfylls på gruppnivå i enlighet med vissa krav i tillsynsförordningen.

I 3 § ställs krav på institut, som inte är det ansvariga institutet enligt 1 §, att under vissa förutsättningar se till att kraven på soliditet och riskhantering tillämpas på undergruppsnivå. Enligt 4 § ska ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt tillsynslagen på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 8 kap. 4 § första stycket och 5 § lagen om värdepappersmarknaden på riskhantering och genomlysning. Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet infördes en ny bestämmelse som innebär att ett institut är skyldigt att se till att de angivna kraven avseende soliditet och riskhantering uppfylls på undergruppsnivå även då institutet har ett dotterföretag utanför EES (4 § andra stycket). Enligt 5 § ska den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

7.3 Värdepappersbolagsdirektivet

7.3.1 Intern process för bedömning av kapitalbehov och riskbedömning

I artikel 24 i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser om värdepappersföretags interna process för bedömning av kapitalbehov och riskbedömning. Enligt artikeln ska värdepappersföretag som inte anses vara små och icke-sammanlänkade (se mer om detta i nästa avsnitt) ha infört sunda, effektiva och heltäckande arrangemang, strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital och likvida tillgångar som till belopp, slag och fördelning enligt bolagens uppfattning räcker till för att täcka arten och nivån på de risker som de kan innebära för andra och som företagen själva är eller kan bli exponerade för. Nämnade arrangemang, strategier och processer ska vara ändamålsenliga och stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda företagens verksamhet och dess komplexitet och ska regelbundet ses över internt.

Behöriga myndigheter får begära att sådana värdepappersföretag som anses små och icke-sammanlänkade ändå ska tillämpa kraven i den utsträckning som myndigheten anser det lämpligt.

7.3.2 Intern styrning, insyn och riskhantering

Tillämpningsområdet

I artiklarna 26–29 finns bestämmelser om intern styrning, insyn och riskhantering. Med några undantag är dessa bestämmelser inte tillämpliga på alla värdepappersföretag. Tillämpningsområdet, som även gäller för reglerna om ersättning (se kapitel 8), framgår av artikel 25. Enligt artikeln ska reglerna inte tillämpas om ett värdepappersföretag fastställer att det uppfyller samtliga villkor som anges i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen och därigenom anses tillhöra kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag¹². Bland villkoren ingår att förvaltad kapital understiger 1,2 miljarder euro, att förvaringen av kunders finansiella instrument och medel beräknat på visst sätt uppgår till noll, att värdepappersföretagets balansomsättning i och utanför balansräkningen understiger 100 miljoner euro och att de årliga bruttointäkterna från investeringstjänster och investeringsverksamhet uppgår till högst 30 miljoner euro.

Om ett värdepappersföretag fastställer att det inte längre uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat företag ska det uppfylla kraven när det gäller intern styrning m.m. inom tolv månader från den dag då bedömningen gjordes.

Om värdepappersföretag omfattas av konsolidering enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen ska medlemsstaterna säkerställa att reglerna om intern styrning m.m. tillämpas på individuell nivå och gruppnivå. Bestämmelserna ska tillämpas på värdepappersföretag på individuell nivå, om reglerna om gruppkapitaltest i artikel 8 är tillämpliga.

Intern styrning

Artikel 26 innehåller bestämmelser om intern styrning. Enligt artikeln ska medlemsstaterna säkerställa att värdepappersföretag har robusta styrningsformer som omfattar en tydlig organisationsstruktur¹³ och effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker. Värdepappersföretag ska också ha tillfredsställande metoder för intern kontroll och en ersättningspolicy och ersätt-

¹² I artikeln finns även bestämmelser om vad som gäller om ett värdepappersföretag senare uppfyller villkoren i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

¹³ Med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor.

ningspraxis som är förenlig med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Styrningsformerna ska vara ändamålsenliga och stå i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i affärsmodellen och värdepappersföretagets verksamhet.

Offentliggörande av information

I artikel 27 finns bestämmelser med krav på att värdepappersföretag som har en filial eller ett dotterföretag som är ett finansiellt institut¹⁴ i en medlemsstat eller ett tredjeland annat än det där värdepappersföretagets auktorisation beviljades, för varje medlemsstat och tredjeland årligen offentliggör viss information. Det gäller vissa uppgifter om dotterföretag och filialer¹⁵, omsättning, antal anställda, resultat före skatt, skatt på resultatet och erhållna offentliga subventioner.

Informationen ska granskas i enlighet med direktivet om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning (2006/43/EG).

Riskhantering

I artikel 28 finns bestämmelser om ledningsorganets roll i riskhanteringen. Enligt artikeln ska medlemsstaterna säkerställa att värdepappersföretagets ledningsorgan godkänner och regelbundet ser över strategier och riktlinjer för värdepappersföretagets riskkapital och för att hantera, övervaka och reducera de risker som värdepappersföretagen är eller kan bli exponerade för. Vidare ska medlemsstaterna säkerställa att ledningsorganet ägnar tillräcklig tid åt att säkerställa att tillräckliga resurser avsätts för hanteringen av alla de väsentliga risker som värdepappersföretaget exponeras för. Värdepappersföretag ska upprätta rapporteringsvägar till ledningsorganet avseende alla väsentliga risker och riktlinjer för riskhantering.

Artikel 28 ställer också upp krav på värdepappersföretag att inrätta en riskkommitté eller, i svenskt språkbruk, riskutskott. Undantag görs för sådana värdepappersföretag vars värde av tillgångar inom och utanför balansräkningen i genomsnitt uppgår till högst 100 miljoner euro.

¹⁴ Enligt definitionen i artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen.

¹⁵ Deras namn, typ av verksamhet och geografiska plats.

Riskutskottet ska bestå av ledamöter i ledningsorganet som inte är anställda i värdepappersföretaget. De ska ha lämpliga kunskaper och färdigheter för att kunna förstå, hantera och övervaka företagets riskstrategi och riskaptit. Riskutskottet ska fungera som rådgivare åt ledningsorganet och bistå i övervakningen av hur personer i ledande befattning genomför riskstrategin. Ledningsorganet ska ha kvar det övergripande ansvaret för företagets riskstrategier och riktlinjer.

Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet och riskutskottet har tillgång till information om de risker som värdepappersföretaget är eller kan bli exponerat för.

Enligt artikel 29 ska behöriga myndigheter säkerställa att värdepappersföretag har robusta strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera, mäta, hantera och övervaka väsentliga källor till och effekter av kundrisker¹⁶ och marknadsrisker och väsentlig inverkan av sådana risker på kapitalbasen.¹⁷ Detsamma gäller beträffande andra väsentliga källor till och effekter av risker för värdepappersföretaget, framför allt sådana som kan förbruka den tillgängliga kapitalbasen. Bolagens strategier, riktlinjer, processer och system ska också identifiera, mäta, hantera och övervaka likviditetsriskerna för att säkerställa att värdepappersföretaget håller de likvida medlen på en adekvat nivå. Dessa bestämmelser ska, med undantag för vad som gäller om marknadsrisker, även tillämpas på sådana värdepappersbolag som anses vara små och icke-sammanlänkade.

Strategierna, riktlinjerna etc. ska vara proportionella i förhållande till värdepappersföretagets komplexitet och riskprofil, verksamhetens omfattning och den risktolerans som fastställts av ledningsorganet och återspegla värdepappersföretagets betydelse i de medlemsstater där det bedriver verksamhet.

Artikel 29 innehåller också bestämmelser om att behöriga myndigheter ska kräva att värdepappersföretag, om de skulle behöva avveckla eller upphöra med verksamheten, tar vederbörlig hänsyn till krav och nödvändiga resurser i fråga om bevarande av kapitalbaser och likvida medel under hela processen då de lämnar marknaden.

¹⁶ Vid tillämpningen ska värdepappersföretag överväga att ha en ansvarsförsäkring som ett effektivt verktyg för riskhantering.

¹⁷ När det gäller kundrisker ska hänsyn tas till nationell rätt om separationsrätt som är tillämplig på kundmedel.

7.4 Genomförande i svensk rätt

7.4.1 Kraven på individuell nivå

Förslag: Bestämmelserna i 8 kap. 4 § första och tredje styckena lagen om värdepappersmarknaden kompletteras så att även de risker som bolagets verksamhet innebär för andra ska identifieras, mätas, styras, rapporteras, kontrolleras och täckas. I tredje stycket byts även orden kreditrisker och operativa risker ut mot kundrisker respektive företagsrisker. Bestämmelsen i 8 kap. 5 § samma lag kompletteras så att även ansvarskedjorna inom bolaget ska vara överblickbara.

En ny paragraf som undantar små och icke-sammanlänkade bolag från tillämpningen av 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena och 5–8 §§ förs in i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden. I paragrafen ges Finansinspektionen rätt att besluta att 8 kap. 3 § och 4 § tredje stycket ska tillämpas på ett litet och icke-sammanlänkat bolag, om det är lämpligt. I samma paragraf tas också bestämmelser in om förfarandet när ett bolag blir respektive upphör att vara litet och icke-sammanlänkat.

Styrning och riskhantering

Inledningsvis kan konstateras att övergången till ett nytt kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag endast kan komma att påverka 8 kap. 3, 4 och 5–8 §§ lagen om värdepappersmarknaden. Övriga bestämmelser i kapitlet härrör inte från kapitaltäckningsreglerna, utan framför allt från MiFID och dessa bestämmelser påverkas inte.

Kraven i artikel 24.1 i värdepappersbolagsdirektivet på att dels upprätthålla ett internt kapital och likvida tillgångar som täcker riskerna, dels ha en intern process för bedömning av kapitalbehovet är i sak i stort sett desamma som de krav som i svensk rätt ställs i 8 kap. 3 § och 4 § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden. En skillnad är att direktivet kräver att de risker som ska täckas är både de risker som företaget självt är eller kan bli exponerat för och de risker företaget kan innebära för andra. I 8 kap. 4 § nämns enbart riskerna för företaget självt. Bestämmelsen bör utvidgas till att även avse riskerna för andra. I 8 kap. 4 § tredje stycket anges i dag att

bolaget särskilt ska se till att dess kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker inte medför att bolagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. De uppräknade risktyperna härrör från kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut och de risker som är aktuella i kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag är kundrisker, marknadsrisker och företagsrisker. Orden kreditrisker och operativa risker bör därför ersättas med kundrisker och företagsrisker. Bestämmelser motsvarande artikel 24.2, om att de processer m.m. som företaget använder för att värdera risker och kapital ska vara proportionerliga och regelbundet ses över, finns redan i svensk rätt i 8 kap. 6 § och 4 § fjärde stycket.

I artikel 26 i värdepappersbolagsdirektivet ställs krav på vad ett värdepappersbolags styrformer ska omfatta. Enligt artikel 26.1 a ska bolaget ha en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor. I svensk rätt ställs i 8 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden krav på en överblickbar organisationsstruktur. För att genomföra artikel 26.1 a bör bestämmelsen kompletteras med att kravet på överblickbarhet även gäller ansvarskedjorna i bolaget, dvs. hur ansvar och arbetsuppgifter har delegerats. Kravet i artikel 26.1 b hänger ihop med kravet i artikel 24.1 på så sätt att värdepappersbolaget enligt artikel 26.1 b ska identifiera, hantera, övervaka och rapportera riskerna som företaget är eller kan bli exponerat för, eller innebär/kan innebära för andra, och enligt artikel 24.1 ska bolaget värdera och upprätthålla ett internt kapital och likvida tillgångar för att täcka dessa risker. En bestämmelse som motsvarar artikel 26.1 b finns i svensk rätt i 8 kap. 4 § första stycket. I paragrafen nämns dock bara de risker bolaget självt är utsatt för och inte de risker bolagets verksamhet innebär eller kan innebära för andra. Den svenska bestämmelsen bör därför kompletteras i detta avseende. Enligt artikel 26.1 c ska bolaget ha tillfredsställande metoder för intern kontroll, inbegripet sunda administrations- och redovisningsrutiner. Motsvarande krav ställs i svensk rätt i 8 kap. 11 § 1 och 2 lagen om värdepappersmarknaden och, vad gäller intern kontroll, även i 8 kap. 4 § första stycket. Någon lagändring för att genomföra artikel 26.1 c krävs inte. Kravet på ersättningspolicy och ersättningspraxis i artikel 26.1 d behandlas i kapitel 8. Enligt artikel 26.3 ska de styrningsformer som avses i artikel 26.1 vara ändamålsenliga och stå i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och värdepappersföre-

tagets verksamhet. Kravet på ändamålsenlighet får i svensk rätt anses uppfyllt genom utformningen av de paragrafer som genomför artikel 26.1, och proportionalitetsregeln återfinns i svensk rätt i 8 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden. Några ytterligare lagstiftningsåtgärder för att genomföra artikel 26.3 behövs därför inte.

I artikel 28 i värdepappersbolagsdirektivet ställs relativt detaljerade krav på värdepappersbolagets riskhantering, t.ex. strategier och riktlinjer för bolagets riskkapit, rapportering av risker och inrättande av en riskkommitté i vissa fall. I artikel 29 anges att värdepappersbolagens system och processer för riskhantering ska identifiera, mäta, hantera och övervaka väsentliga källor och effekter av olika risktyper, som kundrisk, marknadsrisk, m.m., och hur de påverkar kapitalbasen. Bestämmelserna i artiklarna 28 och 29 hänger samman med de mer generellt utformade kraven på styrningsformer i artikel 26 på så sätt att artikel 26.2 anger att bl.a. kriterierna i artiklarna 28 och 29 ska beaktas vid utformningen av styrningsformerna. Tidigare har regler av motsvarande karaktär och på motsvarande nivå i kapitaltäckningsdirektivet ansetts lämpliga att genomföra i svensk rätt genom föreskrifter, för värdepappersbolagens del inom ramen för det befintliga bemyndigandet att föreskriva vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla kraven på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning m.m. i 8 kap. 35 § 1.¹⁸ På motsvarande sätt bör artiklarna 28 och 29 i värdepappersbolagsdirektivet genomföras.

Tillämpningsområdet

De nya bestämmelserna om styrning och riskhantering i artiklarna 24 och 26–29 i värdepappersbolagsdirektivet ska enligt artiklarna 24.1 och 25 inte gälla för värdepappersbolag som enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen är små och icke-sammanlänkade. En behörig myndighet kan dock, enligt artikel 24.2 andra stycket, begära att även ett sådant värdepappersbolag ska uppfylla kraven i artikel 24.1 på processer m.m. för att värdera och upprätthålla ett tillräckligt internt kapital, om myndigheten anser det lämpligt. Artikel 25 innehåller också bestämmelser om förfarandet när ett värdepappersbolag blir respektive inte längre betraktas som litet och icke-samman-

¹⁸ Se prop. 2013/14:228 s. 178 f.

länkat. För ett bolag som blir ett litet och icke-sammanlänkat bolag ska undantaget från reglerna i artiklarna 26–29 gälla efter sex månader, förutsatt att bolaget under hela sexmånadersperioden har uppfyllt kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat bolag (artikel 25.2). Ett bolag som upphör att vara ett litet och icke-sammanlänkat bolag ska underrätta den behöriga myndigheten om detta och inom 12 månader börja tillämpa reglerna i artiklarna 26–29 (artikel 25.3). Det finns i direktivet inga motsvarande regler om processen när ett bolag blir eller upphör att vara litet och icke-sammanlänkat, som knyter an till artikel 24. Det enda rimliga är dock att samma process och tidsfrister som ska gälla för riskhanteringen (artikel 26) också ska gälla för soliditets- och kapitalutvärdering (artikel 24).

För att genomföra direktivets bestämmelser om undantag för små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag bör en ny paragraf tas in i lagen om värdepappersmarknaden som anger att de bestämmelser som genomför artiklarna 24 och 26–29 inte ska tillämpas på dessa bolag. Dock innebär undantaget från artikel 26.1 c ett problem. Enligt den artikeln ska bolaget ha tillfredsställande metoder för intern kontroll, inbegripet sunda administrations- och redovisningsrutiner. Ett motsvarande krav ställs i MiFID genom artikel 9.1 som hänvisar till artikel 88 i kapitaltäckningsdirektivet. Där anges i artikel 88.1 b att ledningsorganet ska säkerställa integriteten hos systemen för redovisning och finansiell rapportering, inbegripet finansiella och operativa kontroller. Detta krav, som i svensk rätt återfinns i 8 kap. 11 § 1 och 2 lagen om värdepappersmarknaden, ska alltså fortsätta att gälla för samtliga värdepappersbolag, oavsett storlek.

Det bör i sammanhanget noteras att det endast är kraven på soliditet, kapitalutvärdering och riskhantering som de små och icke-sammanlänkade bolagen undantas från. Kraven på en tillfredsställande styrning och interna kontroller för att hantera regelefterlevnad i övrigt beträffande kundskydd, intressekonflikter m.m. följer av 8 kap. 9, 11 och 12 §§ och de organisatoriska kraven i artiklarna 21–43 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565.

I den nya paragrafen bör Finansinspektionens möjlighet att, för ett litet och icke-sammanlänkat bolag, besluta om tillämpningen av de bestämmelser som genomför artikel 24.1 regleras och även förfarandet när ett värdepappersbolag blir respektive upphör att vara ett litet och icke-sammanlänkat bolag.

Förhållandet till förslagen i SOU 2019:60

Även Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår vissa ändringar i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden. Ändringarna genomför nya artiklar i kapitaltäckningsdirektivet. Den föreslagna ändringen i 8 kap. 4 § genomför delvis den nya artikeln 104b.1 och den nya 4 a § genomför delvis de nya artiklarna 84.1, 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet, se SOU 2019:60 s. 457 f. När värdepappersbolagsdirektivet genomförs ska nämnda artiklar i kapitaltäckningsdirektivet inte längre tillämpas på värdepappersbolag.

Offentliggörande av uppgifter om filialer och dotterföretag

Kravet i artikel 27 i värdepappersbolagsdirektivet på att offentliggöra uppgifter om filialer och dotterföretag i andra länder åvilar värdepappersbolaget/moderbolaget och inte filialerna/dotterföretagen. Uppgifterna ska offentliggöras som en bilaga till årsredovisningen eller koncernredovisningen. En bestämmelse motsvarande artikel 27 finns i dag i 7 kap. 4 § Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Några lagstiftningsåtgärder för att genomföra artikel 27 krävs därför inte.

7.4.2 Kraven på gruppnivå

Förslag: I 1 kap. 2 § andra stycket tillsynslagen anges att termer och uttryck i lagen har samma betydelse som i tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen.

Bestämmelserna i 3 kap. 1–4 §§ tillsynslagen justeras så att de enbart avser kreditinstitut, och en ny paragraf förs in i kapitlet som anger att kraven på riskhantering i 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ lagen om värdepappersmarknaden ska tillämpas på gruppnivå i den utsträckning inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen. I den nya paragrafen tas även in bestämmelsen om att Finansinspektionen, på ansökan av det ansvariga företaget, ska besluta om undantag för ett dotterföretag, om det ansvariga företaget kan visa att

en tillämpning av reglerna skulle strida mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Nuvarande 3 kap. 5 § tillsynslagen kompletteras så att även ledningspersoner i ett värdepappersinriktat holdingföretag omfattas av kraven på ledningspersoners kunskaper och lämplighet, och bemyndigandet i 10 kap. 2 § 1 tillsynslagen utvidgas till att även omfatta ledningen i ett värdepappersinriktat holdingföretag.

Definitioner m.m.

De nuvarande kapitaltäckningsreglerna innebär som nämnts att kraven ska tillämpas på gruppnivå när ett kreditinstitut eller värdepappersbolag ingår i en företagsgrupp. För att definiera de grupper av företag som kraven ska tillämpas på krävs en rad definitioner. Till att börja med behöver man definiera vad som menas med ett moder- respektive dotterföretag. De definitionerna i tillsynsförordningen hänvisar vidare till definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG. Definitionen av moder- och dotterföretag är utformad så att ett företag som innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i ett annat företag, eller på andra i artikel 22 angivna sätt, har ett bestämmande inflytande över det andra företaget är ett moderföretag och det andra företaget är ett dotterföretag. Därefter behövs definitioner av vilka moder- och dotterföretag som ska omfattas. Det är när något av moder- eller dotterföretagen är ett sådant institut som omfattas av kraven i kapitaltäckningsregelverket som de kraven i vissa fall ska tillämpas på företagsgruppen som helhet. I tillsynsförordningen har därför införts benämningar som finansiellt holdingföretag, t.ex. ett moderbolag vars dotterföretag huvudsakligen är kreditinstitut, värdepappersbolag m.fl. företag inom den finansiella sektorn (se artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen) och blandat finansiellt holdingföretag, t.ex. ett företag som inte självt är ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag, men något av dotterföretagen är det.

Värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet

Liksom i dagens kapitaltäckningsregler återfinns reglerna om grupper i förordning, för värdepappersbolagens del i värdepappersbolagsförordningen. Men, liksom i gällande rätt, ska direktivets regler om riskhantering också tillämpas på gruppnivå. I artikel 25.4 andra och tredje styckena i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser om detta. Bestämmelserna hänvisar till värdepappersbolagsförordningen och innebär i korthet att om kraven i förordningen, enligt artikel 7, ska tillämpas på gruppnivå så ska kraven på riskhantering i direktivet tillämpas både på gruppnivå och på individuell nivå på värdepappersföretag. En behörig myndighet kan dock enligt artikel 8 tillåta en justerad tillämpning av förordningens krav på gruppstrukturer, vilka anses vara tillräckligt enkla och där det inte föreligger några väsentliga risker för kunder eller för marknaden som härrör från gruppen som helhet. I så fall ska kraven på riskhantering enbart tillämpas på värdepappersföretaget på individuell nivå.

Genom de nya reglerna för värdepappersbolag införs vissa nya definitioner av olika företag i en grupp för att skilja ut de företagsgrupper för vilka reglerna för värdepappersbolag ska gälla från grupper där reglerna för kreditinstitut ska gälla. En sådan företagstyp är ”värdepappersinriktat holdingföretag” (artikel 4.1.23), ett företag inom den finansiella sektorn (utom kreditinstitut och värdepappersföretag) vars dotterföretag huvudsakligen är andra värdepappersbolag m.fl. företag inom den finansiella sektorn, men som inte är ett finansiellt holdingföretag enligt tillsynsförordningen. I samma syfte ändras definitionerna i tillsynsförordningen, framför allt genom att definitionen av begreppet ”institut” i artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen inte längre omfattar värdepappersföretag. För att föra in värdepappersbolagsförordningens nya definitioner i tillsynslagen bör 1 kap. 2 § andra stycket hänvisa även till den förordningen.

Ändringar i tillsynslagen

Som nämnts har reglerna om företagsgrupper främst betydelse i värdepappersbolagsförordningen. Dock krävs vissa lagändringar för att anpassa svensk rätt till värdepappersbolagsdirektivets krav på tillämpning av reglerna om riskhantering på gruppnivå.

I 3 kap. tillsynslagen behandlas både värdepappersbolag och kreditinstitut under begreppet institut. I 1 § anges vilket företag som ansvarar för att kraven på gruppnivå är uppfyllda. Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet är dock konstruerade så att artikel 25.4 tredje stycket anger att medlemsstaterna ska se till att kraven tillämpas både på individuell nivå och på gruppnivå, om artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig. Vilket företag som ansvarar anges sedan i artikel 7: ett modervärdepappersföretag, ett värdepappersinriktat moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag. Eftersom bestämmelserna om vilket företag som ansvarar finns i förordningen bör inte en motsvarande bestämmelse för värdepappersbolagens del finnas i den svenska lagen. I stället bör det i lagen anges att kraven på riskhantering i lagen om värdepappersmarknaden ska tillämpas på gruppnivå i de fall artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig och där det också anges vilket företag som ansvarar för detta. Det behövs ingen särskild lagregel för de fall när inspektionen, i enlighet med artikel 8 har beslutat om avvikelser från tillämpningen på gruppnivå. I de fallen ska kraven på riskhantering tillämpas på värdepappersföretag på individuell nivå, vilket redan följer av de föreslagna bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden. Slutligen anges i artikel 25.4 fjärde stycket, att även om en grupp omfattas av kraven på gruppnivå, ska dessa krav inte tillämpas på dotterföretag i tredjeländ, om moderföretaget kan påvisa för den behöriga myndigheten att detta skulle strida mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat. En motsvarande regel finns i artikel 109.3 i kapitaltäckningsdirektivet och genomfördes i svensk rätt genom 3 kap. 4 § tredje stycket tillsynslagen som anger att Finansinspektionen, efter ansökan av det ansvariga företaget, i sådana situationer ska besluta om undantag för ett dotterföretag. En bestämmelse med samma innehåll avseende värdepappersbolag bör tas in i lagen.

De befintliga bestämmelserna i 3 kap. tillsynslagen bör således justeras så att de enbart avser kreditinstitut, och en ny paragraf bör tas in i lagen som anger att kraven på riskhantering i 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ lagen om värdepappersmarknaden ska tillämpas på gruppnivå i den utsträckning inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen. I samma paragraf bör bestämmelsen om undantag för vissa dotterföretag, utformad som 3 kap. 4 § tredje stycket tillsynslagen, föras in.

I kapitaltäckningsdirektivet ställs i artikel 121 krav på lämplighet och kunskaper på ledningspersoner i moderföretag som inte själva är kreditinstitut eller värdepappersbolag men som ingår i en grupp på vilken kapitaltäckningsreglerna ska tillämpas. Reglerna har i svensk rätt genomförts genom 3 kap. 5 § tillsynslagen. Genom kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag tillkommer en företagstyp – värdepappersinriktat holdingföretag – och samma krav ska enligt artikel 52 i värdepappersbolagsdirektivet gälla ledningspersoner i ett sådant företag. Bestämmelsen i 3 kap. 5 § (enligt utredningens förslag 3 kap. 6 §) och bemyndigandet i 10 kap. 2 § 1 tillsynslagen bör därför kompletteras med att kraven och bemyndigandet även gäller ledningspersoner i ett värdepappersinriktat holdingföretag.

7.4.3 Proportionalitet

Värdepappersbolagen är olika stora och vilka verksamheter som drivs samt komplexiteten i verksamheten varierar mellan olika bolag. Det innebär att en viss proportionalitet krävs vid tillämpningen av de nya reglerna.¹⁹ Värdepappersbolagsdirektivet i sig tar i viss mån hänsyn till detta. Som nämnts ska, som huvudregel, bestämmelserna om system och processer för att bedöma kapitalbehov och identifiera, övervaka och rapportera risker inte tillämpas på små och icke-sammanlänkade bolag. Det bör dock i sammanhanget nämnas att de grundläggande kraven på bolagsstyrning för värdepappersbolagens del härrör från MiFID II och inte från värdepappersbolagsdirektivet, och reglerna från MiFID II ska tillämpas på samtliga värdepappersbolag oavsett storlek. Reglerna om bolagsstyrning i värdepappersbolagsdirektivet är inte generella bolagsstyrningsregler, utan är inriktade på processer och system för värdering och bedömning av risker och kapital för att bolagen ska uppfylla de kapitalkrav som följer av värdepappersbolagsförordningen. För ett litet och icke-sammanlänkat bolag gäller exempelvis inte kravet på att kapitalbasen ska uppgå till ett värde motsvarande det s.k. K-faktorkravet (beräknat på kundrisk, marknadsrisk och företagsrisk), se artikel 11.2 i värdepappersbolagsförordningen. Följaktligen behöver ett sådant bolag inte processer och system för att kunna beräkna sådana krav. Bolaget ska dock ha en kapitalbas som uppgår till minst det högsta av antingen

¹⁹ Se Kommittédirektiven.

en fjärdedel av bolagets fasta omkostnader eller startkapitalet, se artikel 11.1 a och b. För att kunna hantera det krävs sunda rutiner för redovisning, vilket är ett krav som följer av MiFID II och som ställs på alla värdepappersbolag.²⁰

I artikel 29.1 andra stycket (som enligt utredningens förslag bör genomföras på föreskriftsnivå) finns en regel om att de strategier, riktlinjer, processer och system som bolagen ska ha för att identifiera, mäta, hantera och övervaka olika risktyper och riskkällor ska vara proportionella i förhållande till bolagets komplexitet, riskprofil, verksamhetens omfattning och risktolerans. De ska även stå i proportion till bolagets betydelse i den eller de medlemsstater där det bedriver verksamhet. Enligt tredje stycket ska man vid bedömningen av bolagens system för att identifiera och hantera kundrisker också ta hänsyn till den nationella lagstiftningen om separation som är tillämplig på innehav av kunders medel. Det är i första hand företagen som ska göra bedömningen av vilken omfattning riskhanteringsprocesserna bör ha med hänsyn till nämnda faktorer, men även den behöriga myndigheten ska ta hänsyn till proportionaliteten i sin bedömning av om företagens processer m.m. är tillräckliga.

Något utrymme för nationella avvikelser utöver detta finns inte i direktivet.

²⁰ Artikel 9.1 i MiFID II hänvisar vidare till artikel 88 i kapitaltäckningsdirektivet, där krav på system för redovisning ställs i artikel 88.1 b. I svensk rätt återfinns kravet i 8 kap. 11 § 1 b lagen om värdepappersmarknaden.

8 Ersättningsregler

8.1 Gällande rätt

8.1.1 Inledning

Regler om ersättning har införts som ett komplement till övriga bestämmelser i kapitaltäckningsregelverket för att främja finansiell stabilitet. Dessa syftar till att förbättra institutens hantering av de risker som kan uppstå till följd av utformningen av ersättningssystemen. Reglerna innebär en uttrycklig skyldighet för värdepappersbolagen att upprätthålla en ersättningspolitik och en ersättningspraxis som är förenlig med en effektiv riskhantering. För företag som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet gäller längre gående krav än för övriga företag.

I samband med att regelverket om rörliga ersättningar genomfördes i svensk rätt (CRD3¹) anfördes att man i tidigare lagstiftningsärenden konstaterat att reglerna i de direktiv som ligger till grund för lagstiftningen om kapitaltäckning är omfattande, mycket detaljerade och tekniskt komplicerade. Vidare anfördes att bestämmelserna om ersättning är av sådan art att de löpande kan behöva anpassas till nya eller ändrade europeiska riktlinjer. Samtidigt kan de behöva anpassas till förhållanden på den svenska marknaden. Av dessa skäl ansågs reglerna lämpa sig mindre väl för en reglering i lag. I stället fick Finansinspektionen, inom ramen för bemyndiganden, meddela föreskrifter avseende vilka åtgärder som instituten behöver vidta för att uppfylla kraven på riskhantering. (Se prop. 2010/11:110 s. 104.)

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepappersri-
sering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik.

8.1.2 En kvot för rörlig ersättning

I kapitaltäckningsdirektivet finns bestämmelser om ersättning i artiklarna 92–96. De innehåller detaljerade regler avseende ersättningspolicy, institut som åtnjuter statligt stöd, ersättningsens rörliga delar, ersättningskommitté och upprätthållande av en webbplats över institutets ersättningspolicy.² Även vid implementeringen av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att de ändringar som skett väsentligen borde genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag och att befintliga bemyndiganden i lagen om värdepappersmarknaden³ var tillräckliga för att möjliggöra för Finansinspektionen att meddela sådana föreskrifter (se prop. 2013/14:228 s. 182).

Kapitaltäckningsdirektivet innehåller krav på kvantitativa begränsningar avseende hur stor den rörliga ersättningen får vara i förhållande till den fasta ersättningen. Kravet innebär en skärpning i förhållande till tidigare regelverk som i mer vaga ordalag innehöll krav på en lämplig balans mellan rörlig och fast ersättning. Enligt artikel 94.1 g i kapitaltäckningsdirektivet får den rörliga delen maximalt uppgå till samma storlek som den fasta delen. Direktivet medger att det fastställs en lägre maximal procent för den rörliga ersättningen än 100 procent. Enligt direktivet finns det också under vissa förutsättningar en möjlighet att överskrida den maximala ersättningen på 100 procent genom ett särskilt beslut. Den rörliga delen får dock maximalt utgöra 200 procent av den fasta delen.

Direktivets uttryckliga krav på en fastställd kvot mellan fast och rörlig ersättning ansågs vara av sådan art att det krävs reglering i lag (se prop. 2013/14:228 s. 184). I propositionen konstaterades att utredningen inte hade fört någon diskussion kring frågan om nivån på rörlig ersättning och att det alltså inte fanns någon analys av vilken nivå som kan vara lämplig för svensk del. Regeringen avsåg att inom kort återkomma med ett förslag i frågan. I avvaktan på ett sådant ställningstagande föreslog regeringen en bestämmelse om att den rörliga ersättningen till en anställd, vars funktion eller totala ersättningsnivå innebär att han eller hon kan ha en väsentlig inverkan på ett värdepappersbolags riskprofil, inte får vara större än den fasta ersättningen. En bestämmelse med detta innehåll finns numera i

² I stora delar är bestämmelserna desamma som i 2006 års kapitalkravsdirektiv.

³ Nuvarande bemyndiganden finns i 8 kap. 35 § 1 lagen om värdepappersmarknaden (tidigare 8 kap. 42 § 2).

8 kap. 8 f § lagen om värdepappersmarknaden⁴. Exempel på anställda som har en sådan inverkan är risktagare, verkställande ledning, anställda med en ersättning i nivå med dessa och personal som utövar kontrollfunktioner (se a. prop. s. 306 och 317).

8.1.3 Finansinspektionens föreskrifter om ersättningssystem

Merparten av reglerna om ersättning finns i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2011:1) om ersättningssystem i kreditinstitut och värdepappersbolag⁵ ("ersättningsföreskrifterna"). Föreskrifterna innehåller bestämmelser om hur företag ska mäta, styra, rapportera och kontrollera de risker som ersättningssystem kan medföra (1 kap. 1 §). Enligt 2 kap. 1 § ska ett företag ha en dokumenterad ersättningspolicy som dels är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering, dels motverkar ett överdrivet risktagande. Ersättningspolicyn ska vara uppdaterad och ses över regelbundet. Den ska omfatta alla anställda. Enligt 2 kap. 2 § ska ersättningspolicyn utformas och tillämpas på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till företagets storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet. Den ska även stämma överens med företagets affärstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.

Genom kapitaltäckningsdirektivet⁶ lades nya ersättningsprinciper till. Dessa innebär krav på att tydliggöra skillnaden mellan lönesättningskriterier för fast respektive rörlig ersättning. En bestämmelse med denna innebörd togs in i föreskrifterna (2 kap. 2 a §).

Enligt 2 kap. 3 § ska ett företag årligen göra en analys i syfte att identifiera anställda vars arbetsuppgifter har en väsentlig inverkan på företagets riskprofil. Företaget ska i analysen beakta samtliga risker som företaget är eller kan komma att bli exponerat för inklusive de risker som är förenade med företagets ersättningspolicy och ersättningssystem. Analysen ska dokumenteras.

I 2 kap. 4 och 5 §§ finns föreskrifter om vad som gäller för företag som tillämpar rörlig ersättning som innehåller diskretionära pensionsförmåner.

Även den ovan nämnda lagbestämmelsen om rörlig ersättning kompletteras av föreskrifterna. Ett företag ska säkerställa att dess totala

⁴ Den tidigare beteckningen var 8 kap. 8 e § lagen om värdepappersmarknaden.

⁵ Föreskrifterna fick denna rubrik genom FFFS 2016:25.

⁶ Artikel 92.2 g.

rörliga ersättningar inte begränsar företagets förmåga att upprätthålla en tillräcklig kapitalbas eller att vid behov stärka kapitalbasen (2 kap. 6 §). Vidare får ett företag inte lämna garanterad rörlig ersättning annat än i samband med nyanställning och om det finns särskilda skäl för det (2 kap. 7 §).⁷ Företag ska också säkerställa att dess anställda förbinder sig att inte använda personliga risksäkringsstrategier eller försäkringar som syftar till att minska eller undanröja effekterna av att en uppskjuten ersättning justeras eller faller bort (2 kap. 8 §). Vidare ska ersättning som utgår till en anställd i samband med att anställningen upphör stå i relation till den anställdes prestationer under anställningstiden och beräknas så att den inte belönar osunt risktagande (2 kap. 9 §). Ersättningspaket som används i syfte att ersätta eller lösa in tidigare anställningskontrakt ska stämma överens med företagets ersättningspolicy och vara förenliga med bestämmelserna i ersättningsens struktur (2 kap. 10 §).

En annan ändring till följd av kapitaltäckningsdirektivet var att det infördes ett krav på företag att på sin webbplats förklara hur det uppfyller de krav på ersättningspolicy och ersättningssystem som ställs på företaget enligt föreskrifterna (2 kap. 11 § första stycket).⁸

I kapitel 3 av föreskrifterna finns bestämmelser om styrning och kontroll. Ett företags styrelse ska besluta om en ersättningspolicy och se till att policyn tillämpas och följs upp. Styrelsen ska besluta om ersättning till den verkställande ledningen och till anställda som har det övergripande ansvaret för någon av företagets kontrollfunktioner, samt åtgärder för att följa upp tillämpningen av företagets ersättningspolicy.

För företag som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet ställs krav på att inrätta en särskild ersättningskommitté (3 kap. 3 §). Denna ska utföra en oberoende bedömning av företagets ersättningspolicy och ersättningssystem. Medlemmarna i ersättningskommittén ska ha tillräcklig kunskap och erfarenhet i frågor om riskhantering och ersättning. Ordföranden och övriga medlemmar i kommittén ska vara ledamöter i företagets styrelse och får inte vara anställda i före-

⁷ Företaget ska begränsa sådan ersättning till det första anställningsåret.

⁸ Om företaget inte har en webbplats ska det kunna tillhandahålla informationen på annat sätt till allmänheten (2 kap. 11 § andra stycket). I detta avseende går Finansinspektionens krav utöver det minimikrav som framgår av kapitaltäckningsdirektivet (se Finansinspektionens beslutspromemoria 2014-06-26, FI Dnr 11-13269, s. 86).

taget. Kommittén ska bereda styrelsebeslut om ersättning och om åtgärder för att följa upp tillämpningen av företagets ersättningspolicy (3 kap. 4 §).⁹ Företag som inte inrättat en ersättningskommitté ska i stället utse en särskild ledamot i styrelsen som ska fullgöra de uppgifter som en ersättningskommitté har (3 kap. 5 §).¹⁰ Företag ska minst årligen låta en kontrollfunktion granska om företagets ersättningsystem stämmer överens med ersättningspolicy (3 kap. 6 §).

Av 3 kap. 13 § Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2017:2) om värdepappersrörelse framgår att riskutskottet, utan att det påverkar ersättningskommitténs uppgifter och ansvar, ska undersöka om incitamenten i ersättningsystemet tar hänsyn till risk, kapital och likviditet samt sannolikhet och tidpunkt för resultat.

Kapitel 4 i ersättningsföreskrifterna handlar om ersättningsstruktur. Enligt 4 kap. 1 § ska ett företag vars ersättning innehåller rörliga delar se till att det finns en lämplig balans mellan fasta och rörliga delar av ersättningen. De fasta delarna ska stå för en tillräckligt stor del av den anställdes totala ersättning för att det ska vara möjligt att sätta de rörliga delarna till noll.¹¹

Ett företags bedömning av resultat som ligger till grund för beräkning av rörlig ersättning, ska i huvudsak baseras på riskjusterade vinstmått (4 kap. 2 §). Resultatbedömningen ska göras i ett flerårigt perspektiv (4 kap. 3 §). Enligt 4 kap. 4 § ska ett företag basera den rörliga ersättningen till anställda vars arbetsuppgifter har en väsentlig inverkan på företagets risknivå på såväl den anställdes resultat som den berörda resultatenhets och företagets totala resultat. Vid bedömningen av den anställdes resultat ska både finansiella och icke-finansiella kriterier beaktas.

I 4 kap. 6 § finns bestämmelser med krav på att utbetalning av del av den rörliga ersättningen (minst 40 eller 60 procent) under vissa omständigheter ska skjutas upp en viss tid (minst tre till fem år). Vidare innehåller föreskrifterna bestämmelser om att ett företag som är betydande ska se till att minst hälften av den rörliga ersättningen till en anställd i den verkställande ledningen består av aktier i bolaget

⁹ I beredningen ska det tas hänsyn till aktieägares, investerares och övriga intressenters långsiktiga intressen.

¹⁰ Den särskilda ledamoten får inte ingå i företagets verkställande ledning och ska ha tillräcklig kunskap och erfarenhet i frågor om riskhantering och ersättning.

¹¹ Företaget ska i sin ersättningspolicy ange hur stora de rörliga delarna högst kan bli i förhållande till de fasta delarna för samtliga kategorier av anställda som kan få rörlig ersättning. Undantag från dessa förhållanden ska i varje enskilt fall godkännas av styrelsen.

eller motsvarande och att dessa ska omfattas av restriktioner som innebär att den anställde inte får förfoga över instrumenten under viss tid (4 kap. 7 och 8 §§). Slutligen innehåller föreskrifterna bestämmelser om att rörlig ersättning under vissa förutsättningar kan justeras eller helt falla bort (4 kap. 9 §).

8.1.4 Ersättningspolicy och ersättningssystem

En annan lagregel som rör ersättningar finns i 8 kap. 8 e § lagen om värdepappersmarknaden. Paragrafen genomför artikel 9.3 i MiFID II och innehåller en katalog över styrelsens uppgifter i ett värdepappersinstitut. Bland uppgifterna ingår att fastställa och övervaka en policy för ersättning till personer som deltar i tillhandahållandet av tjänster till kunder. Policyn ska syfta till att främja ansvarsfulla affärsmetoder och en rättvis behandling av kunder och till att undvika intressekonflikter i förbindelserna med kunderna. (Första stycket 1 d.) Regeln om vad styrelsen ska göra hänger samman med bestämmelsen i 9 kap. 10 § lagen om värdepappersmarknaden (som genomför artikel 24.10 i MiFID II). Enligt bestämmelsen ska ett värdepappersinstitut utforma sina ersättningssystem så att personalen inte belönas eller bedöms på ett sätt som kommer i konflikt med institutets skyldighet att iaktta kundernas intressen. Bestämmelsen innebär bl.a. att ett värdepappersinstitut inte får ha ett ersättningssystem med ersättningar, försäljningsmål eller annat som kan skapa incitament för personalen att rekommendera ett visst finansiellt instrument till en icke-professionell kund när institutet skulle kunna erbjuda ett annat instrument som bättre motsvarar kundens behov (se prop. 2016/17:162 s. 683).

8.1.5 Svensk kod för bolagsstyrning

Bestämmelser om ersättning till ledande befattningshavare finns också i kapitel 9 i Svensk kod för bolagsstyrning. Dessa innehåller bl.a. krav på att styrelsen ska inrätta ett oberoende ersättningsutskott som bl.a. har till uppgift att bereda styrelsens beslut i frågor om ersätt-

ningsprinciper, ersättningar och andra anställningsvillkor för bolagsledningen.¹²

8.2 Värdepappersbolagsdirektivet

8.2.1 Skälen för ändrade ersättningsregler

I skälen till värdepappersbolagsdirektivet anförs att små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör undantas från reglerna om ersättning, eftersom reglerna i MiFID II är tillräckligt utförliga när det gäller detta slags företag (skäl 22). För att säkerställa en samstämmig tillsyn och lika villkor behövs tydliga, enhetliga och harmoniserade kriterier för att fastställa vilka värdepappersföretag och enskilda personer som ska undantas från kraven när det gäller ersättning (skäl 23). Vidare anförs i skäl 24 att det är lämpligt att ge värdepappersföretagen en viss flexibilitet när det gäller hur de använder icke-kontanta instrument för att betala ut rörlig ersättning.¹³

I skäl 25 konstateras att värdepappersföretagens intäkter i samband med tillhandahållandet av olika investeringstjänster är mycket volatila. För icke-systemviktiga värdepappersföretag bör en gemensam maximikvot mellan de rörliga och de fasta ersättningsdelarna inte fastställas. Dessa värdepappersföretag bör i stället själva fastställa lämpliga kvoter. Av skäl 25 framgår dock att direktivet inte bör hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt införa åtgärder med strängare krav på värdepappersföretagen när det gäller maximikvoten mellan de rörliga och de fasta ersättningsdelarna. Vidare framgår att direktivet inte heller bör hindra medlemsstaterna från att tillämpa en sådan maximikvot på alla eller särskilda typer av värdepappersföretag.

¹² Om styrelsen anser det mer ändamålsenligt kan hela styrelsen fullgöra ersättningsutskottets uppgifter, förutsatt att styrelseledamot som ingår i bolagsledningen inte deltar i arbetet.

¹³ Detta gäller under förutsättning att sådana instrument är effektiva för att uppnå målet att förena personalens intressen med olika intressenters och bidrar till att den rörliga ersättningen stämmer överens med värdepappersföretagets riskprofil.

8.2.2 Tillämpningsområdet

Bestämmelser om ersättning (artiklarna 30–34) ingår i avsnittet om intern styrning, insyn, riskhantering och ersättning i värdepappersbolagsdirektivet.¹⁴ Avsnittet är inte tillämpligt på sådana värdepappersföretag som uppfyller samtliga de kriterier som anges i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen och därigenom anses tillhöra kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, se mer om detta i avsnitt 7.4.1.

I värdepappersbolagsdirektivet regleras liksom i kapitaltäckningsdirektivet frågor om ersättningspolicy, om värdepappersföretag som tar emot extraordinärt offentligt finansiellt stöd, om rörlig ersättning och om ersättningskommitté.

8.2.3 Ersättningspolicy

I artikel 30 anges ett antal principer som medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen iakttar när de fastställer och tillämpar sin ersättningspolicy. Först slås fast att ersättningspolicyn ska vara proportionerlig i förhållande till värdepappersföretaget, såväl i fråga om dess storlek och interna organisation som när det gäller verksamhetens omfattning och komplexitet (artikel 30.1 a). Det anges vidare bl.a. att ersättningspolicyn ska vara könsneutral och förenlig med och främja en sund och effektiv riskhantering (artikel 30.1 b och c). Ledningsorganet ska anta och regelbundet se över ersättningspolicyn och har ett övergripande ansvar för att övervaka dess genomförande (artikel 30.1 f).

Av artikel 30.1 k framgår att den fasta delen ska representera en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska vara möjligt att genomföra en fullt flexibel policy med rörliga ersättningsdelar. Till skillnad från kapitaltäckningsdirektivet fastställs inga kvoter mellan fast och rörlig ersättning. Enligt artikel 30.2 ska medlemsstaterna i stället säkerställa att värdepappersföretagen i sin ersättningspolicy fastställer lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga delar av den totala ersättningen. I sammanhanget ska beaktas värdepappersföretagets affärsverksamhet och därmed förenade risker, samt inverkan hos olika personalkategorier, vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på värdepappersföretagets riskprofil eller de tillgångar som det förvaltar.

¹⁴ Avdelning IV, kapitel 2, avsnitt 2.

8.2.4 Extraordinärt offentligt finansiellt stöd

I artikel 31 finns regler som innebär begränsningar när det gäller utbetalning av rörlig ersättning för värdepappersföretag som tar emot extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

8.2.5 Rörlig ersättning

I artikel 32 finns mycket detaljerade bestämmelser om rörlig ersättning. Liksom tidigare finns bestämmelser om att sådan ersättning till viss del ska bestå av aktier i företaget eller motsvarande och om ett uppskovsförfarande när det gäller utbetalning av rörlig ersättning. Sistnämnda bestämmelser ska dock inte tillämpas i alla situationer (artikel 32.4). Från tillämpningsområdet undantas dels ett värdepappersföretag vars värde av tillgångar inom och utanför balansräkningen i genomsnitt uppgår till högst 100 miljoner euro¹⁵, dels en person vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 euro och inte utgör mer än en fjärdedel av vederbörandes totala årliga ersättning. Under vissa förutsättningar får en medlemsstat öka respektive sänka det tröskelvärde som gäller för värdepappersföretag (artikel 32.5 och 32.6). Likaså får en medlemsstat under vissa förutsättningar besluta att anställda som i och för sig omfattas av undantaget inte ska göra det (artikel 32.7).

8.2.6 Ersättningskommitté

Liksom kapitaltäckningsdirektivet innehåller värdepappersbolagsdirektivet krav på att vissa värdepappersbolag ska inrätta en ersättningskommitté som ska göra en kompetent och oberoende bedömning av ersättningspolicyn och ersättningspraxis och de incitament som skapats för hantering av risker, kapital och likviditet (artikel 33). Till skillnad från bestämmelsen i kapitaltäckningsdirektivet, som föreskriver att en ersättningskommitté ska inrättas av företag som är betydande, föreskrivs nu ett tröskelvärde för vilka företag som omfattas av regelverket. Tröskelvärdet är detsamma som för när rörlig ersättning ska betalas ut i aktier och när ett uppskovsförfarande ska tillämpas, se ovan. Ersättningskommittén får inrättas på gruppnivå.

¹⁵ Under den fyraårsperiod som föregår det aktuella räkenskapsåret.

8.3 Värdepappersbolagsförordningen

Värdepappersbolagsförordningen innehåller i artikel 51 bestämmelser om värdepappersföretagens offentliggörande av viss information när det gäller ersättningspolicy och ersättningspraxis för de personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på företagets riskprofil. Kravet på offentliggörande gäller för sådana värdepappersföretag som inte tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag (artikel 46.1).

Enligt artikel 51 ska värdepappersföretagen offentliggöra de viktigaste inslagen i ersättningssystemet. Bland de uppgifter som ska offentliggöras ingår fastställda kvoter mellan fasta och rörliga delar av den totala ersättningen. Vidare ska värdepappersföretagen offentliggöra viss aggregerad kvantitativ information om ersättningar, t.ex. om rörliga respektive uppskjutna ersättningsbelopp och om avgångsvederlag.

8.4 Genomförande i svensk rätt

8.4.1 Inledning

En del av reglerna om ersättning i kapitaltäckningsdirektivet har ändrats genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder ("ändringsdirektivet"), se avsnitt 4.2. Exempel på ändringar är att det numera framgår att ersättningspolicyn respektive ersättningspraxisen ska vara könsneutral och att den tid som en viss rörlig ersättningsdel ska skjutas upp har förlängts. Vidare undantas vissa institut respektive anställda, utifrån angivna tröskelvärden, från vissa av kraven. Medlemsstaterna får dock sänka eller höja tröskelvärdet beträffande instituten respektive besluta att anställda som i och för sig faller in under undantaget inte ska göra det. Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder har föreslagit att justeringar i fråga om kapitaltäckningsdirektivets bestämmelser om ersättningar ska genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag inom ramen för befintliga bemyndiganden (se SOU 2019:60 s. 234 f.).

8.4.2 Generella ändringar

Bedömning: Det finns generellt sett inget som hindrar att värdepappersbolagsdirektivets regler om ersättning införlivas genom föreskrifter på lägre nivå än lag, om det bedöms lämpligt.

En generell ändring i skrivningarna när det gäller ersättningsreglerna är att det i värdepappersbolagsdirektivet föreskrivs att *medlemsstaterna* ska säkerställa respektive se till att företagen uppfyller de krav som direktivet ställer upp. I motsvarande bestämmelser i den ursprungliga lydelsen av kapitaltäckningsdirektivet¹⁶ anges i stället antingen att *de behöriga myndigheterna* ska säkerställa detta, eller så nämns det i artiklarna inte vem uppgiften ankommer på.

Frågan inställer sig om den omständigheten att medlemsstaterna nu uttryckligen pekas ut som ansvariga skulle innebära att det är nödvändigt att genomföra dessa artiklar i lag. Enligt utredningens bedömning saknas det skäl för en sådan strikt tolkning av det använda uttryckssättet. Liksom generellt är fallet med EU-direktiv bör det vara upp till den enskilda medlemsstaten att själv bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet. Som framgått har traditionen i svensk rätt när det gäller frågor om ersättning kopplade till kapitaltäckningsregelverket i huvudsak varit att sådana bör regleras på föreskriftsnivå. Om det bedöms lämpligt att även värdepappersbolagsdirektivets regler om ersättning regleras på denna nivå, bör ett sådant tillvägagångssätt således fortfarande vara möjligt.

¹⁶ Genom ändringsdirektivet har även i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 92.2) gjorts en justering som innebär att medlemsstaterna, i stället för de behöriga myndigheterna, ska se till att instituten uppfyller vissa särskilt angivna krav i fråga om ersättningspolicyn. Enligt Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder utgör denna ändring endast en markering av att ansvaret i den delen ska finnas inom medlemsstaten och därmed inte ligga på Europeiska centralbanken i de fall myndigheten är behörig myndighet enligt kapitaltäckningsdirektivet. (Se SOU 2019:60 s. 235 f.)

8.4.3 Ersättningsystem

Förslag: Det ska i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden tas in en bestämmelse om att ett värdepappersbolag ska ha ett ersättningsystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

Bestämmelsen ska inte tillämpas på sådana värdepappersbolag som anses tillhöra kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag.

Bemyndigandet i 8 kap. 35 § 1 lagen om värdepappersmarknaden för regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter kompletteras så att det även omfattar vad ett värdepappersbolag ska iaktta för att uppfylla kraven på ersättningsystem.

Enligt artikel 26 i värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att värdepappersföretag har robusta styrningsformer. Däribland ingår att ha en ersättningspolicy och en ersättningspraxis som är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering (artikel 26.1 d). Samma krav återfinns i artikel 74.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Enligt artikel 30.1 f i värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att ledningsorganet i ett värdepappersföretag antar och inom ramen för sin tillsynsfunktion regelbundet ser över ersättningspolicyn och har det övergripande ansvaret för att övervaka dess genomförande. Motsvarande bestämmelser finns i artikel 92.2 c i kapitaltäckningsdirektivet.

Utformningen av ersättningsystem kan ge upphov till risker för bolag. Generella bestämmelser om riskhantering finns i 8 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden. Enligt bestämmelsen ska ett värdepappersbolag identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget ska också se till att det har en tillfredsställande intern kontroll. Styrelsen i ett värdepappersbolag ansvarar för att dessa krav uppfylls och för att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kraven (8 kap. 7 och 8 §§ lagen om värdepappersmarknaden).

Lagen om värdepappersmarknaden innehåller däremot ingen regel som specifikt föreskriver att värdepappersbolag – när det gäller syftet att främja en sund och effektiv riskhantering – ska ha en ersättnings-

policy. Som tidigare framgått återfinns merparten av bestämmelserna om ersättning i ersättningsföreskrifterna. Dessa har ytterst sin grund i bemyndigandet i dåvarande 8 kap. 42 § 2 lagen om värdepappersmarknaden (nuvarande 8 kap. 35 § 1), dvs. rätt att meddela föreskrifter om vilka åtgärder som ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§.

Enligt 2 kap. 1 § ersättningsföreskrifterna ska ett företag ha en dokumenterad ersättningspolicy som dels är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering, dels motverkar ett överdrivet risktagande. I 2 kap. regleras vidare de generella kraven på en ersättningspolicy. Av 3 kap. 1 § framgår att ett företags styrelse ska besluta om en ersättningspolicy och se till att den tillämpas och följs upp. Vidare ska styrelsen enligt 3 kap. 2 § första stycket c besluta om åtgärder för att följa upp tillämpningen av företagets ersättningspolicy.

Mot den redovisade bakgrunden framstår det egentligen inte som nödvändigt att i detta avseende vidta några lagstiftningsåtgärder, eftersom värdepappersbolagsdirektivets bestämmelse om att värdepappersbolag ska ha en ersättningspolicy redan är reglerad genom föreskrifter. Det finns dock skäl av mer systematiskt slag som talar för att det kan vara av värde att i lag slå fast skyldigheten för värdepappersbolag att ha ett ersättningssystem som ska främja en sund och effektiv riskhantering.

Samtliga av de övriga styrningsformerna som anges i artikel 26.1 regleras specifikt i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden: artikel 26.1 a i 5 § om genomlysning samt artikel 26.1 b och 26.1 c i 4 § om riskhantering och intern kontroll. Det ska i sammanhanget noteras att skyldigheten för värdepappersbolagen att ha en ersättningspolicy och en ersättningspraxis är upptagen i en egen punkt i artikel 26 och alltså inte har inkluderats i punkten om riskhantering. Ur detta perspektiv framstår det som konsekvent att i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden även uttryckligen reglera skyldigheten för värdepappersbolag att ha en ersättningspolicy och ersättningspraxis som främjar en sund och effektiv riskhantering.

Till detta kommer att lagen om värdepappersmarknaden sedan 2018, genom införlivandet av artikel 9.3 i MiFID II, innehåller krav på att styrelsen i ett värdepappersinstitut fastställer och övervakar en ersättningspolicy men i ett annat syfte, nämligen för att främja ansvarsfulla affärsmetoder och en rättvis behandling av kunder och för att

undvika intressekonflikter i förbindelserna med kunderna (8 kap. 8 e §). Policyn ska gälla för ersättning till personer som deltar i tillhandahållandet av tjänster till kunder. Att bestämmelser om ersättningspolicy delvis är lagreglerade talar också för att i lag införa bestämmelser om även den slags ersättningspolicy som syftar till att främja ett sunt och effektivt risktagande.

Vidare kan nämnas att det på närliggande områden finns lagregler om ersättningssystem som tar sikte på riskhantering. Enligt 8 kap. 22 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska en AIF-förvaltare ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering. För fondbolagens del finns en motsvarande regel i 2 kap. 17 c § första stycket lagen om värdepappersfonder. Av sistnämnda paragrafs andra stycke framgår vidare att fondbolag, inom ramen för ersättningssystemet, ska upprätta och tillämpa en ersättningspolicy.

Sammantaget talar det anförda för att det är lämpligt att i lag reglera kravet på värdepappersbolag, att ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering. Utredningen föreslår därför att det i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden ska tas in en bestämmelse om detta. Enligt utredningen framstår det som lämpligt att använda benämningen ersättningssystem, där såväl ersättningspolicy som ersättningspraxis får anses ingå.

När det gäller den lagtekniska utformningen är det lämpligast att kravet regleras separat i stället för att tas in i den befintliga 8 kap. 8 e §. Den nya regeln kommer nämligen att i jämförelse med sistnämnda bestämmelse få ett mer begränsat tillämpningsområde. Den kommer att gälla för styrelsen i värdepappersbolag till skillnad från 8 kap. 8 e § som handlar om värdepappersinstitut. Dessutom kommer tillämpningsområdet att vara begränsat till sådana värdepappersbolag som inte tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag. Utredningen föreslår i sistnämnda avseende att en hänvisning till regeln ska tas in i den nya paragraf som undantar små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag från tillämpningen av vissa bestämmelser i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden, se mer om detta i avsnitt 7.4.1.

Enligt utredningens bedömning är det lämpligt att ta in den nya bestämmelsen i anslutning till de andra bestämmelserna i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden som härrör från kapitaltäckningsregelverket, lämpligen som 4 c §. Av artikel 26.3 i värdepappersbolags-

direktivet följer att ersättningspolicyn och ersättningspraxisen ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och värdepappersföretagets verksamheter. Genom att bestämmelsen tas in som 4 c § kommer regeln om proportionalitet i 8 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden, som omfattar bestämmelserna i 3–5 §§, att utan vidare lagstiftningsåtgärd gälla för kravet på ersättningssystem. På motsvarande sätt kommer det också utan vidare lagstiftningsåtgärd att framgå att styrelsen i ett värdepappersbolag ansvarar för att kravet på ersättningssystem uppfylls (8 kap. 7 §). Vidare kommer det att följa av 8 kap. 8 § att styrelsen i ett värdepappersbolag ska se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kravet samt att riktlinjerna och instruktionerna ska utvärderas och ses över regelbundet.

När det gäller de principer som värdepappersföretagen ska iaktta när de fastställer och tillämpar sin ersättningspolicy finns det i förhållande till det äldre regelverket, utöver rent språkliga variationer, vissa skillnader. En skillnad mellan regelverken är att enligt artikel 30.1 i värdepappersbolagsdirektivet kan den väsentliga inverkan som personers yrkesutövning har även gälla i förhållande till de tillgångar som företaget förvaltar. Genom ändringsdirektivet respektive värdepappersbolagsdirektivet ändras i olika grad skrivningarna när det gäller vilka kategorier som ska anses utgöra personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil. Vidare tillförs genom ändringsdirektivet ett nytt led i artikel 92.2 om att ersättningspolicyn ska vara könsneutral. En likalydande bestämmelse återfinns i artikel 30.1 b i värdepappersbolagsdirektivet. När det gäller frågan vad ersättningspolicyn ska stämma överens med och uppmuntra till finns det vidare vissa mindre skillnader i skrivningarna i de båda direktiven. Mer betydande ändringar görs beträffande kvoten mellan fast och rörlig ersättning. Utredningen återkommer till detta i avsnitt 8.4.5.

Tidigare bestämmelser om vilka principer som värdepappersbolagen ska iaktta vid fastställandet och tillämpningen av ersättningspolicyn (med undantag för kvoten mellan fast och rörlig ersättning) är genomförda på föreskriftsnivå. De ändringar i regelverket som sker genom värdepappersbolagsdirektivet föranleder inte utredningen att överväga en annan ordning.

Hittills har Finansinspektionens föreskrifter ytterst grundat sig på bemyndigandet i nuvarande 8 kap. 35 § 1, dvs. en rätt att meddela

föreskrifter om vilka åtgärder som ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§. Genom utredningens förslag införs en ny bestämmelse om ersättningsystem. Det är därför lämpligt att komplettera det aktuella bemyndigandet så att det uttryckligen omfattar även ersättningsystem.

8.4.4 Begränsningar för företag som åtnjuter offentligt stöd

Bedömning: Det är inte aktuellt att genomföra artikel 31 i värdepappersbolagsdirektivet om värdepappersföretag som tar emot extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

I artikel 31 i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser som innebär ytterligare begränsningar när det gäller möjligheten att betala ut rörlig ersättning till anställda i bolag som får s.k. extraordinärt offentligt finansiellt stöd enligt definitionen i artikel 2.1.28 i krishanteringsdirektivet. Bestämmelserna motsvarar till stor del artikel 93 i kapitaltäckningsdirektivet. I förhållande till sistnämnda artikel sker det dock en viss skärpning genom att det föreskrivs att rörlig ersättning aldrig får betalas ut till ledamöterna i ledningsorganet när det förekommer offentligt stöd. Enligt kapitaltäckningsdirektivet gäller i stället som princip att ingen rörlig ersättning ska betalas ut till ledamöter i institutets ledningsorgan, om det inte är motiverat.

Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet konstaterades att den dåvarande lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut inte innehöll några bestämmelser i fråga om rörlig ersättning eller annan ersättning, men att sådana bestämmelser fanns i förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl. och i förordningen (2008:820) om statligt stöd till kreditinstitut. Vidare konstaterades att regleringen i förordningarna, åtminstone delvis, var striktare än i kapitaltäckningsdirektivet. Mot denna bakgrund gjordes bedömningen att det inte borde ankomma på Finansinspektionen utan på regeringen att meddela föreskrifter såvitt avser rörlig ersättning i institut som åtnjuter statligt stöd genom justeringar i nämnda förordningar. (Se prop. 2013/14:228 s. 183.)

Vid genomförandet av krishanteringsdirektivet ersattes lagen om statligt stöd till kreditinstitut av lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut ("stödlagen"). Enligt 4 § i den till stödlagen knutna förordningen (2015:1035) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut framgår att villkor för stöd regleras genom avtal. En del av de villkor som ska tas in i avtalet handlar om att begränsa möjligheten att betala ut ersättning under stödperioden. Vidare framgår av 21 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar, att när stöd lämnas till institut enligt stödlagen ska de principer om rörlig ersättning och ersättningsstruktur som anges i artikel 93 i kapitaltäckningsdirektivet iakttas.

Förebyggande statligt stöd kan inte heller enligt stödlagen ges till värdepappersbolag utan endast till kreditinstitut (se 1 kap. 1 § stödlagen och prop. 2015/16:5 s. 320 och 877). Eftersom värdepappersbolag i Sverige inte kan komma i fråga för sådant stöd som här avses blir det inte aktuellt att genomföra artikel 31.

8.4.5 Rörlig ersättning

Förslag: Bestämmelsen i 8 kap. 8 f § lagen om värdepappersmarknaden, om att den rörliga ersättningen till en anställd vars funktion eller totala ersättningsnivå innebär att han eller hon kan ha en väsentlig inverkan på ett värdepappersbolags riskprofil inte får vara större än den fasta ersättningen, upphävs.

Bedömning: Värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser om principer och krav för rörlig ersättning bör införlivas genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

En kvot mellan rörlig och fast ersättning

Enligt artikel 30.1 k i värdepappersbolagsdirektivet ska den fasta delen representera en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska vara möjligt att genomföra en fullt flexibel policy med rörliga ersättningsdelar, inbegripet möjligheten att inga rörliga ersättningsdelar betalas ut. En bestämmelse med denna innebörd finns i 4 kap. 1 § första stycket ersättningsföreskrifterna. Vidare ställer artikel 30.2 i

värdepappersbolagsdirektivet krav på att värdepappersbolag ska fastställa lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga delar av den totala ersättningen. Motsvarande krav framgår av 4 kap. 1 § andra stycket ersättningsföreskrifterna. När det däremot gäller principerna för fastställandet av kvoterna innebär värdepappersbolagsdirektivet skillnader för värdepappersbolagens del.

Som framgått infördes genom kapitaltäckningsdirektivet en bestämmelse i nuvarande 8 kap. 8 f § lagen om värdepappersmarknaden, om att den rörliga ersättningen till en anställd vars funktion eller totala ersättningsnivå innebär att han eller hon kan ha en väsentlig inverkan på ett värdepappersbolags riskprofil, inte får vara större än den fasta ersättningen.

I värdepappersbolagsdirektivet saknas motsvarande kvantitativa begränsning. Det föreskrivs i stället i artikel 30.2 att medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen i sin ersättningspolicy fastställer de aktuella kvoterna med beaktande av värdepappersföretagets affärsverksamhet och därmed förenade risker samt den inverkan som de olika personalkategorierna¹⁷ har på värdepappersföretagets riskprofil.

Av skäl 25 i värdepappersbolagsdirektivet framgår att direktivet dock inte bör hindra medlemsstaterna från att i sin nationella lagstiftning införa åtgärder med strängare krav på värdepappersföretagen när det gäller maximikvoten mellan de rörliga och de fasta ersättningsdelarna. Vidare framgår att direktivet inte heller bör hindra medlemsstaterna från att tillämpa denna maximikvot på alla eller särskilda typer av värdepappersföretag. Bland de uppgifter som ingår i utredningens uppdrag framhålls särskilt i kommittédirektiven att analysera behovet av att införa mer långtgående krav i fråga om rörliga ersättningar för anställda i värdepappersbolag.

Av skäl 65 i kapitaltäckningsdirektivet framgår att motivet för införandet av maximikvoten mellan de fasta och rörliga delarna var att undvika ett överdrivet risktagande. Det övergripande syftet med värdepappersbolagsdirektivet är att regelverket om kapitaltäckning ska anpassas till värdepappersbolagens egenart och göras mer proportionerligt i förhållande till dessas storlek, tjänster och grad av

¹⁷ Här menas de personalkategorier som avses i artikel 30.1, dvs. personalkategorier inklusive personer i ledande befattning, risktagare, personal som utövar kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning åtminstone är i nivå med den lägsta ersättningen för personer i ledande befattning eller risktagare, vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på riskprofilen för värdepappersföretaget eller för de tillgångar som det förvaltar.

komplexitet. Vidare framgår av skäl 25 att en fast kvot mellan rörlig och fast ersättning kan påverka företagets förmåga att sänka ersättningen när intäkterna minskar och öka företagets fasta kostnadsbas. Detta skulle i sin tur kunna ge upphov till risker för företagets förmåga att klara perioder av ekonomisk nedgång eller minskade intäkter. Bedömningen har därför gjorts att det inte längre ska finnas en fastställd maximikvot på unionsnivå för värdepappersföretag. Det kan noteras att motsvarande ändring inte görs i kapitaltäckningsdirektivet. Den föreskrivna kvoten kommer således fortsatt att gälla för kreditinstituten.

Frågan är om det utifrån ett svenskt perspektiv kan finnas skäl att behålla maximikvoten. De argument för ett mer flexibelt system, som anförs i skäl 25 i värdepappersbolagsdirektivet, gör sig gällande även i Sverige. Vidare kan konstateras att varken lagen om värdepappersfonder eller lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ställer upp några fasta begränsningar när det gäller förhållandet mellan fast och rörlig ersättning. Inte heller lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution innehåller någon sådan begränsning. När det gäller de risker som ersättningssystemen kan ge upphov till uppvisar värdepappersbolagen större likheter med de företag som omfattas av nämnda lagar än kreditinstituten. Det framstår därför som lämpligt att även låta värdepappersbolagen få större utrymme när det gäller vad som är en lämplig balans mellan fast och rörlig ersättning. Enligt utredningens bedömning saknas det sådana särdrag när det gäller svenska förhållanden att det finns skäl att behålla den fasta kvoten mellan fast och rörlig ersättning till anställda för att säkerställa att värdepappersbolag har en effektiv riskhantering.

Det framstår inte som nödvändigt att i lag reglera vad värdepappersbolagen ska iaktta när de fastställer lämpliga kvoter. Liksom övriga inslag som gäller principerna för ersättningspolicyn bör detta i stället ske på föreskriftsnivå. Utredningen föreslår därmed att 8 kap. 8 f § lagen om värdepappersmarknaden ska upphävas.

Krav när det gäller rörlig ersättning

I artikel 32 i värdepappersbolagsdirektivet ställs det upp krav när det gäller rörlig ersättning som tilldelas och betalas av ett värdepappersföretag till de personalkategorier som omfattas av regelverket avse-

ende rörlig ersättning. Även om reglerna i stor utsträckning stämmer överens med motsvarande bestämmelser i artikel 94 i kapitaltäckningsdirektivet, vilka är genomförda genom ersättningsföreskrifterna, finns det vissa mindre skillnader i uttrycksätten, t.ex. när det gäller den rörliga ersättningens påverkan på kapitalbasen (artikel 32.1 d).

En annan skillnad är vissa tillägg för värdepappersbolagens del när det gäller vad den del av den rörliga ersättningen som ska utgöras av aktier eller andra instrument kan få bestå i (artikel 32.1 j och k i värdepappersbolagsdirektivet). När det gäller uppskjutande av rörlig ersättning kan noteras att genom ändringsdirektivet sker det ett par ändringar av artikel 94.1 m i kapitaltäckningsdirektivet avseende tidsperioden för uppskjutande. Motsvarande bestämmelse i artikel 32.1 l i värdepappersbolagsdirektivet överensstämmer i stället med den äldre lydelsen av kapitaltäckningsdirektivet.

Vidare görs mindre justeringar i skrivningarna när det gäller att säkerställa att rörlig ersättning inte betalas ut på ett sätt som gör det enklare att kringgå regelverket (artikel 32.2 b) och beträffande en policy för uppskjuten utbetalning (artikel 32.3).

Enligt utredningens bedömning bör liksom hittills kraven när det gäller rörlig ersättning regleras på föreskriftsnivå. De ändringar som skett i regelverket föranleder ingen annan bedömning.

En mer betydande ändring jämfört med den ursprungliga lydelsen av kapitaltäckningsdirektivet är att vissa värdepappersföretag respektive anställda inte längre ska omfattas av reglerna om krav på utbetalning i aktier eller liknande av del av den rörliga ersättningen, om uppskjutande av utbetalning av rörlig ersättning och om utbetalning av diskretionära pensionsförmåner. Enligt artikel 32.4 a i värdepappersbolagsdirektivet ska dessa regler inte tillämpas på ett värdepappersföretag vars värde av tillgångar inom och utanför balansräkningen i genomsnitt uppgår till högst 100 miljoner euro under den fyraårsperiod som föregår det aktuella räkenskapsåret.

Enligt artikel 32.5 i värdepappersbolagsdirektivet får en medlemsstat öka detta tröskelvärde under förutsättning att företaget uppfyller ett antal särskilt angivna kriterier. Ett av dessa är att det aktuella värdepappersföretaget inte är ett av de tre största värdepappersföretagen i den medlemsstat där företaget är etablerat, sett till det totala värdet av tillgångar (artikel 32.5 a). Vidare krävs att värdepappersföretaget inte omfattas av några skyldigheter eller omfattas av förenkla- de skyldigheter avseende planer för återhämtning och resolu-

tion i enlighet med artikel 4 i krishanteringsdirektivet (artikel 32.5 b). Ytterligare förutsättningar är att storleken på värdepappersföretagets verksamhet i handelslagret respektive derivatverksamhet i och utanför balansräkningen uppgår till högst 150 miljoner euro respektive högst 100 miljoner euro (artikel 32.5 c respektive d). Tröskelvärdet får vidare inte överstiga 300 miljoner euro (artikel 32.5 e). En sista förutsättning är att det ska vara lämpligt att öka tröskelvärdet med beaktande av arten och omfattningen av företagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör (artikel 32.5 f).

Värdepappersbolagsdirektivet gör det vidare möjligt för en medlemsstat att i stället sänka tröskelvärdet (artikel 32.6). En förutsättning för detta är att det är lämpligt med hänsyn till arten och omfattningen av företagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör.

Vidare undantas från tillämpningsområdet för nämnda regler en person vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 euro och inte utgör mer än en fjärdedel av vederbörandes totala årliga ersättning (artikel 32.4 b). Även i detta avseende är det möjligt för en medlemsstat att besluta att fler än vad som normalt följer av direktivet ska omfattas av dessa ersättningsregler. Enligt artikel 32.7 får en medlemsstat besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning, som understiger det aktuella tröskelvärdet och den aktuella andelen, inte ska omfattas av undantaget på grund av nationella marknadsegenskaper vad gäller ersättningspraxis eller på grund av den typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter som dessa personer har.

I sammanhanget kan nämnas att det genom ändringsdirektivet förs in liknande undantag i kapitaltäckningsdirektivet men utformningen är där anpassad till kreditinstitut. Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår att dessa ändringar bör genomföras genom föreskrifter med stöd av befintliga bemyndiganden (se SOU 2019:60 s. 237 f.).

Bestämmelserna om krav på utbetalning i aktier eller liknande av del av den rörliga ersättningen, om uppskjutande av utbetalning av rörlig ersättning och om utbetalning av diskretionära pensionsförmåner finns i dag på föreskriftsnivå. Enligt utredningens bedömning bör så vara fallet även framöver.

Enligt 4 kap. 6 § ersättningsföreskrifterna ska ett företag se till att minst 40 procent av den rörliga ersättningen till anställda vars

arbetsuppgifter har en väsentlig inverkan på företagets riskprofil, vars rörliga ersättning under ett år uppgår till minst 100 000 kronor, skjuts upp minst tre till fem år innan den betalas ut eller äganderätten går över på den anställde. Den i föreskrifterna införda beloppsgränsen är ett utslag av en tillämpning av proportionalitetsprincipen och infördes för att ytterligare underlätta en enhetlig och ändamålsenlig tillämpning.¹⁸ Företaget ska vidare skjuta upp minst 60 procent av den rörliga ersättningen för dels anställda i den verkställande ledningen, dels andra anställda vars arbetsuppgifter har en väsentlig inverkan på företagets riskprofil, som har rörliga ersättningsdelar på ett särskilt högt belopp. Av 4 kap. 7 § ersättningsföreskrifterna framgår att kravet på att viss utbetalning av ersättning sker i form av aktier eller andra instrument gäller för företag som är betydande.

Enligt utredningens bedömning framstår det i och för sig som lämpligt att utnyttja den möjlighet som direktivet ger att vid behov öka respektive sänka tröskelvärden och att besluta att färre anställda ska omfattas av undantaget. På så sätt åstadkoms ett flexibelt regelverk som i större utsträckning kan anpassas till riskerna i det konkreta fallet. Det framstår emellertid inte som helt klart hur värdepappersbolagsdirektivets reglering ska tolkas i detta avseende. I artikel 32.5 föreskrivs att *en medlemsstat* får öka tröskelvärden förutsatt att värdepappersföretaget uppfyller vissa kriterier. Enligt utredningen kan detta tolkas som att avsikten är att en medlemsstat genom föreskrifter (antingen i lag eller, efter bemyndigande, på lägre nivå än lag) kan fastställa ett högre tröskelvärde för vissa värdepappersföretag. Punkterna 32.5 a–e, som rör rent objektiva kriterier, lämpar sig för generella föreskrifter. Punkten f är dock av en annan karaktär. Som framgått anges där att det ska vara lämpligt att öka tröskelvärden med beaktande av arten och omfattningen av företagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör. Motsvarande skrivning finns i punkten 32.6 som i stället handlar om att sänka tröskelvärden. I dessa fall synes det således vara fråga om en lämplighetsbedömning, knuten till det enskilda företaget. Att ett förhöjt eller sänkt tröskelvärde ska gälla för ett värdepappersbolag kan med en sådan tolkning därför inte följa direkt av en tillämpning av några föreskrifter, utan förutsätter en prövning i det enskilda fallet. Enligt utredningens bedömning bör en sådan prövning göras av Finansinspektionen. Det framstår som lämp-

¹⁸ Se Finansinspektionens beslutspromemoria 2011-02-17, FI dnr 10-9254, s. 13.

ligt att denna befogenhet regleras genom förordning. De kriterier som ska beaktas vid en sådan prövning bör närmare regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag utifrån värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser. Det av utredningen föreslagna bemyndigandet rymmer dessa frågor. I sammanhanget ska noteras att enligt artikel 32.9 ska Eba, i samråd med Esmā, utfärda riktlinjer för att underlätta genomförandet av undantagen och se till att de tillämpas på ett enhetligt sätt.

När det gäller undantaget beträffande anställda (artikel 32.7) är utformningen av mer generell karaktär genom att det inte föreskrivs någon särskild lämplighetsprövning. I detta avseende bör frågan regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

8.4.6 Ersättningskommitté

Bedömning: Värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser om ersättningskommitté bör införlivas genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Liksom artikel 95 i kapitaltäckningsdirektivet innehåller värdepappersbolagsdirektivet i artikel 33 bestämmelser med krav på vissa värdepappersföretag att inrätta en ersättningskommitté. Kapitaltäckningsdirektivets krav i detta avseende är införlivat genom föreskrifter, där bestämmelser om ersättningskommitté finns i 3 kap. 3 § ersättningsföreskrifterna.

För värdepappersbolagens del innebär det nya regelverket en ändring beträffande vilka företag som omfattas av skyldigheten att inrätta en ersättningskommitté. Medan kravet enligt kapitaltäckningsdirektivet gäller för institut som är betydande¹⁹, föreskrivs nu ett konkret tröskelvärde, nämligen tillgångar inom och utanför balansräkningen som i genomsnitt överstiger 100 miljoner euro²⁰.

En annan skillnad är att det av artikeln i värdepappersbolagsdirektivet framgår att ersättningskommittén ska vara könsbalanserad. Vidare ska kommittén enligt det nya regelverket när den förbereder beslut utöver att beakta de intressen som också anges i kapitaltäckningsdirektivet, dvs. de långsiktiga intressena för värdepappersföre-

¹⁹ I fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

²⁰ Under den fyraårsperiod som föregår det aktuella räkenskapsåret.

tagets aktieägare, investerare och övriga intressenter, även ta hänsyn till allmänintresset.

Enligt utredningens bedömning är de ändringar som det nya regelverket innebär för värdepappersbolagens del inte av sådant slag att det är nödvändigt med reglering i lag. Frågan om inrättande av en ersättningskommitté bör därför även framöver regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Det av utredningen föreslagna bemyndigandet rymmer denna fråga.

9 Tillsyn

9.1 Gällande rätt

9.1.1 Inledning

Såväl enligt kapitaltäckningsdirektivet som värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna utse behöriga myndigheter som ska utföra de funktioner och åligganden som föreskrivs i respektive direktiv och i tillsynsförordningen respektive värdepappersbolagsförordningen. Det är således de nationella myndigheterna som ansvarar för den faktiska tillsynen över att instituten följer regelverken.

Av 1 kap. 6 § första stycket tillsynslagen framgår att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att förordningen och tillsynslagen följs. I fråga om tillsynen och möjligheten att ingripa mot institut gäller bestämmelserna i sektorslagarna, om inte annat följer av tillsynslagen (1 kap. 6 § tredje stycket). För värdepappersbolagens del finns sådana bestämmelser i 23 och 25 kap. lagen om värdepappersmarknaden.

Enligt 23 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden har Finansinspektionen tillsyn över värdepappersinstitut.¹ För svenska värdepappersinstitut omfattar tillsynen att rörelsen drivs i enlighet med bl.a. lagen om värdepappersmarknaden, andra författningar² som reglerar företagets verksamhet och företagets bolagsordning. När det gäller ett utländskt företag som bedriver värdepappersrörelse från filial i Sverige omfattar tillsynen att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige. I lagen

¹ Med värdepappersinstitut avses i lagen om värdepappersmarknaden ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt den lagen att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige (1 kap. 4 b §).

² Med författningar avses såväl lagar, förordningar och myndighetsföreskrifter som EU-förordningar och andra bindande regler (se prop. 2006/07:115 s. 628).

om värdepappersmarknaden avses med *behörig myndighet* i Sverige Finansinspektionen om inte annat särskilt anges (1 kap. 4 b §).

En stor del av de detaljerade reglerna om tillsyn finns på föreskriftsnivå. Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar innehåller bestämmelser om tillsynskrav som kompletterar tillsynsförordningen.³ Föreskrifterna rör bl.a. frågor om kapitalbas och kapitalbaskrav, kreditrisker, stora exponeringar och likviditet.

9.1.2 Informationsskyldighet

Ett viktigt redskap i Finansinspektionens tillsynsarbete är den omfattande rätten att begära in information. Enligt 23 kap. 2 § lagen om värdepappersmarknaden kan Finansinspektionen dels kräva att bl.a. värdepappersinstitut lämnar upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter i enlighet med de föreskrifter som meddelats, dels begära att företagen lämnar information i andra fall i den mån det behövs. Genom en lagändring i samband med genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet infördes en rätt för Finansinspektionen att inhämta upplysningar direkt från personer som är anställda i institut, finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet eller blandade finansiella holdingföretag (nuvarande 23 kap. 2 § sista stycket).

Vidare har Finansinspektionen under vissa förutsättningar möjlighet att begära att vem som helst ska lämna information. Enligt 23 kap. 3 § lagen om värdepappersmarknaden får Finansinspektionen, för övervakningen av att bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden och MiFIR samt föreskrifter meddelade med stöd av lagen följs, med vissa undantag begära att ett företag eller någon annan tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat och att den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken inställer sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer. Finansinspektionen får förelägga den som inte följer en sådan begäran att göra rättelse. Föreläggandet får förenas med vite (25 kap. 29 §).

Även tillsynslagen innehåller regler om företags uppgiftsskyldighet till Finansinspektionen (6 kap.). I 1 § anges de företag som på

³ Bemyndiganden finns i 10 kap. 1 och 2 §§ tillsynslagen och 16 och 17 §§ förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar.

begäran av inspektionen ska lämna upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter. Här ingår bl.a. företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt tillsynslagen, holdingföretag med blandad verksamhet och blandade finansiella holdingföretag. Om företaget inte lämnar begärda upplysningar, får Finansinspektionen förelägga företaget att göra det. Ett sådant föreläggande får förenas med vite (8 kap. 3 §).

Av tillsynsförordningen följer relativt omfattande krav på värdepappersföretagen att rapportera vissa uppgifter om bl.a. kapitalbasen och stora exponeringar till de behöriga myndigheterna.

9.1.3 Offentliggörande av information

Både tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet innehåller bestämmelser med krav på att värdepappersföretag ska offentliggöra viss information. Av 6 kap. 2 § tillsynslagen framgår att ett moderföretag ska offentliggöra information som rör företagsgruppens rättsliga struktur, styrning och organisationsstruktur. I 6 kap. 7 § tillsynslagen föreskrivs en skyldighet för företag inom en grupp att lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som enligt tillsynsförordningen ska upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information.

Bestämmelser som kompletterar tillsynsförordningen och tillsynslagen vad avser offentliggörande av information om kapitaltäckning och risk finns i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar. Av föreskrifterna framgår att den information som företag ska offentliggöra enligt vissa artiklar i tillsynsförordningen ska finnas tillgänglig på företagets webbplats (8 kap. 2 §).⁴ I 8 kap. 3 § finns närmare föreskrifter om den information som ska lämnas enligt 6 kap. 2 § tillsynslagen. Enligt föreskrifterna ska ett moderföretag varje år offentliggöra en beskrivning av den organisatoriska och rättsliga strukturen mellan de företag som ingår i moderföretagets konsoliderade situation och de nära förbindelser som institut i den konsoliderade situationen har till fysiska eller juridiska personer. Vidare ska moderföretaget offentliggöra vilka åtgärder som

⁴ Om företaget inte har en webbplats ska det kunna tillhandahålla informationen på annat sätt till allmänheten.

det vidtar för att styra verksamheten i de företag som ingår i den konsoliderade situationen.

Föreskrifterna innehåller vidare bestämmelser om vilken information som företag ska offentliggöra kvartalsvis. Det gäller bl.a. viss sammanfattande information om kapitalbasen (8 kap. 4 §), totalt riskvägt exponeringsbelopp uppdelat på visst sätt enligt tillsynsförordningen (8 kap. 5 §) och det internt bedömda kapitalbehovet som blivit resultatet av företagets interna process för bedömningen (8 kap. 6 §). Vidare ska företag med samma frekvens offentliggöra information om kapitalrelationer och kapitalbuffertar enligt en teknisk standard antagen av kommissionen (8 kap. 7 §).

Samtliga företag som är skyldiga att beräkna bruttosoliditetsgraden enligt tillsynsförordningen ska årligen offentliggöra en del information rörande denna. För företag som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet gäller avseende själva bruttosoliditetsgraden ett krav på tätare offentliggörande, nämligen fyra gånger per år (8 kap. 8 §).

Den kvartalsvisa informationen som angetts ovan ska finnas tillgänglig på företagets webbplats, men om företaget inte har en webbplats ska det kunna tillhandahålla informationen till allmänheten på annat sätt (8 kap. 10 §).

9.1.4 Platsundersökningar

När det är nödvändigt får Finansinspektionen genomföra undersökningar på plats hos särskilt angivna svenska och utländska institut och företag (23 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 8 § tillsynslagen). Vid en sådan undersökning kan Finansinspektionen inspektera alla aspekter av företagets verksamhet som inspektionen har tillsyn över. Som regel torde det främst vara fråga om att ta del av handlingar och studera rutiner på plats (se prop. 2006/07:115 s. 630). I samband med genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet utvidgades befogenheten att genomföra platsundersökningar enligt tillsynslagen till att omfatta fler företag.

9.1.5 Tillsynsansvar på gruppnivå

I 4 kap. tillsynslagen finns bestämmelser om tillsynsansvar på grupp-nivå. Där anges i 1 § första stycket i fem punkter i vilka fall Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda. Enligt punkten 1 är Finansinspektionen tillsynsansvarig när moderföretaget är ett institut. Så är även fallet när ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES (punkten 2). Enligt punkten 3 är Finansinspektionen tillsynsansvarig när ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är etablerat i Sverige och är moderföretag till institut och motsvarande utländska företag inom EES. Vidare utövar inspektionen den gruppvisa tillsynen om det finns två eller flera finansiella holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till både institut och motsvarande utländska företag inom EES, och ett institut är det dotterföretag som har den största balansomslutningen (punkten 4). Slutligen pekar punkten 5 ut Finansinspektionen som ansvarig om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag som inte är auktoriserade i det land inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

När det gäller tillsynsansvar enligt 1 § första stycket 3–5 kan Finansinspektionen ibland genom en internationell överenskommelse avhända sig det tillsynsansvar som följer av lagen och överlåta på annan myndighet att utföra dessa uppgifter (4 kap. 2 §). Förutsättningarna för detta är att det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller, och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna. I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommel-

sen. Kommissionen och Eba ska underrättas om en sådan överenskommelse.

I 4 kap. 3 § regleras den situationen när det finns anledning att låta en annan behörig myndighet utöva tillsynen än den som enligt artiklarna 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet skulle göra det. Finansinspektionen kan då behöva komma överens med övriga myndigheter om vilken myndighet som ska utses i stället. Överenskommelsen kan innebära att Finansinspektionen utses till ansvarig för tillsynen (4 kap. 1 § andra stycket). Förutsättningarna för en överenskommelse enligt denna paragraf är desamma som vid en överenskommelse enligt 4 kap. 2 §. Även i denna situation gäller en motsvarande skyldighet att ge de aktuella företagen tillfälle att yttra sig innan en sådan överenskommelse ingås. Vidare ska kommissionen och Eba underrättas.

I 4 kap. 4–10 §§ tillsynslagen regleras under vilka förutsättningar, i vilken form och inom vilken tid Finansinspektionen, i de fall inspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå, ska komma överens med övriga berörda myndigheter om vilket beslut som bör fattas dels med anledning av utfallet av en likviditetstillsyn,⁵ dels i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig.

9.1.6 Tillsyn över interna metoder

I 5 kap. tillsynslagen regleras Finansinspektionens tillsyn av värdepappersbolag som har fått tillstånd att använda sig av en intern metod för att beräkna kapitalbaskraven.⁶ Sådan tillsyn ska ske löpande men minst vart tredje år (1 §). Om väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker framkommer, ska Finansinspektionen se till att värdepappersbolaget åtgärdar bristerna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av bristerna (2 §). Finansinspektionen ska kräva vissa prestationer av ett värdepappersbolag som har beviljats tillstånd att använda sig av en intern metod men som inte längre uppfyller kraven för detta. Bolaget ska antingen visa att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga eller presentera en åtgärdsplan för att i god tid åter uppfylla kraven och ange en tid inom

⁵ Finansinspektionens skyldighet att komma överens med övriga berörda myndigheter när det gäller likviditetstillsynen infördes vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet.

⁶ Det kan nämnas att i Sverige har i nuläget inte något värdepappersbolag tillstånd att använda sig av en intern metod för beräkning av kapitalbaskraven.

vilken planen ska genomföras (3 §). Enligt 4 § ska Finansinspektionen, om det bedöms osannolikt att åtgärdsplanen leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, kräva förbättringar av planen. Om detta inte är tillräckligt, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen begränsas till områden där en efterlevnad kan uppnås inom en lämplig tidsfrist, eller så ska tillståndet för att få använda metoden återkallas.

I 5 kap. tillsynslagen finns också en bestämmelse som handlar om tillsynen av interna marknadsriskmodeller (5 §). Om det för en sådan modell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen (föreskrivna utfallstest) och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för värdepappersbolaget att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att bolaget snarast förbättrar modellen.

Enligt 5 kap. 6 § tillsynslagen får Finansinspektionen vidta korrigerande åtgärder i ett instituts interna metoder i samband med en översyn. En förutsättning för en sådan åtgärd är att det klart kan fastställas att institutets metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker. De korrigerande åtgärderna ska syfta till att målen i en intern metod upprätthålls.

9.1.7 Rapporteringsplikt för revisorer

I 23 kap. 8 och 9 §§ lagen om värdepappersmarknaden finns bestämmelser om rapporteringsskyldighet för vissa uppdragstagare. En revisor eller särskild granskare⁷ ska omedelbart rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett värdepappersbolag får kännedom om vissa förhållanden. Det gäller omständigheter som kan utgöra en väsentlig överträdelse av någon författning som reglerar företagens verksamhet, som kan påverka företagens fortsatta drift negativt eller som kan leda till att han eller hon avstyrker

⁷ Enligt 10 kap. 21 § aktiebolagslagen (2005:551) kan en aktieägare väcka förslag om granskning genom en särskild granskare. En sådan granskning kan avse bolagets förvaltning och räkenskaper under en viss förfluten tid eller vissa åtgärder eller förhållanden i bolaget. Granskningen har mera karaktär av en extraordinär åtgärd. Avsikten är att den ska aktualiseras när det föreligger eller kan misstänkas föreligga oegentligheter eller andra missförhållanden i bolaget som bör utredas genom en specialundersökning. (Se prop. 1975:103 s. 437.)

att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till att anmärkning görs i revisionsberättelsen.⁸

9.1.8 System och skydd för visselblåsare

Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet infördes i 8 kap. 4 a § lagen om värdepappersmarknaden en skyldighet för värdepappersbolag att tillhandahålla ändamålsenliga s.k. visselblåsarsystem, dvs. rapporteringssystem för anställda som vill göra anmälningar om misstänkta överträdelse av bestämmelser som gäller för verksamheten.⁹ Syftet med sådana system är att möjliggöra för alla medarbetare att utan rädsla för repressalier kunna rapportera om allvarliga händelser (se prop. 2013/14:228 s. 243).

Vidare utvidgades bestämmelsen om tystnadsplikt i lagen om värdepappersmarknaden (1 kap. 11 §) så att den som är eller har varit knuten till ett värdepappersbolag inte heller obehörigen får röja en uppgift i en anmälan eller en utsaga om en misstänkt överträdelse av en bestämmelse som gäller för verksamheten, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet. Vid införlivandet av MiFID II utvidgades denna sekretess till att även omfatta sådan uppgift som kan avslöja den anmäldes identitet (se prop. 2016/17:162 s. 515 f.).

Kapitaltäckningsdirektivet innehåller även krav på speciella procedurer för hur anmälningar ska omhändertas hos myndigheterna. I lagstiftningsärendet gjordes bedömningen att dessa krav skulle genomföras genom föreskrifter på förordningsnivå (se prop. 2013/14:228 s. 244 f.). En bestämmelse om att Finansinspektionen ska ha rutiner och system för rapportering av överträdelse togs in i den numera upphävda 5 b § förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen.

⁸ Rapporteringsskyldigheten gäller även om revisorn eller den särskilda granskaren får kännedom om sådana förhållanden vid fullgörande av uppdrag i företagens moderföretag eller dotterföretag eller ett företag som har en likartad förbindelse med företaget.

⁹ Det kan nämnas att EU nyligen har antagit ett direktiv om skydd för personer som rapporterar om överträdelse av unionsrätten (visselblåsardirektivet). Av direktivet framgår att utgångspunkten är att de särskilda regler för rapportering av överträdelse som finns i vissa sektorsspecifika unionsrättsakter angivna i en bilaga till direktivet, däribland kapitaltäckningsdirektivet och MiFID II, ska gälla i stället för direktivet. Dock ska direktivets bestämmelser gälla för frågor som inte på ett obligatoriskt sätt är reglerade i rättsakterna i bilagan. Regeringen har gett en särskild utredare i uppdrag att föreslå hur direktivet ska genomföras i svensk rätt (se dir. 2019:24).

Även i lagstiftningsärendet vid genomförandet av EU:s marknadsmissbruksförordning¹⁰ och kommissionens genomförandedirektiv om denna¹¹ gjordes bedömningen att krav på särskilda förfaranden för hur anmälningar ska omhändertas hos myndigheterna bör genomföras genom föreskrifter på förordningsnivå (se prop. 2016/17:22 s. 303 f.). Detaljerade föreskrifter som omfattar Finansinspektionens system för mottagande av rapporter om överträdelser på hela finansmarknadsområdet finns numera i förordningen (2016:1318) om Finansinspektionens rutiner för mottagande av anmälningar om regelöverträdelser.

Föreskrifterna behandlar bl.a. hur anmälningar ska tas emot och hanteras. Det framgår att anmälningar ska kunna lämnas till Finansinspektionen vid telefonsamtal, per post (inklusive elektronisk) och vid personligt möte (2 § första stycket). De kommunikationskanaler som används ska vara skilda från övriga kommunikationskanaler hos myndigheten samt inrättas och användas så att den mottagna informationen är fullständig och skyddad (2 § andra och tredje styckena). Uppgifter som lämnas ska förvaras på ett säkert sätt så att ingen obehörig har tillgång till uppgifterna (3 §).

Vidare innehåller förordningen en bestämmelse om att visst stöd på begäran ska lämnas till den som har anmält en överträdelse (6 §). Det är endast sådan personal hos Finansinspektionen som har fått utbildning i hantering av anmälningar om överträdelser som är behöriga att ta emot och hantera sådana anmälningar (7 §). Förordningen innehåller också en bestämmelse om information till allmänheten enligt vilken Finansinspektionen på sin webbplats ska ha lättåtkomlig information om rutinerna för anmälningar (9 §)¹².

Av 30 kap. 4 b § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) följer att sekretess gäller i Finansinspektionens tillsynsverksamhet för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för verksamheten, om uppgiften kan av-

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

¹¹ Kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 av den 17 december 2015 om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 vad gäller rapportering till behöriga myndigheter av faktiska eller potentiella överträdelser av den förordningen.

¹² Informationen ska utformas i enlighet med det som anges i artiklarna 4 och 5 i kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 av den 17 december 2015 om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 vad gäller rapportering till behöriga myndigheter av faktiska och potentiella överträdelser av den förordningen, i den ursprungliga lydelsen.

slöja anmälarens identitet. Sekretessen är absolut, men uppgifter som avses i bestämmelsen kan omfattas av den rätt till insyn i mål eller ärende som tillkommer en part enligt processrättsliga regler (se prop. 2013/14:228 s. 320).

Vid införlivandet av MiFID II infördes i samma paragraf en bestämmelse som innebär att sekretess i vissa fall även gäller till skydd för den som anmälningen avser. Av bestämmelsen följer att sekretess ska gälla i Finansinspektionens verksamhet enligt lagen om värdepappersmarknaden för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse i lag eller annan författning som gäller för vissa särskilt angivna tillsynsobjekt, om uppgiften kan avslöja den anmäldes identitet och det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att denne lider skada eller men. (Se prop. 2016/17:162 s. 772 f.)

I samband med genomförandet av UCITS V¹³ i svensk rätt infördes även i 8 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden en ansvarsfrihetsregel för åsidosättande av tystnadsplikt. Innebörden av bestämmelsen är att en anställd hos ett värdepappersbolag som har gjort en anmälan till Finansinspektionen om misstänkta överträdelser av bestämmelser som gäller för verksamheten varken kan ådra sig straffrättsligt ansvar, skadeståndsskyldighet eller andra sanktioner för brott mot tystnadsplikten (se prop. 2015/16:170 s. 142). En förutsättning för ansvarsfrihet är att anmälaren hade anledning att anta att en överträdelse hade skett. Bestämmelsen om ansvarsfrihet ska även tillämpas om den anställde har gjort en anmälan via värdepappersbolagets interna rapporteringssystem enligt 8 kap. 4 a §.

De allmänna bestämmelserna på arbetsrättens område, däribland kravet på saklig grund för uppsägning och rättsgrundsatsen om god sed på arbetsmarknaden, ger ett skydd för anställda som rapporterar om oegentligheter. Därutöver finns i lagen (2016:749) om särskilt skydd mot repressalier för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden, här kallad visselblåsarlagen, regler som ger ett sådant skydd. Med allvarliga missförhållanden avses brott med fängelse i straffskalan eller därmed jämförliga missförhållanden (1 § andra stycket). Överträdelser av regler som syftar till att upprätthålla stabilitet, sundhet och ordning på finansmarknaden, t.ex. regler om kapitaltäckning,

¹³ I lagstiftningsärendet gjordes bedömningen att motsvarande regler i detta avseende bör gälla för värdepappersbolag som för fondbolag och kreditinstitut, se prop. 2015/16:170 s. 82.

anges som exempel på vad som kan utgöra sådana allvarliga missförhållanden (se prop. 2015/16:128 s. 97 f.).

Visselblåsarlagen reglerar inte arbetstagares rätt att slå larm (se a. prop. s. 94 och 101). Den ger däremot ett skydd som består i att en arbetsgivare inte får utsätta en arbetstagare för repressalier på grund av att arbetstagaren slår larm i enlighet med lagens bestämmelser (4 §). Som repressalier räknas bl.a. åtgärder som uppsägning, omplacering, försämrade förmåner, andra negativa förändringar av anställningsförhållandena och trakasserier (se prop. 2015/16:128 s. 101). I 5–7 §§ anges under vilka förutsättningar en arbetstagare har skydd mot repressalier vid larm som görs internt, till arbetstagarorganisationen eller externt. Med externa larm avses att en arbetstagare slår larm genom att offentliggöra uppgifter eller lämna uppgifter för offentliggörande, eller genom att vända sig till en myndighet (7 §). När det gäller förhållandet mellan interna och externa larm är utgångspunkten att en arbetstagare måste slå larm internt först för att ha skydd mot repressalier (se a. prop. s. 105).

Sanktionen vid brott mot repressalieförbudet är skadestånd för den förlust som uppkommer och för den kränkning som repressalien innebär (9 §). I 10 § finns en regel om bevisbördan som innebär att det gäller en bevislättning för arbetstagaren när det gäller om han eller hon blivit utsatt för repressalier som strider mot lagen.

9.2 Värdepappersbolagsdirektivet

9.2.1 Behöriga myndigheter och deras befogenheter

I avdelning II i värdepappersbolagsdirektivet finns föreskrifter om utseende av behöriga myndigheter och om deras befogenheter. Enligt artikel 4.1 ska medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter som ska utföra de uppgifter som framgår av direktivet och värdepappersbolagsförordningen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för att få tillgång till den information som krävs för att bedöma om de företag som omfattas av regelverket uppfyller kraven i detta och för att utreda eventuella överträdelser av kraven (artikel 4.3).

Enligt artikel 4.5 ska medlemsstaterna kräva att värdepappersföretagen förser myndigheterna med all information som behövs för

att bedöma efterlevnaden av regelverket. Vidare föreskrivs i samma artikel att värdepappersföretag ska ha interna kontrollrutiner, administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden som gör det möjligt för myndigheterna att när som helst kontrollera att reglerna följs. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen registrerar alla transaktioner och processer som omfattas av regelverket på ett sådant sätt att myndigheterna alltid kan bedöma efterlevnaden av detta (artikel 4.6).

9.2.2 Tillsynsprinciper

Avdelning IV i direktivet handlar om tillsyn. Enligt artikel 12 är huvudregeln att hemmedlemsstaten¹⁴ ska ha ansvaret för tillsynen av ett värdepappersföretag. Om ett värdepappersföretag bedriver verksamhet genom en filial i en annan medlemsstat, ska värdmedlemsstaten¹⁵ ge hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rätt att inspektera filialen på plats och hämta in information (artikel 14.1).

Även värdmedlemsstaten ska ha viss behörighet att utöva tillsyn över filialer som finns på dess territorium. Enligt artikel 14.2 ska behöriga myndigheter i värdmedlemsstaten ha befogenhet att utföra inspektioner och begära information från en filial, om myndigheten anser det vara relevant för stabiliteten i värdmedlemsstatens finansiella system. En sådan kontroll ska föregås av samråd med hemmedlemsstatens myndigheter. Vidare ska hemmedlemsstatens myndigheter underrättas om den information som erhållits och de resultat som är relevanta för riskbedömningen av företaget.

9.2.3 Undersökningsbefogenheter

Artikel 19 i direktivet innehåller bestämmelser om undersökningsbefogenheter. Enligt artikeln ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har de informationsinsamlings- och under-

¹⁴ Beträffande begreppet hemmedlemsstat hänvisas enligt artikel 3.1.16 till definitionen i artikel 4.1.55 a i MiFID II. Om värdepappersföretaget är en juridisk person anses hemmedlemsstaten vara den medlemsstat där företaget har sitt säte.

¹⁵ Beträffande begreppet värdmedlemsstat hänvisas enligt artikel 3.1.17 till definitionen i artikel 4.1.56 i MiFID II. Värdmedlemsstat är den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där ett värdepappersföretag har en filial eller tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet.

sökningsbefogenheter som de behöver för att utöva sina funktioner. Bland befogenheterna ingår att ålägga ett antal uppräknade juridiska och fysiska personer att lämna information. I artikeln nämns värdepappersföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet,¹⁶ fysiska personer vid dessa samt tredje parter som utför operativa uppgifter eller annan operativ verksamhet på uppdrag av dessa.

Vidare ska myndigheterna ha rätt att genomföra nödvändiga undersökningar hos ovan nämnda personer, om de är etablerade eller belägna i medlemsstaten. Här ingår bl.a. att begära in dokument, att granska räkenskaper och affärshandlingar, att få förklaringar och att höra alla relevanta personer i syfte att samla in uppgifter som rör den som är föremål för en undersökning.

Slutligen ska myndigheterna ha rätt att genomföra nödvändiga inspektioner i lokaler som tillhör ovan nämnda juridiska personer och andra företag som omfattas av tillsynen av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet, om den behöriga myndigheten är grupp-tillsynsmyndighet.

I artikel 53 i värdepappersbolagsdirektivet finns särskilda bestämmelser för holdingföretag med blandad verksamhet.¹⁷ Enligt dessa ska behöriga myndigheter ha rätt att få information från dessa företag och att utföra platsundersökningar för att kontrollera de uppgifter som lämnats av sådana företag och deras dotterföretag.

Av artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen framgår att värdepappersföretag varje kvartal ska rapportera vissa uppgifter till de behöriga myndigheterna. Det rör bl.a. uppgifter om kapitalbasen, koncentrationsrisker och likviditetskrav. För värdepappersföretag som tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag omfattar rapporteringen något färre uppgifter och behöver endast ske en gång per år.

¹⁶ En förutsättning beträffande de företag som nämns är att dessa är etablerade i den berörda medlemsstaten.

¹⁷ Härmed avses ett moderföretag som inte utgör ett finansiellt holdingföretag, ett värdepappersinriktat holdingföretag, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och bland vars dotterföretag det finns minst ett värdepappersföretag (artikel 3.1.26 i värdepappersbolagsdirektivet).

9.2.4 Allmänt om översyns- och utvärderingsprocessen

Enligt artikel 36.1 i direktivet ska de behöriga myndigheterna, i den utsträckning det är relevant och nödvändigt och med beaktande av värdepappersföretagets storlek, riskprofil och affärsmodell, se över de styrformer, strategier, processer och rutiner som värdepappersföretagen har infört för att följa direktivet och värdepappersbolagsförordningen. Vidare ska myndigheterna, när så är lämpligt och relevant, utvärdera en rad faktorer för att säkerställa en sund hantering och täckning av företagets risker. De faktorer som ska utvärderas är sådana risker som avses i artikel 29, det geografiska området för värdepappersföretagets exponeringar, värdepappersföretagets affärsmodell, bedömningen av systemrisker, de risker som säkerheten i värdepappersföretagets nätverks- och informationssystem utsätts för, värdepappersföretagets exponering för ränterisker i samband med verksamhet utanför handelslagret samt värdepappersföretagets styrningsformer och förmågan hos ledamöterna i ledningsorganet att utföra sitt uppdrag¹⁸. Vid tillämpningen av ovan nämnda bestämmelser ska de behöriga myndigheterna ta vederbörlig hänsyn till huruvida värdepappersföretaget har en ansvarsförsäkring. Vidare ska proportionalitetsprincipen beaktas vid fastställandet av hur ofta och hur ingående översynen och utvärderingen ska genomföras (artikel 36.2 första stycket). I detta avseende ska hänsyn tas till nationell rätt om separationsrätt som är tillämplig på innehav av kundmedel (artikel 36.2 tredje stycket).

Av artikel 36.2 andra stycket framgår att när det gäller små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag ska myndigheterna i det enskilda fallet bedöma om och i vilken form översynen och utvärderingen ska göras. Sådan ska ske endast om det är nödvändigt på grund av storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos företagets verksamhet.

Enligt artikel 36.4 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera värdepappersbolagsdirektivet i syfte att säkerställa att värdepappersföretags styrformer, strategier, processer och mekanismer säkerställer en god riskhantering och risktäckning.

¹⁸ Vid översynen och utvärderingen av företagsstyrningen och förmågan hos ledamöterna i ledningsorganet att utföra sitt uppdrag ska de behöriga myndigheterna ha tillgång till dagordningar, protokoll och andra dokument från ledningsorganets och kommittéernas möten samt resultaten från interna eller externa utvärderingar av ledningsorganets funktion (artikel 36.3).

9.2.5 Tillsyn över tillstånd att använda interna modeller

I artikel 37 finns bestämmelser om löpande översyn av tillstånd att använda interna modeller. Enligt punkten 1 ska medlemsstaterna säkerställa att myndigheterna med jämna mellanrum och minst vart tredje år gör en översyn av värdepappersföretagens efterlevnad av kraven för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Den modell som avses med hänvisningen är den s.k. alternativa internmodellmetoden som anges i del tre avdelning IV kapitel 1 b i tillsynsförordningen. De behöriga myndigheterna ska lägga särskild vikt vid ändringar av ett värdepappersföretags affärsverksamhet och tillämpningen av sådana modeller på nya produkter. Om myndigheterna upptäcker betydande brister i de interna metoderna, ankommer det på dessa att säkerställa att bristerna åtgärdas eller vidta åtgärder för att minska följderna av dem.

Om det beträffande interna marknadsriskmodeller förekommer upprepade överskridanden enligt vad som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen, vilket tyder på att modellerna inte är tillräckligt exakta, ska de behöriga myndigheterna återkalla tillståndet att använda dessa interna modeller eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellerna snarast förbättras inom en bestämd tidsram (artikel 37.2).

Av artikel 37.3 framgår att om ett värdepappersföretag som har fått tillstånd att använda interna modeller inte längre uppfyller kraven för användning av sådana modeller, ska de behöriga myndigheterna kräva att värdepappersföretaget antingen visar att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga eller lägger fram en plan och tidsfrist för efterlevnad av dessa krav. De behöriga myndigheterna ska kräva förbättringar av den presenterade planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad eller om tidsfristen är olämplig. Om det är osannolikt att värdepappersföretaget kommer att efterleva kraven inom den angivna tidsfristen eller inte på ett tillfredsställande sätt har visat att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna återkallar tillståndet att använda interna modeller eller begränsar det till områden där efterlevnad har uppnåtts eller kan uppnås inom en lämplig tidsfrist.

Enligt artikel 37.4 ska Eba utarbeta riktlinjer med riktmärken för hur värdepappersföretag ska använda interna modeller.

9.2.6 Krav på offentliggörande

I artikel 44 finns bestämmelser med krav på offentliggörande av viss information. Av artikeln följer att medlemsstaterna ska ge myndigheterna rätt att kräva att värdepappersföretag som inte anses vara små och icke-sammanlänkade mer frekvent än vad som följer av värdepappersbolagsförordningen offentliggör information om riskhantering, intern bolagsstyrning, kapitalbas, kapitalkrav, ersättningspolicy, ersättningspraxis, investeringspolicy¹⁹ och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

Enligt artikel 44 ska myndigheterna också ha rätt att kräva att moderföretag årligen offentliggör en beskrivning av den rättsliga strukturen och styrnings- och organisationsstrukturen för värdepappersföretagskoncernen.

9.2.7 Skyldighet att informera Eba

Enligt artikel 45.1 i värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna informera Eba om dels sin översyns- och utvärderingsprocess enligt artikel 36, dels den metod som används som grund för beslut enligt artiklarna 39–41 (om tillsynsbefogenheter, krav på ytterligare kapitalbas och riktlinje för ytterligare kapitalbas). Vidare ska myndigheterna informera om den av medlemsstaten fastställda nivån på de sanktioner som avses i artikel 18.

Enligt artikel 45.2 får Eba, efter samråd med Esma, begära att de behöriga myndigheterna lämnar ytterligare information, i syfte att utveckla enhetligheten i översyns- och utvärderingsprocessen.

¹⁹ Kravet avseende investeringspolicy gäller inte för värdepappersföretag vars tillgångar inom och utanför balansräkningen i genomsnitt uppgår till högst 100 miljoner euro.

9.2.8 Tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå

I artikel 46 regleras vilken myndighet som är ansvarig för den grupp-baserade tillsynen eller kontrollen av uppfyllandet av villkoren i det s.k. gruppkapitaltestet, dvs. kraven i artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen.

Punkten 1 handlar om tillsynen över en värdepappersföretagskoncern. Genom en hänvisning i artikel 3.1.20 i värdepappersbolagsdirektivet till artikel 4.1.25 i värdepappersbolagsförordningen framgår att med en sådan avses en företagskoncern som består av ett moderföretag och dess dotterföretag eller av företag som uppfyller kraven i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU²⁰, varav minst ett är ett värdepappersföretag och varav inget är ett kreditinstitut. Om en värdepappersföretagskoncern leds av ett modervärdepappersföretag inom EU, ansvarar den behöriga myndigheten för detta företag för den grupp-baserade tillsynen eller för tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet. Genom en hänvisning i artikel 3.1.31 i värdepappersbolagsdirektivet till artikel 4.1.56 i värdepappersbolagsförordningen framgår att med termen modervärdepappersföretag inom unionen avses ett värdepappersföretag i en medlemsstat som ingår i en värdepappersföretagskoncern och som har ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett sådant värdepappersföretag eller finansiellt institut, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat värdepappersföretag som auktoriserats i en medlemsstat eller till ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i en medlemsstat. Dotterföretaget kan således bestå av ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut. Med det senare menas ett företag som inte är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, och som inte är ett renodlat industriellt holdingföretag, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att bedriva en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till kapitaltäckningsdirektivet, inbegripet finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, betalningsin-

²⁰ Här avses företag som är skyldiga att upprätta en koncernredovisning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

stitut²¹ och kapitalförvaltningsbolag, men inte försäkringsholdingföretag eller försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet²².

I artikel 46.2–6 regleras den situationen att moderföretaget eller moderföretagen inom EU inte står under tillsyn på bolagsnivå enligt regelverket. Av bestämmelserna följer att tillsynsmyndigheten för dotterföretaget eller för något av dotterföretagen utifrån vissa kriterier då ska vara grupp-tillsynsmyndighet.

Av artikel 46.2 framgår att om moderföretaget till ett värdepappersföretag är ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom EU²³ eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU²⁴ ska den behöriga myndigheten för värdepappersföretaget ansvara för den grupp-baserade tillsynen eller för kontrollen av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet.

I artiklarna 46.3–5 regleras frågan om vilken myndighet som ska utöva tillsyn på gruppnivå när dotterföretagen utgörs av minst två värdepappersföretag. Av artikel 46.3 framgår att om två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater har samma värdepappersinriktade moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, ska tillsynen på gruppnivå utföras av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som är auktoriserat i den medlemsstat där det värdepappersinriktade holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.

I artikel 46.4 regleras den situationen att moderföretagen till två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater omfattar mer än ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i olika medlemsstater och det finns ett värdepappersföretag i var och en av dessa medlemsstater. I detta fall ska den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslut-

²¹ I den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden.

²² Enligt definitionen i artikel 212.1 g i direktiv 2009/138/EG.

²³ Beträffande definitionen hänvisas i artikel 3.1.32 i värdepappersbolagsdirektivet till artikel 4.1.57 i värdepappersbolagsförordningen. Enligt den artikeln avses härmed ett värdepappersinriktat holdingföretag i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett värdepappersföretag som auktoriserats i en medlemsstat eller till ett annat värdepappersinriktat holdingföretag i en medlemsstat.

²⁴ Beträffande definitionen hänvisas i artikel 3.1.33 i värdepappersbolagsdirektivet till artikel 4.1.58 i värdepappersbolagsförordningen. Enligt den artikeln avses härmed ett moderföretag i en värdepappersföretagskoncern som är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.

ningen ansvara för den gruppbaseade tillsynen eller för kontrollen av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet.

Slutligen handlar artikel 46.5 om det fallet att två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i unionen har samma värdepappersinriktade holdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella holdingföretag inom EU som moderföretag men inget av dessa värdepappersföretag har auktoriserats i den medlemsstat där det värdepappersinriktade holdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella holdingföretaget inom EU är etablerat. I ett sådant fall ska den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen vara ansvarig för tillsynen på gruppnivå.

Artikel 46.6 gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att i samförstånd underlåta att tillämpa artikel 46.3–5 när det skulle vara olämpligt, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, och i stället utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på gruppnivå eller tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna, innan de fattar beslut, ge det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, tillfälle att yttra sig om det planerade beslutet. De behöriga myndigheterna ska underätta kommissionen och Eba om sådana beslut.

Genom ändringsdirektivet ändras även reglerna i artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet om tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå. Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder redovisar sina förslag beträffande genomförandet av denna ändring i avsnitt 8.2 i betänkandet SOU 2019:60.

Genom artikel 62.17 i värdepappersbolagsdirektivet får artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet en ny lydelse. Utredningen redovisar endast denna senaste lydelse, även om flera ändringar skett redan genom ändringsdirektivet. Om ett moderföretag är ett moderkreditinstitut i en medlemsstat eller ett moderkreditinstitut inom EU ska, enligt artikel 111.1 första stycket, gruppbasead tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det moderkreditinstitutet i medlemsstaten eller moderkreditinstitutet inom EU på individuell nivå. I artikel 111.1 andra stycket regleras den situationen att ett

moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut. Då ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten som utövar tillsyn över det modervärdepappersföretaget i medlemsstaten eller det modervärdepappersföretaget inom EU på individuell nivå. Vidare följer av tredje stycket att om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och minst ett av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet eller, om det rör sig om flera kreditinstitut, det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

Om moderföretaget till ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över kreditinstitutet eller värdepappersföretaget på individuell nivå (artikel 111.2).

I artikel 111.3 regleras den situationen att två eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade i unionen har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma finansiella moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU. I ett sådant fall ska den gruppbaserade tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet, om det bara finns ett kreditinstitut i gruppen (punkten a), och annars av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen (punkten b). Om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen ska den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen ansvara för den gruppvisa tillsynen (punkten c).

Artikel 111.4 handlar om fall där konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen. I dessa fall ska den gruppbaserade tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.

Artikel 111.5 första stycket i kapitaltäckningsdirektivet innehåller en ny undantagsregel för det fall en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över fler än ett kreditinstitut i en grupp. I så fall ska den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som på individuell nivå utövar tillsyn över ett eller flera kreditinstitut i gruppen, om summan av de totala balansomslutningarna för dessa kreditinstitut under tillsyn är högre än den för de kreditinstitut som står under tillsyn på individuell nivå av någon annan behörig myndighet. Undantagsregeln är tillämplig när tillsynsansvaret annars skulle följa av artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller 111.4. Vidare innehåller andra stycket en motsvarande undantagsregel från tillämpning av artikel 111.3 c för värdepappersföretag.

Liksom artikel 46.6 i värdepappersbolagsdirektivet får de behöriga myndigheterna, enligt artikel 111.6 i kapitaltäckningsdirektivet, ingå en överenskommelse om att en annan myndighet än den som normalt följer av en tillämpning av artikel 111 ska utöva tillsyn. Sådana överenskommelser är möjliga i de situationer där tillsynen skulle ske enligt artikel 111.1, 111.3 och 111.4. Även här krävs det för att en överenskommelse ska få ingås att det skulle vara olämpligt att tillsyn utövas enligt de nämnda punkterna, med hänsyn till de berörda kreditinstituten eller värdepappersföretagen och den relativa betydelsen av deras verksamhet i de berörda medlemsstaterna. Men redan genom ändringsdirektivet sker ett tillägg såtillvida att även behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå ska beaktas. Även här ska vissa företag höras innan beslut fattas och kommissionen och Eba ska underrättas om en sådan överenskommelse.

9.2.9 Rapporteringsskyldighet för revisorer och system för visseblåsare

I artikel 17 finns bestämmelser om rapporteringsskyldighet för personer som ansvarar för revision av årsbokslut och sammanställd redovisning. Medlemsstaterna ska föreskriva att varje person som är auktoriserad i enlighet med direktiv 2006/43/EG²⁵ för granskning av olika revisionshandlingar ska vara skyldig att omgående rapportera

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG.

till de behöriga myndigheterna alla sakförhållanden eller beslut rörande ett värdepappersföretag²⁶ som utgör en väsentlig överträdelse av lagar, förordningar och föreskrifter som genomför direktivet, och som kan påverka företagets fortsatta verksamhet eller leda till vägran att godkänna räkenskaper eller till att reservationer framställs.

I artikel 22 finns bestämmelser med krav på inrättande av särskilda system för visselblåsare. Rapportering genom sådana system ska kunna ske dels till behöriga myndigheter, dels internt inom värdepappersföretagen. Anställda i värdepappersföretag som rapporterar om överträdelser begångna inom värdepappersföretag ska skyddas mot repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling. Vidare ska konfidentialiteten för den person som rapporterar om överträdelser säkerställas.

9.3 Genomförande i svensk rätt

9.3.1 Allmänt om de behöriga myndigheterna

Bedömning: Det följer redan av gällande rätt att Finansinspektionen ska ha de resurser och det oberoende som krävs för att bedriva tillsyn enligt värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet.

Enligt artikel 4.1 i värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter som ska utföra de uppgifter som framgår av direktivet och värdepappersbolagsförordningen. Som framgår av avsnitt 4.1.4 gör utredningen bedömningen att Finansinspektionen bör vara den behöriga myndigheten även när det gäller tillsynen över kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag.

Artikel 4 innehåller vidare generella bestämmelser om att medlemsstaterna ska säkerställa dels att de behöriga myndigheterna utövar tillsyn över värdepappersföretagens²⁷ verksamhet för att bedöma efterlevnaden av kraven i regelverket, dels att myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för detta ändamål och för att utreda eventuella överträdelser av kraven (punkterna 2 och 3). Motsvarande

²⁶ Eller ett företag som har nära förbindelser med detta.

²⁷ Tillsynen ska i tillämpliga fall även avse de värdepappersinriktade holdingföretagens och de blandade finansiella holdingföretagens verksamhet.

bestämmelser finns i artikel 4.2 och 4.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Enligt artikel 4.5 första meningen i värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna kräva att värdepappersföretagen förser de behöriga myndigheterna med all information som behövs för att de ska kunna bedöma om företagen efterlever dels de nationella bestämmelser som införlivar direktivet, dels värdepappersbolagsförordningen. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 4.5 första meningen i kapitaltäckningsdirektivet. Utredningen återkommer i det följande på ett mer konkret plan till frågan om myndigheternas befogenheter.

Enligt artikel 4.4 i värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet, de befogenheter och det oberoende som krävs för att utföra de funktioner avseende tillsyn, utredning och sanktioner som fastställs i direktivet. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 4.4 i kapitaltäckningsdirektivet. I förarbetena inför genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet konstaterades att kravet på att en behörig myndighet ska ha de medel och resurser som krävs ytterst riktar sig mot riksdagen som enligt 9 kap. 1 § regeringsformen beslutar om statens budget och storleken på de anslag som respektive myndighet ska få. Någon särskild genomförandeåtgärd i lag för att uppfylla direktivets krav i denna del ansågs därför inte krävas. Vidare gjordes bedömningen att kravet på Finansinspektionens oberoende vid utövandet av sina tillsynsuppgifter är tillräckligt uppfyllt genom bestämmelsen om förvaltningsmyndigheters självständighet i 12 kap. 2 § regeringsformen. (Se prop. 2013/14:228 s. 193 f.) I dessa avseenden krävs det således inte några lagstiftningsåtgärder för att genomföra värdepappersbolagsdirektivet.

9.3.2 Administrativa förfaranden för kontroll av att reglerna efterlevs

Förslag och bedömning: Bestämmelserna om administrativa förfaranden för kontroll av att reglerna i värdepappersbolagsdirektivet efterlevs (artikel 4.5 andra meningen och 4.6 i värdepappersbolagsdirektivet) bör införlivas genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

I artikel 4.5 andra meningen i värdepappersbolagsdirektivet föreskrivs att värdepappersföretag ska ha interna kontrollrutiner, administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden som gör det möjligt för myndigheterna att när som helst kontrollera att de nationella bestämmelser som införlivar direktivet samt värdepappersbolagsförordningen följs. Vidare föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen registrerar alla transaktioner och dokumenterar de system och processer som omfattas av direktivet och värdepappersbolagsförordningen på ett sådant sätt att myndigheterna alltid kan bedöma efterlevnaden av detta regelverk (artikel 4.6). Motsvarande föreskrifter finns i artikel 4.5 andra meningen och 4.6 i kapitaltäckningsdirektivet.

I förarbetena till genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet konstaterades att det i 8 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden ställs krav på instituten att ha en tillfredsställande intern kontroll samt att de ska kunna identifiera, mäta, styra och internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Vidare konstaterades att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka åtgärder som instituten ska vidta för att uppfylla lagens krav på riskhantering. Bedömningen gjordes att de nya krav som kapitaltäckningsdirektivet ställer upp i dessa avseenden borde inom ramen för befintliga be- myndiganden genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag. (Se prop. 2013/14:228 s. 206.)

Inledningsvis kan konstateras att det grundläggande kravet på att värdepappersbolag ska ha tillfredsställande metoder för intern kontroll, där sunda administrations- och redovisningsrutiner anses ingå, finns i en annan artikel, nämligen artikel 26.1 c i värdepappersbolagsdirektivet. Artikel 4.5 inleds med en föreskrift om att medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen förser deras behöriga myndigheter med all information som behövs för att de ska kunna bedöma värdepappersföretagens efterlevnad av de nationella bestämmelser som införlivar direktivet och värdepappersbolagsförordningen. Sett i detta perspektiv och med tanke på punkternas placering i en artikel under rubriken *Behöriga myndigheter – utseende och befogenheter* bedömer utredningen att föreskrifterna närmast bör anses handla om vilka krav som ska ställas på bolagen för att möjliggöra kontroll av att regelverket följs.

I 8 kap. 16 § lagen om värdepappersmarknaden finns en bestämmelse om dokumentation av utförda tjänster enligt vilken ett värdepappersinstitut ska dokumentera all investeringsverksamhet och samtliga investeringstjänster, sidotjänster och transaktioner som det har genomfört. Dokumentationen ska göras så att Finansinspektionen har möjlighet att övervaka att institutet har iakttagit kraven i lagen om värdepappersmarknaden och MiFID II och i föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Dokumentationen ska också göras så att Finansinspektionen har möjlighet att övervaka att marknadsmissbruksförordningen följs. I de efterföljande paragraferna finns närmare bestämmelser om på vilket sätt dokumentationen ska ske. Den aktuella bestämmelsen handlar som sagt om dokumentation av utförda tjänster och inte om dokumentsystem och dokumentprocesser och syftar inte heller till att möjliggöra övervakning av att kraven i tillsynsförordningen efterlevs.

Tidigare fanns föreskrifter om hur värdepappersinstitut ska organisera sin verksamhet i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse. I 6 kap. 4 § föreskrevs att ett värdepappersföretag skulle ha aktuella riktlinjer och rutiner för sin redovisning som gör det möjligt för företaget att på begäran från Finansinspektionen, i rimlig tid, lämna finansiella rapporter som dels ger en rättvisande bild av företagets finansiella ställning, dels överensstämmer med alla tillämpliga redovisningsstandarder och redovisningsregler. I samband med genomförandet av MiFID II ersattes dessa föreskrifter av Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2017:2) om värdepappersrörelse. Bestämmelsen i 6 kap. 4 § om riktlinjer och rutiner för redovisning fördes inte över till de nya föreskrifterna. Skälet för detta var att en motsvarande bestämmelse infördes genom den delegerade förordningen till MiFID II²⁸ (artikel 21.4).²⁹

Enligt 7 kap. 3 § Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar ska ett företag dokumentera de uppgifter som är underlag för rapportering till Finansinspektionen på ett sätt som möjliggör kontroll vid varje tidpunkt. Föreskrifterna innehåller i övrigt inga krav på registrering av transaktioner och pro-

²⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersbolag, och definitioner för tillämpning av det direktivet.

²⁹ Se Finansinspektionens beslutspromemoria 2017-06-26, FI Dnr 15-1725 s. 13 f. och 83.

cesser i syfte att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att bedöma efterlevnaden av regelverket.

Enligt utredningens bedömning är de krav som föreskrivs i värdepappersbolagsdirektivet i detta avseende inte av sådan karaktär att det är nödvändigt med reglering i lag. Bestämmelserna bör således införlivas genom föreskrifter på lägre nivå. Enligt 8 kap. 35 § 1 får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§. Även om artikeln, med den tolkning som utredningen gör, handlar om förfaranden för dokumentation som möjliggör kontroll, kan det i förlängningen anses handla om krav på riskhantering och genomlysning. Föreskrifter om administrativa förfaranden och dokumentation kan således meddelas med stöd av detta bemyndigande.

9.3.3 Befogenhet att kräva information och utföra platsundersökningar

Förslag: Bestämmelsen i 6 kap. 1 § tillsynslagen ska kompletteras så att Finansinspektionen ska få rätt att inhämta upplysningar även från företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på värdepappersbolagsdirektivet, från företag som ingår i en företagsgrupp på vilken ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen har fattats, från samtliga dotterföretag till ett värdepappersinriktat holdingföretag och från företag som fått i uppdrag av ett sådant företag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

Finansinspektionen ska få rätt att inhämta upplysningar även från anställda i värdepappersinriktade holdingföretag.

Bestämmelsen i 6 kap. 8 § tillsynslagen ska kompletteras så att Finansinspektionen ska få göra platsundersökningar även hos värdepappersinriktade holdingföretag.

Det ska i lagen om värdepappersmarknaden anges att Finansinspektionen inför en undersökning hos ett utländskt värdepappersföretag hemmahörande inom EES som inrättat filial i Sverige

är skyldig att samråda med behörig myndighet i den medlemsstat som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget.

Bedömning: Finansinspektionens skyldighet att efter en undersökning som avses i föregående stycke underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter följer redan av gällande rätt.

Upplysningar från juridiska och fysiska personer

Som framgått av avsnitt 9.2.1 innehåller artikel 4 i värdepappersbolagsdirektivet allmänna bestämmelser om de behöriga myndigheternas befogenheter och värdepappersföretagens skyldighet att förse myndigheterna med all information som behövs för att bedöma efterlevnaden av regelverket. Undersökningsbefogenheterna specificeras i artiklarna 19 och 53 i värdepappersbolagsdirektivet (se avsnitt 9.2.3). I princip motsvarande reglering finns i artiklarna 65.3 a och 122 i kapitaltäckningsdirektivet. Dessa befogenheter innebär att de behöriga myndigheterna kan ålägga ett antal uppräknade juridiska och fysiska personer att lämna uppgifter till myndigheten. Artikel 65.3 a är införlivad genom 6 kap. 1 § tillsynslagen.

Enligt 6 kap. 1 § första stycket 1 tillsynslagen är företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt den lagen eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet skyldiga att lämna upplysningar till Finansinspektionen. För att även företag som står under tillsyn enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på värdepappersbolagsdirektivet ska omfattas av upplysningsskyldigheten behöver bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till även detta direktiv. Vidare är det nödvändigt att komplettera bestämmelsen på så sätt att även företag, som ingår i en företagsgrupp som är undantagen från konsolidering till följd av ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen, ska vara upplysningsskyldiga.

En skillnad i förhållande till kapitaltäckningsdirektivet är att uppräknningen i värdepappersbolagsdirektivet över upplysningsskyldiga företag även nämner värdepappersinriktade holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten. Detta slags företag kommer att omfattas av upplysningsskyldigheten i bestämmelsens första punkt. Enligt punkten 2 i samma stycke är andra dotterföretag till ett institut

eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag än de som avses i punkten 1 upplysningsskyldiga. För att samtliga dotterföretag till ett värdepappersinriktat holdingföretag ska vara upplysningsskyldiga är det nödvändigt att komplettera bestämmelsen i punkten 2 med dessa företag. Liksom enligt kapitaltäckningsdirektivet gäller upplysningsskyldigheten enligt värdepappersbolagsdirektivet även för sådana företag som fått i uppdrag av ett företag, som i sin tur är upplysningsskyldigt, att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner. Enligt värdepappersbolagsdirektivet gäller detta även när uppdraget ges av ett värdepappersinriktat holdingföretag. Det är därmed nödvändigt att komplettera bestämmelsen i 6 kap. 1 § första stycket 5 så att även dessa slags företag blir upplysningsskyldiga.

I artikel 19 b i värdepappersbolagsdirektivet exemplifieras vilka befogenheter myndigheterna ska ha för att genomföra alla nödvändiga utredningar. Uppräkningen motsvarar med någon skillnad i uttrycks-sätten artikel 65.3 b i kapitaltäckningsdirektivet. Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet infördes i 23 kap. 2 § nuvarande sista stycket lagen om värdepappersmarknaden en bestämmelse om att Finansinspektionen även får begära upplysningar direkt av personer som är anställda i bl.a. värdepappersinstitut eller företag som avses i 6 kap. 1 § tillsynslagen. Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska även företrädare eller personal i värdepappersinriktade holdingföretag vara skyldiga att lämna upplysningar. Genom utredningens förslag om kompletteringar i 6 kap. 1 § tillsynslagen kommer detta att bli följden utan att någon ytterligare lagstiftningsåtgärd behöver vidtas.

Finansinspektionens lagstadgade rätt att inhämta upplysningar får i enlighet med vad som ska gälla enligt artikel 19 b i värdepappersbolagsdirektivet även anses omfatta en rätt att ta del av och få ut dokument (jfr prop. 2004/05:142 s. 116 och 2013/14:228 s. 195).

Platsundersökningar

Liksom enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 65.3 c) ger värdepappersbolagsdirektivet (artikel 19 c) de behöriga myndigheterna rätt att utföra platsundersökningar hos de företag som omfattas av den upplysningsskyldighet som redogjorts för i föregående avsnitt. I konsekvens med de övriga ändringarna som sker när det gäller den

gruppvisa tillsynen ska inspektion enligt värdepappersbolagsdirektivet även utföras hos alla andra företag som omfattas av tillsynen över uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet. Enligt artikel 53.2 i värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna vidare ha rätt att genomföra inspektioner för att kontrollera de uppgifter som lämnats av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag. Motsvarande bestämmelse finns i artikel 122.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

Artiklarna 65.3 c och 122.2 i kapitaltäckningsdirektivet är införlivade genom 6 kap. 8 § tillsynslagen. Eftersom värdepappersinriktade holdingföretag inte ingår i uppräknningen av vilka företag som Finansinspektionen kan genomföra undersökningar hos, behöver paragrafen kompletteras med sådana företag.

Enligt 6 kap. 8 § tillsynslagen får Finansinspektionen genom en hänvisning till 4 kap. 1 § även utföra undersökningar hos företag som ingår i en grupp som inspektionen ska utöva tillsyn över. Som kommer att framgå av avsnitt 9.3.5 föreslår utredningen anpassningar av denna paragraf till värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser om tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå. Utan någon ytterligare lagstiftningsåtgärd kommer därmed Finansinspektionen få möjlighet att göra undersökningar hos alla företag som omfattas av tillsynen över uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet, i de fall inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet.

Enligt artikel 14.2 i värdepappersbolagsdirektivet ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ha befogenhet att utföra inspektioner hos och kräva information hos ett värdepappersföretags filial inom dess territorium. Motsvarande bestämmelser finns i artikel 52.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Bestämmelserna om tillsyn i 23 kap. lagen om värdepappersmarknaden ger redan i dag Finansinspektionen rätt att genomföra undersökningar och begära upplysningar från utländska företag som har tillstånd att driva verksamhet från filial. Vidare framgår av artikel 14.2 att värdmedlemsstaten dels innan den utför en sådan inspektion ska samråda med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, dels efter inspektionen till samma myndigheter ska lämna information som erhållits. Enligt 6 kap. 3 § tillsynslagen ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med andra behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU. Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet konstaterades att även om

Finansinspektionen enligt gällande rätt är skyldig att samarbeta och utbyta information, blir regleringen av rätten att vidta inspektioner tydligare om den nya samrådsskyldigheten om inspektion av filialer till kreditinstitut hemmahörande inom EES framgår av lag. En sådan samrådsskyldighet infördes i 13 kap. 4 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse. Vidare konstaterades att behöriga myndigheters skyldighet att efter inspektionen utbyta information med motsvarande myndigheter i andra länder rymms inom gällande rätt. (Se prop. 2013/14:228 s. 214 f.) Någon bestämmelse om samrådsskyldighet infördes dock inte i lagen om värdepappersmarknaden. Värdepappersbolagsdirektivet, liksom kapitaltäckningsdirektivet, ställer i detta sammanhang upp ett konkret krav på samråd. Enligt utredningens bedömning blir regleringen tydligare om det även i lagen om värdepappersmarknaden förs in en bestämmelse motsvarande den i lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Av artikel 14.2 andra stycket i värdepappersbolagsdirektivet framgår att innan värdmedlemsstatens behöriga myndigheter utför kontroller och inspektioner ska de *utan dröjsmål* samråda med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter. Enligt utredningens mening är skrivningen lite otydlig men bör rimligen tolkas som att behöriga myndigheter *när fråga uppkommer om att genomföra en inspektion utan dröjsmål* ska samråda med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter. Enligt utredningens bedömning är det inte nödvändigt att detta skyndsamhetskrav kommer till direkt uttryck i lag.

9.3.4 Tillsynens utövande

Bedömning: Artikel 36 i värdepappersbolagsdirektivet om översyn och utvärdering bör genomföras på lägre nivå än lag.

Artikel 36 i värdepappersbolagsdirektivet innehåller bestämmelser om hur de behöriga myndigheterna ska utöva tillsyn över värdepappersföretagen. I kapitaltäckningsdirektivet finns bestämmelser om översyn och utvärdering i artiklarna 97–101.

Liksom vid genomförandet av 2006 års kreditinstitutsdirektiv gjordes vid införlivandet av kapitaltäckningsdirektivet bedömningen att de detaljerade reglerna om hur ofta tillsynen ska ske och vad den ska omfatta inte bör framgå av lag utan regleras genom föreskrifter

på lägre nivå (se prop. 2006/07:5 s. 343 och 2013/14:228 s. 203). Av 9 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar framgår att Finansinspektionen i sin tillsyn ska följa de bestämmelser om översyns- och utvärderingsprocess som finns i artiklarna 97–101³⁰ i kapitaltäckningsdirektivet.

Utredningen har i avsnitt 9.2.4 redogjort för det närmare innehållet i artikel 36 i värdepappersbolagsdirektivet. I förhållande till bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet är kraven på tillsyn mindre omfattande. Värdepappersbolagsdirektivet innehåller t.ex. inga bestämmelser om program för tillsynsgranskning och om stresstest inom ramen för tillsynen. Vidare möjliggör värdepappersbolagsdirektivet att tillsynen i större utsträckning anpassas till värdepappersföretagets storlek, riskprofil och affärsmodell.

Enligt utredningens bedömning bör även värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser om hur Finansinspektionen närmare ska utöva tillsyn över värdepappersbolagen regleras i förordning.

9.3.5 Tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå

Förslag: Bestämmelserna i tillsynslagen om när Finansinspektionen ska vara ansvarig tillsynsmyndighet på gruppnivå ändras på så sätt att Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de grupp-baserade kraven är uppfyllda eller, för värdepappersbolagens del i tillämpliga fall, om villkoren i gruppkapitaltestet är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,
3. ett värdepappersföretag inom EU är moderföretag till ett kreditinstitut och det i gruppen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,
4. ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag är moder-

³⁰ Artikel 101 handlar om löpande översyn av tillstånd att använda interna metoder. Denna fråga behandlas närmare i avsnitt 9.3.7.

- företag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt institut inom EES,
5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till
 - a) ett kreditinstitut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,
 - b) ett kreditinstitut och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller
 - c) ett värdepappersbolag och det inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning eller något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES,
 6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen och ett kreditinstitut har den största totala balansomslutningen, eller, om det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande företag inom EES, ett värdepappersbolag har den största totala balansomslutningen,
 7. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till
 - a) ett värdepappersbolag men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES, eller
 - b) ett värdepappersbolag och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller
 8. det finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som är moderföretag till både värdepappersbolag och motsvarande utländska företag inom EES, och ett värdepappersbolag är det dotterföretag som har den största balansomslutningen.

Finansinspektionen ska också ansvara för tillsynen på gruppnivå, om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över fler än ett kreditinstitut inom gruppen och summan av de totala balans-

omslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land, trots att en tillämpning av artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt värdepappersbolagsdirektivet, skulle peka ut en annan myndighet som ansvarig för tillsynen. Motsvarande ska gälla för värdepappersbolag, trots att en tillämpning av artikel 111.3 c i kapitaltäckningsdirektivet i lydelsen enligt värdepappersbolagsdirektivet skulle innebära att en annan myndighet skulle ansvara för tillsynen, om det inte inom gruppen finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES. Omvänt ska annan myndighet än Finansinspektionen vara tillsynsansvarig myndighet, när det följer av motsvarande undantagsregel.

Finansinspektionens möjlighet att komma överens med övriga behöriga myndigheter, om att en annan myndighet än den som normalt följer av reglerna ska utöva den gruppvisa tillsynen, ändras i viss del. Beträffande sådan tillsyn som har sin grund i bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet kan även behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå beaktas vid bedömningen av om det skulle vara olämpligt att tillsynen utövas av den myndighet som följer av gängse regler.

Artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet handlar om utnämning av samordnande tillsynsmyndighet vid gruppvis tillsyn. Som framgår av avsnitt 9.2.8 har denna artikel redan ändrats genom ändringsdirektivet. Dessa ändringar har dock ännu inte genomförts i svensk rätt. Utredningen utgår därför vid sin bedömning från innehållet i gällande rätt men har i relevanta delar beaktat de förslag som Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder har lämnat i detta avseende, se avsnitt 8.2 i SOU 2019:60.

Regleringen om tillsynsansvar på gruppnivå är lagtekniskt komplicerad. I avsnitt 9.1.5 redogör utredningen för tillsynslagens reglering (4 kap. 1–3 §§) och i avsnitt 9.2.8 för motsvarande reglering i värdepappersbolagsdirektivet. Som följer av dessa redogörelser sker det i förhållande till den ursprungliga regleringen i kapitaltäckningsdirektivet en förändring beträffande principen för utnämning av ansvarig myndighet. Om det finns ett kreditinstitut i gruppen ska numera den myndighet som har tillsyn över detta på bolagsnivå ansvara för tillsynen på gruppnivå även om moderföretaget är ett värdepappersbolag, och även i det fall ett värdepappersbolag i gruppen har en

större total balansomslutning än kreditinstitutet. Det är därför nödvändigt att anpassa regleringen i 4 kap. 1 § tillsynslagen till denna förändring.

En annan nyhet för värdepappersbolagens del är att tillsynen även kan bestå i en kontroll av om villkoren i det s.k. gruppkapitaltestet är uppfyllda. Vidare införs med värdepappersbolagsdirektivet företagskategorin *värdepappersinriktade holdingföretag*. Reglerna i 4 kap. 1 § behöver även anpassas till dessa förändringar. Till detta kommer att det är nödvändigt att reglera de situationer då Finansinspektionen ska vara behörig myndighet, eftersom inspektionen på individuell nivå utövar tillsyn över fler än ett kreditinstitut respektive värdepappersbolag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land. Vidare behöver den omvända situationen regleras, dvs. då annan myndighet än Finansinspektionen på motsvarande grund ska vara behörig. För en mer exakt redogörelse för genomförandet av enskilda punkter i de aktuella artiklarna i respektive direktiv hänvisas till författningskommentaren.

Liksom enligt gällande rätt ska det i vissa fall vara möjligt för de behöriga myndigheterna att komma överens om att en annan myndighet än den som normalt följer av en tillämpning av de bestämmelser som genomför direktiven ska utöva den gruppvisa tillsynen. I detta avseende sker en viss förändring beträffande sådan tillsyn som har sin grund i bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet. Ändringen, som genomfördes redan genom ändringsdirektivet, innebär att vid den bedömning som ska göras av om det skulle vara olämpligt att tillsyn utövas av den myndighet som följer av gängse regler, även kan beaktas behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på grupp-nivå. Motsvarande skrivning finns inte i värdepappersbolagsdirektivet. Bestämmelserna i 4 kap. 2 och 3 §§ måste anpassa till detta. Undantag får endast göras i vissa tillsynssituationer. Även i dessa avseenden måste regleringen anpassas.

I artikel 111.7 i kapitaltäckningsdirektivet anges att de behöriga myndigheterna *utan dröjsmål* ska underrätta kommissionen och Eba om aktuella överenskommelser. Varken gällande rätt eller motsvarande bestämmelse i värdepappersbolagsdirektivet innehåller denna skrivning. Enligt utredningens bedömning får det i detta fall anses ligga i själva skyldigheten att underrätta att underrättelsen sker i anslutning till att överenskommelsen ingås. Kravet på att underrättel-

sen ska ske utan dröjsmål behöver därför inte komma till särskilt uttryck i lagtexten.

9.3.6 Tillsyn över ersättningspolicy

Bedömning: De ändringar som är nödvändiga för att genomföra artikel 34 i värdepappersbolagsdirektivet om tillsyn över ersättningspolicy bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

I artikel 34 i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser om att de behöriga myndigheterna ska samla in viss information som värdepappersföretagen är skyldiga att offentliggöra, och använda informationen som riktmärke för ersättningstrender och ersättningspraxis. Motsvarande bestämmelse finns i artikel 75 i kapitaltäckningsdirektivet. När det gäller den information som de behöriga myndigheterna ska samla in hänvisas dock naturligen i artikel 34.1 till artikel 51 första stycket c och d i värdepappersbolagsförordningen. En nyhet enligt såväl ändringsdirektivet som värdepappersbolagsdirektivet är att de behöriga myndigheterna även ska samla in information om det könsmissiga lönegapet. Liksom enligt kapitaltäckningsdirektivet ska myndigheterna lämna den insamlade informationen till Eba.

En annan skillnad är att det nu i direktivform framgår att medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag, på begäran, lämnar uppgifter till behöriga myndigheter om den totala ersättningen för varje ledamot i ledningsorganet eller för personer i ledande befattning (artikel 34.4 andra stycket i värdepappersbolagsdirektivet). Motsvarande bestämmelse finns i stället i artikel 450.1 j i tillsynsförordningen.

Vid genomförandet av 2006 års kreditinstitutsdirektiv respektive kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att de detaljerade reglerna om vad tillsynen ska omfatta inte bör framgå av lag utan regleras genom föreskrifter på lägre nivå (se prop. 2006/07:5 s. 343 och prop. 2013/14:228 s. 203). De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra ändringarna avseende värdepappersföretagens skyldighet att lämna uppgifter bör på motsvarande sätt genomföras på lägre nivå än lag.

Enligt 7 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar ska Finansinspektionen underrätta bl.a. Eba i den utsträck-

ning som följer av kapitaltäckningsdirektivet. Även den skyldighet för Finansinspektionen att informera Eba som följer av artikel 34 i värdepappersbolagsdirektivet bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

9.3.7 Tillsynen över tillstånd att använda interna modeller

Förslag: Bestämmelserna i 5 kap. tillsynslagen ska justeras så att de enbart avser kreditinstitut.

Det ska införas ett nytt kapitel, 5 a, i tillsynslagen som reglerar tillsynen över interna modeller när det gäller värdepappersbolag.

I artikel 37 i värdepappersbolagsdirektivet finns krav på behöriga myndigheters löpande tillsyn av värdepappersföretag som fått tillstånd att använda sig av interna modeller, se avsnitt 9.2.5. Bestämmelserna motsvarar till stor del regleringen i artikel 101.1–4 i kapitaltäckningsdirektivet, vilka har införlivats genom 5 kap. 1–5 §§ tillsynslagen, se avsnitt 9.1.6. Utöver vissa rent språkliga skillnader används dock en något annorlunda terminologi i värdepappersbolagsdirektivet jämfört med kapitaltäckningsdirektivet. Vidare hänvisar artikel 37.1 i värdepappersbolagsdirektivet till sådana interna modeller som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. När det gäller upprepade överskridanden av interna marknadsriskmodeller (artikel 37.2) sker ett tillägg såtillvida att det inte bara anges att det ska säkerställas att värdepappersbolaget snarast förbättrar modellerna, utan att det dessutom ska ske inom en bestämd tidsram.

En mer markant skillnad gäller myndigheternas möjlighet att vidta korrigerande åtgärder (se 5 kap. 6 § tillsynslagen). Till skillnad från kapitaltäckningsdirektivet (artikel 78.4 och 78.5) saknar värdepappersbolagsdirektivet bestämmelser om detta.

Det är nödvändigt att anpassa gällande rätt till värdepappersbolagsdirektivets regler om den löpande tillsynen över tillstånd att använda interna modeller. Enligt utredningens bedömning bör denna fråga liksom i dag regleras i lag. Framför allt mot bakgrund av den varierande terminologin framstår det som lämpligast att behandla kreditinstitut respektive värdepappersbolag separat. Bestämmelserna i 5 kap. tillsynslagen bör därför justeras så att de endast gäller för

kreditinstitut medan regler för värdepappersbolag införs i ett nytt kapitel, 5 a.

9.3.8 Särskilda krav på offentliggörande

Förslag: Bemyndigandet i 10 kap. 2 § 2 tillsynslagen, om vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall som institut ska offentliggöra viss information, ska utvidgas till att omfatta även information som avses i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen.

I artikel 44 i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser om särskilda krav på offentliggörande. Enligt punkten a ska medlemsstaterna ge de behöriga myndigheterna befogenhet att kräva att vissa värdepappersbolag fler än en gång per år offentliggör sådan information som avses i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen, dvs. viss information rörande riskhantering, bolagsstyrning, kapitalbas, kapitalkrav, ersättning, investeringspolicy och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, och sätta tidsfrister för detta. Artikeln ska tillämpas på sådana värdepappersföretag som inte tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag³¹ och för sådana företag som visserligen tillhör denna kategori men som emitterar primärkapitaltillskottsinstrument. Därtill ska samma kategorier av företag kunna avkrävas att använda specifika medier och platser för offentliggörande av annan information än årsredovisningen (artikel 44 b). Motsvarande bestämmelser med hänvisning till rapporteringskraven i tillsynsförordningen finns i artikel 106.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Innehållet i artikel 44 i värdepappersbolagsdirektivet ska ses mot bakgrund av att artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen innebär att värdepappersföretagen är ålagda att publicera viss information årsvis, men i övrigt har frihet att bedöma hur ofta och var de ska publicera informationen. Denna valfrihet inskränks genom den rätt som artikel 44 i värdepappersbolagsdirektivet ger myndigheterna att t.ex. kräva mer frekvent rapportering. (Jfr prop. 2013/14:228 s. 207.)

Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att den aktuella artikeln borde genomföras genom före-

³¹ Artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

skrifter (a. prop. s. 207). Det infördes ett bemyndigande i 10 kap. 2 § 2 tillsynslagen om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen. Sådana föreskrifter finns i 8 kap. Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar. Enligt utredningens bedömning bör även artikel 44 a och b genomföras genom föreskrifter. Det nämnda bemyndigandet bör därför utsträckas till att omfatta även sådan information som anges i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen.

Vidare ska enligt artikel 44 c medlemsstaterna ge de behöriga myndigheterna befogenhet att kräva att moderföretag årligen offentliggör, i fullständig form eller i form av hänvisningar till likvärdig information, en beskrivning av moderföretagets rättsliga struktur samt lednings- och organisationsstruktur för värdepappersföretagskoncernen i enlighet med artikel 26.1 i direktivet och artikel 10 i MiFID II. En motsvarande bestämmelse, men med hänvisningar till de krav som gäller för en grupp institut, finns i artikel 106.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet infördes bestämmelsen i 6 kap. 2 § tillsynslagen, om att moderföretag ska offentliggöra information som rör företagsgruppens rättsliga struktur, styrning och organisationskultur. Samtidigt bemyndigades regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela närmare föreskrifter om detta (10 kap. 2 § 3 tillsynslagen). Sådana föreskrifter finns i 8 kap. 3 § i de ovan nämnda föreskrifterna.

Bestämmelsen i 6 kap. 2 § har en generell utformning och täcker in kravet på offentliggörande enligt artikel 44 c. Någon lagstiftningsåtgärd med anledning av denna punkt i artikeln är därför inte nödvändig. Med stöd av det befintliga bemyndigandet kan Finansinspektionen genomföra de justeringar av föreskrifterna som föranleds av artikel 44 c.

9.3.9 Underrättelseskyldighet till Eba

Bedömning: Den skyldighet för Finansinspektionen att underrätta Eba som följer av artikel 45 i värdepappersbolagsdirektivet bör regleras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

I artikel 45.1 i värdepappersbolagsdirektivet åläggs de behöriga myndigheterna att informera Eba om sin översyns- och utvärderingsprocess enligt artikel 36 och om den metod som används som grund för beslut enligt artiklarna 39–41, dvs. om tillsynsbefogenheter, krav på ytterligare kapitalbas och riktlinje för ytterligare kapitalbas. En liknande bestämmelse finns i artikel 107.1 i kapitaltäckningsdirektivet. Enligt artikel 45.1 c i värdepappersbolagsdirektivet ska informationen även avse nivån på sanktioner som fastställs av medlemsstaterna och som avses i artikel 18.

Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att denna underrättelseskyldighet borde regleras i föreskrifter som meddelas av regeringen (se prop. 2013/14:228 s. 208). Enligt 7 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar ska Finansinspektionen underrätta bl.a. Eba i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet. Enligt utredningens bedömning bör även artikel 45.1 införlivas genom föreskrifter som meddelas av regeringen. (Jfr även vad som i avsnitt 9.3.6 sägs om underrättelseskyldigheten enligt artikel 34 i värdepappersbolagsdirektivet.)

9.3.10 Avgifter till Finansinspektionen

Förslag: Bestämmelsen i 9 kap. 1 § tillsynslagen ska kompletteras på så sätt att även institut som står under tillsyn enligt värdepappersbolagsförordningen ska betala årliga avgifter för att bekosta Finansinspektionens tillsyn enligt förordningen.

Finansinspektionen ska även få ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt värdepappersbolagsförordningen.

Finansinspektionens verksamhet finansieras dels via anslag på statsbudgeten, dels via avgifter. Liksom i dag kommer den verksamhet som Finansinspektionen ska bedriva avseende värdepappersbolagen till följd av värdepappersbolagsförordningen och tillsynslagen att bestå dels i övervakning och kontroll över att regelverkets bestämmelser följs, dels i prövning av ansökningar och anmälningar.

Enligt 9 kap. 1 § första stycket tillsynslagen ska institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen och tillsynslagen med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna. Värdepappersbolag bör även fortsättningsvis betala avgifter för denna verksamhet. Utredningen föreslår därför att bestämmelsen kompletteras så att värdepappersbolagsförordningen läggs till i uppräkningsdelen av sådan tillsyn som utgör grund för avgiftsuttag.

Av 9 kap. 1 § andra stycket tillsynslagen framgår att Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen och tillsynslagen. Utredningen föreslår att denna bestämmelse kompletteras så att avgifter även får tas ut för sådan prövning enligt värdepappersbolagsförordningen.

Enligt 10 kap. 3 § tillsynslagen får regeringen meddela föreskrifter om avgifter enligt 9 kap. 1 § första och andra styckena. Detta bör även gälla verksamhet enligt värdepappersbolagsförordningen. I detta avseende krävs dock inga lagstiftningsåtgärder, eftersom de ändringar som utredningen föreslår avser paragrafer som redan omfattas av bemyndigandet.

9.3.11 Rapporteringsplikt för revisorer

Bedömning: Rapporteringsskyldigheten för personer som ansvarar för revision av årsbokslut och sammanställd redovisning enligt artikel 17 i värdepappersbolagsdirektivet följer redan av gällande rätt.

I artikel 17 i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser om viss rapporteringsplikt för personer som ansvarar för revision av årsbokslut och sammanställd redovisning. En motsvarande bestämmelse

finns i artikel 63.1 i kapitaltäckningsdirektivet men med delvis andra hänvisningar till EU-rättsakter när det gäller de uppgifter som utförs.

Lagen om värdepappersmarknaden innehåller i 23 kap. 8 och 9 §§ bestämmelser med skyldighet för revisorer och särskilda granskare att till Finansinspektionen rapportera förhållanden som kan utgöra en väsentlig överträdelse av någon författning som reglerar företagets verksamhet, som kan påverka företagets fortsatta drift negativt, eller som kan leda till att han eller hon avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till att anmärkning framställs. Dessa bestämmelser uppfyller värdepappersbolagsdirektivets krav på rapporteringsplikt. Någon lagstiftningsåtgärd är således inte nödvändig.

9.3.12 System och skydd för visselblåsare

Bedömning: Gällande rätt uppfyller kraven i artikel 22 i värdepappersbolagsdirektivet på särskilda system för rapportering av överträdelser.

I artikel 22 i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser om system och skydd för visselblåsare. Motsvarande bestämmelser finns, med vissa mindre skillnader, i artikel 71 i kapitaltäckningsdirektivet. Medan artikel 71.1 föreskriver att det ska finnas mekanismer för att *uppmuntra rapportering* föreskriver artikel 22.1 i värdepappersbolagsdirektivet att mekanismerna ska *möjliggöra snabb rapportering*. En annan skillnad är att det i artikel 22.1 a i värdepappersbolagsdirektivet föreskrivs att förfarandena för mottagande och uppföljning av rapporterna även ska inbegripa upprättande av säkra kommunikationskanaler. Som en konsekvens av införandet av den allmänna dataskyddsförordningen hänvisar artikel 22.1 c i värdepappersbolagsdirektivet till denna förordning när det gäller frågan om skydd av personuppgifter i samband med rapporter.

I avsnitt 9.1.8 finns en redogörelse för gällande rätt beträffande system och skydd för visselblåsare. Som framgår där finns det numera i förordningen (2016:1318) om Finansinspektionens rutiner för mottagande av anmälningar om regelöverträdelser detaljerade föreskrifter som omfattar Finansinspektionens system för mottagande av rapporter om överträdelser på hela finansmarknadsområdet. Bestäm-

melseerna är utformade så att de möjliggör en snabb rapportering till Finansinspektionen genom säkra kommunikationskanaler.

Redan vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att kravet på att anställda som anmäler överträdelser inte ska drabbas av repressalier, diskriminering eller liknande från arbetsgivarens sida omfattas av gällande rätt mot bakgrund av bestämmelserna i svensk arbetsrätt, bl.a. kravet på saklig grund för uppsägning (se prop. 2013/14:228 s. 245 f.). Därefter har visselblåsarlagen tillkommit som ger ett skydd för anställda som rapporterar om misstänkta oegentligheter. Även i detta avseende uppfyller således gällande rätt kraven i värdepappersbolagsdirektivet. Genom att hänvisningen när det gäller skydd av personuppgifter sker till en direkt tillämplig EU-förordning är det inte heller i detta avseende nödvändigt med någon lagstiftningsåtgärd. Bestämmelsen i 30 kap. 4 b § första stycket offentlighets- och sekretesslagen säkerställer sekretess för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för den som myndighetens verksamhet avser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet. Även här uppfyller gällande rätt värdepappersbolagsdirektivets krav.

Kravet i artikel 22.2 i värdepappersbolagsdirektivet, på att värdepappersföretag ska inrätta rapporteringssystem för anställda, är tillgodosett genom bestämmelsen om detta i 8 kap. 4 a § lagen om värdepappersmarknaden och genom regeln om tystnadsplikt i 1 kap. 11 § andra stycket samma lag.

10 Samarbete och informationsutbyte

10.1 Gällande rätt

10.1.1 Inledning

Som framgått ansvarar de nationella tillsynsmyndigheterna för den faktiska tillsynen över att värdepappersbolagen följer regelverken. När företag bedriver gränsöverskridande verksamhet finns det behov av samarbete och informationsutbyte mellan berörda myndigheter över gränserna. Genom kapitaltäckningsdirektivet utvecklades de sedan tidigare gällande bestämmelserna på området.

I syfte att förbättra tillsynen över enskilda institut har det på europeisk nivå inrättats tre tillsynsmyndigheter – Europeiska bankmyndigheten (Eba), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esmā). Dessa tillsynsmyndigheter har bl.a. i uppgift att säkerställa att en samlad uppsättning harmoniserade regler och enhetliga tillsynsrutiner tillämpas av de nationella tillsynsmyndigheterna. Vidare finns den s.k. Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som ansvarar för att övervaka det finansiella systemet som helhet i syfte att undvika och förebygga systemrisker. ESRB fullgör sin uppgift genom att bl.a. ta fram rekommendationer.

10.1.2 Samarbete och informationsutbyte

I 6 kap. 3 § första stycket tillsynslagen anges vilka myndigheter som Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet ska samarbeta och utbyta information med, nämligen andra behöriga myndigheter, Eba, ESRB, Esmā och myndigheter inom EES som har tillsyn över för-

säkringsföretag. Bestämmelsen om samarbetskyldighet har numera en generell utformning. Det anges att samarbete och informationsutbyte ska ske i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU utan att närmare precisera vilka rättsakter som avses.

Om det i Sverige skulle uppstå en kritisk situation som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES, ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information även med övriga berörda myndigheter inom EES, Eba och ESRB i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU (6 kap. 3 § andra stycket tillsynslagen).

Enligt 6 kap. 4 och 5 §§ tillsynslagen får Finansinspektionen hänkskjuta vissa frågor som rör ett förfarande hos en annan myndighet inom EES till Eba för tvistlösning och bindande medling.

Finansinspektionen kan, efter en begäran från en utländsk myndighet, behöva kontrollera information från ett företag som finns i Sverige. Enligt 6 kap. 6 § tillsynslagen ska inspektionen, inom ramen för sin befogenhet, lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn. Av bestämmelsen framgår också att den utländska myndigheten får närvara vid en sådan kontroll.

Sist i 6 kap. tillsynslagen finns några bestämmelser om tystnadsplikt, uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare och meddelandeförbud (10–12 §§).

Även lagen om värdepappersmarknaden innehåller bestämmelser om skyldighet för Finansinspektionen att i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med bl.a. behöriga myndigheter, Esmå och ESRB (23 kap. 5 §). Genom en lagändring som trädde i kraft den 1 januari 2020 utvidgades denna skyldighet från att tidigare ha gällt i den utsträckning som följer av MiFID II, MiFIR och öppenhetsdirektivet¹ till att liksom motsvarande bestämmelse i tillsynslagen numera gälla i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

10.1.3 Tillsyn över bolag med moderföretag utanför EES

I 7 kap. tillsynslagen regleras den situationen att tillsynen över en grupp utövas av en tillsynsmyndighet utanför EES. Finansinspektionen ska då i vissa fall kontrollera om den gruppbaseade tillsyn som utövas av den andra tillsynsmyndigheten är likvärdig med den tillsyn som anges i tillsynsförordningen och tillsynslagen (2 §). Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen enligt 3 § tillämpa bestämmelserna om gruppbasead tillsyn som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES. Efter att ha hört övriga berörda myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att instituten i företagsgruppen är föremål för tillräcklig tillsyn.

10.2 Värdepappersbolagsdirektivet

10.2.1 Allmänt om samarbete

Även värdepappersbolagsdirektivet ställer krav på behöriga myndigheter att samarbeta och utbyta information, både inom en medlemsstat och över gränserna. I avdelning II finns några allmänna bestämmelser om detta. Enligt artikel 6 ska myndigheterna ha ett nära samarbete med de inhemska myndigheter som ansvarar för tillsynen av kreditinstitut och finansiella institut.

I artikel 7 föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheterna samarbetar med varandra och deltar i den verksamhet som bedrivs av Eba och inom tillsynskollegier. Myndigheterna ska säkerställa efterlevnaden av riktlinjer och rekommendationer som Eba utfärdar och svara på varningar och rekommendationer som utfärdats av ESRB samt ha ett nära samarbete med nämnden. Enligt samma artikel får de uppgifter och befogenheter som myndigheterna tilldelas inte hindra dem från att fullgöra sina åligganden som medlemmar i Eba eller ESRB eller enligt det aktuella regelverket.

Myndigheterna ska ta vederbörlig hänsyn till den potentiella effekt som deras beslut kan ha för det finansiella systemets stabilitet i andra medlemsstater och inom hela unionen (artikel 8).

10.2.2 Särskilda krav på samarbete och informationsutbyte

I artikel 13 finns bestämmelser som konkretiserar kraven på de behöriga myndigheterna att samarbeta. Det föreskrivs att myndigheterna ska ha ett nära samarbete för att fullgöra sina åligganden enligt det aktuella regelverket, i synnerhet genom att utbyta information avseende bl.a. företags lednings- och ägarstruktur, uppfyllande av kapitalbaskraven och interna kontrollrutiner.

Hemmedlemsstatens myndigheter ska omedelbart underrätta värdmedlemsstatens myndigheter rörande potentiella problem och risker som ett företag utgör och agera på basis av information som lämnas av värdmedlemsstatens myndigheter. Om dessa anser att hemmedlemsstatens myndigheter inte har vidtagit nödvändiga åtgärder med anledning av den information som lämnats, får värdmedlemsstaten själv vidta lämpliga åtgärder. Före ett sådant ingripande ska hemmedlemsstatens myndigheter, Eba och Esma informeras.

Om en begäran om samarbete har avslagits eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid, får en myndighet vända sig till Eba som ska medla mellan myndigheterna för att de ska nå en överenskommelse. Om detta inte lyckas får Eba fatta beslut. Hänskjutande till Eba får även ske om hemmedlemsstatens myndigheter motsätter sig de åtgärder som vidtas av värdmedlemsstatens myndigheter. I detta fall tillämpas samma förfarande hos Eba.

Utbyte av information ska även få ske med tredjeland. I artikel 16 regleras i vilka fall myndigheterna kan få ingå samarbetsarrangemang om sådant utbyte.

Enligt artikel 15.1 ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter och anställda, eller tidigare anställda hos dessa, har tystnadsplikt² vid tillämpningen av det aktuella regelverket. I artikel 15.2–6 regleras hur konfidentiell information som samlas in eller överförs enligt regelverket får användas.

I artikel 43 finns en bestämmelse om samarbete med resolutionsmyndigheter. Enligt artikeln ska behöriga myndigheter underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om beslut om särskilda kapitalbaskrav beträffande ett sådant värdepappersföretag som omfattas av direktiv 2014/59/EU³ och om eventuella förväntningar på justeringar

² Det finns ett par undantag från tystnadsplikten, bl.a. när det gäller straffrättsliga förfaranden.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring

i enlighet med artikel 41.2 i värdepappersbolagsdirektivet med avseende på ett sådant värdepappersföretag.

I artikel 47 föreskrivs en skyldighet för grupp tillsynsmyndigheten att i en krissituation i någon av företagens medlemsstater snarast möjligt underrätta Eba, ESRB och alla berörda myndigheter och lämna alla upplysningar för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

För att underlätta den grupp baserade tillsynen och säkerställa att samordning och samarbete vid behov sker med behöriga tillsynsmyndigheter i tredjeland ska medlemsstaterna, enligt artikel 48, säkerställa att grupp tillsynsmyndigheten kan inrätta tillsynskollegier om så är lämpligt. Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett regelverk för myndigheterna när det gäller bl.a. samordning av förfrågningar angående olika uppgifter och utbyte av information. I tillsynskollegiet ingår behöriga myndigheter för dotterföretagen i gruppen och, i tillämpliga fall, tillsynsmyndigheter från tredjeland under förutsättning att likvärdig konfidentialitet kan garanteras.

Grupp tillsynsmyndigheten ska leda kollegiets sammanträden och fatta beslut. Om det råder oenighet om ett beslut angående tillsynskollegiets funktion kan någon av myndigheterna hänskjuta ärendet till Eba, som även i vissa fall på eget initiativ får bistå myndigheterna vid sådan oenighet.

Genom artikel 49 konkretiseras myndigheternas krav på samarbete inom den grupp baserade tillsynen. Medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheterna förser varandra med alla upplysningar som är av betydelse. Det gäller bl.a. beskrivningar av den rättsliga strukturen och ledningsstrukturen för värdepappersgruppen, rapportering av negativ utveckling i ett värdepappersföretag och om betydande sanktioner och extraordinära åtgärder som myndigheten utfört och om en myndighet har ålagt ett företag ett särskilt kapitalbaskrav. Om relevanta upplysningar inte har lämnats utan onödigt dröjsmål eller om en begäran om samarbete har avslagits eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid, får myndigheterna hänskjuta ärendet till Eba, som även på eget initiativ får bistå myndigheten i utvecklingen av en enhetlig samarbetspraxis.

av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

Vidare ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna, innan de fattar beslut som kan ha betydelse för andra myndigheters tillsynsuppgifter, med ett par undantag⁴ samråder i vissa frågor (artikel 49.3). Det gäller sådana förändringar av ägar-, organisations- eller ledningsstrukturen i värdepappersföretaget som kräver myndighetens godkännande eller tillstånd, betydande sanktioner som myndigheten ålagt företaget eller extraordinära åtgärder som genomförts och beslut att påföra ett särskilt kapitalbaskrav. Samråd ska ske med grupp tillsynsmyndigheten, om en behörig myndighet har för avsikt att besluta om betydande sanktioner eller andra extraordinära åtgärder.

Om en behörig myndighet behöver kontrollera uppgifter om vissa särskilt angivna slags företag som finns i en annan medlemsstat, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten utför kontrollen⁵ (artikel 50).

10.2.3 Tillsyn av myndighet i tredjeland

Om två eller flera värdepappersföretag, vars gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, inte är föremål för en effektiv tillsyn på grupp nivå ska medlemsstaterna enligt artikel 55 säkerställa att den behöriga myndigheten bedömer huruvida värdepappersföretagen är föremål för tillsyn av en myndighet i tredjeland som är likvärdig med den tillsyn som anges i direktivet och första delen i värdepappersbolagsförordningen. Om bedömningen visar att det inte finns någon likvärdig tillsyn ska medlemsstaterna tillåta lämpliga tillsynsmetoder som når tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Den behöriga myndighet som skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet om moderföretaget varit etablerat i unionen får särskilt kräva etablering av ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i unionen samt tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på detta holdingföretag.

⁴ Samråd behöver inte ske med andra behöriga myndigheter i brådskande fall eller om ett sådant samråd kan äventyra ändamålsenligheten av beslutet. Den behöriga myndigheten ska då i stället utan dröjsmål underrätta övriga berörda myndigheter om beslutet att inte samråda med dem.

⁵ Kontrollen kan ske antingen genom att myndigheten utför den själv, genom att tillåta den begärande myndigheten att utföra den eller genom att begära att en revisor eller expert utför den på ett opartiskt sätt (artikel 50.2).

10.3 Genomförande i svensk rätt

10.3.1 Allmänt om samarbete

Samarbete inom en medlemsstat

Bedömning: Det är inte aktuellt att genomföra artikel 6 i värdepappersbolagsdirektivet om samarbete inom en medlemsstat.

Enligt artikel 6.1 i värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna ha ett nära samarbete med de offentliga myndigheter eller organ som i deras medlemsstat ansvarar för tillsynen av kreditinstitut och finansiella institut. I Sverige har Finansinspektionen tillsyn över såväl värdepappersbolag som kreditinstitut och finansiella institut. Det är således inte aktuellt att genomföra artikel 6.1 i svensk rätt.

Av artikel 6.2 i värdepappersbolagsdirektivet framgår att andra behöriga myndigheter än dem som utses i enlighet med artikel 67 i MiFID II ska upprätta en mekanism för samarbete med dessa myndigheter och för utbyte av all information som är relevant för att de ska kunna fullgöra sina funktioner och åligganden. I Sverige finns inte några sådana andra behöriga myndigheter som avses i paragrafen. Det är därför inte heller i detta avseende aktuellt med något genomförande.

Samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Bedömning: Det generella kravet på Finansinspektionen att samarbeta och utbyta information inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn (artikel 7 i värdepappersbolagsdirektivet) omfattas av gällande rätt.

De anpassningar av det svenska regelverket som är nödvändiga med anledning av de mer specifika bestämmelserna i samma artikel, om hur behöriga myndigheter ska samarbeta och bedriva tillsyn samt skyldigheten att delta i tillsynskollegier, bör genomföras på lägre nivå än lag.

I artikel 7 i värdepappersbolagsdirektivet ställs vissa grundläggande krav när det gäller behöriga myndigheters samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Motsvarande bestämmelser finns i artikel 6 i kapitaltäckningsdirektivet med den mindre skillnaden att det i värdepappersbolagsdirektivet även anges att de uppgifter som ska utväxlas ska vara uttömmande.

Artikel 6 i kapitaltäckningsdirektivet är delvis införlivad genom bestämmelsen om samarbete och informationsutbyte i 6 kap. 3 § tillsynslagen. En på motsvarande sätt generellt utformad bestämmelse finns numera också i 23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden.

Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att de led i artikel 6 som mer specifikt anger på vilket sätt Finansinspektionen ska samarbeta och utöva sina tillsynsuppgifter bör genomföras på lägre nivå än lag (se prop. 2013/14:228 s. 212). Enligt 5 § 1 förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen ska myndigheten inom sitt ansvarsområde aktivt delta i det samarbete inom EU som sker inom ramen för det europeiska systemet för finansiell tillsyn och samarbeta med utländska myndigheter som har behörighet att utöva tillsyn över finansiella marknader och finansiella företag samt i det sammanhanget bidra till att tillsynen samordnas. Av 7 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar framgår att Finansinspektionen ska underrätta kommissionen, ESRB, Eba och rådet i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet.

Utredningen delar tidigare gjord bedömning om att de närmare formerna för samarbetet och informationsutbytet bör regleras på lägre nivå än lag. I den mån det är nödvändigt med anpassningar bör sådana således ske genom förordning.

Tillsynens unionsdimension

Bedömning: Kravet på att beakta tillsynens unionsdimension (artikel 8 i värdepappersbolagsdirektivet) omfattas av gällande rätt.

Enligt artikel 8 i värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina allmänna åligganden ta vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av egna beslut på det finansiella systemets stabilitet i andra berörda medlemsstater och i hela

unionen och framför allt i krissituationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 7 i kapitaltäckningsdirektivet men där föreskrivs inte att hänsyn även ska tas till den potentiella effekten i hela unionen.

Av 5 § 2 förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen framgår att inspektionen ska överväga om åtgärder som myndigheten vidtar kan påverka stabiliteten i de finansiella systemen i andra länder inom EES. Enligt utredningens bedömning uppfyller gällande rätt genom detta stadgande kravet på att beakta tillsynens unionsdimension. Det krävs således inga lagstiftningsåtgärder för att genomföra artikel 8 i värdepappersbolagsdirektivet.

10.3.2 Samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter

Hemmedlemsstaters och värdmedlemsstaters befogenheter och åligganden

Förslag: Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan myndighet inom EES till Eba för tvistlösning även i en sådan situation som avses i artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.

Bedömning: I övrigt följer kraven på samarbete och informationsutbyte enligt artikel 13 redan av gällande rätt.

Artikel 13.1–4 i värdepappersbolagsdirektivet ställer krav på berörda myndigheter att samarbeta och utbyta information med varandra. Dessa krav täcks av de generellt utformade bestämmelserna om samarbete och informationsutbyte i 6 kap. 3 § tillsynslagen och 23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden.

Bland kraven ingår att behöriga myndigheter i hemmedlemsstaten, på begäran, detaljerat ska förklara för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hur de har beaktat den information och de resultat som lämnats av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter vidhåller att behöriga myndigheter i hemmedlemsstaten inte har vidtagit nödvändiga åtgärder får

de, efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, Eba och Esma, vidta lämpliga åtgärder för att skydda de kunder som tillhandahålls tjänsterna eller stabiliteten i det finansiella systemet. Av artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet framgår att om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter motsätter sig de åtgärder som vidtas av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, får de hänskjuta ärendet till Eba som ska agera i enlighet med förfarandet i artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 50.4 i kapitaltäckningsdirektivet. Enligt 6 kap. 5 § tillsynslagen är det möjligt för Finansinspektionen att hänskjuta vissa frågor till Eba för tvistlösning. Den regleringen bör utökas till att omfatta även artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.

Tillsyn av värdepappersföretagskoncerner

Förslag: Finansinspektionens möjlighet att hänskjuta frågor då det uppstått oenighet om tillsynskollegiernas funktion utökas till att omfatta även situationen i artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.

Bedömning: Värdepappersbolagsdirektivets krav på information i krissituationer (artikel 47), på grupp-tillsynsmyndigheten och de berörda myndigheterna att utbyta information och samråda med varandra (artikel 49) och på kontroll av vissa uppgifter (artikel 50) omfattas av gällande rätt.

I den mån det är nödvändigt bör övriga anpassningar av gällande rätt till artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet om tillsynskollegier genomföras på lägre nivå än lag.

Artikel 47 i värdepappersbolagsdirektivet ställer upp ett informationskrav i krissituationer. I princip motsvarande bestämmelse finns i artikel 114.1 i kapitaltäckningsdirektivet, vilken genom artikel 62.18 i värdepappersbolagsdirektivet ändras såtillvida att hänvisning tas in till det senare direktivet. Av 6 kap. 3 § andra stycket tillsynslagen framgår att om en kritisk situation uppstår i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES, ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med övriga

berörda myndigheter inom EES, Eba och ESRB i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU. Kravet i artikel 47 omfattas således av gällande rätt.

Enligt artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet ska grupp tillsynsmyndigheten, när det är lämpligt, kunna inrätta s.k. tillsynskollegier för att underlätta och effektivisera tillsynen. En i stor utsträckning överensstämmande reglering finns i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet. Vid genomförandet av det direktivet gjordes bedömningen att Finansinspektionens skyldighet att delta i tillsynskollegier bör genomföras på lägre nivå än lag (se prop. 2013/14:228 s. 212). Även värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser om skyldighet att delta i tillsynskollegier bör genomföras på detta sätt.

Vid oenighet om ett beslut som antagits av grupp tillsynsmyndigheten om tillsynskollegiernas funktion kan någon av de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till Eba (artikel 48.7 i värdepappersbolagsdirektivet). En bestämmelse om hänskjutande i motsvarande situation enligt kapitaltäckningsdirektivet finns i 6 kap. 4 § tillsynslagen. För att genomföra värdepappersbolagsdirektivet bör denna lagreglering utökas till att även omfatta den situation som avses i artikel 48.7.

I artikel 49 i värdepappersbolagsdirektivet finns krav på grupp tillsynsmyndigheten och de berörda myndigheterna att utbyta information och samråda med varandra. En liknande bestämmelse finns i artikel 117 i kapitaltäckningsdirektivet. Enligt utredningens bedömning omfattas dessa krav av de generellt utformade bestämmelserna om krav på samarbete och informationsutbyte i 6 kap. 3 § tillsynslagen och 23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden.

Artikel 50 i värdepappersbolagsdirektivet innehåller bestämmelser om kontroll av uppgifter om särskilt uppräknade företagstyper i andra medlemsstater. Motsvarande reglering finns i artikel 118 i kapitaltäckningsdirektivet, med den skillnaden att finansiella holdingföretag ingår i uppräknningen i den artikeln i stället för värdepappersinriktade holdingföretag. Artikel 118 är genomförd genom 6 kap. 6 § tillsynslagen. Lagregeln har en generell utformning och anger således inte vilka slags företag som omfattas av regleringen. Kravet på myndigheter att bistå myndigheter i andra medlemsstater med en sådan kontroll avseende företag som anges i artikel 50 följer därmed redan av gällande rätt.

Tystnadsplikt och utbyte av konfidentiell information

Bedömning: Det saknas behov av att ändra gällande sekretessbestämmelser.

I artikel 15 i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser om tystnadsplikt och utbyte av konfidentiell information. I stora delar liknar bestämmelserna regleringen i kapitaltäckningsdirektivet, men regleringen i värdepappersbolagsdirektivet är inte lika detaljerad. Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet gjordes, i den till tillsynslagen överförda bestämmelsen om samarbete, ett tillägg såtillvida att Esma lades till bland de myndigheter som behöriga myndigheter ska utbyta information med. Bedömningen gjordes att det saknades behov av att ändra gällande sekretessbestämmelser. (Se prop. 2013/14:228 s. 211 f.)

I artikel 15 i värdepappersbolagsdirektivet föreskrivs bl.a. att medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och alla personer som arbetar eller har arbetat för dessa behöriga myndigheter är bundna av tystnadsplikt vid tillämpning av direktivet och värdepappersbolagsförordningen. Det följer av 30 kap. 4 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretess gäller i Finansinspektionens tillsynsverksamhet avseende bank- och kreditväsendet och värdepappersmarknaden för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att denne lider skada om uppgiften röjs. Sekretess gäller även för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som myndighetens verksamhet avser. Vidare följer av 30 kap. 7 § offentlighets- och sekretesslagen att sekretess gäller hos Finansinspektionen, i den utsträckning riksdagen har godkänt avtal om detta med en mellanfolklig organisation, för sådan uppgift om affärs- och driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten har fått enligt avtalet. I begreppet avtal anses ingå rättsakter som gäller till följd av Sveriges medlemskap i EU (se prop. 2004/05:142 s. 50 och prop. 2006/07:6 s. 32). Värdepappersbolagsdirektivets krav i denna del är således tillgodosett genom dessa bestämmelser.

Enligt artikel 15.3 i värdepappersbolagsdirektivet får fysiska och juridiska personer och andra organ, utöver behöriga myndigheter, som mottar konfidentiell information enligt direktivet och värde-

pappersbolagsförordningen använda den enbart för de ändamål som uttryckligen föreskrivs av den behöriga myndigheten eller i enlighet med nationell lagstiftning. Vidare framgår av artikel 15.4 i värdepappersbolagsdirektivet att de behöriga myndigheterna uttryckligen får ange hur informationen ska behandlas och uttryckligen begränsa ytterligare överföringar av informationen. Svenska myndigheter kan under vissa förutsättningar lämna ut uppgifter med angivande av förbehåll. Av 10 kap. 14 § offentlighets- och sekretesslagen framgår att om en myndighet finner att sådan risk för skada, men eller annan olägenhet som enligt en bestämmelse om sekretess hindrar att en uppgift lämnas till en enskild kan undanröjas genom ett förbehåll som inskränker den enskildes rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den, ska myndigheten göra ett sådant förbehåll när uppgiften lämnas till den enskilde. Även värdepappersbolagsdirektivets krav i denna del är således redan tillgodosett genom gällande rätt.

Enligt artikel 15.5 i värdepappersbolagsdirektivet ska inte tystnadsplikten hindra behöriga myndigheter från att överföra konfidentiell information till kommissionen när denna information krävs för att kommissionen ska kunna utöva sina befogenheter. Vidare framgår av artikel 15.6 i värdepappersbolagsdirektivet att de behöriga myndigheterna får lämna konfidentiell information till Eba, Esma, ESRB, medlemsstaternas centralbanker, Europeiska centralbanksystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken, i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem, om denna information krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. En liknande bestämmelse finns i artikel 58 i kapitaltäckningsdirektivet.

Huvudregeln är att en uppgift för vilken sekretess gäller enligt offentlighets- och sekretesslagen inte får röjas för andra myndigheter. I 8 kap. 3 § finns dock en s.k. sekretessbrytande bestämmelse som gör det möjligt att under vissa förutsättningar lämna ut en sekretessbelagd uppgift till en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation. Av bestämmelsen framgår att en sekretessbelagd uppgift får röjas, om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning (punkten 1), eller om uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller den mellanfolkliga organisationen (punkten 2). Som fram-

går av avsnitt 10.1.2 föreskrivs i 6 kap. 3 § tillsynslagen att Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet ska utbyta information med en rad myndigheter. Vidare framgår av den i avsnitt 10.3.1 nämnda bestämmelsen i 7 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar att Finansinspektionen ska underrätta kommissionen, ESRB, Eba och rådet i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet. Beträffande den senare bestämmelsen kan det vara nödvändigt att genom förordning anpassa regleringen så att den också avser underrättelseskyldighet enligt värdepappersbolagsdirektivet. Enligt utredningens bedömning torde Finansinspektionen med stöd av bestämmelsen i 8 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen ha möjlighet att lämna ut konfidentiell information i den utsträckning som är nödvändig enligt artikel 15.5 och 15.6 i värdepappersbolagsdirektivet. Antingen kan ett utlämnande ske eftersom det sker i enlighet med en särskild föreskrift i svensk lag eller förordning eller i enlighet med värdepappersbolagsförordningen (8 kap. 3 § 1 offentlighets- och sekretesslagen) eller eftersom Finansinspektionen gör bedömningen att förutsättningarna för utlämnande enligt 8 kap. 3 § 2 offentlighets- och sekretesslagen är uppfyllda. Det saknas därmed behov av ändringar i gällande sekretessbestämmelser.

10.3.3 Tillsyn av myndighet i tredjeland

Förslag: De befintliga bestämmelserna i 7 kap. 1–3 §§ tillsynslagen, om gruppbaserad tillsyn när moderföretaget finns utanför EES, ska endast tillämpas på kreditinstitut. Hänvisningen i 7 kap. 1 § tillsynslagen ska justeras så att den avser 4 kap. 1–3 §§ samma lag.

För den gruppbaserade tillsynen avseende värdepappersbolag när moderföretaget finns utanför EES ska i 7 kap. tillsynslagen införas separata bestämmelser som genomför artikel 55 i värdepappersbolagsdirektivet.

I artikel 55 i värdepappersbolagsdirektivet finns bestämmelser om gruppbaserad tillsyn när moderföretaget finns utanför EES. Motsvarande bestämmelser finns i artikel 127 i kapitaltäckningsdirektivet, vilka är genomförda genom 7 kap. tillsynslagen. Som kommer att framgå av det följande finns det en del skillnader som enligt utredningens mening motiverar att den befintliga regleringen i 7 kap.

1–3 §§ tillsynslagen framöver endast ska gälla för kreditinstitut. Det är i detta avseende tillräckligt att justera 1 § eftersom de efterföljande paragraferna hänger samman med denna.

I sammanhanget har utredningen noterat att det i 7 kap. 1 §, när det gäller avgränsningen av när Finansinspektionen ska agera, finns en hänvisning till 4 kap. 2–4 §§ samma lag. I 4 kap. 2 och 3 §§ regleras de fall då behöriga myndigheter i vissa fall kan ingå överenskommelser om att någon annan myndighet än den som följer av huvudregeln ska utöva den gruppbaseade tillsynen. Hänvisningen omfattar dock inte 4 kap. 1 § som innehåller huvudregeln om tillsynsansvarig myndighet. Däremot finns en hänvisning till 4 kap. 4 §, som inte handlar om utpekande av myndighet utan om att Finansinspektionen i egenskap av tillsynsansvarig myndighet ska lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga berörda behöriga myndigheter. I författningskommentaren till 7 kap. tillsynslagen sägs att bestämmelserna motsvarar 11 kap. 1–3 §§ lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ("kapitaltäckningslagen") med vissa justeringar (se prop. 2013/14:228 s. 281). I 11 kap. 1 § kapitaltäckningslagen finns en hänvisning till 10 kap. 2–4 §§ i den lagen, dvs. såväl bestämmelserna om ansvarig myndighet enligt huvudregeln som efter särskilda överenskommelser mellan myndigheterna. Utredningen kan inte se någon annan förklaring till hänvisningen i 7 kap. 1 § tillsynslagen än att den av förbiseende kommit att omfatta 2–4 §§. Hänvisningen bör därför justeras så att den i stället avser 4 kap. 1–3 §§ tillsynslagen.

Utredningen övergår nu till att behandla den reglering som ska gälla för värdepappersbolagen. Enligt artikel 55 i värdepappersbolagsdirektivet krävs det för att en bedömning av tredjeländers tillsyn ska aktualiseras att det finns minst två värdepappersföretag, vars gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland. Om värdepappersföretagen inte är föremål för en effektiv tillsyn på gruppnivå, ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten bedömer huruvida värdepappersföretagen är föremål för tillsyn av tillsynsmyndigheten i tredjelandet som är likvärdig med den tillsyn som anges i värdepappersbolagsdirektivet och i del 1 i värdepappersbolagsförordningen.

Av artikel 127.1 i kapitaltäckningsdirektivet framgår att det är den behöriga myndigheten som annars skulle vara ansvarig för den gruppbaseade tillsynen som ska göra bedömningen av om tillsynen

i tredjeland är likvärdig. I artikel 55.1 i värdepappersbolagsdirektivet anges inte på motsvarande sätt vilken myndighet som ska göra bedömningen. Ett sådant utpekande sker först i punkten 2 beträffande vem som ska fatta beslut om tillsynsmetoderna, dvs. tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå om moderföretaget hade varit etablerat inom EES. Frågan är hur detta ska tolkas. I artikel 55.1 i värdepappersbolagsdirektivet används uttrycket *den behöriga myndigheten*, dvs. singularform. Samtidigt ska det vara fråga om två eller flera värdepappersföretag, för vilka olika myndigheter kan vara behörig tillsynsmyndighet på företagsnivå. Enligt utredningens bedömning ligger det närmast till hands att tolka det som att respektive behörig myndighet ska göra en bedömning av om tillsynen är likvärdig. För denna tolkning talar också den omständigheten att det i punkten 1, till skillnad från punkten 2, varken föreskrivs någon samråds- eller under rättelseskyldighet med andra myndigheter i samband med bedömningen. Artikel 55.1 i värdepappersbolagsdirektivet bör genomföras genom att det i 7 kap. tillsynslagen tas in en bestämmelse om att Finansinspektionen ska göra en bedömning om huruvida tillsynen är likvärdig när ett värdepappersbolag ingår i en sådan grupp som avses i artikeln.

I artikel 55.2 i värdepappersbolagsdirektivet anges vilka åtgärder som ska vidtas om bedömningen enligt punkt 1 visar att det inte finns någon likvärdig tillsyn. Medlemsstaterna ska då tillåta lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Som framgått ovan anges det i detta sammanhang att beslutet ska fattas av den behöriga myndighet som skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet om moderföretaget varit etablerat i unionen. Beslutet ska föregås av samråd med övriga involverade behöriga myndigheter. Vidare framgår att övriga involverade behöriga myndigheter, Eba och kommissionen ska underrättas om varje åtgärd som vidtas enligt punkten. För att genomföra artikel 55.2 bör det i tillsynslagen tas in en bestämmelse om att Finansinspektionen ska agera på föreskrivet sätt i de fall inspektionen skulle ha varit tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå.

Enligt artikel 55.3 i värdepappersbolagsdirektivet får den ansvariga myndigheten på gruppnivå särskilt kräva etablering av ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i unionen samt tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på företaget. Genom att uttrycket ”särskilt” används får

det enligt utredningens mening ses som ett exempel på ett beslut som kan fattas enligt punkten 2. Denna tolkning medför att det råder en samråds- respektive underrättelseskyldighet i samband med ett sådant beslut, vilket också framstår som rimligt. Enligt utredningens mening är det därför lämpligt att även artikel 55.3 genomförs i den paragraf som nämns i föregående stycke.

10.3.4 Samarbetsarrangemang med tredjeländer för informationsutbyte

Bedömning: Artikel 16 i värdepappersbolagsdirektivet om samarbetsarrangemang med tredjeländer för informationsutbyte bör genomföras på lägre nivå än lag.

I artikel 16 i värdepappersbolagsdirektivet regleras samarbetsarrangemang med tredjeländer. Enligt artikeln får behöriga myndigheter, Eba och Esma för att fullgöra sina tillsynsuppgifter och för att utbyta information ingå samarbetsarrangemang med tredjeländers tillsynsmyndigheter eller tredjeländers myndigheter eller organ med ansvar för bl.a. tillsyn över finansiella institut och finansiella marknader och för värdepappersföretags likvidation och konkurs.

En delvis liknande bestämmelse finns i artikel 55 i kapitaltäckningsdirektivet. Men till skillnad från artikeln i värdepappersbolagsdirektivet anges att medlemsstaterna, och alltså inte behöriga myndigheter, får ingå sådana samarbetsarrangemang. Det krävs således någon form av genomförande för att Finansinspektionen ska ha möjlighet att ingå samarbetsarrangemang med myndigheter i tredjeländ.

På ett angränsande område, i artikel 26 i marknadsmissbruksförordningen⁶, finns en liknande bestämmelse om att de behöriga myndigheterna under vissa förutsättningar ska⁷ komma överens om samarbetsformer med behöriga tillsynsmyndigheter i tredjeländer om utbyte av information. I lagstiftningsärendet med anledning av marknadsmissbruksförordningen konstaterades att ett avtal som Finans-

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

⁷ Det kan noteras att denna artikel dock föreskriver att överenskommelser ska ingås medan artikeln i värdepappersbolagsdirektivet föreskriver att samarbetsarrangemang får ingås.

inspektionen ingår i syfte att upprätta samarbetsformer med tredjeland är en sådan internationell överenskommelse som enligt regeringsformens bestämmelser som huvudregel ska ingås av regeringen. Av regeringsformen följer dock att regeringen får uppdra åt en förvaltningsmyndighet att ingå sådana internationella överenskommelser som inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan (10 kap. 2 §). Bedömningen gjordes att ett sådant uppdrag bör lämnas genom en ändring i förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen.⁸ (Se prop. 2016/17:22 s. 178.) Enligt utredningens bedömning bör även samarbetsarrangemang enligt artikel 16 i värdepappersbolagsdirektivet anses utgöra en sådan internationell överenskommelse som på motsvarande sätt kan delegeras åt Finansinspektionen att ingå.

En förutsättning för ett samarbetsarrangemang enligt artikel 16 i värdepappersbolagsdirektivet är att den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som fastställs i artikel 15 i direktivet. När det gäller sekretess för uppgifter som inhämtas från tredjeland krävs för att sekretess ska gälla enligt 30 kap. 7 § första stycket första meningen offentlighets- och sekretesslagen att riksdagen har godkänt avtal om detta. Om Finansinspektionen i framtiden ingår ett avtal med tredjeland om informationsutbyte kan det diskuteras, i enlighet med vad som framfördes i den ovan nämnda propositionen, om riksdagen verkligen godkänt detta avtal. Enligt 30 kap. 7 § första stycket andra meningen offentlighets- och sekretesslagen gäller dock sekretess även för sådana uppgifter som Finansinspektionen har fått från en utländsk myndighet eller ett utländskt organ enligt något annat avtal, om regeringen meddelar föreskrifter om det. I 8 § offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) anges de myndigheter och organ som Finansinspektionen träffat avtal med och vars uppgifter omfattas av sekretess. Liksom det framfördes i nämnda proposition bör därför Finansinspektionen, om inspektionen avser att ingå ett avtal om informationsutbyte med en tillsynsmyndighet i tredjeland, anmäla detta till Finansdepartementet för att regeringen ska kunna meddela föreskrifter om att sekretess ska gälla för de uppgifter som inspektionen får enligt avtalet. (Se a. prop. s. 178 f.)

⁸ Det kan noteras att något sådant uppdrag ännu inte har lämnats i instruktionen för Finansinspektionen.

10.3.5 Samarbete med resolutionsmyndigheter

Förslag: För att genomföra artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet tas i 2 kap. tillsynslagen in en skyldighet för Finansinspektionen att, beträffande sådana värdepappersbolag som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om resolution, underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om beslut om särskilda kapitalbaskrav och om förväntade justeringar avseende ytterligare kapitalbasnivåer.

Som framgår av avsnitt 11.3.3 får Finansinspektionen besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav (artikel 39.2 a i värdepappersbolagsdirektivet). Vidare får inspektionen, som också framgår av samma avsnitt, under vissa förutsättningar kräva att värdepappersbolag ska ha ytterligare kapitalbasnivåer (artikel 41 i värdepappersbolagsdirektivet). När det gäller ett värdepappersföretag som omfattas av krishanteringsdirektivets tillämpningsområde ska behöriga myndigheter enligt artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om krav på ytterligare kapitalbas som införs enligt artikel 39.2 a och om eventuella förväntningar på justeringar av den ytterligare kapitalbasen i enlighet med artikel 41.2. Genom ändringsdirektivet infördes i artikel 104c i kapitaltäckningsdirektivet en motsvarande underrättelseskyldighet avseende beslut om särskilda kapitalbaskrav och de riktlinjer för särskild kapitalbas som meddelats.

För svenskt vidkommande är Riksgäldskontoret resolutionsmyndighet (1 kap. 3 § första stycket lagen [2015:1016] om resolution). Enligt 25 kap. 2 b § lagen om värdepappersmarknaden ska Finansinspektionen, när inspektionen har anledning att ingripa mot ett värdepappersbolag enligt 1 eller 4 § och då överträdelsena är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att värdepappersbolaget kan komma att omfattas av resolution, underrätta Riksgäldskontoret. Nämnad bestämmelse omfattar inte underrättelseskyldigheten enligt artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet. Vidare kan en skyldighet att underrätta enligt artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet även gälla i förhållande till utländska resolutionsmyndigheter. Det är därför nödvändigt att genomföra artikel 43 i svensk rätt.

Enligt utredningens bedömning skulle det i och för sig kunna övervägas om det inte är tillräckligt att skyldigheten för Finansinspek-

tionen att underrätta berörda resolutionsmyndigheter regleras på lägre nivå än lag. Men med tanke på att den ovan nämnda underrättelseskyldigheten enligt lagen om värdepappersmarknaden är lagfäst, bedömer utredningen att det är lämpligt att även underrättelseskyldigheten enligt värdepappersbolagsdirektivet kommer till uttryck i lag. Det kan också noteras att Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder gör bedömningen att kapitaltäckningsdirektivets krav i motsvarande avseende bör genomföras i lag (se SOU 2019:60 s. 304). En bestämmelse med samma innehåll som artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet bör därför tas in i anslutning till bestämmelserna om särskilt kapitalbaskrav och riktlinje för ytterligare kapitalbas i 2 kap. tillsynslagen.

10.3.6 Tystnadsplikt samt uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare

Förslag: Bestämmelsen i 6 kap. 10 § tillsynslagen om tystnadsplikt ska utvidgas till att gälla även för en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen ska lämna uppgifter.

Bestämmelsen i 6 kap. 11 § tillsynslagen, om uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare, utvidgas till att omfatta även värdepappersinriktade holdingföretag.

Enligt 6 kap. 7 § tillsynslagen ska företag som enligt tillsynsförordningen står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation och dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som enligt tillsynsförordningen ska upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information. Av artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen kommer direkt att följa att modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen och de av dess dotterföretag som omfattas av förordningen ska inrätta en lämplig organisationsstruktur

och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och översänds på vederbörligt sätt. Moderföretag ska i synnerhet säkerställa att dotterföretag som inte omfattas av förordningen inför arrangemang, processer och rutiner som säkerställer en korrekt konsolidering.

I 6 kap. 10 § tillsynslagen finns en bestämmelse om tystnadsplikt som hänger ihop med uppgiftsskyldigheten i 7 §. Enligt bestämmelsen får en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter, inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagets intresse. För att tystnadsplikt även ska gälla för sådana uppgifter som lämnas i enlighet med artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen behöver bestämmelsen i 6 kap. 10 § tillsynslagen kompletteras på så sätt att tystnadsplikt även ska gälla för en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt nämnda artikel ska lämna uppgifter. Att tystnadsplikt gäller för den som är eller har varit knuten till ett värdepappersbolag som anställd eller uppdragstagare följer av 1 kap. 11 § lagen om värdepappersmarknaden.

Enligt 6 kap. 11 § tillsynslagen är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Bestämmelsen behöver kompletteras så att motsvarande uppgiftsskyldighet även ska gälla för ett värdepappersinriktat holdingföretag.

Av 6 kap. 12 § tillsynslagen framgår att den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 11 §, under de förutsättningar som anges i paragrafen, får besluta om meddelandeförbud i förhållande till holdingföretaget samt dess styrelseledamöter och anställda. Motsvarande bör gälla i förhållande till värdepappersinriktade holdingföretag. Bestämmelsen i 6 kap. 12 § gäller för holdingföretag generellt. Genom att värdepappersinriktade holdingföretag läggs till bland

de uppgiftsskyldiga företagen i 6 kap. 11 § kommer det utan någon ytterligare lagstiftningsåtgärd vara möjligt att besluta om meddelandeförbud i förhållande till värdepappersinriktade holdingföretag samt dess styrelseledamöter och anställda.

11 Sanktioner och andra ingripanden

11.1 Gällande rätt

11.1.1 Inledning

Kapitalkravsdirektivet (2006/49/EG) innehöll, utöver skyldigheten att i vissa situationer återkalla ett instituts tillstånd, inga specifika regler om administrativa sanktioner. Kapitaltäckningsdirektivet ställer däremot krav på att medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning inför särskilda regler som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att vid överträdelser av tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet vidta olika former av administrativa sanktioner, även mot fysiska personer. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Överträdelser som ska åtföljas av en sanktion är bl.a. sådana som innebär att ett institut beviljats auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter samt överträdelser avseende åsidosättande av vissa under rättelseskyldigheter, rapporteringskrav, bestämmelser om stora exponeringar och offentliggörande av information. Sanktioner ska kunna drabba institut som begått en överträdelse, men även fysiska personer i institutets ledning som befunnits ansvariga för överträdelserna.

Kapitaltäckningsdirektivet anger i katalogform vilka sanktioner som kan bli aktuella. Bland dessa kan nämnas rätt att kräva att otillåtna ageranden upphör och att förbjuda fysiska personer att utöva vissa funktioner i institutet. Såväl juridiska som fysiska personer ska också kunna åläggas en sanktionsavgift. Bestämmelserna om administrativa sanktioner i direktivet utgör en minimireglering.

Genom kapitaltäckningsdirektivet justerades reglerna om s.k. tidigt ingripande, dvs. en möjlighet för tillsynsmyndigheterna att kräva att

instituten på ett tidigt stadium vidtar åtgärder för att komma till rätta med en situation som utvecklas i negativ riktning.

11.1.2 Ingripanden enligt tillsynslagen

Allmänt

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att förordningen och tillsynslagen följs. I 8 kap. tillsynslagen finns bestämmelser om ingripanden.¹ Av 1 § första stycket framgår att om ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, tillsynslagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen. Finansinspektionen får förena ett föreläggande enligt tillsynslagen med vite (3 §).

Finansinspektionen får också under vissa förutsättningar rikta förelägganden mot ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet att rätta till brister i verksamheten (2 §).

Försenad rapportering avseende upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen kan leda till att Finansinspektionen beslutar att företaget ska betala en förseningsavgift (4 §).

Finansinspektionens beslut enligt tillsynslagen eller med stöd av föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas (11 kap. 1 § första stycket). Finansinspektionen får bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart (11 kap. 1 § tredje stycket).

Särskilt om kapitalbas- och likviditetskrav

Enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen ska Finansinspektionen under vissa förutsättningar ingripa mot ett värdepappersföretag med ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav, även kallat pelare 2-krav. Ett sådant kapitalbaskrav gäller utöver det grundläggande kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och utöver kapitalbuffertkraven enligt kapitaltäckningsdirektivet.

¹ Bestämmelserna motsvarar 12 kap. i den numera upphävda lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Beslut om ett särskilt kapitalbaskrav ska fattas om värdepappersbolaget inte uppfyller kraven i 8 kap. 3–8 §§ om bl.a. soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning. Efter en lagändring i samband med genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet krävs det inte längre att andra åtgärder bedöms som otillräckliga för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid för att det ska vara möjligt att ålägga ett högre kapitalbaskrav. Det krävs inte heller att det har skett en faktisk överträdelse utan det är tillräckligt att det är sannolikt att värdepappersbolaget inte kommer att uppfylla de nämnda kraven.

Ett särskilt kapitalbaskrav ska också åläggas om Finansinspektionen i samband med en översyn och utvärdering av värdepappersbolaget bedömer det nödvändigt för att täcka risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och risker som institutet utsätter det finansiella systemet för.

Finansinspektionen får med stöd av bemyndigande (10 kap. 2 § 4 tillsynslagen och 17 § 4 förordningen [2014:993] om särskild tillsyn och kapitalbuffertar) utfärda föreskrifter om de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut. Några sådana föreskrifter har Finansinspektionen inte utfärdat.

Enligt 2 kap. 1 § andra stycket tillsynslagen får Finansinspektionen avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga. Finansinspektionen ska inte besluta om ett särskilt kapitalbaskrav, om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas (2 kap. 1 § tredje stycket).

Finansinspektionen har möjlighet att ingripa med administrativa sanktioner enligt tillämplig sektorslagstiftning mot ett institut som inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav (2 kap. 3 § första stycket).

Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet infördes en möjlighet för Finansinspektionen att även besluta om ett särskilt likviditetskrav. Förutsättningarna för ett sådant beslut är att det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för och de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för (2 kap. 2 §).²

Finansinspektionen får med stöd av bemyndigande meddela föreskrifter om de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen

² Ursprungligen 2 kap. 3 § tillsynslagen.

av om ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av ett institut (10 kap. 2 § 5 tillsynslagen och 17 § 5 förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar).

Finansinspektionen får ingripa med administrativa sanktioner enligt tillämplig sektorslagstiftning mot ett institut som inte uppfyller ett särskilt likviditetskrav som inspektionen har beslutat om (2 kap. 3 § första stycket tillsynslagen).

11.1.3 Ingripanden enligt lagen om värdepappersmarknaden

Av 8 kap. 1 § andra stycket tillsynslagen framgår att Finansinspektionen, utöver de ingripandemöjligheter som tillsynslagen ger utrymme för, vid ett instituts överträdelse av tillsynsförordningen, tillsynslagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, även får tillämpa sanktionsbestämmelser som finns i de lagar som reglerar institutens verksamhet. Bestämmelsen innebär alltså en möjlighet för Finansinspektionen att välja mellan sanktionerna i tillsynslagen och sektorslagstiftningen beroende på vilken sanktion som är lämpligast i det enskilda fallet (jfr prop. 2006/07:5 s. 423).

För värdepappersbolagens del finns bestämmelser om ingripanden i 25 kap. lagen om värdepappersmarknaden. Enligt 1 § ska Finansinspektionen ingripa (dvs. besluta om sanktioner eller andra åtgärder) om ett värdepappersbolag har åsidosatt sina skyldigheter enligt lagen, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet. För att Finansinspektionen ska ha rätt att ingripa krävs inte att en överträdelse faktiskt har skett. Ingripande får ske redan om det är sannolikt att värdepappersbolaget inom tolv månader kommer att bryta mot gällande regler.

När det gäller ingripanden mot företaget i fråga innehåller, till skillnad från strukturen i kapitaltäckningsdirektivet, lagen ingen uppräkning av vilka överträdelser som ska leda till sanktioner. Finansinspektionen har i stället en generell möjlighet att ingripa vid varje överträdelse av de regler som gäller för företaget.

Val av sanktion

När en överträdelse har skett har Finansinspektionen möjlighet att välja vilken åtgärd som är mest ändamålsenlig i det enskilda fallet (se prop. 2002/03:139 s. 382). Valet av sanktion ska i första hand bero på hur allvarlig en överträdelse är. Om överträdelsen är allvarlig, ska företagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas. Varning är alltså ett alternativ till återkallelse, och kan tillgripas när förutsättningarna för återkallelse i och för sig föreligger men varning i det enskilda fallet framstår som en tillräcklig åtgärd. Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta rörelsen (25 kap. 6 § andra stycket).

Vid överträdelser som inte är så allvarliga att tillståndet ska återkallas kan ingripande ske genom att Finansinspektionen utfärdar ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen eller med ett förbud att verkställa beslut. Ett föreläggande att vidta en åtgärd kan innebära både att något som företaget redan har gjort ska ändras och att en åtgärd som inte vidtagits ska genomföras. Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet förtydligades 25 kap. 1 § på så sätt att det klargjordes att Finansinspektionen genom föreläggande även kan begränsa eller helt förbjuda ett värdepappersbolag att genomföra utdelningar eller räntebetalningar. Enligt 25 kap. 29 § får Finansinspektionen förena ett föreläggande eller förbud med vite.

Därutöver har Finansinspektionen möjlighet att ingripa genom att göra en anmärkning. Genom ett sådant beslut kan Finansinspektionen markera att det har skett en överträdelse.

Genom implementeringen av kapitaltäckningsdirektivet reglerades i lag vilka hänsyn som ska tas vid valet av sanktion (25 kap. 2 § första stycket³). Liksom tidigare ska överträdelsens allvarlighet och varaktighet utgöra utgångspunkten för valet av sanktion. Vidare ska särskild hänsyn tas till överträdelsens art och dess konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar. Utöver dessa omständigheter, som är hänförliga till själva överträdelsen, anges i lag vilka omständigheter som ska beaktas i försvårande respektive förmildrande riktning. Bland dessa

³ Ursprungligen 25 kap. 1 a § lagen om värdepappersmarknaden.

omständigheter ingår huruvida överträdelse mot regelverket skett tidigare och agerandet efter att överträdelsen avslöjats (25 kap. 2 a §⁴). I förmildrande riktning ska beaktas om företaget (eller den fysiska personen) i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning och, när anmälan gjorts till eller påtalats av inspektionen, företaget snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om företaget gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse eller om någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga (25 kap. 2 § andra stycket).

Utöver återkallelse av tillstånd på grund av en allvarlig överträdelse av bolagets skyldigheter, ska tillstånd även återkallas i vissa särskilt angivna situationer som regleras i 25 kap. 5 §. Dessa återkallelsegrunder hör bl.a. samman med att bolaget inte har kommit igång med att driva sådan rörelse som tillståndet avser. Vidare ska ett företags tillstånd under vissa förutsättningar återkallas, om den som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör eller styrelsen i dess helhet inte uppfyller vissa krav (25 kap. 4 §).

Utöver de sanktioner som nu nämnts har Finansinspektionen enligt 25 kap. 11 § möjlighet att besluta om en förseningsavgift om högst 100 000 kronor, om ett värdepappersbolag underlåter att i tid lämna föreskrivna upplysningar om sin verksamhet till Finansinspektionen.

Sanktionsavgift mot värdepappersbolag

En anmärkning eller varning, och i några fall även beslut om återkallelse av tillstånd, får förenas med en sanktionsavgift (25 kap. 8 §). Avsikten med sanktionsavgiften är att den ska tillföra en ekonomiskt omedelbart kännbar sanktion och ge Finansinspektionen möjlighet att gradera en överträdelse (se prop. 2002/03:139 s. 387).

När Finansinspektionen ska fastställa sanktionsavgiftens storlek för juridiska personer finns det tre alternativa beräkningssätt. Avgiften ska fastställas till högst det högsta av ett belopp som per den

⁴ Ursprungligen 25 kap. 1 b § lagen om värdepappersmarknaden.

2 juli 2014 i kronor motsvarade fem miljoner euro, tio procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår, eller två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa. Sanktionsavgiften får inte understiga 5 000 kronor. Den får inte vara så stor att företaget därefter inte uppfyller lagens krav på soliditet och likviditet.

I 25 kap. 10 § regleras vilka hänsyn som särskilt ska tas när sanktionsavgiftens storlek fastställs. Utöver de omständigheter som ska beaktas vid valet av sanktion ska t.ex. företagets finansiella ställning beaktas.

Ingripanden mot fysiska personer

Sedan tidigare hade Finansinspektionen inom ramen för sin tillsyn möjlighet att rikta vissa åtgärder direkt mot fysiska personer i institutets ledning. Sådana åtgärder hör till stor del samman med den lednings- och ägarprövning⁵ som Finansinspektionen är skyldig att göra inför ett beslut om tillstånd att bedriva värdepappersrörelse (se prop. 2014/15:57 s. 34). Om någon som ingår i ett instituts styrelse eller är verkställande direktör inte uppfyller lagens krav på lämplighet får Finansinspektionen, i stället för att återkalla företagets tillstånd, besluta att personen i fråga inte får ha kvar sitt uppdrag (25 kap. 4 § tredje stycket).

Genom införandet av bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet om administrativa sanktioner mot fysiska personer gavs Finansinspektionen rätt att ingripa mot en enskild styrelseledamot eller verkställande direktör i ett institut, eller ersättare för någon av dem, för vissa överträdelser som institutet har gjort sig skyldigt till. Till skillnad från ingripanden mot institut räknas de överträdelser som kan föranleda sanktioner mot personerna i fråga uttryckligen upp i lagen (25 kap. 1 d §⁶). Bland de överträdelser som omfattas kan nämnas underlåtenhet att uppfylla kraven avseende soliditet och likviditet,

⁵ Enligt 3 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden får tillstånd att driva värdepappersrörelse ges endast om den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i bolaget bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett värdepappersbolag (ägarprövning), och om den som ska ingå i styrelsen för bolaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett värdepappersbolag och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift (ledningsprövning).

⁶ Ursprungligen 25 kap. 1 a § lagen om värdepappersmarknaden.

riskhantering och rörlig ersättning och underlåtenhet att uppfylla rapporteringsskyldighet i vissa avseenden.

Utgångspunkten i svensk rätt är att sanktioner i första hand bör riktas mot institut och Finansinspektionen ska därför ingripa mot en fysisk person endast om en överträdelse som ett institut har gjort sig skyldigt till är allvarlig (se prop. 2014/15:57 s. 38). Vidare krävs att personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ett ingripande mot en styrelseledamot eller verkställande direktör i ett institut, eller en ersättare för någon av dem, kan ske genom beslut att personen i fråga under en tid av tre till tio år inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett institut, eller ersättare för någon av dem. För vissa upprepade, allvarliga överträdelser kan ett sådant beslut gälla permanent.

Ingripande mot en fysisk person kan också ske genom beslut om sanktionsavgift. För en fysisk person ska sanktionsavgiften fastställas till högst det högsta av ett belopp som per den 17 juli 2013 i kronor motsvarade fem miljoner euro eller två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa (25 kap. 9 a §).

De omständigheter som ska ligga till grund för valet av sanktion och för sanktionsavgiftens storlek för juridiska personer gäller även i fråga om sanktioner mot fysiska personer. I förmildrande riktning ska beaktas om personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Enligt 25 kap. 10 a § ska frågor om ingripanden mot fysiska personer tas upp av Finansinspektionen genom ett sanktionsföreläggande. Det innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande. Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts, får Finansinspektionen ansöka hos förvaltningsrätt om att sanktion ska beslutas (25 kap. 10 c §).

Ingripanden mot en styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersinstitut för överträdelser som ett värdepappersinstitut har begått kan även under vissa förutsättningar ske med stöd av 25 kap. 1 a § (överträdelser mot bestämmelser som genomför vissa regler i MiFID II) eller 1 b § (åsidosättande av vissa skyldigheter enligt MiFIR). Det gäller om värdepappersbolaget t.ex. har åsidosatt regler om styrelsens uppgifter och skyldighet att ha rutiner för intern kontroll och effektiva metoder för riskbedömning.

11.2 Värdepappersbolagsdirektivet

Bestämmelser om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder finns i artikel 18 i värdepappersbolagsdirektivet. Enligt bestämmelsen ska medlemsstaterna fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder och säkerställa att deras behöriga myndigheter får införa sådana sanktioner och åtgärder vid överträdelse av nationella bestämmelser som införlivar direktivet och värdepappersbolagsförordningen. I artikeln exemplifieras vilka överträdelse som kan åtföljas av en sanktion. Här ingår t.ex. underlåtenhet att uppfylla kraven när det gäller skyldigheten att ha interna styrningssystem och att lämna information i vissa avseenden.

Sanktionerna och åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Bland dessa ska ingå ett offentligt utlåtande angående vem som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär, möjlighet att förelägga den ansvariga att upphöra med agerandet och att införa ett tillfälligt förbud för en person att utöva uppdrag i värdepappersföretaget. Vidare ska såväl en juridisk som fysisk person kunna åläggas en sanktionsavgift.

Medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheten kan tillämpa sanktioner på ledamöter i ledningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för värdepappersbolagets överträdelse av nationella bestämmelser som införlivar värdepappersbolagsdirektivet och värdepappersbolagsförordningen.

Enligt artikel 54 ska medlemsstaterna vidare säkerställa att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som syftar till att stoppa eller minska effekterna av överträdelse eller åtgärda orsakerna till dem kan vidtas mot värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller mot deras ledning.

Artikel 20 innehåller bestämmelser om att medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheter på sin officiella webbplats offentliggör beslut om administrativa sanktioner och åtgärder och hur detta ska ske (i vissa fall i anonymiserad form). Myndigheterna ska också underätta Eba om beslutade sanktioner och vidtagna åtgärder (artikel 21). Enligt artikel 23 ska medlemsstaterna säkerställa att beslut och åtgärder kan överklagas.

Om ett värdepappersföretag inte uppfyller kraven i värdepappersbolagsdirektivet eller värdepappersbolagsförordningen, eller sanno-

likt inom tolv månader kommer att bryta mot kraven i detta regelverk, ska myndigheterna enligt artikel 38 kräva att värdepappersföretaget i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder.

I artikel 39 anges vilka befogenheter som myndigheterna ska ha vid översyns- och utvärderingsprocessen⁷. Här ingår bl.a. att ålägga företag särskilda kapitalbaskrav⁸ och likviditetskrav⁹, kräva en förstärkning av företagets styrning och rutiner för bedömning av kapitalbehov, kräva att värdepappersföretaget lägger fram en plan för att uppfylla tillsynskraven, begränsa företagets verksamhet och begränsa eller förbjuda utdelningar och räntebetalningar.

När det gäller ett värdepappersföretag som inte anses litet och icke-sammanlänkat får myndigheterna enligt artikel 41 under vissa förutsättningar¹⁰ kräva att företaget har en kapitalnivå som överstiger vad som krävs, dels enligt värdepappersbolagsförordningen, dels enligt ett sådant särskilt kapitalbaskrav som nämnts i föregående stycke. Syftet med åtgärden ska vara att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalbaskraven eller riskerar företagets förmåga att avveckla verksamheten på ett ordnat sätt.

⁷ Vid tillämpning av artiklarna 36, 37.3 och 38 i värdepappersbolagsdirektivet och av värdepappersbolagsförordningen.

⁸ De närmare förutsättningarna för åläggande av ett särskilt kapitalbaskrav anges i artikel 40. När det gäller små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag krävs, utöver de förutsättningar som gäller för alla värdepappersbolag, att myndigheten i det enskilda fallet bedömer att ett särskilt kapitalbaskrav är motiverat.

⁹ Reglerna om särskilda likviditetskrav gäller inte för små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag som den behöriga myndigheten har beslutat att undanta från tillsynsförordningens likviditetskrav enligt artikel 43.1 andra stycket i den förordningen. De närmare förutsättningarna för när ett värdepappersbolag kan åläggas ett särskilt likviditetskrav framgår av artikel 42.

¹⁰ Vid sin bedömning ska myndigheten tillämpa proportionalitetsprincipen och ta hänsyn till storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexiteten i företagets verksamhet.

11.3 Genomförande i svensk rätt

11.3.1 Värdepappersbolagen och fysiska personer i ledningen

Förslag: För att genomföra bestämmelserna om sanktioner i artikel 18 i värdepappersbolagsdirektivet ersätts punkterna 13–21 i 25 kap. 1 d § första stycket lagen om värdepappersmarknaden med nya punkter som motsvarar artikel 18.1 b–18.1 g i direktivet. För värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen tas en bestämmelse in i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden om att sanktionsbestämmelserna i 15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse ska gälla för styrelseledamöter, verkställande direktör och ersättare för någon av dem i sådana bolag. Hänvisningen till 8 kap. 8 f § lagen om värdepappersmarknaden utgår ur 25 kap. 1 d § första stycket 4.

Systematiken i artikel 18 i värdepappersbolagsdirektivet om sanktioner är densamma som i kapitaltäckningsdirektivet; sanktionerna ska kunna riktas mot både företaget och fysiska personer i ledningen och sanktioner mot både juridiska och fysiska personer ska offentliggöras, innefatta sanktionsavgifter på en viss nivå samt en möjlighet att förelägga någon att upphöra med ett visst agerande. Fysiska personer ska också tillfälligt kunna förbjudas att utöva vissa uppdrag i ett värdepappersbolag. Båda direktiven innehåller en katalog över de överträdelse som ska kunna leda till sanktioner och vilka omständigheter som ska vara styrande vid valet av sanktion och sanktionsavgifternas storlek. Man kan sammanfatta det så att regleringen är i stort sett densamma och den enda förändringen är att katalogen över överträdelse ändras något, eftersom de regler på förordningsnivå som ett värdepappersbolag kan bryta mot kommer att finnas i värdepappersbolagsförordningen i stället för i tillsynsförordningen.

För värdepappersbolagens del finns i svensk rätt en generell regel i 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden, om att Finansinspektionen kan ingripa mot ett värdepappersbolag som har åsidosatt sina skyldigheter enligt lagen eller andra författningar som reglerar bolagets verksamhet. Möjligheterna att ingripa mot bolag som överträder sina skyldigheter enligt värdepappersbolagsförordningen och de svenska regler som genomför värdepappersbolagsdirektivet finns således redan i svensk rätt. Även de sanktionsmöjligheter som anges i

artikel 18.2 i direktivet är tillgängliga i svensk rätt; möjligheten enligt artikel 18.2 b att förelägga bolaget att upphöra med ett visst agerande finns i 25 kap. 1 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden och möjligheten att besluta om sanktionsavgifter på de nivåer som anges i artikel 18.2 d finns i 25 kap. 8 och 9 §§ samma lag. Kravet på offentliggörande av sanktionsbeslut (se artiklarna 18.2 a och 20 i värdepappersbolagsdirektivet) har reglerats på förordningsnivå,¹¹ och på samma sätt bör kraven på offentliggörande enligt de nya reglerna hanteras. Även de omständigheter som enligt artikel 18.3 ska beaktas vid valet av sanktion och sanktionsavgifternas storlek är redan angivna i svensk rätt (se 25 kap. 2, 2 a och 10 §§ lagen om värdepappersmarknaden). Några lagstiftningsåtgärder för att genomföra artikel 18.2, 18.3 eller 20 för värdepappersbolagens del behövs således inte, dock bör kravet på offentliggörande i artiklarna 18.2 och 20 regleras på förordningsnivå.

Även i fråga om sanktioner för fysiska personer är svensk rätt redan utformad så att värdepappersbolagsdirektivets krav till stora delar är tillgodosett. Kravet på sanktioner mot ”ledamöter i ledningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för överträdelsen”¹² har genomförts genom sanktionsmöjligheter mot styrelseledamöter, verkställande direktör och ersättare för någon av dem, om personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat en överträdelse.¹³ Även kravet på sanktionsmöjligheter i form av tillfälligt förbud att utöva uppdrag i värdepappersbolag och sanktionsavgifter är tillgodosett (se 25 kap. 1 d § fjärde stycket och 9 a § lagen om värdepappersmarknaden) och de omständigheter som ska beaktas vid valet av sanktion samt sanktionsavgifternas storlek är desamma som för juridiska personer och är som nämnts redan angivna i svensk rätt. Vad som saknas i svensk rätt är en överträdelsekatalog som helt överensstämmer med artikel 18.1 a–18.1 i. I några avseenden överensstämmer dock överträdelsekatalogen i 25 kap. 1 d § med det som krävs enligt artikel 18 i direktivet. Enligt artikel 18.1 a ska sanktioner kunna beslutas om ett värdepappersbolag inte har inrättat sådana interna styrsystem som anges i artikel 26. Utredningen har i kapitlen 7 och 8 föreslagit att

¹¹ Se 5 a kap. 1 § förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden och 3 § 6 förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar.

¹² Ordalydelsen i artikel 18.2 tredje stycket värdepappersbolagsdirektivet som ringar in personkretsen är densamma som i t.ex. kapitaltäckningsdirektivet och MiFID II.

¹³ Se prop. 2014/15:57 s. 39 f.

den artikeln ska genomföras genom ändringar i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 4, 4 c och 5–8 §§). Sanktioner mot fysiska personer för överträdelse av dessa bestämmelser finns i dag i 25 kap. 1 d § första stycket 4. Enligt artikel 18.1 h ska sanktioner också kunna beslutas vid överträdelse av reglerna om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och enligt artikel 18.1 i om personer i företagets ledning inte uppfyller kraven i artikel 91 i kapitaltäckningsdirektivet. Dessa två överträdelse är också intagna i katalogen över överträdelse som kan leda till sanktioner mot fysiska personer i värdepappersbolagets ledning (se 25 kap. 1 d § första stycket 2 och 12). Några lagstiftningsåtgärder för att genomföra artiklarna 18.1 a, 18.1 h och 18.1 i behövs därför inte.

Vad som återstår är bestämmelserna i artikel 18.1 b–g, som alla rör överträdelse av värdepappersbolagsförordningen. I 25 kap. 1 d § första stycket 13–21 lagen om värdepappersmarknaden räknas i dag upp överträdelse av tillsynsförordningen. Dessa punkter bör ersättas med motsvarigheter till artikel 18.1 b–18.1 g i värdepappersbolagsdirektivet. Därutöver justeras 25 kap. 1 d § första stycket 4 lagen om värdepappersmarknaden så att den punkten inte längre hänvisar till 8 kap. 8 f § i samma lag, som utredningen föreslår ska utmönstras ur lagen, se kapitel 8.

För vissa värdepappersbolag, se avsnitt 5.2.3 och 5.3, ska tillsynsförordningen dock tillämpas, och vad gäller sanktioner mot ledningspersoner bör därför sanktionsbestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse (15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§) tillämpas.

11.3.2 Holdingföretag

Förslag: För att genomföra artikel 54 i värdepappersbolagsdirektivet kompletteras 8 kap. 1 och 2 §§ tillsynslagen med att ingripanden också ska kunna ske på grund av överträdelse av värdepappersbolagsförordningen och även mot värdepappersinriktade holdingföretag.

Artikel 54 i värdepappersbolagsdirektivet, som innebär att medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som syftar till att stoppa eller minska effekterna av överträdelse eller åtgärda orsakerna till dem kan vidtas mot vissa

holdingföretag, motsvarar artikel 126 i kapitaltäckningsdirektivet med den skillnaden att även värdepappersinriktade holdingföretag ska kunna bli föremål för ingripanden. De ingripanden det är fråga om enligt dessa artiklar är inriktade på att företaget ska vidta åtgärder för att göra rättelse (se t.ex. artikel 39 i värdepappersbolagsdirektivet och artikel 104 i kapitaltäckningsdirektivet) och inte ingripanden i form av sanktionsavgifter m.m. Artikel 126 i kapitaltäckningsdirektivet genomfördes genom 8 kap. 2 § tillsynslagen.¹⁴ För att genomföra artikel 54 i värdepappersbolagsdirektivet bör den paragrafen kompletteras med att ingripanden också ska kunna ske på grund av överträdelse av värdepappersbolagsförordningen och även mot värdepappersinriktade holdingföretag. Även 8 kap. 1 § i samma lag, som rör andra företag som omfattas av kapitaltäckningsreglerna, bör kompletteras med en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen.

11.3.3 Särskilt kapitalbas- och likviditetskrav samt övriga åtgärder

Särskilt kapitalbaskrav

Förslag: För att genomföra artiklarna 39.2 a och 40 i värdepappersbolagsdirektivet tas en ny bestämmelse in i 2 kap. tillsynslagen som utformas som 1 § med den skillnaden att villkoren enligt artikel 40 för att besluta om särskilt kapitalbaskrav för värdepappersbolag anges, dvs. ett sådant krav ska beslutas om

- något av kraven i 8 kap. 3 §, 4 § första eller tredje stycket, 4 c och 5–8 §§ lagen om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det är osannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få bolaget att rätta till bristerna inom rimlig tid,
- ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka väsentliga risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och väsentliga risker som bolaget utsätter det finansiella systemet för,
- bolaget inte skulle kunna avveckla positioner i handelslagret under kort tid, under normala marknadsförhållanden, utan att ådra sig betydande förluster,

¹⁴ Se prop. 2013/14:228 s. 242 f. och 281.

- granskningen av de interna modellerna, enligt artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen, visar att värdepappersbolagets brister avseende kraven för att tillämpa de interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer, eller
- värdepappersbolaget vid upprepade tillfällen underlåter att skaffa eller bibehålla tillräckliga nivåer av ytterligare kapital enligt artikel 41 i värdepappersbolagsdirektivet.

I paragrafen anges också att ett beslut om särskilt kapitalbaskrav ska vara skriftligt och grunda sig på översyn och utvärdering av bolagets enskilda situation.

Bestämmelsen i 2 kap. 1 § tillsynslagen justeras så att den enbart avser kreditinstitut och 2 kap. 3 § kompletteras så att det framgår att sanktioner i enlighet med den paragrafen även efter lagändringen kan beslutas mot värdepappersbolag.

Enligt artikel 39.2 a i värdepappersbolagsdirektivet ska en behörig myndighet kunna kräva att värdepappersföretag har ytterligare kapital utöver de krav som anges i artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen. Förutsättningarna för att ställa ett sådant krav anges i artikel 40. Den artikeln innehåller en uttömmande lista över de situationer som kan ligga till grund för beslut om särskilt kapitalbaskrav. Detta markeras i direktivet genom att det i artikel 40.1 anges att ett sådant beslut ska fattas ”endast om” den behöriga myndighetens översyner visar att någon av de situationer som räknas upp i artikel 40.1 a–e föreligger. Detta innebär att det faktum att den behöriga myndigheten har bevis för att värdepappersföretaget sannolikt inom tolv månader kommer att bryta mot nationella bestämmelser som genomför värdepappersbolagsdirektivet kan utgöra grund för andra ingripanden, men inte beslut om särskilt kapitalbaskrav. Bestämmelserna om ytterligare kapital i värdepappersbolagsdirektivet motsvarar i stora delar artiklarna 104.1 a, 104.2 och 104.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Dessa artiklar genomfördes i svensk rätt genom 2 kap. 1 § tillsynslagen. Även om reglerna i värdepappersbolags- och kapitaltäckningsdirektivet är mycket lika är förutsättningarna för att ställa ett särskilt kapitalbaskrav på värdepappersbolag annorlunda i flera avseenden. Exempelvis är en för värdepappersbolagen unik situation som kan föranleda ett sådant krav att justering av värderingen

av handelslagret är otillräckliga för att värdepappersbolaget under kort tid ska kunna sälja eller säkra sina positioner utan betydande förluster (se artikel 40.1 c). En annan situation är att värdepappersbolaget vid upprepade tillfällen underlåter att skaffa eller behålla ytterligare nivåer av det kapital som anges i artikel 41 (se om denna artikel nedan). För att genomföra artiklarna 39.2 a och 40 i värdepappersbolagsdirektivet bör en ny bestämmelse tas in i tillsynslagen som rör särskilda kapitalbaskrav för just värdepappersbolag, där villkoren enligt artikel 40 anges. I likhet med vad Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder har föreslagit (se SOU 2019:60 s. 292 f.) bör det förtydligas att ett beslut om särskilt kapitalbaskrav, grundat på att något av de angivna kraven i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt, endast ska meddelas om det är osannolikt att andra åtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att dessa krav kan vara uppfyllda inom en lämplig tidsram. Av lagen bör också framgå att beslutet ska vara skriftligt, för att genomföra kravet på skriftlig motivering i artikel 40.5.

Som en följd av den nya paragrafen bör 2 kap. 1 § tillsynslagen justeras så att den enbart avser kreditinstitut och 3 § bör kompletteras så att det framgår att Finansinspektionen, liksom i dag, kan ingripa även mot värdepappersbolag vid bristande uppfyllnad av kraven i den nya paragrafen.

Enligt artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet ska behöriga myndigheter underrätta resolutionsmyndigheter om beslut rörande särskilda kapitalbaskrav. Utredningen behandlar denna fråga i avsnitt 10.3.5.

Riktlinje för ytterligare kapitalbas

Förslag: För att genomföra artikel 41 i värdepappersbolagsdirektivet tas en ny paragraf in i 2 kap. tillsynslagen som anger att

- Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasnivå som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalbaskraven eller hotar värdepappersbolagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt,

- inspektionen ska se över nivån och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller om den ska justeras,
- inspektionen, om den anser att nivån ska justeras, ska meddela bolaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts, och
- bestämmelsen inte ska gälla små och icke-sammanlänkade bolag.

Enligt artikel 41.1 i värdepappersbolagsdirektivet får en behörig myndighet kräva att ett värdepappersföretag har en kapitalbasnivå som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalbaskraven eller hotar värdepappersföretagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt. Möjligheten att lämna sådana riktlinjer för ytterligare kapitalbas ska dock inte gälla små och icke-sammanlänkade företag. Även om rubriken under artikel 41 är ”Riktlinje för ytterligare kapitalbas” är det fråga om ett uttryckligt krav som den behöriga myndigheten kan ställa på ett värdepappersföretag. Det är dock företaget självt som ska fastställa exakt vilken kapitalbasnivå som är tillräcklig och den behöriga myndigheten som ska se över nivån och meddela företaget sina slutsatser, dvs. om nivån är tillräcklig eller om den ska justeras. Om myndigheten anser att nivån ska justeras ska myndigheten meddela företaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

De åtgärder en behörig myndighet ska kunna vidta enligt artikel 41 torde i och för sig rymmas inom Finansinspektionens möjlighet att förelägga ett värdepappersbolag att ”vidta någon annan åtgärd” (25 kap. 1 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden). Ett sådant ingripande förutsätter dock att bolaget åsidosatt sina skyldigheter enligt lag eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller att det är sannolikt att bolaget inom tolv månader inte kommer att uppfylla sådana skyldigheter. Kravet på ytterligare kapital enligt artikel 41 är dock inte kopplat till någon överträdelse av lag eller annan författning, utan det är fråga om en preventiv åtgärd för att säkerställa att bolaget klarar konjunktursvängningar på ett ordnat sätt. Kravet är dessutom kopplat till det särskilda kapitalbaskravet enligt artikel 39.2 a på så sätt att om bolaget inte justerar sitt kapital i tillräcklig omfattning kan ett beslut om särskilt kapitalbaskrav komma att meddelas. Artikel 41 bör därför genomföras genom en uttrycklig bestämmelse i tillsynslagen, med samma inne-

håll som artikeln, och som anger att den inte gäller för små och icke-sammanlänkade bolag.

I avsnitt 10.3.5 behandlar utredningen genomförandet av artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet, som innehåller en skyldighet för behöriga myndigheter att underrätta berörda resolutionsmyndigheter om förväntade justeringar i enlighet med artikel 41.2 i värdepappersbolagsdirektivet.

Särskilt likviditetskrav

Bedömning och förslag: Det behövs inga lagstiftningsåtgärder för att genomföra möjligheterna att ställa ett särskilt likviditetskrav enligt artiklarna 39.2 k och 42 i värdepappersbolagsdirektivet. Dock tas en bestämmelse in i 2 kap. tillsynslagen som anger att sådana krav inte ska ställas på små och icke-sammanlänkade bolag som har undantagits från likviditetskraven i värdepappersbolagsförordningen.

Enligt artikel 39.2 k i värdepappersbolagsdirektivet ska en behörig myndighet kunna ålägga ett värdepappersföretag, som inte är ett litet och icke-sammanlänkat företag, ett specifikt likviditetskrav. Förutsättningarna för detta anges i artikel 42. Bestämmelserna motsvarar i stora delar artiklarna 104.1 k och 105 i kapitaltäckningsdirektivet. I båda direktiven anges att ett skäl för att besluta om ett särskilt likviditetskrav är att det behövs för att täcka risker (likviditetsrisker) som inte täcks av de grundläggande kraven. I båda direktiven talas det om brister i förhållande till kraven på styrformer, processer m.m. som ett skäl för att ålägga företaget ett särskilt likviditetskrav. Trots vissa mindre skillnader i ordalydelse torde syftet vara detsamma i båda direktiven. Det är inte brister i styrning och kontroll i sig som ska leda till ett särskilt likviditetskrav utan om sådana brister i sin tur riskerar att leda till att företaget i fråga inte i tillräcklig utsträckning kan hantera sina likviditetsrisker. Ett särskilt likviditetskrav kan således åläggas ett värdepappersföretag om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som företaget är eller kan bli exponerat för. Och otillräcklig styrning och kontroll är en av flera omständigheter som kan göra det nödvändigt. Den bestämmelse i tillsynslagen som genomförde motsvarande artiklar i kapitaltäckningsdirektivet (2 kap. 2 §)

är utformad just så. Några lagstiftningsåtgärder för att genomföra möjligheterna att ålägga ett bolag ett särskilt likviditetskrav enligt artiklarna 39.2 k och 42 är därför inte nödvändiga. Dock bör 2 kap. tillsynslagen kompletteras med en bestämmelse som anger att ett särskilt likviditetskrav inte ska ställas på små och icke-sammanlänkade bolag som har undantagits från likviditetskraven i värdepappersbolagsförordningen.

Övriga ingripanden enligt artikel 39.2

Bedömning: Det behövs inga lagstiftningsåtgärder för att genomföra artiklarna 39.2 b–j, 39.2 l och 39.2 m i värdepappersbolagsdirektivet.

De övriga befogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt artiklarna 39.2 b–j och 39.2 l i värdepappersbolagsdirektivet motsvarar befogenheterna enligt artiklarna 104.1 b–j och 104.1 l i kapitaltäckningsdirektivet. Bestämmelsen i artikel 38, om att åtgärder ska kunna vidtas om den behöriga myndigheten har bevis för att värdepappersföretaget sannolikt kommer att bryta mot kraven inom tolv månader, motsvaras av artikel 102.1 b i kapitaltäckningsdirektivet. Det är i samtliga fall fråga om befogenheter att ålägga företagen att vidta olika åtgärder, begränsa verksamheten på visst sätt och förbjuda vissa ageranden. Dessa befogenheter ansågs vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet rymmas inom Finansinspektionens befogenhet att förelägga företagen att vidta olika former av åtgärder enligt 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden.¹⁵ Dock justerades paragrafen i fråga så att det numera uttryckligen framgår att inspektionen kan vidta den ingripande åtgärden att förbjuda utdelningar och räntebetalningar (artikel 104.1 i i kapitaltäckningsdirektivet och artikel 39.2 i i värdepappersbolagsdirektivet). Paragrafen kompletterades också med att ingripanden skulle kunna ske om det är sannolikt att ett värdepappersbolag inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter. Så som 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden nu är utformad täcker den alltså samtliga befogenheter, och när de ska kunna användas, enligt artiklarna 39.2 b–j, 39.2 l och

¹⁵ Prop. 2013/14:228 s. 222.

38 i värdepappersbolagsdirektivet. Några lagstiftningsåtgärder behövs därför inte för att genomföra dessa artiklar.

I artikel 39.2 m i värdepappersbolagsdirektivet finns dock en i förhållande till kapitaltäckningsdirektivet ny befogenhet, nämligen att kräva att företaget ska minska säkerhetsriskerna i sina nätverks- och informationssystem för att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet hos processerna, uppgifterna och tillgångarna. Liksom övriga befogenheter är det fråga om att förelägga företaget att vidta åtgärder, vilket redan ryms i befogenheterna enligt 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden. Någon lagstiftningsåtgärd för att genomföra artikel 39.2 m behövs därför inte.

12 Övriga frågor

12.1 Ändringar i MiFID II

Genom artikel 64 i värdepappersbolagsdirektivet genomförs även ändringar i MiFID II. Vissa av ändringarna är relaterade till det nya kapitaltäckningsregelverket. Det gäller ändringarna av artiklarna 8 och 15 i MiFID II avseende kraven på startkapital (se kapitel 6) samt ändringarna av artikel 81.3 om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och den nya artikeln 95a om underrättelser när stora värdepappersbolag ansöker om tillstånd som kreditinstitut. Ändringen i artikel 81.3 behandlas i avsnitt 12.1.3 och den nya artikeln 95a har behandlats i avsnitt 5.5.1).

Övriga ändringar i MiFID II är inte relaterade till kapitaltäckningsreglerna utan rör filialer och gränsöverskridande verksamhet avseende företag från tredjeland (de ändrade artiklarna 41 och 42) och ändringar i bestämmelserna om tick-size på reglerade marknader (ändringen i artikel 49). Dessa ändringar behandlas i avsnitten 12.1.1 och 12.1.2.

12.1.1 Företag från tredjeland

Bedömning: Det krävs inga lagstiftningsåtgärder för att genomföra ändringarna i artiklarna 41 och 42 i MiFID II.

Filialer till företag från tredjeland

Reglerna i artikel 41 i MiFID II om tillstånd för ett företag från tredjeland att etablera en filial i EU innebär i korthet att den behöriga myndigheten i det land där filialen ska etableras ska kontrollera att vissa förutsättningar är uppfyllda, bl.a. att filialen kan uppfylla en rad

skyldigheter avseende organisation, kundskydd, transparens och rapportering. Genom ändringen av artikel 41 ställs även krav på årlig rapportering från filialen till den behöriga myndighet som har beviljat tillståndet. Rapporteringen ska avse omfattningen av filialens tjänster och verksamhet i den aktuella medlemsstaten, vissa exponeringar i det egna lagret mot motparter i EU, totala värdet av finansiella instrument från motparter i EU som har garanterats (i verksamheten garantigivning), styrningsformer och personer som har nyckelfunktioner i filialen m.m. Den behöriga myndigheten ska i sin tur på begäran lämna viss information till Esma (se den nya artikeln 41.4). Vidare ställs krav på samarbete mellan olika behöriga myndigheter när filialen ingår i en grupp som berör flera behöriga myndigheter (se artikel 41.5) och slutligen ska det finnas nivå 2-regler om formatet för filialernas rapportering (se artikel 41.6).

Kraven för att ett företag som hör hemma utanför EES ska få etablera en filial i Sverige finns i 4 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden. Det anges inte där som en uttrycklig förutsättning att filialen ska lämna viss information. Emellertid anges i paragrafens p. 8 att en förutsättning för tillstånd är att ”det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med bestämmelserna i denna lag, förordningen om marknader för finansiella instrument, föreskrifter som meddelats med stöd av lagen och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige”. Enligt 23 kap. 2 § samma lag ska värdepappersinstitut (dit filialer till utländska företag hör, se definitionen i 1 kap. 4 b §) lämna Finansinspektionen upplysningar om sin verksamhet enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, och enligt bemyndigandet i 23 kap. 15 § 1 får regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer föreskriva vilka upplysningar ett företag ska lämna och när upplysningarna ska lämnas. De nya kraven på rapportering bör liksom i dag beskrivas i föreskrifter och det blir därmed en förutsättning, för att filialen ska få tillstånd, att det finns skäl att anta att även rapporteringskraven fullgörs i enlighet med föreskrifterna. En generell regel om Finansinspektionens samarbete och informationsutbyte med bl.a. andra behöriga myndigheter och Esma finns i 23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden. Några lagstiftningsåtgärder för att genomföra de nya artiklarna behövs därför inte.

Gränsöverskridande verksamhet

Artikel 42.1 i MiFID II innehåller regler som innebär att om ett företag från tredjeland, som tillhandahåller en investeringstjänst eller utför en investeringsverksamhet uteslutande på kundens initiativ, så ska detta inte anses vara en sådan situation som kräver tillstånd från den behöriga myndigheten i det land där kunden befinner sig. Artikeln har utökats med ett andra stycke som klargör att om ett företag från tredjeland, ett annat företag som har nära förbindelser med detta företag eller andra som agerar för företagets räkning söker upp kunder eller potentiella kunder i EU, ska detta inte anses som att tjänsterna tillhandahålls på kundens initiativ.

Artikel 42 betraktades vid genomförandet som en tolkningsregel för vad som avses med tillståndspliktig värdepappersrörelse inom ett lands territorium. Den situation som beskrivs i direktivet var redan enligt gällande svensk rätt en sådan situation i vilken det inte krävdes något tillstånd enligt lagen om värdepappersmarknaden.¹ I svensk rätt betraktas det inte som tillhandahållande av tjänster i Sverige, om en person här i landet på eget initiativ vänder sig till ett företag utomlands för att få en tjänst utförd (jfr t.ex. prop. 2010/11:135 s. 135). Om företaget, eller någon som företräder eller kan anses företräda företaget, söker upp kunder i Sverige är det dock fråga om att företaget tillhandahåller tjänster i Sverige, varför tillstånd krävs. Detta följer redan av gällande rätt och någon lagändring för att genomföra artikel 42.1 andra stycket krävs inte.

12.1.2 Tick-size

Förslag: Bestämmelsen i 13 kap. 1 i § lagen om värdepappersmarknaden kompletteras med att kraven på regler för minsta tillåtna prisändring (budsteg) inte hindrar en börs från att matcha order av stor omfattning (*large in scale*) på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden.

Enligt artikel 49 i MiFID II ska en reglerad marknad ha regler om gränser för hur priset ändras (s.k. tick-size eller budsteg) för aktier, depåbevis, andelar i s.k. börshandlade fonder, certifikat och andra

¹ Prop. 2016/17:162 s. 467.

liknande finansiella instrument samt andra finansiella instrument som det har antagits nivå 2-regler för. Samma regler ska tillämpas av den som driver en MTF- eller OTF-plattform (se 11 kap. 1 a § lagen om värdepappersmarknaden). Genom värdepappersbolagsdirektivet ändras artikeln så att den också anger att kravet inte ska ”hindra reglerade marknader från ordermatchning av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden”. Med detta torde avses att kraven inte ska hindra att order av stor omfattning (*large in scale* i den engelska versionen), för vilka det finns undantag från transparenskraven före handel (se t.ex. artikel 4.1 c i MiFIR avseende aktieinstrument) matchas på mittpunkten mellan två budsteg.

Artikel 49 har genomförts genom 13 kap. 1 i § lagen om värdepappersmarknaden. Bestämmelserna bör kompletteras med att kravet inte hindrar ”att order av stor omfattning matchas på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden”.

Ikraftträdande och tillämpning

Huvudregeln i värdepappersbolagsdirektivet är, liksom i många andra EU-direktiv, att medlemsstaterna ska anta och offentliggöra de bestämmelser som krävs för att genomföra direktivet 18 månader efter att direktivet trätt i kraft (se kapitel 13). För bestämmelserna om tick-size anges dock i artikel 67.1 andra stycket att medlemsstaterna ska ”tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att efterleva artikel 64.5” redan tre månader efter att värdepappersbolagsdirektivet har trätt i kraft. Som bestämmelsen är utformad torde det inte krävas att medlemsstaterna antar några nya bestämmelser inom den angivna tidsfristen, utan tillämpar befintliga bestämmelser så att de inte hindrar en börs från ordermatchning av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden. Tillägget i artikeln bör betraktas som ett tydligt tolkningsunderlag vid en direktivkonform tolkning av de befintliga reglerna. En sådan tillämpning av befintliga regler är naturligtvis inte optimal vad gäller tydlighet, men får ses som den bästa möjliga lösningen för att klara av den korta tremånadersfristen fram till dess att lagändringen kan genomföras.

12.1.3 Behöriga myndigheters informationsutbyte

Bedömning: Ändringen i artikel 81.3 i MiFID II föranleder inga lagstiftningsåtgärder.

Artikel 81 i MiFID II reglerar informationsutbytet mellan olika behöriga myndigheter i EU och i artikel 81.3 anges vad informationen som utbyts får användas för – i detta fall för att kontrollera att förutsättningarna för att värdepappersföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta övervakningen av verksamheten. Ändringen i artikeln innebär enbart att den tidigare hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet utgår. Artikeln har i svensk rätt genomförts genom den allmänt hållna bestämmelsen om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter i 23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och ändringen i artikel 81.3 föranleder inga ändringar i paragrafen.

12.2 Ändringar som rör krishanteringsdirektivet

Förslag: Definitionen av värdepappersbolag i lagen om resolution ändras så att härmed avses ett värdepappersföretag enligt artikel 4.1.22 i värdepappersbolagsförordningen som omfattas av det krav på startkapital som anges i 3 kap. 6 § första stycket 2 lagen om värdepappersmarknaden. Sådana värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 samma lag ska i stället omfattas av definitionen av kreditinstitut i lagen om resolution.

Även andra definitioner i lagen som rör företagsgrupper och tillsyn kompletteras så att lagens tillämpningsområde i dessa avseenden är oförändrat efter genomförandet av värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet.

Bestämmelserna i 8 a kap. 9 § och 8 b kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden ändras så att hänvisningar även görs till värdepappersbolagsdirektivet.

Genom artikel 63.1 i värdepappersbolagsdirektivet ändras definitionen av värdepappersföretag i artikel 2.1.3 i krishanteringsdirektivet. Det senare direktivet är huvudsakligen genomfört genom lagen

(2015:1016) om resolution och det är därmed nödvändigt att ändra definitionen av värdepappersbolag i den lagen. Av 2 kap. 1 § framgår att med värdepappersbolag avses ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 eller att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1, eller slutligen att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8. I den nya definitionen av värdepappersföretag anges att det är ett företag enligt definitionen av värdepappersföretag i artikel 4.1.22 i värdepappersbolagsförordningen (vilken i sin tur hänvisar till definitionen i artikel 4.1.1 i MiFID II) som omfattas av det krav på startkapital som föreskrivs i artikel 9.1 i värdepappersbolagsdirektivet. Utredningen föreslår att den senare artikeln ska genomföras genom 3 kap. 6 § första stycket 2 lagen om värdepappersmarknaden. Avgränsningen genom hänvisningen till kravet på startkapital innebär att det endast är sådana värdepappersbolag som driver verksamhet enligt 2 kap. 1 § 3 eller 6 (dvs. handel för egen räkning eller garantigivning eller åtagande för fast räkning), och för vilka gäller ett krav på startkapital om 750 000 euro, som ska anses utgöra värdepappersbolag enligt lagen om resolution. Definitionen av värdepappersbolag ska anpassas härefter. Värdepappersbolag med tillstånd till kreditgivning och inlåningskonton ska betraktas som kreditinstitut (se avsnitt 5.3) eftersom de omfattas av definitionen av kreditinstitut i tillsynsförordningen. Definitionen av kreditinstitut i krishanteringsdirektivet bygger på definitionen i tillsynsförordningen, varför bolagen i fråga bör betraktas som kreditinstitut även i lagen om resolution. Definitionen av kreditinstitut bör justeras för att återspegla detta.

I lagen om resolution finns vissa definitioner som hänvisar till tillsynsförordningen. Det rör definitioner av begreppet gruppbaserad kapitalbas och tillsynskollegium. Definitionerna genomför motsvarande definitioner i artikel 2 i krishanteringsdirektivet. Dessa delar av artikel 2 ändras inte genom värdepappersbolagsdirektivet. Dock finns i artikel 65 en bestämmelse som anger att vid ”tillsyn över och resolution av värdepappersföretag ska hänvisningar till direktiv 2013/36/EU [kapitaltäckningsdirektivet] i andra unionsakter läsas som hänvisningar till det här direktivet”. Vid genomförandet av värdepappers-

bolagsdirektivet kommer definitionerna av begreppen gruppbaserad, kapitalbas och tillsynskollegium för värdepappersbolagens del att finnas i värdepappersbolagsförordningen i stället för i tillsynsförordningen. För att lagen om resolution ska kunna fortsätta att tillämpas som i dag på värdepappersbolagen bör nämnda definitioner kompletteras med hänvisningar till värdepappersbolagsförordningen. I lagen om värdepappersmarknaden finns det på ett par ställen beträffande frågor som härrör från krishanteringsdirektivet hänvisningar till bestämmelser i kapitaltäckningsdirektivet. Det ena fallet är 8 a kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden om att Finansinspektionen, i de fall inspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer. Det andra fallet gäller en bestämmelse om avtal om koncerninternt finansiellt stöd. Enligt 8 b kap. 4 § är det en förutsättning för att Finansinspektionen ska godkänna ett sådant stöd att det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i det direktivet vid tidpunkten för det finansiella stödet. Nämnda bestämmelser genomför artikel 8.1 respektive 23.1 i krishanteringsdirektivet. Artiklarna ändras inte i sig genom värdepappersbolagsdirektivet, men på samma sätt som avseende definitionerna i lagen om resolution bör artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet tolkas så att bestämmelser som rör värdepappersföretag, som tidigare fanns i kapitaltäckningsdirektivet, bör läsas som hänvisningar till värdepappersbolagsdirektivet. Bestämmelserna i 8 a kap. 9 § och 8 b kap. 4 § bör därför justeras så att hänvisningarna till kapitaltäckningsdirektivet kompletteras med hänvisningar till värdepappersbolagsdirektivet.

I 4 kap. 10 och 11 §§ lagen om resolution hänvisas det också till tillsynsförordningen. Bestämmelserna gäller förutsättningarna för undantag från miniminivån för nedskrivningsbara skulder. En av förutsättningarna är att institutet är undantaget från tillsyn på individuell nivå enligt artikel 7.1 eller 7.3 i tillsynsförordningen. Någon direkt motsvarighet till dessa artiklar finns inte i värdepappersbolagsförordningen och någon motsvarighet till artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet, som anger att hänvisningar till tillsynsförordningen ska läsas som hänvisningar till värdepappersbolagsförordningen vid tillämpning av bestämmelser om resolution, finns inte i värdepap-

persbolagsförordningen. Några ändringar i 4 kap. 10 eller 11 §§ föreslås därför inte.

12.3 Ändringar i lagen om kapitalbuffertar

Förslag: Definitionen av värdepappersbolag i 1 kap. 2 § lagen om kapitalbuffertar ändras så att den endast avser värdepappersbolag som omfattas av artikel 1.2 eller 1.5 i värdepappersbolagsförordningen, eller för vilka Finansinspektionen har fattat beslut enligt artikel 5 i värdepappersbolagsdirektivet samt värdepappersbolag med tillstånd för kreditgivning och inlåningskonton.

Termerna fondbolag och AIF-förvaltare utmönstras ur 3 kap. 3 §, 6 kap. 3 § och 10 kap. 1 § samma lag.

Genomförandet av värdepappersbolagsdirektivet innebär att flertalet värdepappersbolag inte längre ska tillämpa bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet. Bland de regler som inte längre ska tillämpas finns reglerna om kapitalbuffertar som i svensk rätt genomfördes genom lagen om kapitalbuffertar. De bolag som omfattas av artikel 1.2 eller 1.5 i värdepappersbolagsförordningen, eller för vilka Finansinspektionen har fattat beslut enligt artikel 5 i värdepappersbolagsdirektivet (se avsnitt 5.2) samt värdepappersbolag med tillstånd för kreditgivning och inlåningskonton (se avsnitt 5.3) ska dock tillämpa exempelvis avdelning VII i kapitaltäckningsdirektivet, där reglerna om kapitalbuffertar återfinns. Tillämpningsområdet för lagen om kapitalbuffertar bör därför justeras så att endast nu nämnda bolag omfattas.

Kravet på att fondbolag och AIF-förvaltare skulle tillämpa lagen om kapitalbuffertar togs bort genom en lagändring 2017 (se prop. 2017/18:5 s. 72 f.). De bestämmelser i lagen som fortfarande nämner fondbolag och AIF-förvaltare, 3 kap. 3 §, 6 kap. 3 § och 10 kap. 1 §, justeras så att fondbolag och AIF-förvaltare tas bort.

12.4 Ändring av artikel 21b.5 i kapitaltäckningsdirektivet

Bedömning: Ändringen av artikel 21b.5 i kapitaltäckningsdirektivet föranleder inga lagstiftningsåtgärder.

Genom artikel 62.9 i värdepappersbolagsdirektivet ändras en av de artiklar som Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder har lämnat förslag till genomförande av (se SOU 2019:60). Det gäller den nya artikeln 21b.5 i kapitaltäckningsdirektivet som hänger samman med kravet på att i vissa fall etablera ett s.k. intermedieärt holdingföretag, om två eller flera institut i EU har samma moderföretag i ett tredjeland. Kravet gäller om det totala värdet av gruppens tillgångar i EU är 40 miljarder euro eller mer. I artikel 21b.5 beskrivs hur denna gräns ska beräknas. Den ändring som sker genom värdepappersbolagsdirektivet innebär endast ett tillägg om att även värdepappersföretag ska omfattas av begreppet ”institut” i artikeln och föranleder i sig ingen ändring av den av Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslagna 7 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden.

12.5 Övriga ändringar

12.5.1 Ändringar till följd av att tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet byter titel

Förslag: I hänvisningar i lag till tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet ska den nya titeln till respektive rättsakt anges.

Genom artikel 62.1 i värdepappersbolagsförordningen byter tillsynsförordningen titel och ska numera benämnas Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. På motsvarande sätt ska kapitaltäckningsdirektivet genom artikel 62.1 i värdepappersbolagsdirektivet ha titeln Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphä-

vande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG. Ändringarna innebär att ordet värdepappersföretag utgår ur respektive titel. Dessutom ändras titeln till kapitaltäckningsdirektivet även språkligt på så sätt att ordet direktiv framför 2006/48/EG och 2006/49/EG i stället skrivs i bestämd form, dvs. direktiven.

Det är nödvändigt att ersätta titeln på respektive rättsakt med den nya titeln i hänvisningar i lag, även beträffande sådana lagar som i övrigt inte berörs av ändringarna i kapitaltäckningsregelverket. När det gäller tillsynsförordningen aktualiseras det för följande lagrum: 3 a § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan, 9 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619), 11 kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 4 kap. 11 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder), 5 kap. 8 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, 1 kap. 4 § lagen (2010:751) om betaltjänster och 3 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar. I samtliga av dessa fall är det lämpligt att det görs en s.k. dynamisk hänvisning, dvs. en hänvisning till tillsynsförordningen i dess vid varje tid gällande lydelse.

För kapitaltäckningsdirektivets del är det fråga om 3 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument. Även i detta fall bedömer utredningen att det är lämpligt att hänvisningen, liksom i dag, är dynamisk.

12.5.2 Bemyndiganden i tillsynslagen

Förslag: I tillsynslagen bemyndigas regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om beräkning av kapitalbaskrav och koncentrationsrisker.

Vissa av värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om vad den behöriga myndigheten kan besluta om är utformade så att myndighetens beslut får verkningar för en obestämd krets adressater. Beslut av den karaktären bör meddelas genom föreskrifter, se prop. 2018/19:3 s. 29 f. Det rör sig om möjligheten att ändra volatilitetsjusteringar för vissa typer av råvaror enligt artikel 30.1 tredje stycket i värdepappersbolagsförordningen, som rör beräkningen av kapitalbaskraven, och möjligheten att, i enlighet med artikel 41.2 i samma förordning, undanta vissa exponeringar från tillämpningen av beräkningen av

koncentrationsrisker enligt artikel 37. Ett bemyndigande att meddela föreskrifter avseende dessa frågor bör därför tas in i tillsynslagen.

12.5.3 Övriga följdändringar av det nya regelverket

Förslag: Bestämmelsen i 11 § andra stycket kreditupplysningslagen om lättnader avseende informationsskyldigheten till den som avses med en kreditupplysning ska ändras beträffande värdepappersbolagen så att endast sådana som ska tillämpa tillsynsförordningen omfattas av bestämmelsen.

Bestämmelsen i 4 kap. 4 a § lagen om Sveriges riksbank kompletteras på så sätt att Riksbankens underrättelseskyldighet vid en kritisk situation enligt 6 kap. 3 § andra stycket tillsynslagen även gäller i förhållande till berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbasead tillsyn enligt värdepappersbolagsdirektivet.

Lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska kompletteras på så sätt att i kapitaltäckningsanalysen även ska lämnas uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven enligt värdepappersbolagsförordningen.

Av inkomstskattelagen ska framgå att företag inte får dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av värdepappersbolagsförordningen.

Lagen om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna ska kompletteras så att även uppgifter som samlats in med stöd av bestämmelserna om rapporteringskrav i artiklarna 54 och 55 i värdepappersbolagsförordningen får behandlas i databasen.

Definitionen av sidoverksam försäkringsförmedlare i lagen om försäkringsdistribution ska ändras så att hänvisning när det gäller definitionerna av kreditinstitut och värdepappersföretag sker till tillsynsförordningen i dess ursprungliga lydelse.

Kreditupplysningslagen

I 11 § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att den som avses med en kreditupplysning ska informeras i olika avseenden när en upplysning lämnas ut. Om kreditupplysningen läm-

nas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i tillsynsförordningen, finns vissa lättnader när det gäller informationsskyldigheten (11 § andra stycket). Eftersom det inte längre kan bli aktuellt för de värdepappersbolag som ska tillämpa värdepappersbolagsförordningen att använda den metod som avses i andra stycket, bör tillämpningsområdet för detta inskränkas till att avse endast sådana värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen. Dessutom ska i bestämmelsen titeln till tillsynsförordningen ändras.

Lagen om Sveriges riksbank

Enligt 4 kap. 4 a § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank ska Riksbanken om den får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket tillsynslagen omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet. Eftersom värdepappersbolagsdirektivet gäller för de flesta värdepappersbolag ska bestämmelsen kompletteras på så sätt att underrättelseskyldigheten även gäller i förhållande till berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 46 i värdepappersbolagsdirektivet. Liksom är fallet i dag bör hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet vara dynamisk. Detsamma bör gälla för hänvisningen till värdepappersbolagsdirektivet.

Lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Enligt 6 kap. 3 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska i kapitaltäckningsanalysen uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med vad som följer av tillsynsförordningen. Bestämmelsen bör kompletteras på så sätt att även uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven enligt värdepappersbolagsförordningen omfattas av paragrafen. Dessutom ska 5 kap. 7 § samma lag ändras på så sätt att den ändrade lydelsen av tillsynsförordningens titel anges där.

Inkomstskattelagen

Av 24 kap. 9 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) framgår att ett företag som omfattas av tillsynsförordningen inte får dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av förordningen. Eftersom tillsynsförordningen inte längre ska gälla för de flesta värdepappersbolag bör värdepappersbolagsförordningen läggas till i bestämmelsen så att värdepappersbolag inte heller framöver ska få dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen enligt kapitaltäckningsregelverket. Dessutom ska titeln på tillsynsförordningen ändras i bestämmelsen.

Lagen om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

I lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna finns i 3 § bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i databasen. Enligt punkten 15 får uppgifter som har samlats in med stöd av den rapporteringsskyldighet som följer av i paragrafen angivna artiklar i tillsynsförordningen behandlas där. Här ska titeln på tillsynsförordningen ersättas med den nya titeln. För att möjliggöra att även uppgifter som härrör från rapporteringskraven i artiklarna 54 och 55 i värdepappersbolagsförordningen ska kunna behandlas i databasen, bör lagen också kompletteras med en sådan bestämmelse.

Lagen om försäkringsdistribution

I 1 kap. 9 § 20 lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution finns en definition av sidoverksam försäkringsförmedlare. Med en sådan avses en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i tillsynsförordningen – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Definitionen genomför artikel 2.1.4 i försäkringsdistributionsdirektivet², vilken hänvisar till definitionerna av kreditinstitut och värdepappersföretag i tillsyns-

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution.

förordningen. Det direktivet ändras inte genom värdepappersbolagsdirektivet, vilket enligt utredningen får tolkas som att möjligheten för vissa värdepappersbolag att vara sidoverksam försäkringsförmedlare bör bestå (jfr prop. 2017/18:216 s. 176 f.). För att det inte ska ske någon ändring i detta avseende är det nödvändigt att i lagen ange att det är den ursprungliga lydelsen av tillsynsförordningen som avses.

13 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

13.1 Inledning

Genomförandet av värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet innebär att förordningen blir gällande rätt och att nationella bestämmelser som genomför direktivet ska börja att gälla.

13.2 Värdepappersbolagsförordningen

Bedömning: Det behövs inga bestämmelser om ikraftträdande avseende värdepappersbolagsförordningen. De övergångsbestämmelser som ska gälla följer direkt av förordningen.

Enligt artikel 66 i värdepappersbolagsförordningen ska förordningen, med ett par undantag, tillämpas från och med den 26 juni 2021. Ett av undantagen gäller artikel 63.2 och 63.3 som rör ändringar i MiFIR om s.k. tick-size. Dessa regler ska tillämpas från och med den 26 mars 2020. Artikel 62.30, som innebär att en ändring görs i artikel 430b.1 i tillsynsförordningen rörande särskilda rapporteringskrav för marknadsrisk på så sätt att den ska gälla för kreditinstitut och inte för institut, ska tillämpas från och med den 25 december 2019.

Värdepappersbolagsförordningen är direkt tillämplig och varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att förordningen ska börja gälla i Sverige ska därför inte vidtas.

Värdepappersbolagsförordningen innehåller i artiklarna 57–59 vissa övergångsbestämmelser, vilka bl.a. innebär att värdepappersföretagen under en övergångsperiod får tillämpa lägre kapitalkrav än vad som

följer av förordningen. Liksom förordningen i övrigt är dessa övergångsbestämmelser direkt tillämpliga och det saknas utrymme för nationella överväganden.

13.3 Värdepappersbolagsdirektivet

13.3.1 Ikraftträdande

Förslag: Den föreslagna lagstiftningen ska träda i kraft den 26 juni 2021, med undantag för ändringen i 13 kap. 1 i § lagen om värdepappersmarknaden, vilken ska träda i kraft den 1 december 2020.

Enligt artikel 67.1 i värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna senast den 26 juni 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet. De nationella bestämmelserna ska enligt samma artikel, med ett undantag, tillämpas från och med detta datum. Den av utredningen föreslagna lagstiftningen, med det undantag som framgår av följande stycke, bör därför träda i kraft samma dag.

Det nämnda undantaget gäller artikel 64.5 som innebär att en ändring görs beträffande reglerna om tick-size i artikel 49 i MiFID II. Enligt artikel 67.1 andra stycket ska medlemsstaterna tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att efterleva artikel 64.5 från och med den 26 mars 2020. Som utredningen konstaterar i avsnitt 12.1.2 kan det inte krävas att medlemsstaterna genomför en lagändring inom den angivna tidsfristen. I avvaktan på att en lagändring kan träda i kraft kan artikel 64.5 efterlevas på det sätt som utredningen redovisar i samma avsnitt. För att minimera den tid som denna övergångslösning ska gälla bör lagstiftningen i detta avseende dock träda i kraft före övriga lagändringar. Utredningen bedömer att det kan ske tidigast den 1 december 2020.

13.3.2 Övriga bestämmelser om ikraftträdande

Förslag: I lagen om värdepappersmarknaden ska tas in en bestämmelse om att för de värdepappersbolag som har fått tillstånd enligt den lagen före den 24 december 2019 gäller kravet på ansökan om tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut enligt 2 kap. 1 c § samma lag från den 27 december 2020. I övergångsbestämmelsen anges även att – fram till dess lagändringarna träder i kraft – bolagen i fråga ska tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse samt de bestämmelser i tillsynslagen och lagen om kapitalbuffertar som avser kreditinstitut. Upplyningsvis ska även anges att bolagen ska tillämpa tillsynsförordningen.

I samma lag ska tas in en bestämmelse om att undantaget i 8 kap. 1 a § lagen om värdepappersmarknaden ska tillämpas när lagen träder i kraft för bolag som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

När det gäller de företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen och som ska söka tillstånd enligt den nya artikeln 8a i kapitaltäckningsdirektivet (enligt utredningens förslag som s.k. värdepappersinriktat kreditinstitut) finns det en övergångsbestämmelse i punkten 3 i den senare artikeln. Enligt bestämmelsen ska sådana företag som den 24 december 2019 bedriver verksamhet som värdepappersföretag med auktorisation enligt MiFID II ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 8 i kapitaltäckningsdirektivet senast den 27 december 2020. Det finns därför behov av en övergångsbestämmelse beträffande den föreslagna bestämmelsen i 2 kap. så att kravet på sådan ansökan gäller från den 27 december 2020. Eftersom bolagen i fråga från det att de har fått tillstånd ska betraktas som kreditinstitut bör övergångsbestämmelsen även ange att fram till dess lagändringarna träder i kraft ska bolagen i fråga tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse samt de bestämmelser i tillsynslagen och lagen om kapitalbuffertar som avser kreditinstitut. Som en upplysning ska även anges att bolagen ska tillämpa tillsynsförordningen.

Värdepappersbolag som är små och icke-sammanlänkade ska inte tillämpa reglerna om soliditet, kapitalutvärdering och riskhantering

i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden. Enligt den regel som utredningen föreslår ska undantaget börja tillämpas när ett bolag under sex månader har uppfyllt kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag. För de bolag som redan vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna ska undantaget dock gälla omedelbart. Även för detta behövs en bestämmelse.

14 Förslagens konsekvenser

14.1 Inledning

Utredningen har lämnat förslag till de ändringar av svensk rätt som är nödvändiga med anledning av värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet. I utredningens uppdrag har även ingått att se över och analysera konsekvenserna av det nya regelverket i förhållande till den nuvarande ordningen som ger svenska värdepappersbolag möjlighet att, med tillstånd från Finansinspektionen, ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen, och ta ställning till om det finns skäl som motiverar att denna ordning behålls. Denna fråga är inte direkt föranledd av de nya EU-rättsakterna. I detta kapitel ges en övergripande och sammanfattande beskrivning av de föreslagna reglernas förväntade konsekvenser.

Vissa värdepappersbolag omfattas i dag av samma regelverk om kapitaltäckning som kreditinstituten. Resterande värdepappersbolag är undantagna från hela eller stora delar av regelverkets tillämpningsområde (se avsnitt 14.3.1). Med värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet inrättas ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag, vilket är anpassat till dessa bolags egenart och som syftar till att vara mer proportionerligt i förhållande till bolagens storlek, tjänster och grad av komplexitet. Det nya regelverket uppvisar många likheter med det befintliga, men en väsentlig skillnad är sättet att beräkna bolagens kapitalkrav. En redogörelse för bakgrunden till de nya EU-rättsakterna och en översiktlig beskrivning av de huvudsakliga förändringarna finns i kapitel 3.

Enligt kommittédirektiven ska utredningen beskriva och beräkna eventuella offentligfinansiella konsekvenser, däribland eventuella konsekvenser för Finansinspektionen. Om förslagen leder till kostnadsökningar eller intäktsminskningar för staten ska utredaren före-

så en finansiering. Utredaren ska även i övrigt tillämpa riktlinjerna i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2007:1244) om konsekvensberäkningar och andra konsekvensbeskrivningar.

Värdepappersbolagsförordningen är direkt gällande i medlemsstaterna men i vissa avseenden krävs anpassningar eller kompletteringar av svensk rätt. När det gäller värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att detta genomförs i nationell rätt. Om så inte sker eller om de till följd av förordningen nödvändiga anpassningarna av gällande rätt inte görs, riskerar Sverige att kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. Något utrymme för alternativa förslag eller att avstå från ett genomförande eller att vidta nödvändiga anpassningar finns alltså i princip inte. När det gäller frågan om rörliga ersättningar för anställda i värdepappersbolag ger dock värdepappersbolagsdirektivet medlemsstaterna viss valfrihet vid genomförandet. I avsnitt 8.4.5 redovisar utredningen sin bedömning i frågan.

Möjligheten för svenska värdepappersbolag att få tillstånd att ta emot medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen härstammar inte från någon EU-rättsakt, utan är en svensk nationell reglering. I avsnitt 5.3 föreslår utredningen, efter en analys av fördelar respektive nackdelar med en sådan ordning, att denna möjlighet till sidotjänst ska behållas och att bolag med ett sådant tillstånd ska tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser i tillsynslagen som gäller för kreditinstitut.

Som framgått är en väsentlig förändring för värdepappersbolagens del det nya sättet att beräkna kapitalbaskraven. Beräkningssättet följer direkt av en tillämpning av värdepappersbolagsförordningen och utredningen lämnar inte något lagförslag avseende själva beräkningen. I detta avseende finns inget utrymme för nationella överväganden utan värdepappersbolagen kommer att vara skyldiga att framöver ha de kapitalbasnivåer som följer av förordningen. Eftersom förändringen således inte är en konsekvens av utredningens förslag, kan det knappast anses ingå i utredningens uppdrag att beräkna vilka ekonomiska konsekvenser ändringen får för värdepappersbolagen. Detsamma gäller beträffande övriga ändringar för bolagen, vilka är en direkt följd av en tillämpning av värdepappersbolagsförordningen.

I ett avseende kan dock frågan om vilket regelverk som ska tillämpas sägas vara ett resultat av utredningens förslag och därmed eventuellt aktualisera ett behov av beräkningar av de ekonomiska konsekvenserna av olika alternativ. Det gäller frågan om möjligheten

för värdepappersbolagen att få tillstånd till inlåning. Utredningen föreslår som sagt att denna ordning ska behållas och att dessa bolag som en konsekvens fortsatt ska tillämpa tillsynsförordningen med de kapitalbaskrav som följer av den förordningen.

Utredningen har övervägt behovet av att inför ställningstagandet i frågan beräkna de ekonomiska konsekvenserna av en tillämpning av kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen respektive värdepappersbolagsförordningen. För det första kan konstateras att sådana beräkningar inte enkelt låter sig göras. Finansinspektionen har inte tillgång till tillräckliga uppgifter för att göra beräkningarna. Det skulle i stället ligga närmast till hands att låta värdepappersbolagen utföra dessa. Här ska noteras att beräkningarna i så fall skulle ske utifrån ett helt nytt och omfattande regelverk. Inte minst beräkningen av det s.k. K-faktorkravet enligt artikel 15 i värdepappersbolagsförordningen är komplex. Att utföra sådana beräkningar skulle således kräva att värdepappersbolagen avsätter relativt omfattande resurser. För det andra kan nyttan med sådana beräkningar ifrågasättas. De skulle endast ge en ögonblicksbild av vad förändringen i nuläget skulle innebära för just de fyra bolag som i dag har aktuellt tillstånd. Om ett sådant bolags verksamhet skulle bli mer omfattande alternativt minska eller ändras på något annat sätt, skulle resultatet av den gjorda beräkningen direkt bli irrelevant. Som i vart fall något av de aktuella bolagen har gett uttryck för skulle en slopad möjlighet för värdepappersbolagen att ha tillstånd till inlåningskonto dessutom kunna innebära att bolaget i stället skulle söka tillstånd som bank. Oavsett utredningens förslag skulle därmed ett sådant bolag även framöver tillämpa tillsynsförordningen. Enligt utredningens bedömning är det därför ytterst tveksamt om nyttan med beräkningarna skulle överstiga kostnaden för detta. Utredningen har mot denna bakgrund avstått från att be värdepappersbolagen utföra beräkningarna.

14.2 Vissa samhällsekonomiska konsekvenser

Syftet med det nya regelverket är att det ska vara anpassat till värdepappersbolagens egenart och mer proportionerligt i förhållande till dessa bolags storlek, tjänster och grad av komplexitet. Ett regelverk som är anpassat till de risker som är typiska i värdepappersbolagens verksamhet kan bidra till stabila bolag som förvaltas på ett ordnat

sätt. Detta gagnar bolagens kunder, däribland konsumenter, och i förlängningen även samhället i stort.

14.3 Konsekvenser för företag och enskilda

14.3.1 Tillämpningsområdet

Generellt

Vid tillsynslagens tillkomst omfattades fler värdepappersbolag av den lagens och tillsynsförordningens tillämpningsområde än vad som är fallet i dag. Lagen innehöll nämligen i 1 kap. 5 § andra stycket en bestämmelse om att de bestämmelser i tillsynsförordningen som enligt förordningen gäller för värdepappersföretag skulle tillämpas även för sådana värdepappersbolag som inte omfattades av förordningens definition av värdepappersföretag. Tillsynslagen innehöll en egen definition av värdepappersbolag¹, vilken stämde överens med definitionen av värdepappersbolag enligt lagen om värdepappersmarknaden. Genom en lagändring som trädde i kraft den 1 januari 2018 togs bestämmelsen i 1 kap. 5 § andra stycket bort och samtidigt ändrades definitionen av värdepappersbolag i tillsynslagen (1 kap. 2 § första stycket 4) så att den stämmer överens med motsvarande definition i tillsynsförordningen (artikel 4.1.2). De värdepappersföretag som inte anses utgöra värdepappersföretag i tillsynsförordningens mening är företag som har tillstånd för endast någon eller några av investeringstjänsterna mottagande och vidarebefordran av order, utförande av order, diskretionär portföljförvaltning eller investeringsrådgivning under förutsättning att företaget inte förvarar kunders finansiella instrument eller kontanta medel, och inte heller har tillstånd att göra det. Genom samma lagändring omfattas inte heller längre fondbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning på företagsnivå av tillsynslagen.

Den 31 december 2019 fanns det 97 värdepappersbolag i Sverige. Av dessa var 43 bolag, dvs. nästan hälften, sådana som inte anses utgöra värdepappersföretag enligt tillsynsförordningen (artikel 4.1.2 c).

¹ Ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Sistnämnda bolag är undantagna från hela eller stora delar av kapitaltäckningsregelverket.

Genom värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet utvidgas på nytt tillämpningsområdet för värdepappersbolagens del. Definitionen av värdepappersföretag i dessa EU-rättsakter hänvisar nämligen till definitionen i artikel 4.1.1 i MiFID II, enligt vilken med värdepappersföretag avses en juridisk person vars regelmässiga verksamhet eller rörelse består i att yrkesmässigt tillhandahålla en eller flera investeringstjänster till tredje part eller att utföra en eller flera investeringsverksamheter². Det innebär i princip att alla värdepappersbolag, dvs. i dag 97 bolag, ska tillämpa regelverket. Sådana värdepappersbolag som tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag undantas dock från tillämpningsområdet för delar av regelverket. Vidare föreskrivs i det nya regelverket att vissa värdepappersbolag i stället ska definieras som kreditinstitut medan andra ska tillämpa tillsynsförordningen och tillsynslagens regler för kreditinstitut, trots att de fortfarande definieras som värdepappersbolag. Utredningen behandlar dessa undantag i de följande avsnitten.

Vissa värdepappersföretag som ska anses utgöra kreditinstitut respektive tillämpa bestämmelserna i tillsynsförordningen

Enligt artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen anses vissa värdepappersföretag vars tillgångar uppgår till minst 30 miljarder euro utgöra kreditinstitut. Det kan konstateras att det i vart fall för närvarande i Sverige saknas värdepappersbolag som faller in under denna definition.

Vidare ska vissa värdepappersföretag enligt artikel 1.2 i värdepappersbolagsförordningen tillämpa tillsynsförordningen och de tillsynskrav som följer av avdelningarna VII och VIII i kapitaltäckningsdirektivet. Det gäller dels värdepappersföretag som har tillgångar som uppgår till minst 15 miljarder euro, dels, förenklat uttryckt, värdepappersföretag med tillgångar som uppgår till minst 5 miljarder euro och som har en sådan roll i det finansiella systemet att Finansinspektionen gör bedömningen att tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet bör tillämpas på bolaget. Det finns i nuläget inga svenska värdepappersbolag som har tillgångar som uppgår till minst 15 mil-

² Under vissa förutsättningar kan även ett företag som inte är en juridisk person anses utgöra ett värdepappersföretag.

jarder euro. Inte heller går det att förutse att det i dag i Sverige skulle finnas sådana värdepappersbolag vilka av Finansinspektionen skulle anses systemviktiga. Enligt artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen kan värdepappersföretag, som ingår i en grupp, få tillstånd att även fortsättningsvis tillämpa tillsynsförordningen. Finansinspektionen har preliminärt gjort bedömningen att det i dag inte finns några svenska värdepappersbolag som skulle uppfylla kriterierna i denna artikel. I nuläget finns det således i Sverige inte något värdepappersbolag som med stöd av antingen artikel 1.2 eller 1.5 i värdepappersbolagsförordningen ska tillämpa tillsynsförordningen.

Utredningen föreslår att värdepappersbolag som har tillstånd till inlåningskonton och kreditgivning ska tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser i tillsynslagen som gäller för kreditinstitut. Den 31 december 2019 fanns det fyra värdepappersbolag som har dessa tillstånd. Om bolagen väljer att behålla dessa sidotjänster, ska de alltså även framöver tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser i tillsynslagen som hittills gällt för både kreditinstitut och värdepappersbolag. Det kan dock konstateras att förändringar kommer att ske även för dessa bolag genom de ändringar av regelverket som ändringsförordningen³ respektive ändringsdirektivet⁴ innebär. I detta hänseende hänvisas till betänkandet av Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60).

Om man utgår från det antal värdepappersbolag som finns i dag blir slutsatsen av det anförda att drygt 90 värdepappersbolag kommer att tillämpa i vart fall delar av det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag. För ungefär hälften av dessa innebär det att värdepappersbolagsförordningen och de regler som härstammar från värdepappersbolagsdirektivet ska tillämpas i stället för motsvarande regler enligt tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. För den andra hälften av bolagen, dvs. de som i dag är undantagna från hela eller stora delar av kapitaltäckningsregelverket,

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder.

innebär det att de på nytt kommer att tillämpa regelverket, dock med ett delvis annat innehåll.

Undantag för företag som anses små och icke-sammanlänkade

Företag som anses tillhöra kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag (artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen) är undantagna från tillämpningsområdet av vissa delar av värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet. Sådana värdepappersföretag behöver t.ex. inte beräkna det s.k. K-faktorkravet enligt artikel 15 i värdepappersbolagsförordningen för att fastställa vilket kapitalbaskrav som ska gälla för företaget. Dessa företag behöver inte heller tillämpa värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser om intern styrning, insyn, riskhantering och ersättning. Tillsyn över små och icke-sammanlänkade företag behöver inte ske i samma utsträckning som beträffande övriga företag.

För att klassificeras som ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag ska bolaget uppfylla ett antal kriterier rörande bl.a. omfattningen av förvaltade tillgångar och hantering av kundorder. Dessa poster omfattas inte av värdepappersbolagens rapporteringskyldighet till Finansinspektionen. Inspektionen har därmed inte tillgängliga uppgifter för att beräkna hur många värdepappersbolag som i dag skulle ha klassificerats som små och icke-sammanlänkade. Finansinspektionen har dock på eget initiativ i november 2019 genomfört en uppgiftsinsamling som riktat sig till värdepappersbolag med vissa tillstånd. Syftet med insamlingen var att få en preliminär uppfattning om hur många av bolagen som skulle hamna i den kategori som benämns som *kategori 3*, dvs. små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag, respektive i *kategori 2*, dvs. övriga värdepappersbolag som ska tillämpa det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag. Insamlingen, som grundar sig på bolagens egna självskattningar, indikerar enligt Finansinspektionen att majoriteten av värdepappersbolagen kommer att hamna i kategori 2 och en mindre andel i kategori 3.

14.3.2 Det nya regelverkets konsekvenser för företagen

Syftet med det nya regelverket är att värdepappersföretagens särskilda sårbarheter och risker ska hanteras genom effektiva, lämpliga och proportionerliga tillsynsbestämmelser. Reglerna ska bidra till att skapa lika villkor i hela unionen samtidigt som kostnaderna för att efterleva regelverket hålls under kontroll. (Se skäl 2.) Överlag bör det nya regelverket således ha positiva konsekvenser för värdepappersbolagen.

I samband med omställningen till det nya regelverket kommer det att uppstå vissa initiala kostnader för bolagen, bl.a. för utbildning. Enligt utredningens bedömning är det mycket svårt att beräkna eller uppskatta denna kostnad. Det beror bl.a. på att det kommer att finnas stora variationer mellan bolagen när det gäller hur mycket resurser som kommer att behöva läggas på utbildning, bl.a. beroende på bolagets storlek och i vilken utsträckning bolaget i dag tillämpar och framöver ska tillämpa kapitaltäckningsregelverket. För att ge en rättvisande bild skulle det vidare vara nödvändigt att särskilja de kostnader för utbildning som är föranledda av de bestämmelser som finns i den direkt tillämpliga värdepappersbolagsförordningen från de kostnader för utbildning avseende bestämmelser som följer av utredningens förslag. Detta låter sig svårligen göras. Utredningen nöjer sig därför med att konstatera att det i varierande utsträckning kommer att uppstå vissa kostnader för värdepappersbolagen när det gäller utbildning.

För att kunna efterleva de krav som följer av det nya regelverket kan det vidare bli aktuellt för värdepappersbolagen att antingen skapa nya system och processer eller göra förändringar i befintliga sådana. Detta kan medföra vissa kostnader för programvaror, nya it-system och konsulttjänster. De svårigheter som ovan nämnts när det gäller att göra beräkningar eller uppskattningar gör sig inte minst gällande här. Utredningen nöjer sig därför med att konstatera att kostnader kan komma att uppstå och att åtgärder av detta slag normalt är kostsamma.

När det gäller kraven på startkapital för värdepappersbolag sker såväl höjningar som sänkningar. För värdepappersbolag som ska ha tillstånd att driva en MTF-plattform, men inte handel för egen räkning eller garantigivning, kommer kravet på startkapital att sänkas markant, från 730 000 euro till 150 000 euro. En viss sänkning, från

125 000 euro till 75 000 euro, kommer att ske för de värdepappersbolag som enbart ska driva verksamhet bestående i utförande av order på kunders uppdrag, portföljförvaltning eller placering av finansiella instrument utan fast åtagande, och som inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper. Kravet på startkapital för värdepappersbolag som ska ha tillstånd att ta emot medel på konto och för kreditgivning kommer att oförändrat uppgå till fem miljoner euro. Konsekvensen för övriga värdepappersbolag är att det sker relativt begränsade höjningar avseende nivåerna för kraven på startkapital. Den möjlighet som i dag gäller för vissa värdepappersbolag att som ett alternativ till startkapital ha en ansvarsförsäkring kommer att tas bort.

En av utgångspunkterna är att det nya regelverket ska göras mer proportionerligt. Som exempel på detta kan nämnas att små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag undantas från vissa krav avseende bolagsstyrning och riskhantering. Detsamma gäller i fråga om reglerna om ersättning. Detta kan bidra till att skapa bättre arbetsförutsättningar för mindre bolag. Det ska dock noteras att bolagen fortsatt ska tillämpa de regler som följer av MiFID II. Även för de värdepappersbolag som i och för sig ska tillämpa kapitaltäckningsregelverkets bestämmelser om ersättning sker förändringar. Utredningen föreslår att maximikvoten när det gäller förhållandet mellan fast och rörlig ersättning ska tas bort. Detta medför att lönerna kan bli mer anpassade till bolagets resultat. Värdepappersbolagen måste dock även fortsättningsvis ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering och ska naturligtvis också fortsatt följa de regler som härstammar från MiFID II. Vidare undantas vissa värdepappersbolag respektive anställda från reglerna om krav på utbetalning i aktier eller liknande av del av den rörliga ersättningen och om krav på uppskjutande av utbetalning av rörlig ersättning. Finansinspektionen ska genom föreskrifter respektive beslut i det enskilda fallet få besluta att fler respektive färre ska omfattas av detta regelverk. Även detta skapar utrymme för ett flexiblare regelverk, där större hänsyn kan tas till den enskilda arbetstagarens inverkan på företagets riskprofil eller de tillgångar som bolaget förvaltar. Förslagen får inverkan även för enskilda anställda i värdepappersbolag, såtillvida att lönerna kan bli mer anpassade till bolagets resultat.

14.3.3 Särskilt om värdepappersbolag med tillstånd till inlåningskonton och kreditgivning

Utredningen föreslår att möjligheten för svenska värdepappersbolag att ta emot medel på konto ska bestå. Enligt bolagen innebär möjligheten att hålla inlåningskonton och erbjuda krediter att deras verksamhet avseende handel med värdepapper över depå kan konkurrera med bankernas motsvarande verksamhet. Om tillståndskombinationen inte längre skulle vara möjlig, skulle hanteringen och finansieringen fördyras, vilket i sin tur skulle riskera att försämra konkurrensen i detta marknadssegment. Det skulle också kunna få till följd att värdepappersbolag med sådant tillstånd i stället söker tillstånd som bank. En omställning till bank är en komplicerad process som tar relativt lång tid och medför betydande kostnader för juridisk rådgivning och ansökningsavgift. Vidare skulle det krävas omfattande och kostsamma systemanpassningar inom själva kreditprocessen.

14.4 Konsekvenser för staten

14.4.1 Allmänt

Utredningens förslag bedöms få konsekvenser för staten, primärt genom påverkan på Finansinspektionens verksamhet i egenskap av behörig myndighet.

Utöver den sedvanliga information om nya regelverk som Finansinspektionen tillhandahåller bedöms utredningens förslag inte medföra behov av några särskilda informationsinsatser från samhällets sida.

14.4.2 Konsekvenser för Finansinspektionen

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen. Enligt utredningens förslag ska inspektionen vara behörig myndighet även enligt värdepappersbolagsförordningen och kommer därmed att ansvara för tillsynen över förordningen och de lagregler som följer av värdepappersbolagsdirektivet. Liksom i dag ska Finansinspektionen också besluta om ingripande vid en regelöverträdelse. De föreslagna lagändringarna påverkar inte inspektionens tillsynsansvar. Däremot kommer tillsynen över värdepappersbolagen att ske i förhållande till det nya regelverket, vilket har ett delvis annat innehåll.

Finansinspektionen kommer att behöva anpassa sin tillsynsverk-samhet med anledning av det nya regelverket. Vidare kommer genom-förandet av regelverket att ge upphov till ett visst initialt resursbehov avseende arbete med nya föreskrifter och informationsinsatser samt framtagandet av processer och metoddokument. Det kan nämnas att det införs nya krav för samtliga värdepappersbolag att periodiskt, till Finansinspektionens rapporteringsportal, ge in en kapitaltäcknings-rapport. Även Finansinspektionens interna arbete och resurser på-verkas av detta. Inspektionen måste ha system, rutiner och kontroll-funktioner för att hantera och analysera inrapporterade data.

Finansinspektionen bedömer att det kommer att ställas högre krav på tillsynens omfattning inför men även efter det att reglerna har trätt i kraft. Till detta kommer bl.a. nya krav på inspektionen att rapportera överträdelser till Eba. Finansinspektionen ska också i vissa avseenden informera Eba, t.ex. om sin översyns- och utvärder-ingsprocess, den metod som används som grund för beslut enligt artikel 39, 40 eller 41 i värdepappersbolagsdirektivet, nivån på admi-nistrativa sanktioner som fastställs av medlemsstaterna (artikel 18), eventuella överklaganden av dessa sanktioner och åtgärder samt resultatet av dessa.

Enligt utredningens bedömning bör de merkostnader som för-slagen kan medföra för Finansinspektionen huvudsakligen rymmas inom befintliga ramar och hanteras genom omprioriteringar av befint-liga resurser.

14.5 Övriga konsekvenser

Av 15 § kommittéförordningen (1998:1474) framgår att om försla-gen har betydelse för den kommunala självstyrelsen, ska konsekven-serna i det avseendet anges i betänkandet. Detsamma gäller när ett förslag har betydelse för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet, för sysselsättning och offentlig service i olika delar av landet, för små företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt i förhållande till större företag, för jämställdheten mellan kvin-nor och män eller för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen.

En nyhet i förhållande till kapitaltäckningsdirektivet är att det i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 30.1 b) föreskrivs att ersättnings-

policyn ska vara könsneutral. Även om principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete fastställts redan i artikel 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kan den uttryckliga föreskriften om att ersättningspolicyn ska vara könsneutral ha positiva konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män. Vad som i övrigt sägs i 15 § kommittéförordningen är inte relevant för utredningens förslag.

15 Författningskommentar

15.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap. Allmänna bestämmelser

Benämningar för vissa EU-rättsakter

4 a § I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

värdepappersbolagsförordningen: *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,*

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en

reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

I paragrafen finns benämningar för vissa EU-rättsakter. Ändringen beträffande tillsynsförordningen är en följd av att den förordningen har fått en ny titel. Vidare har benämningen värdepappersbolagsförordningen lagts till. Begreppet förekommer exempelvis i 3 kap. 6 §, 8 kap. 1 a och 1 b §§ samt i 25 kap. 1 d §.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

Definitioner av olika aktörer

4 b § I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,

godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning publi-

cera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige eller ett sådant företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen,

leverantör av datarapporterings tjänster: en godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör), ett godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör) eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör),

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och

6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd för att samla in rapporter

om handeln med de finansiella instrument som anges i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument från handelsplatser och från en eller flera APA-leverantörer samt konsolidera rapporterna till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler, och

värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

Definitionen av kreditinstitut har ändrats så att den motsvarar den ändrade definitionen i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen, dvs. så att även mycket stora värdepappersbolag (tillgångar som uppgår till 30 miljarder euro) definieras som kreditinstitut.

Övriga definitioner

5 § I denna lag betyder

algoritmisk handel: handel med finansiella instrument där en datoralgoritm automatiskt bestämmer enskilda orderparametrar med begränsat eller inget mänskligt ingripande,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.40 i värdepappersbolagsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
2. annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något annat land inom EES,

börshandlad fond: en fond där minst en andels- eller aktieklass handlas hela dagen på minst en handelsplats och med minst en marknadsgarant som vidtar åtgärder för att säkerställa att andels- eller aktiepriset på handelsplatsen inte i betydande grad skiljer sig från dess nettotillgångsvärde och, i tillämpliga fall, från dess preliminära nettotillgångsvärde,

direkt elektroniskt tillträde: ett handelsplatsarrangemang där en deltagare på en handelsplats ger en person tillåtelse att använda deltagarens handelskod så att personen elektroniskt kan vidarebefordra order avseende ett finansiellt instrument direkt till handelsplatsen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.16 i värdepappersbolagsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.14 i värdepappersbolagsförordningen,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

kapitalbas: för andra värdepappersbolag än de som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag detsamma som i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen och för övriga företag detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

koncern:

1. i 8 a, 8 b och 25 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

2. i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

koncernåterbämningsplan: en plan som upprättats av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående värdepappersbolags eller utländskt värdepappersföretags finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

likevid marknad: en marknad för ett finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, enligt en bedömning utifrån

1. den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsvolymen under ett antal marknadsvillkor,

2. antalet och typen av marknadsaktörer, och

3. den genomsnittliga storleken på skillnader mellan köp- och säljkurser (spreadar),

matchad principalhandel: en transaktion

1. där en mellanhand träder in mellan köpare och säljare på ett sådant sätt att mellanhanden under transaktionens utförande aldrig exponeras för marknadsrisk,

2. där båda sidor av transaktionen genomförs samtidigt, och

3. som genomförs till ett pris som innebär att mellanhanden inte gör någon vinst eller förlust, förutom tidigare tillkännagivna arvoden eller avgifter för transaktionen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

multilateralt system: ett system där flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av värdepappersbolag och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

små och medelstora företag: företag som har ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 miljoner euro beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren,

startkapital: för andra värdepappersbolag än de som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.1.18 i värdepappersbolagsförordningen, och i övrigt det kapital som avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

strukturerad insättning: en insättning enligt definitionen i 2 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, som måste betalas helt på förfallodagen enligt villkor som innebär att eventuell ränta eller premie ska beräknas utifrån

1. ett index eller en kombination av index, med undantag för ränteindex,

2. ett finansiellt instrument eller en kombination av finansiella instrument,

3. en råvara eller en kombination av råvaror eller andra icke-fungibla tillgångar,

4. en valutakurs eller en kombination av valutakurser, eller

5. andra faktorer,

strukturerade finansiella produkter: detsamma som i artikel 2.1.28 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

teknik för algoritmisk högfrekvenshandel: en teknik för algoritmisk handel som kännetecknas av

1. att infrastrukturen är avsedd att minimera fördröjning (latens) genom samlokalisering, närvarðskap eller elektroniskt höghastighetsstilttråde,

2. att systemet beslutar när en order ska initieras, genereras, styras eller utföras utan mänsklig medverkan för enskilda handelstransaktioner eller enskilda order, och

3. stor mängd intradagsmeddelanden som utgör order, bud eller annulleringar,

varaktigt medium: ett medel som

1. gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden och under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

2. möjliggör oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett värdepappersbolag i syfte att vidta åtgärder som bolaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.3.

Ändringen avseende definitionen av betydande filial genomför artikel 62.11 i värdepappersbolagsdirektivet som avser en ändring av artikel 51.1 första stycket i kapitaltäckningsdirektivet. Ändringarna avseende definitionerna av blandat finansiellt holdingföretag, finansiellt holdingföretag, finansiellt institut, kapitalbas och startkapital återspeglar att dessa definitioner för flertalet av värdepappersbolagens del återfinns i värdepappersbolagsförordningen.

2 kap. Tillståndspliktig värdepappersrörelse m.m.

Värdepappersinriktat kreditinstitut

1 c § Ett sådant företag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 c lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska söka tillstånd hos Finansinspektionen som värdepappersinriktat kreditinstitut.

Ansökan enligt första stycket ska göras senast:

1. när genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till minst 30 miljarder euro, eller

2. om bolaget ingår i en grupp, när det totala värdet av de konsoliderade tillgångarna i samtliga företag i gruppen som bedriver någon av de verksamheter som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till minst 30 miljarder euro.

Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut, om bolaget eller gruppen under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understiger de tröskelvärden som anges i andra stycket.

Paragrafen, som är ny och som finns under en ny rubrik, innehåller bestämmelser om att vissa stora värdepappersbolag ska ha tillstånd som s.k. värdepappersinriktade kreditinstitut. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

Bestämmelserna i första och andra styckena genomför den nya artikeln 8a.1 i kapitaltäckningsdirektivet (se artikel 62.6 i värdepappersbolagsdirektivet). Att bolagen i fråga redan innan de sökt och fått tillstånd ska tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser som genomför kapitaltäckningsdirektivet följer av tillsynsförordningen, den föreslagna 1 kap. 5 a § tillsynslagen och 8 kap. 1 b § denna lag. Se även övergångsbestämmelsen.

Bestämmelsen i tredje stycket genomför den nya artikeln 18 aa i kapitaltäckningsdirektivet.

3 kap. Tillstånd för svenska företag

Startkapital

6 § Ett värdepappersbolag ska ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

1. minst 5 000 000 euro om bolagets verksamhet ska innefatta mottagande av medel på konto enligt 2 kap. 2 § första stycket 8,

2. minst 750 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6,

3. minst 150 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och

4. minst 75 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1, 2, 4, 5 eller 7 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper.

Startkapitalet ska för värdepappersbolag som avses i första stycket 2–4 vara sammansatt i enlighet med artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen och för värdepappersbolag enligt första stycket 1 sammansatt enligt artikel 72 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser med krav på värdepappersbolag att ha ett visst startkapital. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Genom ändringen i den inledande satsen i *första stycket* förtydligas att kravet på startkapital ska vara uppfyllt vid tidpunkten för beslut om tillstånd och inte när verksamheten de facto påbörjas. Ändringarna i *första stycket 2–4* genomför artikel 9 i värdepappersbolagsdirektivet. Vidare förtydligas, genom ändringen i *punkten 2*, att det är tillräckligt att värdepappersbolaget ska driva någon av de verksamheter som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 för att det ska gälla ett krav på startkapital om minst 750 000 euro. Genom ändringen i *andra stycket*, som genomför artikel 11 i värdepappersbolagsdirektivet, anges genom hänvisningen till artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen uttryckligen hur startkapitalet ska vara sammansatt för värdepappersbolag enligt första stycket 2–4. Bolag enligt första stycket betraktas i detta hänseende som kreditinstitut och hänvisningen görs i stället till tillsynsförordningen.

Kapitaltäckning

7 § Bestämmelser om kapitaltäckning finns i *tillsynsförordningen, värdepappersbolagsförordningen*, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Paragrafen, som fått en ändrad rubrik, innehåller bestämmelser om kapitalkrav under pågående verksamhet. Övervägandena finns i avsnitt 6.3. Ändringen i *första stycket* återspeglar att de relevanta reglerna om kapitaltäckning m.m. för de allra flesta värdepappersbolagens del finns i värdepappersbolagsförordningen. *Andra stycket* har utgått eftersom motsvarande krav följer direkt av artikel 11.1 b i värdepappersbolagsförordningen (och artikel 93.1 i tillsynsförordningen för de bolag som ska tillämpa den förordningen). Även *tredje stycket* har utgått eftersom det inte finns något sådant alternativ till startkapitalet som avses i stycket.

7 kap. Förvärv och innehav av egendom

Innehav av egendom i allmänhet

- 1 § Ett värdepappersbolag får inneha bara
1. egendom som behövs för att
 - a. driva värdepappersrörelse, och
 - b. tillhandahålla sidotjänster eller driva sidoverksamhet,
 2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§ samt i *tillsynsförordningen eller värdepappersbolagsförordningen*, och
 3. egendom till skyddande av fordran enligt 10–12 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser med begränsningar avseende vilka slag av egendom som värdepappersbolag får inneha. Överväganden finns i avsnitt 6.3.

Andra punkten har ändrats så att hänvisningen görs även till de innehavsbegränsningar som följer av reglerna om koncentrationsrisker i artiklarna 35–41 i värdepappersbolagsförordningen.

8 kap. Rörelseregler

Inledande bestämmelser

1 a § *Det som sägs i 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ gäller inte för ett sådant värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.*

Trots vad som sägs i första stycket får Finansinspektionen besluta att 3 § och 4 § tredje stycket ska tillämpas på ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som inte längre uppfyller kriterierna i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen ska underätta Finansinspektionen och inom 12 månader börja tillämpa de bestämmelser som anges i första stycket.

Undantaget i första stycket ska börja tillämpas när värdepappersbolaget under sex månader har uppfyllt kriterierna i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om de undantag som följer av första delen av artikel 24.1 och artikel 25.1–3 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.1 och 8.4.3.

Små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag ska enligt huvudregeln i *första stycket* varken tillämpa kraven på soliditet och kapitalutvärdering (3 § och 4 § tredje stycket) eller kraven på riskhantering och därmed sammanhängande organisationskrav (4 § första stycket och 5 §). Inte heller bestämmelsen om ersättningssystem i 4 c § ska tillämpas av små och icke-sammanlänkande bolag. Bestämmelserna i 6–8 §§ rör proportionalitet och styrelsens ansvar och uppgifter beträffande nämnda bestämmelser och ska följaktligen inte heller tillämpas av dessa bolag. Nämnda paragrafer ställer krav på bolaget i fråga om soliditet, kapitalutvärdering och riskhantering. För små och icke-sammanlänkade bolag gäller dock fortfarande kraven på styrning, kontroll och organisation som följer av framför allt 11 § och artiklarna 21–43 i kommissionens delegerade förordning 2017/565. Enligt artikel 25.4 första stycket ska bestämmelserna i artikel 32, om rörlig ersättning, tillämpas på det räkenskapsår som följer efter det att ett bolag har upphört att vara litet och icke-sammanlänkat. Med stöd av bemyndigandet i 35 § 1 får Finansinspektionen meddela föreskrifter om rörlig ersättning enligt artikel 32. Bemyndigandet omfattar även rätten att meddela föreskrifter som genomför artikel 25.4 första stycket.

Enligt *andra stycket* kan Finansinspektionen, i den utsträckning inspektionen anser det lämpligt, besluta att ett litet och icke-sammanlänkat bolag ska tillämpa kraven avseende soliditet och kapitalutvärdering (3 § och 4 § tredje stycket). Bolaget i fråga kan dock inte åläggas att hantera och värdera riskerna enligt 4 § första stycket.

Tredje och fjärde styckena beskriver processen när ett bolag upphör att vara, respektive bli, litet och icke-sammanlänkat. För bolag som redan vid lagens ikraftträdande uppfyller kriterierna i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen för att vara litet och icke-sammanlänkat gäller undantaget från den dag lagen träder i kraft, se bestämmelserna om ikraftträdande. Sådana bolag behöver alltså inte först tillämpa reglerna i sex månader.

1 b § De bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, i stället för 8 kap. 3–8 §§ denna lag.

För den som ingår i ett sådant värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem gäller även 15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Av värdepappersbolagsförordningen framgår i vilken utsträckning bolag som avses i 1 kap. 5 a och 5 b §§ lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen. Även bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen.

Det som i tillsynsförordningen och lagen om bank- och finansieringsrörelse sägs om kreditinstitut ska avse värdepappersbolag.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om att vissa värdepappersbolag ska tillämpa regler som annars gäller för kreditinstitut. Övervägandena finns i avsnitt 5.2, 5.3 och 11.3.1.

Första stycket innehåller en bestämmelse om att de värdepappersbolag med inlåningskonton, samt sådana värdepappersbolag som avses i artiklarna 1.2 och 1.5 i värdepappersbolagsförordningen, ska tillämpa samma bestämmelser som kreditinstitut. Detsamma gäller sådana bolag för vilka Finansinspektionen, enligt 1 kap. 5 b § tillsynslagen (artikel 5 i värdepappersbolagsdirektivet), har beslutat att tillsynsförordningen ska tillämpas. Stycket innebär att de bestämmelser i lagen om bank- och finansieringsrörelse som avser kreditinstitut ska tillämpas. Att de bestämmelser i tillsynslagen och lagen om kapitalbuffertar som gäller kreditinstitut ska tillämpas på värdepappersbolagen i fråga följer av respektive lag.

Bestämmelsen i *andra stycket* innebär att de sanktionsbestämmelser som gäller för ledningen i ett kreditinstitut vid överträdelser av bl.a. tillsynsförordningen även gäller för de värdepappersbolag som ska tillämpa den förordningen.

I *tredje stycket* finns en upplysning om att tillsynsförordningen ska tillämpas på bolagen i fråga. Värdepappersbolag enligt 1 kap. 5 a § tillsynslagen ska dock, utöver tillsynsförordningen, tillämpa artiklarna 55 och 59 i värdepappersbolagsförordningen, vilket följer av artikel 1.4 i förordningen.

Av *fjärde stycket* framgår att det som sägs om kreditinstitut i de i första stycket nämnda bestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse ska avse värdepappersbolag.

Riskhantering

4 § Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *bolaget är eller kan bli exponerat för eller innebär eller kan innebära för andra*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess *kundrisker*, marknadsrisker, *företagsrisker* och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för *eller innebär eller kan innebära för andra*.

Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heläckande.

Paragrafen innehåller bestämmelser om värdepappersbolags riskhantering. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

Första stycket genomför artikel 26.1 b och 26.1 c i värdepappersbolagsdirektivet och *tredje stycket* genomför, tillsammans med 3 §, artikel 24.1. Ändringarna i *första stycket* och *tredje stycket andra meningen* återspeglar ordalydelsen i artiklarna 24.1 och 26.1 b om att även de risker som bolaget innebär eller kan innebära för andra omfattas. Av skäl 4 i direktivet framgår att sannolikheten för ett värdepappersbolags fallissemang skulle få skadliga effekter för den finansiella stabiliteten är mindre än för kreditinstitutet. Men det är ändå eventuella fallissemang som regelverket avser att hantera, vilket torde innebära att de risker som andra än bolaget självt kan utsättas för främst är risken för att bolaget inte kan fullgöra sina förpliktelser mot motparter och kunder. Ändringen i *tredje stycket första meningen* är en följd av att det genom det nya kapitaltäckningsregelverket delvis är andra risker än de som avses i kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut som kapitalet ska täcka, se t.ex. artikel 15 i värdepappersbolagsförordningen.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

Ersättningssystem

4 c § Ett värdepappersbolag ska ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

Paragrafen är ny och finns under en ny rubrik. Den genomför artikel 26.1 d i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.3.

I paragrafen finns en generell bestämmelse om att värdepappersbolag ska ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering. I begreppet ersättningssystem ingår såväl ersättningspolicy som ersättningspraxis. Av 6 § framgår att kravet ska tillämpas i proportion till arten och omfattningen av värdepappersbolagets verksamheter och dessas komplexitetsgrad. Styrelsen ansvarar för att värdepappersbolaget uppfyller kravet på att ha ett ersättningssystem och ska se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kravet (7 och 8 §§). Genom 35 § 1 bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vad ett värdepappersbolag ska iakttä för att uppfylla kravet på att ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

Genomlysning

5 § Ett värdepappersbolags rörelse ska organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, ansvarskedjor, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om genomlysning av värdepappersbolag. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.1.

Ändringen, som genomför artikel 26.1 a i värdepappersbolagsdirektivet, återspeglar att artikeln uttryckligen nämner ansvarskedjor. När bestämmelsen infördes i svensk rätt för att genomföra artikel 22 i kreditinstitutsdirektivet, konstaterades att direktivets krav på en tydlig organisationsstruktur omfattade bolagets interna organisation men också bolagets förbindelser med andra företag (se prop. 2006/07:5

s. 134). Ordalydelsen i detta avseende i artikel 26.1 a i värdepappersbolagsdirektivet är densamma som i artikel 22 i kreditinstitutsdirektivet (artikel 74 i kapitaltäckningsdirektivet) varför kraven på genomlysning även för värdepappersbolagens del gäller såväl bolagets interna struktur som dess förbindelser med andra företag.

Bemyndiganden

35 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, *ersättningssystem* och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

2. värdepappersbolags mångfaldspolicy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

3. de riktlinjer, regler och rutiner ett värdepappersinstitut ska upprätta och tillämpa enligt 9 §,

4. vilka system, resurser och rutiner ett värdepappersinstitut ska ha enligt 10 §,

5. vad ett värdepappersinstitut ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 11 §,

6. de processer för produktgodkännande och översyn ett värdepappersinstitut ska ha enligt 13 §,

7. den information ett värdepappersinstitut ska lämna enligt 14 § första stycket,

8. de arrangemang ett värdepappersinstitut ska ha för att få information och för att förstå egenskaperna hos finansiella instrument och den fastställda målgruppen för instrumenten enligt 14 § andra stycket,

9. de arrangemang ett värdepappersinstitut som distribuerar finansiella instrument ska ha för urvalet av finansiella instrument och tjänster som erbjuds eller rekommenderas till kunder,

10. kraven för bedömning av kunskap och kompetens enligt 15 §,

11. dokumentation enligt 16 § och hur lång tid dokumentation ska sparas enligt 20 §, och

12. övervakning av handeln och kursbildningen enligt 21 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser med bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i vissa avseenden. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

Genom ändringen i *första punkten* bemyndigas regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, att även meddela föreskrifter om vad värdepappersbolag ska iaktta för att uppfylla kraven på ersättningssystem. I bemyndigandet ingår en rätt att meddela föreskrifter om styrelsens ansvar för att övervaka genomförandet av

ersättningspolicyn. Ändringen genomför artiklarna 26.1 d, 30.1–3, 32.1–7 och 33 i värdepappersbolagsdirektivet.

Det ska noteras att det i bemyndigandet i första punkten, utan att någon ändring görs, ingår en rätt att meddela föreskrifter om vilka åtgärder som värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla kraven avseende administrativa förfaranden och dokumentation, för att myndigheterna ska kunna kontrollera efterlevnaden av regelverket. I bemyndigandet ingår även att, i enlighet med artikel 29.3 i värdepappersbolagsdirektivet, meddela föreskrifter om att små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag ska tillämpa de krav som anges i artikel 29.1 a, c och d i samma direktiv.

8 a kap. Återhämtningsplaner

Överenskommelser om en koncernåterhämtningsplan för en gränsöverskridande koncern

9 § När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet *eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet* och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat en koncernåterhämtningsplan till de myndigheter som anges i 3 § tredje stycket, ska inspektionen försöka komma överens med behöriga myndigheter som ingår i tillsynskollegiet för koncernen om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt värdepappersbolag eller ett utländskt värdepappersföretag som ingår i koncernen, och
3. tillämpningen av åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6 i krishanteringsdirektivet för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en koncernåterhämtningsplan för en gränsöverskridande koncern. Ändringen i *första stycket* genomför artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

8 b kap. Avtal om koncerninternt finansiellt stöd

Myndighets godkännande av avtal om finansiellt stöd

4 § Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Desutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet *eller värdepappersbolagsdirektivet* samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i *kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet*, vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens godkännande av koncerninternt finansiellt stöd. Ändringen i *andra stycket 4* genomför artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

12 kap. Tillstånd att driva en reglerad marknad

Aktiekapital m.m.

7 § En börs som är aktiebolag *ska* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *ska* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börsen har eller kan utnyttja. För en börs som är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *ska* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 3.

Paragrafen innehåller bestämmelser om aktie- och startkapital för en börs. På en börs som driver en handelsplattform ställs samma krav på startkapital som på ett värdepappersbolag som bedriver sådan verksamhet. Kravet på startkapital för sådan verksamhet ska vara det krav, minst 150 000 euro, som följer av 3 kap. 6 § första stycket 3. Justeringen i *andra* stycket i förevarande paragraf är en konsekvens av den ändringen. Övriga ändringar är av endast språklig karaktär.

13 kap. Börsens verksamhet

Allmänna krav på verksamheten

1 i § En börs ska ha regler för minsta tillåtna prisändring för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en reglerad marknad som börsen driver.

Reglerna ska

1. kalibreras så att de återspeglar det aktuella finansiella instrumentets likviditetsprofil och den genomsnittliga skillnaden mellan köp- och säljkurs, med beaktande av möjligheten till rimligt stabila priser utan att i onödan hindra ännu mindre skillnader, och

2. på lämpligt sätt justera minsta tillåtna prisändring för varje finansiellt instrument.

Regler enligt första stycket ska inte hindra matchning av order av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om s.k. tick-size. Övervägandena finns i avsnitt 12.1.2.

Det nya *tredje stycket* genomför den, genom artikel 64 i värdepappersbolagsdirektivet, ändrade artikeln 49.1 i MiFID II. Regeln tar sikte på order av stor omfattning (*large in scale*) och innebär att

sådana order ska kunna matchas mellan två budsteg. Att samma regler även gäller för den som driver en MTF- eller OTF-plattform följer av 11 kap. 1 a § och för systematiska internhandlare av den nya artikeln 17a i MiFIR.

23 kap. Tillsyn

Platsundersökning

4 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,
2. en börs,
3. en svensk leverantör av datarapporteringstjänster,
4. en clearingorganisation,
5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och
6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt värdepappersföretag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 §, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i det land inom EES som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens möjlighet att genomföra platsundersökningar. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.3.

Det nya *tredje stycket* genomför artikel 14.2 andra stycket i värdepappersbolagsdirektivet. Bestämmelsen har utformats med en motsvarande bestämmelse i 13 kap. 4 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse som förebild.

25 kap. Ingripanden

Ingripanden mot svenska värdepappersinstitut, börser, svenska leverantörer av datarapporterings tjänster och svenska clearingorganisationer samt vissa fysiska personer

1 d § Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6 eller 8 §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att falla,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med *artikel 28, 52 eller 63 i värdepappersbolagsförordningen*, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt *artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen*, i strid med *artikel 54.1 b* i den förordningen,

14. låter bli att *lämna information till Finansinspektionen* eller lämnar ofullständig eller felaktig information om *koncentrationsrisker i strid med artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen*,

15. *ådrar sig en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen,*

16. *vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen, underlåter att hålla likvida tillgångar, eller*

17. *låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med bestämmelserna i del sex i värdepappersbolagsförordningen.*

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.

Paragrafen som tillsammans med andra sanktionsbestämmelser i kapitlet och sanktionsreglerna i tillsynslagen genomför artikel 18 i värdepappersbolagsdirektivet har ändrats så att överträdelser av värdepappersbolagsförordningen ska kunna leda till sanktioner mot fysiska personer. Därutöver utgår hänvisningen till 8 kap. 8 f §, som utredningen föreslår ska utmönstras ur lagen, ur *första stycket punkten 4*.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

Ikraftträdandebestämmelse

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020 i fråga om 13 kap. 1 i § och i övrigt den 26 juni 2021.

2. För värdepappersbolag som har fått tillstånd enligt denna lag före den 24 december 2019 gäller kravet på ansökan om tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut enligt 2 kap. 1 c § från den 27 december 2020. Sådana bolag ska fram till dess lagen träder i kraft tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt de bestämmelser i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappers-

bolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar som avser kreditinstitut. Av tillsynsförordningen följer att även den förordningen ska tillämpas.

3. För värdepappersbolag som vid ikraftträdandet av denna lag uppfyller kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen gäller undantaget i 8 kap. 1 a § första stycket omedelbart.

Ikraftträdandebestämmelserna är utformade efter bestämmelserna i värdepappersbolagsdirektivet och kapitaltäckningsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.3.

Punkten 1 genomför artikel 67.1 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att ändringarna ska träda i kraft den 26 juni 2021, utom bestämmelsen om tick-size (13 kap. 1 i § tredje stycket) som ska träda i kraft den 1 december 2020.

Punkten 2 genomför artikel 8a.3 i kapitaltäckningsdirektivet och anger när värdepappersbolag som omfattas av det särskilda tillståndskravet i 2 kap. 1 c § senast ska söka tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut. Av punkten följer också att bolagen i fråga ska tillämpa de regler som gäller för kreditinstitut.

Punkten 3 träffar de värdepappersbolag som vid lagens ikraftträdande är små och icke-sammanlänkade. Sådana bolag kan tillämpa undantaget i 8 kap. 1 a § första stycket när lagen träder i kraft och behöver inte vänta i sex månader, jfr 8 kap. 1 a § fjärde stycket.

15.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012¹ (tillsynsförordningen) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014² (värdepappersbolagsförordningen).

¹ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

² EUT L 314, 5.12.2019, s. 1 (Celex 32019R2033).

Lagen innehåller också bestämmelser som genomför delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven* 2006/48/EG och 2006/49/EG³ (kapitaltäckningsdirektivet) och *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven* 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU⁴ (*värdepappersbolagsdirektivet*).

I paragrafen anges vad tillsynslagen innehåller. Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

Av tillägget i *första stycket* framgår att lagen innehåller bestämmelser som kompletterar även värdepappersbolagsförordningen. Vidare framgår av tillägget i *andra stycket* att lagen också innehåller bestämmelser som genomför delar av värdepappersbolagsdirektivet.

Definitioner

2 § I denna lag betyder

1. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. *kreditinstitut*:
 - a. *bank eller kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse*,
 - b. *Svenska skeppshypotekskassan*,
 - c. *sådant företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och*
 - d. *värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden*,
4. *värdepappersbolag*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,
5. *systemrisk*: detsamma som i 1 kap. 2 § 11 lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Ändringen i *första stycket* 3 c är en följd av att vissa stora värdepappersbolag enligt tillsynsförordningen ska definieras som kreditinstitut (bolag med tillgångar överstigande 30 miljarder euro m.m., se avsnitt 5.5.1). Värdepappersbolag med tillstånd för kreditgivning

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

⁴ EUT L 314, 5.12.2019, s. 64 (Celex 32019L2034).

och att ta emot medel på konto definieras i *första stycket 3 d* som kreditinstitut, vilket innebär att lagens bestämmelser om kreditinstitut även ska tillämpas på sådana värdepappersbolag. Att bolagen i fråga omfattas av tillsynsförordningen följer av den nya 8 kap. 1 b § lagen om värdepappersmarknaden, se avsnitt 5.4. Ändringen i *första stycket 4* genomför artikel 3.1.19 i värdepappersbolagsdirektiv. Det nya *första stycket 5* genomför artikel 3.1.30 i värdepappersbolagsdirektivet och definierar begreppet systemrisk genom en hänvisning till lagen om kapitalbuffertar, som i denna del har genomfört artikel 3.1.10 i kapitaltäckningsdirektivet.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

Tillsynsförordningens tillämpning

5 a § Av artikel 1.2 i värdepappersbolagsförordningen framgår att vissa värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen.

Enligt artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen kan Finansinspektionen, under de förutsättningar som anges i artikeln, tillåta att vissa värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen.

De värdepappersbolag som avses i första och andra styckena behandlas vid tillämpningen av denna lag som kreditinstitut.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillämpning av tillsynsförordningen och de bestämmelser i lagen som avser kreditinstitut på vissa värdepappersbolag. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.3.

Första och andra styckena erinrar om artiklarna 1.2 och 1.5 i värdepappersbolagsförordningen, som innebär att tillsynsförordningen ska respektive får tillämpas på vissa värdepappersbolag. *Tredje stycket*, som genomför artiklarna 1.2 andra stycket och 1.5 tredje stycket i värdepappersbolagsförordningen, innebär att sådana värdepappersbolag behandlas som kreditinstitut vid tillämpningen av denna lag. 2–7 kap. i lagen utgör det svenska genomförandet av de bestämmelser i kapitaltäckningsdirektivet som ska tillämpas på värdepappersbolagen i fråga, enligt artiklarna 2.2 och 5.3 i värdepappersbolagsdirektivet. Övriga bestämmelser i lagen om ingripanden, avgifter, bemyndiganden och överklaganden kompletterar kapitlen 2–7 även om de inte i sig motsvarar artiklar i kapitaltäckningsdirektivet.

5 b § Finansinspektionen får besluta att kraven i tillsynsförordningen ska gälla för ett värdepappersbolag vars konsoliderade tillgångar, beräknat som ett genomsnitt över den senaste sammanhängande tolv månadersperioden, uppgår till minst fem miljarder euro, och som utövar någon av de verksamheter som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden men som inte är råvaruhandlare eller utsläppsrättsbehandlare, om

1. värdepappersbolaget utövar verksamheten i en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om bolaget fallerar eller hamnar i kris,

2. värdepappersbolaget är en clearingmedlem, eller

3. Finansinspektionen anser att det är motiverat mot bakgrund av det berörda värdepappersbolagets verksamhet och dess storlek, art, omfattning och komplexitet med beaktande av

a. betydelsen för EU:s eller Sveriges ekonomi,

b. betydelsen av bolagets gränsöverskridande verksamhet, eller

c. bolagets sammanlänkning med det finansiella systemet.

För ett värdepappersbolag som avses i första stycket tillämpas det som sägs om kreditinstitut i denna lag.

Finansinspektionen kan bestämma att ett beslut enligt första stycket inte längre ska gälla och ska utan dröjsmål informera värdepappersbolaget om detta.

Ett beslut enligt första stycket ska upphöra att gälla om bolaget inte längre uppfyller det tröskelvärde som anges där, beräknat som ett genomsnitt över den senaste sammanhängande tolv månadersperioden.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål informera Europeiska bankmyndigheten om beslut enligt denna paragraf.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen under angivna förutsättningar får besluta att tillämpa kraven i tillsynsförordningen på vissa värdepappersbolag. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.3.

Paragrafen genomför artikel 5 i värdepappersbolagsdirektivet. Av första stycket följer att möjligheten att besluta om att tillsynsförordningen ska tillämpas gäller för mycket stora bolag (konsoliderade tillgångar på fem miljarder euro eller mer) som inte är råvaru- eller utsläppshandlare (se definitioner av dessa i artikel 4.1.150 i tillsynsförordningen) och som driver handel för egen räkning eller portföljförvaltning. Förutsättningarna i punkterna 1–3, för ett sådant beslut är alternativa. Begreppet systemrisk i punkten 1 definieras i 1 kap. 2 § första stycket 5, och begreppet clearingmedlem i punkten 2 definieras i artikel 4.1.3 i värdepappersbolagsförordningen. Enligt andra stycket ska de bestämmelser i tillsynslagen som gäller för kreditinstitut tillämpas på bolagen i fråga. Tredje och fjärde styckena behandlar situationen när tillsynsförordningen inte längre ska tillämpas. Det kan bli fallet efter särskilt beslut, tredje stycket, eller utan särskilt beslut fjärde stycket. Det senare gäller om bolagets konsoliderade till-

gångar understiger tröskelvärdet beräknat över en sammanhängande tolv månaders period.

Behörig myndighet

6 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen och utövar tillsyn över att *förordningarna* och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet för att i enlighet med artikel 458 i tillsynsförordningen besluta om särskilda makrotillsynsåtgärder.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot institut gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om behörig myndighet. Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

Ändringen i *första stycket* genomför artikel 4 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att Finansinspektionen är behörig myndighet även enligt värdepappersbolagsförordningen.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

2 kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav

Särskilt kapitalbaskrav

1 § Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse inte är uppfyllt,

2. det i samband med en översyn och utvärdering av *kreditinstitutet* bedöms nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för och risker som institutet utsätter det finansiella systemet för, eller

3. det är sannolikt att *kreditinstitutet* inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt första stycket 1.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *kreditinstitutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen kan fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.3.

Ändringarna, som innebär att bestämmelsen bara gäller för kreditinstitut, är en följd av att kapitaltäckningsdirektivet endast gäller för kreditinstitut.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

1 a § Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt värdepappersbolagsförordningen endast om,

1. något av kraven i 8 kap. 3 §, 4 § första eller tredje stycket, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det är osannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få bolaget att rätta till bristerna inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka väsentliga risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och väsentliga risker som bolaget utsätter det finansiella systemet för,

3. bolaget, under normala marknadsförhållanden, inte skulle kunna avveckla positioner i handelslagret under kort tid utan att ådra sig betydande förluster,

4. granskningen av de interna modellerna enligt 5 a kap. visar att värdepappersbolagets brister avseende kraven för att tillämpa de interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer, eller

5. värdepappersbolaget vid upprepade tillfällen underlåter att skaffa eller bibehålla tillräckliga nivåer av ytterligare kapital enligt 1 b §.

Ett beslut enligt första stycket ska vara skriftligt och grunda sig på översyn och utvärdering av bolagets enskilda situation.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om värdepappersbolaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot värdepappersbolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Finansinspektionen får fatta beslut enligt denna paragraf avseende ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen, om inspektionen anser att det är motiverat.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa situationer ska besluta om särskilda kapitalbaskrav avseende värdepappersbolag. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.3.

Paragrafen har utformats delvis med förebild i det förslag till ändring av 1 § som Utredningen om EU:s bankpaket om riskredu-

rande åtgärder har lämnat i SOU 2019:60. Den paragrafen genomför motsvarande bestämmelser i kapitaltäckningsdirektivet. *Den inledande satsen i första stycket* genomför artikel 39.2 a i värdepappersbolagsdirektivet. *Första stycket punkten 1* genomför artikel 40.1 b, *punkten 2* genomför artikel 40.1 a, *punkten 3* genomför artikel 40.1 c, *punkten 4* genomför artikel 40.1 d och *punkten 5* genomför artikel 40.1 e. För tillämpningen av punkten 2, se artikel 40.2 i värdepappersbolagsdirektivet. *Andra stycket* genomför kravet på skriftlighet i artikel 40.5. Enligt *femte stycket* är möjligheten att besluta om särskilt kapitalbaskrav mer begränsad när det gäller små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, se artikel 40.7 och skäl 20 i värdepappersbolagsdirektivet. Bestämmelsen ska tillämpas direktivkonformt vilket bl.a. innebär att vad som avses med väsentliga risker i första stycket punkten 2 kan komma att förtydligas i nivå-2-bestämmelser, se artikel 40.6 i värdepappersbolagsdirektivet. Vad gäller avveckling av positioner i handelslaget i första stycket punkten 3 är det förluster i förhållande till den försiktiga värdering av handelslaget (se artikel 21.2 i värdepappersbolagsförordningen) som avses.

1 b § *Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasnivå, som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalkraven eller hotar bolagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt.*

Finansinspektionen ska se över den nivå som bolaget har fastställt efter ett beslut enligt första stycket och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller behöver justeras. Om nivån behöver justeras ska inspektionen meddela bolaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

Första och andra styckena gäller inte värdepappersbolag som är små och icke-sammanlänkade enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Paragrafen, som är ny, genomför artikel 41 i värdepappersbolagsdirektivet. Bestämmelsen ska tolkas direktivkonformt vilket bl.a. innebär krav på proportionalitet och lämplighet. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.3.

1 c § *När det gäller sådana värdepappersbolag som avses i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution ska Finansinspektionen underrätta berörda resolutionsmyndigheter om beslut enligt 1 a § om särskilt kapitalbaskrav och om förväntade justeringar enligt 1 b § andra stycket.*

I paragrafen, som är ny, föreskrivs en underrättelseskyldighet för Finansinspektionen i förhållande till berörda resolutionsmyndigheter. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.5.

Paragrafen genomför artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att Finansinspektionen i vissa fall ska underrätta berörda resolutionsmyndigheter om beslut om särskilt kapitalbaskrav och om förväntade justeringar enligt 1 b § andra stycket. Underrättelseskyldigheten gäller bara när beslut rör bolag som anses utgöra värdepappersbolag enligt lagen om resolution. Underrättelseskyldigheten kan gälla såväl i förhållande till Riksgäldskontoret som berörda utländska resolutionsmyndigheter.

Även utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår en ny bestämmelse om underrättelseskyldighet, se 2 kap. 1 e § tillsynslagen.

Särskilt likviditetskrav

2 a § Bestämmelsen i 2 § ska inte tillämpas på små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen för vilka beslut om undantag har fattats enligt artikel 43.1 andra stycket samma förordning.

Paragrafen är ny och genomför de delar av artikel 42 i värdepappersbolagsdirektivet som innebär att särskilda likviditetskrav, enligt 2 §, inte ska tillämpas på bolag som är små och icke-sammanlänkade enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen och som har undantagits från den förordningens likviditetskrav. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.3.

Ingripande

3 § Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller 1 a § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett kreditinstitut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskrav som följer av ett beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen får ingripa om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav eller ett särskilt likviditetskrav. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.3.

Första stycket har ändrats till följd av den nya 1 a § och *andra stycket* har ändrats för att återspegla att endast kreditinstitut omfattas av kraven i lagen om kapitalbuffertar.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

3 kap. Krav på gruppnivå

Ansvarigt institut

1 § Ansvaret för att kraven i 2 § uppfylls har det *kreditinstitut*

1. som inte är dotterföretag till ett annat *kreditinstitut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett sådant finansiellt holdingföretag, svenskt blandat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett *kreditinstitut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag.

Om ett sådant holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderföretag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinstitutet som ansvarar för att de grupp-baserade kraven uppfylls.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera kreditinstitut, ansvarar det kreditinstitut som har den största balansomslutningen för att de grupp-baserade kraven uppfylls.

Soliditet och riskhantering

2 § Det ansvariga *kreditinstitutet* enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse uppfylls på gruppnivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

Krav på undergruppnivå

3 § Även om ett *kreditinstitut* inte är det ansvariga *kreditinstitutet* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *kreditinstitutet* eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt *kreditinstitut*, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

Krav på moder- och dotterföretag

4 § Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om riskhantering och genomlysning.

Företaget ska även införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av företaget, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

I 1–4 §§ finns bestämmelser om krav på gruppnivå. Ändringarna innebär att dessa paragrafer endast ska gälla för kreditinstitut, som en följd av att kapitaltäckningsdirektivet endast gäller för dessa slags institut. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande ovan nämnda paragrafer.

Värdepappersbolag

Rubriken är ny och markerar att 5 § endast gäller för värdepappersbolag.

5 § När artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig ska 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden tillämpas på en värdepappersföretagsgrupp i den utsträckning inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av det ansvariga företaget, besluta om undantag från kravet i första stycket, om företaget kan visa att en sådan tillämpning strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Paragrafen, som har ny lydelse, innehåller bestämmelser rörande krav på gruppnivå avseende värdepappersbolag. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Paragrafen genomför artikel 25.4 tredje stycket i värdepappersbolagsdirektivet. *Andra stycket* har utformats med motsvarande regler för kreditinstitut (4 § tredje stycket) som förebild. Vilket företag som är ansvarigt och ska göra en ansökan enligt andra stycket följer av artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen.

Förutvarande 5 § återfinns med delvis ändrad lydelse i 6 §.

Ledningen för ett finansiellt eller värdepappersinriktat holdingföretag

Genom tillägget *värdepappersinriktat holdingföretag* framgår att 6 § även gäller för ledningen i ett sådant företag. Som en följd av övriga ändringar när det gäller rubrikerna i kapitlet har rubriken fått en högre rubriknivå.

6 § Den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag, ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

Paragrafen, som är ny och genomför artikel 52 i värdepappersbolagsdirektivet, motsvarar förutvarande 5 § med det tillägget att även värdepappersinriktade holdingföretag ingår bland de företag där det ställs krav på lämplighet för den som ska ingå i ledningen. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

4 kap. Tillsynsansvar på gruppnivå

Tillsynsansvarig myndighet

1 § Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda *eller för värdepappersbolagens del, i tillämpliga fall, om villkoren i gruppkapitaltestet är uppfyllda, om*

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,

3. ett värdepappersföretag inom EU är moderföretag till ett kreditinstitut och det i gruppen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,

4. ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt institut inom EES,

5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till

a) ett kreditinstitut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,

b) ett kreditinstitut och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller

c) ett värdepappersbolag och det inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning eller något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES,

6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen och ett kreditinstitut har den största totala balansomslutningen, eller, om det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande företag inom EES, ett värdepappersbolag har den största totala balansomslutningen,

7. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till

a) ett värdepappersbolag men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES, eller

b) ett värdepappersbolag och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller

8. det finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som är moderföretag till både värdepappersbolag och motsvarande utländska företag inom EES, och ett värdepappersbolag är det dotterföretag som har den största balansomslutningen.

I de fall annan myndighet än Finansinspektionen skulle vara tillsynsansvarig myndighet enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, ska Finansinspektionen trots det vara sådan myndighet, om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över fler än ett kreditinstitut inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land. I fråga om artikel 111.3 c i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, ska motsvarande gälla för värdepappersföretag om det inte inom gruppen finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Det som anges i första stycket 3, 5 b eller 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för kreditinstitutet. Det som anges i första

stycket 5 c gäller inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansslutningarna för dessa är högre än för värdepappersbolaget.

Finansinspektionen ska även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det enligt 3 §.

I 7 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES och är ett motsvarande utländskt företag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

Paragrafen innehåller huvudregeln om när Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda eller för värdepappersbolagens del, i tillämpliga fall, om villkoren i gruppkapitaltestet är uppfyllda. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.5.

Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 46 och 62.17 i värdepappersbolagsdirektivet. Den senare artikeln innebär att artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet ersätts med en ny lydelse.

Ändringen i *första stycket punkten 1* genomför den ändrade artikeln 111.1 första stycket i kapitaltäckningsdirektivet och innebär att Finansinspektionen utövar tillsyn om moderföretaget är ett kreditinstitut.

Ändringen i första stycket *punkten 2* genomför artikel 46.1 i värdepappersbolagsdirektivet och den ändrade artikeln 111.1 andra stycket i kapitaltäckningsdirektivet och innebär att Finansinspektionen utövar tillsyn om moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut.

Finansinspektionen kan, enligt resterande punkter i första stycket, ansvara för tillsynen över kraven på gruppnivå även om moderinstitutet är en annan typ av företag. Ändringen i första stycket *punkten 3* genomför den ändrade artikeln 111.1 tredje stycket i kapitaltäckningsdirektivet, ändringen i första stycket *punkten 4* genomför artikel 46.2 i värdepappersbolagsdirektivet och den ändrade artikeln 111.2 i kapitaltäckningsdirektivet, ändringen i första stycket *punkten 5* genomför den ändrade artikeln 111.3 i kapitaltäckningsdirektivet, den nya *punkten 6* i första stycket genomför den ändrade artikeln 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, den nya *punkten 7* i första stycket genomför artiklarna 46.3 och 46.5 i värdepappersbolagsdirektivet och den nya *punkten 8* i första stycket genomför artikel 46.4 i värdepappersbolagsdirektivet.

Av det nya *andra stycket*, som genomför del av den ändrade artikeln 111.5 i kapitaltäckningsdirektivet, framgår att Finansinspektionen i vissa fall ska utöva tillsyn på gruppnivå även om inspektionen på individuell nivå inte utövar tillsyn över det kreditinstitut eller motsvarande företag inom EES respektive värdepappersbolag eller motsvarande företag inom EES som har den största balansomslutningen.

Av det nya *tredje stycket*, som också genomför den ändrade artikeln 111.5 i kapitaltäckningsdirektivet, framgår att annan myndighet än Finansinspektionen i vissa fall ska ansvara för tillsynen, trots att Finansinspektionen egentligen pekas ut som tillsynsansvarig myndighet enligt vissa angivna punkter i första stycket.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

2 § När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 eller 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.

Detsamma gäller om det är olämpligt, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, att Finansinspektionen utövar den gruppbaseade tillsynen eller kontrollen av att villkoren i gruppkapitaltestet uppfylls enligt 1 § första stycket 7 eller 8.

I dessa fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget, *det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES* eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

I paragrafen finns regler om internationella överenskommelser som Finansinspektionen kan ingå avseende tillsynsansvaret över en grupp. Paragrafen avser det fallet då Finansinspektionen enligt huvudregeln ska vara den behöriga myndigheten men, enligt de förutsättningar som anges i paragrafen, kan avhända sig detta tillsynsansvar och överlåta på annan myndighet att utföra dessa uppgifter. Se 3 § för den omvända situationen att Finansinspektionen genom en motsvarande

överenskommelse blir tillsynsansvarig trots att huvudregeln pekar ut annan myndighet. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.5.

Ändringen i *första stycket* genomför den ändrade artikeln 111.6 första meningen i kapitaltäckningsdirektivet. Genom tillägget sist i stycket framgår att även behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå är en omständighet som ska beaktas vid bedömningen av om det skulle vara olämpligt att Finansinspektionen utövar tillsynen.

Det nya *andra stycket* genomför artikel 46.6 första meningen i värdepappersbolagsdirektivet.

Ändringen i *tredje stycket* genomför artikel 46.6 andra meningen i värdepappersbolagsdirektivet och artikel 111.6 andra meningen i kapitaltäckningsdirektivet.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

3 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå* att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*, ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

Detsamma gäller om det skulle vara olämpligt, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, att den gruppbaseade tillsynen eller kontrollen av att villkoren i gruppkapitaltestet uppfylls utövas av den myndighet som enligt artikel 46.3–5 i värdepappersbolagsdirektivet ska utöva tillsynen.

I dessa fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, *det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES*, *det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES* eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

I paragrafen finns regler om internationella överenskommelser som Finansinspektionen kan ingå avseende tillsynsansvaret över en grupp. Paragrafen avser det fallet då det som huvudregel är en annan behörig

myndighet än Finansinspektionen som ska ansvara för tillsynen, men Finansinspektionen enligt de förutsättningar som anges i paragrafen i stället genom en överenskommelse kan utses till ansvarig tillsynsmyndighet. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.5.

Ändringen i *första stycket* genomför den ändrade artikeln 111.6 första meningen i kapitaltäckningsdirektivet.

Det nya *andra stycket* genomför artikel 46.6 första meningen i värdepappersbolagsdirektivet.

Ändringen i *tredje stycket* genomför artikel 46.6 andra meningen i värdepappersbolagsdirektivet och den ändrade artikeln 111.6 andra meningen i kapitaltäckningsdirektivet.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

Beslut på gruppnivå om kapitalbasen och särskilt likviditetskrav

4 § När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 § *första stycket 1, 3 eller 4–6, och moderföretaget inte är ett värdepappersinriktat holdingföretag*, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga berörda behöriga myndigheter.

Ändringen innebär att 4–9 §§ gäller gruppbaserad tillsyn enligt kapitaltäckningsdirektivet, och inte sådan tillsyn baserad på värdepappersbolagsdirektivet.

5 kap. Tillsyn över interna metoder för kreditinstitut

Löpande granskning av interna metoder

1 § Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *kreditinstitut* uppfyller ställda krav på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska särskilt uppmärksammas förändringar i *kreditinstitutets* affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

2 § Om det framkommer att ett *kreditinstituts* interna metoder enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att *kreditinstitutet* åtgärdar metoderna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 § Om ett *kreditinstitut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att *kreditinstitutet*

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga, eller
2. presenterar en åtgärdsplan för att i god tid åter uppfylla kraven och ange en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 § Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att kreditinstitutet inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om kreditinstitutet inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

5 § Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för *kreditinstitutet* att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att *kreditinstitutet* snarast förbättrar modellen.

Korrigerande åtgärder vid tillsyn över interna metoder

6 § Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *kreditinstituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att *kreditinstitutets* metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

De korrigerande åtgärderna ska syfta till att målen i en intern metod upprätthålls.

I kapitlet, som har fått en ändrad rubrik, finns bestämmelser om den löpande granskningen av interna metoder och om korrigerande åtgärder vid tillsyn över interna metoder för kreditinstitut. Ändringarna innebär att dessa bestämmelser, som härstammar från kapitaltäckningsdirektivet, endast gäller för kreditinstitut. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.7.

Regler om tillsyn över interna modeller avseende värdepappersbolag finns i 5 a kap.

5 a kap. Tillsyn över interna modeller för värdepappersbolag

Kapitlet är nytt och innehåller bestämmelser om tillsyn över sådana interna modeller som värdepappersbolag kan få tillstånd att använda och som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.7.

Genom kapitlet genomförs artikel 37 i värdepappersbolagsdirektivet.

1 § Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett värdepappersbolag uppfyller ställda krav för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Vid bedömningen ska särskild vikt läggas vid förändringar i värdepappersbolagets affärsverksamhet och hur interna modeller används på nya produkter.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens tillsynsansvar över tillståndspliktiga interna modeller för beräkning av kapitalbaskravet för positioner i handelslagret hos ett värdepappersbolag. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.7.

Paragrafen genomför artikel 37.1 första och andra meningarna i värdepappersbolagsdirektivet. Den har utformats med 5 kap. 1 § som förebild. Tillsynen ska ske regelbundet men minst vart tredje år.

2 § Om det framkommer att ett värdepappersbolags interna modeller enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att bolaget åtgärdar bristerna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

I paragrafen anges i vilka fall Finansinspektionen ska vidta tillsynsåtgärder i sin granskning av ett värdepappersbolags användning av interna modeller. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.7.

Paragrafen genomför artikel 37.1 tredje meningen i värdepappersbolagsdirektivet. Den har utformats med 5 kap. 2 § som förebild.

3 § Om ett värdepappersbolag som beviljats tillstånd att använda interna modeller som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av modellerna, ska Finansinspektionen kräva att värdepappersbolaget

- 1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga, eller*
- 2. presenterar en åtgärdsplan för att uppfylla kraven och anger en tid inom vilken planen ska genomföras.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen ska kräva vissa prestationer av ett värdepappersbolag som har beviljats tillstånd att använda en intern modell, men som inte längre uppfyller kraven för detta. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.7.

Paragrafen genomför artikel 37.3 första stycket första meningen i värdepappersbolagsdirektivet. Den har utformats med 5 kap. 3 § som förebild.

4 § Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att värdepappersbolaget inom den angivna tidsfristen kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om värdepappersbolaget inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av de interna modellerna antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

I paragrafen regleras vilka åtgärder som Finansinspektionen ska vidta om det bedöms osannolikt att den i 3 § angivna åtgärdsplanen leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.7.

Paragrafen genomför artikel 37.3 första stycket andra meningen och andra stycket i värdepappersbolagsdirektivet. Den har utformats med 5 kap. 4 § som förebild.

5 § Om det beträffande internmodellerna över marknadsrisk förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellerna inte är tillräckligt exakta, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för värdepappersbolaget att använda modellerna eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att värdepappersbolaget snarast inom en bestämd tidsram förbättrar modellerna.

I paragrafen regleras tillsynen beträffande internmodellerna över marknadsrisk. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.7.

Paragrafen genomför artikel 37.2 i värdepappersbolagsdirektivet. Den har huvudsakligen utformats med 5 kap. 5 § som förebild.

6 kap. Företags uppgiftsskyldighet till Finansinspektionen

Företag som ska lämna upplysningar

1 § Följande företag ska till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet *eller värdepappersbolagsdirektivet eller företag som ingår i en företagsgrupp på vilken ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen har fattats,*

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* än de som avses i 1,

3. holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till holdingföretag med blandad verksamhet,

4. blandade finansiella holdingföretag, och

5. företag som fått i uppdrag av ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandat finansiellt holdingföretag *eller värdepappersinriktat holdingföretag* att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka företag som är skyldiga att lämna uppgifter till Finansinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.3.

Tillägget i *punkten 1* avseende värdepappersbolagsdirektivet är en följd av att de flesta värdepappersföretag står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt en reglering som bygger på värdepappersbolagsdirektivet. Genom det andra tillägget i samma punkt kommer även företag, som ingår i en företagsgrupp på vilken ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen (gruppkapitaltestet) har fattats, att vara upplysningsskyldiga. Genom tilläggen i *punkterna 2 och 5*, som genomför artiklarna 4.3, 4.5 första meningen och 19 a i värdepappersbolagsdirektivet, är även samtliga dotterföretag till ett värdepappersinriktat holdingföretag och företag som fått i uppdrag av ett sådant företag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner skyldiga att lämna upplysningar till Finansinspektionen.

Punkten 3, som är oförändrad, genomför artikel 53.1 i värdepappersbolagsdirektivet.

Samarbete och utbyte av information med utländska myndigheter

4 § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet och artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens möjlighet att hänskjuta vissa frågor till Eba för tvistlösning. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.2.

Genom ändringen, som genomför artikel 48.7 i värdepappersbolagsdirektivet, får Finansinspektionen möjlighet att hänskjuta frågor då det uppstått oenighet om tillsynskollegiernas funktion även i en situation som avses i artikel 48 i direktivet.

5 § Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet och artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens möjlighet att hänskjuta vissa frågor till Eba för tvistlösning. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.2.

Ändringen, som genomför artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet, innebär att Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan myndighet inom EES till Eba för tvistlösning även i en sådan situation som avses i nämnda artikel.

Undersökning

8 § Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, göra undersökningar hos

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandade finansiella holdingföretag och värdepappersinriktade holdingföretag för att kontrollera den gruppbaseade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett institut eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som ingår i en grupp som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens möjlighet att genomföra platsundersökningar. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.3.

Ändringen i *första punkten*, som genomför artikel 19 c i värdepappersbolagsdirektivet, innebär att värdepappersinriktade holdingföretag läggs till bland de företag hos vilka Finansinspektionen får göra undersökningar. Genom att företagen läggs till i punkten 1 kommer Finansinspektionen, enligt punkt 2 och i enlighet med samma artikel i värdepappersbolagsdirektivet, även få rätt att utföra undersökningar hos företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinriktat holdingföretag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

Tystnadsplikt

10 § En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § eller artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagets intresse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tystnadsplikt för styrelseledamöter eller befattningshavare hos vissa holdingföretag avseende uppgifter om affärsförhållanden i ett dotterföretag. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.6.

Genom ändringarna utvidgas tystnadsplikten till att även gälla för en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag, som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen ska lämna uppgifter.

Uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare

11 § Ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag och ett värdepappersinriktat holdingföretag är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brott-

mål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.6.

Genom ändringen utvidgas uppgiftsskyldigheten enligt paragrafen till att omfatta även värdepappersinriktade holdingföretag.

7 kap. Moderföretag utanför EES

1 § Om ett *kreditinstitut* inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett sådant finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt.

I paragrafen finns bestämmelser om den gruppbaseade tillsynen när moderföretaget finns utanför EES. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.3.

Den första ändringen är en följd av att kapitaltäckningsdirektivets reglering inte längre ska tillämpas på värdepappersbolag. Bestämmelsen gäller således endast för kreditinstitut. Eftersom paragrafen hänvisar till 2 och 3 §§ gäller även dessa paragrafer bara för kreditinstitut. En liknande regleringen för värdepappersbolagen finns i 4 och 5 §§.

Genom den andra ändringen justeras en felaktig hänvisning till de bestämmelser som anger i vilka fall Finansinspektionen utövar tillsyn över en grupp.

4 § *Om ett värdepappersbolag, som inte står under tillsyn på gruppnivå, ingår i en grupp med minst ytterligare ett värdepappersföretag och det gemensamma moderföretaget har sitt huvudkontor utanför EES, ska Finansinspektionen bedöma huruvida värdepappersföretagen står under tillsyn av tillsynsmyndigheten i landet utanför EES som är likvärdig med den tillsyn som anges i artiklarna 1–8 i värdepappersbolagsförordningen och i denna lag.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i det fall som anges där ska bedöma om den tillsyn som en tillsynsmyndighet i ett land utanför EES utför är likvärdig med den

tillsyn som sker enligt värdepappersbolagsförordningen och denna lag. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.3.

Paragrafen genomför artikel 55.1 i värdepappersbolagsdirektivet. En förutsättning för bestämmelsens tillämplighet är att minst två värdepappersföretag, varav ett är ett svenskt värdepappersbolag, ingår i gruppen och att dessas gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES.

5 § Om Finansinspektionen enligt 4 § bedömer att tillsynen inte är likvärdig ska inspektionen, för det fall den enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt, besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Finansinspektionen får kräva etablering av ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES och tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på detta företag.

Innan Finansinspektionen fattar beslut enligt första stycket ska samråd ske med övriga berörda behöriga myndigheter.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om åtgärder som den vidtar enligt denna paragraf.

Paragrafen, som är ny, genomför artikel 55.2 och 55.3 i värdepappersbolagsdirektivet. Den innehåller bestämmelser om vilka åtgärder som Finansinspektionen, i de fall inspektionen skulle ha varit tillsynsansvarig myndighet på gruppnivå om moderföretaget funnits inom EES, ska vidta för att tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen ska uppnås. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.3.

8 kap. Ingripanden och ansvarsbestämmelse

Förelägganden och viten

1 § Om ett institut eller ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, värdepappersbolagsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga institutet eller företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett institut bryter mot tillsynsförordningen, värdepappersbolagsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutens verksamhet.

Ändringarna genomför artiklarna 38, 39 och 54 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att Finansinspektionen kan ingripa även vid överträdelser av värdepappersbolagsförordningen.

2 § Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

Ändringarna genomför artikel 54 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att Finansinspektionen kan ingripa med stöd av bestämmelsen även mot värdepappersinriktade holdingföretag. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.2.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

Förseningsavgift

4 § Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen* får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Ändringen genomför artikel 54 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att beslut om förseningsavgift även kan fattas avseende värdepappersinriktade holdingföretag.

9 kap. Avgifter

1 § Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen* och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen* och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det institut som tillsynen avser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter för tillsyn och prövning av ansökningar och anmälningar. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.10.

Ändringarna i *första* och *andra styckena* innebär att värdepappersbolagsförordningen läggs till bland de rättsakter som ligger till grund för avgiftsuttag. Värdepappersbolagen är således fortsatt skyldiga att betala avgifter för tillsyn och prövning av ansökningar och anmälningar som rör det EU-rättsliga kapitaltäckningsregelverket och detta gäller oavsett om kravet på ansökan eller anmälan följer av förordning, lag eller av föreskrifter meddelade med stöd av bemyndigande i lagen.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

10 kap. Bemyndiganden

1 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om beräkningen av kapitalbaskraven och koncentrationsrisker.

Paragrafen, som är ny, innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i vissa avseenden. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.2.

Det rör sig om möjligheten att ändra volatilitetsjusteringar för vissa typer av råvaror enligt artikel 30.1 andra stycket värdepappersbolagsförordningen (som rör beräkningen av kapitalbaskraven) och att i enlighet med artikel 41.2 undanta vissa exponeringar från tillämpningen av artikel 37 (om beräkningen av koncentrationsrisker).

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som enligt 3 kap. 6 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag, ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen *respektive avses i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen*,

3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,

4. de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut,

5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av ett institut, och

6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2 och 9.3.8.

Ändringen i *punkten 1* genomför artikel 52 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att bemyndigandet att meddela föreskrifter även omfattar vilka krav som ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett värdepappersinriktat holdingföretag.

Ändringen i *punkten 2* genomför artikel 44 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att det befintliga bemyndigandet utsträcks till att omfatta även sådan information som avses i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen, dvs. bl.a. information om kapitalbasen och kapitalbaskrav.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

Ikraftträdandebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Enligt ikraftträdandebestämmelsen träder lagändringarna i kraft den 26 juni 2021. Övervägandena finns i avsnitt 13.3.

Några övergångsbestämmelser ges inte. De nya bestämmelserna är alltså tillämpliga i och med ikraftträdandet.

15.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

1 kap. Inledande bestämmelser

2 § I denna lag betyder

1. *blandade finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. *dotterföretag*: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *ESRB*: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. *finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. *institut*: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven* 2006/48/EG och 2006/49/EG,

8. *kärnprimärkapital*: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. *moderinstitut inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

11. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhälls-ekonomi,

12. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

13. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och

16. värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet:

- a) utbetalning i form av en kontant utdelning,
- b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner.

Ändringen i *punkten 1* avseende blandade finansiella moderholdingsföretag inom EES är en följd av att tillsynsförordningen byter titel.

Ändringen i *punkten 7* avseende kapitaltäckningsdirektivet är en följd av att direktivet byter titel.

Ändringen i *punkten 13* avseende tillsynsförordningen är en följd av att förordningen byter titel.

Definitionen av värdepappersbolag i *punkten 15* ändras som en konsekvens av att lagen endast gäller för vissa värdepappersbolag. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

3 kap. Kapitalkonserveringsbuffert

3 § Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om undantag från kravet på kapitalkonserveringsbuffert. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Genom ändringen utmönstras fondbolag och AIF-förvaltare ur bestämmelsen, som en följd av att lagen inte längre gäller för sådana företag.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

6 kap. Kontracyklisk kapitalbuffert

Undantag från kravet på en kontracyklisk kapitalbuffert

3 § Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om undantag från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Genom ändringen utmönstras fondbolag och AIF-förvaltare ur bestämmelsen, som en följd av att lagen inte längre gäller för sådana företag.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

10 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

9. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och
12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Genom ändringarna i *punkterna 1 och 8* utmönstras fondbolag och AIF-förvaltare ur bestämmelserna, som en följd av att lagen inte längre gäller för sådana företag.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

Ikraftträdandebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Enligt ikraftträdandebestämmelsen träder lagändringarna i kraft den 26 juni 2021. Övervägandena finns i avsnitt 13.3.

Några övergångsbestämmelser ges inte. De nya bestämmelserna är alltså tillämpliga i och med ikraftträdandet.

15.4 Övriga författningsförslag

Genomförandet av värdepappersbolagsdirektivet och kompletteringarna med anledning av värdepappersbolagsförordningen medför behov av följdändringar i ett ganska stort antal författningar. I avsnitt 15.5. behandlas de lagar där ändringarna endast är en följd av att tillsynsförordningen respektive kapitaltäckningsdirektivet byter titel. Övriga följdändringar, vilka i de flesta fall inte genomför någon specifik artikel i värdepappersbolagsdirektivet, behandlas i detta avsnitt. Eftersom det är fråga om relativt okomplicerade ändringar har de föreslagna författningstexterna inte infogats här, utan framgår av kapitel 1.

15.4.1 Förslaget till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om att den som avses med en kreditupplysning ska informeras i olika avseenden samtidigt som upplysningen lämnas ut. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.3.

Den första ändringen i *andra stycket*, som är en följd av att de flesta värdepappersbolag inte ska tillämpa tillsynsförordningen, innebär att endast värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynslagen omfattas av bestämmelsen. Den andra ändringen är en följd av att tillsynsförordningen byter titel. Hänvisningen är dynamisk.

15.4.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

4 kap.

4 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksbankens underrättelseskyldighet i en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket tillsynslagen. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.3.

Riksbankens underrättelseskyldighet omfattar både kreditinstitut och värdepappersbolag. Ändringen innebär att frågan om vilken myndighet som ska underrättas när det gäller värdepappersbolagen numera anges i värdepappersbolagsdirektivet. Vidare ändras bestämmelsen som en följd av att kapitaltäckningsdirektivet får ändrad titel. Hänvisningen till respektive direktiv är dynamisk.

15.4.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

5 kap.

7 §

Ändringen är en följd av att tillsynsförordningen byter titel. Hänvisningen är dynamisk.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

6 kap.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om kapitaltäckningsanalys. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.3.

Av tillägget i *första stycket* framgår att i kapitaltäckningsanalysen ska lämnas uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven även i enlighet med vad som följer av värdepappersbolagsförordningen. Sådana värdepappersbolag som har varit undantagna från tillsynsförordningens tillämpningsområde kommer således på nytt att vara skyldiga att redovisa dessa uppgifter.

Ändringen i *andra stycket* är en följd av att det införs ett särskilt kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag.

15.4.4 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

24 kap.

9 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avdragsförbud för ränteutgifter på vissa efterställda skulder. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.3.

Den första ändringen i *första stycket* är en följd av att tillsynsförordningen byter titel. Hänvisningen är dynamisk. Genom att värdepappersbolagsförordningen läggs till i samma stycke framgår att värde-

pappersbolag inte får dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen enligt denna förordning.

15.4.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

2 kap.

10 §

I paragrafen ställs krav på storleken på ett fondbolags egna medel under pågående verksamhet. Liksom i dag får ett fondbolags egna medel aldrig understiga ett belopp som motsvarar 25 procent av bolagets fasta omkostnader. Detta följer dock av artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen och anges inte i lagtexten. Ändringen genomför artikel 60 i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 7.1 a i UCITS-direktivet).

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

11 §

Paragrafen upplyser om att det finns bestämmelser om kapitalkrav på gruppnivå i bl.a. tillsynsförordningen, vilket kan vara aktuellt om ett fondbolag exempelvis har en bank som moderbolag. Ett fondbolag kan även ingå i en företagsgrupp som omfattas av konsoliderad tillsyn enligt värdepappersbolagsförordningen. Paragrafen har därför kompletterats med en upplysning även om detta.

15.4.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

1 kap.

5 §

Paragrafen innehåller definitioner.

Den ändrade definitionen av kreditinstitut i *punkten 10* är en följd av att de bolag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen ska anses utgöra kreditinstitut. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

Ändringen i *punkten 11* avseende kapitaltäckningsdirektivet är en följd av att direktivet byter titel. Hänvisningen är statisk.

Ändringen i *punkten 35* avseende tillsynsförordningen är en följd av att förordningen byter titel. Hänvisningen är dynamisk.

15.4.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap.

10 §

I paragrafen anges vad som avses med ett förvaringsinstituts behöriga myndigheter. Ändringen avseende kapitaltäckningsdirektivet är en följd av att direktivet byter titel. Hänvisningen är statisk.

7 kap.

4 §

I paragrafen ställs krav på storleken på en AIF-förvaltares kapitalbas under pågående verksamhet. Liksom i dag får en AIF-förvaltares kapitalbas aldrig understiga ett belopp som motsvarar 25 procent av förvaltarens fasta omkostnader. Detta följer dock av artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen och anges inte i lagtexten. Ändringen genomför artikel 61 i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 9.5 i AIFM-direktivet).

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

6 §

Paragrafen upplyser om att det finns bestämmelser om kapitalkrav på gruppnivå i bl.a. tillsynsförordningen, vilket kan vara aktuellt om en AIF-förvaltare exempelvis har en bank som moderbolag.

En AIF-förvaltare kan också ingå i en företagsgrupp som omfattas av konsoliderad tillsyn enligt värdepappersbolagsförordningen. Paragrafen har därför kompletterats med en upplysning även om detta.

9 kap.

4 §

Bestämmelserna om vilka värdepappersföretag som kan vara förvaringsinstitut anger att företagen ska omfattas av de europeiska kapitalkraven (artikel 92 i tillsynsförordningen) och ha egna medel motsvarande ett startkapital på 730 000 euro (artikel 28.2 i kapitaltäckningsdirektivet). När kapitaltäckningsreglerna för värdepappersföretag införs kommer dessa bestämmelser i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet inte längre att gälla för värdepappersföretag. Paragrafen har därför ändrats så att den hänvisar till motsvarande bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet.

15.4.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i databasen för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.3.

Ändringen i *punkten 15* är en följd av att tillsynsförordningen byter titel. Hänvisningen är dynamisk.

Den nya *punkten 16* är en följd av att rapporteringskraven enligt värdepappersbolagsförordningen, i stället för tillsynsförordningen, som huvudregel gäller för värdepappersbolag. Genom bestämmelsen får uppgifter som har samlats in med stöd av artiklarna 54 och 55 i värdepappersbolagsförordningen behandlas i databasen. Det gäller bl.a. uppgifter om kapitalbasens storlek och sammansättning, koncentrationsrisker och likviditetskrav.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

15.4.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

2 kap.

1 §

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

Genom ändringen av definitionen avseende kreditinstitut följer att även sådana värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen om värdepappersmarknaden omfattas av den definitionen.

Enligt den ändrade definitionen av värdepappersbolag omfattas sådana värdepappersbolag som har tillstånd till handel för egen räkning eller garantigivning eller åtagande för fast räkning. Att vissa värdepappersbolag ska anses utgöra kreditinstitut framgår av definitionen av kreditinstitut.

Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder föreslår ändringar beträffande denna paragraf.

27 kap.

13 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsavgift. Ändringen i *tredje stycket* är en följd av att värdepappersbolagen inte ska tillämpa tillsynförordningen.

14 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgiftsunderlaget. Ändringen i *första stycket* är en följd av att de flesta värdepappersbolag ska tillämpa värdepappersbolagsförordningen.

15.4.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

1 kap.

9 §

Paragrafen innehåller definitioner. Genom ändringen i *punkten 20* avseende sidoverksam försäkringsmedlare framgår att hänvisningarna till tillsynsförordningen avser den ursprungliga lydelsen av förordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.5.3.

15.5 Ändringar till följd av att tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet får ändrad titel

I detta avsnitt behandlas lagar där ändringarna endast är en följd av att tillsynsförordningen respektive kapitaltäckningsdirektivet byter titel. Hänvisningarna till tillsynsförordningen är dynamiska och rör följande lagrum.

- 3 a § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan
 - 9 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619)
 - 11 kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker
 - 4 kap. 11 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)
 - 5 kap. 8 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat
 - 1 kap. 4 § lagen (2010:751) om betaltjänster
 - 3 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar
- I 3 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument ändras titeln till kapitaltäckningsdirektivet. Hänvisningen till direktivet är dynamisk.

Kommittédirektiv 2019:22

Ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag

Beslut vid regeringssammanträde den 16 maj 2019

Sammanfattning

Inom kort förväntas Europeiska unionen besluta om ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag, bestående av en ny förordning och ett nytt direktiv. Värdepappersbolag är företag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse men som inte är kreditinstitut.

En särskild utredare ska

- lämna de förslag till lagändringar som krävs för att anpassa och komplettera svensk rätt till den nya EU-förordningen, och genomföra det nya EU-direktivet i svensk rätt,
- anpassa regelverket till svenska förhållanden, framför allt genom att
 - analysera behovet av proportionalitet i olika avseenden, t.ex. i fråga om Finansinspektionens tillsyn över värdepappersbolag och krav på bolagsstyrning,
 - analysera behovet av att införa mer långtgående krav, t.ex. i fråga om rörliga ersättningar för anställda i värdepappersbolag, och
- se över och analysera konsekvenserna av det nya regelverket i förhållande till den nuvarande ordningen som ger svenska värdepappersbolag möjlighet att, med tillstånd från Finansinspektionen, ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappers-

rörelsen, och ta ställning till om det finns skäl som motiverar att denna ordning behålls.

Uppdraget ska redovisas senast den 28 februari 2020.

Bakgrund

Vad är värdepappersbolag?

Värdepappersbolag är företag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse, dvs. verksamhet som består i att yrkesmässigt tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden – men som inte är kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Tillstånd får exempelvis ges för att utföra order på kundens uppdrag, diskretionär portföljförvaltning, handel för egen räkning och investeringsrådgivning (2 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden). Tjänsterna kompletterar tjänster som tillhandahålls av banker och andra kreditinstitut, dvs. företag som har tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Verksamheten varierar kraftigt mellan olika värdepappersbolag i fråga om storlek, tjänster och grad av komplexitet. De flesta värdepappersbolag driver verksamhet som har begränsad påverkan på den finansiella stabiliteten. Vissa värdepappersbolag driver dock verksamhet av sådan art och omfattning att den kan medföra samma risker för den finansiella stabiliteten som den verksamhet som kreditinstitut bedriver kan medföra.

På EU-nivå regleras värdepappersbolagens verksamhet framför allt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (MiFID II) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (MiFIR). Dessa regelverk innehåller bl.a. bestämmelser om krav på auktorisation för att tillhandahålla tjänster, om hur värdepappersbolag ska vara organiserade samt om krav på ordning och uppförande på värdepappersmarknaden. I dessa regelverk finns även bestämmelser för verksamhet som bedrivs av bolag från tredjeland.

MiFID II har i huvudsak genomförts i svensk rätt genom lagen om värdepappersmarknaden. Den lagen kompletterar även MiFIR.

Nuvarande kapitaltäckningsregler

Finanskrisen 2008–2009 ledde till ett stort antal insatser för att värna den finansiella stabiliteten. Bland annat presenterade Baselkommittén 2010 ett förslag på nya krav avsedda för internationellt aktiva banker, den s.k. Basel 3-överenskommelsen. Överenskommelsen innebar bl.a. ökade kapitalkrav och nya krav på likviditet. Kapitalkraven, som utgör den största delen av överenskommelsen, syftar till att bankerna ska ha tillräckligt med kapital för att täcka sina risker (kapitaltäckning). Syftet var att stärka det finansiella systemets motståndskraft och minska risken för framtida finanskriser. I Europeiska unionen (EU) har dessa krav införts både för banker och andra kreditinstitut samt värdepappersbolag. Kraven har främst införts i regelverket om kapitaltäckning, dvs. i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (tillsynsförordningen) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag (kapitaltäckningsdirektivet).

I regelverket om kapitaltäckning likställs kreditinstitut med värdepappersbolag och det beror på att det har ansetts vara av stor betydelse för den inre marknaden att det finns en enhetlig reglering för kreditinstitut och värdepappersbolag. Vid framtagandet av regelverket om kapitaltäckning förutsågs dock ett behov av att senare se över regelverket när det gäller värdepappersbolag. En översynsklausul av regelverket om kapitaltäckning med avseende på värdepappersbolag infördes därför.

Kapitaltäckningsdirektivet har genomförts i svensk rätt, i huvudsak genom lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (tillsynslagen), lagen (2014:966) om kapitalbuffer, lagen om bank- och finansieringsrörelse och lagen om värdepappersmarknaden. Tillsynslagen kompletterar även tillsynsförordningen.

Uppdraget att anpassa och komplettera svensk rätt till den nya EU-förordningen och genomföra det nya EU-direktivet i svensk rätt

Översyn av det nuvarande regelverket om kapitaltäckning

Europeiska kommissionen har, i samråd med Europeiska bankmyndigheten (Eba) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), analyserat om det nuvarande regelverket har en lämplig utformning för värdepappersbolag. Översynen har utmynnat i slutsatsen att regelverket om kapitaltäckning behöver anpassas till värdepappersbolagens egenart och göras mer proportionerligt i förhållande till värdepappersbolagens storlek, tjänster och grad av komplexitet.

Av det skälet har kommissionen tagit fram förslag till ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag. Förslaget utgörs av kommissionens förslag COM(2017) 790 final av den 20 december 2017 till Europaparlamentets och rådets förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 1093/2010 (den nya EU-förordningen), och kommissionens förslag COM(2017) 791 final av den 20 december 2017 till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2013/36/EU och 2014/65/EU (det nya EU-direktivet).

Förslaget innebär i huvudsak att värdepappersbolagen ska delas in i olika kategorier utifrån den verksamhet som de bedriver. Kategoriseringen ska utgöra grunden för vilka krav som bolagen ska omfattas av. De största värdepappersbolagen, som uppfyller vissa villkor eller anses vara systemviktiga, ska också i fortsättningen omfattas av tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet medan övriga värdepappersbolag ska omfattas av det nya regelverket.

Det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag

Det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag motsvarar i stor utsträckning reglerna i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. De viktigaste avvikelserna är kategoriseringen av värdepappersbolagen, anpassade kapitalkrav och regler om s.k. tredjelandsbolag. I förslaget finns även bestämmelser som syftar till att värdepappersbolag inom EU ska verka under lika villkor, bl.a. genom en ökad tydlighet i hur nationella tillsynsmyndigheter ska be-

döma bolagens risker och riskhantering. Det finns slutligen förslag på bestämmelser som syftar till att skapa jämlika villkor för värdepappersbolag som hör hemma inom EU i förhållande till bolag som hör hemma i tredjeland.

Förslaget till direktiv innebär i stor utsträckning fullharmonisering. I vissa frågor finns dock möjlighet för medlemsstaterna att anpassa bestämmelserna till nationella förhållanden. Detta gäller t.ex. i fråga om Finansinspektionens tillsyn över värdepappersbolag och bolagsstyrning. Det kan också förväntas att det nationellt kommer att finnas möjlighet att införa mer långtgående krav t.ex. i fråga om rörlig ersättning till anställda i värdepappersbolag.

Ett svenskt värdepappersbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen som ett led i rörelsen ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen (2 kap. 2 § första stycket 8 lagen om värdepappersmarknaden). Det är en sidotjänst som ett värdepappersbolag kan få tillstånd att tillhandahålla enligt svensk rätt, som saknar motsvarighet i MiFID II. Den nya EU-förordningen och det nya EU-direktivet innebär förändringar av kapitalkraven för värdepappersbolag som har ett sådant tillstånd och värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot medel med redovisningsskyldighet (2 kap. 2 § första stycket 1 lagen om värdepappersmarknaden).

Vad ska utredaren göra?

En särskild utredare ska göra följande:

- Lämna de förslag till lagändringar som krävs för att anpassa och komplettera svensk rätt till den nya EU-förordningen och genomföra det nya EU-direktivet i svensk rätt.
- I den utsträckning det nya EU-direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att i nationell rätt ställa upp mer långtgående krav eller anpassa bestämmelserna till nationella förhållanden, ska utredaren sträva efter att slå vakt om den svenska värdepappersmarknadens funktionssätt, framför allt genom att
 - analysera behovet av proportionalitet i olika avseenden, t.ex. i fråga om Finansinspektionens tillsyn över värdepappersbolag och krav på bolagsstyrning, och

- analysera behovet av att införa mer långtgående krav, t.ex. i fråga om rörliga ersättningar för anställda i värdepappersbolag.
- Se över och analysera konsekvenserna av det nya regelverket i förhållande till den nuvarande ordningen som ger svenska värdepappersbolag möjlighet att, med tillstånd från Finansinspektionen, ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen, redogöra för dessa konsekvenser och dess för- och nackdelar och ta ställning till om det finns skäl som motiverar att denna ordning behålls.
- Ta fram en parallelluppställning, dvs. en förteckning över de bestämmelser som genomför respektive artikel i det nya EU-direktivet i svensk rätt.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska beskriva och beräkna eventuella offentligfinansiella konsekvenser, däribland eventuella konsekvenser för Finansinspektionen. Om förslagen leder till kostnadsökningar eller intäktsminskningar för staten ska utredaren föreslå en finansiering. Utredaren ska även i övrigt tillämpa riktlinjerna i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning för att ange kostnadsberäkningar och andra konsekvensbeskrivningar.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska samråda med Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (Fi 2018:12).

Uppdraget ska redovisas senast den 28 februari 2020.

(Finansdepartementet)

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/2033

av den 27 november 2019

om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Robusta tillsynskrav utgör en väsentlig del av de villkor enligt vilka finansiella institut tillhandahåller tjänster inom unionen. I fråga om tillsynsbehandling omfattas värdepappersföretag, tillsammans med kreditinstitut, av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁵⁾, medan auktorisationskrav och övriga krav avseende organisation och uppförande fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁶⁾.
- (2) De nuvarande tillsynsordningar som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU utgår i huvudsak från de successiva ändringar av de internationella regelstandarderna för stora bankkoncerner som antagits av Baselkommittén för banktillsyn och tar bara delvis hänsyn till de särskilda risker som är inneboende i de olika verksamheterna i ett stort antal värdepappersföretag. Dessa värdepappersföretags särskilda inneboende sårbarheter och risker bör därför hanteras genom lämpliga och proportionella tillsynsbestämmelser på unionsnivå.

⁽¹⁾ EUT C 378, 19.10.2018, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 262, 25.7.2018, s. 35.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (3) Vilka risker värdepappersföretag själva ådrar sig och utgör för sina kunder och de bredare marknader på vilka de verkar beror på deras verksamhetens art och volym, bland annat på om värdepappersföretagen agerar som ombud för sina kunder och inte själva är parter i transaktionerna eller om de agerar som huvudmän i affärstransaktionerna.
- (4) Sund tillsyn bör säkerställa att värdepappersföretag förvaltas på ett ordnat sätt som tjänar kundernas intressen. De bör ta hänsyn till möjligheten att värdepappersföretag och deras kunder ägnar sig åt ett alltför stort risktagande och till storleken på de risker som värdepappersföretag tar och utgör. Sådana tillsynskrav bör dessutom försöka undvika att lägga en onödigt administrativ börda på värdepappersföretag.
- (5) Många av de tillsynskrav som härrör från det regelverk som utgörs av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU är utformade för att hantera risker som är gemensamma för kreditinstitut. De nuvarande kraven är därför i hög grad inriktade på att bevara kreditinstituts utlåningsförmåga genom konjunkturcyklerna och att skydda insättare och skattebetalare från eventuellt fallissemang, och inte på att hantera värdepappersföretags alla olika riskprofiler. Värdepappersföretag har inte stora portföljer av privat- och företagslån och tar inte emot inlåning. Sannolikheten för att deras fallissemang får en skadlig effekt för den finansiella stabiliteten i stort är mindre än för kreditinstitut. De risker som de flesta värdepappersföretag är exponerade för och utgör skiljer sig därför i hög grad från de risker som kreditinstitut är exponerade för och utgör, och sådana skillnader bör tydligt återspeglas i unionens tillsynsregelverk.
- (6) De tillsynskrav i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU som värdepappersföretag omfattas av utgår från kraven för kreditinstitut. För värdepappersföretag vars auktorisation är begränsad till vissa investeringstjänster som inte regleras i det nuvarande tillsynsregelverket finns det ett flertal undantag från dessa krav. I och med de undantagen erkänns att dessa värdepappersföretag inte ådrar sig samma typ av risker som kreditinstitut. Värdepappersföretag som bedriver verksamheter som regleras av det nuvarande tillsynsregelverket och som involverar handel med finansiella instrument i begränsad omfattning är underställda regelverkets krav gällande kapital men kan omfattas av undantag på andra områden, såsom in fråga om likviditet, stora exponeringar och bruttosoliditet. Värdepappersföretag vars auktorisation inte har sådana begränsningar omfattas av samma tillsynskrav som kreditinstitut.
- (7) Handel med finansiella instrument i riskhanterings-, säkrings- eller likviditetshanteringssyfte eller för att ta riktningsspositioner på instrumentens värde över tid, är en verksamhet som både kreditinstitut och värdepappersföretag som är auktoriserade att handla för egen räkning får ägna sig åt och som redan behandlas i tillsynsregelverket enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. För att undvika en situation med olika villkor, vilket kan leda till regelarbitrage mellan kreditinstitut och värdepappersföretag inom detta område, bör dessa värdepappersföretag även i fortsättningen omfattas av kapitalbaskrav baserade på de regler som behandlar denna risk. Dessa värdepappersföretags exponeringar mot motparter i särskilda transaktioner och motsvarande kapitalbaskrav omfattas också av reglerna och bör därför också fortsätta att vara tillämpliga på värdepappersföretag på ett förenklat sätt. Reglerna om stora exponeringar i det nuvarande tillsynsregelverket är även relevanta om dessa värdepappersföretags handelsexponeringar mot vissa motparter är särskilt stora och därför ger upphov till en alltför koncentrerad riskkälla för ett värdepappersföretag om motparten skulle falla. Även de reglerna bör därför fortsätta att vara tillämpliga på värdepappersföretag på ett förenklat sätt.
- (8) Skillnader i tillämpningen av det nuvarande tillsynsregelverket i olika medlemsstater riskerar att skapa en situation med olika villkor för värdepappersföretag i unionen. Skillnaderna beror på att det är komplicerat att tillämpa regelverket på olika värdepappersföretag beroende på vilka tjänster de tillhandahåller, i fall då vissa nationella myndigheter anpassar eller förenklar tillämpningen i sin nationella rätt eller praxis. Eftersom det nuvarande tillsynsregelverket inte beaktar alla risker som vissa typer av värdepappersföretag är exponerade för och utgör har stora kapitaltillägg tillämpats för vissa värdepappersföretag i en del medlemsstater. Det bör fastställas enhetliga bestämmelser som hanterar dessa risker för att säkerställa en harmoniserad tillsyn av värdepappersföretag i hela unionen.

- (9) Det krävs därför en särskild tillsynsordning för värdepappersföretag som på grund av storlek och grad av sammanlänkning med andra finansiella och ekonomiska aktörer inte är systemviktiga. Systemviktiga värdepappersföretag bör emellertid även i fortsättningen omfattas av det nuvarande tillsynsregelverket enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. Dessa värdepappersföretag utgör en underkategori av värdepappersföretag som regelverket i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU för närvarande är tillämpligt på och som inte omfattas av särskilda undantag från något av deras viktigaste krav. De största och mest sammanlänkade värdepappersföretagen har affärsmodeller och riskprofiler som liknar de betydande kreditinstitutens. De erbjuder s.k. bankliknande tjänster och försäkrar risker i betydande omfattning. Systemviktiga värdepappersföretag är dessutom stora nog för att utgöra, och haraffärsmodeller och riskprofiler som utgör, ett lika stort hot mot de finansiella marknadernas stabilitet och ordnade funktion som stora kreditinstitut. Dessa värdepappersföretag bör därför även i fortsättningen omfattas av reglerna i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.
- (10) Den särskilda tillsynsordningen för värdepappersföretag som på grund av sin storlek och grad av sammanlänkning med andra finansiella och ekonomiska aktörer inte betraktas som systemviktiga bör ta hänsyn till de specifika affärsmetoder som används av olika typer av värdepappersföretag. Framför allt bör värdepappersföretag som löper den största risken att generera risker för kunder, marknader eller sin egen ordnade funktion omfattas av tydliga och effektiva tillsynskrav som är anpassade till just dessa risker. De tillsynskraven bör anpassas på ett sätt som står i proportion till typen av värdepappersföretag, värdepappersföretagets kunders intressen och främjandet av en friktionsfri och ordnad marknadsfunktion på de marknader där den typen av värdepappersföretag verkar. De bör minska identifierade riskområden och bidra till att säkerställa att ett värdepappersföretag om det fallerar ska kunna avvecklas under ordnade former som orsakar minimal störning av stabiliteten på de finansiella marknaderna.
- (11) Den ordning som fastställs i denna förordning bör inte påverka den skyldighet som utsedda marknadsgaranter på handelsplatser enligt direktiv 2014/65/EU har att lämna bud och kontinuerligt vara närvarande på marknaden.
- (12) Tillsynsordningen för värdepappersföretag som på grund av sin storlek och grad av sammanlänkning med andra finansiella och ekonomiska aktörer inte betraktas som systemviktiga bör tillämpas på varje värdepappersföretag på individuell nivå. För att underlätta tillämpningen av tillsynskrav för värdepappersföretag i unionen som ingår i bankkoncerner bör dock värdepappersföretag, för förhindrande av störning av vissa affärsmodeller vars risker redan omfattas av tillämpningen av tillsynsregler, tillåtas att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU om detta är lämpligt, förutsatt att detta godkänns av de behöriga myndigheterna och förutsatt att deras beslut att göra så inte syftar till regelarbitrage. Vidare bör små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, eftersom de risker som de ädrar sig i de flesta fall är begränsade, kunna utnyttja ett undantag från de särskilda tillsynskraven för värdepappersföretag, om de ingår i en bankkoncern eller en värdepappersföretagskoncern som har sitt säte och står under gruppbaseerad tillsyn enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU eller enligt denna förordning och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 ⁽⁷⁾, beroende på vad som är tillämpligt, i samma medlemsstat, eftersom de tillsynsregelverken i sådana fall på ett tillräckligt sätt bör täcka de riskerna. Vad gäller koncerner som enbart består av värdepappersföretag, eller om konsolidering enligt förordning (EU) nr 575/2013 inte är tillämplig, bör moderföretaget i sådana koncerner, för att spegla den nuvarande behandlingen av koncerner av värdepappersföretagskoncerner enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU vara skyldigt att uppfylla kraven i den här förordningen baserat på koncernens konsoliderade situation. I stället för konsolidering under tillsyn kan de behöriga myndigheterna, i fall då sådana värdepappersföretagskoncerner avspeglar enklare strukturer och riskprofiler, som alternativ tillåta moderföretaget i koncernen att ha tillräckligt kapital för att täcka det bokförda värdet av sina innehav i dotterföretagen. Om de utgör del av en försäkringskoncern bör även små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag kunna utnyttja ett undantag från kraven på offentliggörande.
- (13) För att värdepappersföretag även i fortsättningen ska kunna använda sin befintliga kapitalbas för att uppfylla sina kapitalbaskrav enligt det tillsynsregelverk som gäller specifikt för värdepappersföretag bör definitionen och sammansättningen av kapitalbasen anpassas till förordning (EU) nr 575/2013. Det handlar bland annat om fullständiga avdrag av balansräkningsposter från kapitalbasen i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013, till exempel uppskjutna skattefordringar och innehav av kapitalinstrument i andra enheter i den finansiella sektorn. Värdepappersföretag bör emellertid kunna undanta icke-betydande innehav av kapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn från avdrag om de innehas för handelsändamål i syfte att stödja marknadsgarantverksamhet

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU och 2014/65/EU (se sidan 64 i detta nummer av EUT).

avseende dessa instrument. För att anpassa sammansättningen av kapitalbasen till förordning (EU) nr 575/2013 har kapitalbasyternas motsvarande relationer återspeglats inom ramen för denna förordning. För att säkerställa att kraven står i proportion till värdepappersföretagens verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad och att de är lättillgängliga för värdepappersföretagen inom ramen för denna förordning bör kommissionen göra en översyn av om det är lämpligt att fortsätta att anpassa kapitalbasens definition och sammansättning till den i förordning (EU) nr 575/2013.

- (14) För att säkerställa att värdepappersföretags verksamhet alltid bedrivs utifrån den kapitalbasnivå som var ett krav för deras auktorisation bör alla värdepappersföretag vid varje tidpunkt uppfylla ett permanent minimikapitalkrav som motsvarar det startkapital som krävdes för auktorisation att tillhandahålla de relevanta investeringstjänsterna och som fastställs i enlighet med direktiv (EU) 2019/2034.
- (15) För att säkerställa att minimikapitalkravet för små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag är enkelt att tillämpa bör dessa ha en kapitalbas som motsvarar det högre av deras permanenta minimikapitalkrav eller en fjärdedel av deras fasta omkostnader beräknat på grundval av verksamheten året innan. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag som föredrar att tillämpa ytterligare försiktighet och undvika tröskleffekter vid omklassificering bör inte förhindras att ha en kapitalbas som överstiger den som krävs enligt den här förordningen eller att tillämpa åtgärder som är strängare än de som föreskrivs i den här förordningen.
- (16) För att ta hänsyn till den högre risken i värdepappersföretag som inte är små och icke-sammanlänkade bör minimikapitalkravet för sådana företag vara det högre av deras permanenta minimikapitalkrav, en fjärdedel av deras fasta omkostnader året innan eller summan av deras krav efter tillämpning av de riskfaktorer som är särskilt anpassade till värdepappersföretag (nedan kallade *K-faktorer*) och som sätter kapitalet i relation till riskerna inom värdepappersföretagens olika affärsområden.
- (17) Vid tillämpningen av de särskilda tillsynskraven för värdepappersföretag bör sådana företag anses som små och icke-sammanlänkade om de inte tillhandahåller investeringstjänster som medför en hög risk för kunder, marknader eller företagen själva, och där deras storlek gör det mindre sannolikt att de skulle orsaka omfattande negativa effekter för kunder och marknader om de inneboende riskerna i deras verksamhet skulle materialiseras eller om de skulle falla. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör därför definieras som företag som inte handlar för egen räkning eller ådrar sig risk genom handel med finansiella instrument, som inte innehar kundtillgångar eller kundmedel, som har tillgångar i både diskretionär portföljförvaltning och icke-diskretionära (rådgivnings-) arrangemang till ett värde av mindre än 1,2 miljarder EUR, som hanterar kundorder i kontanttransaktioner till ett värde av mindre än 100 miljoner EUR per dag eller hanterar kundorder i derivat till ett värde av mindre än 1 miljard EUR per dag, vars balansomslutning uppgår till mindre än 100 miljoner EUR, inklusive poster utanför balansräkningen, och vars totala årliga bruttointäkter från investeringstjänster uppgår till mindre än 30 miljoner EUR.
- (18) För att förhindra regelarbitrage och minska incitamentet för värdepappersföretag att omstrukturera sin verksamhet för att undvika att de överskrider de tröskelvärden över vilka de inte räknas som små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, bör tröskelvärdena för förvaltade tillgångar, hantering av kundorder, balansomslutning och totala årliga bruttointäkter tillämpas på sammantagen basis på alla värdepappersföretag som ingår i samma koncern. Övriga villkor – dvs. om ett värdepappersföretag innehar kundmedel, förvarar eller administrerar kundtillgångar eller handlar med finansiella instrument och ådrar sig marknads- eller motpartsrisk – är binära och ger inget utrymme för sådan omstrukturering och bör därför bedömas på individuell nivå. För att förtjäna ta hänsyn till nya affärsmodeller och de risker som de medför bör dessa villkor och tröskelvärden bedömas vid dagens slut, utom när det gäller innehav av kundmedel, som bör bedömas på intradagsbasis, och balansomslutning och totala årliga bruttointäkter, som bör bedömas utifrån värdepappersföretagets ställning vid slutet av det föregående räkenskapsåret.
- (19) Om inte annat följer av de särskilda övergångsbestämmelserna i denna förordning bör ett värdepappersföretag som överskrider de föreskrivna tröskelvärdena eller inte uppfyller övriga villkor inte anses som litet och icke-sammanlänkade utan omfattas av kraven för övriga värdepappersföretag. Detta bör uppmuntra värdepappersföretag att planera sin affärsverksamhet på ett sätt som gör att det står klart att de är små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag. För att ett värdepappersföretag som inte uppfyller kraven för att anses som ett litet och icke-sammanlänkade värdepappersföretag ska kunna omfattas av denna behandling bör en övervakningsfas föreskrivas under vilken det värdepappersföretaget ska uppfylla villkoren och ligga under de relevanta tröskelvärdena minst sex månader i följd.

- (20) Alla värdepappersföretag bör beräkna sina kapitalbaskrav utifrån en uppsättning K-faktorer som tar hänsyn till kundrisk (RtC), marknadsrisk (RtM) och företagsrisk (RtF). K-faktorerna för RtC tar hänsyn till förvaldade kundtillgångar och kontinuerlig rådgivning (K-AUM), innehav av kundmedel (K-CMH), tillgångar under förvaring och administration (K-ASA), och hantering av kundorder (K-COH).
- (21) K-faktorerna för RtM tar hänsyn till nettopositionsrisk (K-NPR) i enlighet med bestämmelserna om marknadsrisk i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om detta tillåts av den behöriga myndigheten för särskilda typer av värdepappersföretag som handlar för egen räkning genom clearingmedlemmar, baserat på de totala marginalsäkerheter som krävs av ett värdepappersföretags clearingmedlem (K-CMG). Värdepappersföretag bör ha möjlighet att tillämpa K-NPR och K-CMG samtidigt på portföljbasis.
- (22) K-faktorerna för RtF tar hänsyn till ett värdepappersföretags exponering för sina transaktionsmotparter fallissemang (K-TCD) i enlighet med förenklade bestämmelser om motpartsrisk baserade på förordning (EU) nr 575/2013, till koncentrationsrisken i värdepappersföretags stora exponeringar mot vissa motparter baserat på de bestämmelser i den förordningen som är tillämpliga på stora exponeringar i handelslagret (K-CON) och till operativa risker i samband med värdepappersföretags dagliga handelsaktivitet (K-DTF).
- (23) Det samlade kapitalbaskravet med hänsyn till K-faktorerna är summan av K-faktorkraven för RtC, RtM och RtF. K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH och K-DTF relaterar till volymen av den verksamhet som varje K-faktor avser. Volymerna för K-CMH, K-ASA och K-DTF beräknas utifrån ett glidande medelvärde för de föregående nio månaderna. Volymen för K-COH beräknas utifrån ett glidande medelvärde för de föregående sex månaderna, medan K-AUM baseras på de föregående femton månaderna. Volymerna multipliceras med de respektive koefficienter som fastställs i denna förordning i syfte att bestämma kapitalbaskravet. Kapitalbaskraven för K-NPR härrör från förordning (EU) nr 575/2013, medan kapitalbaskraven för K-CON och K-TCD bygger på en förenklad tillämpning av motsvarande krav i den förordningen för hantering av stora exponeringar i handelslagret respektive hantering av motpartsrisk. Om ett värdepappersföretag inte bedriver den aktuella verksamheten blir K-faktorn noll.
- (24) K-faktorerna för RtC är proxyvariabler för värdepappersföretags affärsområden där kunder kan tänkas lida skada om det uppstår problem. K-AUM tar hänsyn till risken att kunder lider skada på grund av en felaktig diskretionär förvaltning av kundportföljer eller brister i orderutförande och är till nytta för kunder genom att de försäkras oavbruten portföljförvaltning och rådgivning. K-ASA tar hänsyn till risken vid förvaring och administration av kunders tillgångar och säkerställer att värdepappersföretag har kapital i proportion till sådana tillgångar, oavsett om de redovisas i företagets egen balansräkning eller på tredjepartskonton. K-CMH tar hänsyn till risken för skada i fall då ett värdepappersföretag innehar kundmedel, med beaktande av huruvida de redovisas i företagets egen balansräkning eller på tredjepartskonton och arrangemang enligt tillämplig nationell rätt föreskriver att kundmedlen ska bevaras i händelse av att värdepappersföretaget går i konkurs, blir insolvent eller försätts i resolution eller administration. K-CMH utesluter kundmedel som är insatta på ett bankkonto (hos en depåhållare) i kundens namn, om värdepappersföretaget har tillgång till kundmedlen via ett tredjepartsmandat. K-COH tar hänsyn till den potentiella risken för kunder när ett värdepappersföretag utför order (i kundens och inte i värdepappersföretagets eget namn), till exempel i samband med kundtjänster som enbart rör orderutförande eller när ett värdepappersföretag ingår i en kedja för kundorder.
- (25) K-faktorn för RtM för värdepappersföretag som handlar för egen räkning baseras på reglerna om marknadsrisk för positioner i finansiella instrument, i utländsk valuta och i råvaror i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013. Det betyder att värdepappersföretag kan välja att tillämpa schablonmetoden, den alternativa schablonmetoden enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller alternativet att använda interna modeller, när dessa sistnämnda båda metoder blir tillämpliga på kreditinstitut inte endast med avseende på rapportering utan även med avseende på kapitalbaskrav. Under tiden, och åtminstone under de fem åren efter denna förordnings tillämpningsdatum, bör värdepappersföretag tillämpa regelverket för marknadsrisk (schablonmetoder eller, i tillämpliga fall, interna

modeller) i förordning (EU) nr 575/2013 för beräkning av deras K-NPR. Om bestämmelserna i del tre avsnitt IV kapitlen 1a och 1b i förordning (EU) nr 575/2013 i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 (*) inte blir tillämpliga på kreditinstitut med avseende på kapitalbaskrav bör värdepappersföretag fortsätta att tillämpa kraven i del tre avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013 för beräkning av deras K-NPR. Alternativt kan kapitalbaskravet för värdepappersföretag som handlar med finansiella instrument med positioner som omfattas av clearing, förutsatt den behöriga myndighetens godkännande och vissa villkor, motsvara det totala marginalsäkerhetsbelopp som krävs av deras clearingmedlem multiplicerat med en fast multiplikator. Användningen av K-CMG bör primärt bygga på ett värdepappersföretags handelsverksamhet som omfattas helt eller delvis av denna metod. Värdepappersföretagets behöriga myndighet får emellertid också tillåta värdepappersföretaget att använda K-CMG-metoden delvis, under förutsättning att denna metod används för alla positioner som omfattas av clearing eller marginalsäkerhet och att en av de tre alternativa metoderna för K-NPR används för portföljer som inte omfattas av clearing. För att säkerställa att kraven står i proportion till värdepappersföretagets verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad och att de är lättillgängliga för värdepappersföretaget inom ramen för denna förordning bör alla översyner som senare görs vad gäller tillämpningen av metoderna för beräkning av K-faktorerna omfatta lämpligheten i att fortsätta att anpassa beräkningen av K-NPR till reglerna om marknadsrisk för positioner i handelslagret i finansiella instrument, i utländsk valuta och i råvaror i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.

- (26) För värdepappersföretag som handlar för egen räkning innebär K-faktorerna K-TCO och K-CON inom ramen för RTF en förenklad tillämpning av de regler som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 om motpartsrisk respektive risk vid stora exponeringar. K-TCO tar hänsyn till ett värdepappersföretags risk att motparter i OTC-derivat, återköpstransaktioner, värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel, marginalutlånings-transaktioner, eller andra transaktioner för värdepappersfinansiering, samt mottagare av lån som beviljats av värdepappersföretaget såsom en sidotjänst som en del av en investeringstjänst inte uppfyller sina skyldigheter, genom att exponeringarnas värde, baserat på ersättningskostnad och ett tillägg för potentiell framtida exponering, multipliceras med riskfaktorer som är baserade på förordning (EU) nr 575/2013 och inräknat riskreducerande effekter av faktisk nettning och utväxling av säkerheter. För ytterligare anpassning av motpartsrisk till förordning (EU) nr 575/2013 bör även en fast multiplikator på 1,2 och en multiplikator för kreditvärdighetsjustering (CVA) läggas till, för att avspegla det aktuella marknadsvärdet av kreditrisken för värdepappersföretagets motpart vid särskilda transaktioner. K-CON tar hänsyn till koncentrationsrisken i förhållande till enskilda motparter eller motparter med stark inbördes anknytning inom den privata sektorn mot vilka företagen har exponeringar på mer än 25 % av sin kapitalbas, eller särskilda alternativa tröskelvärden för kreditinstitut eller andra värdepappersföretag genom att det införs ett kapitaltillägg i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 för stora exponeringar över dessa tröskelvärden. Slutligen tar K-DTF hänsyn till de operativa riskerna för ett värdepappersföretag, vilket under en dag genomför stora volymer av transaktioner för egen räkning eller för kunder i eget namn, som kan uppstå på grund av otillräckliga eller bristfälliga interna processer, den mänskliga faktorn, felaktiga system eller yttre omständigheter, baserat på det nominella värdet av daglig handelsverksamhet, justerat för räntederivats löptid i syfte att begränsa kapitalbaskravshöjningar, särskilt för kortfristiga kontrakt där de konstaterade operativa riskerna är lägre.
- (27) Alla värdepappersföretag bör övervaka och kontrollera sin koncentrationsrisk, även med avseende på kunder. Bara värdepappersföretag som omfattas av ett minimikapitalbaskrav enligt K-faktorerna bör emellertid rapportera sina koncentrationsrisker till de behöriga myndigheterna. Värdepappersföretag som specialiserat sig på råvaruderivat eller utsläppsrätter eller utsläppsrätsderivat och som har stora koncentrerade exponeringar mot icke-finansiella motparter får överskrida gränsvärdena för koncentrationsrisk utan att K-CON-kapitalkravet höjs, under förutsättning att de har anknytning till affärsverksamhet, likviditetsförvaltning eller riskhantering.
- (28) Alla värdepappersföretag bör ha interna förfaranden för att övervaka och hantera sina likviditetskrav. Dessa förfaranden syftar till att underlätta säkerställandet av värdepappersföretagets långsiktiga ordnade funktion utan att det krävs särskilda likviditetsavsättningar för perioder av stress. Värdepappersföretag bör i detta syfte vid varje given tidpunkt ha likvida tillgångar som motsvarar minst en tredjedel av det krav som baseras på fasta omkostnader. Behöriga myndigheter bör emellertid tillåtas att undanta små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag från

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

detta krav. Dessa likvida tillgångar bör vara av hög kvalitet och motsvara de tillgångar som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 (*) samt de nedsättningar som är tillämpliga på tillgångarna enligt den delegerade förordningen. För att ta hänsyn till att värdepappersföretag har en annan likviditetsprofil än kreditinstitut bör förteckningen över lämpliga likvida tillgångar kompletteras med värdepappersföretagets icke intecknade egna medel och kortfristiga inlåning (som inte bör omfatta kundmedel eller finansiella instrument som tillhör kunder) samt vissa finansiella instrument för vilka det finns en likvid marknad. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag samt värdepappersföretag som inte auktoriserats för egen handels- eller garantigivningsverksamhet kan, om de inte är undantagna från likviditetskraven, därutöver inkludera poster relaterade till kundfordringar och avgifter eller provisioner som ska betalas inom 30 dagar som likvida tillgångar, förutsatt att dessa poster inte utgör mer än en tredjedel av minimilikviditetskravet, att de inte räknas in i några ytterligare likviditetskrav som fastställs av den behöriga myndigheten och att de är föremål för en nedsättning på 50 %. Under exceptionella omständigheter bör värdepappersföretag tillåtas att underskrida tröskelvärdet genom att omsätta sina likvida tillgångar för att täcka likviditetskrav, under förutsättning att de omedelbart underrättar sin behöriga myndighet. Alla finansiella garantier som utfärdas för kunder och som kan ge upphov till ökat likviditetsbehov och de infrias bör föränleda en nedsättning av de tillgängliga likvida tillgångarna med minst 1,6 % av garantiernas sammanlagda värde. För att säkerställa att kraven står i proportion till värdepappersföretagets verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad och är lättillgängliga för värdepappersföretagen inom ramen för denna förordning bör en senare översyn göras av lämpligheten hos de likvida tillgångar som kan räknas med för täckning av minimilikviditetskraven, inbegripet den fortsatta anpassningen till dem som förtecknas i delegerad förordning (EU) 2015/61, tillsammans med de nedsättningar som är tillämpliga på tillgångarna enligt den delegerade förordningen.

- (29) En proportionell ram för lagstadgad rapportering bör utvecklas tillsammans med den nya tillsynsordningen och noggrant anpassas till värdepappersföretagets verksamhet och tillsynsramens krav. Rapporteringskraven för värdepappersföretag bör omfatta kapitalbasens nivå och sammansättning, kapitalbaskrav, beräkningsunderlag för kapitalbaskraven, verksamhetsprofil och storlek i förhållande till parametrarna för att värdepappersföretag ska anses vara små och icke-sammanlänkade, likviditetskrav och efterlevnad av bestämmelserna om koncentrationsrisk. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör vara undantagna från rapporteringen av koncentrationsrisk och endast behöva rapportera om likviditetskrav om sådana krav är tillämpliga på dem. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ^(*) (EBA) bör få i uppdrag att utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder som närmare specificerar mallar och förfaranden för den lagstadgade rapporteringen och fastställa mallar för offentliggörande av kapitalbasen. Dessa standarder bör stå i proportion till olika värdepappersföretags storlek och komplexitet och särskilt ta hänsyn till huruvida värdepappersföretag ska anses som små och icke-sammanlänkade.
- (30) För att säkerställa transparens gentemot investerare och marknaderna i stort bör alla värdepappersföretag som inte betraktas som små och icke-sammanlänkade företag offentliggöra upplysningar om kapitalbasnivåer, kapitalbaskrav, bolagsstyrning samt ersättningspolicy och ersättningspraxis. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör inte omfattas av krav på offentliggörande av information, med undantag för om de emitterar primärkapitaltillskott för att tillhandahålla transparens för investerare i sådana instrument.
- (31) Värdepappersföretag bör tillämpa en könsneutral ersättningspolicy, i enlighet med den princip som fastställs i artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Vissa förtydliganden bör göras när det gäller kraven på offentliggörande av ersättningar. De krav på offentliggörande av ersättningar som fastställs i denna förordning bör vara förenliga med målen för ersättningsreglerna, nämligen att fastställa och upprätthålla, för de personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på värdepappersföretagets riskprofil, en ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med effektiv riskhantering. Värdepappersföretag som omfattas av ett undantag från vissa ersättningsregler bör dessutom vara skyldiga att offentliggöra information om detta undantag.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (32) Lämpliga övergångsbestämmelser bör föreskrivas för att göra det lättare för värdepappersföretagen att övergå från kraven i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU till kraven i den här förordningen och direktiv (EU) 2019/2034. Framför allt bör det under en femårsperiod från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas vara möjligt för värdepappersföretag vars kapitalbaskrav enligt denna förordning skulle mer än fördubblas jämfört med kapitalbaskravet enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU att dämpa effekterna av potentiella ökningar genom att begränsa kapitalbaskravet så att det inte blir mer än två gånger det relevanta kapitalbaskravet enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.
- (33) För att inte missgynna nya värdepappersföretag med liknande profiler som befintliga företag bör värdepappersföretag som aldrig har omfattats av kapitalbaskrav enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU under en femårsperiod från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas kunna begränsa sitt kapitalbaskrav enligt denna förordning till två gånger det krav som är baserat på fasta omkostnader.
- (34) På samma sätt bör värdepappersföretag som omfattats endast av ett startkapitalkrav enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och vars kapitalbaskrav enligt denna förordning skulle mer än fördubblas jämfört med situationen enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU, under en femårsperiod från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas få begränsa sitt kapitalbaskrav enligt denna förordning till två gånger startkapitalkravet enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU, med undantag för de lokala företag som avses i artikel 4.1.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876, vilka under en övergångsperiod bör omfattas av ett särskilt kapitalbaskrav som återspeglar deras högre risknivå. För proportionalitetens skull bör också särskilda kapitalbaskrav under en övergångsperiod föreskrivas för mindre värdepappersföretag och för dem som tillhandahåller ett begränsat antal investeringstjänster i fall då de inte skulle omfattas av en begränsning av kapitalbaskraven enligt den här förordningen till två gånger kraven på deras startkapital enligt förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630⁽¹⁾, och direktiv 2013/36/EU, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2019/878⁽²⁾ men vars bindande kapitalbaskrav enligt den här förordningen skulle öka jämfört med situationen enligt förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/630.
- (35) Dessa övergångsbestämmelser bör i tillämpliga fall även kunna utnyttjas av värdepappersföretag som avses i artikel 498 i förordning (EU) nr 575/2013, genom vilken dessa värdepappersföretag undantas från kapitalbaskraven i den förordningen, medan startkapitalkraven för dessa värdepappersföretag beror på deras investeringsstjänster eller investeringsverksamhet. Under en femårsperiod från och med den dag då den här förordningen börjar tillämpas bör deras kapitalbaskrav enligt övergångsbestämmelserna i den här förordningen beräknas med hänsyn till dessa tillämpliga nivåer.
- (36) Under en femårsperiod från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas eller till och med den dag då de antagna ändringarna av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU börjar tillämpas vad gäller kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt del tre avdelning IV kapitlet 1a och 1b i förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/876, beroende på vad som infaller senast, bör värdepappersföretag som omfattas av motsvarande bestämmelser i den här förordningen fortsätta att beräkna sitt kapitalbaskrav för handelslagret i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/630.
- (37) De största värdepappersföretag som erbjuder viktiga tjänster på den institutionella marknaden och investmentbankmarknaden (handel med finansiella instrument för egen räkning, garantiverksamhet för finansiella instrument eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande) har liknande affärsmodeller och riskprofiler som stora kreditinstitut. Deras verksamhet exponerar dem för kreditrisk, främst i form av motpartsrisk, liksom för marknadsrisk för positioner de tar för egen räkning på egna eller kunders vägnar. På grund av sin storlek och systemvikt utgör de därför en risk för den finansiella stabiliteten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

- (38) För nationella behöriga myndigheter är det en ytterligare utmaning att säkerställa en effektiv tillsyn av sådana stora värdepappersföretag. Trots att de största värdepappersföretagen erbjuder gränsöverskridande investmentbank-tjänster i betydande omfattning står de, i egenskap av värdepappersföretag, under tillsyn av myndigheter utsedda enligt direktiv 2014/65/EU, vilka inte nödvändigtvis är samma behöriga myndigheter som de som utses enligt direktiv 2013/36/EU. Detta kan resultera i en situation med olika villkor vid tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och gör att tillsynsmyndigheterna inte får den helhetsbild av tillsynsläget som är nödvändig för en effektiv hantering av de risker som är förknippade med stora gränsöverskridande värdepappersföretag. Följden kan bli en mindre effektiv tillsyn och snedvridding av konkurrensen inom unionen. För att uppnå synergieffekter i tillsynen av gränsöverskridande verksamhet på den institutionella marknaden inom en grupp jämförbara aktörer, främja lika villkor och skapa förutsättningar för en enhetlig tillsyn mellan olika grupper bör de största värdepappersföretagen därför få status som kreditinstitut.
- (39) Genom att dessa värdepappersföretag ska räknas som kreditinstitut bör de därför fortsätta att omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och stå under tillsyn av behöriga myndigheter, bland annat av Europeiska centralbanken inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen, som ansvarar för kreditinstitut. Därmed säkerställs ett enhetligt och effektivt genomförande av tillsynen av kreditinstitut och att det enhetliga regelverket för finansiella tjänster tillämpas på samma sätt på alla kreditinstitut mot bakgrund av deras systemvikt. För att förhindra regelarbiterage och minska risken att bestämmelserna kringgås bör behöriga myndigheter försöka undvika situationer där potentiellt systemviktiga koncerner strukturerar sin verksamhet i syfte att inte överskrida tröskelvärdena i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och att kringgå skyldigheten att ansöka om auktorisation som kreditinstitut enligt artikel 8a i direktiv 2013/36/EU.
- (40) Stora värdepappersföretag omvandlade till kreditinstitut bör inte ha rätt att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten och bevilja krediter för egen räkning förrän de har erhållit auktorisation för dessa verksamheter i enlighet med direktiv 2013/36/EU. Att bedriva alla dessa verksamheter, inbegripet att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten och bevilja krediter för egen räkning, bör inte vara ett nödvändigt krav för att ett företag ska anses vara ett kreditinstitut. Den ändring av definitionen av kreditinstitut som införs i och med denna förordning bör därför inte påverka de nationella regelverk för auktorisation som genomförs av medlemsstaterna i enlighet med direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/2034, inbegripet eventuella bestämmelser som medlemsstaterna anser vara lämpliga för att förtydliga vilka verksamheter som får inledas av de stora värdepappersföretag som omfattas av den ändrade definitionen av kreditinstitut.
- (41) Ett av syftena med den gruppbaseade tillsynen av kreditinstitut är dessutom att säkerställa bland annat stabiliteten i det finansiella systemet och för att vara effektiv bör den omfatta alla koncerner, inbegripet dem där moderföretaget inte är kreditinstitut eller värdepappersföretag. Alla kreditinstitut, även de som tidigare haft status som värdepappersföretag, bör därför omfattas av reglerna om behöriga myndigheters tillsyn av moderföretaget på individuell nivå och gruppnivå enligt avdelning VII kapitel 3 avsnitt I i direktiv 2013/36/EU.
- (42) Vidare är det möjligt att stora värdepappersföretag som inte är systemviktiga men som handlar för egen räkning eller bedriver garantiverksamhet för finansiella instrument eller placerar finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande har affärsmodeller och riskprofiler som liknar dem hos andra systemviktiga institut. Med tanke på deras storlek och verksamhet är det möjligt att sådana värdepappersföretag utgör vissa risker för den finansiella stabiliteten, och trots att en omvandling av dem till kreditinstitut inte anses lämplig med tanke på deras art och komplexitet bör de omfattas av samma tillsynsbehandling som kreditinstitut. För att förhindra regelarbiterage och minska risken att bestämmelserna kringgås bör behöriga myndigheter även försöka att undvika situationer där värdepappersföretag strukturerar sin verksamhet i syfte att inte överskrida tröskelvärdet 15 miljarder EUR avseende det totala värdet av tillgångarna på individuell nivå eller gruppnivå eller att i onödan begränsa sin rätt att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 och tillsynskraven i direktiv 2013/36/EU på dem i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2019/2034.

- (43) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁽¹⁾ infördes en harmoniserad unionsordning för beviljande av tillträde till tredjelandsföretag som erbjuder godtagbara motparter och professionella kunder som är etablerade i unionen investeringstjänster eller investeringsverksamhet. Tillträde till den inre marknaden förutsätter att kommissionen antar ett beslut om likvärdighet och att Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽²⁾ (Esmas) registrerar tredjelandsföretaget. Det är viktigt att likvärdigheten bedöms på grundval av relevant tillämplig unionsrätt och att det finns effektiva verktyg för att övervaka de villkor som ligger till grund för beslutet om likvärdighet. Registrerade tredjelandsföretag bör därför vara skyldiga att till Esma årligen rapportera uppgifter om omfattningen av och tillämpningsområdet för sina tjänster och sin verksamhet i unionen. Även tillsynsmyndigheternas samarbete när det gäller att övervaka och kontrollera att likvärdighetsvillkoren uppfylls bör förbättras.
- (44) För att garantera lika villkor och främja transparensen på unionsmarknaden bör förordning (EU) nr 600/2014 ändras så att systematiska internhandlars bud, prisförbättringar och utförandepreiser omfattas av reglerna för tick size när det handlas i alla storlekar. Följaktligen bör de nu gällande tekniska tillsynsstandarderna avseende reglerna för tick size också tillämpas på det utvidgade tillämpningsområdet i förordning (EU) nr 600/2014.
- (45) För att säkerställa investerarskydd och de finansiella marknadernas integritet och stabilitet i unionen bör kommissionen, när den antar ett beslut om likvärdighet, ta hänsyn till de potentiella risker som de tjänster och den verksamhet som företag från det berörda tredjelandet kan erbjuda i unionen till följd av beslutet kan ge upphov till. Deras systemvikt bör bedömas på grundval av kriterier såsom den sannolika omfattningen av och tillämpningsområdet för tjänster och verksamhet som erbjuds av företag från det berörda tredjelandet. Kommissionen bör i samma syfte kunna ta hänsyn till om det berörda tredjelandet betraktas som en icke-samarbetsvillig jurisdiktion på skatteområdet enligt det relevanta politikområdet i unionen eller som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽³⁾. Kommissionen bör anse att särskilda tillsynskrav, organisatoriska krav eller krav på marknadsuppförande är likvärdiga enbart om de har samma verkan. Vidare bör kommissionen, i lämpliga fall, kunna anta beslut om likvärdighet begränsade till särskilda tjänster eller verksamheter eller kategorier av tjänster och verksamheter som anges i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.
- (46) EBA har tillsammans med Esma lagt fram en rapport baserad på noggranna bakgrundsanalyser, uppgiftsinsamling och samråd för att utforma en särskilt anpassad tillsynsordning för icke-systemviktiga värdepappersföretag som ligger till grund för det reviderade tillsynsregelverket för värdepappersföretag.
- (47) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning bör EBA få i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera omfattningen av och metoderna för konsolidering under tillsyn av värdepappersföretagskoncerner, beräkningen av fasta omkostnader, fastställande av K-faktorerna, specificering av begreppet separerade konton med avseende på kunders pengar, justering av K-DTF-koefficienter vid stressade marknadsförhållanden, beräkningen för att fastställa kapitalbaskrav som motsvarar den totala marginalsäkerhet som krävs av clearingmedlemmar, mallarna för offentliggörande av information inbegripet vad gäller värdepappersföretags investeringspolicy och lagstadgad rapportering enligt denna förordning samt vilken information som behöriga myndigheter ska tillhandahållas avseende tröskelvärdena för att kräva auktorisation som kreditinstitut. Kommissionen bör ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som EBA utarbetat genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Kommissionen och EBA bör säkerställa att dessa tekniska tillsynsstandarder kan tillämpas av alla berörda värdepappersföretag på ett sätt som står i proportion till arten och omfattningen av dessa värdepappersföretag samt deras komplexitet och verksamheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (48) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som utarbetats av EBA och Esma genom genomförandekter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010 och artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (49) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning och för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att förtydliga definitionerna i denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen under sitt beredningsarbete genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i beredningen av delegerade akter får Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter får systematiskt delta i möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med beredningen av delegerade akter.
- (50) För att säkerställa rättssäkerhet och undvika överlappningar mellan det nuvarande tillsynsregelverk som är tillämpligt både på kreditinstitut och på värdepappersföretag och denna förordning, bör förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU ändras i syfte att undanta värdepappersföretag från deras tillämpningsområde. Värdepappersföretag som ingår i en bankkoncern bör emellertid även fortsättningsvis omfattas av de bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU som är relevanta för bankkoncernen, till exempel de bestämmelser om intermediära moderföretag inom EU som avses i artikel 21b i direktiv 2013/36/EU och bestämmelserna om konsolidering under tillsyn i del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (51) Eftersom målet för denna förordning – nämligen att inrätta ett effektivt och proportionellt tillsynsregelverk för att säkerställa att värdepappersföretag som är auktoriserade att bedriva verksamhet inom unionen gör detta på stabila finansiella grunder och förvaltas på ett ordnat sätt, i relevanta fall i kundernas intressen – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL ETT

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs enhetliga tillsynskrav som är tillämpliga på värdepappersföretag som är auktoriserade och står under tillsyn enligt direktiv 2014/65/EU och som står under tillsyn för kontroll av att de uppfyller tillsynskraven enligt direktiv (EU) 2019/2034 i fråga om följande:

- Kapitalbaskrav som avser mätbara, enhetliga och standardiserade delar av företagsrisk, kundrisk och marknadsrisk.
- Krav som begränsar koncentrationsrisken.
- Likviditetskrav som avser mätbara, enhetliga och standardiserade delar av likviditetsrisk.

⁽⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- d) Rapporteringskrav i fråga om leden a, b och c.
- e) Krav på offentliggörande av information.
2. Genom undantag från punkt 1 ska ett värdepappersföretag som är auktoriserat och står under tillsyn enligt direktiv 2014/65/EU och som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013, om företaget inte är en råvaruhandlare och utsläppsriktshandlare, ett företag för kollektiva investeringar eller ett försäkringsföretag och något av följande villkor är tillämpligt:
- a) Det totala värdet av värdepappersföretagets konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 15 miljarder EUR, beräknat på genomsnittet av de tolv föregående sammanhängande månaderna och utan att räkna med värdet av de enskilda tillgångarna hos dotterföretag som är etablerade utanför unionen och som bedriver någon av de verksamheter som avses i detta stycke.
- b) Det totala värdet av värdepappersföretagets konsoliderade tillgångar understiger 15 miljarder EUR och värdepappersföretaget ingår i en koncern där det totala värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla de företag i koncernen som har enskilda totala tillgångar på mindre än 15 miljarder EUR och som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 15 miljarder EUR, allt beräknat på genomsnittet av de tolv föregående sammanhängande månaderna, exklusive värdet av de enskilda tillgångarna hos dotterföretag som är etablerade utanför unionen och som bedriver någon av de verksamheter som avses i detta stycke.
- c) Värdepappersföretaget är föremål för ett beslut av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2019/2034.

De värdepappersföretag som avses i denna punkt ska stå under tillsyn för kontroll av att de uppfyller tillsynskraven enligt avdelningarna VII och VIII i direktiv 2013/36/EU, inbegripet i syfte att utnämna den samordnande tillsynsmyndigheten i fall då sådana värdepappersföretag tillhör en värdepappersföretagskoncern enligt definitionen i artikel 4.1.25 i denna förordning.

3. Undantaget i punkt 2 är inte tillämpligt om ett värdepappersföretag inte längre uppfyller något av de tröskelvärden som fastställs i den punkten, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, eller om en behörig myndighet beslutar det i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2019/2034. Värdepappersföretaget ska utan onödigt dröjsmål meddela den behöriga myndigheten om eventuella överskridanden av ett tröskelvärde under denna period.

4. Värdepappersföretag som uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2 ska fortsätta att omfattas av kraven i artiklarna 55 och 59.

5. Genom undantag från punkt 1 får behöriga myndigheter tillåta ett värdepappersföretag som är auktoriserat och står under tillsyn enligt direktiv 2014/65/EU och som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013, om alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Värdepappersföretaget är ett dotterföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen av ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i enlighet med bestämmelserna i del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Värdepappersföretaget meddelar den behöriga myndigheten enligt denna förordning och den samordnande tillsynsmyndigheten, i tillämpliga fall.
- c) Den behöriga myndigheten är förvisad om att tillämpningen av kapitalbaskraven i förordning (EU) nr 575/2013 på individuell nivå för värdepappersföretaget och på gruppnivå för hela koncernen, beroende på vad som är lämpligt, är tillsynsmässigt sund, inte resulterar i en minskning av värdepappersföretagets kapitalbaskrav enligt denna förordning och inte används för regelarbitrage.

De behöriga myndigheterna ska informera värdepappersföretaget om ett beslut att tillåta tillämpning av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU enligt första stycket inom två månader från och med mottagandet av ett sådant meddelande som avses i första stycket b i denna punkt, och ska informera EBA om detta. Om en behörig myndighet vägrar att tillåta att förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU tillämpas ska den lämna en fullständig motivering.

De värdepappersföretag som avses i denna punkt ska stå under tillsyn för kontroll av att de uppfyller tillsynskraven enligt avdelningarna VII och VIII i direktiv 2013/36/EU, inbegripet i syfte att utnämna den samordnande tillsynsmyndigheten i fall då sådana värdepappersföretag tillhör en värdepappersföretagskoncern enligt definitionen i artikel 4.1.25 i den här förordningen.

Vid tillämpningen av denna punkt ska artikel 7 i förordning (EU) nr 575/2013 inte tillämpas.

Artikel 2

Tillsynsbefogenheter

För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i direktiv (EU) 2019/2034.

Artikel 3

Värdepappersföretags tillämpning av striktare krav

Denna förordning ska inte hindra värdepappersföretag från att ha en kapitalbas och dess komponenter och likvida tillgångar som överstiger kraven i denna förordning, eller tillämpa åtgärder som är striktare än dem som krävs enligt denna förordning.

Artikel 4

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 1. *anknutet företag*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva liknande verksamhet som har samband med ett eller flera värdepappersföretags huvudsakliga verksamhet.
 2. *kapitalförvaltningsbolag*: ett kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 4.1.19 i förordning (EU) nr 575/2013.
 3. *clearingmedlem*: ett företag etablerat i en medlemsstat som motsvarar definitionen i artikel 2.14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾.
 4. *kund*: en kund enligt definitionen i artikel 4.1.9 i direktiv 2014/65/EU; vid tillämpningen av del fyra i denna förordning avser dock *kund* varje motpart till värdepappersföretaget.
 5. *råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare*: råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare enligt definitionen i artikel 4.1.150 i förordning (EU) nr 575/2013.
 6. *råvaruderivat*: råvaruderivat enligt definitionen i artikel 2.1.30 i förordning (EU) nr 600/2014.
 7. *behörig myndighet*: en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 3.1.5 i direktiv (EU) 2019/2034.
 8. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
 9. *handel för egen räkning*: handel för egen räkning enligt definitionen i artikel 4.1.6 i direktiv 2014/65/EU.
 10. *derivat*: derivat enligt definitionen i artikel 2.1.29 i förordning (EU) nr 600/2014.
 11. *konsoliderad situation*: situation som är resultatet av tillämpning av kraven i denna förordning i enlighet med artikel 7 på ett modervärdepappersföretag inom unionen, ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen som om det företaget tillsammans med alla värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen utgjorde ett enda värdepappersföretag; vid tillämpningen av denna definition ska begreppen *värdepappersföretag*, *finansiellt institut*, *anknutet företag* och *anknutet ombud* även tillämpas på företag som är etablerade i tredjeländer om dessa, ifall de varit etablerade i unionen, skulle uppfylla definitionerna av dessa termer.
 12. *på gruppnivå*: på grundval av den konsoliderade situationen.
 13. *utförande av order för kunds räkning*: utförande av order för kunds räkning enligt definitionen i artikel 4.1.5 i direktiv 2014/65/EU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EGT L 201, 27.7.2012, s. 1).

14. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, och som inte är ett renodlat industriellt holdingföretag, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att bedriva en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, betalningsinstitut i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366⁽¹⁸⁾ och kapitalförvaltningsbolag, men inte försäkringsholdingföretag eller försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 212.1 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽¹⁹⁾.
15. *finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument enligt definitionen i artikel 4.1.15 i direktiv 2014/65/EU.
16. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013.
17. *enhet i den finansiella sektorn*: en enhet i den finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 4.1.27 i förordning (EU) nr 575/2013.
18. *startkapital*: startkapital enligt definitionen i artikel 3.1.18 i direktiv (EU) 2019/2034.
19. *grupp av kunder med inbördes anknytning*: en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt definitionen i artikel 4.1.39 i förordning (EU) nr 575/2013.
20. *investeringsrådgivning*: investeringsrådgivning enligt definitionen i artikel 4.1.4 i direktiv 2014/65/EU.
21. *kontinuerlig investeringsrådgivning*: återkommande tillhandahållande av investeringsrådgivning samt fortlöpande eller regelbunden bedömning och övervakning eller översyn av en kunds portfölj med finansiella instrument, inbegripet av de investeringar som kunden gjort på grundval av ett avtalsmässigt arrangemang.
22. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.
23. *värdepappersinriktat holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är värdepappersföretag eller finansiella institut, där minst ett av dotterföretagen är ett värdepappersföretag, och som inte är ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013.
24. *investerings tjänster och investeringsverksamhet*: investerings tjänster och investeringsverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU.
25. *värdepappersföretagskoncern*: en företagskoncern som består av ett moderföretag och dess dotterföretag eller av företag som uppfyller kraven i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽²⁰⁾, varav minst ett är ett värdepappersföretag och varav inget är ett kreditinstitut.
26. *K-faktorer*: kapitalbaskrav som anges i del tre avdelning II för risker som ett värdepappersföretag utgör för kunder, marknader och sig självt.
27. *förvaltnade tillgångar eller AUM (assets under management)*: värdet av tillgångar som ett värdepappersföretag förvaltar för sina kunders räkning inom ramen för både diskretionär portföljförvaltning och icke-diskretionära arrangemang som utgör kontinuerlig investeringsrådgivning.
28. *innehav av kundmedel eller CMH (client money held)*: de kundmedel som ett värdepappersföretag innehar, med beaktande av de rättsliga arrangemangen för separation av tillgångar och oavsett vilket nationellt redovisningssystem som är tillämpligt på de kundmedel som värdepappersföretaget innehar.
29. *tillgångar under förvaring och administration eller ASA (assets safeguarded and administered)*: värdet av tillgångar som ett värdepappersföretag förvarar och administrerar för sina kunder, oavsett om tillgångarna redovisas i värdepappersföretagets egen balansräkning eller finns på tredjepartskonton.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betalningstjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

30. *hantering av kundorder* eller *COH (client orders handled)*: värdet av order som ett värdepappersföretag hanterar för kunder genom att ta emot och vidarebefordra kundorder samt genom att utföra order för kunders räkning.
31. *koncentrationsrisk* eller *CON (concentration risk)*: exponeringar i värdepappersföretagets handelslager mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning vars värde överstiger gränsvärdena i artikel 37.1.
32. *ställd clearingmarginal* eller *CMG (clearing margin given)*: värdet av den totala marginalsäkerhet som krävs av en clearingmedlem eller en kvalificerad central motpart, om en clearingmedlem eller en kvalificerad central motpart ansvarar för utförande och avveckling av ett värdepappersföretags transaktioner där värdepappersföretaget handlar för egen räkning.
33. *daglig handelsaktivitet* eller *DTF (daily trading flow)*: det dagliga värdet av transaktioner som ett värdepappersföretag genomför genom att handla för egen räkning eller genom utförande av order för kunds räkning i eget namn, exklusive värdet av order som ett värdepappersföretag hanterar åt kunder genom mottagande och vidarebefordran av kundorder och genom utförande av order för kunds räkning vilka redan beaktas inom ramen för hantering av kundorder.
34. *nettopositionsrisk* eller *NPR (net position risk)*: värdet av transaktioner som redovisas i ett värdepappersföretags handelslager.
35. *motpartsrisk* eller *TCD (trading counterparty default risk)*: exponeringar i ett värdepappersföretags handelslager i sådana instrument och transaktioner som avses i artikel 25 och som ger upphov till risk för fallissemang hos motparten.
36. *aktuellt marknadsvärde* eller *CMV (current market value)*: nettomarknadsvärdet av portföljen av transaktioner eller värdepapperskomponenter som är föremål för netting i enlighet med artikel 31, där både positiva och negativa marknadsvärden beaktas vid beräkningen av CMV.
37. *transaktioner med lång avvecklingscykel*: transaktioner med lång avvecklingscykel enligt definitionen i artikel 272.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
38. *marginalutlåning*: marginalutlåning enligt definitionen i artikel 3.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 ⁽¹⁾.
39. *ledningsorgan*: ett ledningsorgan enligt definitionen i artikel 4.1.36 i direktiv 2014/65/EU.
40. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG ⁽²⁾.
41. *post utanför balansräkningen*: en sådan post som avses i bilaga I till förordning (EU) nr 575/2013.
42. *moderföretag*: ett moderföretag i den mening som avses i artiklarna 2.9 och 22 i direktiv 2013/34/EU.
43. *ägarintresse*: ägarintresse enligt definitionen i artikel 4.1.35 i förordning (EU) nr 575/2013.
44. *vinst*: vinst enligt definitionen i artikel 4.1.121 i förordning (EU) nr 575/2013.
45. *kvalificerad central motpart*: en kvalificerad central motpart enligt definitionen i artikel 4.1.88 i förordning (EU) nr 575/2013.
46. *portföljförvaltning*: portföljförvaltning enligt definitionen i artikel 4.1.8 i direktiv 2014/65/EU.
47. *kvalificerat innehav*: ett kvalificerat innehav enligt definitionen i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

48. *transaktion för värdepappersfinansiering*: en transaktion för värdepappersfinansiering enligt definitionen i artikel 3.11 i förordning (EU) 2015/2365.
49. *separerade konton*: vid tillämpningen av tabell 1 i artikel 15.2, konton med enheter där kundmedel som innehas av ett värdepappersföretag placeras i enlighet med artikel 4 i kommissionens delegerade direktiv (EU) 2017/593⁽²⁾ och, i tillämpliga fall, det föreskrivs i nationell rätt att kundmedlen, om värdepappersföretaget blir insolvent eller försätts i resolution eller ställs under förvaltarskap, inte får användas för att tillgodose andra fordringar i förhållande till värdepappersföretaget än kundens fordringar.
50. *återköpstransaktion*: en återköpstransaktion enligt definitionen i artikel 3.9 i förordning (EU) 2015/2365.
51. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 2.10 och i den mening som avses i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag som är det yttersta moderföretaget.
52. *anknutet ombud*: ett anknutet ombud enligt definitionen i artikel 4.1.29 i direktiv 2014/65/EU.
53. *totala bruttointäkter*: ett värdepappersföretags årliga rörelseintäkter i samband med värdepappersföretagets investerings-tjänster och investeringsverksamhet som det är auktoriserat att tillhandahålla och bedriva, inklusive inkomster från ränteutäkter, från aktier och andra värdepapper med både rörlig och fast avkastning, från provisioner och avgifter, alla vinster och förluster som uppstår i samband med värdepappersföretagets handelstillgångar, i samband med innehav av värdepapper som är värderade till verkligt värde, eller från säkringsverksamhet, men exklusive alla inkomster som inte har anknytning till investeringstjänsterna och investeringsverksamheten.
54. *handelslager*: alla positioner i finansiella instrument och råvaror som innehas av ett värdepappersföretag, antingen i avsikt att bedriva handel eller för att säkra positioner som innehas i avsikt att bedriva handel.
55. *positioner som innehas i avsikt att bedriva handel*: endera av följande:
- Egna positioner och positioner som härrör från verksamhet för kunders räkning och som marknadsgarant.
 - Positioner avsedda för försäljning på kort sikt.
 - Positioner med avsikt att dra nytta av faktiska eller förväntade kortsiktiga skillnader mellan inköps- och försäljningspris eller andra pris- eller räntevariationer.
56. *modervärdepappersföretag inom unionen*: ett värdepappersföretag i en medlemsstat som ingår i en värdepappersföretag-skoncern och som har ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett sådant värdepappersföretag eller finansiellt institut, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat värdepappersföretag som auktoriserats i en medlemsstat, eller till ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i en medlemsstat.
57. *värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen*: ett värdepappersinriktat holdingföretag i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett värdepappersföretag som auktoriserats i en medlemsstat eller till ett annat värdepappersinriktat holdingföretag i en medlemsstat.
58. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: moderföretag i en värdepappersföretagskoncern som är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 för att komplettera denna förordning genom att förtydliga de definitioner som fastställs i punkt 1 för att
- säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning,
 - ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna för tillämpningen av denna förordning.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2017/593 av den 7 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU i fråga om skydd av finansiella instrument och medel som tillhör kunder, produktstyrningskrav och regler för tillhandahållande eller mottagande av avgifter, provisioner eller andra monetära eller icke-monetära förmåner (EUT L 87, 31.3.2017, s. 500).

AVDELNING II

KRAVENS TILLÄMPNINGSNIVÅ

KAPITEL 1

Tillämpning av kraven på individuell nivå

Artikel 5

Allmän princip

Värdepappersföretag ska uppfylla kraven i delarna två–sju på individuell nivå.

Artikel 6

Undantag

1. Behöriga myndigheter får undanta ett värdepappersföretag från tillämpningen av artikel 5 vad beträffar delarna två, tre, fyra, sex och sju om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Värdepappersföretaget uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1.
 - b) Ett av följande villkor är uppfyllt:
 - i) Värdepappersföretaget är ett dotterföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn av ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i enlighet med bestämmelserna i del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Värdepappersföretaget är ett dotterföretag och ingår i en värdepappersföretagskoncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 7.
 - c) Värdepappersföretaget och dess moderföretag är båda föremål för auktorisation och tillsyn från en och samma medlemsstats sida.
 - d) De myndigheter som är behöriga att utöva gruppbaserad tillsyn i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 eller i enlighet med artikel 7 i den här förordningen ger sitt medgivande till ett sådant undantag.
 - e) Kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretaget och värdepappersföretaget och samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - i) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra kapital eller återbetala skulder.
 - ii) Moderföretaget förklarar, efter förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten, att det garanterar värdepappersföretagets åtaganden eller att värdepappersföretaget endast löper försumbara risker.
 - iii) Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även värdepappersföretaget.
 - iv) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i värdepappersföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i värdepappersföretagets ledningsorgan.
2. Behöriga myndigheter får undanta värdepappersföretag från tillämpningen av artikel 5 vad beträffar del sex om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Värdepappersföretaget uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1.
 - b) Värdepappersföretaget är ett dotterföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i enlighet med artikel 228 i direktiv 2009/138/EG.
 - c) Värdepappersföretaget och dess moderföretag är båda föremål för auktorisation och tillsyn från en och samma medlemsstats sida.
 - d) De myndigheter som är behöriga att utöva gruppbaserad tillsyn i enlighet med direktiv 2009/138/EG ger sitt medgivande till ett sådant undantag.

- e) Kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretaget och värdepappersföretaget och samtliga följande villkor är uppfyllda:
- Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra kapital eller återbetala skulder.
 - Moderföretaget förklarar, efter förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten, att det garanterar värdepappersföretagets åtaganden eller att värdepappersföretaget endast löper försumbara risker.
 - Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även värdepappersföretaget.
 - Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i värdepappersföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i värdepappersföretagets ledningsorgan.
3. Behöriga myndigheter får undanta värdepappersföretag från tillämpningen av artikel 5 vad beträffar del fem om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- Värdepappersföretaget omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ingår i en värdepappersföretagskoncern på vilken artikel 7.3 i denna förordning är tillämplig och det undantag som föreskrivs i artikel 7.4 inte är tillämpligt.
 - Moderföretaget, på gruppnivå, övervakar och utövar kontinuerlig tillsyn över likviditetspositionerna i alla institut och värdepappersföretag i gruppen eller undergruppen som omfattas av ett undantag och säkerställer en tillräcklig likviditetsnivå för alla dessa institut och värdepappersföretag.
 - Moderföretaget och värdepappersföretaget har ingått avtal som av de behöriga myndigheterna bedöms medge fri överföring av medel mellan moderföretaget och värdepappersföretaget så att de kan uppfylla sina individuella skyldigheter och gemensamma skyldigheter när de uppkommer.
 - Det finns inga rådande eller förutsebara väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder mot att de avtal som åsyftas i led c fullgörs.
 - De myndigheter som är behöriga att utöva gruppbaserad tillsyn i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 eller i enlighet med artikel 7 i den här förordningen ger sitt medgivande till ett sådant undantag.

KAPITEL 2

Konsolidering under tillsyn och undantag för en värdepappersföretagskoncern

Artikel 7

Konsolidering under tillsyn

- Modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen ska uppfylla kraven i delarna två, tre, fyra, sex och sju på grundval av sin konsoliderade situation. Moderföretaget och de av dess dotterföretag som omfattas av denna förordning ska inrätta en lämplig organisationsstruktur och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och översänds på vederbörligt sätt. Moderföretaget ska i synnerhet säkerställa att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning inför arrangemang, processer och rutiner som säkerställer en korrekt konsolidering.
- När del två tillämpas på gruppnivå ska, vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel, de regler som fastställs i del två avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013 även tillämpas på värdepappersföretag.
- När bestämmelserna i artiklarna 84.1, 85.1 och 87.1 i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas ska därför endast hänvisningarna till artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013 gälla, och följaktligen läsas som hänvisningar till kapitalbaskraven i motsvarande bestämmelser i den här förordningen.
- Modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen ska fullgöra skyldigheterna i del fem på grundval av sin konsoliderade situation.

4. Genom undantag från punkt 3 får behöriga myndigheter undanta moderföretaget från efterlevnad av den punkten, med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagskoncernen samt dess komplexitet.

5. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera omfattningen av och metoderna för konsolidering under tillsyn av en värdepappersföretagskoncern, i synnerhet i syfte att beräkna kravet baserat på fasta omkostnader, det permanenta minimikapitalkravet, K-faktorkravet på grundval av den konsoliderade situationen för värdepappersföretagskoncernen samt metoden och de nödvändiga uppgifterna för ett korrekt genomförande av punkt 2.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 8

Gruppkapitaltest

1. Genom undantag från artikel 7 får behöriga myndigheter tillåta att den här artikeln tillämpas på gruppstrukturer som anses vara tillräckligt enkla, förutsatt att det inte föreligger några betydande risker för kunder eller för marknaden som härrör från värdepappersföretagskoncernen som helhet och som annars skulle kräva gruppbaserad tillsyn. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA när de tillåter att den här artikeln tillämpas.

2. Vid tillämpning av den här artikeln ska följande gälla:

a) Med *kapitalbasinstrument* avses kapitalbas enligt definitionen i artikel 9 i denna förordning utan tillämpning av de avdrag som avses i artiklarna 36.1 i, 56 d och 66 d i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Begreppen *värdepappersföretag*, *finansiellt institut*, *anknutet företag* och *anknutet ombud* ska även tillämpas på företag som är etablerade i tredjeländer om dessa, ifall de varit etablerade i unionen, skulle uppfylla definitionerna av dessa termer i artikel 4.

3. Modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen, blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen och alla andra moderföretag som är värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag eller anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen ska ha åtminstone kapitalbasinstrument som är tillräckliga för att täcka summan av följande:

a) Det fullständiga bokförda värdet av alla dess innehav, efterställda fordringar och instrument som avses i artiklarna 36.1 i, 56 d och 66 d i förordning (EU) nr 575/2013 i värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen.

b) Det totala beloppet av alla dess eventualityförpliktelser till förmån för värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen.

4. De behöriga myndigheterna får tillåta att ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen och varje annat moderföretag som är ett värdepappersföretag, ett finansiellt institut, ett anknutet företag eller ett anknutet ombud i värdepappersföretagskoncernen har en lägre kapitalbas än det belopp som beräknats enligt punkt 3, förutsatt att detta belopp inte är lägre än summan av kapitalbaskraven på individuell nivå för dess dotterföretag som är värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud och det totala beloppet av eventualityförpliktelser till förmån för dessa enheter.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kapitalbaskraven för sådana dotterföretag som avses i första stycket och som är belägna i tredjeländer vara teoretiska kapitalbaskrav som säkerställer en tillfredsställande försikrighetsnivå för att täcka de risker som härrör från dessa dotterföretag, såsom de godkänts av de relevanta behöriga myndigheterna.

5. Modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen ska ha system för att övervaka och kontrollera källor till kapital och finansiering för alla värdepappersföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen.

DEL TVÅ

KAPITALBAS

Artikel 9

Kapitalbasens sammansättning

1. Värdepappersföretag ska ha en kapitalbas som består av summan av dess kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital, och de ska vid varje given tidpunkt uppfylla samtliga nedanstående villkor:

- a) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital}}{D} \geq 56 \%$,
- b) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital}}{D} \geq 75 \%$,
- c) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital} + \text{Tier 2 capital}}{D} \geq 100 \%$,

där

i) kärnprimärkapital definieras i enlighet med del två avdelning I kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål definieras i enlighet med del två avdelning I kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013 och supplementärkapital definieras i enlighet med del två avdelning I kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013, och

ii) D definieras i artikel 11.

2. Genom undantag från punkt 1 gäller följande:

- a) De avdrag som avses i artikel 36.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas i full omfattning, utan tillämpning av artiklarna 39 och 48 i den förordningen.
- b) De avdrag som avses i artikel 36.1 e i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas i full omfattning, utan tillämpning av artikel 41 i den förordningen.
- c) De avdrag som avses i artiklarna 36.1 h, 56 c och 66 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska, i den mån de avser innehav av kapitalinstrument som inte innehas i handelslagret, tillämpas i full omfattning, utan tillämpning av de mekanismer som föreskrivs i artiklarna 46, 60 och 70 i den förordningen.
- d) De avdrag som avses i artikel 36.1 i) i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas i full omfattning, utan tillämpning av artikel 48 i den förordningen.
- e) Följande villkor ska inte tillämpas vid beräkningen av värdepappersföretagens kapitalbas:
- i) Artikel 49 i förordning (EU) nr 575/2013.
- ii) De avdrag som avses i artiklarna 36.1 h, 56 c och 66 c i förordning (EU) nr 575/2013 och relaterade bestämmelser i artiklarna 46, 60 och 70 i den förordningen, i den mån dessa avdrag avser innehav av kapitalinstrument som innehas i handelslagret.
- iii) Den utlösande händelse som avses i artikel 54.1 a i förordning (EU) nr 575/2013; den utlösande händelsen ska i stället fastställas av värdepappersföretaget i villkoren för det primärkapitaltillskott som avses i punkt 1.
- iv) Det totala belopp som avses i artikel 54.4 a i förordning (EU) nr 575/2013; det belopp som ska skrivas ned eller konverteras ska vara hela kapitalbeloppet för det primärkapitaltillskott som avses i punkt 1.

3. Värdepappersföretag ska tillämpa de relevanta bestämmelserna i del två avdelning I kapitel 6 i förordning (EU) nr 575/2013 när de beräknar kapitalbaskraven enligt denna förordning. Vid tillämpning av de bestämmelserna ska tillståndet från tillsynsmyndigheten i enlighet med artiklarna 77 och 78 i förordning (EU) nr 575/2013 anses beviljat om ett av villkoren i artikel 78.1 a eller 78.4 i den förordningen är uppfyllt.

4. Vid tillämpning av punkt 1 a får de behöriga myndigheterna för värdepappersföretag som inte är juridiska personer eller aktiebolag eller som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 i denna förordning efter samråd med EBA tillåta att ytterligare instrument eller medel räknas som kapitalbas för dessa värdepappersföretag, förutsatt att dessa instrument eller medel också omfattas av behandlingen enligt artikel 22 i rådets direktiv 86/635/EEG⁽⁴⁾. EBA ska, tillsammans med Esma och på grundval av information som erhållits från varje behörig myndighet, upprätta, uppdatera och offentliggöra en förteckning över samtliga former av instrument eller medel i varje medlemsstat som räknas som sådan kapitalbas. Förteckningen ska offentliggöras första gången senast den 26 december 2020.

5. Innehav av kapitalbasinstrument i en enhet i den finansiella sektorn inom en värdepappersföretagskoncern ska inte dras av i syfte att beräkna kapitalbas för något värdepappersföretag i koncernen på individuell basis, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra kapital eller återbetala skulder.
- b) Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även enheten i den finansiella sektorn.
- c) Det undantag som föreskrivs i artikel 8 används inte av de behöriga myndigheterna.

Artikel 10

Kvalificerade innehav utanför den finansiella sektorn

1. Vid tillämpningen av denna del ska värdepappersföretag dra av belopp som överstiger de gränsvärden som anges i leden a och b när de fastställer de kärnprimärkapitalposter som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 575/2013:

- a) Ett kvalificerat innehav vars värde överstiger 15 % av värdepappersföretagets kapitalbas beräknad i enlighet med artikel 9 i denna förordning men utan tillämpning av det avdrag som avses i artikel 36.1 k i) i förordning (EU) nr 575/2013 i ett företag som inte är en enhet i den finansiella sektorn.
- b) Det sammanlagda värdet av ett värdepappersföretags kvalificerade innehav i företag som inte är enheter i den finansiella sektorn och som överstiger 60 % av dess kapitalbas beräknad i enlighet med artikel 9 i denna förordning men utan tillämpning av det avdrag som avses i artikel 36.1 k i) i förordning (EU) nr 575/2013.

2. De behöriga myndigheterna får förbjuda värdepappersföretag att ha de kvalificerade innehav som avses i punkt 1 om dessa innehav överstiger den procentandel av kapitalbasen som anges i den punkten. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål offentliggöra sitt beslut att utöva denna befogenhet.

3. Aktier i andra företag än enheter i den finansiella sektorn ska inte beaktas i beräkningen enligt punkt 1 om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Aktierna innehas tillfälligt under en finansiell biståndsinsats enligt artikel 79 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Innehavet av aktierna är en garanterad position som innehas i högst fem arbetsdagar.
- c) Aktierna innehas i värdepappersföretagets egna namn och för andras räkning.

4. Aktier och andelar som inte utgör finansiella anläggningstillgångar enligt artikel 35.2 i direktiv 86/635/EEG ska inte ingå i den beräkning som anges i punkt 1 i den här artikeln.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

DEL TRE

KAPITALKRAV

AVDELNING I

ALLMÄNNA KRAV*Artikel 11***Kapitalbaskrav**

1. Värdepappersföretag ska alltid ha en kapitalbas i enlighet med artikel 9 som uppgår till minst D , där D definieras som det högsta av följande:

- a) Kravet baserat på fasta omkostnader beräknat i enlighet med artikel 13.
- b) Det permanenta minimikapitalkravet i enlighet med artikel 14.
- c) K-faktorkravet beräknat i enlighet med artikel 15.

2. Genom undantag från punkt 1 ska D , när ett värdepappersföretag uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1, definieras som det högsta av de belopp som anges i punkt 1 a och b.

3. Om behöriga myndigheter anser att ett värdepappersföretags affärsverksamhet har ändrats väsentligt får de kräva att värdepappersföretaget ska underställas ett annat kapitalbaskrav i denna artikel, i enlighet med avdelning IV kapitel 2 avsnitt 4 i direktiv (EU) 2019/2034.

4. Ett värdepappersföretag ska underrätta den behöriga myndigheten så snart det upptäcker att det inte längre uppfyller eller inte längre kommer att uppfylla kraven i denna artikel.

*Artikel 12***Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag**

1. Ett värdepappersföretag ska vid tillämpningen av denna förordning anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag om det uppfyller samtliga följande villkor:

- a) AUM fastställt i enlighet med artikel 17 understiger 1,2 miljarder EUR.
- b) COH fastställt i enlighet med artikel 20 understiger antingen
 - i) 100 miljoner EUR/dag för kontanttransaktioner, eller
 - ii) 1 miljard EUR/dag för derivat.
- c) ASA fastställt i enlighet med artikel 19 är noll.
- d) CMH fastställt i enlighet med artikel 18 är noll.
- e) DTF fastställt i enlighet med artikel 33 är noll.
- f) NPR fastställt eller CMG i enlighet med artiklarna 22 och 23 är noll.
- g) TCD fastställt i enlighet med artikel 26 är noll.
- h) Värdepappersföretagets balansomslutning i och utanför balansräkningen understiger 100 miljoner EUR.
- i) Värdepappersföretagets totala årliga bruttointäkter från investeringstjänster och investeringsverksamhet understiger 30 miljoner EUR beräknat som ett genomsnitt på grundval av årliga belopp från den tvåårsperiod som omedelbart föregick det givna räkenskapsåret.

Vid tillämpningen av första stycket a, b, c, e, f, i den mån det ledet avser NPR, och g ska, genom undantag från bestämmelserna i avdelning II, värden vid dagens slut tillämpas.

Vid tillämpningen av första stycket f ska, i den mån det ledet avser CMG, intradagsvärden tillämpas.

Vid tillämpningen av första stycket d i denna punkt och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.9 i direktiv 2014/65/EU och artiklarna 2 och 4 i delegerat direktiv (EU) 2017/593 ska intradagsvärden tillämpas, utom när det skett ett fel i bokföring eller vid kontoavstämning som felaktigt angett att ett värdepappersföretag överskridit det tröskelvärde noll som avses i första stycket d i denna punkt och som lösts före bankdagens slut. Värdepappersföretaget ska till den behöriga myndigheten utan dröjsmål meddela felet, orsakerna till att det uppstod och dess korrigeringsåtgärder.

Vid tillämpningen av första stycket h och i ska de nivåer vid slutet av det senaste räkenskapsåret för vilka räkenskaperna har avslutats och godkänts av ledningsorganet tillämpas. Om räkenskaperna inte har avslutats och godkänts sex månader från och med det att det senaste räkenskapsåret löpt ut ska ett värdepappersföretag använda preliminära räkenskaper.

Värdepappersföretag får mäta värdena enligt första stycket a och b genom att använda de metoder som anges i avdelning II, förutom att mätningarna ska göras under tolv månader och inkludera de tre närmast föregående månadsvärdena. Värdepappersföretag som väljer denna mätmetod ska underrätta den behöriga myndigheten om detta och tillämpa den valda metoden under en sammanhängande period på minst tolv månader.

2. Villkoren i punkt 1 a, b, h och i ska tillämpas sammantaget på alla värdepappersföretag som ingår i en koncern. Vid mätning av den totala årliga bruttointäkt som avses i punkt 1 i får de värdepappersföretagen utesluta eventuellt dubbelräkning som kan uppstå i fråga om de totala bruttointäkter som genereras inom koncernen.

Villkoren i punkt 1 c–g ska tillämpas på varje värdepappersföretag på individuell nivå.

3. Om ett värdepappersföretag inte längre uppfyller samtliga villkor i punkt 1 ska det omedelbart upphöra att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag.

Genom undantag från första stycket ska ett värdepappersföretag, om det inte längre uppfyller villkoren i punkt 1 a, b, h eller i men fortfarande uppfyller villkoren i punkt 1 c–g, upphöra att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag efter en period på tre månader räknat från och med den dag tröskelvärdet överskreds. Värdepappersföretaget ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om ett tröskelvärde överskreds.

4. Om ett värdepappersföretag som inte har uppfyllt samtliga villkor i punkt 1 senare uppfyller dem ska det först efter en period på sex månader från och med den dag då villkoren uppfylldes anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag, förutsatt att ingen tröskel överskridits under den perioden och värdepappersföretaget utan dröjsmål har underrättat den behöriga myndigheten om detta.

Artikel 13

Krav baserat på fasta omkostnader

1. Vid tillämpningen av artikel 11.1 a ska kravet baserat på fasta omkostnader uppgå till minst en fjärdedel av de fasta omkostnaderna under det föregående året. Värdepappersföretag ska använda siffror som beräknats enligt tillämpliga redovisningsramar.

2. Om den behöriga myndigheten anser att ett värdepappersföretags verksamhet har ändrats väsentligt får den justera det kapitalbelopp som avses i punkt 1.

3. Om ett värdepappersföretag inte har bedrivit sin affärsverksamhet under ett år från och med den dag då det började tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet ska det, för den beräkning som avses i punkt 1, använda de förväntade fasta omkostnader som ingår i dess prognoser för de första tolv månadernas handel och som lämnades in vid dess ansökan om auktorisation.

4. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att komplettera beräkningen av det krav som avses i punkt 1 som innefattar minst följande avdragsposter:

- a) Bonus till personalen och annan ersättning, om dessa är beroende av värdepappersföretagets nettovinst för respektive år.
- b) Anställdas, styrelseledamöters och delägars vinstandelar.

- c) Annan vinstdisposition och annan rörlig ersättning om dessa är fullständigt diskretionära.
- d) Delad provision och obetalda arvoden som direkt sammanhänger med provisions- och arvodesfordringar, som ingår i totala intäkter, och i de fall betalningen av provisionen och de obetalda arvoden villkoras av det faktiska mottagandet av provisionen och arvodesfordran.
- e) Avgifter till anknutna ombud.
- f) Icke-återkommande kostnader från extraordinär verksamhet.

EBA ska också för tillämpningen av denna artikel specificera begreppet *väsentlig ändring*.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 14

Permanent minimikapitalkrav

Vid tillämpningen av artikel 11.1 b ska det permanenta minimikapitalkravet åtminstone motsvara det startkapital som anges i artikel 9 i direktiv (EU) 2019/2034.

AVDELNING II

K-FAKTORKRAV

KAPITEL 1

Allmänna principer

Artikel 15

K-faktorkrav och tillämpliga koefficienter

1. Vid tillämpning av artikel 11.1 c ska K-faktorkravet åtminstone uppgå till summan av följande:
 - a) K-faktorer för RtC (kundrisk) beräknade i enlighet med kapitel 2.
 - b) K-faktorer för RtM (marknadsrisk) beräknade i enlighet med kapitel 3.
 - c) K-faktorer för RtF (företagsrisk) beräknade i enlighet med kapitel 4.
2. Följande koefficienter ska tillämpas på respektive K-faktorer:

Tabell 1

K-FAKTORER		KOEFFICIENT
Förvaldade tillgångar inom ramen för både diskretionär portföljförvaltning och icke-diskretionära rådgivande arrangemang av kontinuerlig art	K-AUM	0,02 %
Innehav av kundmedel	K-CMH (på separerade konton)	0,4 %
	K-CMH (på icke-separerade konton)	0,5 %
Tillgångar under förvaring och administration	K-ASA	0,04 %
Hantering av kundorder	K-COH – kontanttransaktioner	0,1 %
	K-COH – derivat	0,01 %
Daglig handelsaktivitet	K-DTF – kontanttransaktioner	0,1 %
	K-DTF – derivat	0,01 %

3. Värdepappersföretag ska övervaka värdet på sina K-faktorer för att upptäcka utvecklingstendenser som kan resultera i att deras kapitalbaskrav med avseende på tillämpningen av artikel 11 ändras väsentligt nästa rapportperiod enligt del sju, och de ska underrätta sin behöriga myndighet om det väsentligen ändrade kapitalbaskravet.
4. Om behöriga myndigheter anser att värdepappersföretagets affärsverksamhet har ändrats väsentligt på ett sätt som påverkar beloppet för en relevant K-faktor får de justera detta belopp i enlighet med artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034.
5. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning och för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna ska EBA, i samråd med Esma, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att
 - a) specificera metoder för fastställande av K-faktorerna i del tre avdelning II,
 - b) specificera begreppet *separerade konton* i denna förordning vad gäller de villkor som säkerställer skyddet av kundmedel vid ett värdepappersföretags fallissemang,
 - c) specificera justeringar av de K-DTF-koefficienter som avses i tabell 1 i punkt 2 i denna artikel om, i situationer med stressade marknadsförhållanden enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/578 ⁽²⁾, K-DTF-kraven verkar alltför restriktiva och skadar den finansiella stabiliteten.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Till kommissionen delegeras befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 2

K-faktorer för RtC

Artikel 16

K-faktorkrav för RtC

K-faktorkravet för RtC beräknas enligt följande formel:

$$K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH$$

där

K-AUM är lika med AUM fastställt i enlighet med artikel 17, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2,

K-CMH är lika med CMH fastställt i enlighet med artikel 18, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2,

K-ASA är lika med ASA fastställt i enlighet med artikel 19, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2,

K-COH är lika med COH fastställt i enlighet med artikel 20, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2.

Artikel 17

Fastställande av AUM för beräkning av K-AUM

1. Vid beräkning av K-AUM ska AUM vara det glidande medelvärdet av värdet av de totala månatliga förvaldade tillgångarna, fastställt den sista bankdagen i var och en av de föregående 15 månaderna omräknat till enhetens funktionella valuta vid den tidpunkten, exklusive de tre närmast föregående månadsvärdena.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/578 av den 13 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för marknadsgarantavtal och marknadsgarantsystem (EUT L 87, 31.3.2017, s. 183).

AUM ska vara det aritmetiska medelvärdet av de resterande tolv månatliga värdena.

K-AUM ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. Om värdepappersföretaget formellt har delegerat kapitalförvaltningen till en annan finansiell enhet ska det kapitalet inkluderas i det totala AUM-värde som fastställs i enlighet med punkt 1.

Om en annan finansiell enhet formellt har delegerat kapitalförvaltningen till värdepappersföretaget ska det kapitalet uteslutas ur det totala belopp av förvaltade tillgångar som fastställs i enlighet med punkt 1.

Om ett värdepappersföretag har förvaltat kapital i mindre än 15 månader, eller om det har gjort detta under en längre period som ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag och nu överskrider tröskelvärdet för AUM, ska det vid beräkningen av K-AUM använda historiska AUM-data för den period som anges i punkt 1 så snart de blir tillgängliga. Den behöriga myndigheten får ersätta de historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

Artikel 18

Fastställande av CMH för beräkning av K-CMH

1. Vid beräkning av K-CMH ska CMH vara det glidande medelvärdet av värdet av de samlade kundmedel som innehas per dag, fastställt i slutet av varje bankdag, under de föregående nio månaderna, exklusive de tre närmast föregående månaderna.

CMH ska vara det aritmetiska medelvärdet av de dagliga värdena från de resterande sex månaderna.

K-CMH ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. Om ett värdepappersföretag har innehavt kundmedel i mindre än nio månader, ska det vid beräkningen av K-CMH använda historiska CMH-data för den period som anges i punkt 1 så snart sådana data blir tillgängliga.

Den behöriga myndigheten får ersätta historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

Artikel 19

Fastställande av ASA för beräkning av K-ASA

1. Vid beräkning av K-ASA ska ASA vara det glidande medelvärdet av värdet av de samlade tillgångarna under förvaring och administration per dag, fastställt i slutet av varje bankdag, under de föregående nio månaderna, exklusive de tre närmast föregående månaderna.

ASA ska vara det aritmetiska medelvärdet av de dagliga värdena från de resterande sex månaderna.

K-AUM ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. Om ett värdepappersföretag formellt har delegerat uppgifterna att förvara och administrera tillgångar till en annan finansiell enhet, eller om en annan finansiell enhet formellt har delegerat sådana uppgifter till värdepappersföretaget, ska de tillgångarna inkluderas i det totala ASA-värde som fastställs i enlighet med punkt 1.

3. Om ett värdepappersföretag har förvarat och administrerat tillgångar i mindre än sex månader, ska det vid beräkningen av K-ASA använda historiska ASA-data för den period som anges i punkt 1 så snart sådana data blir tillgängliga. Den behöriga myndigheten får ersätta historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

Artikel 20

Fastställande av COH för beräkning av K-COH

1. Vid beräkning av K-COH ska COH vara det glidande medelvärde av värdet av den samlade hanteringen av kundorder per dag, fastställt under varje bankdag, under de föregående sex månaderna, exklusive de tre närmast föregående månaderna.

COH ska vara det aritmetiska medelvärde av de dagliga värdena från de resterande tre månaderna.

K-COH ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. COH ska fastställas som summan av det absoluta värdet av köp och det absoluta värdet av försäljningar för både kontanttransaktioner och derivat i enlighet med följande:

- För kontanttransaktioner ska värdet vara det belopp som betalas eller tas emot för varje transaktion.
- För derivat ska värdet av transaktionen vara kontraktets teoretiska belopp.

Det teoretiska beloppet för räntederivat ska justeras för löptiden (i år) för dessa kontrakt. Det teoretiska beloppet ska multipliceras med durationen i följande formel:

$$\text{Duration} = \text{löptid (i år)} / 10$$

Utän att det påverkar femte stycket ska COH omfatta transaktioner som utförs av värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltningstjänster för investeringsfonders räkning.

COH ska omfatta transaktioner som uppstår till följd av investeringsrådgivning och avseende vilka ett värdepappersföretag inte beräknar K-AUM.

COH ska inte omfatta transaktioner som utförs av värdepappersföretaget och som uppstår till följd av hanteringen av en kunds investeringsportfölj om värdepappersföretaget redan beräknar K-AUM för den kundens investeringar eller om denna verksamhet avser sådan delegering av kapitalförvaltning till värdepappersföretaget som enligt artikel 17.2 inte bidrar till detta värdepappersföretags AUM.

COH ska inte omfatta transaktioner som värdepappersföretaget utför i eget namn på egna eller kunders vägnar.

Värdepappersföretag får undanta från fastställandet av COH alla order som inte har verkställts, om det uteblivna verkställandet beror på att kunden annullerar ordern i tid.

3. Om ett värdepappersföretag har hanterat kundorder i mindre än sex månader eller har gjort detta under en längre period som ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag, ska det vid beräkningen av K-COH använda historiska COH-data för den period som anges i punkt 1 så snart sådana data blir tillgängliga. Den behöriga myndigheten får ersätta historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

KAPITEL 3

K-faktorer för RtM

Artikel 21

K-faktorkrav för RtM

1. K-faktorkravet för RtM för positioner i handelslagret i ett värdepappersföretag som handlar för egen räkning på egna eller kunders vägnar ska vara antingen K-NPR, beräknat i enlighet med artikel 22, eller K-CMG, beräknat i enlighet med artikel 23.

2. Värdepappersföretag ska förvalta sitt handelslager i enlighet med del tre avdelning I kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. K-faktorkravet för RtM gäller för alla positioner i handelslagret, vilket i synnerhet omfattar positioner i skuldinstrument (inbegripet värdepappersiseringsinstrument), egetkapitalinstrument, företag för kollektiva investeringar, valuta och guld samt råvaror (inbegripet utsläppsrätter).

4. Vid beräkning av K-faktorkravet för RTM ska ett värdepappersföretag inkludera positioner utanför handelslagret om dessa ger upphov till valutarisk eller råvarurisk.

Artikel 22

Beräkning av K-NPR

Vid beräkning av K-NPR ska kapitalbaskravet för positioner i handelslagret hos ett värdepappersföretag som handlar för egen räkning, på egna eller kunders vägnar, beräknas med hjälp av någon av följande metoder:

- Den schablonmetod som anges i del tre avdelning IV kapitlet 2, 3 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013.
- Den alternativa schablonmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1a i förordning (EU) nr 575/2013.
- Den alternativa internmodellmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1b i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 23

Beräkning av K-CMG

1. Vid tillämpningen av artikel 21 ska den behöriga myndigheten tillåta att ett värdepappersföretag beräknar K-CMG för alla positioner som omfattas av clearing, eller på portföljbasis, om hela portföljen omfattas av clearing eller marginalsäkerhet, på de följande villkoren:

- Värdepappersföretaget ingår inte i en koncern som omfattar ett kreditinstitut.
- En clearingmedlem i en kvalificerad central motpart ansvarar för clearing och avveckling av dessa transaktioner och denna clearingmedlem är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 i denna förordning, och transaktionerna clearas centralt i en kvalificerad central motpart eller avvecklas enligt principen leverans mot betalning under denna clearingmedlems ansvar.
- Beräkningen av den totala marginalsäkerhet som krävs av clearingmedlemmen baseras på clearingmedlemmens marginalsäkerhetsmodell.
- Värdepappersföretaget har för den behöriga myndigheten visat att valet att beräkna RTM med K-CMG motiveras av vissa kriterier vilka får inbegripa arten av värdepappersföretagets huvudsakliga verksamhet, som främst ska vara handelsverksamhet som omfattas av clearing och marginalsäkerhet under en clearingmedlems ansvar, och det faktum att annan verksamhet som bedrivs av värdepappersföretaget är oväsentlig jämfört med denna huvudsakliga verksamhet.
- Den behöriga myndigheten har bedömt att valet av den eller de portföljer som omfattas av K-CMG inte har syftat till regelarbitrage med avseende på kapitalbaskraven på ett oproportionerligt eller tillsynsmässigt osunt sätt.

Vid tillämpning av första stycket c ska den behöriga myndigheten göra en regelbunden bedömning för att bekräfta att marginalsäkerhetsmodellen leder till marginalsäkerhetskrav som avspeglar riskegenskaperna hos de produkter som värdepappersföretaget handlar med och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid.

Marginalsäkerhetskraven ska vara tillräckliga för att över en lämplig tidshorisont täcka eventuella förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna med en innehavsperiod på minst två bankdagar. De marginalsäkerhetsmodeller som clearingmedlemmen använder för att begära den marginalsäkerhet som avses i denna punkt första stycket c ska alltid vara utformade i syfte att uppnå en liknande försiktighetsnivå som den som krävs enligt bestämmelserna om krav på marginalsäkerheter i artikel 41 i förordning (EU) nr 648/2012.

2. K-CMG ska vara det tredje högsta värdet av total marginalsäkerhet som clearingmedlemmen dagligen krävt av värdepappersföretaget under de tre närmast föregående månaderna, multiplicerat med en faktor på 1,3.

3. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att närmare fastställa metoden för att beräkna den totala marginalsäkerhet som krävs och metoden för att beräkna K-CMG enligt punkt 2, i synnerhet när K-CMG tillämpas på portföljbasis, samt villkoren för efterlevnad av bestämmelserna i punkt 1 e.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 4

K-faktorer för RtF

Artikel 24

K-faktorkrav för RtF

K-faktorkravet för RtF beräknas enligt följande formel:

$$K\text{-TCD} + K\text{-DTF} + K\text{-CON}$$

där

K-TCD är lika med det belopp som beräknas i enlighet med artikel 26,

K-DTF är lika med DTF fastställt i enlighet med artikel 33, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2, och

K-CON är lika med det belopp som beräknas i enlighet med artikel 39.

K-TCD och K-CON ska baseras på de transaktioner som registreras i handelslagret hos ett värdepappersföretag som handlar för egen räkning på egna eller kunders vägnar.

K-DTF ska baseras på de transaktioner som registreras i handelslagret hos ett värdepappersföretag som handlar för egen räkning på egna eller kunders vägnar och de transaktioner som ett värdepappersföretag ingår genom att utföra order på kunders vägnar i eget namn.

Avsnitt 1

Handelsmotpartens fallissemang

Artikel 25

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt är tillämpligt på följande kontrakt och transaktioner:

a) Derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för följande:

- i) Derivatkontrakt som direkt eller indirekt clearas genom en central motpart om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - Värdepappersföretagets positioner och tillgångar i samband med dessa kontrakt kan urskiljas och separeras, för både clearingmedlemmen och den centrala motparten, från de positioner och tillgångar som tillhör såväl clearingmedlemmen som dennes övriga kunder, och denna åtskillnad och separering leder till att dessa positioner och tillgångar är konkursskyddade enligt nationell rätt, om clearingmedlemmen eller en eller flera av dennes övriga kunder skulle fallera eller bli insolvent.
 - De lagar, förordningar, regler och avtalsmässiga arrangemang som är tillämpliga eller bindande för clearingmedlemmen underlättar överföringen av kundens positioner i samband med dessa kontrakt samt respektive säkerheter till en annan clearingmedlem inom den tillämpliga marginalriskperioden, om den ursprungliga clearingmedlemmen skulle drabbas av fallissemang eller insolvens.
 - Värdepappersföretaget har ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt utlåtande där det konstateras att värdepappersföretaget i händelse av en rättslig prövning inte skulle bära några förluster på grund av att clearingmedlemmen eller någon av clearingmedlemmens kunder blir insolvent.

- ii) Börshandlade derivatkontrakt.
 - iii) Derivatkontrakt som innehas för att säkra en position för värdepappersföretaget som härrör från verksamhet utanför handelslagret.
- b) Transaktioner med lång avvecklingscykel.
 - c) Återköpstransaktioner.
 - d) Värdepappers- eller råvarulån.
 - e) Marginalutlåning.
 - f) Alla andra typer av transaktioner för värdepappersfinansiering.
 - g) Krediter och lån som avses i avsnitt B punkt 2 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, om värdepappersföretaget utför handeln i kundens namn eller mottar och vidarebefordrar ordern utan att utföra den.

Vid tillämpning av första stycket a i, ska derivatkontrakt som direkt eller indirekt clearas genom en kvalificerad central motpart anses uppfylla villkoren i det ledet.

2. Transaktioner med följande typer av motparter ska undantas från beräkningen av K-TCD:

- a) Nationella regeringar och centralbanker, om de underliggande exponeringarna skulle åsättas riskvikten 0 % enligt artikel 114 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i artikel 117.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) Internationella organisationer som förtecknas i artikel 118 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Med förbehåll för ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna får ett värdepappersföretag från beräkningen av K-TCD undanta transaktioner med en motpart som är dess moderföretag, dotterföretag, ett dotterföretag till dess moderföretag eller ett företag till vilket värdepappersföretaget står i ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU. De behöriga myndigheterna ska bevilja godkännande om följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparten är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut och omfattas av tillfredsställande tillsynskrav.
- b) Motparten ingår utan förbehåll i samma konsoliderade tillsyn som värdepappersföretaget i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 eller i enlighet med artikel 7 i denna förordning, eller motparten och värdepappersföretaget står under tillsyn för kontroll av att den eller det uppfyller villkoren i gruppkapitaltestet i enlighet med artikel 8 i den här förordningen.
- c) Samma förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker gäller för motparten som för värdepappersföretaget.
- d) Motparten är etablerad i samma medlemsstat som värdepappersföretaget.
- e) Det finns inga rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till värdepappersföretaget.

4. Genom undantag från detta avsnitt får ett värdepappersföretag, med den behöriga myndighetens godkännande, beräkna exponeringsvärdet för derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och för de transaktioner som avses i punkt 1 b-f i denna artikel genom tillämpning av en av de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i förordning (EU) nr 575/2013 och beräkna de relaterade kapitalbaskraven genom att multiplicera exponeringsvärdet med den riskfaktor som fastställs för varje typ av motpart enligt tabell 2 i artikel 26 i den här förordningen.

Värdepappersföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 får beräkna det relaterade kapitalbaskravet genom att multiplicera de riskvägda exponeringsbeloppen, beräknade i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 avsnitt 1 i förordning (EU) nr 575/2013, med 8 %.

5. Vid tillämpningen av undantaget i punkt 4 i denna artikel ska värdepappersföretagen även tillämpa en faktor för kreditvärdighetsjustering (CVA-faktor) genom att multiplicera kapitalbaskravet, beräknat i enlighet med punkt 2 i denna artikel, med kreditvärdighetsjusteringen (CVA) beräknad i enlighet med artikel 32.

I stället för att tillämpa CVA-faktorn som multiplikator får värdepappersföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med del tre avdelning VI i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 26

Beräkning av K-TCD

Vid beräkning av K-TCD ska kapitalbaskravet fastställas med hjälp av följande formel:

$$\text{Kapitalbaskrav} = \alpha \cdot \text{EV} \cdot \text{RF} \cdot \text{CVA}$$

där

$\alpha = 1, 2$,

EV = det exponeringsvärde som beräknas i enlighet med artikel 27,

RF = den riskfaktor som fastställs för varje typ av motpart enligt tabell 2, och

CVA = den kreditvärdighetsjustering som beräknas i enlighet med artikel 32.

Tabell 2

Typ av motpart	Riskfaktor
Nationella regeringar, centralbanker och offentliga organ	1,6 %
Kreditinstitut och värdepappersföretag	1,6 %
Andra motparter	8 %

Artikel 27

Beräkning av exponeringsvärdet

Exponeringsvärdet ska beräknas i enlighet med följande formel:

$$\text{Exponeringsvärde} = \max(0; \text{RC} + \text{PFE} - \text{C})$$

där

RC = ersättningskostnad fastställd i enlighet med artikel 28,

PFE = potentiell framtida exponering fastställd i enlighet med artikel 29, och

C = säkerhet fastställd i enlighet med artikel 30.

Ersättningskostnad (RC) och säkerhet (C) ska tillämpas på alla transaktioner som avses i artikel 25.

Potentiell framtida exponering (PFE) gäller endast derivatkontrakt.

Ett värdepappersföretag får beräkna ett enskilt exponeringsvärde på nettningnivå för alla transaktioner som omfattas av ett nettningssavtal, med förbehåll för de villkor som fastställs i artikel 31. Om något av dessa villkor inte uppfylls ska värdepappersföretaget behandla varje transaktion som en egen nettningssmängd.

Artikel 28

Ersättningskostnad (RC)

Den ersättningskostnad som avses i artikel 27 ska fastställas på följande sätt:

- a) För derivatkontrakt ska RC vara CMV.
- b) För transaktioner med lång avvecklingscykel ska RC vara det kontanta avvecklingsbelopp som värdepappersföretaget ska betala eller motta efter avveckling; en fordring ska behandlas som ett positivt belopp och en skuld ska behandlas som ett negativt belopp.

- c) För återköpstransaktioner och värdepappers- eller råvarulån ska RC vara beloppet av kontanter som lånats ut eller lånats in; kontanter som värdepappersföretaget lånat ut ska behandlas som ett positivt belopp och kontanter som värdepappersföretaget lånat in ska behandlas som ett negativt belopp.
- d) För transaktioner för värdepappersfinansiering där båda delarna av transaktionen är värdepapper, ska RC vara CMV på det värdepapper som värdepappersföretaget lånat ut. CMV ska höjas med användning av motsvarande volatilitetsjustering i tabell 4 i artikel 30.
- e) För marginalutlåning samt kredit och lån som avses i artikel 25.1 g ska RC vara tillgångens bokförda värde i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.

Artikel 29

Potentiell framtida exponering

1. Den potentiella framtida exponering (PFE) som avses i artikel 27 ska för varje derivat utgöra produkten av
 - a) det faktiska teoretiska belopp (EN) för transaktionen som fastställts i enlighet med punkterna 2–6 i den här artikeln, och
 - b) den regulatoriska faktor (SF) som fastställts i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.
2. Det faktiska teoretiska beloppet (EN) ska vara produkten av det teoretiska beloppet beräknat i enlighet med punkt 3, dess duration beräknad i enlighet med punkt 4, och dess regulatoriska delta, beräknat i enlighet med punkt 6.
3. Det teoretiska beloppet ska, såvida det inte är uttryckligt angivet och oförändrat fram till förfall, fastställas på följande sätt:
 - a) När det gäller valutaderivatkontrakt ska det teoretiska beloppet definieras som det teoretiska beloppet för kontraktets valutadel, omräknat till inhemsk valuta; om båda delarna av ett valutaderivat är denominerade i andra valutor än den inhemska valutan ska det teoretiska beloppet för varje del räknas om till inhemsk valuta, och den del som har det högsta värdet i inhemsk valuta ska utgöra det teoretiska beloppet.
 - b) För aktie- och råvaruderivatkontrakt och utsläppsrätter och utsläppsrätsderivat ska det teoretiska beloppet definieras som produkten av marknadspriset för en enhet av instrumentet och det antal enheter som transaktionen refererar till.
 - c) För transaktioner med flera avkastningsalternativ som är utfallsberoende, däribland digitala optioner eller optionskontrakt som består av flera derivat (target redemption forwards) ska värdepappersföretaget beräkna det teoretiska beloppet för varje utfall och använda det högsta beräknade beloppet.
 - d) Om det teoretiska beloppet är en formel med marknadsvärden ska värdepappersföretaget använda CMV för att fastställa transaktionens teoretiska belopp.
 - e) För swappar med varierande teoretiskt belopp såsom swappar där det teoretiska beloppet ökar eller minskar under löptiden (amortising/accreting swaps) ska värdepappersföretaget använda det genomsnittliga teoretiska beloppet för swappens återstående löptid som transaktionens teoretiska belopp.
 - f) Swappar med hävstång (leveraged swaps) ska räknas om till det teoretiska beloppet för en likvärdig swap utan hävstång så att det angivna teoretiska beloppet, om alla räntesatser i en swap multipliceras med en faktor, multipliceras med faktorn på räntesatserna för att fastställa det teoretiska beloppet.
 - g) För ett derivatkontrakt med flera utväxlingar av kapitalbelopp ska det teoretiska beloppet multipliceras med antalet utväxlingar av derivatkontraktets kapitalbelopp för att fastställa det teoretiska beloppet.
4. Det teoretiska beloppet för räntederivatkontrakt och kreditderivatkontrakt för löptiden (t år) för dessa kontrakt ska justeras i enlighet med durationen i följande formel:

$$\text{Duration}=(1-\exp(-0,05\cdot\text{löptid}))/0,05$$

För andra derivatkontrakt än räntederivatkontrakt och kreditderivatkontrakt ska durationen vara lika med 1.

5. Ett kontrakts löptid ska vara den sista dagen då kontraktet fortfarande kan lösas in.

Om derivatet refererar till värdet på ett annat ränte- eller kreditinstrument ska tiden fastställas på grundval av det underliggande instrumentet.

För optioner ska löptiden vara den senaste inlösendagen som anges i kontraktet.

För derivatkontrakt som är utformade på ett sådant sätt att utestående exponering avvecklas på vissa bestämda datum och villkoren justeras så att kontraktets verkliga värde blir noll, ska den återstående löptiden vara lika med tiden fram till nästa justeringsdag.

6. Värdepappersföretaget får med hjälp av en lämplig modell göra egna beräkningar av det regulatoriska delat för optioner och swapoptioner, under förutsättning att de behöriga myndigheterna har gett sitt godkännande. Modellen ska uppskatta graden av förändring av optionens värde i förhållande till små förändringar i marknadsvärdet på det underliggande instrumentet. För andra transaktioner än optioner och swapoptioner, eller om ingen modell har godkänts av de behöriga myndigheterna, ska delta vara lika med 1.

7. Den regulatoriska faktorn (SF) för varje tillgångsklass ska fastställas i enlighet med följande tabell:

Tabell 3

Tillgångsklass	Regulatorisk faktor
Ränta	0,5 %
Valuta	4 %
Kredit	1 %
Aktie i ett enda namn	32 %
Aktieindex	20 %
Råvaror och utsläppsrätter	18 %
Annan	32 %

8. En nettningmängds potentiella framtida exponering ska vara summan av den potentiella framtida exponeringen av alla transaktioner i nettningmängden, multiplicerad med

- a) 0,42 för nettningmängder av transaktioner med finansiella och icke-finansiella motparter för vilka säkerheter vid behov utväxlas bilateralt med motparten i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012,
- b) 1 för andra nettningmängder.

Artikel 30

Säkerhet

1. För alla säkerheter för både bilaterala transaktioner och clearade transaktioner enligt artikel 25 ska volatilitetsjusteringar göras i enlighet med följande tabell:

Tabell 4

Tillgångsklass		Volatilitetsjusteringar – återköpsransaktioner	Volatilitetsjusteringar – andra transaktioner
Räntebärande värdepapper som emitteras av nationella regeringar eller centralbanker	≤ 1 år	0,707 %	1 %
	> 1 år ≤ 5 år	2,121 %	3 %
	> 5 år	4,243 %	6 %
Räntebärande värdepapper som emitteras av andra enheter	≤ 1 år	1,414 %	2 %
	> 1 år ≤ 5 år	4,243 %	6 %
	> 5 år	8,485 %	12 %
Värdepapperiseringspositioner	≤ 1 år	2,828 %	4 %
	> 1 år ≤ 5 år	8,485 %	12 %
	> 5 år	16,970 %	24 %
Börsnoterade aktier och konvertibler		14,143 %	20 %
Andra värdepapper och råvaror		17,678 %	25 %
Guld		10,607 %	15 %
Kontanta medel		0 %	0 %

I tabell 4 ska värdepapperiseringspositioner inte innefatta återvärdepapperiseringspositioner.

De behöriga myndigheterna får ändra volatilitetsjusteringen för vissa typer av råvaror för vilka det finns olika nivåer av prisvolatilitet. De ska underrätta EBA om sådana beslut och ange skälen till ändringarna.

2. Säkerhetens värde ska beräknas enligt följande:

- a) Vid tillämpning av artikel 25.1 a, e och g: värdet av de säkerheter som värdepappersföretaget tagit emot från sin motpart, sänkt i enlighet med tabell 4.
- b) För de transaktioner som avses i artikel 25.1 b, c, d och f: summan av CMV av värdepappersdelen och nettovärdet av de säkerheter som ställs eller tas emot av värdepappersföretaget.

För transaktioner för värdepappersfinansiering där båda delarna av transaktionen är värdepapper ska säkerhetens värde vara CMV av det värdepapper som värdepappersföretaget lånat in.

Om värdepappersföretaget köper eller har lånat ut värdepapperet ska CMV av värdepappret behandlas som ett negativt belopp och sänkas, till ett större negativt belopp, med användning av volatilitetsjusteringen i tabell 4. Om värdepappersföretaget säljer eller har lånat in värdepapperet ska CMV av värdepappret behandlas som ett positivt belopp och sänkas med användning av volatilitetsjusteringen i tabell 4.

I fall då olika typer av transaktioner omfattas av ett nettningsavtal, med förbehåll för de villkor som fastställs artikel 31, ska de tillämpliga volatilitetsjusteringarna för *andra transaktioner* i tabell 4 tillämpas på respektive belopp beräknade enligt första stycket a och b per emittent inom varje tillgångsklass.

3. Om det uppstår en valutaobalans mellan transaktionen och den säkerhet som ställs eller tas emot ska en ytterligare volatilitetsjustering på 8 % göras.

Artikel 31

Nettning

Vid tillämpning av detta avsnitt får ett värdepappersföretag för det första behandla kontrakt som helt matchar varandra och som ingår i ett nettningsavtal som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som motsvarar nettointäkterna, för det andra räkna av andra transaktioner som är föremål för novation, där alla förpliktelser mellan värdepappersföretaget och dess motpart automatiskt aggregeras på så sätt att novationen lagligen ersätter tidigare bruttoförpliktelser med ett enda nettobelopp, och för det tredje räkna av andra transaktioner där värdepappersföretaget säkerställer att följande villkor är uppfyllda:

- a) Ett nettningsavtal med motparten eller annan överenskommelse ger upphov till en enda juridisk förpliktelse som omfattar alla ingående transaktioner, så att värdepappersföretaget endast antingen skulle ha rätt att fordra eller vara förpliktigad att betala nettosumman av de positiva och negativa marknadsvärdena av de ingående enskilda transaktionerna i händelse av att en motpart inte kan uppfylla sina skyldigheter på grund av något av följande:
 - i) Fallissemang.
 - ii) Konkurs.
 - iii) Likvidation.
 - iv) Liknande omständigheter.
- b) Nettningsavtalet innehåller inte någon klausul som vid en motparts fallissemang medger att en icke försumlig motpart endast behöver betala delvis eller inte alls till den fallerande partens konkursbo, även om den fallerande parten är en nettofordringsägare.
- c) Värdepappersföretag har erhållit ett oberoende, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande där det konstateras att dess fordringar och förpliktelser i händelse av en rättslig prövning av nettningsavtalet skulle motsvara dem som avses i led a enligt en rättslig ordning enligt följande:
 - i) Lagen i den jurisdiktion där motparten har sitt säte.
 - ii) Om det gäller en motparts filial i ett annat land, lagen i den jurisdiktion där filialen är belägen.
 - iii) Den lag som reglerar de enskilda transaktioner som ingår i nettningsavtalet.
 - iv) Den lag som reglerar varje avtal eller överenskommelse som är nödvändig för att genomföra nettning.

Artikel 32

Kreditvärdighetsjustering

Vid tillämpningen av detta avsnitt avses med CVA en sådan justering från marknadens mittvärde på portföljen av transaktioner med en motpart som beaktar CMV av motpartens kreditrisk för värdepappersföretaget men inte till CMV av värdepappersföretagets kreditrisk för motparten.

CVA ska vara lika med 1,5 för alla utom följande transaktioner, för vilka CVA ska vara lika med 1:

- a) Transaktioner med icke-finansiella motparter enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EU) nr 648/2012 eller med icke-finansiella motparter etablerade i ett tredjeland, om dessa transaktioner inte överskrider clearingtröskeln enligt artikel 10.3 och 10.4 i den förordningen.
- b) Transaktioner inom grupper i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- c) Transaktioner med lång avvecklingscykel.
- d) Transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet marginalutlåning, såvida inte den behöriga myndigheten fastställer att värdepappersföretagets exponeringar för kreditvärdighetsjusteringsrisk från dessa transaktioner är väsentliga.
- e) Krediter och lån som avses i artikel 25.1 g.

Avsnitt 2

Daglig handelsaktivitet

Artikel 33

Fastställande av DTF för beräkning av K-DTF

1. Vid beräkning av K-DTF ska DTF vara det glidande medelvärdet av värdet av den samlade dagliga handelsaktiviteten, fastställt under varje bankdag, under de föregående nio månaderna, exklusive de tre närmast föregående månaderna.

DTF ska vara det aritmetiska medelvärdet av de dagliga fastställda värdena från de resterande sex månaderna.

K-DTF ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. DTF ska fastställas som summan av det absoluta värdet av köp och det absoluta värdet av försäljning för både kontanttransaktioner och derivat i enlighet med följande:

- a) För kontanttransaktioner ska värdet vara det belopp som betalas eller tas emot för varje transaktion.
- b) För derivat ska värdet av transaktionen vara kontraktets teoretiska belopp.

Det teoretiska beloppet för räntederivat ska justeras för löptiden (i år) för dessa kontrakt. Det teoretiska beloppet ska multipliceras med durationen i följande formel:

$$\text{Duration} = (\text{löptid (i år)}) / 10$$

3. DTF ska inte omfatta transaktioner som utförts av värdepappersföretag i syfte att tillhandahålla portföljförvaltnings-tjänster för investeringsfonders räkning.

DTF ska omfatta transaktioner som värdepappersföretaget utför i eget namn på egna eller kunders vägnar.

4. Om ett värdepappersföretag har haft en daglig handelsaktivitet i mindre än nio månader, ska det vid beräkningen av K-DTF använda historiska DTF-data för den period som anges i punkt 1 så snart sådana data blir tillgängliga. Den behöriga myndigheten får ersätta historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

KAPITEL 5

Miljömässiga och sociala mål

Artikel 34

Tillsynsbehandling av tillgångar som exponeras mot verksamheter som är kopplade till miljömässiga eller sociala mål

1. EBA ska, efter samråd med Europeiska systemrisknämnden, på grundval av tillgängliga uppgifter och slutsatserna från kommissionens högnivågrupp om hållbar finansiering, bedöma huruvida det ur ett tillsynsperspektiv skulle vara motiverat med en särskild tillsynsbehandling – i form av justerade K-faktorer eller justerade K-faktorkoefficienter – av tillgångar som exponeras mot verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga eller sociala mål. EBA ska särskilt bedöma följande:
 - a) Metodologiska alternativ för att bedöma tillgångsklassers exponering mot verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga eller sociala mål.
 - b) Särskilda riskprofiler för tillgångar som exponeras mot verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga eller sociala mål.
 - c) Risker relaterade till avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar, såsom klimatförändringsåtgärder.
 - d) Potentiella effekter på den finansiella stabiliteten av särskild tillsynsbehandling av tillgångar som exponeras mot verksamheter som väsentligen är kopplade till miljömässiga eller sociala mål.
2. EBA ska överlämna en rapport om sina slutsatser till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 26 december 2021.
3. På grundval av den rapport som avses i punkt 2 ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet.

DEL FYRA

KONCENTRATIONSRIK

Artikel 35

Övervakningskyldighet

1. Värdepappersföretag ska övervaka och kontrollera sin koncentrationsrisk i enlighet med denna del med hjälp av sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder och robusta interna kontrollrutiner.
2. Vid tillämpning av denna del ska begreppen *kreditinstitut* och *värdepappersföretag* omfatta privata eller offentliga företag, inklusive filialerna till privata eller offentliga företag, förutsatt att dessa om de varit etablerade i unionen skulle betraktas som kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionen i denna förordning och förutsatt att de auktoriserats i ett tredjeland vars tillsyns- och regleringskrav är åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen.

Artikel 36

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Ett värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 ska vid tillämpningen av denna del beräkna exponeringsvärdet gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning genom sammanläggning av följande poster:
 - a) Det positiva överskottet av värdepappersföretagets långa positioner över dess korta positioner i alla de finansiella instrument i handelslagret som har emitterats av ifrågavarande kund, med nettopositionen för varje instrument beräknad i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 22 a, b och c.

- b) Exponeringsvärdet för kontrakt och transaktioner som avses i artikel 25.1 med ifrågavarande kund, beräknat på det sätt som fastställs i artikel 27.

Vid tillämpning av första stycket a ska ett värdepappersföretag som med avseende på K-faktorkravet för RtM beräknar kapitalbaskraven för positioner i handelslagret i enlighet med den metod som anges i artikel 23 beräkna nettopositionen med avseende på dessa positioners koncentrationsrisk i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 22 a.

Vid tillämpning av första stycket b i denna punkt ska ett värdepappersföretag som med avseende på K-TCD beräknar kapitalbaskraven genom tillämpning av de metoder som avses i artikel 25.4 i denna förordning beräkna exponeringsvärdet för de kontrakt och transaktioner som avses i artikel 25.1 i denna förordning genom tillämpning av de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Exponeringsvärdet med avseende på en grupp av kunder med inbördes anknytning ska beräknas genom sammanläggning av exponeringarna mot enskilda kunder inom gruppen, vilka ska behandlas som en enda exponering.
3. Vid beräkningen av exponeringsvärdet med avseende på en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning ska värdepappersföretag vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera underliggande tillgångar i relevanta transaktioner och motparten i de underliggande exponeringarna.

Artikel 37

Gränsvärden för koncentrationsrisk och överskridande av exponeringsvärde

1. Ett värdepappersföretags gränsvärde för ett exponeringsvärdes koncentrationsrisk gentemot en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning ska vara 25 % av dess kapitalbas.

Om den enskilda kunden är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, eller när en grupp av kunder med inbördes anknytning innefattar ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag, ska gränsvärdet för koncentrationsrisk vara det högre av 25 % av värdepappersföretagets kapitalbas och 150 miljoner EUR, förutsatt att gränsvärdet för koncentrationsrisk förblir 25 % av värdepappersföretagets kapitalbas när det gäller de samlade exponeringarna mot alla kunder med inbördes anknytning som inte är kreditinstitut eller värdepappersföretag.

Om 150 miljoner EUR är mer än 25 % av värdepappersföretagets kapitalbas får gränsvärdet för koncentrationsrisk inte överstiga 100 % av värdepappersföretagets kapitalbas.

2. Om de gränsvärden som avses i punkt 1 överskrids ska ett värdepappersföretag uppfylla den anmälningsskyldighet som fastställs i artikel 38 och uppfylla ett kapitalbaskrav för överskridandet av exponeringsvärdet i enlighet med artikel 39.

Värdepappersföretag ska beräkna ett överskridande av exponeringsvärdet med avseende på en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning i enlighet med följande formel:

$$\text{överskridande av exponeringsvärde} = EV - L$$

där

EV = exponeringsvärde beräknat på det sätt som fastställs i artikel 36, och

L = gränsvärde för koncentrationsrisk fastställt i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

3. Exponeringsvärdet gentemot en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning ska inte överskrida följande:

- a) 500 % av värdepappersföretagets kapitalbas om högst tio dagar har förflutit sedan överskridandet uppkom.
- b) Sammanlagt 600 % av värdepappersföretagets kapitalbas för varje överskridande som har förelegat i över tio dagar.

Artikel 38

Anmälningsskyldighet

1. Om de gränsvärden som anges i artikel 37 överskrids ska värdepappersföretaget utan dröjsmål till de behöriga myndigheterna anmäla med vilket belopp de överskridits, namnet på den berörda enskilda kunden och, i tillämpliga fall, namnet på den berörda gruppen av kunder med inbördes anknytning.

2. Behöriga myndigheter får bevilja värdepappersföretaget en begränsad tidsfrist för att rätta sig efter det gränsvärde som avses i artikel 37.

Artikel 39

Beräkning av K-CON

1. Kapitalbaskravet för K-CON ska vara det totala beloppet av det kapitalbaskrav som beräknats för varje kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning såsom kapitalbaskravet på tillämplig rad i tabell 6 kolumn 1 som utgör en del av det totala enskilda överskridandet, multiplicerat med

- 200 % om överskridandet inte har förelegat i mer än tio dagar,
- motsvarande faktor i tabell 6 kolumn 2, efter perioden om tio dagar beräknad från och med den dag då överskridandet uppkom, genom att placera varje andel av överskridandet på tillämplig rad i tabell 6 kolumn 1.

2. Kapitalbaskravet för det överskridande som avses i punkt 1 ska beräknas i enlighet med följande formel:

$$\text{OFRE} = \frac{\text{OFR}}{\text{EV}} \cdot \text{EVE}$$

där

OFRE = kapitalbaskravet för överskridandet,

OFR = kapitalbaskrav för exponeringar mot en enskild kund eller grupper av kunder med inbördes anknytning, beräknat genom sammanläggning av kapitalbaskraven för exponeringarna mot de enskilda kunderna inom gruppen, vilka ska behandlas som en enda exponering,

EV = exponeringsvärde beräknat på det sätt som fastställs i artikel 36,

EVE = överskridande av exponeringsvärde beräknat på det sätt som fastställs i artikel 37.2.

Vid beräkning av K-CON ska kapitalbaskraven för exponeringar som härrör från det positiva överskottet av ett värdepappersföretags långa positioner över dess korta positioner i alla de finansiella instrument i handelslagret som har emitterats av ifrågavarande kund, med varje instruments nettoposition beräknad i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 22 a, b och c, endast innefatta krav för specifik risk.

Ett värdepappersföretag som med avseende på K-faktorkravet för RtM beräknar kapitalbaskraven för positioner i handelslagret i enlighet med den metod som fastställs i artikel 23 ska beräkna kapitalbaskravet för exponeringen avseende dessa positioners koncentrationsrisk i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 22 a.

Tabell 6

Kolumn 1: Överskridande av exponeringsvärde som en procentandel av kapitalbasen	Kolumn 2: Faktorer
Upp till 40 %	200 %
Från 40 % till 60 %	300 %
Från 60 % till 80 %	400 %
Från 80 % till 100 %	500 %
Från 100 % till 250 %	600 %
Över 250 %	900 %

Artikel 40

Förfaranden för att förhindra att värdepappersföretag undviker kapitalbaskravet för K-CON

1. Värdepappersföretag får inte tillfälligt överföra exponeringar som överskrider gränsvärdet i artikel 37.1 till ett annat företag, inom eller utanför samma koncern, eller företa skentransaktioner för att stänga exponeringarna under den tiodagarsperiod som avses i artikel 39 och skapa nya exponeringar.
2. Värdepappersföretag ska ha system som säkerställer att varje sådan överföring som avses i punkt 1 omedelbart anmäls till de behöriga myndigheterna.

Artikel 41

Undantag

1. Följande exponeringar ska vara undantagna från de krav som anges i artikel 37:
 - a) Exponeringar som i sin helhet dras av från ett värdepappersföretags kapitalbas.
 - b) Exponeringar som uppkommit i samband med normal avveckling av betalningstjänster, transaktioner i utländsk valuta, värdepapperstransaktioner och tillhandahållande av penningöverföring.
 - c) Exponeringar som utgör fordringar mot följande:
 - i) Nationella regeringar, centralbanker, offentliga organ, internationella organisationer eller multilaterala utvecklingsbanker och exponeringar garanterade av eller gentemot sådana personer, om dessa exponeringar åsätts 0 % riskvikt enligt artiklarna 114–118 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter i länder som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
 - iii) Centrala motparter och bidrag från obeståndsfonden till centrala motparter.
2. Behöriga myndigheter får helt eller delvis undanta följande exponeringar från tillämpningen av artikel 37:
 - a) Säkerställda obligationer.
 - b) Ett värdepappersföretags exponeringar gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag, i den mån dessa företag är föremål för gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 7 i denna förordning eller förordning (EU) nr 575/2013, eller står under tillsyn för kontroll av att de uppfyller villkoren i gruppkapitaltestet i enlighet med artikel 8 i denna förordning eller står under tillsyn i enlighet med likvärdiga gällande standarder i ett tredjeland, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra kapital eller återbetala skulder.
 - ii) Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även enheten i den finansiella sektorn.

Artikel 42

Undantag för råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare

1. Bestämmelserna i denna del är inte tillämpliga på råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den andra motparten är en icke-finansiell motpart.
 - b) Båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker.
 - c) Transaktionen kan bedömas minska de risker som är direkt kopplade till den icke-finansiella motpartens eller den koncernens affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning.
2. Värdepappersföretag ska underrätta den behöriga myndigheten innan de utnyttjar det undantag som avses i punkt 1.

DEL FEM

LIKVIDITET

Artikel 43

Likviditetskrav

1. Värdepappersföretag ska innehålla likvida tillgångar till ett belopp motsvarande minst en tredjedel av kravet baserat på fasta omkostnader beräknat enligt artikel 13.1.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får behöriga myndigheter undanta värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 från tillämpning av första stycket i denna punkt och ska vederbörligen underrätta EBA om detta.

Vid tillämpning av första stycket ska likvida tillgångar vara något av följande, utan begränsning vad gäller deras sammansättning:

- a) De tillgångar som avses i artiklarna 10–13 i delegerad förordning (EU) 2015/61, med förbehåll för samma villkor i fråga om urvalskriterier och samma tillämpliga nedsättningar som dem som anges i de artiklarna.
- b) De tillgångar som avses i artikel 15 i delegerad förordning (EU) 2015/61, upp till ett absolut belopp på 50 miljoner EUR eller motsvarande belopp i inhemsk valuta, med förbehåll för samma villkor i fråga om urvalskriterier, med undantag för det tröskelvärde på 500 miljoner EUR som avses i artikel 15.1 i den förordningen, och samma tillämpliga nedsättningar som dem som anges i den artikeln.
- c) Finansiella instrument som inte omfattas av detta stycke a och b som handlas på en handelsplats för vilken det finns en likvid marknad enligt definitionen i artikel 2.1.17 i förordning (EU) nr 600/2014 och i artiklarna 1–5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/567⁽⁹⁾, och som är föremål för en nedsättning på 55 %.
- d) Icke in-tecknad kortfristig inlåning hos ett kreditinstitut.

2. Kontanter, kortfristig inlåning och finansiella instrument som tillhör kunder, även om de innehas av värdepappersföretaget i eget namn, ska inte behandlas som likvida tillgångar vid tillämpningen av punkt 1.

3. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel får värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i denna förordning och värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i denna förordning men som inte bedriver någon av de verksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU även inkludera kundfordringar samt avgifter eller provisioner som ska betalas inom 30 dagar i sina likvida tillgångar, om fordringarna uppfyller de följande villkoren:

- a) De utgör högst en tredjedel av de minimilikviditetskrav som avses i punkt 1 i denna artikel.
- b) De ska inte räknas med i några ytterligare likviditetskrav som ställs av den behöriga myndigheten för företagsspecifika risker i enlighet med artikel 39.2 k i direktiv (EU) 2019/2034.
- c) De är föremål för en nedsättning på 50 %.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 andra stycket ska EBA i samråd med Esma utfärda riktlinjer som ytterligare specificerar de kriterier som de behöriga myndigheterna får beakta när de undantar värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 från likviditetskravet.

Artikel 44

Tillfällig sänkning av likviditetskravet

1. Värdepappersföretag får, under exceptionella omständigheter och efter den behöriga myndighetens godkännande, minska sitt innehav av likvida tillgångar.

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/567 av den 18 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 avseende definitioner, transparens, portföljkompression och tillsynsåtgärder beträffande produktinriparande och positioner (EUT L 87, 31.3.2017, s. 90).

2. Det likviditetskrav som anges i artikel 43.1 ska åter vara uppfyllt inom 30 dagar från den ursprungliga sänkningen.

Artikel 45

Kundgarantier

Ett värdepappersföretag ska öka sina likvida tillgångar med 1,6 % av de samlade garantier som beviljats kunder.

DEL SEX

VÄRDEPAPERSFÖRETAGENS OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

Artikel 46

Tillämpningsområde

1. Värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 ska offentliggöra den information som anges i denna del samma dag som de offentliggör sin årsredovisning.
2. Värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 och som emitterar primärkapitaltillskott ska offentliggöra den information som anges i artiklarna 47, 49 och 50 samma dag som de offentliggör sin årsredovisning.
3. Om ett värdepappersföretag inte längre uppfyller samtliga villkor för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 ska det offentliggöra den information som anges i denna del från och med det räkenskapsår som följer på det räkenskapsår då det upphörde att uppfylla dessa villkor.
4. Värdepappersföretag får själva fastställa lämpligt informationsmedium och lämplig publiceringsplats för att effektivt uppfylla de krav på offentliggörande av information som avses i punkterna 1 och 2. All information ska om möjligt offentliggöras via samma medium eller på samma plats. Om samma eller liknande information lämnas i två eller flera medier ska en hänvisning till den liknande informationen i de andra medierna införas i vart och ett av medierna.

Artikel 47

Riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy

Värdepappersföretag ska offentliggöra sina mål och sin policy för riskhantering för varje separat riskkategori som anges i delarna tre, fyra och fem, i enlighet med artikel 46, inbegripet en sammanfattning av sina strategier och processer för att hantera dessa risker samt en kortfattad riskförklaring som godkänts av värdepappersföretagets ledningsorgan och som ger en kortfattad beskrivning av värdepappersföretagets övergripande riskprofil i samband med affärsstrategin.

Artikel 48

Bolagsstyrning

Värdepappersföretag ska offentliggöra följande information rörande sin interna bolagsstyrning, i enlighet med artikel 46:

- a) Antal styrelseuppdrag som medlemmarna i ledningsorganet har.
- b) Mångfaldspolicy när det gäller utnämning av medlemmar till ledningsorganet, dess mål och eventuella riktmärken enligt policyn, samt i vilken utsträckning dessa mål och riktmärken har uppnåtts.
- c) Huruvida värdepappersföretaget har inrättat en separat riskkommitté och hur många gånger denna kommitté har sammanträtt årligen.

Artikel 49

Kapitalbas

1. Värdepappersföretag ska offentliggöra följande information rörande sin kapitalbas, i enlighet med artikel 46:
 - a) En fullständig avstämning av kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital, supplementärkapitalposter samt tillämpliga filter och avdrag som tillämpats på värdepappersföretagets kapitalbas och balansräkningen i värdepappersföretagets reviderade årsredovisning.
 - b) En beskrivning av de viktigaste egenskaperna hos kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som emitterats av värdepappersföretaget.
 - c) En beskrivning av samtliga begränsningar som tillämpats på beräkningen av kapitalbasen i enlighet med denna förordning och de instrument och avdrag som dessa begränsningar är tillämpliga på.
2. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa mallar för de offentliggörande enligt punkt 1 a, b och c.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 50

Kapitalbaskrav

Värdepappersföretag ska offentliggöra följande information om huruvida de uppfyller kraven i artikel 11.1 i denna förordning och i artikel 24 i direktiv (EU) 2019/2034, i enlighet med artikel 46 i denna förordning:

- a) En sammanfattning av värdepappersföretagets metod för bedömning av om det interna kapitalet är tillräckligt för att ligga till grund för aktuell och framtida verksamhet.
- b) På den behöriga myndighetens begäran, resultatet av värdepappersföretagets interna process för bedömning av kapitalbehov, inbegripet sammansättningen av den ytterligare kapitalbasen grundad på den översynsprocess som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034.
- c) K-faktorkraven beräknade, i enlighet med artikel 15 i denna förordning, i aggregerad form för RtM, RtF och RtC, på grundval av summan av de tillämpliga K-faktorerna.
- d) Det krav baserat på fasta omkostnader som fastställts i enlighet med artikel 13 i denna förordning.

Artikel 51

Ersättningspolicy och ersättningspraxis

Värdepappersföretag ska offentliggöra följande information om sin ersättningspolicy och ersättningspraxis, inbegripet aspekter som rör könsneutralitet och lönegapet mellan kvinnor och män, för de personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på värdepappersföretagets riskprofil, i enlighet med artikel 46:

- a) Ersättningsystemets viktigaste kännetecken, inbegripet nivån på rörlig ersättning och kriterier för tilldelningen av rörlig ersättning, policy för utbetalning i instrument, policy för uppskjuten ersättning och kriterier för erhållande av rättigheter.
- b) Förhållandet mellan fast och rörlig ersättning angivet i enlighet med artikel 30.2 i direktiv (EU) 2019/2034.
- c) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på personer i ledande befattning och den personal som väsentligt kan påverka värdepappersföretagets riskprofil, med angivande av följande:
 - i) Ersättningsbelopp under räkenskapsåret, fördelat på fast ersättning med en beskrivning av fasta lönedelar och rörlig ersättning, samt antal mottagare.
 - ii) Rörliga ersättningsbelopp och former av rörlig ersättning, fördelat på kontant ersättning, aktier och aktierelaterade instrument och andra typer separat för den del som betalas ut direkt och den uppskjutna delen.

- iii) Uppskjutna ersättningsbelopp under föregående resultatperioder, fördelat på den del där äganderätten övergår under räkenskapsåret och den del där äganderätten övergår påföljande år.
 - iv) Uppskjutna ersättningsbelopp där äganderätten övergår och betalas ut under räkenskapsåret, reducerat genom resultatjusteringar.
 - v) Garanterad rörlig ersättning under räkenskapsåret och antal mottagare av sådan ersättning.
 - vi) Avgångsvederlag som beviljats under föregående perioder och betalats ut under räkenskapsåret.
 - vii) Avgångsvederlag som beviljats under räkenskapsåret, fördelat på den del som betalats ut direkt och den del som har skjutits upp, antal mottagare av sådana betalningar och den största utbetalning som har gjorts till en enskild person.
- d) Information om huruvida värdepappersföretaget omfattas av ett undantag enligt artikel 32.4 i direktiv (EU) 2019/2034.

Vid tillämpning av första stycket d ska värdepappersföretag som omfattas av ett sådant undantag ange om undantaget beviljats med stöd av led a eller led b i artikel 32.4 i direktiv (EU) 2019/2034, eller med stöd av bådadera. De ska även ange för vilka av ersättningsprinciperna som de tillämpar undantaget eller undantagen, antal anställda som omfattas av undantaget eller undantagen och deras totala ersättning, fördelat på fast respektive rörlig ersättning.

Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽⁷⁾.

Artikel 52

Investeringspolicy

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 32.4 a i direktiv (EU) 2019/2034 offentliggör följande i enlighet med artikel 46 i denna förordning:

- a) Andelen rösträtter som är knutna till aktier som innehas direkt eller indirekt av värdepappersföretaget, fördelat på medlemsstat och sektor.
- b) En fullständig beskrivning av röstningsbeteendet vid bolagsstämmorna i de företag vilkas aktier innehas i enlighet med punkt 2, röstmotiveringar och den andel förslag från företagets förvaltnings- eller ledningsorgan som värdepappersföretaget har godkänt.
- c) En förklaring av användningen av röstningsrådgivningsföretag.
- d) Röstningsriktlinjerna för de företag vilkas aktier innehas i enlighet med punkt 2.

Det krav på offentliggörande av information som avses i första stycket b ska inte tillämpas om de avtalsmässiga arrangemangen för alla aktieägare som företräds av värdepappersföretaget vid bolagsstämman inte ger värdepappersföretaget tillstånd att rösta på deras vägnar såvida inte aktieägarna ger uttryckliga röstningsorder efter att ha mottagit dagordningen för mötet.

2. Det värdepappersföretag som avses i punkt 1 ska efterleva den punkten endast avseende varje företag vars aktier har tagits upp till handel på en reglerad marknad och endast avseende de aktier som medför rösträtt, där andelen rösträtter som värdepappersföretaget innehar, direkt eller indirekt, överstiger tröskelvärdet på 5 % av alla rösträtter som är knutna till de aktier som företaget emitterat. Rösträtterna ska beräknas på grundval av alla aktier som medför rösträtt även om utövandet av rösträtterna tillfälligt har upphävts.

3. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera mallar för offentliggörandet av information enligt punkt 1.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

Artikel 53

Risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

Från och med den 26 december 2022 ska värdepappersföretag som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 32.4 i direktiv (EU) 2019/2034 offentliggöra information om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, däribland fysiska risker och övergångsrisker, enligt definitionen i den rapport som avses i artikel 35 i direktiv (EU) 2019/2034.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras en gång under det första året och därefter halvårsvis.

DEL SJU

VÄRDEPAPPERSFÖRETAGENS RAPPORTERING

Artikel 54

Rapporteringskrav

1. Värdepappersföretag ska varje kvartal rapportera alla följande uppgifter till de behöriga myndigheterna:
 - a) Kapitalbasens storlek och sammansättning.
 - b) Kapitalbaskrav.
 - c) Beräkningar av kapitalbaskrav.
 - d) Verksamhetsnivå med avseende på villkoren i artikel 12.1, inbegripet balansräkning och intäkter fördelade per investeringstjänst och tillämplig K-faktor.
 - e) Koncentrationsrisk.
 - f) Likviditetskrav.

Genom undantag från första stycket ska värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 lämna in sådana rapporter en gång per år.

2. De uppgifter som anges i punkt 1 e ska inkludera de följande risknivåerna och rapporteras till de behöriga myndigheterna åtminstone en gång per år:
 - a) Koncentrationsrisknivån för motparters fallissemang och för positioner i handelslagret, för både enskilda motparter och på aggregerad nivå.
 - b) Koncentrationsrisknivån med avseende på kreditinstitut, värdepappersföretag och andra enheter hos vilka kundmedel innehas.
 - c) Koncentrationsrisknivån med avseende på kreditinstitut, värdepappersföretag och andra enheter hos vilka kunders värdepapper förvaras.
 - d) Koncentrationsrisknivån med avseende på kreditinstitut hos vilka värdepappersföretaget har sina egna bankmedel.
 - e) Koncentrationsrisknivån med avseende på intäkter.
 - f) Den koncentrationsrisknivån som beskrivs i leden a–e beräknade med hänsyn tagen till tillgångar och poster utanför balansräkningen som inte registreras i handelslagret utöver exponeringar som uppstår till följd av positioner i handelslagret.

Vid tillämpningen av denna punkt ska begreppen *kreditinstitut* och *värdepappersföretag* omfatta privata eller offentliga företag, inklusive filialerna till privata eller offentliga företag förutsatt att dessa företag om de varit etablerade i unionen skulle betraktas som kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionen i denna förordning och förutsatt att de auktoriserats i ett tredjeland vars tillsyns- och regleringskrav är åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen.

Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska ett värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 inte vara skyldigt att rapportera de uppgifter som anges i punkt 1 e i den här artikeln och, om undantag har beviljats i enlighet med artikel 43.1 andra stycket, i punkt 1 f i den här artikeln.

3. Med tanke på de rapporteringskrav som fastställs i denna artikel ska EBA i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att ange följande:

- a) Formaten.
- b) Rapporteringsdatum och definitioner med tillhörande instruktioner som ska beskriva hur dessa format används.

Det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket ska vara koncist och stå i proportion till värdepappersföretagens verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad, med beaktande av skillnaderna i detaljnivå när det gäller information som lämnas av ett värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1.

EBA ska utarbeta det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 55

Rapporteringskrav för vissa värdepappersföretag, bland annat med avseende på de tröskelvärden som avses i artikel 1.2 i denna förordning och artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Värdepappersföretag som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska kontrollera värdet på sina samlade tillgångar varje månad och rapportera dessa uppgifter till den behöriga myndigheten varje kvartal om det totala värdet på värdepappersföretagets konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 5 miljarder EUR, beräknat som ett genomsnitt av de föregående tolv månaderna. Den behöriga myndigheten ska informera EBA om detta.

2. Om ett värdepappersföretag som avses i punkt 1 ingår i en koncern där ett eller flera andra företag är ett värdepappersföretag som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, ska alla sådana värdepappersföretag i koncernen kontrollera värdet på sina samlade tillgångar varje månad om det totala värdet på koncernens konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 5 miljarder EUR, beräknat som ett genomsnitt av de föregående tolv månaderna. Sådana värdepappersföretag ska varje månad informera varandra om sina samlade tillgångar och varje kvartal rapportera sina konsoliderade totala tillgångar till relevanta behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om detta.

3. Om de värdepappersföretag som avses i punkterna 1 och 2 har ett genomsnitt av samlade månatliga tillgångar som uppgår till något av de tröskelvärden som anges i artikel 1.2 i denna förordning eller i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, beräknat som ett genomsnitt av de föregående tolv månaderna, ska EBA underrätta dessa värdepappersföretag och de behöriga myndigheterna, inbegripet de myndigheter som ansvarar för auktorisation i enlighet med artikel 8a i direktiv 2013/36/EU, om detta.

4. Om en översyn enligt artikel 36 i direktiv (EU) 2019/2034 visar att ett värdepappersföretag som avses i punkt 1 i den här artikeln kan utgöra en sådan systemrisk som avses i artikel 23 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna utan dröjsmål informera EBA om resultatet av denna översyn.

5. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att närmare specificera den skyldighet att lämna uppgifter till de relevanta behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 för att möjliggöra effektiv övervakning av de tröskelvärden som anges i artikel 8a.1 a och b i direktiv 2013/36/EU.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

DEL ÅTTA

DELEGERADE AKTER

Artikel 56

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 4.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 25 december 2019.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att använda. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

DEL NIO

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER, RAPPORTER, ÖVERSYNER OCH ÄNDRINGAR

AVDELNING I

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 57

Övergångsbestämmelser

1. Artiklarna 43–51 ska vara tillämpliga på råvaruhandlare och utsläpps rättshandlare från och med den 26 juni 2026.
2. Fram till och med den 26 juni 2026 eller den dag då den alternativa schablonmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1a i förordning (EU) nr 575/2013 och den alternativa internmodellmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1b i förordning (EU) nr 575/2013 börjar tillämpas på kreditinstitut, beroende på vad som infaller senast, ska ett värdepappersföretag tillämpa de krav som anges i del tre avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013 i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/630 för att beräkna K-NPR.
3. Genom undantag från artikel 11.1 a och c får värdepappersföretag under en femårsperiod från och med den 26 juni 2021 tillämpa lägre kapitalbaskrav, som är lika med
 - a) två gånger det relevanta kapitalbaskravet enligt del tre avdelning I kapitel 1 i förordning (EU) nr 575/2013, med beaktande av artikel 93.1 i den förordningen med hänvisning till startkapitalnivåer angivna i avdelning IV i direktiv 2013/36/EU, i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2019/878, som skulle ha varit tillämpligt om värdepappersföretaget hade fortsatt att omfattas av kapitalbaskraven i den förordningen i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/630, eller

b) två gånger det tillämpliga krav baserat på fasta omkostnader som anges i artikel 13 i denna förordning om värdepappersföretaget inte fanns den 26 juni 2021 eller före detta datum.

4. Genom undantag från artikel 11.1 b får värdepappersföretag under en femårsperiod från och med 26 juni 2021 tillämpa lägre kapitalbaskrav enligt följande:

a) Värdepappersföretag som enbart omfattades av ett startkapitalkrav före den 26 juni 2021 får begränsa sina kapitalbaskrav till två gånger det startkapitalkrav som fastställs i avdelning IV i direktiv 2013/36/EU i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2019/878, med undantag för artikel 31.1 b och c respektive 31.2 b och c i det direktivet.

b) Värdepappersföretag som fanns före den 26 juni 2021 får begränsa sina permanenta minimikapitalkrav till dem som föreskrivs i artikel 93.1 i förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/876, med hänvisning till startkapitalnivåer angivna i avdelning IV i direktiv 2013/36/EU, i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2019/878, om dessa hade varit tillämpliga om värdepappersföretaget hade fortsatt att omfattas av den förordningen, med förbehåll för en årlig ökning av beloppen enligt de kraven på åtminstone 5 000 EUR under femårsperioden.

c) Värdepappersföretag som fanns före den 26 juni 2021, som inte har tillstånd att tillhandahålla sådana sidotjänster som avses i avsnitt B punkt 1 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, som endast tillhandahåller en eller flera av de investerings-tjänster eller investeringsverksamheter som anges i avsnitt A punkterna 1, 2, 4 och 5 i bilaga I till det direktivet, som inte får inneha kundmedel eller värdepapper som tillhör deras kunder och som därför aldrig får stå i skuld gentemot dessa, får begränsa sitt permanenta minimikapitalkrav till åtminstone 50 000 EUR, med förbehåll för en årlig ökning på åtminstone 5 000 EUR under femårsperioden.

5. De undantag som fastställs i punkt 4 ska upphöra att vara tillämpliga om värdepappersföretaget får sin auktorisation förlängd den 26 juni 2021 eller efter detta datum, så att ett högre startkapital krävs i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2019/2034.

6. Värdepappersföretag som fanns före den 25 december 2019 och som handlar för egen räkning på marknader för finansiella terminer eller optioner eller andra derivatinstrument och på kontantmarknader enbart i syfte att säkra positioner på derivatmarknader eller som handlar för andra medlemmars räkning på de marknaderna och som är garanterade av clearingmedlemmar på samma marknader – om ansvaret för att säkerställa efterlevnaden av avtal som ingås av sådana värdepappersföretag bärs av clearingmedlemmar på samma marknader – får genom undantag från artikel 11 begränsa sina kapitalbaskrav under en period på fem år från och med den 26 juni 2021 till åtminstone 250 000 EUR, med förbehåll för en årlig ökning på åtminstone 100 000 EUR under femårsperioden.

Oberoende av huruvida ett värdepappersföretag som avses i denna punkt utnyttjar det undantag som avses i första stycket ska punkt 4 a inte vara tillämplig på ett sådant värdepappersföretag.

Artikel 58

Undantag för företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

Värdepappersföretag som den 25 december 2019 uppfyller villkoren i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och ännu inte har erhållit auktorisation som kreditinstitut i enlighet med artikel 8 i direktiv 2013/36/EU ska fortsätta att omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.

Artikel 59

Undantag för värdepappersföretag som avses i artikel 1.2

Ett värdepappersföretag som den 25 december 2019 uppfyller de villkor som fastställs i artikel 1.2 i denna förordning ska fortsätta att omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.

AVDELNING II

RAPPORTER OCH ÖVERSYN

Artikel 60

Översynsklausul

1. Senast den 26 juni 2024 ska kommissionen, efter samråd med EBA och Esma, genomföra en översyn och lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, angående åtminstone följande:
- a) Villkoren för att värdepappersföretag ska betraktas som små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i enlighet med artikel 12.
 - b) Metoderna för att fastställa K-faktorerna i del tre avdelning II, inbegripet investeringsrådgivning inom tillämpningsområdet för AUM, och i artikel 39.
 - c) De koefficienter som avses i artikel 15.2.
 - d) Den metod som används för att beräkna K-CMG, den kapitalbaskravnivå som härrör från K-CMG jämförd med K-NPR, och kalibreringen av den multiplikationsfaktor som fastställs i artikel 23.
 - e) Bestämmelserna i artiklarna 43, 44 och 45, särskilt om vilka likvida tillgångar som omfattas av likviditetskravet enligt artikel 43.1 a, b och c.
 - f) Bestämmelserna i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 1.
 - g) Tillämpningen av del tre på råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare.
 - h) Ändringen av definitionen av kreditinstitut i förordning (EU) nr 575/2013 genom artikel 62.3 a i den här förordningen och potentiella oavsiktliga negativa konsekvenser.
 - i) Bestämmelserna i artiklarna 47 och 48 i förordning (EU) nr 600/2014 och anpassningen av dem till ett enhetligt regelverk för likvärdighet inom finansiella tjänster.
 - j) De tröskelvärden som fastställs i artikel 12.1.
 - k) Tillämpningen av standarderna i del tre avdelning IV kapitlen 1a och 1b i förordning (EU) nr 575/2013 på värdepappersföretag.
 - l) Metoden för att fastställa värdet för derivat i artikel 20.2 b och artikel 33.2 b och lämpligheten i att införa ett alternativt mått och/eller en alternativ kalibrering.
 - m) Bestämmelserna i del två, särskilt vad gäller tillstånd att räkna ytterligare instrument eller medel som kapitalbas enligt artikel 9.4 och möjligheten att bevilja sådant tillstånd till värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1.
 - n) Villkoren för att värdepappersföretag ska få tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 i enlighet med artikel 1.2 i den här förordningen.
 - o) Bestämmelsen i artikel 1.5.
 - p) Relevansen av tillämpningen av de krav på offentliggörande av information som fastställs i artikel 52 i denna förordning för andra sektorer, inklusive de värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 och 1.5 i denna förordning och kreditinstitut så som de definieras i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. Senast den 31 december 2021 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om vilka nya resurser som behövs när Esma får nya befogenheter och skyldigheter i enlighet med artikel 64 i den här förordningen, inbegripet möjligheten för Esma att ta ut registreringsavgifter av tredjelandsföretag som registrerats av Esma i enlighet med artikel 46.2 i förordning (EU) nr 600/2014, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

AVDELNING III

ÄNDRINGAR AV ANDRA FÖRORDNINGAR

Artikel 61

Ändring av förordning (EU) nr 1093/2010

I artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska följande led läggas till:

"viii) när det gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (**), behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 3.1.5 i det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 1, 5.12.2019, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

Artikel 62

Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

"Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012".

2. I artikel 2 ska följande punkt läggas till:

"5. När de behöriga myndigheterna, enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2033 (*), tillämpar bestämmelserna i artikel 1.2 och 1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2034 (**), på de värdepappersföretag som avses i de punkterna ska de behandla de värdepappersföretagen som om de vore *institut* enligt den här förordningen.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

3. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Led 1 ska ersättas med följande:

"1. *kreditinstitut*: ett företag vars verksamhet består i något av följande:

- a) Att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten och att bevilja krediter för egen räkning.
- b) Att bedriva någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*), om något av följande är tillämpligt, men företaget inte är en råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare, ett företag för kollektiva investeringar eller ett försäkringsföretag:
 - i) Det totala värdet av företagets konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR.
 - ii) Det totala värdet av företagets tillgångar understiger 30 miljarder EUR och företaget ingår i en grupp där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla de företag i gruppen som har enskilda totala tillgångar på mindre än 30 miljarder EUR och som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR.

- iii) Det totala värdet av företagets tillgångar understiger 30 miljarder EUR och företaget ingår i en grupp där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla de företag i gruppen som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR, om den samordnande tillsynsmyndigheten beslutar detta i samråd med tillsynskollegiet för att motverka potentiella risker att bestämmelserna kringgås och potentiella risker för den finansiella stabiliteten i unionen.

När företaget ingår i en grupp från ett tredjeland ska, för tillämpningen av b ii och b iii, de samlade tillgångarna för varje filial i gruppen från ett tredjeland som är auktoriserad i unionen ingå i det samlade värdet av tillgångarna i alla företag i gruppen.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

- b) Led 2 ska ersättas med följande:

"2. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU, som auktoriserats enligt det direktivet, med undantag för kreditinstitut."

- c) Led 3 ska ersättas med följande:

"3. *institut*: ett kreditinstitut som auktoriserats enligt artikel 8 i direktiv 2013/36/EU eller ett företag som avses i artikel 8a.3 i det direktivet."

- d) Led 4 ska utgå.

- e) Led 26 ska ersättas med följande:

"26. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett institut eller ett renodlat industriellt holdingföretag, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet värdepappersföretag, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, betalningsinstitut i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*) och kapitalförvaltningsbolag, men inte försäkringsholdingföretag eller försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionerna i artikel 212.1 f och g i direktiv 2009/138/EG.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35)."

- f) Led 29a ska ersättas med följande:

"29a. *modervärdepappersföretag i en medlemsstat*: ett moderföretag i en medlemsstat som är ett värdepappersföretag."

- g) Led 29b ska ersättas med följande:

"29b. *modervärdepappersföretag inom EU*: ett moderföretag inom EU som är ett värdepappersföretag."

- h) Led 51 ska ersättas med följande:

"51. *startkapital*: de belopp och typer av kapitalbas som anges i artikel 12 i direktiv 2013/36/EU."

- i) Led 60 ska ersättas med följande:

"60. *kontantliknande instrument*: ett insättningsbevis, en obligation, inklusive säkerställda obligationer, eller andra icke-efterställda instrument, som har givits ut av ett institut eller ett värdepappersföretag, för vilket institutet eller värdepappersföretaget redan erhållit full betalning och vilket ska villkorslöst återbetalas av institutet eller värdepappersföretaget till det nominella värdet."

j) Led 72 a ska ersättas med följande:

"a) Den är en reglerad marknad eller en marknad i tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med förfarandet i artikel 25.4 a i direktiv 2014/65/EU."

k) Följande led ska läggas till:

"150. *råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet uteslutande består i att tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet avseende de råvaruderivat eller råvaruderivatkontrakt som avses i punkterna 5, 6, 7, 9 och 10, de derivat avseende utsläppsrätter som avses i punkt 4 eller de utsläppsrätter som avses i avsnitt C punkt 11 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU."

4. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Institut ska uppfylla kraven i del sex och i artikel 430.1 d i denna förordning på individuell nivå.

Följande institut ska inte vara skyldiga att uppfylla artikel 413.1 och de därtill hörande kraven på likviditetsrapportering i del sju A i denna förordning:

- Institut som också har auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.
- Institut som också har auktoriserats i enlighet med artiklarna 16 och 54.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 (*), förutsatt att de inte utför några omfattande löptidstransformeringar.
- Institut som har utsetts i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014, förutsatt att
 - deras verksamhet är begränsad till att erbjuda banktjänster, som avses i avsnitt C i bilagan till den förordningen, till värdepapperscentraler som auktoriserats i enlighet med artikel 16 i den förordningen, och
 - de inte utför några omfattande löptidstransformeringar.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappers-avveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1)."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Institut för vilka behöriga myndigheter har gett undantag enligt artikel 7.1 eller 7.3 i denna förordning och institut som också auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 ska inte vara skyldiga att uppfylla kraven i del sju och de därtill hörande kraven på rapportering av bruttosoliditetsgrad i del sju A i den här förordningen på individuell nivå."

5. Följande artikel ska införas i del ett avdelning II kapitel 2 avsnitt 1:

"Artikel 10a

Tillämpning av tillsynskrav på gruppnivå i fall då värdepappersföretag är moderföretag

Vid tillämpning av detta kapitel ska värdepappersföretag anses vara finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat eller finansiella moderholdingföretag inom unionen när sådana värdepappersföretag är moderföretag för ett institut eller för ett värdepappersföretag som omfattas av denna förordning, som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033."

6. Artikel 11.4 ska ersättas med följande:

"4. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på gruppnivå om gruppen består av ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.

Om ett undantag har beviljats enligt artikel 8.1–8.5 ska institut och, i tillämpliga fall finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som ingår i en likviditetsundergrupp uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på gruppnivå eller på likviditetsundergruppens undergruppnivå.”

7. Artiklarna 15, 16 och 17 ska utgå.

8. I artikel 81.1 ska led a ersättas med följande:

”a) Dotterföretaget är något av följande:

- i) Ett institut.
- ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.
- iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag eller ett mellanvarande blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av kraven i denna förordning på undergruppnivå, eller ett mellanvarande värdepappersinriktat holdingföretag som omfattas av kraven i förordning (EU) 2019/2033 på gruppnivå.
- iv) Ett värdepappersföretag.
- v) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland, förutsatt att det mellanvarande finansiella holdingföretaget omfattas av lika stränga tillsynskrav som dem som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och förutsatt att kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med artikel 107.4 enligt vilket dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.”

9. I artikel 82 ska led a ersättas med följande:

”a) Dotterföretaget är något av följande:

- i) Ett institut.
- ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.
- iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag eller ett mellanvarande blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av kraven i denna förordning på undergruppnivå, eller ett mellanvarande värdepappersinriktat holdingföretag som omfattas av kraven i förordning (EU) 2019/2033 på gruppnivå.
- iv) Ett värdepappersföretag.
- v) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland förutsatt att det mellanvarande finansiella holdingföretaget omfattas av lika stränga tillsynskrav som de som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och förutsatt att kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med artikel 107.4 enligt vilket dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.”

10. Artikel 84 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Instituterna ska fastställa summan av ett dotterföretags minoritetsintressen som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet genom att från detta företags minoritetsintressen dra av resultatet av det belopp som avses i led a multiplicerat med den procentandel som avses i led b enligt följande:

a) Dotterföretagets kärnprimärkapital minus det lägsta av följande:

i) Det belopp för kärnprimärkapitalet i dotterföretaget som behövs för att uppnå följande:

- Summan av kraven i artikel 92.1 a i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, de kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, de krav som avses i artikel 500 i denna förordning och eventuella ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital.
- Om dotterföretaget är ett värdepappersföretag, summan av kraven i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 och eventuella ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital.

ii) Det belopp av konsoliderat kärnprimärkapital som avser det dotterbolaget och som krävs på grupp nivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 a i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital.

b) Dotterföretagets minoritetsintressen uttryckta som en procentandel av samtliga kärnprimärkapitalinstrument i det företaget plus relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav på individuell nivå, såsom föreskrivs i artikel 7 i denna förordning eller, beroende på vad som är tillämpligt, såsom föreskrivs i artikel 6 i förordning (EU) 2019/2033 ska minoritetsintressen inom de dotterföretag som undantaget gäller inte beaktas i kapitalbasen på undergrupps- eller grupp nivå, beroende på vad som är tillämpligt."

11. Artikel 85 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Institutet ska fastställa hur stort belopp av ett dotterföretags kvalificerande primärkapital som ingår i den konsoliderade kapitalbasen genom att från detta företags kvalificerande primärkapital dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b enligt följande:

a) Dotterföretagets primärkapital minus det lägre av följande:

i) Det belopp för primärkapitalet i dotterföretaget som behövs för att uppnå följande:

— Summan av kraven i artikel 92.1 b i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital.

— Om dotterföretaget är ett värdepappersföretag, summan av kraven i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital.

ii) Det belopp av konsoliderat primärkapital som avser det dotterbolaget och som krävs på grupp nivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 b i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU i denna förordning, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital.

b) Kvalificerande primärkapital i dotterföretaget uttryckt som en procentandel av samtliga primärkapitalinstrument i det företaget plus relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav på individuell nivå, såsom föreskrivs i artikel 7 i denna förordning eller, om tillämpligt, såsom föreskrivs i artikel 6 i förordning (EU) 2019/2033 ska primärkapitalinstrument inom de dotterföretag som undantaget gäller inte beaktas i kapitalbasen på undergrupps- eller grupp nivå, beroende på vad som är tillämpligt."

12. Artikel 87 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Institutet ska fastställa hur stort belopp av ett dotterföretags kvalificerande kapitalbas som ingår i den konsoliderade kapitalbasen, genom att från detta företags kvalificerande kapitalbas dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b enligt följande:

- a) Dotterföretagets kapitalbas minus det lägre av följande:
- Det kapitalbasbelopp som krävs av dotterbolaget för att uppnå följande:
 - Summan av kraven i artikel 92.1 c i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer.
 - Om dotterföretaget är ett värdepappersföretag, summan av kraven i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer.
 - Det kapitalbasbelopp som avser det dotterbolaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 c i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare kapitalbaskrav som följer av lokala tillsynsregler i tredjeländer.
- b) Kvalificerande kapitalbas i företaget, uttryckt som procentandel av samtliga kapitalbasinstrument i dotterföretaget som ingår i kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital och supplementärkapitalposter samt relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver."
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- "3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav på individuell nivå, såsom föreskrivs i artikel 7 i denna förordning, eller, beroende på vad som är tillämpligt, såsom föreskrivs i artikel 6 i förordning (EU) 2019/2033 ska kapitalbasinstrumenten inom de dotterföretag som undantaget gäller inte beaktas i kapitalbasen på undergrupps- eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt."
13. Artikel 93 ska ändras på följande sätt:
- Punkt 3 ska utgå.
 - Punkterna 4, 5 och 6 ska ersättas med följande:
 - "4. Om ägarkontrollen över ett sådant institut som avses i punkt 2 övertas av en annan fysisk eller juridisk person än den som tidigare hade ägarkontroll över institutet, ska institutets totala kapitalbas uppgå till lägst den nivå som krävs för startkapital.
 - 5. Om det sker en fusion mellan två eller flera institut som avses i punkt 2 får institutets totala kapitalbas efter fusionen inte understiga den totala kapitalbasen för de fusionerade instituten vid tidpunkten för fusionen så länge kravet på startkapital inte har uppnåtts.
 - 6. Om behöriga myndigheter anser att det är nödvändigt för att säkerställa ett instituts solvens att kravet i punkt 1 uppfylls ska bestämmelserna i punkterna 2, 4 och 5 inte tillämpas."
14. I del tre avdelning I kapitel 1 ska avsnitt 2 (artiklarna 95–98) utgå med verkan från och med den 26 juni 2026.
15. Artikel 119.5 ska ersättas med följande:
- "5. Exponeringar mot finansiella institut som auktoriserats och övervakas av behöriga myndigheter och omfattas av tillsynskrav som i fråga om soliditet är jämförbara med dem som tillämpas för institut ska behandlas som exponeringar mot institut.
- Vid tillämpningen av denna punkt ska de tillsynskrav som anges i förordning (EU) 2019/2033 anses jämförbara med dem som tillämpas för institut i fråga om soliditet."
16. I artikel 162.3 andra stycket ska led a ersättas med följande:
- "a) exponeringar mot institut eller värdepappersföretag till följd av avräkning av skulder i utländsk valuta,".
17. Artikel 197 ska ändras på följande sätt:
- Punkt 1 c ska ersättas med följande:
 - "c) Räntebärande värdepapper som gets ut av institut och värdepappersföretag, om dessa värdepapper av ett kreditvärderingsinstitut har tilldelats en kreditvärdering som enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetssteg 3 eller högre enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot institut enligt kapitel 2."

- b) I punkt 4 ska inledningen ersättas med följande:
- "4. Ett institut får använda räntebärande värdepapper som getts ut av andra institut eller värdepappersföretag och som saknar en kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut som godtagbar säkerhet, om dessa räntebärande papper uppfyller följande krav:"
18. I artikel 200 ska led c ersättas med följande:
- "c) Instrument som har getts ut av ett tredjepartsinstitut eller ett värdepappersföretag och som kommer att återköpas av detta institut eller det värdepappersföretaget på begäran."
19. I artikel 202 ska inledningen ersättas med följande:
- "Ett institut får använda institut, värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag samt exportkreditorgan som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som är berättigade till behandling enligt artikel 153.3 om de uppfyller samtliga följande villkor:"
20. Artikel 224.6 ska ersättas med följande:
- "6. När det gäller räntebärande värdepapper utan kreditvärdering som getts ut av institut eller värdepappersföretag och som uppfyller kriterierna för godtagbarhet enligt artikel 197.4, ska volatilitetsjusteringarna vara desamma som för värdepapper som getts ut av institut eller företag med en extern kreditutvärdering som fastställs motsvara kreditkvalitetssteg 2 eller 3."
21. I artikel 227.3 ska följande led införas:
- "ba) Värdepappersföretag."
22. I artikel 243.1 ska andra stycket ersättas med följande:
- "När det gäller kundfordringar ska första stycket b inte tillämpas om kreditrisken för dessa fordringar helt täcks av ett godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4, förutsatt att den som i detta fall tillhandahåller skyddet är ett institut, ett värdepappersföretag, ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag."
23. I artikel 382.4 ska led b ersättas med följande:
- "b) Transaktioner inom grupper i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012 om inte medlemsstaterna antar nationell rätt som kräver en strukturell uppdelning inom en bankgrupp; om så är fallet får de behöriga myndigheterna kräva att sådana transaktioner inom grupper mellan strukturellt uppdelade enheter tas med i kapitalbaskraven."
24. Artikel 388 ska utgå.
25. Artikel 395.1 ska ersättas med följande:
- "1. Ett institut får inte ådra sig en exponering gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning vars värde överstiger 25 % av institutets primärkapital, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403. Om kunden är ett institut eller ett värdepappersföretag eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut eller värdepappersföretag, får detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av institutets primärkapital eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut, inte överstiger 25 % av institutets primärkapital."
26. Artikel 402.3 ska ändras på följande sätt:
- a) Led a ska ersättas med följande:
- "a) Motparten är ett institut eller ett värdepappersföretag."
- b) Led e ska ersättas med följande:
- "e) Institutet rapporterar i enlighet med artikel 394 till de behöriga myndigheterna totalbeloppet för de exponeringar mot varje annat institut eller värdepappersföretag som behandlas i enlighet med denna punkt."
27. Artikel 412.4a ska ersättas med följande:
- "4a. Den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska tillämpas på institut."
28. I artikel 422.8 a ska led i ersättas med följande:
- "i) ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller moder- eller dottervärdepappersföretag till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderinstitut eller modervärdepappersföretag."
29. I artikel 428a ska led d utgå.

30. I artikel 430b ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Från och med dagen för tillämpning av den delegerade akt som avses i artikel 461a ska kreditinstitut som varken uppfyller villkoren i artikel 94.1 eller villkoren i artikel 325a.1 rapportera, för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, resultaten av beräkningarna baserat på den alternativa schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a på samma grund som sådana institut rapporterar de skyldigheter som anges i artikel 92.3 b i och c."

31. I artikel 456.1 ska leden f och g utgå.

32. Artikel 493 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"Fram till och med den 26 juni 2021 ska bestämmelserna om stora exponeringar i artiklarna 387–403 i denna förordning inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1)."

b) Punkt 2 ska utgå.

33. I artikel 498.1 ska första stycket ersättas med följande:

"Fram till och med den 26 juni 2021 ska bestämmelserna i denna förordning om kapitalbaskrav inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG."

34. Artikel 508.2 och 508.3 ska utgå.

35. I bilaga I ska punkt 1 d ersättas med följande:

"d) Endosserade växlar, för vilka inget annat institut eller värdepappersföretag bär växelansvar."

36. Bilaga III ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

"b) De är inte någon skyldighet för ett institut eller värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

b) I punkt 5 ska led b ersättas med följande:

"b) De är inte någon skyldighet för ett institut eller värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

c) I punkt 6 ska led a ersättas med följande:

"a) De representerar inte någon fordring på ett specialföretag för värdepapperisering, ett institut, ett värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Andra överlåtbara värdepapper än dem som avses i punkterna 3–6, vilka kvalificeras för 50 % riskvikt eller bättre enligt del tre avdelning II kapitel 2 eller är internt klassificerade med motsvarande kreditkvalitet och inte representerar någon fordring på ett specialföretag för värdepapperisering, ett institut eller värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

e) Punkt 11 ska ersättas med följande:

"11. Börshandlade, centralt clearade aktier som ingår i ett större aktieindex, uttryckta i medlemsstatens inhemska valuta och inte emitterade av ett institut eller värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

Artikel 63

Ändringar av förordning (EU) nr 600/2014

Förordning (EU) nr 600/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt införas:

"4a. Avdelning VII kapitel 1 i denna förordning är även tillämplig på företag i tredjeland som tillhandahåller investerings tjänster eller bedriver verksamhet inom unionen."

2. I avdelning III ska rubriken ersättas med följande:

"TRANSPARENS NÄR DET GÄLLER SYSTEMATISKA INTERNHANDLARE OCH VÄRDEPAPPERSFÖRETAG SOM BEDRIVER OTC-HANDEL OCH REGLER FÖR TICK SIZE FÖR SYSTEMATISKA INTERNHANDLARE".

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 17a

Tick size

Systematiska internhandlares bud, prisförbättringar av dessa bud och utförandepriser ska vara förenliga med tick size som fastställs i enlighet med artikel 49 i direktiv 2014/65/EU.

Tillämpningen av tick size ska inte hindra systematiska internhandlare från att anpassa större order till mittpunkten för de aktuella köp- och säljkurserna."

4. Artikel 46 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande led läggas till:

"d) Företaget har inrättat nödvändiga arrangemang och förfaranden för att rapportera den information som anges i punkt 6a."

b) I punkt 4 ska femte stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna får tillåta tredjelandföretag att tillhandahålla investerings tjänster eller utföra investeringsverksamhet tillsammans med sidotjänster för godtagbara motparter och professionella kunder i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU inom det egna territoriet i enlighet med nationella system i fall då kommissionen inte har antagit något beslut i enlighet med artikel 47.1 eller om ett sådant beslut har antagits men antingen har upphört att gälla eller inte omfattar de berörda tjänsterna eller verksamheterna."

c) I punkt 5 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Om ett tredjelandföretag tillhandahåller en investeringstjänst eller utför investeringsverksamhet uteslutande på initiativ av en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU som är etablerad i eller befinner sig i unionen, ska medlemsstaterna säkerställa att denna artikel inte är tillämplig på tredjelandföretagets tillhandahållande av tjänsten eller utförande av verksamheten åt denna person, inbegripet en relation som har specifikt samband med tillhandahållandet av tjänsten eller utförandet av verksamheten. Utan att det påverkar koncerninterna relationer ska det inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens initiativ om ett tredjelandföretag, inbegripet genom en enhet som agerar för dess räkning eller har nära förbindelser med ett sådant tredjelandföretag eller alla personer som agerar åt en sådan enhet, söker upp kunder eller potentiella kunder i unionen. Ett initiativ från sådana kunder ska inte ge tredjelandföretaget rätt att marknadsföra nya kategorier av investeringsprodukter eller investeringstjänster gentemot den berörda personen."

d) Följande punkter ska införas:

"6a. Tredjelandsföretag som tillhandahåller tjänster eller utför verksamhet i enlighet med denna artikel ska årligen informera Esma om följande:

- a) Omfattningen av och tillämpningsområdet för företagets tjänster och verksamhet i unionen, inbegripet den geografiska fördelningen över medlemsstaterna.
- b) För företag som utför den verksamhet som avses i avsnitt A punkt 3 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, deras minsta, genomsnittliga och största exponering mot motparter i EU per månad.
- c) För företag som tillhandahåller de tjänster som avses i avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, det sammanlagda värdet på finansiella instrument från motparter i EU som garanterats eller placerats på grundval av ett fast åtagande under de föregående tolv månaderna.
- d) Omsättningen och det samlade värdet av de tillgångar som motsvarar de tjänster och den verksamhet som avses i led a.
- e) Huruvida investerarskyddsarrangemang har vidtagits, och en detaljerad beskrivning av arrangemangen.
- f) Den riskhanteringsstrategi och de arrangemang som företaget tillämpar för att utföra de tjänster och den verksamhet som avses i led a.
- g) Bolagsstyrning, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för företagets verksamhet i unionen.
- h) All annan information som Esma eller de behöriga myndigheterna behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning.

Esma ska vidarebefordra den information som erhållits i enlighet med denna punkt till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där ett företag i tredjeland tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i enlighet med denna artikel.

Om så behövs för att Esma eller de behöriga myndigheterna ska kunna fullgöra sina uppgifter i enlighet med denna förordning får Esma, inbegripet på begäran av behörig myndighet i de medlemsstater där ett företag i tredjeland tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i enlighet med denna artikel, uppmana företag i tredjeland som tillhandahåller tjänster eller utför verksamhet i enlighet med denna artikel att tillhandahålla ytterligare information om deras verksamhet.

6b. Om ett tredjelandsföretag tillhandahåller tjänster eller utför verksamhet i enlighet med denna artikel ska det företaget, under fem års tid, hålla uppgifter tillgängliga för Esma om samtliga order och samtliga transaktioner med finansiella instrument som de har utfört inom unionen, såväl för egen räkning som för en kunds räkning.

På begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat där ett tredjelandsföretag tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i enlighet med denna artikel ska Esma ges tillgång till de relevanta uppgifter som hålls tillgängliga för dem i enlighet med första stycket och Esma ska göra dessa uppgifter tillgängliga för den behöriga myndighet som inkommer med begäran.

6c. Om ett tredjelandsföretag inte samarbetar i en utredning eller en inspektion på plats som utförs i enlighet med artikel 47.2 eller inte i tid och på vederbörligt sätt tillgodoser en begäran från Esma i enlighet med punkterna 6a eller 6b i den här artikeln, får Esma återkalla företagets registrering eller tillfälligt förbjuda eller begränsa dess verksamheter i enlighet med artikel 49."

e) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Esma ska, i samråd med EBA, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera den information som det ansökande tredjelandsföretaget ska lämna i den ansökan om registrering som avses i punkt 4 och den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 6a.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 september 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

f) Följande punkt ska läggas till:

"8. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa i vilket format den ansökan om registrering som avses i punkt 4 ska lämnas in och den information som avses i punkt 6a ska rapporteras.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 26 september 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

5. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen får anta ett beslut i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.2 avseende ett tredjeland och däri ange att regelverket och tillsynssystemet i det tredjelandet säkerställer följande:

- a) Att företag som är auktoriserade i det tredjelandet iakttar sådana rättsligt bindande tillsynskrav, organisatoriska krav och krav på marknadsuppförande som har en likvärdig verkan som kraven i denna förordning, förordning (EU) nr 575/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*), i direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (**) samt i de genomförandeåtgärder som antas enligt de lagstiftningsakterna.
- b) Att företag som är auktoriserade i det tredjelandet är föremål för effektiv tillsyn och kontroll av att gällande rättsligt bindande tillsynskrav, organisatoriska krav och krav på marknadsuppförande iakttas.
- c) Att det tredjelandets regelverk ger ett effektivt likvärdigt system för erkännande av värdepappersföretag som auktoriserats enligt tredjeländers rättsordningar.

Om omfattningen av och tillämpningsområdet för de tjänster som tillhandahålls och den verksamhet som utförs av tredjelandetsföretag i unionen efter antagandet av det beslut som avses i första stycket sannolikt är systemviktiga för unionen får de rättsligt bindande tillsynskrav, organisatoriska krav och krav på marknadsuppförande som avses i första stycket bara anses ha likvärdig verkan som kraven i de akter som avses i det stycket efter en noggrann och ingående bedömning. Kommissionen ska i detta syfte även bedöma och ta hänsyn till graden av samstämmighet i tillsynen mellan det berörda tredjelandet och unionen.

1a. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare ange de förhållanden under vilka omfattningen av och tillämpningsområdet för de tjänster som tillhandahålls och den verksamhet som utförs av tredjelandetsföretag i unionen efter antagandet av ett sådant beslut om likvärdighet som avses i punkt 1 sannolikt är systemviktiga för unionen.

Om omfattningen av och tillämpningsområdet för de tjänster som tillhandahålls och den verksamhet som utförs av tredjelandetsföretag sannolikt är systemviktiga för unionen får kommissionen till ett beslut om likvärdighet koppla särskilda operativa villkor som säkerställer att Esma och nationella behöriga myndigheter har de verktyg som behövs för att förhindra regelarbitrage och övervaka verksamheten vid värdepappersföretag i tredjeland som registrerats i enlighet med artikel 46.2 vad gäller tjänster som tillhandahålls och verksamhet som utförs i unionen genom att säkerställa att de företagen uppfyller

- a) krav med likvärdig verkan som de krav som avses i artiklarna 20 och 21,
- b) rapporteringskrav med likvärdig verkan som de krav som avses i artikel 26, om sådan information inte kan erhållas direkt och kontinuerligt genom ett samförståndsavtal med den behöriga myndigheten i tredjelandet,
- c) krav med likvärdig verkan som den handelsskyldighet som avses i artiklarna 23 och 28, i tillämpliga fall.

När kommissionen antar det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel ska den ta hänsyn till huruvida tredjelandet betraktas som en icke-samarbetsvillig jurisdiktion för skatteändamål enligt det relevanta politikområdet i unionen eller som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

1b. Regelverket för tillsyn, organisation och marknadsuppförande i ett tredjeland får anses ha likvärdig verkan om det uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Företag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i det tredjelandet är föremål för auktorisation och effektiv och kontinuerlig tillsyn och kontroll av regelflerlevnaden.

- b) Företag som tillhandahåller investerings tjänster eller utför investeringsverksamhet i det tredjelandet är föremål för tillräckliga kapitalkrav; i synnerhet ska företag som tillhandahåller tjänster eller utför sådana verksamheter som avses i avsnitt A punkt 3 eller 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU vara föremål för kapitalkrav som är jämförbara med dem som skulle tillämpas om företagen var etablerade i unionen.
- c) Företag som tillhandahåller investerings tjänster eller utför investeringsverksamhet i det tredjelandet är föremål för lämpliga krav som är tillämpliga på aktieägare och medlemmar av ledningsorganet.
- d) Företag som tillhandahåller investerings tjänster eller utför investeringsverksamhet omfattas av adekvata krav på marknadsuppförande och organisation.
- e) Marknadernas transparens och integritet säkerställs genom att marknadsmissbruk i form av insiderhandel och marknadsmanipulation förebyggs.

Vid tillämpning av punkt 1a i denna artikel ska kommissionen, när den bedömer likvärdigheten i ett tredjelandets bestämmelser vad gäller den handelsskyldighet som avses i artiklarna 23 och 28, även bedöma huruvida tredjelandets regelverk omfattar kriterier för utseende av handelsplatser som är godtagbara för uppfyllande av handelsskyldigheten och som har en liknande verkan som de som anges i denna förordning eller i direktiv 2014/65/EU.

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).
- (**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de behöriga myndigheterna i berört tredjeland, inbegripet tillträde till alla uppgifter som Esma begär om de ej inom unionen etablerade företag som är auktoriserade i tredjeland och, i förekommande fall, arrangemangen för hur Esma ska dela sådan information med behöriga myndigheter i medlemsstaterna."

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet inbegripet utredningar och inspektioner på plats som Esma kan komma att utföra i samarbete med de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där tredjelandets företag tillhandahåller investerings tjänster eller utför investeringsverksamhet i enlighet med artikel 46, om så är nödvändigt för att Esma eller de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning, efter att på vederbörligt sätt ha underrättat tredjelandets behöriga myndighet om detta."

iii) Följande led ska läggas till:

"d) Förfarandena för begäran om information enligt artikel 46.6a och 46.6b som Esma kan lämna till ett tredjelandets företag som är registrerat i enlighet med artikel 46.2."

c) Följande punkter ska läggas till:

"5. Esma ska övervaka utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn, metoder för kontroll av efterlevnaden och annan relevant marknadsutveckling i tredjeländer för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen enligt punkt 1, i syfte att kontrollera att de villkor som legat till grund för besluten fortfarande är uppfyllda. Esma ska årligen lämna in en konfidentiell rapport om sina resultat till kommissionen. Esma får samråda med EBA om rapporten, om Esma anser det lämpligt.

Rapporten ska även återspegla de trender som iakttagits på grundval av de uppgifter som samlats in enligt artikel 46.6a, särskilt om företag som tillhandahåller tjänster eller utför de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.

6. På grundval av den rapport som avses i punkt 5 ska kommissionen minst en gång om året lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska omfatta en förteckning över de beslut om likvärdighet som kommissionen fattat eller återtagit under rapporteringsåret, samt eventuella åtgärder som Esma vidtagit enligt artikel 49, och ange skälen för dessa beslut och åtgärder.

Kommissionens rapport ska innehålla information om övervakningen av utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn, metoder för kontroll av efterlevnaden och annan relevant marknadsutveckling i tredjeländer för vilka beslut om likvärdighet har antagits. Den ska även innehålla en utvärdering av hur det gränsöverskridande tillhandahållandet av investeringstjänster av tredjelandsföretag har utvecklats i allmänhet och i synnerhet vad gäller de tjänster och verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga 1 till direktiv 2014/65/EU. Rapporten ska längre fram även innehålla information om kommissionens pågående bedömningar av likvärdigheten i ett tredjeland.”

6. Artikel 49 ska ersättas med följande:

”Artikel 49

Åtgärder som ska vidtas av Esma

1. Esma får tillfälligt förbjuda eller begränsa ett tredjelandsföretag från att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet med eller utan sidotjänster i enlighet med artikel 46.1 om tredjelandsföretaget har underlåtit att efterleva ett förbud eller en begränsning som det ålagts av Esma eller EBA i enlighet med artiklarna 40 och 41 eller av en behörig myndighet i enlighet med artikel 42 eller har underlåtit att i tid och på vederbörligt sätt tillgodose en begäran från Esma i enlighet med artikel 46.6a och 46.6b, eller om tredjelandsföretaget inte samarbetar under en utredning eller en inspektion på plats som utförs i enlighet med artikel 47.2.

2. Utan att det påverkar punkt 1 ska Esma återkalla ett tredjelandsföretags registrering i det register som upprättats i enlighet med artikel 48 om Esma har hänskjutit frågan till tredjelandets behöriga myndighet och den behöriga myndigheten inte har vidtagit de lämpliga åtgärder som behövs för att skydda investerarna eller unionsmarknadernas korrekta funktion eller inte har kunnat visa att det berörda tredjelandsföretaget uppfyller de krav som är tillämpliga på tredjelandsföretaget, eller de villkor enligt vilka ett beslut i enlighet med artikel 47.1 har antagits, och något av följande är tillämpligt:

- a) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, inbegripet men inte begränsat till den årliga information som lämnas i enlighet med artikel 46.6a, att hålla för sannolikt att tredjelandsföretaget vid tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet i unionen agerar på ett sätt som klart strider mot investerarnas intressen eller klart hindrar marknaderna från att fungera korrekt.
- b) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, inbegripet men inte begränsat till den årliga information som lämnas i enlighet med artikel 46.6a, att hålla för sannolikt att tredjelandsföretaget vid tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet i unionen på ett allvarligt sätt har åsidosatt de bestämmelser som i tredjelandet är tillämpliga på företaget och på grundval av vilka kommissionen har antagit beslutet i enlighet med artikel 47.1.

3. Esma ska i god tid underrätta tredjelandets behöriga myndighet om sin avsikt att vidta åtgärder i enlighet med punkt 1 eller 2.

Vid beslut om vidtagande av lämplig åtgärd enligt denna artikel ska Esma beakta arten av och allvaret i den risk som finns för investerarna och för unionsmarknadernas korrekta funktion, med hänsyn till följande kriterier:

- a) Riskens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida risken har påvisat allvarliga eller systemiska brister i de förfaranden som tredjelandsföretaget tillämpar.
- c) Huruvida risken har lett till eller underlättat ekonomisk brottslighet eller huruvida ekonomisk brottslighet på annat sätt är hänförlig till risken.
- d) Huruvida risken har uppstått avsiktligt eller genom försummelse.

Esma ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och det berörda tredjelandsföretaget om varje åtgärd som antas i enlighet med punkt 1 eller 2 och offentliggöra sitt beslut på sin webbplats.

Kommissionen ska bedöma om de omständigheter under vilka ett beslut i enlighet med artikel 47.1 har antagits fortfarande föreligger vad avser det berörda tredjelandet.”

7. I artikel 52 ska följande punkt läggas till:

"13. Senast den 31 december 2020 ska Esmä bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter den tilldelas i enlighet med artikel 64 i förordning (EU) 2019/2033 och överlämna en rapport om bedömningen till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

8. Artikel 54.1 ska ersättas med följande:

"1. Tredjelandsföretag får fortsätta att tillhandahålla tjänster och utföra verksamhet i medlemsstaterna i enlighet med nationella system fram till och med tre år efter det att kommissionen antagit ett beslut i förhållande till det relevanta tredjelandet i enlighet med artikel 47. Tjänster och verksamheter som inte omfattas av ett sådant beslut får fortsätta att tillhandahållas i enlighet med nationella system."

Artikel 64

Ändring av förordning (EU) nr 806/2014

I artikel 12a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽²⁸⁾ ska följande punkt läggas till:

"3. I enlighet med artikel 65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*) ska hänvisningar i den här förordningen till artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller de kapitalbaskrav på individuell nivå för sådana värdepappersföretag som avses i artikel 2 c i den här förordningen och som inte är sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas i enlighet med följande:

- a) Hänvisningar till artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller kravet avseende total kapitalrelation i den här förordningen ska avse artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033.
- b) Hänvisningar till artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller det totala riskvägda exponeringsbeloppet i den här förordningen ska avse tillämpligt krav i artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033, multiplicerat med 12,5.

I enlighet med artikel 65 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (**) ska hänvisningar i denna förordning till artikel 104a i direktiv 2013/36/EU vad gäller krav på ytterligare kapitalbas för värdepappersföretag som avses i artikel 2 c i denna förordning och som inte är sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas som hänvisningar till artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

DEL TIO

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 65

Hänvisningar till förordning (EU) nr 575/2013 i andra unionsrättsakter

Vid tillämpning av tillsynskrav för värdepappersföretag ska hänvisningar till förordning (EU) nr 575/2013 i andra unionsakter läsas som hänvisningar till den här förordningen.

(28) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

Artikel 66

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den 26 juni 2021.
3. Trots punkt 2 gäller följande:
 - a) Artikel 63.2 och 63.3 ska tillämpas från och med den 26 mars 2020.
 - b) Artikel 62.30 ska tillämpas från och med den 25 december 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 27 november 2019.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
T. TUUPURAINEN
Ordförande

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/2034

av den 27 november 2019

om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande (1),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (2),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet (3), och

av följande skäl:

- (1) En robust tillsyn utgör en väsentlig del av de villkor enligt vilka finansiella institut tillhandahåller tjänster inom unionen. I fråga om tillsynsbehandling omfattas värdepappersföretag, tillsammans med kreditinstitut, av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (4) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (5), medan auktorisationskrav och övriga krav avseende organisation och uppförande fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (6).
- (2) De nuvarande tillsynsordningar som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU utgår i huvudsak från de successiva ändringar av de internationella regelstandarderna för stora bankkoncerner som antagits av Baselkommittén för banktillsyn och tar bara delvis hänsyn till de särskilda risker som är inneboende i de olika verksamheterna i ett stort antal värdepappersföretag. Dessa värdepappersföretags särskilda inneboende sårbarheter och risker bör därför hanteras genom effektiva, lämpliga och proportionella tillsynsbestämmelser på unionsnivå som bidrar till att skapa lika villkor i hela unionen som garanterar en effektiv tillsyn, samtidigt som efterlevnads-kostnaderna hålls under kontroll, och som säkerställer tillräckligt med kapital för värdepappersföretagens risker.
- (3) Sunda tillsynskrav bör säkerställa att värdepappersföretag förvaltas på ett ordnat sätt som tjänar kundernas intressen. De bör ta hänsyn till att värdepappersföretag och deras kunder kan ägna sig åt ett alltför stort risktagande och till storleken på de risker som värdepappersföretag tar och utgör. Sådana tillsynskrav bör dessutom försöka undvika att lägga en oproportionerlig administrativ börda på värdepappersföretag. Samtidigt bör sådan tillsyn göra det möjligt att nå en balans mellan att säkerställa att värdepappersföretag är säkra och sunda och att undvika överdrivna kostnader som kan undergräva bärkraften i deras affärsverksamhet.

(1) EUT C 378, 19.10.2018, s. 5.

(2) EUT C 262, 25.7.2018, s. 35.

(3) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2019.

(4) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(6) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (4) Många av de krav som härrör från det regelverk som utgörs av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU är utformade för att hantera risker som är gemensamma för kreditinstituten. De nuvarande kraven är därför i hög grad inriktade på att bevara kreditinstituten utlåningsförmåga genom konjunkturcyklerna och att skydda insättare och skattebetalare från eventuellt fallissemang, och inte på att hantera värdepappersföretagens alla olika riskprofiler. Värdepappersföretag har inte stora portföljer med privat- och företagslån och tar inte emot inlåning. Sannolikheten för att deras fallissemang kan få skadliga effekter för den finansiella stabiliteten i stort är mindre än för kreditinstituten men värdepappersföretag innebär ändå en risk som måste hanteras genom ett robust regelverk. De risker som de flesta värdepappersföretag är exponerade för och utgör skilljer sig därför i hög grad från de risker som kreditinstitut är exponerade för och utgör, och sådana skillnader bör tydligt återspeglas i unionens tillsynsregelverk.
- (5) Skillnader i tillämpningen av det nuvarande tillsynsregelverket i olika medlemsstater riskerar att skapa en situation med olika villkor för värdepappersföretag i unionen, vilket skulle hämma investerarnas tillgång till nya möjligheter och bättre riskhanteringsmetoder. Skillnaderna beror på att det är komplicerat att tillämpa regelverket på olika värdepappersföretag utifrån vilka tjänster de tillhandahåller, i fall då vissa nationella myndigheter anpassar eller förenklar tillämpningen i sin nationella rätt eller praxis. Eftersom det nuvarande tillsynsregelverket inte beaktar alla risker som vissa typer av värdepappersföretag är exponerade för och utgör har stora kapitaltillägg tillämpats för vissa värdepappersföretag i en del medlemsstater. Det bör fastställas enhetliga bestämmelser som hanterar dessa risker för att säkerställa en harmoniserad tillsyn av värdepappersföretag i hela unionen.
- (6) Det krävs därför en särskild tillsynsordning för värdepappersföretag som på grund av storlek och grad av sammanlänkning med andra finansiella och ekonomiska aktörer inte är systemviktiga. Systemviktiga värdepappersföretag bör emellertid även i fortsättningen omfattas av det nuvarande tillsynsregelverket enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. Dessa värdepappersföretag utgör en underkategori av värdepappersföretag som regelverket i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU för närvarande är tillämpligt på och som inte omfattas av särskilda undantag från något av deras viktigaste krav. De största och mest sammanlänkade värdepappersföretagen har affärsmodeller och riskprofiler som liknar de betydande kreditinstituten. De erbjuder s.k. bankliknande tjänster och försäkrar risker i betydande omfattning. Systemviktiga värdepappersföretag är dessutom stora nog för att utgöra, och har affärsmodeller och riskprofiler som utgör, ett lika stort hot mot de finansiella marknadernas stabilitet och ordnade funktion som stora kreditinstitut. Dessa värdepappersföretag bör därför även i fortsättningen omfattas av bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.
- (7) Det är möjligt att värdepappersföretag som handlar för egen räkning, som bedriver garantiverksamhet för finansiella instrument eller placerar finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande i betydande omfattning, eller som är clearingmedlemmar i centrala motparter, har affärsmodeller och riskprofiler som liknar kreditinstituten. Med tanke på deras storlek och verksamhet är det möjligt att sådana värdepappersföretag utgör en risk för den finansiella stabiliteten som är jämförbar med den risk kreditinstituten utgör. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att kräva att de även framöver omfattas av samma tillsynsbehandling som kreditinstitut som omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 575/2013 och att de ska uppfylla tillsynskraven i direktiv 2013/36/EU.
- (8) I vissa medlemsstater kan de myndigheter som är behöriga för tillsynen av värdepappersföretag vara andra än de myndigheter som är behöriga för tillsyn av marknadsuppförande. Det är därför nödvändigt att skapa en mekanism för samarbete och informationsutbyte mellan dessa myndigheter för att i hela unionen säkerställa en harmoniserad tillsyn av värdepappersföretag som fungerar snabbt och effektivt.
- (9) Ett värdepappersföretag får bedriva handel via en clearingmedlem i en annan medlemsstat. I en sådan situation bör det införas en mekanism för informationsutbyte mellan de berörda behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna. En sådan mekanism bör medge informationsutbyte mellan den myndighet som är behörig för tillsynen av värdepappersföretaget och antingen den myndighet som utövar tillsyn över clearingmedlemmen eller den myndighet som utövar tillsyn över den centrala motparten om den modell och de parametrar som används för beräkningen av värdepappersföretagets krav på marginalsäkerhet om en sådan beräkningsmetod används som grund för värdepappersföretagets kapitalbaskrav.

- (10) För att främja harmonisering av tillsynsstandarder och tillsynspraxis inom unionen bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁷⁾ (EBA) i nära samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁸⁾ (Esma) även framöver ha huvudansvaret för samordning och utveckling av en samstämmig tillsynspraxis när det gäller tillsynen av värdepappersföretag inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn (ESFS).
- (11) Storleken på det startkapital som ett värdepappersföretag måste ha bör utgå från de tjänster och verksamheter som värdepappersföretaget har auktorisation att tillhandahålla och utföra i enlighet med direktiv 2014/65/EU. Medlemsstaternas möjlighet att i vissa situationer sänka kravet på startkapital på det sätt som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU och det faktum att det direktivet inte har genomförts på samma sätt överallt har lett till en situation där kravet på startkapital varierar inom unionen. För att komma till rätta med denna fragmentering bör kravet på startkapital harmoniseras för alla värdepappersföretag i unionen. I syfte att minska de hinder för marknadstillträde som för närvarande finns för multilaterala handelsplattformar (nedan kallade *MTF-plattformar*) och organiserade handelsplattformar (nedan kallade *OTF-plattformar*) ska startkapitalet för värdepappersföretag som driver en MTF- eller OTF-plattform fastställas på den nivå som anges i detta direktiv. Om ett värdepappersföretag som är auktoriserat för att driva en OTF-plattform har fått tillstånd att även bedriva handel för egen räkning enligt villkoren i artikel 20 i direktiv 2014/65/EU bör dess startkapital fastställas till den nivå som anges i det här direktivet.
- (12) Även om värdepappersföretag inte längre bör omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 575/2013 eller direktiv 2013/36/EU bör vissa begrepp som används i samband med de lagstiftningsakterna behålla sin väletablerade betydelse. För att möjliggöra och underlätta en enhetlig tolkning av sådana begrepp i unionsrättsakter bör hänvisningar i sådana akter till värdepappersföretags startkapital, till behöriga myndigheters tillsynsbefogenheter när det gäller värdepappersföretag, till värdepappersföretags interna processer för bedömning av kapitalbehov, till behöriga myndigheters översyns- och utvärderingsprocess för värdepappersföretag och till bestämmelser om styrning och ersättning som är tillämpliga på värdepappersföretag läsas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i det här direktivet.
- (13) En väl fungerande inre marknad förutsätter att ansvaret för tillsynen över ett värdepappersföretag, framför allt i fråga om dess solvens och finansiella sundhet, ligger hos den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat. För att även uppnå en effektiv tillsyn av värdepappersföretag i andra medlemsstater, där de tillhandahåller tjänster eller har en filial, bör ett nära samarbete och informationsutbyte med de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater säkerställas.
- (14) För att få information och bedriva tillsyn, och framför allt för att säkerställa stabiliteten i det finansiella systemet, bör värdmedlemsstaters behöriga myndigheter i det enskilda fallet kunna utföra kontroller på plats, inspektera verksamheten hos värdepappersföretags filialer inom deras territorium och kräva information om den verksamhet som dessa filialer bedriver. Ansvaret för tillsynsåtgärder avseende dessa filialer bör emellertid även framöver vila på hemmedlemsstaten.
- (15) För att skydda känslig affärsinformation bör behöriga myndigheter vara bundna av tystnadsplikt när de fullgör sitt tillsynsuppdrag och när de utbyter konfidentiell information.
- (16) För att stärka tillsynen av värdepappersföretag och skyddet av deras kunder bör revisorer utföra sin kontroll opartiskt och omgående rapportera sakförhållanden som kan ha en allvarlig inverkan på ett värdepappersföretags finansiella situation eller på dess administrations- och redovisningsorganisation till behöriga myndigheter.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EGT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (17) I samband med tillämpningen av detta direktiv bör personuppgifter behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁽⁸⁾. I fall då detta direktiv tillåter utbyte av personuppgifter med tredjeländer bör relevanta bestämmelser i kapitel V i förordning (EU) 2016/679 och kapitel V i förordning (EU) 2018/1725 vara tillämpliga.
- (18) För att säkerställa att de skyldigheter som fastställs i detta direktiv och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033⁽⁹⁾ efterlevs bör medlemsstaterna föreskriva administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. För att säkerställa att administrativa sanktioner har en avskräckande verkan bör de offentliggöras, utom under vissa väl definierade omständigheter. För att kunder och investerare ska kunna fatta väl underbyggda beslut om sina investeringsalternativ bör de ha tillgång till information om de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts värdepappersföretagen.
- (19) För att upptäcka överträdelse av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv och överträdelse av förordning (EU) 2019/2033 bör medlemsstaterna ha nödvändiga undersökningsbefogenheter och inrätta effektiva och snabba mekanismer för rapportering av potentiella eller faktiska överträdelse.
- (20) Värdepappersföretag som inte anses vara små och icke-sammanlänkade bör ha ett tillgängligt internt kapital som är tillräckligt i fråga om kvantitet, kvalitet och fördelning för att täcka de särskilda risker mot vilka de är eller kan bli exponerade. Behöriga myndigheter bör säkerställa att värdepappersföretagen har tillräckliga strategier och processer för att bedöma om det interna kapitalet är tillräckligt och bibehålla det på en tillräcklig nivå. Behöriga myndigheter bör också kunna begära att även små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag tillämpar liknande krav, där så är lämpligt.
- (21) Befogenheterna vad gäller översyn och utvärdering bör även framöver vara ett viktigt regleringsverktyg som tillåter behöriga myndigheter att bedöma kvalitativa element, däribland intern styrning och interna kontroller, processer och förfaranden för riskhantering, och vid behov fastställa ytterligare krav, särskilt i fråga om kapitalbaskrav och likviditetskrav, särskilt för värdepappersföretag som inte anses vara små och icke-sammanlänkade och, när den behöriga myndigheten bedömer att det är motiverat och lämpligt, även för små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag.
- (22) Principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete fastställs i artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Denna princip bör tillämpas konsekvent av värdepappersföretag. För att anpassa ersättningsreglerna till värdepappersföretagens riskprofiler och säkerställa lika villkor bör värdepappersföretag omfattas av tydliga principer om bolagsstyrning och ersättningsregler som är könsneutrala och tar hänsyn till skillnaderna mellan kreditinstitut och värdepappersföretag. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör emellertid undantas från dessa regler eftersom bestämmelserna om ersättningsregler och bolagsstyrning i direktiv 2014/65/EU är tillräckligt utförliga för dessa typer av värdepappersföretag.
- (23) På liknande sätt visade kommissionens rapport av den 28 juli 2016 om bedömning av ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 att kraven på uppskjuten utbetalning och utbetalning i instrument som fastställs i direktiv 2013/36/EU inte är lämpliga för små och icke-komplexa värdepappersföretag eller för personal med låg rörlig ersättning. Tydliga, enhetliga och harmoniserade kriterier för att fastställa vilka värdepappersföretag och enskilda personer som är undantagna från dessa krav behövs för att säkerställa en samstämmig tillsyn och lika villkor. Med tanke på den viktiga roll som höginkomsttagare spelar när det gäller att styra värdepappersföretagens verksamhet och långsiktiga resultat, bör en effektiv översyn av ersättningspraxis och trender med avseende på höginkomsttagare säkerställas. De behöriga myndigheterna bör därför kunna övervaka ersättningen till höginkomsttagare.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- (24) Det är även lämpligt att ge värdepappersföretagen en viss flexibilitet när det gäller hur värdepappersföretag använder icke-kontanta instrument för att betala ut rörlig ersättning, under förutsättning att sådana instrument är effektiva för att uppnå målet att förena personalens intressen med olika intressenters, till exempel aktieägares och borgenärens, intressen och bidrar till att den rörliga ersättningen överensstämmer med värdepappersföretagets riskprofil.
- (25) Värdepappersföretagens intäkter i form av avgifter, provisioner och andra intäkter i samband med tillhandahållandet av olika investeringstjänster är mycket volatila. Om den rörliga ersättningskomponenten skulle begränsas till en andel av den fasta ersättningskomponenten skulle detta påverka värdepappersföretagets förmåga att sänka ersättningen när intäkterna minskar och öka värdepappersföretagets fasta kostnadsbas, vilket i sin tur skulle ge upphov till risker för värdepappersföretagets förmåga att klara perioder av ekonomisk nedgång eller minskade intäkter. För att undvika sådana risker bör en gemensam maximikvot mellan de rörliga och de fasta ersättningsdelarna inte införas för icke-systemviktiga värdepappersföretag. Dessa värdepappersföretag bör i stället själva fastställa lämpliga kvoter. Detta direktiv bör dock inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt införa åtgärder med strängare krav på värdepappersföretagen när det gäller maximikvoten mellan de rörliga och de fasta ersättningsdelarna. Detta direktiv bör inte heller hindra medlemsstaterna från att tillämpa en sådan maximikvot på alla eller särskilda typer av värdepappersföretag.
- (26) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstater från att anta strängare regler om ersättning när värdepappersföretag får extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- (27) Olika styrningsstrukturer tillämpas i medlemsstaterna. I de flesta fall tillämpas en monistisk eller en dualistisk ledningsstruktur. Definitionerna i det här direktivet är tänkta att omfatta alla befintliga strukturer utan att förespråka någon särskild. De är endast till för upprättandet av regler som syftar till att ett visst resultat uppnås, oavsett vilken nationell bolagsrätt som är tillämplig för ett institut i en medlemsstat. Definitionerna bör därför inte påverka den allmänna fördelningen av befogenheter i enlighet med nationell bolagsrätt.
- (28) Ledningsorganen bör antas ha verkställande funktioner och tillsynsfunktioner. Ledningsorganen i de olika medlemsstaterna har olika befogenheter och strukturer. I medlemsstater där ledningsorganen har en monistisk struktur utför en enda styrelse vanligtvis både lednings- och tillsynsuppgifter. I medlemsstater med ett dualistiskt system sköts tillsynsfunktionen av en särskild tillsynsstyrelse som inte har några verkställande funktioner medan den verkställande funktionen sköts av ett särskilt ledningsorgan som är ansvarigt för den dagliga ledningen av företaget. Följaktligen tilldelas de olika enheterna inom ledningsorganet separata uppgifter.
- (29) Som svar på allmänhetens växande krav på skatttransparens och för att främja ett ansvarsfullt företagande bland värdepappersföretagen är det lämpligt att kräva att värdepappersföretag, såvida de inte kan anses som små och icke-sammanslänkade, årligen ska offentliggöra viss information om bland annat vinster, skatter och eventuella mottagna offentliga bidrag.
- (30) För att hantera risker i koncerner som endast omfattar värdepappersföretag bör den metod för konsoliderad tillsyn som krävs enligt förordning (EU) 2019/2033 för koncerner som endast omfattar värdepappersföretag åtföljas av ett gruppkapitaltest för enklare gruppstrukturer. Fastställandet av grupp-tillsynsmyndigheten bör emellertid i båda fallen utgå från samma principer som när det gäller grupp-baserad tillsyn enligt direktiv 2013/36/EU. För att säkerställa ett välfungerande samarbete bör de grundläggande inslagen i samordningsåtgärderna och framför allt informationskraven i kris-situationer eller samarbets- och samordningsarrangemang likna de grundläggande inslagen i den samordning som ska ske inom ramen för det gemensamma regelverket för kreditinstitut.
- (31) Kommissionen bör kunna lämna rekommendationer till rådet om förhandling av avtal mellan unionen och tredjeländer om det praktiska utövandet av tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet när det gäller värdepappersföretag vars moderföretag är etablerat i tredjeländer och när det gäller värdepappersföretag med verksamhet i tredjeländer vars moderföretag är etablerat i unionen. Dessutom bör även medlemsstaterna och EBA kunna ingå samarbetsarrangemang med tredjeländer för att fullgöra sina tillsynsuppgifter.

- (32) För att säkerställa rättssäkerhet och undvika överlappningar mellan det nuvarande tillsynsregelverket, som är tillämpligt på både kreditinstitut och värdepappersföretag, och detta direktiv bör förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU ändras så att värdepappersföretag undantas från deras tillämpningsområde. Värdepappersföretag som ingår i en bankkoncern bör emellertid även framöver omfattas av de bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU som är relevanta för bankkoncernen, till exempel reglerna om konsoliderad tillsyn som fastställs i artiklarna 11–24 i förordning (EU) nr 575/2013 och de regler om intermediära moderföretag inom EU som avses i artikel 21b i direktiv 2013/36/EU.
- (33) Det är nödvändigt att fastställa vilka åtgärder företag måste vidta för att kontrollera om de omfattas av definitionen av ett kreditinstitut i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och därför måste få auktorisation som kreditinstitut. Eftersom vissa värdepappersföretag redan bedriver den verksamhet som förtecknas i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU är det även nödvändigt att skapa klarhet i fråga om auktorisation som har beviljats för denna verksamhet ska fortsätta att gälla. I synnerhet är det av största vikt att behöriga myndigheter säkerställer att övergången från det nuvarande regelverket till det nya ger tillräcklig klarhet angående regelverket för värdepappersföretag.
- (34) För att säkerställa en effektiv tillsyn är det viktigt att företag som uppfyller villkoren i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 ansöker om auktorisation som kreditinstitut. Behöriga myndigheter bör därför ha möjlighet att tillämpa sanktioner på företag som inte ansöker om denna auktorisation.
- (35) Ändringen av definitionen *kreditinstitut* i förordning (EU) nr 575/2013 genom förordning (EU) 2019/2033 kan från och med ikraftträdandet av den senare omfatta värdepappersföretag som redan bedriver verksamhet enligt en auktorisation som utfärdats i enlighet med direktiv 2014/65/EU. Dessa företag bör få fortsätta att bedriva verksamhet enligt sin auktorisation som värdepappersföretag tills en auktorisation för kreditinstitut har beviljats. Dessa värdepappersföretag bör lämna in en ansökan om auktorisation som kreditinstitut senast när genomsnittet av deras samlade månatliga tillgångar under en sammanhängande tolv månadersperiod uppgår till eller överstiger något av tröskelvärdena i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013. Om värdepappersföretag uppnår något av tröskelvärdena i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 bör, från och med dagen för det här direktivets ikraftträdande, genomsnittet av deras samlade månatliga tillgångar beräknas med beaktande av den sammanhängande tolv månadersperiod som föregår den tidpunkten. Dessa värdepappersföretag bör ansöka om auktorisation som kreditinstitut inom ett år och en dag efter det att detta direktiv har trätt i kraft.
- (36) Ändringen av definitionen av *kreditinstitut* i förordning (EU) nr 575/2013 genom förordning (EU) 2019/2033 kan även påverka företag som redan har ansökt om auktorisation som värdepappersföretag enligt direktiv 2014/65/EU och vars ansökan ännu inte har färdigbehandlats. Sådana ansökningar bör vidarebefordras till de behöriga myndigheterna enligt direktiv 2013/36/EU och behandlas i enlighet med auktorisationsbestämmelserna i det direktivet om företagets beräknade samlade tillgångar uppgår till eller överskrider något av tröskelvärdena i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.
- (37) De företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 bör även omfattas av alla krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut som fastställs i avdelning III i direktiv 2013/36/EU, inbegripet bestämmelserna om återkallelse av auktorisation i enlighet med artikel 18 i det direktivet. Artikel 18 i det direktivet bör emellertid ändras för att säkerställa att behöriga myndigheter kan återkalla en auktorisation som beviljats ett kreditinstitut om kreditinstitutet använder sin auktorisation enbart för att bedriva den verksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och under en sammanhängande femårsperiod har haft samlade tillgångar som i genomsnitt understigit tröskelvärdena i det ledet.
- (38) Enligt artikel 39 i direktiv 2014/65/EU omfattas tredjelandsföretag som tillhandahåller finansiella tjänster i unionen av nationella ordningar som kan kräva att de ska etablera en filial i en medlemsstat. För att underlätta regelbunden övervakning och bedömning av den verksamhet som tredjelandsföretag bedriver genom filialer i unionen bör behöriga myndigheter få information om omfattningen av de tjänster och den verksamhet som erbjuds och bedrivs genom filialer inom deras territorium.

- (39) Särskilda korshänvisningar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽¹³⁾, 2011/61/EU⁽¹⁴⁾ och 2014/59/EU⁽¹⁵⁾ till bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och som inte längre är tillämpliga på värdepappersföretag från och med den dag då detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 börjar tillämpas bör läsas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i det här direktivet och i förordning (EU) 2019/2033.
- (40) EBA har i samråd med Esma lagt fram en rapport som bygger på ingående bakgrundsanalys, uppgiftsinsamling och samråd, om en skräddarsydd tillsynsordning för icke-systemviktiga värdepappersföretag vilken ligger till grund för det reviderade tillsynsregelverket för värdepappersföretag.
- (41) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av detta direktiv bör EBA utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att ytterligare specificera kriterierna för när vissa värdepappersföretag ska omfattas av förordning (EU) nr 575/2013, specificera den information som de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna bör utbyta i samband med tillsyn, ange hur värdepappersföretag bör bedöma storleken på sin verksamhet i samband med kraven på intern styrning och, särskilt, bedöma om de utgör små och icke-sammanslänkade värdepappersföretag. Tekniska tillsynsstandarder bör även ange de personalkategorier vars yrkesverksamhet har en väsentlig inverkan på företagets riskprofil i samband med ersättningsbestämmelserna och fastställa vilka ytterligare primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som ska räknas som rörlig ersättning. Slutligen bör tekniska tillsynsstandarder specificera inslagen i bedömningen av särskilda likviditetsrisker, behöriga myndigheters tillämpning av krav på ytterligare kapitalbas och tillsynskollegiernas funktion. Kommissionen bör komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av EBA genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Kommissionen och EBA bör säkerställa att dessa tekniska tillsynsstandarder kan tillämpas av alla berörda värdepappersföretag på ett sätt som står i proportion till dessa värdepappersföretags och deras verksamhetens art, omfattning och komplexitet.
- (42) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder som utarbetats av EBA angående utbyte av information mellan behöriga myndigheter och krav på behöriga myndigheters offentliggörande och tekniska genomförandestandarder som utarbetats av Esma genom genomförandekter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010 och artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (43) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv och ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera detta direktiv genom att förtydliga definitionerna i detta direktiv, värdepappersföretags bedömningar av internt kapital och risker och behöriga myndigheters befogenheter när det gäller översyn och utvärdering. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁶⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i utarbetandet av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med att förbereda delegerade akter.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽¹⁶⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (44) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att inrätta ett effektivt och väl avpassat tillsynsregelverk för att säkerställa att värdepappersföretag som är auktoriserade för att bedriva verksamhet inom unionen gör detta på en sund finansiell bas och förvaltas på ett ordnat sätt, även i kundernas bästa intresse, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (45) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011⁽¹⁹⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är berättigat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för följande:

- Värdepappersföretags startkapital.
- Behöriga myndigheters befogenheter och verktyg i tillsynen av värdepappersföretag.
- De behöriga myndigheternas tillsyn av värdepappersföretag på ett sätt som överensstämmer med reglerna i förordning (EU) 2019/2033.
- Offentliggörandekrav för behöriga myndigheter när det gäller reglering och tillsyn av värdepappersföretag.

Artikel 2

Tillämpningsområde

- Detta direktiv är tillämpligt på värdepappersföretag som auktoriserats och står under tillsyn enligt direktiv 2014/65/EU.
- Genom undantag från punkt 1 är avdelningarna IV och V i detta direktiv inte tillämpliga på de värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 och 1.5 i förordning (EU) 2019/2033, vilka ska stå under tillsyn för kontroll av att de uppfyller tillsynskraven i avdelningarna VII och VIII i direktiv 2013/36/EU, i enlighet med artikel 1.2 andra stycket i förordning (EU) 2019/2033.

Artikel 3

Definitioner

- I detta direktiv gäller följande definitioner:
 - anknutet företag*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva liknande verksamhet som har samband med ett eller flera värdepappersföretags huvudsakliga verksamhet.

⁽¹⁹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. *auktorisering*: auktorisation av ett värdepappersföretag i enlighet med artikel 5 i direktiv 2014/65/EU.
3. *filial*: filial enligt definitionen i artikel 4.1.30 i direktiv 2014/65/EU.
4. *nära förbindelser*: nära förbindelser enligt definitionen i artikel 4.1.35 i direktiv 2014/65/EU.
5. *behörig myndighet*: en medlemsstats officiellt erkända offentliga myndighet eller organ som enligt nationell rätt har befogenhet att utöva tillsyn av värdepappersföretag i enlighet med detta direktiv som en del av tillsynssystemet i den medlemsstaten.
6. *råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare*: råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare enligt definitionen i artikel 4.1.150 i förordning (EU) nr 575/2013.
7. *kontroll*: det förhållande mellan ett moderföretag och ett dotterföretag som beskrivs i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹⁷⁾, eller i de redovisningsstandarder som ett värdepappersföretag måste följa enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁽¹⁸⁾, eller ett liknande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.
8. *uppfyllande av villkoren i gruppkapitaltestet*: att ett moderföretag i en värdepappersföretagskoncern uppfyller kraven i artikel 8 i förordning (EU) 2019/2033.
9. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
10. *derivat*: derivat enligt definitionen i artikel 2.1.29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁽¹⁹⁾.
11. *finansiellt institut*: finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.14 i förordning (EU) 2019/2033.
12. *könsneutral ersättningspolicy*: könsneutral ersättningspolicy enligt definitionen i artikel 3.1.65 i direktiv 2013/36/EU, i ändrad lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878⁽²⁰⁾.
13. *koncern*: en koncern enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv 2013/34/EU.
14. *konsoliderad situation*: konsoliderad situation enligt definitionen i artikel 4.1.11 i förordning (EU) 2019/2033.
15. *grupp tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet ansvarig för kontrollen av att modervärdepappersföretag inom unionen och värdepappersföretag som kontrolleras av värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen eller blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen uppfyller villkoren i gruppkapitaltestet.
16. *hemmedlemsstat*: hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.55 a i direktiv 2014/65/EU.
17. *värmedlemsstat*: värmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.56 i direktiv 2014/65/EU.
18. *startkapital*: det kapital som krävs för att få auktorisation som värdepappersföretag och vars belopp och typ anges i artiklarna 9 och 11.
19. *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.
20. *värdepappersföretagskoncern*: värdepappersföretagskoncern enligt definitionen i artikel 4.1.25 i förordning (EU) 2019/2033.
21. *värdepappersinriktat holdingföretag*: värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i förordning (EU) 2019/2033.

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

22. *investerings tjänster och investerings verksamhet*: investerings tjänster och investerings verksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU.
 23. *ledningsorgan*: ett ledningsorgan enligt definitionen i artikel 4.1.36 i direktiv 2014/65/EU.
 24. *ledningsorgan i dess tillsynsfunktion*: ledningsorganet när det utför sin uppgift att kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande.
 25. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG ⁽²¹⁾.
 26. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte utgör ett finansiellt holdingföretag, ett värdepappersinriktat holdingföretag, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, bland vars dotterföretag det finns minst ett värdepappersföretag.
 27. *personer i ledande befattning*: personer i ledande befattning enligt definitionen i artikel 4.1.37 i direktiv 2014/65/EU.
 28. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 4.1.32 i direktiv 2014/65/EU.
 29. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.33 i direktiv 2014/65/EU.
 30. *systemrisk*: systemrisk enligt definitionen i artikel 3.1.10 i direktiv 2013/36/EU.
 31. *modervärdepappersföretag inom unionen*: ett modervärdepappersföretag inom unionen enligt definitionen i artikel 4.1.56 i förordning (EU) 2019/2033.
 32. *värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen*: ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen enligt definitionen i artikel 4.1.57 i förordning (EU) 2019/2033.
 33. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen enligt definitionen i artikel 4.1.58 i förordning (EU) 2019/2033.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att komplettera detta direktiv genom att förtydliga definitionerna i punkt 1 i syfte att
- a) säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv,
 - b) beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna vid tillämpningen av detta direktiv.

AVDELNING II

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 4

Behöriga myndigheter – utseende och befogenheter

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska utföra de funktioner och åligganden som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen, EBA och Esma om vilken eller vilka som utsetts och, om det finns mer än en behörig myndighet, informera dem om varje behörig myndighets funktioner och åligganden.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utöver tillsyn över verksamheten i värdepappersföretag och, i tillämpliga fall, värdepappersinriktade holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag för att bedöma efterlevnaden av kraven i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter, inbegripet befogenhet att utföra kontroller på plats i enlighet med artikel 14, för att få tillgång till den information som krävs för att bedöma om värdepappersföretagen och, i tillämpliga fall, de värdepappersinriktade holdingföretagen och blandade finansiella holdingföretagen uppfyller kraven i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033, och för att utreda eventuella överträdelse av dessa krav.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet, de befogenheter och det oberoende som krävs för att utföra de funktioner avseende tillsyn, utredning och sanktioner som fastställs i detta direktiv.
5. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen förser deras behöriga myndigheter med all information som behövs för att de ska kunna bedöma värdepappersföretagens efterlevnad av de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv samt av förordning (EU) 2019/2033. Värdepappersföretagen ska ha interna kontrollrutiner, administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att när som helst kontrollera att bestämmelserna efterlevs.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen registrerar alla transaktioner, och dokumenterar de system och processer som omfattas av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 på ett sådant sätt att de behöriga myndigheterna vid varje givna tidpunkt kan bedöma efterlevnaden av de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv samt av förordning (EU) 2019/2033.

Artikel 5

Behöriga myndigheters handlingsutrymme att underställa vissa värdepappersföretag kraven i förordning (EU) nr 575/2013

1. De behöriga myndigheterna får besluta att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 enligt artikel 1.2 första stycket c i förordning (EU) 2019/2033 på ett värdepappersföretag som utövar någon av de verksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga 1 till direktiv 2014/65/EU om det totala värdet av värdepappersföretagens konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 5 miljarder EUR beräknat som ett genomsnitt av de föregående tolv månaderna och om minst ett av följande kriterier är tillämpligt:
 - a) Värdepappersföretaget utövar dessa verksamheter i en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om värdepappersföretaget fallerade eller hamnade i kris.
 - b) Värdepappersföretaget är en clearingmedlem enligt definitionen i artikel 4.1.3 i förordning (EU) 2019/2033.
 - c) Den behöriga myndigheten anser att det är motiverat mot bakgrund av det berörda värdepappersföretagets verksamhets storlek, art, omfattning och komplexitet, med hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen och med beaktande av en eller flera av följande faktorer:
 - i) Värdepappersföretagets betydelse för unionens eller den relevanta medlemsstatens ekonomi.
 - ii) Betydelsen av värdepappersföretagets gränsöverskridande verksamheter.
 - iii) Värdepappersföretagets sammanlänkning med det finansiella systemet.
2. Punkt 1 ska inte vara tillämplig på råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare, företag för kollektiva investeringar eller försäkringsföretag.
3. Om den behöriga myndigheten beslutar att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 på ett värdepappersföretag i enlighet med punkt 1, ska detta värdepappersföretag stå under tillsyn för kontroll av att det uppfyller tillsynskraven i avdelningarna VII och VIII i direktiv 2013/36/EU.
4. Om en behörig myndighet beslutar att återkalla ett beslut som fattats i enlighet med punkt 1 ska den utan dröjsmål informera värdepappersföretaget om detta.

Beslut som fattas av en behörig myndighet enligt punkt 1 ska upphöra att gälla om ett värdepappersföretag inte längre uppfyller det tröskelvärde som avses i den punkten, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod.
5. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål informera EBA om beslut som fattats i enlighet med punkterna 1, 3 och 4.

6. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att ytterligare specificera de kriterier som anges i punkt 1 a och b samt säkerställa att de tillämpas enhetligt.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 6

Samarbete inom en medlemsstat

1. De behöriga myndigheterna ska ha ett nära samarbete med de offentliga myndigheter eller organ som i deras medlemsstat ansvarar för tillsynen av kreditinstitut och finansiella institut. Medlemsstaterna ska kräva att dessa behöriga myndigheter och offentliga myndigheter eller organ utan dröjsmål utbyter all information som är nödvändig eller relevant för att de ska kunna utföra sina funktioner och åligganden.

2. Andra behöriga myndigheter än dem som utses i enlighet med artikel 67 i direktiv 2014/65/EU ska upprätta en mekanism för samarbete med dessa myndigheter och för utbyte av all information som är relevant för att de ska kunna fullgöra sina funktioner och åligganden.

Artikel 7

Samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn

1. När behöriga myndigheter fullgör sina åligganden ska de beakta samstämmigheten i tillsynsverktyg och tillsynspraxis vid tillämpningen av rättsliga bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att

- a) behöriga myndigheter, i egenskap av parter i ESFS, samarbetar i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, särskilt när de säkerställer utbyte av lämpliga, tillförlitliga och uttömmande uppgifter mellan dem och andra parter i ESFS,
- b) behöriga myndigheter deltar i den verksamhet som bedrivs av EBA och, i den mån det är lämpligt, inom det tillsynskollegier som avses i artikel 48 i det här direktivet och i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU,
- c) behöriga myndigheter gör sitt bästa för att säkerställa efterlevnaden av de riktlinjer och rekommendationer som EBA utfärdar enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 och svara på de varningar och rekommendationer som utfärdats av Europeiska systemrisknämnden (ESRB) enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010⁽²⁾,
- d) behöriga myndigheter har ett nära samarbete med ESRB,
- e) de uppgifter och befogenheter som de behöriga myndigheterna tilldelas inte hindrar dem från att fullgöra sina åligganden som medlemmar i EBA eller ESRB eller enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033.

Artikel 8

Tillsynens unionsdimension

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska vid fullgörandet av sina allmänna åligganden ta vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av egna beslut på det finansiella systemets stabilitet i andra berörda medlemsstater och i hela unionen, framför allt i krissituationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

AVDELNING III

STARTKAPITAL

Artikel 9

Startkapital

1. Det startkapital som enligt artikel 15 i direktiv 2014/65/EU krävs för att ett värdepappersföretag ska få auktorisation för att tillhandahålla någon av de investeringstjänster eller utföra någon av de investeringsverksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska vara 750 000 EUR.
2. Det startkapital som enligt artikel 15 i direktiv 2014/65/EU krävs för att ett värdepappersföretag som inte får inneha kundmedel eller värdepapper ska få auktorisation för att tillhandahålla någon av de investeringstjänster eller utföra någon av de investeringsverksamheter som anges i avsnitt A punkterna 1, 2, 4, 5 och 7 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska vara 750 000 EUR.
3. Det startkapital som enligt artikel 15 i direktiv 2014/65/EU krävs för andra värdepappersföretag än dem som avses i punkterna 1, 2 och 4 i den här artikeln ska vara 150 000 EUR.
4. Värdepappersföretag som har auktorisation för att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra någon av de investeringsverksamheter som anges i avsnitt A punkt 9 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska ha ett startkapital på 750 000 EUR om värdepappersföretaget bedriver eller har tillstånd för handel för egen räkning.

Artikel 10

Hänvisningar till startkapital i direktiv 2013/36/EU

Hänvisningar till de startkapitalnivåer som fastställs i artikel 9 i det här direktivet ska, från och med den 26 juni 2021, anses ersätta hänvisningar i andra unionsrättsakter till de startkapitalnivåer som fastställs i direktiv 2013/36/EU enligt följande:

- a) Hänvisningar till startkapital i värdepappersföretag i artikel 28 i direktiv 2013/36/EU ska läsas som hänvisningar till artikel 9.1 i det här direktivet.
- b) Hänvisningar till startkapital för värdepappersföretag i artiklarna 29 och 31 i direktiv 2013/36/EU ska läsas som hänvisningar till artikel 9.2, 9.3 eller 9.4 i det här direktivet, beroende på vilka typer av investeringstjänster och investeringsverksamhet som värdepappersföretaget tillhandahåller respektive utför.
- c) Hänvisningar till startkapital i artikel 30 i direktiv 2013/36/EU ska läsas som hänvisningar till artikel 9.1 i det här direktivet.

Artikel 11

Startkapitalets sammansättning

Startkapitalet i ett värdepappersföretag ska vara sammansatt i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2019/2033.

AVDELNING IV

TILLSYN

KAPITEL 1

Tillsynsprinciper

Avsnitt 1

Hemmedlemsstaters och värdmedlemsstaters befogenheter och åligganden

Artikel 12

Befogenheter för hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter

Ansvaret för tillsyn av värdepappersföretag ska ligga hos hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, utan att det påverkar de bestämmelser i detta direktiv som tilldelar värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ansvar.

Artikel 13

Samarbete mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater

1. Behöriga myndigheter i olika medlemsstater ska ha ett nära samarbete för att fullgöra sina åligganden enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033, i synnerhet genom att utan dröjsmål utbyta bland annat följande information om värdepappersföretag:

- a) Information om värdepappersföretagets lednings- och ägarstruktur.
- b) Information om värdepappersföretagets uppfyllande av kapitalbaskrav.
- c) Information om värdepappersföretagets uppfyllande av koncentrationsriskkraven och likviditetskraven.
- d) Information om värdepappersföretagets administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden samt interna kontrollrutiner.
- e) Alla andra relevanta faktorer som kan påverka den risk som värdepappersföretaget utgör.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska omedelbart förse värdmedlemsstatens behöriga myndigheter med all information och alla resultat som rör de potentiella problem och risker som ett värdepappersföretag utgör för skyddet av kunder eller stabiliteten i värdmedlemsstatens finansiella system som har konstaterats i tillsynen av värdepappersföretagets verksamhet.

3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska agera på basis av den information som lämnas av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter genom att vidta alla åtgärder som krävs för att undvika eller avhjälpa de potentiella problem och risker som avses i punkt 2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska på begäran detaljerat förklara för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hur de har beaktat den information och de resultat som lämnats av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

4. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, efter att ha lämnat den information och de resultat som avses i punkt 2, anser att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte har vidtagit de nödvändiga åtgärder som avses i punkt 3 får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, EBA och Esma vidta lämpliga åtgärder för att skydda de kunder som tillhandahålls tjänsterna eller för att skydda stabiliteten i det finansiella systemet.

De behöriga myndigheterna får vända sig till EBA i fall då en begäran om samarbete, i synnerhet en begäran om utbyte av information, har avslagits eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får EBA i sådana fall agera i enlighet med de befogenheter som EBA tilldelas enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA får också på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse om sådant informationsutbyte enligt denna artikel i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen.

5. Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter motsätter sig de åtgärder som vidtas av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter får de hänskjuta ärendet till EBA, som ska agera i enlighet med förfarandet i artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Om EBA agerar i enlighet med den artikeln ska dess beslut fattas inom en månad.

6. Vid bedömningen av villkoret i artikel 23.1 första stycket c i förordning (EU) 2019/2033 får den behöriga myndigheten i ett värdepappersföretags hemmedlemsstat från den behöriga myndigheten i en clearingmedlemsstat hemmedlemsstat begära information om den modell och de parametrar som används för beräkningen av kravet på marginalsäkerhet för det berörda värdepappersföretaget.

7. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera kraven för den typ och art av information som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för kraven för informationsutbyte i syfte att underlätta tillsynen av värdepappersföretag.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska överlämna det förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 7 och 8 till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Artikel 14

Kontroll på plats och inspektion av filialer etablerade i en annan medlemsstat

1. Om ett värdepappersföretag som är auktoriserat i en medlemsstat bedriver verksamhet genom en filial i en annan medlemsstat, ska värdmedlemsstaten ge hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rätt att, efter underrättelse till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, självständigt eller genom särskilt utsedda mellanhänder, utföra kontroll på plats för att samla in den information som avses i artikel 13.1 och inspektera sådana filialer.

2. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska ha befogenhet att i tillsynssyfte och om de anser det vara relevant för stabiliteten i värdmedlemsstatens finansiella system från fall till fall utföra kontroller på plats och inspektioner av den verksamhet som bedrivs av värdepappersföretagens filialer inom deras territorium samt kräva information från en filial om dess verksamhet.

Innan de utför sådana kontroller och inspektioner ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter utan dröjsmål samråda med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Så snart som möjligt efter sådana kontroller och inspektioner ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om den information som erhållits och de resultat som är relevanta för riskbedömning av det berörda värdepappersföretaget.

Avsnitt 2

Tystnadsplikt och rapporteringsskyldighet

Artikel 15

Tystnadsplikt och utbyte av konfidentiell information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och alla personer som arbetar eller har arbetat för dessa behöriga myndigheter, inbegripet de personer som avses i artikel 76.1 i direktiv 2014/65/EU, är bundna av tystnadsplikt vid tillämpning av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033.

Konfidentiell information som sådana behöriga myndigheter och personer mottar i tjänsten får röjas endast i sammandrag eller i sammanställning, förutsatt att enskilda värdepappersföretag eller personer inte kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrätt.

Om ett värdepappersföretag har försatts i konkurs eller tvångslikvideras får konfidentiell information som inte rör tredje part röjas i civilrättsliga eller kommersiella förfaranden om sådant röjande är nödvändigt för att driva målet.

2. De behöriga myndigheterna får använda den konfidentiella information som samlas in, utbyts eller överförs enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 endast för att fullgöra sina åligganden och i synnerhet för följande syften:

- a) För att övervaka de tillsynsregler som fastställs i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033.
- b) För att påföra sanktioner.
- c) Vid överklagande av de behöriga myndigheternas beslut.
- d) I domstolsförfaranden som inlett enligt artikel 23.

3. Fysiska och juridiska personer och andra organ, utöver behöriga myndigheter, som mottar konfidentiell information enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 ska använda den enbart för de ändamål som uttryckligen föreskrivs av den behöriga myndigheten eller i enlighet med nationell rätt.

4. Behöriga myndigheter får utbyta konfidentiell information vid tillämpning av punkt 2, uttryckligen ange hur informationen ska behandlas och uttryckligen begränsa ytterligare överföringar av informationen.

5. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska inte hindra behöriga myndigheter från att överföra konfidentiell information till kommissionen när denna information krävs för att kommissionen ska kunna utöva sina befogenheter.

6. De behöriga myndigheterna får lämna konfidentiell information till EBA, Esma, ESRB, medlemsstaternas centralbanker, Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem, om denna information krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 16

Samarbetsarrangemang med tredjeländer för informationsutbyte

Behöriga myndigheter, EBA och Esma får, för att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv eller förordning (EU) 2019/2033 och för att utbyta information, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är tillämpligt, och förutsatt att den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som fastställs i artikel 15 i detta direktiv, ingå samarbetsarrangemang med tredjeländers tillsynsmyndigheter eller tredjeländers myndigheter eller organ med ansvar för följande uppgifter:

- a) Tillsyn över finansiella institut och finansiella marknader, inbegripet tillsyn av finansiella enheter med tillstånd att bedriva verksamhet som centrala motparter, om de centrala motparterna har godkänts enligt artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾.
- b) Värdepappersföretags likvidation och konkurs och liknande förfaranden.
- c) Tillsyn över de organ som medverkar i samband med värdepappersföretags likvidation och konkurs samt vid liknande förfaranden.
- d) Genomförande av lagstadgade revisioner av finansiella institut eller institut som förvaltar ersättningssystem.
- e) Tillsyn över personer med uppdrag att utföra lagstadgade revisioner av finansiella instituts räkenskaper.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- f) Tillsyn över personer som är aktiva på marknader för utsläppsrätter i syfte att säkerställa en samlad överblick över finans- och spotmarknader.
- g) Tillsyn över personer som är aktiva på marknader för jordbruksråvaruderivat i syfte att säkerställa en samlad överblick över finans- och spotmarknader.

Artikel 17

Skyldigheter för personer som ansvarar för kontrollen av årsbokslut och sammanställd redovisning

Medlemsstaterna ska föreskriva att varje person som är auktoriserad i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁽²⁴⁾ och som i ett värdepappersföretag utför de uppgifter som avses i artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller någon annat lagstadgad uppgift är skyldig att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna alla sakförhållanden eller beslut rörande det värdepappersföretaget, eller ett företag som har nära förbindelser med det värdepappersföretaget, som

- a) utgör en betydande överträdelse av de lagar eller andra författningar som fastställs enligt detta direktiv,
- b) kan påverka värdepappersföretagets fortsatta verksamhet, eller
- c) kan leda till vägran att godkänna räkenskaperna eller till att reservationer framställs.

Avsnitt 3

Sanktioner, undersökningsbefogenheter och rätt att överklaga

Artikel 18

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Utan att det påverkar de tillsynsbefogenheter som avses i avdelning IV kapitel 2 avsnitt 4 i detta direktiv, inbegripet undersökningsbefogenheter och behöriga myndigheters befogenhet att vidta korrigerande åtgärder, och medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna fastställa regler om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder och säkerställa att deras behöriga myndigheter har befogenhet att ålägga sådana sanktioner och åtgärder vid överträdelser av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv och av förordning (EU) 2019/2033, bland annat när ett värdepappersföretag

- a) underlåter att inrätta sådana interna styrningssystem som beskrivs i artikel 26,
- b) genom överträdelse av artikel 54.1 b i förordning (EU) 2019/2033 underlåter att rapportera uppgifter om, eller tillhandahåller ofullständiga eller felaktiga uppgifter om, efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskrav enligt artikel 11 i den förordningen till de behöriga myndigheterna,
- c) genom överträdelse av artikel 54.1 e i förordning (EU) 2019/2033 underlåter att rapportera uppgifter om, eller tillhandahåller ofullständiga eller felaktiga uppgifter om, koncentrationsrisk till de behöriga myndigheterna,
- d) ådrar sig en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i förordning (EU) 2019/2033, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 38 och 39 i den förordningen,
- e) genom överträdelse av artikel 43 i förordning (EU) 2019/2033 vid upprepade tillfällen eller systematiskt underlåter att inneha likvida tillgångar, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44 i den förordningen,
- f) genom överträdelse av bestämmelserna i del sex i förordning (EU) 2019/2033 underlåter att offentliggöra information, eller tillhandahåller ofullständig eller felaktig information,
- g) gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i värdepappersföretagets kapitalbas i fall där artiklarna 28, 52 eller 63 i förordning (EU) nr 575/2013 förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,
- h) har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽²⁵⁾.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- i) tillåter en eller flera personer som inte uppfyller kraven i artikel 91 i direktiv 2013/36/EU att bli eller kvarstå som ledamöter i ledningsorganet.

Medlemsstater som inte fastställer regler om administrativa sanktioner vid överträdelser som omfattas av nationell straffrätt ska informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. De administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som avses i punkt 1 första stycket ska inbegripa följande:

- a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk eller juridisk person eller vilket värdepappersföretag, värdepappersinriktat holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.
- b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.
- c) Tillfälligt förbud för ledamöter i värdepappersföretagets ledningsorgan, eller andra fysiska personer som hålls ansvariga, att utöva uppdrag i värdepappersföretag.
- d) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning, inbegripet bruttointäkter i form av ränteutgifter och liknande intäkter, intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig eller fast avkastning och provisionsintäkter under det föregående räkenskapsåret.
- e) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, i fall där dessa kan fastställas.
- f) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 25 december 2019.

I fall där det företag som avses i första stycket d är ett dotterföretag ska de relevanta bruttointäkterna vara de bruttointäkter som följer av det yttersta moderföretagets concernredovisning under det föregående räkenskapsåret.

Om ett värdepappersföretag överträder nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv eller överträder bestämmelserna i förordning (EU) 2019/2033 ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten kan tillämpa administrativa sanktioner på ledamöter i ledningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av de administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som avses i punkt 1 och nivån på administrativa sanktionsavgifter, beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet följande, där så är lämpligt:

- a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos de fysiska eller juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen.
- c) Den finansiella ställningen för de fysiska eller juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen, inbegripet juridiska personers totala omsättning eller fysiska personers årsinkomst.
- d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller förluster som undvikits av de juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen.
- e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen.
- f) Graden av samarbete med relevanta behöriga myndigheter.
- g) Tidigare överträdelser av de fysiska eller juridiska personer som har gjort sig skyldiga till överträdelsen.
- h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

Artikel 19

Undersökningsbefogenheter

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har alla de informationsinsamlings- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utöva sina funktioner, inbegripet följande:

- a) Befogenhet att kräva information från följande fysiska eller juridiska personer:
 - i) Värdepappersföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
 - ii) Värdepappersinriktade holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
 - iii) Blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
 - iv) Holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
 - v) Personer vid de enheter som avses i leden i–iv.
 - vi) Tredje parter som de enheter som avses i leden i–iv har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet.
- b) Befogenhet att genomföra alla nödvändiga undersökningar beträffande sådana personer som avses i led a och som är etablerade eller belägna i den berörda medlemsstaten, inbegripet rätt att
 - i) begära att de personer som avses i led a ska lämna in dokument,
 - ii) granska räkenskaper och affärshandlingarna för de personer som avses i led a och göra kopior av eller utdrag ur dessa räkenskaper och affärshandlingar,
 - iii) inhämta skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i led a eller från deras företrädare eller personal,
 - iv) höra eventuella andra relevanta personer i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en undersökning.
- c) Befogenhet att genomföra alla nödvändiga inspektioner i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i led a och eventuella andra företag som omfattas av tillsynen av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet, om den behöriga myndigheten är grupp tillsynsmyndighet, förutsatt att andra berörda behöriga myndigheter har underrättats i förväg.

Artikel 20

Offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter utan onödigt dröjsmål på sin officiella webbplats offentliggör administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som har ålagts i enlighet med artikel 18, som inte har överklagats eller inte längre kan överklagas. Offentliggörandet ska omfatta information om överträdelsens typ och identiteten på den fysiska eller juridiska person som ålagts sanktionen eller åtgärden. Informationen ska inte offentliggöras förrän den berörda personen har underrättats om dessa sanktioner eller åtgärder och i den mån offentliggörandet är nödvändigt och proportionellt.
2. Om medlemsstaterna tillåter offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som ålagts i enlighet med artikel 18 och som har överklagats ska de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats också offentliggöra information om överklagandets status och om resultatet av detta.
3. Behöriga myndigheter ska under följande omständigheter offentliggöra anonymiserad information om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som har ålagts i enlighet med artikel 18:
 - a) Om sanktionen eller åtgärden har ålagts en fysisk person och ett offentliggörande av den personens personuppgifter finns vara oproportionellt.
 - b) Om ett offentliggörande skulle äventyra en pågående brottsutredning eller utgöra ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet.
 - c) Om ett offentliggörande skulle orsaka involverade värdepappersföretag eller fysiska personer oproportionell skada.

4. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att information som offentliggörs enligt denna artikel ligger kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter får endast ligga kvar på den behöriga myndighetens officiella webbplats om detta är tillåtet enligt tillämpliga dataskyddsregler.

Artikel 21

Rapportering av sanktioner till EBA

De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts enligt artikel 18, eventuella överklaganden av dessa sanktioner och åtgärder samt resultatet av dessa. EBA ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som rapporterats till EBA endast i syfte att utbyta information mellan de behöriga myndigheterna. Databasen ska vara tillgänglig enbart för behöriga myndigheter och Esma och ska uppdateras regelbundet, minst varje år.

EBA ska upprätthålla en webbplats med länkar till varje behörig myndighets offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts i enlighet med artikel 18 och ange den period under vilken varje medlemsstat offentliggör administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder.

Artikel 22

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inrättar ändamålsenliga och tillförlitliga mekanismer för att möjliggöra snabb rapportering till de behöriga myndigheterna av potentiella eller faktiska överträdelser av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv och av förordning (EU) 2019/2033.

Dessa mekanismer ska inkludera följande:

- a) Särskilda förfaranden för mottagande, hantering och uppföljning av sådana rapporter, inbegripet upprättandet av säkra kommunikationskanaler.
 - b) Lämpligt skydd mot repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling för anställda i värdepappersföretag som rapporterar om överträdelser begångna inom värdepappersföretaget.
 - c) Skydd av personuppgifter avseende både den person som rapporterar överträdelserna och den fysiska person som påstås vara ansvarig för överträdelserna, i enlighet med förordning (EU) 2016/679.
 - d) Tydliga regler som säkerställer konfidentialitet i samtliga fall för den person som rapporterar överträdelser begångna inom värdepappersföretaget, såvida inte nationell rätt kräver att uppgifter lämnas ut i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande administrativa eller rättsliga förfaranden.
2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag har inrättat lämpliga förfaranden för att deras anställda ska kunna rapportera överträdelser internt genom en särskild oberoende kanal. Sådana förfaranden får ombesörjas av arbetsmarknadens parter, förutsatt att dessa förfaranden erbjuder samma skydd som det som avses i punkt 1 b, c och d.

Artikel 23

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska säkerställa att beslut som fattas och åtgärder som vidtas enligt förordning (EU) 2019/2033 eller enligt lagar och andra författningar antagna i enlighet med detta direktiv kan överklagas.

KAPITEL 2

Granskningsprocess

Avsnitt 1

intern process för bedömning av kapitalbehov och intern process för riskbedömning

Artikel 24

Internt kapital och likvida tillgångar

1. Värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 ska ha sunda, effektiva och heltäckande arrangemang, strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital och likvida tillgångar som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckliga för att täcka arten och nivån på de risker som de kan innebära för andra och som värdepappersföretagen själva är eller kan bli exponerade för.

2. De arrangemang, strategier och processer som avses i punkt 1 ska vara ändamålsenliga och stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda värdepappersföretagets verksamheter samt deras komplexitet. De ska regelbundet ses över internt.

Behöriga myndigheter får begära att värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 ska tillämpa de krav som föreskrivs i den här artikeln i den utsträckning den behöriga myndigheten anser det lämpligt.

Avsnitt 2

Intern styrning, insyn, riskhantering och ersättning

Artikel 25

Tillämpningsområde för detta avsnitt

1. Detta avsnitt ska inte vara tillämpligt om ett värdepappersföretag på grundval av artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 fastställer att det uppfyller samtliga de villkor för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag som anges där.

2. Om ett värdepappersföretag som inte uppfyller samtliga villkor i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 senare uppfyller dessa krav ska detta avsnitt upphöra att vara tillämpligt efter en period på sex månader från och med den dag då dessa villkor är uppfyllda. Detta avsnitt ska upphöra att vara tillämpligt på ett värdepappersföretag efter den perioden endast om värdepappersföretaget under denna period fortsatte att uppfylla villkoren i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 utan avbrott och om företaget underrättade den behöriga myndigheten i enlighet med detta.

3. Om ett värdepappersföretag fastställer att det inte längre uppfyller samtliga villkor i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 ska det underrätta den behöriga myndigheten och uppfylla kraven i detta avsnitt inom tolv månader från den dag då den bedömningen gjordes.

4. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag ska tillämpa bestämmelserna i artikel 32 på ersättning för tillhandahållna tjänster eller för resultat under det räkenskapsår som följer efter det räkenskapsår då den bedömning som avses i punkt 3 gjordes.

Om detta avsnitt är tillämpligt och artikel 8 i förordning (EU) 2019/2033 tillämpas ska medlemsstaterna säkerställa att detta avsnitt tillämpas på värdepappersföretag på individuell nivå.

Om detta avsnitt är tillämpligt och artikel 7 i förordning (EU) 2019/2033 tillämpas ska medlemsstaterna säkerställa att detta avsnitt tillämpas på värdepappersföretag på individuell nivå och gruppnivå.

Genom undantag från tredje stycket ska detta avsnitt inte vara tillämpligt på dotterföretag som omfattas av en konsoliderad situation och som är etablerade i tredjeländer, om moderföretaget inom unionen kan påvisa för de behöriga myndigheterna att tillämpningen av detta avsnitt är rättsstridigt enligt lagen i det tredjeland där dotterföretagen är etablerade.

Artikel 26

Intern styrning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag har robusta styrningsformer som omfattar följande:
 - a) En tydlig organisationsstruktur med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor.
 - b) Effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som värdepappersföretag är eller kan bli exponerade för, eller de risker som de innebär eller kan innebära för andra.
 - c) Tillfredsställande metoder för intern kontroll, inbegripet sunda administrations- och redovisningsrutiner.
 - d) En ersättningspolicy och en ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i första stycket d ska vara könsneutrala.

2. Vid fastställandet av de styrningsformer som avses i punkt 1 ska kriterierna i artiklarna 28–33 beaktas.
3. De styrningsformer som avses i punkt 1 ska vara ändamålsenliga och stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och värdepappersföretagets verksamheter.
4. EBA ska i samråd med Esma utfärda riktlinjer om tillämpning av de styrningsformer som avses i punkt 1.

EBA ska i samråd med Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om könsneutral ersättningspolicy för värdepappersföretag.

Inom två år efter dagen för offentliggörandet av de riktlinjerna ska EBA på grundval av den information som samlats in av de behöriga myndigheterna utfärda en rapport om värdepappersföretagens tillämpning av en könsneutral ersättningspolicy.

Artikel 27

Rapportering per land

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som har en filial eller ett dotterföretag som är ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013 i en annan medlemsstat eller i ett annat tredjeland än den medlemsstat eller det tredjeland där värdepappersföretagets auktorisation beviljades, för varje medlemsstat och tredjeland årligen offentliggör följande information:
 - a) Namn på eventuella dotterföretag och filialer, vilken typ av verksamhet de bedriver och deras geografiska plats.
 - b) Omsättning.
 - c) Antal anställda i heltidsekvivalenter.
 - d) Resultat före skatt.
 - e) Skatt på resultatet.
 - f) Erhållna offentliga subventioner.
2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska granskas i enlighet med direktiv 2006/43/EG och om möjligt bifogas årsredovisningen eller i tillämpliga fall det värdepappersföretagets koncernredovisning.

Artikel 28

Ledningsorganets roll i riskhantering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagets ledningsorgan godkänner och regelbundet ser över strategier och riktlinjer för värdepappersföretagets riskaptit samt för att hantera, övervaka och reducera de risker som värdepappersföretagen är eller kan bli exponerade för, med beaktande av det makroekonomiska läget och värdepappersföretagets affärscykel.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet ägnar tillräcklig tid åt att säkerställa att de aspekter som avses i punkt 1 beaktas på lämpligt sätt och att tillräckliga resurser avsätts för hanteringen av alla de väsentliga risker som värdepappersföretaget exponeras för.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag upprättar rapporteringsvägar till ledningsorganet avseende alla väsentliga risker och alla riktlinjer för riskhantering samt ändringar av dessa.
4. Medlemsstaterna ska kräva att alla värdepappersföretag som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 32.4 a ska inrätta en riskkommitté som ska bestå av ledamöter i ledningsorganet som inte utövar någon verkställande funktion i det berörda värdepappersföretaget.

Medlemmarna i den riskkommitté som avses i första stycket ska ha lämpliga kunskaper och färdigheter samt lämplig sakkunskap för att till fullo förstå, hantera och övervaka värdepappersföretagets riskstrategi och riskaptit. De ska säkerställa att riskkommittén fungerar som rådgivare för ledningsorganet när det gäller värdepappersföretagets allmänna nuvarande och framtida riskaptit och riskstrategi och bistår ledningsorganet i dess övervakning av hur personer i ledande befattning genomför strategin. Ledningsorganet ska behålla det övergripande ansvaret för värdepappersföretagets riskstrategier och riktlinjer.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet i dess tillsynsfunktion samt ledningsorganets riskkommitté, om en riskkommitté har inrättats, har tillgång till information om de risker som värdepappersföretaget är eller kan bli exponerat för.

Artikel 29

Riskhantering

1. Behöriga myndigheter ska säkerställa att värdepappersföretag har robusta strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera, mäta, hantera och övervaka följande:
 - a) Väsentliga källor till och effekter av kundrisk och all väsentlig inverkan på kapitalbasen.
 - b) Väsentliga källor till och effekter av marknadsrisk och all väsentlig inverkan på kapitalbasen.
 - c) Väsentliga källor till och effekter av risker för värdepappersföretaget, framför allt de som kan förbruka den tillgängliga kapitalbasen.
 - d) Likviditetsrisk över lämpliga tidspann, inbegripet intradag, för att säkerställa att värdepappersföretaget håller de likvida medlen på adekvat nivå, inbegripet när det gäller att hantera väsentliga källor till risker enligt leden a, b och c.

Dessa strategier, riktlinjer, processer och system ska vara proportionella i förhållande till värdepappersföretagets komplexitet, riskprofil, verksamhetens omfattning och den risktolerans som fastställts av ledningsorganet och de ska återspegla värdepappersföretagets betydelse i varje medlemsstat där det bedriver verksamhet.

Vid tillämpning av första stycket a och andra stycket ska behöriga myndigheter ta hänsyn till nationell rätt om separationsrätt som är tillämplig på kundmedel.

Vid tillämpning av första stycket a ska värdepappersföretag överväga att ha en ansvarsförsäkring som ett ändamålsenligt verktyg inom ramen för riskhanteringen.

Vid tillämpning av första stycket c ska väsentliga källor till risker för värdepappersföretaget självt i relevanta fall omfatta väsentliga förändringar i det bokförda värdet av tillgångar, inbegripet eventuella fordringar på anknutna ombud, kunders eller motparters fallissemang, positioner i finansiella instrument, utländska valutor och råvaror samt förpliktelser gentemot förmånsbestämda pensionssystem.

Värdepappersföretagen ska ta vederbörlig hänsyn till varje väsentlig inverkan på kapitalbasen om sådana risker inte beaktas på lämpligt sätt genom de kapitalbaskrav som beräknats enligt artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033.

2. I fall då värdepappersföretag behöver avveckla eller upphöra med verksamheten ska behöriga myndigheter kräva att värdepappersföretagen, med beaktande av bärkraften och hållbarheten i deras affärsmodeller och affärsstrategier, tar vederbörlig hänsyn till krav och nödvändiga resurser som är realistiska i fråga om tidsramar och bevarande av kapitalbaser och likvida medel, under hela processen då de lämnar marknaden.

3. Genom undantag från artikel 25 ska punkt 1 a, c och d i den här artikeln vara tillämplig på värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att komplettera detta direktiv för att säkerställa att värdepappersföretagens strategier, riktlinjer, processer och system är robusta. Kommissionen ska därvid ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt uppkomsten av nya finansiella produkter, utvecklingen när det gäller redovisningsstandarder och utvecklingen mot en mer samstämmig tillsynspraxis.

Artikel 30

Ersättningspolicy

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag, när de fastställer och tillämpar sin ersättningspolicy för personalkategorier, inklusive personer i ledande befattning, risktagare, personal som utövar kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning åtminstone är i nivå med den lägsta ersättningen för personer i ledande befattning eller risktagare, vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på riskprofilen för värdepappersföretaget eller för de tillgångar som det förvaltar, iakttar följande principer:

- a) Ersättningspolicyen är tydligt dokumenterad och står i proportion till värdepappersföretaget, i fråga om såväl dess storlek och interna organisation som verksamhetens omfattning och komplexitet.
- b) Ersättningspolicyen är en könsneutral ersättningspolicy.
- c) Ersättningspolicyen är förenlig med och främjar sund och effektiv riskhantering.
- d) Ersättningspolicyen överensstämmer med värdepappersföretagets affärsstrategi och mål, och beaktar även långsiktiga effekter av fattade investeringsbeslut.
- e) Ersättningspolicyen innehåller åtgärder för att undvika intressekonflikter, uppmuntrar till ansvarsfullt företagande och främjar riskmedvetenhet och försiktigt risktagande.
- f) Värdepappersföretagets ledningsorgan i sin tillsynsfunktion antar och ser regelbundet över ersättningspolicyen och har ett övergripande ansvar för att övervaka dess genomförande.
- g) Genomförandet av ersättningspolicyen är åtminstone en gång om året föremål för en central och oberoende intern granskning genom kontrollfunktioner.
- h) Personal som utövar kontrollfunktioner är oberoende i förhållande till de affärsenheter de övervakar, har lämplig befogenhet och får ersättning i förhållande till uppnåendet av de mål som är kopplade till dessa funktioner, oberoende av resultatet inom de affärsområden de kontrollerar.
- i) Ersättningen till högre befattningshavare som ansvarar för riskhantering och efterlevnad av lagstiftning övervakas direkt av den ersättningskommitté som avses i artikel 33 eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.
- j) Ersättningspolicyen, med beaktande av nationella regler för lönebildning, innebär att tydlig åtskillnad görs mellan de kriterier som tillämpas för fastställande av
 - i) fast grundlön, som i första hand återspeglar relevant yrkeserfarenhet och organisatoriskt ansvar enligt vad som anges i den anställdes arbetsbeskrivning som en del av anställningsavtalet,
 - ii) rörlig ersättning, som återspeglar en hållbar och riskjusterad prestation samt eventuell prestation utöver vad som krävs för att uppfylla kraven i den anställdes arbetsbeskrivning.
- k) Den fasta delen representerar en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska vara möjligt att genomföra en fullt flexibel policy med rörliga ersättningsdelar, inbegripet möjligheten att inga rörliga ersättningsdelar betalas ut.

2. Vid tillämpning av punkt 1 k ska medlemsstaterna säkerställa att värdepappersföretagen i sin ersättningspolicy fastställer lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga delar av den totala ersättningen, med beaktande av värdepappersföretagets affärsverksamhet och därmed förenade risker, samt den inverkan som de olika personalkategorier som avses i punkt 1 har på värdepappersföretagets riskprofil.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen fastställer och tillämpar de principer som avses i punkt 1 på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt till verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

4. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera lämpliga kriterier i syfte att fastställa kategorier för personal vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på värdepappersföretagets riskprofil enligt vad som avses i punkt 1 i denna artikel. EBA och Esma ska vederbörligen beakta kommissionens rekommendation 2009/384/EG⁽²⁹⁾ och befintliga riktlinjer om ersättning enligt direktiven 2009/65/EG, 2011/61/EU och 2014/65/EU samt sträva efter att minimera avvikelserna från befintliga bestämmelser.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 31

Värdepappersföretag som mottar extraordinärt offentligt finansiellt stöd

Om ett värdepappersföretag får extraordinärt offentligt finansiellt stöd enligt definitionen i artikel 2.1.28 i direktiv 2014/59/EU ska medlemsstaterna säkerställa att

- värdepappersföretaget inte betalar ut någon rörlig ersättning till ledamöter i ledningsorganet,
- om den rörliga ersättning som betalas ut till annan personal än ledamöter i ledningsorganet är oförenlig med att värdepappersföretaget upprätthåller en sund kapitalbas och med att det extraordinära offentliga finansiella stödet upphör inom rimlig tid ska den rörliga ersättningen vara begränsad till en andel av nettointäkterna.

Artikel 32

Rörlig ersättning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att all rörlig ersättning som tilldelas och betalas av ett värdepappersföretag till de personalkategorier som avses i artikel 30.1 uppfyller samtliga följande krav på samma villkor som dem som anges i artikel 30.3:

- Om den rörliga ersättningen är prestationsbaserad ska det totala beloppet rörlig ersättning baseras på en kombination av en bedömning av personens prestation, av den berörda affärsenheten och av värdepappersföretagets övergripande resultat.
- När den berörda personens prestation bedöms ska både finansiella och icke-finansiella kriterier beaktas.
- Den bedömning av prestation som avses i led a ska baseras på en period som sträcker sig över flera år och ta hänsyn till värdepappersföretagets affärscykel och affärsrisker.
- Den rörliga ersättningen ska inte påverka värdepappersföretagets förmåga att säkerställa en sund kapitalbas.
- Garanterad rörlig ersättning ska endast förekomma i samband med nyanställning, endast under de nyanställdas första anställningsår och endast om värdepappersföretaget har en stark kapitalbas.
- Betalningar vid förtida uppsägning av ett anställningsavtal ska stå i relation till personens prestationer under hela tidsperioden och inte premiera misslyckanden eller försummelser.
- Ersättningspaketet relaterade till ersättning eller inlösen av tidigare anställningskontrakt ska stämma överens med värdepappersföretagets långsiktiga intressen.

⁽²⁹⁾ Kommissionens rekommendation av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn (EUT L 120, 15.5.2009, s. 22).

- h) I den metod för resultatbedömning som används för att beräkna pooler av rörlig ersättning ska hänsyn tas till alla typer av nuvarande och framtida risker samt till kostnaden för det kapital och den likviditet som krävs i enlighet med förordning (EU) 2019/2033.
- i) Vid fördelningen av de rörliga ersättningsdelarna inom värdepappersföretaget ska hänsyn tas till alla typer av nuvarande och framtida risker.
- j) Minst 50 % av den rörliga ersättningen ska bestå av något av följande instrument:
- i) Aktier eller motsvarande ägarintressen, beroende på det berörda värdepappersföretagets rättsliga struktur.
 - ii) Aktierelaterade instrument, eller beroende på det berörda värdepappersföretagets rättsliga struktur, andra likvärdiga icke-kontanta instrument.
 - iii) Primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller andra instrument som fullt ut kan omvandlas till kärnprimärkapitalinstrument eller skrivs ned och som på ett tillbörligt sätt återspeglar värdepappersföretagets kreditkvalitet på löpande basis.
 - iv) Icke-kontanta instrument som återspeglar sammansättningen i instrumenten i de portföljer som förvaltas.
- k) Genom undantag från led j får nationella behöriga myndigheter, om ett värdepappersföretag inte utfärdar något av de instrument som anges i det leddet, godkänna användning av alternativa arrangemang som uppfyller samma mål.
- l) Minst 40 % av den rörliga ersättningen ska skjutas upp över en period på tre till fem år, beroende på vad som är lämpligt med tanke på värdepappersföretagets affärscykel, verksamhetens art, dess risker och den berörda personens verksamhet, med undantag för särskilt höga rörliga ersättningar då minst 60 % av den rörliga ersättningen ska skjutas upp.
- m) Upp till 100 % av den rörliga ersättningen ska sänkas om värdepappersföretagets finansiella resultat är svagt eller negativt, inbegripet genom malus- eller återkravsförfaranden för vilka värdepappersföretagen har fastställt kriterier som särskilt omfattar situationer där personen i fråga
- i) deltog i eller var ansvarig för ett handlande som ledde till betydande förluster för värdepappersföretaget,
 - ii) inte längre anses uppfylla lämplighetskraven.
- n) De diskretionära pensionsförmånerna ska överensstämma med värdepappersföretagets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att
- a) de personer som avses i artikel 30.1 inte använder personliga risksäkringsstrategier eller försäkringar som är kopplade till ersättning och ansvar för att urholka de principer som avses i punkt 1,
 - b) rörlig ersättning inte betalas genom finansiella företag eller metoder som gör det enklare att kringgå detta direktiv eller förordning (EU) 2019/2033.
3. Vid tillämpning av punkt 1 j ska de instrument som avses i den punkten omfattas av en lämplig policy för uppskjuten utbetalning som är utformad så att den knyter individuella incitament till värdepappersföretagets långsiktiga intressen, borgenärer och kunder. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter får sätta begränsningar för typen och utformningen av dessa instrument eller förbjuda användningen av vissa instrument för rörlig ersättning.
- Vid tillämpning av punkt 1 l ska uppskjuten rörlig ersättning inte erhållas snabbare än enligt en proportionell beräkning (pro rata).
- Vid tillämpning av punkt 1 n ska, om den anställd lämnar värdepappersföretaget före pensionsåldern, de diskretionära pensionsförmånerna finnas kvar hos värdepappersföretaget under en period på fem år i form av de instrument som avses i led j. För en anställd som uppnår pensionsåldern och går i pension ska de diskretionära pensionsförmånerna betalas ut i form av sådana instrument som avses i led j, förutsatt att de har innehafts av den anställd i minst fem år.
4. Punkt 1 j och l och punkt 3 tredje stycket ska inte vara tillämpliga på följande:
- a) Ett värdepappersföretag som har tillgångar inom och utanför balansräkningen till ett värde av i genomsnitt högst 100 miljoner EUR under den fyraårsperiod som föregår det aktuella räkenskapsåret.
 - b) En person vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 EUR och inte utgör mer än en fjärdedel av vederbörandes totala årliga ersättning.

5. Genom undantag från punkt 4 a får en medlemsstat öka det tröskelvärde som avses i den punkten förutsatt att värdepappersföretaget uppfyller följande kriterier:

- a) Värdepappersföretaget är inte ett av de tre största värdepappersföretagen i den medlemsstat där företaget är etablerat, sett till det totala värdet av tillgångar.
- b) Värdepappersföretaget omfattas inte av några skyldigheter eller omfattas av förenklade skyldigheter avseende planer för återhämtning och resolution i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
- c) Storleken på värdepappersföretagens verksamhet i handelslagret i och utanför balansräkningen uppgår till högst 150 miljoner EUR.
- d) Storleken på värdepappersföretagens derivatverksamhet i och utanför balansräkningen uppgår till högst 100 miljoner EUR.
- e) Tröskelvärdet överstiger inte 300 miljoner EUR.
- f) Det är lämpligt att öka tröskelvärdet med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör.

6. Genom undantag från punkt 4 a får en medlemsstat sänka det tröskelvärde som avses i den punkten under förutsättning att det är lämpligt att göra så med hänsyn till arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör.

7. Genom undantag från punkt 4 b får en medlemsstat besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning som understiger det tröskelvärde och den andel som avses i den punkten inte ska omfattas av det undantag som anges där, på grund av nationella marknadssegenskaper vad gäller ersättningspraxis eller på grund av den typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter som dessa personer har.

8. EBA ska i samråd med Esmas utarbета ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera de instrumentklasser som uppfyller villkoren i punkt 1 j iii och specificera möjliga alternativa arrangemang i punkt 1 k.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska i samråd med Esmas utfärda riktlinjer som underlättar genomförandet av punkterna 4, 5 och 6 samt säkerställer att de tillämpas på ett enhetligt sätt.

Artikel 33

Ersättningskommitté

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag som inte uppfyller kriterierna i artikel 32.4 a inrättar en ersättningskommitté. Ersättningskommittén ska vara könsbalanserad och göra en kompetent och oberoende bedömning av ersättningspolicy och ersättningspraxis och de incitament som skapats för hantering av risker, kapital och likviditet. Ersättningskommittén får inrättas på gruppnivå.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ersättningskommittén ansvarar för förberedelserna inför beslut om ersättning, inbegripet beslut som får konsekvenser för det berörda värdepappersföretagets risker och riskhantering och som ska fattas av ledningsorganet. Ordföranden och ledamöterna i ersättningskommittén ska vara ledamöter i ledningsorganet som inte utövar någon verkställande funktion i det berörda värdepappersföretaget. Om arbetstagarna enligt nationell rätt måste vara representerade i ledningsorganet ska ersättningskommittén innehålla en eller flera arbetstagarrepresentanter.

3. När de beslut som avses i punkt 2 förbereds ska ersättningskommittén ta hänsyn till allmänintresset och de långsiktiga intressena för värdepappersföretagets aktieägare, investerare och övriga intressenter.

Artikel 34

Tillsyn över ersättningspolicy

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter samlar in den information som offentliggjorts i enlighet med artikel 51 första stycket c och d i förordning (EU) 2019/2033 liksom den information som lämnats av värdepappersföretagen om det könmässiga lönegapet, och använder den som riktmärke för ersättningsrender och ersättningspraxis.

Behöriga myndigheter ska lämna denna information till EBA.

2. EBA ska använda information som den mottagit från behöriga myndigheter i enlighet med punkterna 1 och 4 som riktmärke för ersättningsrender och ersättningspraxis på unionsnivå.

3. EBA ska i samråd med Esma utfärda riktlinjer för tillämpningen av en sund ersättningspolicy. Dessa riktlinjer ska beakta åtminstone de krav som avses i artiklarna 30–33 och principerna om en sund ersättningspolicy i rekommendation 2009/384/EG.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag lämnar information till behöriga myndigheter om antalet fysiska personer vid varje värdepappersföretag som får en ersättning på 1 miljon EUR eller mer per räkenskapsår, uppdelat på ersättningsintervaller om 1 miljon EUR vardera, om deras arbetsuppgifter och vilket affärsområde det rör sig om samt om ersättningsens beståndsdelar såsom lön, rörlig ersättning, långsiktiga förmåner och pensionsavsättningar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag på begäran lämnar uppgifter till behöriga myndigheter om den totala ersättningen för varje ledamot i ledningsorganet eller för personer i ledande befattning.

De behöriga myndigheterna ska överlämna den information som avses i första och andra styckena till EBA, som ska offentliggöra den i ett gemensamt rapporteringsformat uppdelat efter hemmedlemsstat. EBA får i samråd med Esma utfärda riktlinjer för att underlätta tillämpningen av denna punkt och säkerställa enhetligheten i den information som samlas in.

Artikel 35

EBA:s rapport om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

EBA ska utarbeta en rapport om införandet av tekniska kriterier för exponering mot verksamhet som i hög grad är kopplad till mål avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) för översyns- och utvärderingsprocessen, i syfte att bedöma de möjliga källorna till risker och deras effekter på värdepappersföretag, med beaktande av tillämpliga unionsrättsakter på området för ESG-taxonomi.

Den rapport från EBA som avses i första stycket ska omfatta åtminstone följande:

- a) En definition av ESG-risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker i samband med övergången till en mer hållbar ekonomi, och inbegripet, med hänsyn till övergångsrisker, risker i samband med värdeminskning för tillgångar till följd av lagstiftningsändringar, kvalitativa och kvantitativa kriterier och mått som är relevanta för bedömningen av sådana risker, samt en metod för att bedöma möjligheten att sådana risker uppstår på kort, medellång eller lång sikt och möjligheten att sådana risker har en väsentlig finansiell påverkan på ett värdepappersföretag.
- b) En bedömning av möjligheten att betydande koncentrationer av särskilda tillgångar ökar ESG-risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker för ett värdepappersföretag.
- c) En beskrivning av de processer genom vilka ett värdepappersföretag kan identifiera, utvärdera och hantera ESG-risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker.
- d) De kriterier, parametrar och mått genom vilka tillsynsmyndigheter och värdepappersföretag kan bedöma effekterna på kort, medellång och lång sikt av ESG-risker i samband med översyns- och utvärderingsprocessen.

EBA ska lägga fram en rapport om dessa resultat till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 26 december 2021.

EBA får, om så är lämpligt, på grundval av denna rapport anta riktlinjer för att införa kriterier relaterade till ESG-risker för översyns- och utvärderingsprocessen med beaktande av resultaten i den rapport från EBA som avses i denna artikel.

Avsnitt 3

Översyns- och utvärderingsprocess

Artikel 36

Översyn och utvärdering

1. De behöriga myndigheterna ska, i den utsträckning det är relevant och nödvändigt, och med beaktande av värdepappersföretagets storlek, riskprofil och affärsmodell, se över de styrformer, strategier, processer och rutiner som värdepappersföretagen har infört för att följa detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 och, när så är lämpligt och relevant, utvärdera nedanstående för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras risker:

- a) De risker som avses i artikel 29.
- b) Geografiskt område för värdepappersföretagets exponeringar.
- c) Värdepappersföretagets affärsmodell.
- d) Bedömningen av systemrisk, med beaktande av identifieringen och mätningen av systemrisk enligt artikel 23 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller ESRB:s rekommendationer.
- e) De risker som säkerheten i värdepappersföretagets nätverks- och informationssystem utsätts för, i syfte att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet för sina processer, uppgifter och tillgångar.
- f) Värdepappersföretags exponering för ränterisker i samband med verksamhet utanför handelslagret.
- g) Värdepappersföretags styrningsformer och förmågan hos ledamöterna i ledningsorganet att utföra sitt uppdrag.

Vid tillämpning av denna punkt ska de behöriga myndigheterna ta vederbörlig hänsyn till huruvida värdepappersföretag har en ansvarsförsäkring.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna fastställer hur ofta och hur ingående den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska genomföras med hänsyn till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten i berört värdepappersföretag samt, om så är relevant, dess systemviktighet, och med beaktande av proportionalitetsprincipen.

De behöriga myndigheterna ska i det enskilda fallet besluta huruvida och i vilken form översynen och utvärderingen ska genomföras med avseende på värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 och endast om den anser detta vara nödvändigt på grund av storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten i dessa värdepappersföretag.

Vid tillämpning av första stycket ska hänsyn tas till nationell rätt om separationsrätt som är tillämplig på innehav av kundmedel.

3. När de behöriga myndigheterna utför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 g ska de ha tillgång till dagordningar, protokoll och andra dokument från ledningsorganets och kommittéernas möten samt resultaten från interna eller externa utvärderingar av ledningsorganets funktion.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att komplettera detta direktiv i syfte att säkerställa att värdepappersföretags styrformer, strategier, processer och mekanismer säkerställer en god riskhantering och risktäckning. Kommissionen ska i detta sammanhang ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt uppkomsten av nya finansiella produkter, utvecklingen när det gäller redovisningsstandarder och utvecklingen mot en mer samstämmig tillsynspraxis.

Artikel 37

Löpande översyn av tillstånd att använda interna modeller

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter med jämna mellanrum och minst vart tredje år gör en översyn av värdepappersföretagets efterlevnad av kraven för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i artikel 22 i förordning (EU) 2019/2033. Behöriga myndigheter ska lägga särskild vikt vid ändringar av ett värdepappersföretags affärsverksamhet och tillämpningen av dessa interna modeller på nya produkter samt granska och utvärdera om värdepappersföretaget använder väl utvecklade och uppdaterade metoder och förfaranden i samband med dessa interna modeller. Om betydande brister i risktäckningen uppdagas i ett värdepappersföretags interna metoder måste de behöriga

myndigheterna säkerställa att dessa åtgärds eller vidta åtgärder för att minska följderna av dem, till exempel genom att införa högre multiplikationsfaktorer eller kapitaltillägg.

2. Om det för interna marknadsriskmodeller förekommer upprepade överskridanden enligt vad som avses i artikel 366 i förordning (EU) nr 575/2013 vilka indikerar att de interna modellerna inte, eller inte längre, är tillräckligt exakta, ska de behöriga myndigheterna återkalla tillståndet att använda dessa interna modeller eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de interna modellerna förbättras snarast inom en bestämd tidsram.

3. Om ett värdepappersföretag som har fått tillstånd att använda interna modeller inte längre uppfyller kraven för användning av dessa interna modeller, ska de behöriga myndigheterna kräva att värdepappersföretaget antingen visar att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga eller lägger fram en plan och en tidsfrist för efterlevnad av dessa krav. Behöriga myndigheter ska kräva förbättringar av den presenterade planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad eller om tidsfristen är olämplig.

Om det är osannolikt att värdepappersföretaget kommer att efterleva kraven inom den angivna tidsfristen eller inte på ett tillfredsställande sätt har visat att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna återkallar tillståndet att använda interna modeller eller begränsar det till områden där efterlevnad har uppnåtts eller kan uppnås inom en lämplig tidsfrist.

4. EBA ska analysera olika värdepappersföretags interna modeller och hur värdepappersföretag som använder interna modeller hanterar liknande risker eller exponeringar. EBA ska underrätta Esma om denna analys.

För att främja en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillsynspraxis ska EBA på grundval av den analysen och i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utarbeta riktlinjer med riktmärken för hur värdepappersföretag ska använda interna modeller och hur dessa interna modeller ska behandla liknande risker eller exponeringar.

Medlemsstaterna ska uppmuntra behöriga myndigheter att beakta analysen och riktlinjerna med avseende på den översyn som avses i punkt 1.

Avsnitt 4

Tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter

Artikel 38

Tillsynsåtgärder

De behöriga myndigheterna ska kräva att värdepappersföretag i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att ta itu med följande problem:

- a) ett värdepappersföretag uppfyller inte kraven i detta direktiv eller i förordning (EU) 2019/2033,
- b) de behöriga myndigheterna har bevis för att ett värdepappersföretag sannolikt kommer att överträda de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv eller bestämmelserna i förordning (EU) 2019/2033 inom de närmaste tolv månaderna.

Artikel 39

Tillsynsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har de tillsynsbefogenheter som är nödvändiga för att inom ramen för sitt uppdrag ingripa i värdepappersföretagens verksamhet på ett ändamålsenligt och proportionerligt sätt.
2. Vid tillämpning av artiklarna 36, 37.3 och 38 och av förordning (EU) 2019/2033 ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att

- a) kräva att värdepappersföretag har en kapitalbas som överstiger de krav som anges i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, enligt de villkor som fastställs i artikel 40 i detta direktiv, eller justerar den kapitalbas och de likvida tillgångar som krävs vid väsentliga förändringar i värdepappersföretagens verksamhet,
- b) kräva en förstärkning av de styrformer, processer, rutiner och strategier som genomförs i enlighet med artiklarna 24 och 26,
- c) kräva att värdepappersföretag inom ett år lägger fram en plan för att återställa efterlevnad av tillsynskraven i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033 och fastställer en tidsfrist för genomförandet av planen samt kräva förbättringar av planens omfattning och tidsfrist,
- d) kräva att värdepappersföretag i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild avsättningspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt,
- e) begränsa värdepappersföretagens verksamhet, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för värdepappersföretagens finansiella sundhet,
- f) kräva reduktion av den inneboende risken i värdepappersföretagens verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet,
- g) kräva att värdepappersföretag begränsar den rörliga ersättningen till en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas,
- h) kräva att värdepappersföretag använder nettovinsten för att stärka kapitalbasen,
- i) begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från ett värdepappersföretag till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där begränsningen eller förbudet inte innebär ett fallissemang från värdepappersföretagets sida,
- j) kräva ytterligare eller mer frekvent rapportering än vad som anges i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033, inklusive rapporter om kapital- och likviditetspositioner,
- k) införa särskilda likviditetskrav i enlighet med artikel 42,
- l) kräva ytterligare redovisning,
- m) kräva att värdepappersföretag minskar de risker som säkerheten i deras nätverks- och informationssystem utsätts för i syfte att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet för sina processer, uppgifter och tillgångar.

3. Vid tillämpning av punkt 2 j får de behöriga myndigheterna kräva ytterligare eller mer frekvent rapportering för värdepappersföretag endast om de uppgifter som ska rapporteras inte är överlappande och något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Någon av de situationer som avses i artikel 38 a och b föreligger.
- b) Den behöriga myndigheten anser det vara nödvändigt att samla in de bevis som avses i artikel 38 b.
- c) De ytterligare uppgifterna krävs för den översyns- och utvärderingsprocess som avses i artikel 36.

Uppgifter ska anses vara överlappande om den behöriga myndigheten redan har samma eller i huvudsak samma uppgifter och den behöriga myndigheten kan ta fram eller få tillgång till uppgifterna på annat sätt än genom att ålägga värdepappersföretaget att rapportera den. En behörig myndighet får inte kräva ytterligare uppgifter om uppgifterna är tillgängliga för den behöriga myndigheten i ett annat format eller på en annan detaljnivå än de ytterligare uppgifter som ska rapporteras, förutsatt att skillnaden i format eller detaljnivå inte hindrar den från att ta fram i huvudsak samma uppgifter.

Artikel 40

Krav på ytterligare kapitalbas

1. Behöriga myndigheter ska ålägga det krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 39.2 a endast om de på grundval av de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 36 och 37 konstaterar någon av följande situationer för ett värdepappersföretag:

- a) Värdepappersföretaget är exponerat för risker eller riskelement eller innebär risker för andra som är väsentliga och som inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av det kapitalbaskrav, och i synnerhet K-faktorkraven, som anges i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

- b) Värdepappersföretaget uppfyller inte kraven i artiklarna 24 och 26 och det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder ger tillräcklig förbättring av styrformer, processer, rutiner och strategier inom en lämplig tidsram.
- c) Justeringarna avseende den försiktiga värderingen av handelslaget är otillräckliga för att värdepappersföretaget under normala marknadsförhållanden ska kunna avvyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster.
- d) Den översyn som genomförts i enlighet med artikel 37 visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av de tillåtna interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer.
- e) Värdepappersföretaget underlåter vid upprepade tillfällen att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas enligt artikel 41.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a i den här artikeln ska risker eller riskelement anses inte täckas av, eller inte i tillräcklig omfattning täckas av, de kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i förordning (EU) 2019/2033 endast där beloppen, slagen och fördelningen av det kapital som den behöriga myndigheten ansett tillräckligt efter den översyn av den bedömning som utförts av värdepappersföretaget i enlighet med artikel 24.1 i detta direktiv är större än det kapitalbaskrav för värdepappersföretaget som avses i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

Vid tillämpningen av första stycket får det kapital som anses vara tillräckligt innefatta risker eller riskelement som uttryckligen undantas från det kapitalbaskrav som anges i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

3. Behöriga myndigheter ska fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som krävs enligt artikel 39.2 a som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i den här artikeln och det kapitalbaskrav som anges i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

4. Behöriga myndigheter ska kräva att värdepappersföretag uppfyller det krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 39.2 a med en kapitalbas enligt följande villkor:

- a) Minst tre fjärdedelar av kravet på ytterligare kapitalbas ska uppfyllas med primärkapital.
- b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet ska bestå av kärnprimärkapital.
- c) Denna kapitalbas ska inte användas för att uppfylla något av de kapitalbaskrav som anges i artikel 11.1 a, b och c i förordning (EU) 2019/2033.

5. Behöriga myndigheter ska skriftligen motivera sitt beslut att införa ett krav på ytterligare kapitalbas enligt artikel 39.2 a genom att klart och tydligt redogöra för den samlade bedömningen av de element som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln. I det fall som anges i punkt 1 d i den här artikeln ska detta innefatta en särskild motivering av varför den kapitalnivå som fastställts i enlighet med artikel 41.1 inte längre anses vara tillräcklig.

6. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera hur de risker och riskelement som avses i punkt 2 ska mätas, inbegripet risker eller riskelement som uttryckligen undantas från de kapitalbaskrav som anges i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

EBA ska säkerställa att förslaget till tekniska tillsynsstandarder inkluderar vägledande kvalitativa mått för de belopp av ytterligare kapitalbas som avses i artikel 39.2 a, med beaktande av de olika affärsmodeller och rättsliga former som värdepappersföretag kan ha, och att de är proportionella med hänsyn till

- a) värdepappersföretagens och de behöriga myndigheternas genomförandebörda,
- b) möjligheten att den högre nivå på kapitalbaskrav som är tillämplig när värdepappersföretagen inte använder interna modeller gör det motiverat att införa lägre kapitalbaskrav när risker och riskelement bedöms i enlighet med punkt 2.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Behöriga myndigheter får införa ett krav på ytterligare kapitalbas i enlighet med punkterna 1–6 för värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 på grundval av en bedömning i det enskilda fallet och om den behöriga myndigheten anser det motiverat.

Artikel 41

Riktlinje för ytterligare kapitalbas

1. Behöriga myndigheter får, med beaktande av proportionalitetsprincipen och i proportion till storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten i värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033, kräva att sådana värdepappersföretag har kapitalbasnivåer som på grundval av artikel 24 med tillräcklig marginal överstiger kraven i del tre i förordning (EU) 2019/2033 och i detta direktiv, inbegripet de krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 39.2 a, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av dessa krav eller hotar värdepappersföretagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt.

2. Behöriga myndigheter ska, om så är lämpligt, se över den kapitalbasnivå som varje värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 har fastställt i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och i relevanta fall meddela det berörda värdepappersföretaget sina slutsatser, bland annat om de förväntar sig att den kapitalbasnivå som har fastställts i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska justeras. Ett sådant meddelande ska ange den sista dag då den behöriga myndigheten kräver att justeringen ska ha slutförts.

Artikel 42

Särskilda likviditetskrav

1. Behöriga myndigheter ska införa de särskilda likviditetskrav som avses i artikel 39.2 k i detta direktiv endast om de på grundval av de översyner som genomförts i enlighet med artiklarna 36 och 37 i detta direktiv konstaterar att ett värdepappersföretag som inte uppfyller de villkor för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag som anges i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 eller som uppfyller de villkor som anges i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 men inte är undantagna från likviditetskrav i enlighet med artikel 43.1 i förordning (EU) 2019/2033, befinner sig i någon av följande situationer:

a) Värdepappersföretaget är exponerat för likviditetsrisker eller element av likviditetsrisker som är väsentliga och som inte är täckta, eller som inte är täckta i tillräcklig utsträckning, av det likviditetskrav som anges i del fem i förordning (EU) 2019/2033.

b) Värdepappersföretaget uppfyller inte kraven i artiklarna 24 och 26 i detta direktiv och det är inte sannolikt att andra administrativa åtgärder ger tillräcklig förbättring av styrformer, processer, rutiner och strategier inom rimlig tid.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a i denna artikel ska likviditetsrisker eller element av likviditetsrisker anses vara inte täckta, eller inte täckta i tillräcklig utsträckning, av det likviditetskrav som anges i del fem i förordning (EU) 2019/2033 endast om den likviditet som i fråga om belopp och slag har bedömts vara tillräckligt av den behöriga myndigheten efter översynen av värdepappersföretagets bedömning i enlighet med artikel 24.1 i detta direktiv är större än det likviditetskrav för värdepappersföretaget som anges i del fem i förordning (EU) 2019/2033.

3. Behöriga myndigheter ska fastställa nivån på den särskilda likviditet som krävs enligt artikel 39.2 k i detta direktiv som skillnaden mellan den likviditet som anses vara tillräcklig enligt punkt 2 i den här artikeln och det likviditetskrav som anges i del fem i förordning (EU) 2019/2033.

4. Behöriga myndigheter ska kräva att värdepappersföretag uppfyller de särskilda likviditetskrav som avses i artikel 39.2 k i detta direktiv med likvida tillgångar enligt artikel 43 i förordning (EU) 2019/2033.

5. Behöriga myndigheter ska skriftligen motivera sitt beslut att införa ett särskilt likviditetskrav som avses i artikel 39.2 k genom att klart och tydligt redogöra för den samlade bedömningen av de element som avses i punkterna 1–3 i den här artikeln.

6. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att, på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till värdepappersföretagets storlek, struktur och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet, specificera hur den likviditetsrisk och element av likviditetsrisker som avses i punkt 2 ska mätas.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 43***Samarbete med resolutionsmyndigheter**

Behöriga myndigheter ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om krav på ytterligare kapitalbas som införs enligt artikel 39.2 a i detta direktiv för ett värdepappersföretag som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/59/EU och om eventuella förväntningar på justeringar i enlighet med artikel 41.2 i detta direktiv med avseende på ett sådant värdepappersföretag.

*Artikel 44***Krav på offentliggörande**

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att

- a) kräva att värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 och värdepappersföretag som avses i artikel 46.2 i förordning (EU) 2019/2033 offentliggör den information som avses i artikel 46 i den förordningen mer än en gång per år och fastställer tidsfrister för detta offentliggörande,
- b) kräva att värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 och värdepappersföretag som avses i artikel 46.2 i förordning (EU) 2019/2033 använder specifika medier och platser, särskilt värdepappersföretagens webbplatser, för offentliggörande av annan information än årsredovisningen,
- c) kräva att moderföretag årligen offentliggör, i fullständig form eller i form av hänvisningar till likvärdig information, en beskrivning av sin rättsliga struktur samt styrnings- och organisationsstruktur för värdepappersföretagskoncernen i enlighet med artikel 26.1 i detta direktiv och artikel 10 i direktiv 2014/65/EU.

*Artikel 45***Skyldighet att informera EBA**

1. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om
 - a) sin översyns- och utvärderingsprocess enligt artikel 36,
 - b) den metod som används som grund för beslut enligt artiklarna 39, 40 och 41,
 - c) nivån på administrativa sanktioner som fastställs av medlemsstaterna och som avses i artikel 18.

EBA ska översända den information som avses i denna punkt till Esma.

2. EBA ska, i samråd med Esma, bedöma de behöriga myndigheternas information i syfte att utveckla enhetlighet i översyns- och utvärderingsprocessen. För att fullgöra sin bedömning får EBA, efter samråd med Esma, begära att de behöriga myndigheterna lämnar ytterligare information på proportionell basis och i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra den samlade information som avses i punkt 1 första stycket c.

EBA ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om graden av konvergens i medlemsstaternas tillämpning av detta kapitel. EBA ska vid behov genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska underrätta Esma om sådana inbördes utvärderingar.

EBA och Esma ska utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 respektive artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är tillämpligt, i syfte att, på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till värdepappersföretagens storlek, struktur och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet, ytterligare specificera de gemensamma förfarandena och metoderna för den översyns- och utvärderingsprocess som avses i punkt 1 och för bedömningen av den riskhantering som avses i artikel 29 i detta direktiv.

KAPITEL 3

Tillsyn av värdepappersföretagskoncerner

avsnitt 1

gruppbase rad tillsyn av värdepappersföretagskoncerner och tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet

Artikel 46

Fastställande av grupp tillsynsmyndigheten

1. Om en värdepappersföretagskoncern leds av ett modervärdepappersföretag inom unionen ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rade tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för detta modervärdepappersföretag inom unionen.
2. Om moderföretaget till ett värdepappersföretag är ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rade tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för detta värdepappersföretag.
3. Om två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater har samma värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen, ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rade tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som är auktoriserat i den medlemsstat där det värdepappersinriktade holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.
4. Om moderföretagen till två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater omfattar mer än ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i olika medlemsstater och det finns ett värdepappersföretag i var och en av dessa medlemsstater, ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rade tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.
5. Om två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i unionen har samma värdepappersinriktade holdingföretag inom unionen eller samma blandade finansiella holdingföretag inom unionen som moderföretag och inget av dessa värdepappersföretag har auktoriserats i den medlemsstat där det värdepappersinriktade holdingföretaget inom unionen eller det blandade finansiella holdingföretaget inom unionen etablerades, ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rade tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.
6. Behöriga myndigheter får i samförstånd bortse från de kriterier som avses i punkterna 3, 4 och 5 om tillämpning av dem skulle vara olämpligt för en effektiv gruppbase rad tillsyn eller tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, och i stället utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på grupp nivå eller tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna, innan de antar ett sådant beslut, ge det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom unionen eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom unionen eller det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, tillfälle att yttra sig om det planerade beslutet. De behöriga myndigheterna ska underrätta kommissionen och EBA om sådana beslut.

Artikel 47

Informationskrav i krissituationer

Om det uppstår en krissituation, inbegripet en sådan situation som beskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller en situation med negativ utveckling på marknaderna, som kan äventyra likviditeten på marknaderna och stabiliteten i det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter i en värdepappersföretagskoncern har auktoriserats, ska den grupp tillsynsmyndighet som har fastställts enligt artikel 46 i detta direktiv, om inget annat föreskrivs i denna avdelning kapitel 1 avsnitt 2, snarast möjligt underrätta EBA, ESRB och alla berörda behöriga myndigheter och lämna all information som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 48

Tillsynskollegier

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den grupp tillsynsmyndighet som fastställs enligt artikel 46 i detta direktiv om så är lämpligt får inrätta tillsynskollegier för att underlätta utförandet av de uppgifter som avses i denna artikel samt säkerställa att samordning och samarbete vid behov sker med relevanta tillsynsmyndigheter i tredjeländer, särskilt när detta behövs vid tillämpning av artikel 23.1 första stycket c och 23.2 i förordning (EU) 2019/2033 i syfte att med tillsynsmyndigheterna för de kvalificerade centrala motparterna utbyta och uppdatera relevant information om den modell som används för beräkningen av kravet på marginalsäkerhet.

2. Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett regelverk för grupp tillsynsmyndigheten, EBA och övriga behöriga myndigheter för utförandet av följande uppgifter:

- a) De uppgifter som avses i artikel 47.
- b) Samordning av förfrågningar om uppgifter om detta är nödvändigt för att underlätta den grupp baserade tillsynen, i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2019/2033.
- c) Samordning av förfrågningar om uppgifter i fall då flera behöriga myndigheter för värdepappersföretag som ingår i samma koncern behöver begära information om den modell och de parametrar som används för beräkningen av kravet på marginalsäkerhet för de relevanta värdepappersföretagen, antingen från den behöriga myndigheten i en clearingmedlems hemmedlemsstat eller från den behöriga myndigheten för den kvalificerade centrala motparten.
- d) Utbyte av information mellan alla behöriga myndigheter och med EBA i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010 och med Esmas i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- e) Ingående av en överenskommelse om frivillig delegering mellan behöriga myndigheter av uppgifter och ansvarsområden, där så är lämpligt.
- f) Effektivisering av tillsynen genom undvikande av onödiga överlappande tillsynskrav.

3. Om så är lämpligt får tillsynskollegier även inrättas om dotterföretag i en värdepappersföretagskoncern som leds av ett värdepappersföretag inom unionen, ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen är belägna i ett tredjeländer.

4. EBA ska delta i tillsynskollegiernas sammanträden i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Följande myndigheter ska vara medlemmar i tillsynskollegiet:

- a) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag i en värdepappersföretagskoncern som leds av ett värdepappersföretag inom unionen, ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen.
- b) I lämpliga fall, tredjeländers tillsynsmyndigheter, förutsatt att det finns krav på konfidentialitet som samtliga behöriga myndigheter anser vara likvärdiga med kraven i kapitel 1 avsnitt 2 i denna avdelning.

6. Den grupp tillsynsmyndighet som fastställs enligt artikel 46 ska vara ordförande vid tillsynskollegiets sammanträden och anta beslut. Grupp tillsynsmyndigheten ska hålla alla medlemmar av tillsynskollegiet fullt informerade i förväg om att sådana sammanträden anordnas, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om den verksamhet som ska tas upp. Grupp tillsynsmyndigheten ska även i god tid ge alla ledamöter av tillsynskollegiet fullständig information om de beslut som antagits vid dessa sammanträden eller om de åtgärder som vidtagits.

När grupp tillsynsmyndigheten antar beslut ska den ta hänsyn till relevansen hos den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas av de myndigheter som avses i punkt 5.

Tillsynskollegiernas inrättande och funktion ska formaliseras genom skriftliga arrangemang.

7. Vid oenighet om ett beslut som antagits av grupp tillsynsmyndigheten om tillsynskollegiernas funktion kan vilken som helst av de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till EBA och begära EBA:s bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA får också i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna vid oenighet om tillsynskollegiernas funktion enligt den här artikeln.

8. EBA ska i samråd med Esmas utarbete ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att närmare fastställa villkoren för tillsynskollegiernas fullgörande av de uppgifter som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 49

Samarbetskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den grupp tillsynsmyndighet och de behöriga myndigheter som avses i artikel 48.5 förser varandra med alla relevanta upplysningar som krävs, däribland följande:

- Angivande av värdepappersföretagskoncernens rättsliga struktur och styrningsstruktur, inbegripet organisationsstruktur, som ska omfatta alla reglerade enheter, oreglerade dotterföretag och moderföretagen samt identifiering av de behöriga myndigheterna för de reglerade enheterna i värdepappersföretagskoncernen.
- Förfaranden för att inhämta upplysningar från de värdepappersföretag som ingår i en värdepappersföretagskoncern samt för kontroll av dessa upplysningar.
- Negativ utveckling i värdepappersföretag eller andra enheter i en värdepappersföretagskoncern som kan få allvarliga följder för värdepappersföretagen.
- Varje betydande sanktion och extraordinär åtgärd som de behöriga myndigheterna genomför i enlighet med de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv.
- Införandet av ett särskilt kapitalbaskrav enligt artikel 39 i detta direktiv.

2. Om relevanta upplysningar inte har lämnats enligt punkt 1 utan onödigt dröjsmål eller om en begäran om samarbete, särskilt när det gäller utbyte av relevant information, har avslagits eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid, får behöriga myndigheter och grupp tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA får i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 och på eget initiativ bistå behöriga myndigheter i utvecklingen av en enhetlig samarbetspraxis.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, innan de fattar ett beslut som kan ha betydelse för andra behöriga myndigheters tillsynsuppgifter, samråder med varandra om följande frågor:

- Sådana förändringar av ägar-, organisations- eller ledningsstrukturen i värdepappersföretag i värdepappersföretagskoncernen som kräver de behöriga myndigheternas godkännande eller tillstånd.
- Betydande sanktioner som behöriga myndigheter har ålagt värdepappersföretag eller varje annan extraordinär åtgärd som dessa myndigheter har vidtagit.
- Särskilda kapitalbaskrav som har införts i enlighet med artikel 39.

4. Samråd ska ske med grupp tillsynsmyndigheten om behöriga myndigheter har för avsikt att besluta om sådana betydande sanktioner eller andra extraordinära åtgärder som avses i punkt 3 b.

5. Genom undantag från punkt 3 behöver en behörig myndighet inte samråda med andra behöriga myndigheter i brådskande fall eller om ett sådant samråd kan äventyra dess besluts ändamålsenlighet; i sådana fall ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda behöriga myndigheter om beslutet att inte samråda med dem.

*Artikel 50***Kontroll av uppgifter rörande enheter i andra medlemsstater**

1. Om en behörig myndighet i en medlemsstat behöver kontrollera uppgifter om värdepappersföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, finansiella institut, anknutna företag, holdingföretag med blandad verksamhet eller dotterföretag som är belägna i en annan medlemsstat, inbegripet dotterföretag som är försäkringsföretag, och framställer en begäran i detta syfte, ska medlemsstaterna säkerställa att de relevanta behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten utför denna kontroll i enlighet med punkt 2.

2. Behöriga myndigheter som har mottagit en begäran enligt punkt 1 ska göra något av följande:

- a) Utföra kontrollen själva inom ramen för sina befogenheter.
- b) Tillåta att de behöriga myndigheter som begärt kontrollen utför den.
- c) Begära att en revisor eller expert utför kontrollen på ett opartiskt sätt och omedelbart rapporterar resultaten.

Vid tillämpning av punkterna a och c ska de behöriga myndigheter som framställde begäran tillåtas delta i kontrollen.

*Avsnitt 2***Värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet***Artikel 51***Inkludering av holdingföretag i tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet**

Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersinriktade holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inkluderas i tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet.

*Artikel 52***Ledningens kvalifikationer**

Medlemsstaterna ska kräva att medlemmarna i ledningsorganet i ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag har tillräckligt god vandel och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att effektivt kunna fullgöra sina plikter, med beaktande av det värdepappersinriktade holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets särskilda roll.

*Artikel 53***Holdingföretag med blandad verksamhet**

1. Om moderföretaget till ett värdepappersföretag är ett holdingföretag med blandad verksamhet ska medlemsstaterna föreskriva att de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över värdepappersföretaget får

- a) kräva att holdingföretaget med blandad verksamhet ska förse dem med all information som kan vara av betydelse för tillsynen av värdepappersföretaget,
- b) utöva tillsyn över transaktioner mellan värdepappersföretaget och holdingföretaget med blandad verksamhet och det senares dotterföretag samt kräva att värdepappersföretaget ska ha adekvata processer för riskhantering och rutiner för intern kontroll, inbegripet sunda rapporterings- och redovisningsförfaranden, för att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera dessa transaktioner.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att deras behöriga myndigheter, antingen själva eller genom externa inspektörer, får företa inspektioner på plats för att kontrollera de uppgifter som lämnats av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag.

Artikel 54

Sanktioner

I enlighet med kapitel 2 avsnitt 3 i den här avdelningen ska medlemsstaterna säkerställa att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som syftar till att stoppa eller begränsa överträdelse av bestämmelser i lagar eller andra författningar som införlivar detta direktiv eller åtgärda orsakerna till sådana överträdelse kan vidtas mot värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller mot deras ledning.

Artikel 55

Bedömning av tredjeländers tillsyn och andra tillsynsmetoder

1. Om två eller flera värdepappersföretag vars gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland inte är föremål för en effektiv tillsyn på gruppnivå ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten bedömer huruvida värdepappersföretagen är föremål för tillsyn av tillsynsmyndigheten i tredjelandet som är likvärdig med den tillsyn som anges i detta direktiv och i del ett i förordning (EU) 2019/2033.

2. Om den bedömning som avses i punkt 1 i denna artikel visar att det inte finns någon likvärdig tillsyn ska medlemsstaterna tillåta lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i förordning (EU) 2019/2033. Efter samråd med övriga involverade behöriga myndigheter ska beslut om dessa tillsynsmetoder fattas av den behöriga myndighet som skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet om moderföretaget varit etablerat i unionen. Varje åtgärd som vidtas enligt denna punkt ska meddelas övriga involverade behöriga myndigheter, EBA och kommissionen.

3. Den behöriga myndighet som skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet om moderföretaget varit etablerat i unionen får särskilt kräva etablering av ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i unionen samt tillämpa artikel 7 eller 8 i förordning (EU) 2019/2033 på detta värdepappersinriktade holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag.

Artikel 56

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer

Kommissionen får på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ lägga fram rekommendationer till rådet om att inleda förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om möjligheterna att utöva tillsyn för kontroll av att följande värdepappersföretag uppfyller villkoren i grupp kapitaltestet:

- a) Värdepappersföretag vars moderföretag har huvudkontor i ett tredjeland.
- b) Värdepappersföretag belägna i tredjeland vars moderföretag har huvudkontor inom unionen.

AVDELNING V

ÖFFENTLIGGÖRANDE AV DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNA

Artikel 57

Krav på offentliggörande

1. Behöriga myndigheter ska offentliggöra alla följande upplysningar:
 - a) Texterna till de lagar och andra författningar samt den allmänna vägledning som antas i deras medlemsstater enligt detta direktiv.
 - b) Hur de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 har utnyttjats.

- c) De allmänna kriterier och metoder som de använder för den översyn och utvärdering som avses i artikel 36 i detta direktiv.
- d) Aggregerade statistiska data om centrala aspekter av genomförandet av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 i deras medlemsstat, inbegripet hur många och vilken typ av tillsynsåtgärder som har vidtagits i enlighet med artikel 39.2 a i detta direktiv och hur många och vilken typ av administrativa sanktioner som har vidtagits i enlighet med artikel 18 i detta direktiv.
2. De upplysningar som offentliggörs i enlighet med punkt 1 ska vara tillräckligt omfattande och exakta för att göra det möjligt att på ett meningsfullt sätt jämföra hur de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna tillämpar punkt 1 b, c och d.
3. Upplysningarna ska offentliggöras i ett gemensamt format och uppdateras regelbundet. De ska vara tillgängliga på en och samma webbplats.
4. EBA ska i samråd med Esmas utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder i syfte att fastställa format, struktur, innehållsförteckningar och årligt datum för offentliggörande för upplysningarna i punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska överlämna det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 4 till kommissionen senast den 26 juni 2021.

AVDELNING VI

DELEGERADE AKTER

Artikel 58

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 29.4 och 36.4 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 25 december 2019.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 29.4 och 36.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 29.4 och 36.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

AVDELNING VII

ÄNDRINGAR AV ANDRA DIREKTIV

Artikel 59

Ändring av direktiv 2002/87/EG

Artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG ska ersättas med följande:

"7. *särregler*: unionsrättsakter som rör tillsynen över reglerade enheter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 (*) och (EU) 2019/2033 (**) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG, 2013/36/EU (***) , 2014/65/EU (****) och (EU) 2019/2034 (*****).

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).
- (****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EGT L 173, 12.6.2014, s. 349).
- (*****) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU och 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

Artikel 60

Ändring av direktiv 2009/65/EG

I artikel 7.1 a i direktiv 2009/65/EG ska led iii ersättas med följande:

"iii) Oberoende av beloppen för dessa krav får förvaltningsbolagets kapitalbas aldrig understiga det belopp som föreskrivs i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*).

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1)."

Artikel 61

Ändring av direktiv 2011/61/EU

Artikel 9.5 i direktiv 2011/61/EU ska ersättas med följande:

"5. Oberoende av punkt 3 får en AIF-förvaltares kapitalbas aldrig vara lägre än det belopp som krävs enligt artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*).

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1)."

Artikel 62

Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

"Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG".

2. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för följande:

- a) Behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut.
 - b) Tillsynsbefogenheter och verktyg för de behöriga myndigheternas tillsyn över kreditinstitut.
 - c) De behöriga myndigheternas tillsyn över kreditinstitut på ett sätt som överensstämmer med bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.
 - d) Offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av kreditinstitut."
3. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkterna 2 och 3 ska utgå.
 - b) Punkt 5.1 ska utgå.
 - c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. De enheter som avses i punkt 5.3–5.24 i denna artikel ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3."
 4. I artikel 3.1 ska led 4 utgå.
 5. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Samordning inom medlemsstater

Medlemsstater som har fler än en behörig myndighet med befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut ska vidta nödvändiga åtgärder för att en samordning ska etableras mellan dessa myndigheter."

6. Följande artikel ska införas:

"Artikel 8a

Särskilda krav för auktorisation av kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Medlemsstaterna ska kräva att de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 som redan har fått auktorisation enligt avdelning II i direktiv 2014/65/EU ska ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 8 senast den dag då någon av följande händelser äger rum:
 - a) Genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR.
 - b) Genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, understiger 30 miljarder EUR, och företaget ingår i en grupp där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla företag i gruppen som bedriver någon av de verksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR, och varje enskilt sådant företags samlade tillgångar understiger 30 miljarder EUR, i båda fallen beräknat som ett genomsnitt över en sammanhängande tolv månadersperiod.

2. De företag som avses i punkt 1 i den här artikeln får fortsätta att bedriva verksamhet enligt artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 tills de erhåller den auktorisation som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 som den 24 december 2019 bedriver verksamhet som värdepappersföretag med auktorisation enligt direktiv 2014/65/EU ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 8 i det här direktivet senast den 27 december 2020.

4. Om den behöriga myndigheten, efter att ha fått information i enlighet med artikel 95a i direktiv 2014/65/EU, fastställer att ett företag ska auktoriseras som kreditinstitut i enlighet med artikel 8 i det här direktivet, ska den underrätta företaget och den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU samt, från och med tidpunkten för denna underrättelse, överta auktorisationsförfarandet.

5. Vid förnyad auktorisation ska den behöriga myndigheten som beviljar auktorisationen säkerställa att processen är så effektiv som möjligt och att hänsyn tas till information från befintliga auktorisationer.

6. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera

a) de uppgifter som företaget ska tillhandahålla de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation, inbegripet verksamhetsplanen enligt artikel 10,

b) metoden för beräkning av de tröskelvärden som avses i punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket a och b i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.”

7. I artikel 18 ska följande led införas:

”aa) utnyttjar sin auktorisation enbart för att bedriva den verksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understigit de tröskelvärden som anges i den artikeln.”

8. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. EBA ska på sin webbplats offentliggöra och minst årligen uppdatera en förteckning med namnen på alla kreditinstitut som har beviljats auktorisation.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Den förteckning som avses i punkt 2 i den här artikeln ska innehålla namnen på de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och ska identifiera dessa kreditinstitut som sådana. Förteckningen ska också ange eventuella ändringar i förhållande till den föregående versionen av förteckningen.”

9. Artikel 21b.5 ska ersättas med följande:

”5. Vid tillämpning av denna artikel ska följande gälla:

a) Det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeländ ska anses vara summan av

i) det totala värdet av tillgångarna hos varje institut i unionen för gruppen från tredjeländ enligt dess konsoliderade balansräkning eller deras individuella balansräkningar om institutets balansräkning inte är konsoliderad, och

ii) det totala värdet av tillgångarna hos varje filial för gruppen från tredjeländ som är auktoriserad i unionen i enlighet med detta direktiv, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 (*) eller direktiv 2014/65/EU.

b) Termen *institut* ska också innefatta värdepappersföretag.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).”

10. Avdelning IV ska utgå.

11. I artikel 51.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i en värmedlemsstat kan göra en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 112.1 är tillämplig eller till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om att en filial till ett kreditinstitut ska betraktas som betydande.”

12. Artikel 53.2 ska ersättas med följande:

"2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte hindra behöriga myndigheter från att utbyta uppgifter med varandra eller förmedla uppgifter till ESRB, EBA eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*) i enlighet med detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (**), artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010, artiklarna 31, 35 och 36 i förordning (EU) nr 1093/2010 och artiklarna 31 och 36 i förordning (EU) nr 1095/2010, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (***) och andra direktiv som gäller för kreditinstitut. Den informationen ska omfattas av punkt 1.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU och 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

13. I artikel 66.1 ska följande led införas:

"aa) Bedrivande av minst en av de verksamheter som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och uppnående av det tröskelvärde som avses i den artikeln utan att vara auktoriserad som kreditinstitut."

14. I artikel 76.5 ska sjätte stycket utgå.

15. Artikel 86.11 ska ersättas med följande:

"11. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten har likviditetsåterställningsplaner med tillbörliga strategier och lämpliga genomförandeåtgärder som kan sättas in vid eventuella likviditetsbortfall, även för filialer som är etablerade i en annan medlemsstat. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att dessa planer testas av instituten åtminstone en gång om året, uppdateras på grundval av resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 8 och rapporteras till och godkänns av personer i ledande befattning så att motsvarande justeringar kan göras av interna riktlinjer och processer. Instituterna ska vidta de nödvändiga operativa åtgärderna på förhand för att säkerställa att likviditetsåterställningsplanerna kan genomföras omedelbart. Sådana operativa steg ska inbegripa innehav av säkerheter som är omedelbart tillgängliga för centralbanksfinansiering. I detta ingår att vid behov hålla säkerheter i en annan medlemsstats valuta eller valutan i ett tredjeland som institutet har exponering mot och, när det är operativt nödvändigt, inom en värdmedlemsstats territorium eller ett tredjelands territorium vars valuta institutet har exponering mot."

16. Artikel 110.2 ska utgå.

17. Artikel 111 ska ersättas med följande:

"Artikel 111

Utnämning av samordnande tillsynsmyndighet

1. Om ett moderföretag är ett moderkreditinstitut i en medlemsstat eller ett moderkreditinstitut inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det moderkreditinstitutet i medlemsstaten eller det moderkreditinstitutet inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det modervärdepappersföretaget i medlemsstaten eller det modervärdepappersföretaget inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och minst ett av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet eller, om det rör sig om flera kreditinstitut, det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

2. Om moderföretaget till ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över kreditinstitutet eller värdepappersföretaget på individuell nivå.

3. Om två eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade i unionen har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma finansiella moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av

- a) den behöriga myndigheten för kreditinstitutet, om det bara finns ett kreditinstitut i gruppen,
- b) den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, om det finns flera kreditinstitut i samma grupp, eller
- c) den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen.

4. Om konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i förordning (EU) nr 575/2013 ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.

5. Genom undantag från punkt 1 tredje stycket, från punkt 3 b och från punkt 4 ska, i sådana fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett kreditinstitut i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som på individuell nivå utövar tillsyn över ett eller flera kreditinstitut i gruppen om summan av de totala balansomslutningarna för dessa kreditinstitut under tillsyn är högre än den för de kreditinstitut som står under tillsyn på individuell nivå av någon annan behörig myndighet.

Genom undantag från punkt 3 c ska, i fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett värdepappersföretag i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som utövar tillsyn på individuell nivå över ett eller flera värdepappersföretag i gruppen med sammantaget den största totala balansomslutningen.

6. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna efter gemensam överenskommelse göra undantag från de kriterier som avses i punkterna 1, 3 och 4 och utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på gruppnivå om tillämpningen av de kriterier som avses i dessa punkter vore olämplig, med hänsyn tagen till de berörda kreditinstitutet eller värdepappersföretagen och den relativa betydelsen av deras verksamhet i de berörda medlemsstaterna, eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå av samma behöriga myndighet. I sådana fall ska moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller kreditinstitutet eller värdepappersföretaget med den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ha rätt att höras innan de behöriga myndigheterna fattar sitt beslut.

7. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och EBA om alla överenskommelser inom ramen för punkt 6."

18. I artikel 114.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Om det uppstår en krisituation, inklusive en sådan situation som beskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller en situation med en negativ utveckling på marknaderna, som kan äventyra likviditeten på marknaderna och stabiliteten i det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats eller där betydande filialer enligt artikel 51 har inrättats, ska den samordnande tillsynsmyndigheten om inget annat föreskrivs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt 2 och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, snarast möjligt underrätta EBA och de myndigheter som avses i artiklarna 58.4 och 59 och lämna all information som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa skyldigheter ska gälla för alla behöriga myndigheter."

19. Artikel 116 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. De behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegierna och EBA ska ha ett nära samarbete. Kraven på konfidentialitet enligt avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034 får inte förhindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiell information inom tillsynskollegier. Tillsynskollegiers inrättande och funktion ska inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt det här direktivet och förordning (EU) nr 575/2013."

b) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:

"6. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretagen till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU och de behöriga myndigheterna i en värmedlemsstat där betydande filialer enligt artikel 51 har inrättats, ECBS-centralbanker i tillämpliga fall och tredjeländers tillsynsmyndigheter när det är motiverat och om det finns krav på konfidentialitet som enligt samtliga behöriga myndigheter ska anses vara likvärdiga med kraven i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034 kan delta i tillsynskollegier."

c) I punkt 9 ska första stycket ersättas med följande:

"9. Med förbehåll för de krav på konfidentialitet som avses i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, ska den samordnande tillsynsmyndigheten informera EBA om verksamheten i tillsynskollegiet, inbegripet i krissituationer, och vidarebefordra all information som är särskilt relevant för att uppnå samstämmighet i tillsynen till EBA."

20. Artikel 125.2 ska ersättas med följande:

"2. Den information som erhålls inom ramen för gruppbaserad tillsyn och särskilt allt sådant informationsutbyte mellan behöriga myndigheter som föreskrivs i detta direktiv ska omfattas av krav avseende tystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1 i detta direktiv för kreditinstitut eller artikel 15 i direktiv (EU) 2019/2034."

21. I artikel 128 ska femte stycket utgå.

22. Artikel 129.2, 129.3 och 129.4 ska utgå.

23. Artikel 130.2, 130.3 och 130.4 ska utgå.

24. I artikel 143.1 ska led d ersättas med följande:

"d) Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i det här direktivet och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, aggregerade statistiska data om centrala aspekter av genomförandet av tillsynsregelverket i varje medlemsstat, inbegripet hur många och vilken typ av tillsynsätgärder som har vidtagits enligt artikel 102.1 a i det här direktivet och hur många och vilken typ av administrativa sanktioner som har ålagts i enlighet med artikel 65 i det här direktivet."

Artikel 63

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1.3 ska ersättas med följande:

"3. värdepappersföretag: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*) som omfattas av det krav på startkapital som föreskrivs i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

2. I artikel 45 ska följande punkt läggas till:

"3. I enlighet med artikel 65.4 i förordning (EU) 2019/2033 ska hänvisningar till artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 i detta direktiv vad gäller kapitalbaskrav på individuell nivå för de värdepappersföretag som avses i artikel 2.1.3 i detta direktiv och som inte är sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas i enlighet med följande:

- a) Hänvisningar till artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller kravet vad gäller total kapitalrelation i detta direktiv ska avse artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033.
- b) Hänvisningar till artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller det totala riskvägda exponeringsbeloppet i detta direktiv ska avse det tillämpliga kravet i artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033 multiplicerat med 12,5.

I enlighet med artikel 65 i direktiv (EU) 2019/2033 ska hänvisningarna i det här direktivet till artikel 104a i direktiv 2013/36/EU vad gäller krav på ytterligare kapitalbas för värdepappersföretag som avses i artikel 2.1.3 i det här direktivet och som inte är värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas som hänvisningar till artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2033."

Artikel 64

Ändringar av direktiv 2014/65/EU

Direktiv 2014/65/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 8 ska led c ersättas med följande:

"c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har beviljats, t.ex. att villkoren i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*) ska vara uppfyllda.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1)."

2. Artikel 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 15

Startkapital

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inte beviljar auktorisation om värdepappersföretaget med beaktande av den ifrågasvarande investeringstjänstens eller investeringsverksamhetens art inte har ett tillräckligt startkapital i enlighet med kraven i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

3. Artikel 41 ska ersättas med följande:

"Artikel 41

Beviljande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där företaget i tredjeland har etablerat eller avser att etablera sin filial ska bevilja auktorisation endast om den behöriga myndigheten har förvässat sig om att

- a) villkoren enligt artikel 39 är uppfyllda, och
- b) filialen till företaget i tredjeland kommer att kunna följa de bestämmelser som avses i punkterna 2 och 3.

Den behöriga myndigheten ska informera företaget i tredjeland inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

2. Den filial till företaget i tredjeland som auktoriserats i enlighet med punkt 1 ska fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 16–20, 23, 24, 25 och 27, 28.1 och 30, 31 och 32 i detta direktiv och i artiklarna 3–26 i förordning (EU) nr 600/2014 och i de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa artiklar och ska stå under tillsyn av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där auktorisationen beviljades.

Medlemsstaterna ska inte ställa några ytterligare krav på organisation och drift av filialen vad beträffar de aspekter som omfattas av detta direktiv och ska inte ge någon filial till ett företag i tredjeland en mer gynnsam behandling än unionsföretag.

Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter årligen meddelar Esma den förteckning över filialer till företag i tredjeland som är verksamma inom deras territorium.

Esma ska årligen offentliggöra en förteckning över de filialer i tredjeland som är verksamma i unionen, inbegripet namnet på det företag i tredjeland som filialen tillhör.

3. Filialen till det företag i tredjeland som har auktoriserats i enlighet med punkt 1 ska årligen rapportera följande information till den behöriga myndighet som avses i punkt 2:

- a) Omfattningen av filialens tjänster och verksamhet i den medlemsstaten.
- b) För företag i tredjeland som utför den verksamhet som anges i avsnitt A punkt 3 i bilaga I, deras minimala, genomsnittliga och maximala exponering för motparter i EU varje månad.
- c) För företag i tredjeland som tillhandahåller en av eller båda de tjänster som anges i avsnitt A punkt 6 i bilaga I, det totala värdet av finansiella instrument som härrör från motparter i EU som har garanterats eller placerats på grundval av ett fast åtagande under de föregående 12 månaderna.
- d) Omsättningen och det sammanlagda värdet av de tillgångar som är knutna till de tjänster och den verksamhet som avses i led a.
- e) En detaljerad beskrivning av de investerarskyddsarrangemang som är tillgängliga för filialens kunder, inbegripet dessa kunders rättigheter till följd av det system för ersättning till investerare som avses i artikel 39.2 f.
- f) Den riskhanteringsstrategi och de arrangemang som filialen tillämpar för de tjänster och den verksamhet som avses i led a.
- g) Styrningsformerna, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet.
- h) Alla övriga uppgifter som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att den ska kunna övervaka filialens verksamhet på ett heltäckande sätt.

4. De behöriga myndigheterna ska på begäran lämna följande information till Esma:

- a) Alla auktorisationer för filialer som auktoriserats i enlighet med punkt 1 och eventuella senare ändringar av sådana auktorisationer.
- b) Omfattningen av de tjänster och den verksamhet som utförs av en auktoriserad filial i medlemsstaten.
- c) Omsättningen och de totala tillgångarna som är knutna till de tjänster och den verksamhet som avses i led b.
- d) Namnet på den koncern från tredjeland som en auktoriserad filial hör till.

5. De behöriga myndigheter som avses i punkt 2 i denna artikel, de behöriga myndigheterna för enheter som ingår i samma koncern som filialer till tredjelandsföretag som auktoriserats i enlighet med punkt 1 tillhör, samt Esma och EBA ska nära samarbeta med varandra för att säkerställa att alla koncernens verksamheter inom unionen står under omfattande, konsekvent och effektiv tillsyn i enlighet med detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013, förordning (EU) nr 600/2014, förordning (EU) 2019/2033, direktiv 2013/36/EU och direktiv (EU) 2019/2034.

6. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa i vilket format den information som avses i punkterna 3 och 4 ska rapporteras.

Esma ska lämna in detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 26 september 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

4. Artikel 42 ska ersättas med följande:

"Artikel 42

Tillhandahållande av tjänster uteslutande på kundens eget initiativ

1. Om ett tredjelandsföretag tillhandahåller en investerings tjänst eller utför investeringsverksamhet uteslutande på initiativ av en icke-professionell kund eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitt II i bilaga II som är etablerad i eller befinner sig i unionen, ska medlemsstaterna säkerställa att auktorisationskravet i artikel 39 inte tillämpas på företaget i tredjelands tillhandahållande av tjänsten eller utförande av verksamheten för den personen, inbegripet en relation som har specifikt samband med tillhandahållandet av tjänsten eller utförandet av verksamheten.

Utan att det påverkar koncerninterna relationer ska det inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens initiativ om ett företag i tredjeland, inbegripet genom en enhet som agerar för dess räkning eller har nära förbindelser med ett sådant företag i tredjeland eller alla personer som agerar åt en sådan enhet, söker upp kunder eller potentiella kunder i unionen.

2. Ett initiativ från en kund enligt punkt 1 ska inte ge företaget i tredjeland rätt att marknadsföra nya kategorier av investeringsprodukter eller investerings tjänster gentemot denna kund på annat sätt än genom filialen, när en filial krävs i enlighet med nationell rätt."

5. Artikel 49.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader antar regler för *tick size* för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument och i alla andra finansiella instrument för vilka tekniska standarder för tillsyn utarbetas i enlighet med punkt 4. Tillämpningen av *tick size* ska inte hindra reglerade marknader från ordermatchning av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden."

6. I artikel 81.3 ska led a ersättas med följande:

"a) För att kontrollera att villkoren för att värdepappersföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta övervakning av sådan verksamhet, förfaranden för administration och redovisning samt mekanismer för internkontroll."

7. Följande artikel ska införas:

"Artikel 95a

Övergångsbestämmelse för auktorisation av kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

Behöriga myndigheter ska underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 8 i direktiv 2013/36/EU om de beräknade samlade tillgångarna i ett företag som har ansökt om auktorisation enligt avdelning II i detta direktiv före den 25 december 2019 för att bedriva verksamhet enligt avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR samt underrätta den sökande om detta."

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 65

Hänvisningar till direktiv 2013/36/EU i andra unionsrättsakter

Med avseende på tillsyn över och resolution av värdepappersföretag ska hänvisningar till direktiv 2013/36/EU i andra unionsakter läsas som hänvisningar till det här direktivet.

*Artikel 66***Översyn**

Senast den 26 juni 2024 ska kommissionen, i nära samarbete med EBA och Esma, överlämna en rapport, vid behov åtföljt av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet om följande:

- a) Bestämmelserna om ersättning i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033 samt i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU, i syfte att uppnå lika villkor för alla värdepappersföretag som är verksamma i unionen, inbegripet tillämpningen av dessa bestämmelser.
- b) Lämpligheten i rapporterings- och offentliggörandekraven i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033, med beaktande av proportionalitetsprincipen.
- c) En bedömning, som ska ta hänsyn till den EBA-rapport som avses i artikel 35 och taxonomin för hållbar finansiering, om huruvida
 - i) ESG-risker behöver beaktas för ett värdepappersföretags interna styrning,
 - ii) ESG-risker behöver beaktas för ett värdepappersföretags ersättningspolicy,
 - iii) ESG-risker behöver beaktas för ett värdepappersföretags behandling av risker,
 - iv) ESG-risker behöver ingå i översyns- och utvärderingsprocessen.
- d) Ändamålsenligheten vad gäller de arrangemang för informationsutbyte som fastställs i detta direktiv.
- e) Unionens och medlemsstaternas samarbete med tredjeländer vid tillämpning av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033.
- f) Genomförandet av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 för värdepappersföretag på grundval av deras rättsliga struktur eller ägandemodell.
- g) Möjligheten att värdepappersföretag innebär en risk för störningar av det finansiella systemet med allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och den reala ekonomin samt lämpliga verktyg för makrotillsyn för att hantera sådana risker och ersätta kraven i artikel 36.1 d i detta direktiv.
- h) De villkor på vilka de behöriga myndigheterna, i enlighet med artikel 5 i detta direktiv, får tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 på värdepappersföretag.

*Artikel 67***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 26 juni 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 26 juni 2021. Medlemsstaterna ska dock tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att efterleva artikel 64.5 från och med den 26 mars 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. När detta direktiv har trätt i kraft ska medlemsstaterna underrätta kommissionen, i så god tid som möjligt, om alla förslag till lagar och andra författningar som de avser att anta inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

När de dokument som åtföljer medlemsstaternas anmälan av sina införlivandeåtgärder inte är tillräckliga för att det till fullo ska gå att bedöma om införlivandebestämmelserna överensstämmer med vissa bestämmelser i detta direktiv får kommissionen, på begäran från EBA och i syfte att fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 1093/2010, eller på eget initiativ, begära att medlemsstaterna lämnar mer detaljerad information om införlivandet och genomförandet av de bestämmelserna och detta direktiv.

*Artikel 68***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 69***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 27 november 2019.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
D. M. SASSOLI

På rådets vägnar
Ordförande
T. TUPPURAINEN

Parallelluppställning över genomförandet av värdepappersbolagsdirektivet

Värdepappersbolagsdirektivet	Svensk rätt
Artikel 1	Inte aktuell att genomföra
Artikel 2.1	8 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 1 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (tillsynslagen)
Artikel 2.2	1 kap. 5 a § tillsynslagen
Artikel 3	1 kap. 4 b och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden samt 1 kap. 2 § tillsynslagen
Artikel 4.1	23 kap. lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 6 § tillsynslagen
Artikel 4.2	23 kap. lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 6 § tillsynslagen
Artikel 4.3	23 kap. 1–3 och 4 §§ lagen om värdepappersmarknaden samt 4 kap. och 6 kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 4.4	9 kap. 1 § och 12 kap. 2 § regeringsformen
Artikel 4.5	23 kap. 2 § samt 8 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden, 6 kap. 1 § tillsynslagen och föreskrifter
Artikel 4.6	8 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och föreskrifter
Artikel 5	1 kap. 5 b § tillsynslagen
Artikel 6	Inte aktuell att genomföra
Artikel 7	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden, 6 kap. 3 § tillsynslagen och förordning
Artikel 8	5 § 2 förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen

Värdepappersbolagsdirektivet	Svensk rätt
Artikel 9	3 kap. 6 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 10	Inte aktuell att genomföra
Artikel 11	3 kap. 6 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 12	23 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 6 § och 6 kap. tillsynslagen
Artikel 13.1–4 och 13.6	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen
Artikel 13.5	6 kap. 5 § tillsynslagen
Artikel 14.1	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen
Artikel 14.2	23 kap. 4 och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen
Artikel 15	8 kap. 3 § och 30 kap. 4 och 7 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)
Artikel 16	Förordning
Artikel 17	23 kap. 8 och 9 §§ lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 18	25 kap. 1, 1 d, 2, 2 a, 8, 9, 9 a och 10 §§ lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 19	23 kap. 2–4 §§ lagen om värdepappersmarknaden samt 6 kap. 1, 8 och 9 §§ tillsynslagen
Artikel 20	Genomförs på förordningsnivå
Artikel 21	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen
Artikel 22.1	Förordningen (2016:1318) om Finansinspektionens rutiner för mottagande av anmälningar om regelöverträdelser
Artikel 22.1 a	Förordningen (2016:1318) om Finansinspektionens rutiner för mottagande av anmälningar om regelöverträdelser
Artikel 22.1 b	7 och 18 §§ lagen (1982:80) om anställningsskydd samt 4 och 9 §§ lagen (2016:749) om särskilt skydd mot repressalier för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden
Artikel 22.1 c	Inte aktuell att genomföra
Artikel 22.1 d	30 kap. 4 b § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Värdepappersbolagsdirektivet	Svensk rätt
Artikel 22.2	1 kap. 11 § andra stycket och 8 kap. 4 a och 4 b §§ lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 23	26 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden och 11 kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 24.1 och 24.2 första stycket	8 kap. 1 a § första stycket, 3 §, 4 § tredje och fjärde styckena samt 6 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 24.2 andra stycket	8 kap. 1 a § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 25.1	8 kap. 1 a § första stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 25.2	8 kap. 1 a § fjärde stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 25.3	8 kap. 1 a § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 25.4 första stycket	Genomförs på föreskriftsnivå
Artikel 25.4 andra och tredje styckena	3 kap. 5 § tillsynslagen
Artikel 26.1 och 26.2	8 kap. 4 § första stycket, 4 c och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 26.3	8 kap. 4 § första stycket och 6 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 26.4	Inte aktuell att genomföra
Artikel 27	7 kap. 4 § Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag
Artiklarna 28 och 29	Genomförs på föreskriftsnivå
Artikel 30	8 kap. 7 och 8 §§ samt 35 § 1 lagen om värdepappersmarknaden samt föreskrifter
Artikel 31	Inte aktuell att genomföra
Artiklarna 32–34	8 kap. 35 § 1 lagen om värdepappersmarknaden, förordning och föreskrifter
Artikel 35	Inte aktuell att genomföra
Artikel 36	Genomförs på förordningsnivå
Artikel 37	5 a kap. tillsynslagen
Artikel 38	25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 39.1	25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 39.2 a	2 kap. 1 a § tillsynslagen
Artikel 39.2 b–j	25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 39.2 k	2 kap. 2 § tillsynslagen
Artikel 39.2 l och m	25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 39.3	25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden

Värdepappersbolagsdirektivet	Svensk rätt
Artikel 40	2 kap. 1 a § tillsynslagen
Artikel 41	2 kap. 1 b § tillsynslagen
Artikel 42	2 kap. 2 och 2 a §§ tillsynslagen
Artikel 43	2 kap. 1 c § tillsynslagen
Artikel 44 a och b	10 kap. 2 § 2 tillsynslagen och föreskrifter
Artikel 44 c	6 kap. 2 § och 10 kap. 2 § 3 tillsynslagen och föreskrifter
Artikel 45	Genomförs på förordningsnivå
Artikel 46	4 kap. 1–3 §§ tillsynslagen
Artikel 47	6 kap. 3 § andra stycket tillsynslagen
Artikel 48.1–6	Genomförs på förordningsnivå
Artikel 48.7	6 kap. 4 § tillsynslagen
Artikel 49	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen
Artikel 50	6 kap. 6 § tillsynslagen
Artikel 51	4 kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 52	3 kap. 6 § och 10 kap. 2 § 1 tillsynslagen
Artikel 53.1	6 kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 53.2	6 kap. 8 § tillsynslagen
Artikel 54	8 kap. tillsynslagen
Artikel 55.1	7 kap. 4 § tillsynslagen
Artikel 55.2 och 55.3	7 kap. 5 § tillsynslagen
Artikel 56	Inte aktuell att genomföra
Artikel 57	Genomförs på förordningsnivå
Artikel 58	Inte aktuell att genomföra
Artikel 59	Inte aktuell att genomföra
Artikel 60	2 kap. 10 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder
Artikel 61	7 kap. 4 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder
Artikel 62.1	1 kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 62.2	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.3	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.4	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.5	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.6	2 kap. 1 c § första och andra stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 62.7	2 kap. 1 c § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 62.8	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.9	7 kap. 5 § tillsynslagen (se SOU 2019:60)
Artikel 62.10	Inte aktuell att genomföra

Värdepappersbolagsdirektivet	Svensk rätt
Artikel 62.11	1 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 62.12	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 62.13	25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 62.14	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.15	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.16	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.17	4 kap. tillsynslagen
Artikel 62.18	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 62.19	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 62.20	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.21	Inte aktuell att genomföra
Artikel 62.22	1 kap. 2 § 15 lagen (2014:966) om kapitalbuffertar
Artikel 62.23	1 kap. 2 § 15 lagen (2014:966) om kapitalbuffertar
Artikel 62.24	Inte aktuell att genomföra
Artikel 63	2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution
Artikel 64.1	25 kap. 1 och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.2	3 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.3	4 kap. 4 § och 23 kap. 2 och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.4	4 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.5	13 kap. 1 i § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.6	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.7	Inte aktuell att genomföra
Artikel 65	8 a kap. 9 § och 8 b kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden samt 2 kap. 1 § och 27 kap. 13 och 14 §§ lagen om resolution
Artiklarna 66–69	Inte aktuella att genomföra

Statens offentliga utredningar 2020

Kronologisk förteckning

1. Översyn av yrket personlig assistent
– ett viktigt yrke som förtjänar bra villkor. S.
2. Skärpta regler om utländska månggiften. Ju.
3. Hållbar slamhantering. M.
4. Vägen till en klimatpositiv framtid. M.
5. Fler rut tjänster och höjt tak för rutavdraget. Fi.
6. En begriplig och trygg sjukförsäkring med plats för rehabilitering. S.
7. Brott mot djur – Skärpta straff och ett mer effektivt sanktionssystem. N.
8. Starkare kommuner – med kapacitet att klara välfärdsuppdraget. Fi.
9. Kunskapsläget på kärnavfallsområdet 2020. Steg för steg. Var står vi? Vart går vi? M.
10. Stärkt lokalt åtgärdsarbete – att nå målet Ingen övergödning. M.
11. Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om utländska direktinvesteringar. Ju.
12. Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag. Fi.

Statens offentliga utredningar 2020

Systematisk förteckning

Finansdepartementet

Fler ruttjänster och höjt tak
för rutavdraget. [5]

Starkare kommuner – med kapacitet att
klara välfärdsuppdraget. [8]

Nya kapitaltäckningsregler
för värdepappersbolag. [12]

Justitiedepartementet

Skärpta regler om utländska
månggiften. [2]

Kompletterande bestämmelser
till EU:s förordning om utländska
direktinvesteringar. [11]

Miljödepartementet

Hållbar slamhantering. [3]

Vägen till en klimatpositiv framtid. [4]

Kunskapsläget på kärnavfalls-
området 2020. Steg för steg. Var står
vi? Vart går vi? [9]

Stärkt lokalt åtgärdsarbete – att nå målet
Ingen övergödning. [10]

Näringsdepartementet

Brott mot djur – Skärpta straff och ett
mer effektivt sanktionssystem. [7]

Socialdepartementet

Översyn av yrket personlig assistent – ett
viktigt yrke som förtjänar bra villkor.
[1]

En begriplig och trygg sjukförsäkring med
plats för rehabilitering. [6]